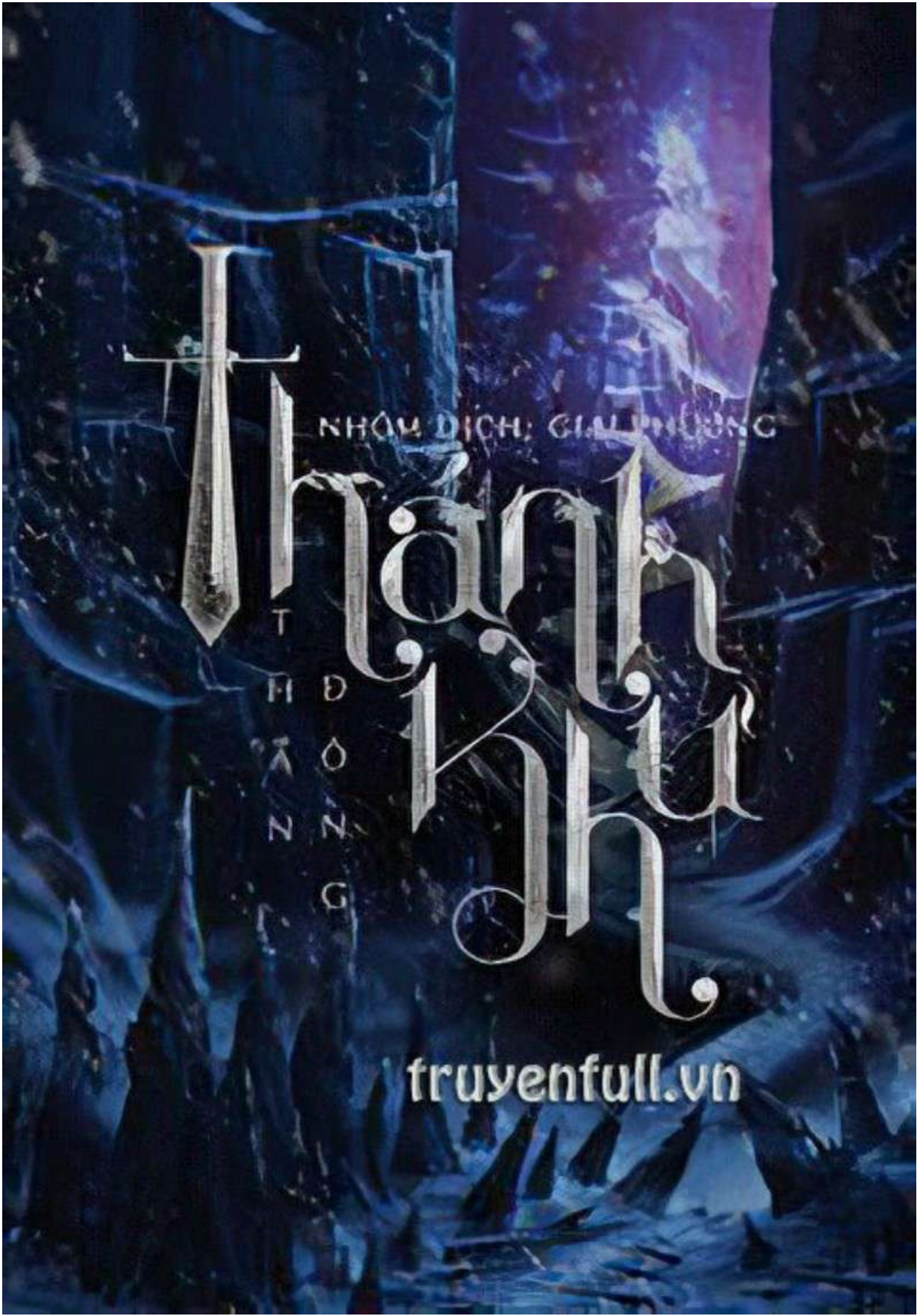

NHÓM DỊCH: GIẢI PHÚC

Thánh Kinh

T
H
Đ
K
Đ
G

truyenfull.vn

NHÓM DỊCH: GIẢI PHƯƠNG

Thánh Kinh

T
H
O
N
G

truyenfull.vn

THÁNH KHU

Tác giả: Thần Đông

Dịch giả/Editor: Giai Phương

Thể loại: Tiên Hiệp, Đô Thị, Dị Giới, Huyền Huyền

Tổng chương: 1670

dtv-ebook.com

Thông tin Ebook

Chương 1 → 99

Chương 100 → 199

Chương 200 → 299

Chương 300 → 399

Chương 400 → 499

Chương 500 → 599

Chương 600 → 699

Chương 700 → 799

Chương 800 → 899

Chương 900 → 999

Chương 1000 → 1099

Chương 1100 → 1199

Chương 1200 → 1299

Chương 1300 → 1399

-----o0o-----

Thông Tin Ebook

Người tạo: DTV-EBOOK.COM

Nguồn: truyenyy

Tác Giả: Thần Đông

Truyện: THÁNH KHU'

Tình Trạng: 1438

Giới thiệu

Thế kỷ 21, thời hiện đại, Trái Đất đang trong thời kì hoàng kim của phát triển khoa học kỹ thuật cũng như đang đối mặt với biết bao hệ lụy từ nó, vật lộn với vô số vấn đề từ áp lực dân số, ô nhiễm môi trường, cạn kiệt tài nguyên, đạo đức suy thoái....

Và câu chuyện bắt đầu từ đây...

Sở Phong bỗng phát hiện thế giới này dường như xảy ra rất nhiều điều kỳ lạ,

giống như có gì đó đang dần biến đổi...

Hoa Bỉ Ngạn xanh nở trong sa mạc.

Những con thú có linh trí.

Cây cối và dây leo to lớn mọc lên giữa không trung.

Những cây đại ven đường khai hoa, kết ra những quả màu sắc kỳ lạ.

Mặt đất như nở rộng thêm, các tuyến đường phát sinh biến đổi.

Mọi thứ trong xã hội văn minh như đang trở về hình dạng ban đầu từ thuở sơ khai của nó. Những biến đổi hiện tại khác xa những gì từng tồn tại mà con người đã biết. Dòng sông lịch sử tưởng chừng đã được tái họa nguyên vẹn hóa ra chẳng phải là một bức tranh bao quát.

Một bí ẩn xuyên suốt từ Già Thiên sang Thế giới hoàn mỹ, đến tận Thánh khư. Chín con rồng kéo một chiếc quan quách đồng thau ba lớp, xuyên suốt từ xa xưa, nó do ai tạo ra hay có từ bao giờ vẫn không một ai biết. Nó lang thang, tìm kiếm gì đó.

Thuyết luân hồi liệu có tồn tại hay không? Những gì tồn tại trong trí nhớ nhân loại liệu có phải sự thật?

Tam thế đồng quan mang theo nghi vấn từ bao nhiêu kỷ nguyên trước đi tới hiện tại, bao nhiêu kiếp người đuổi theo truy cầu một sự thật từ viễn cổ xa xưa, liệu đâu là nguyên điểm? Đâu là chung cực?

Thế gian này rộng lớn đến nhường nào? Lại có bao nhiêu người đứng vững được trên đỉnh cao vô thượng, ở nơi mà người đời chỉ có thể vọng tưởng và kính ngưỡng?

Liệu rằng tất cả có phải chỉ là một nước cờ, một hồi đùa vui của chung cực giả?

"Vị kia" trong miệng Chó Đen là ai? Thiên đế chí cao vô thượng là ai? Và cả Nữ đế phong hoa tuyệt đại hiện giờ đây đã đi đến đâu rồi? Vị Đế giả vẫn lạc với tàn chung liệu có thể trở về?

Biết bao nhiêu câu hỏi cần Sở Phong tiến lên giải đáp. Một thân, một bí mật, một lòng hiếu kỳ, và một cái tâm vô địch. Liệu hẳn có thể bước lên ngôi cao sánh bước cùng các truyền kỳ bất hủ hay không?

Thánh Khư - mảnh đất thần thánh ẩn chứa bí mật cuối cùng.

Chương 1: Hoa BỈ Ngạn trong sa mạc

Đại mạc cô yên trực, trường hà lạc nhật viên (*).

(*) Trích bài Sứ Chí Tái Thượng của Vương Duy.

Đại mạc rộng mênh mông bát ngát, vừa cao vừa xa, vừa bao la hùng vĩ. Ngay khi mặt trời đỏ rực lặn về phía tây, nhìn về hướng đường chân trời là một mảnh đỏ thẫm, chứa đựng một loại cảm giác thê lương cô quạnh.

Khói lửa chiến tranh từ thượng cổ đã sớm nhạt nhòa theo năm tháng. Hoàng Hà cổ đạo vẫn tồn tại mặc dù đã trải qua nhiều lần biến thiên

Sở Phong đơn độc lữ hành, trông có vẻ rất mệt mỏi. Hắn nhào người nằm trên đồng cát vàng, nhìn ánh mặt trời đỏ rực như máu lúc xế chiều, thầm

nghĩ không biết bao lâu nữa mới đi hết mảnh đại mạc này.

Mấy ngày trước, hấn vừa tốt nghiệp, đồng thời cũng tạm biệt nữ thần của mình trong sân trường. Có lẽ sau này ít có dịp gặp lại nữa, dù sao cũng từng bị người ta từ chối khéo, kể từ giờ mỗi người một nơi, cũng là lúc nên chia tay rồi.

Sau khi rời khỏi học viện, hấn liền bắt đầu cuộc hành trình.

Mặt trời lặn đỏ rực, treo ở cuối đại mạc, khiến cho phong cảnh cảnh trống trải này có vẻ đẹp yên tĩnh lạ thường.

Sở Phong ngồi dậy, uống một ngụm nước. Sinh lực trong cơ thể khôi phục được một chút. Hấn là một người khá khỏe mạnh, thể chất vô cùng tốt, nghỉ ngơi một chút khiến mỗi mệt dần dần tiêu tán đi.

Sở Phong nhìn về phương xa, đột nhiên có cảm giác mình sắp ra khỏi đại mạc. Có lẽ đi thêm một đoạn nữa sẽ thấy lều vải của dân du mục. Nghĩ vậy, hấn tiếp tục tiến lên, đi thẳng về hướng tây, để lại một hàng dấu chân kéo dài tít tắp trên những bãi cát trong sa mạc.

Bỗng, có sương phủ xuống, đây là điều cực kỳ hiếm thấy trong đại mạc này.

Sở Phong kinh ngạc. Bây giờ là cuối mùa thu, sương mù này lại có màu khiến cho người ta bất chợt cảm thấy hơi lạnh lẽo.

Sương mù dần dần dày lên, màu lam lợt lờ, mờ lung, bao phủ cả một vùng sa mạc.

Lúc này, mặt trời ở phương xa đột nhiên hơi kỳ lạ. Từ đỏ rực chuyển thành một vòng tròn lớn màu xanh, nhìn vào có cảm giác hơi ma mị, đến cả những đám mây trên cao cũng bị nhuộm thành màu lam.

Sở Phong nhíu mày. Mặc dù thời tiết ở tại đại mạc hay thay đổi, nhưng loại thay đổi thế này thật sự quá bất thường rồi.

Không gian yên tĩnh quý dị khiến hãn dừng bước.

Trước khi tiến vào sa mạc, hãn từng nghe một lão già du mục nói rằng: Khi đi trong sa mạc một mình, nhiều khi sẽ nghe được một vài thanh âm kì lạ, hoặc sẽ nhìn thấy một vài đồ vật kì dị, có khi là cả hai nên cần phải hết sức cẩn thận.

Lúc đó hãn không để ý.

Không gian vẫn yên tĩnh, khắp đại mạc cũng không có gì xuất hiện, chỉ có một màn sương màu lam mờ lung. Tuy chưa có gì xảy ra, nhưng vẫn phải đề phòng. Sở Phong bước mau hơn, bây giờ, hãn muốn mau chóng rời khỏi nơi này.

Phương xa, mặt trời màu lam yếu mị từ từ lặn xuống, nhuộm xanh cả một khoảng trời phía tây. Có điều, nó cũng sắp biến mất hãn khỏi đường chân trời.

Tốc độ của Sở Phong càng lúc càng nhanh. Hãn bắt đầu chạy. Hãn không muốn ở một nơi quý dị, tràn ngập yếu tố bất thường này thêm một phút nào nữa.

Trong sa mạc, những ảo ảnh như thế này rất hay xảy ra vào thời điểm mặt trời chói chang, còn tình huống trước mắt này lại khác hẳn.

Đột nhiên, phía trước truyền tới tiếng vang khẽ, giống như là có đồ vật gì phá cát mà ra, tiếng động càng ngày càng dày đặc, vang lên liên tiếp.

Sở Phong dừng bước lại, nhìn chăm chăm vào đám cát vàng phía trước. Lúc này, trên mặt đất xuất hiện vài ánh sáng xanh lấm tấm, giống như những viên ngọc xanh rơi lả tả trên đất, óng ánh trong suốt dưới ánh chiều tà. Từng gốc cây non cao chưa đến một tấc, trời lên nối tiếp nhau. Trông chúng vô cùng xinh đẹp, tỏa ra ánh sáng long lanh khắp mặt đất.

Chỉ sau một yên lặng ngắn ngủi, đột nhiên vô số tiếng loạt soạt vang lên liên tục. Ánh sáng màu xanh lập lòe, những mầm non nhanh chóng vươn cao lên, trưởng thành trong nháy mắt.

Ở phía chân trời, mặt trời đang lặn dần rồi biến mất. Sương mù tràn ngập khắp đại mạc, cả không gian như đang bị phủ bởi một lớp màng mỏng màu xanh da trời.

“Tách!”

Có tiếng động phát ra từ những đóa hoa đang nở rộ. Lúc ánh ráng chiều sắp biến mất, cả một thảm thực vật màu xanh thẫm trong sa mạc bắt đầu tách ra thành vô số đóa hoa.

Vô số đóa hoa màu xanh, óng ánh, lấp lánh, như mộng như ảo, khiến người ta say đắm lần lượt nở rộ trong sa mạc. Cảnh tượng yêu dị vô cùng không chân thực.

Loại thực vật này cao hơn một thước, có màu xanh, toàn thân trong suốt như san hô. Từng cánh hoa yêu diễm đến mê người, mang theo ma tính hấp dẫn tâm trí người ta.

Sở Phong lui ra phía sau một bước. Nhưng mà, sau lưng cũng đã bị bao phủ bởi loại thực vật này. Ánh sáng xanh lấp lóe, nhìn không thấy đâu là bờ.

Hắn giật mình, cẩn thận xem xét tình huống. Loại thực vật này cực kì giống

hoa Bỉ Ngạn.

Có điều, hoa Bỉ Ngạn có màu đỏ tiên diễm, còn loại hoa này lại có màu lam. Hẳn quả thực chưa hề nghe nói có loại hoa Bỉ Ngạn màu lam này.

Hoa Bỉ Ngạn thật sự tồn tại. Nó mang theo sắc thái tôn giáo nồng đậm. Có quá nhiều truyền thuyết liên quan tới nó, nhưng Sở Phong không tin những thứ này. Hẳn chỉ hơi hoảng hốt trước cảnh tượng trước mắt này mà thôi.

Sa mạc khô khốc, thiếu nước, chỉ có thể thấy được một vài loại thực vật ngẫu nhiên. Mà loại hoa Bỉ Ngạn thì lại ưa thích nơi bóng râm, ẩm ướt. Dù nói như thế nào nó cũng không nên xuất hiện ở đây, còn yêu diễm như thế này.

Hiện tại, nó mọc ở khắp nơi, dùng mắt thường nhìn không thấy được điểm cuối.

Đại mạc mênh mông, sương mù lan tỏa khắp nơi, thấm thấu đến tận chân trời, mà trên toàn bộ sa mạc trống trải bát ngát này lại mọc đầy hoa Bỉ Ngạn màu lam, quả thực là vô cùng kì bí, khó hiểu.

Đột nhiên có một mùi hương bay lơ đãng trong không khí, khiến cho người ta trầm mê.

Sở Phong dùng sức, lắc đầu, cố gắng giữ vững tinh táo. Hẳn cẩn thận cất bước đi, tránh chạm vào những đóa hoa này. Hẳn phát hiện chỉ có một khu vực không có loại thực vật này, đó chính là... Hoàng Hà cổ đạo.

Trong sự biến thiên của năm tháng, tuyến đường đã bị thay đổi nhiều lần nhưng nó vẫn xuyên qua mảnh đại mạc này, bây giờ nó đã sắp khô cạn, hoa Bỉ Ngạn màu lam mọc ở hai bên bờ, bao vây lấy nó.

Hoa nở hai bên bờ, đối xứng lẫn nhau.

Cuối cùng, mặt trời cũng lặn, mà cũng chính là vào lúc này, những thực vật này đột nhiên nở rộ, hoa nở đến cực hạn, hóa thành một đại dương màu xanh lam, tỏa ra ánh sáng lung linh.

Mặc dù hoàng hôn buông xuống, nhưng ở nơi này, hào quang màu xanh lam lượn lờ, vô cùng lóa mắt, diễm lệ lạ thường.

Sở Phong đứng ở trên Hoàng Hà cổ đạo, trong lòng không cách nào bình tĩnh được. Nhưng dù vậy, hắn vẫn không hề dừng lại, nhanh chóng bước đi dọc theo bờ sông.

Sắc trời dần tối, cuối cùng, chẳng còn thấy ánh sáng mặt trời đâu nữa.

Lúc này, hào quang màu lam trên khắp đại mạc đột nhiên lấp lóe, sau đó tất cả hoa Bỉ Ngạn màu lam đồng loạt nở rộ rồi tàn lụi đi trong nháy mắt.

Những cánh hoa yêu diễm héo úa, tiếp đến, tất cả những cây thực vật bắt đầu khô dần đi. Bọn chúng mất đi sắc thái, hao hết sinh mệnh, bùng sáng trong phút chốc, sau đó vỡ vụn, giống như là mấy chục năm trôi vụt đi trong nháy mắt.

Chương 2: Thời đại hậu văn minh (1)

“Ăm!”

Sau một thời gian, hoa Bỉ Ngạn màu lam mọc la liệt trên đất khô cạn rồi đứt thành từng khúc, hóa thành bột phấn.

Cảnh tượng quý dị như thế, quả thực là không thể nào giải thích được.

Chúng nó giống như pháo hoa, phát sáng rực rỡ trong phút chốc, sau đó liền tàn lụi, tan biến đi.

Bột phấn rơi xuống nền cát. Trong bóng chiều khó mà phân biệt được, lúc này, màn sương lam cũng biến mất, đại mạc khôi phục về trạng thái vốn có, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì cả, không gian cũng trở nên yên tĩnh lại.

Sở Phong không hề ngừng chân một giây nào. Hắn nhanh chóng tiến lên. Trong bóng chiều, hắn vượt qua rất nhiều tòa cồn cát, cuối cùng cũng thấy bóng dáng mơ hồ của một ngọn núi nơi đường chân trời. Cuối cùng hắn cũng đã rời khỏi đại mạc.

Sắc trời bắt đầu tối, rốt cuộc hắn cũng thoát ra rồi. Vùng núi cũng đã trở nên rõ ràng hơn, còn thấp thoáng thấy bóng lều vải của dân du mục ở chân núi.

Sở Phong quay đầu lại. Sau lưng là đại mạc mênh mông, rất yên tĩnh, chẳng khác gì lúc bình thường.

Ở vùng núi phía trước, đèn đuốc chập chờn, lúc cách chân núi còn khá xa liền nghe thấy có những tiếng ồn ào vọng đến. Nơi đó không hề yên tĩnh, hình như đang xảy ra chuyện gì đó.

Ngoài ra, còn có cả tiếng kêu sợ hãi của các loại súc vật như dê, bò, cùng tiếng gầm gừ trầm thấp của các con chó ngao Tây Tạng.

Có chuyện gì ư? Sở Phong tăng tốc, nhanh chóng vọt đến chân núi, tới gần nơi nghỉ chân của dân du mục.

Lúc này, dê, bò cũng như các loại súc vật khác đang kêu thét âm ỹ, chỉ còn

thiếu điều lao ra khỏi hàng rào nữa thôi. Trong khi đó, những người dân du mục đang ra sức ngăn cản, lớn tiếng quát tháo, còn vài con chó Ngao Tây Tạng ngày thường hung dữ thì lúc này lại nằm trên mặt đất, miệng gầm gừ có vẻ rất bất an.

Xen lẫn trong đó lại có tiếng trẻ em khóc oa oa, cùng với tiếng phụ nữ trấn an con trẻ.

Có mấy người du mục đã đứng tuổi đang thành kính cầu nguyện. Họ quỳ xuống, hướng về ngọn núi lớn phương xa dập đầu liên tục, không khí vô cùng trang trọng.

Đối với sự xuất hiện của Sở Phong, đám dân du mục cũng không ngạc nhiên hay kinh hãi, vì thường xuyên có người ngoại lai đến và đi, thỉnh thoảng cũng tá túc trong lều vải du mục.

Qua một hồi lâu, tiếng ồn ào ở chân núi mới từ từ nhỏ lại.

Sở Phong dùng nước nóng lau qua thân thể, uống một ly trà bơ có mùi hương đậm đặc, mỗi mọt trên người lập tức biến mất không ít. Hắn lục lọi trên người, đưa hết tất cả bánh kẹo cho bọn trẻ con.

Mấy đứa bé có khuôn mặt đỏ bừng, nở nụ cười rạng rỡ ngừng vô cùng trong sáng. Sau khi được chia bánh kẹo xong, chúng lập tức giải tán. Cả đám vừa vui vẻ lại vừa thỏa mãn.

Rốt cuộc thì, trước đây ở vùng núi này đã xảy ra chuyện gì? Sở Phong tự hỏi. Chẳng lẽ nơi này cũng từng xuất hiện những đóa hoa Bỉ Ngạn màu lam yêu dị ư?

Trong lều vải, một ông lão du mục đã già, có mái tóc hoa râm, trên mặt hằn sâu những nếp nhăn có vẻ khá lo lắng. Ông ta dõi ánh mắt ra phía ngoài lều,

nhìn chăm chú vào dãy núi ở phương xa.

Chỉ một lát sau, Sở Phong biết, quả thực nơi này cũng từng xuất hiện sương mù màu lam. Chúng lượn lờ trong vùng núi, khiến rất nhiều súc vật hoảng hốt, bối rối, gây ra náo loạn không nhỏ.

Có điều, ở đây không xuất hiện hoa Bỉ Ngạn màu lam quý dị kia, sương mù cũng mỏng hơn rất nhiều.

“Sao lão lại đập đầu với ngọn núi kia?” Sở Phong hỏi.

“Đó là hương của Thánh Sơn.” Lão già dân du mục đáp ngắn gọn.

Côn Luân thường được người ta gọi với cái tên là Thần sơn hoặc Thánh Sơn. Nó mang đậm sắc thái thần thoại, từ Sơn Hải kinh đến Hoài Nam Tử, rồi đến các loại sử ký, được ghi chép rất phong phú trong vô số sách cổ.

Lúc trước, vùng núi này chỉ có một lớp sương mù màu lam mỏng, nhưng có dân du mục nhận thấy, càng về phía Côn Luân thì sương mù màu lam lại càng thêm dày đặc.

Nơi đó sương mù rất dày, chiếu sáng rực rỡ, sôi trào lên như nước, càng về sau càng như những chùm sáng, ánh sáng màu lam không ngừng tuôn ra thành từng luồng từng luồng rực rỡ, vô cùng chói lóa.

Phảng phất như có một mặt trời màu xanh lam bị bao vây bởi sương mù dày đặc, chìm chìm nổi nổi, thỉnh thoảng lại bắn ra hào quang như tia chớp.

Từ xa nhìn lại, ánh sáng màu lam trông vô cùng thần bí, nó không ngừng bay múa, cực kỳ chói mắt.

Vì vậy, có một vài lão du mục nhìn về phía Thánh sơn đập đầu, thành kính

cầu nguyện.

Hiển nhiên, dị tượng ở nơi đó chắc chắn rất kinh khủng. Sương mù dày đặc không tan đi được, mang theo hào quang vô cùng rực rỡ, còn khiến người ta khắc sâu hơn cảnh tượng Sở Phong đã chứng kiến trong sa mạc nhiều.

Vì sao những cảnh tượng kỳ dị này lại xảy ra?

Sở Phong nghĩ tới một loại khả năng, có lẽ là do địa chấn trong núi gây ra.

Lúc trước, có một nơi cũng từng xuất hiện việc này, trong một thung lũng cũng thường xuyên xuất hiện sấm sét, đánh trúng các vật sống.

Trong núi, nếu như phát sinh chấn động lớn, có thể sẽ gây nên từ trường vô cùng lớn. Dưới hiệu ứng điện từ trường, điện tích trong những đám mây sẽ cộng hưởng với từ trường trong núi, gây ra hiện tượng phóng điện, cộng với hiệu ứng cực quang, khiến màu sắc nơi đó trở nên rực rỡ, trở thành một khu vực sấm sét đặc thù, khác hẳn bình thường.

Sở Phong không phải là người mê tín. Hắn cảm thấy chuyện phát sinh trong núi hơn phân nửa chỉ là một loại hiện tượng tự nhiên.

Vậy mà, mặc kệ hắn giải thích kiểu gì, lão du mục cũng không tin, hơn nữa còn nhìn hắn với vẻ hăm hăm, cho rằng hắn khinh thường Thánh Sơn, xem chút nữa là tổng cổ hắn ra ngoài.

Trên thực tế, quả thực có chỗ khó có thể khai thông và giải thích cho người khác được. Chính bản thân Sở Phong cũng không thể hiểu nổi, giống như những đóa hoa yêu diễm bên trong đại mạc trước đó không lâu vậy.

Hắn than nhẹ, thời đại hậu văn minh, có rất nhiều việc khó hiểu, mọi người cố gắng dùng những quy luật trong quá khứ để giải thích, thế nhưng thế giới

này lại càng lúc càng khó hiểu.

Chiến tranh từng phá hủy một nửa đại địa, suýt chút nữa nơi đây đã trở thành vùng đất chết. Trải qua một thời gian dài khôi phục, đại địa mới hồi phục sức sống, nhưng vẫn khó có thể khôi phục lại vẹn nguyên như trước kia.

Trong những năm tháng đằng đẵng của thời đại hậu văn minh, đã từng phát sinh một vài biến cố thần bí, có sức ảnh hưởng rất lớn, đến nay vẫn chưa tìm được lời giải đáp.

Sáng sớm, mặt trời đỏ rực nhú ra khỏi đường chân trời. Ánh bình minh sáng rực lướt qua gò núi, rơi xuống trước lều vải, trên đồng cỏ, hiển thị rõ cảnh tượng mát mẻ của buổi sớm mai.

Sở Phong từ biệt bộ tộc này, lần nữa lên đường.

Hắn đi thẳng về hướng tây, tiến vào cao nguyên.

Dọc đường, hắn hiểu rõ, sương mù thần bí màu lam kia tác động lên phạm vi vô cùng lớn, ít nhất những khu vực hắn đi qua thì nó đều đã từng xuất hiện.

“Chắc không phải là một biến cố bí ẩn nữa đó chứ?” Hắn tự nhủ.

Trong lịch sử, đã từng có nhiều biến cố thần bí, gây ra rất nhiều sóng gió, đến bây giờ vẫn chưa có đáp án chính xác.

Bầu trời Tây Tạng vô cùng trong xanh, tầng mây trắng noãn, cách mặt đất rất thấp, giống như chỉ khẽ vươn tay liền có thể chạm đến. Sa mạc, vùng núi, đồng cỏ đều rất yên tĩnh, nơi này giống như một vùng đất không đua tranh với đời.

Trên đường đi, Sở Phong nghe được rất nhiều lời đồn.

Có dân du mục nói, trên Thánh sơn có Phật sống thức tỉnh, cho nên mới có ánh sáng màu xanh chảy xuôi, sương mù tràn ngập, bao phủ bốn phía.

Còn có người nói là thần thụ Bồ Đề Kim Cương thần lại sinh trưởng, sắp nở hoa kết trái.

Cũng có người rằng: “Long Ngao sắp xuất thế!”

Chương 3: Đồng xanh Côn Luân

Đối với những người dân ở đây, Ngao chân chính được sinh ra trong tự nhiên, là kẻ địch của sư tử, hổ báo, còn loại Ngao đượ con người nuôi dưỡng kia không phải là Ngao thật. Có truyền thuyết kể rằng, bên trong ngọn Thánh sơn có Long Ngao, mấy trăm năm mới có một con xuất thế, sức mạnh vô cùng lớn, có thể hàng ma.

Mấy ngày sau, Sở Phong đã tới gần Thánh sơn.

Hắn cũng biết được, ở các khu vực suốt dọc đường đều từng xuất hiện màn sương màu lam kia, chắc hẳn lần này cũng lại là một dị biến lớn lao giống những lần trong lịch sử kia rồi.

Đồng thời, điều này cũng mang ý nghĩa, cũng giống mấy lần trước, con người vẫn sẽ không tìm được nguyên nhân phát sinh.

Thậm chí, khá nhiều còn không biết nó sẽ gây ra hậu quả gì.

Nói đến cũng kỳ quái, giờ vốn dĩ đã là cuối mùa thu, thời tiết Tây Tạng hẳn phải rất lạnh mới đúng, nhưng mấy ngày gần đây, trên suốt con đường Sở Phong đi, lại dần dần trở nên ấm áp.

Vài ngày trước, lá vàng bay lá tả, héo úa, rụng đầy đất, mà bây giờ lại khác.

Những chiếc lá còn sót lại trên cây giống như lại khôi phục sức sống, không còn khô héo, không còn rơi xuống nữa.

Càng tới gần Côn Luân, thì ở ven đường, dù là cỏ dại, hay là những bụi gai đều chịu ảnh hưởng bởi sự ấm áp của thời tiết mà tràn đầy sức sống, dường như phát sáng được vậy.

Tuy là cuối thu, nhưng lại không có vẻ đìu hiu cô quạnh.

“Thời tiết ấm dần, chẳng lẽ là do dị biến gây ra?” Sở Phong suy đoán.

Cuối cùng, núi Côn Luân cũng đã ở ngay trước mắt.

Tuy còn cách rất xa, nhưng vẫn cảm thấy được một loại áp lực.

Dãy núi cao lớn, khí thế hào hùng, trải dài khắp, như sống lưng của trời đất, vắt ngang ở nơi đó.

Nó bao la hùng vĩ, không gì so sánh nổi. Đây là ngọn núi có tiếng từ thời cổ đại.

Dãy núi này chứa đựng vô số truyền thuyết, từ xưa đến nay, bao phủ rất nhiều sắc thái thần thoại.

Vốn là, sau khi tiến vào Tây Tạng, Sở Phong định quay trở về ngay, nhưng mà trên đường đi hẳn không ngừng nghe nói đến dị động về những mảng

sáng màu lam nhấp nháy ở núi Côn Luân, nên muốn đến gần hơn để xem thử.

“Chính là chỗ này.”

Sở Phong đến chỗ dự định. Đó là một nơi nằm ngay tại chân núi. Ngọn núi cao lồng lộng như tòa thành của thần tiên, rộng rãi khổng lồ, tọa lạc tại phía tây của đại địa, khí tức mênh mang và hùng hồn đập vào mặt.

Đây chỉ là một đoạn ngắn của dãy núi Côn Luân mà thôi. Vài ngày trước, lúc chạng vạng tối, ở nơi này đã từng phát ra luồng ánh sáng màu lam chói lóa, những người dân sống gần đó đều thấy được. Có điều, trong mấy ngày nay, hiếm có người nào dám đến gần.

Sở Phong bước tiếp, leo dần lên núi.

Thế núi dần dần cao, hơi dốc. Vô số đá tảng nằm lổn ngổn. Đường càng lúc càng khó đi, mà trên đường đi, cỏ cây lại vô cùng tươi tốt, đặt vào thời điểm cuối mùa thu này lại càng hiện rõ vẻ không bình thường.

“Hình như vài ngày trước, quả thực đã từng xảy ra địa chấn?” Sở Phong quan sát. Hẳn nhận thấy, trên núi có dấu vết rạn nứt. Mặt đất lại có không ít những khe hở thô to, còn có một vài tảng đá lớn rõ ràng là lăn xuống từ trên cao, cùng mấy vách đá bị nứt toạc ra.

Ở ngọn núi này đã từng phát sinh cảnh tượng khác thường.

“Đây là cái gì?”

Sở Phong nhìn thấy một tảng đá lớn, phía trên có chữ viết, vết khắc rất sâu, bị đất đá vùi lấp phần lớn.

Do địa chấn, một phần nhỏ của ngọn núi rơi xuống. Đất lở, làm tảng đá lớn bị vùi sâu dưới lòng đất này lộ ra.

Trên tảng đá có một lớp vật chất màu xanh biếc, trông giống như rêu.

“Tây... Vương!”

Sở Phong dùng tay vuốt ve chữ khắc trên đá. Hắn nhận ra hai chữ này, đây là kim văn, một loại văn tự từ niên đại vô cùng xa xưa, hay khắc ở phía trên những chiếc chuông vào thời cổ.

Người bình thường rất khó nhận ra.

Trong một thoáng, vô số luồng suy nghĩ chạy qua đầu khiến Sở Phong xuất thần, sao lại là hai chữ này?

Nhìn thấy hai chữ Tây Vương ở chỗ này, khó có thể không khiến người ta liên tưởng đến, chẳng lẽ thời đại thượng cổ thật sự có Tây Vương Mẫu ư?

“Có lẽ chỉ là cổ nhân tới đây tưởng nhớ nên lưu lại văn bia (*) mà thôi.” Sở Phong lắc đầu, tự giải thích với chính mình.

(*) Văn bia: văn tự khắc trên bia đá.

“Không đúng!”

Bỗng nhiên, hắn giật mình, ngay lúc tay đang vuốt vuốt chữ khắc, hắn phát hiện rêu xanh trên đá không bình thường

“Gi đồng xanh!” Phát hiện này khiến lòng hắn chấn động.

Tấm bia này từng bị phủ bụi, chôn bên dưới ngọn núi. Nghĩ kĩ thì, đáng lẽ ra

nó không thể có râu xanh mới đúng. Nó đã nằm ở chỗ này, trải qua quãng thời gian dài dằng dặc, đến khi trận địa chấn kia phát sinh mới gặp nhìn thấy ánh mặt trời.

Chất liệu của nó lại là đồng xanh!

Còn là một khối đồng cỡ lớn hiếm thấy nữa!

“Chiếc đỉnh Ti Mẫu Ân Khư đào được chưa đến hai ngàn cân mà đã có được gọi là món khí cụ bằng đồng xanh cỡ lớn nhất rồi, còn khối bia đồng này...”

Sở Phong đẩy bớt lớp đất đá đi, cẩn thận xem xét. Khối đồng xanh này, ít nhất cũng phải nặng đến năm sáu ngàn cân. Quả thực là khiến người ta kinh ngạc. Đây chắc chắn là khối khí cụ nặng nhất thời cổ đại rồi.

Nó bị rỉ xanh loang lổ, chắc là vì đã bị chôn vùi trong một thời gian quá dài.

Nếu như là bia đá, Sở Phong còn có thể cho rằng là do cổ nhân tới đây tưởng nhớ nên để lại, nhưng bây giờ nó lại là một khối bia đồng to, nên hẳn thật sự không dám xác định.

Ở thời cổ đại xa xôi kia, ai có thể chi lớn đến thế?

"Coong!"

Tiếng của đồng xanh vang vọng, mang theo cảm giác tang thương.

Sở Phong thả hòn đá trong tay xuống. Chẳng còn gì để nghi ngờ nữa, đây quả thực là bia đồng rồi. Điều hẳn cảm thấy khó có thể tin là, một khí cụ cỡ bằng đồng xanh nặng mấy ngàn cân thế này chắc chắn không phải là sự kiện nhỏ nhoi gì.

Nếu như truyền đi, nhất định sẽ gây ra động tĩnh không nhỏ.

Trên đây có khắc hai chữ Tây Vương, mang theo sự lắng đọng của thời gian. Trong cổ xưa mang theo vẻ thần bí, hấp dẫn tâm trí người xem, thực không biết nó được lưu lại từ thời đại nào.

“Rốt cuộc là ai đã chôn nó ở dưới núi Côn Luân đây?”

Sở Phong gõ gõ tấm bia đồng. Tiếng kim loại không ngừng rung lên. Đáng tiếc hẳn chẳng phải là người chuyên về khảo cổ nên chẳng thể kết luận được giá trị của nó.

"Chắc có lẽ thời gian rất lâu trước đây đã từng có một thời đại đồng xanh cực kỳ huy hoàng." Hãn tự đưa ra phỏng đoán.

Hãn vốn không mê tín. Mặc dù Côn Luân có rất nhiều thần thoại, hơn nữa còn đột nhiên nhìn thấy hai chữ Tây Vương trên mặt bia đồng kia, hẳn cũng chẳng thể nào tin được những truyền thuyết từ thời xưa cổ.

Sở Phong cảm thấy, dù Tây Vương Mẫu đã từng thật sự tồn tại trong dòng lịch sử, thì có lẽ đó cũng chỉ là thủ lĩnh của một bộ lạc mạnh mẽ nào đó trong lịch sử, mà nơi này chỉ là một mảnh di tích còn sót lại.

"Địa chấn quá mạnh nên khiến từ trường trong ngọn núi này tăng lên đột biến, khiến cho những đám mây phóng điện, thêm vào đó trên núi có một khối đồng xanh lớn lộ ra càng làm cho sấm sét lượn lờ?"

Sở Phong càng nghĩ càng cảm thấy, rất có thể đây chính là nguyên nhân.

Hãn rất muốn đào khối bia đồng này lên, quan sát thật kỹ. Nhưng nó còn có hơn nửa đoạn bị chôn ở dưới mặt đất, giờ không có công cụ trong tay, khó

mà làm được.

Chương 4: Cây lạ và mãnh thú (1)

Bồi hồi một lát, hẳn lại leo lên trên.

Trên núi có một khe nứt vừa rộng vừa sâu, phía dưới tối đen, nhìn thấy mà giật mình, cảnh tượng trông vô cùng đồ sộ.

Đường đi cũng không còn bằng phẳng, thế núi hiểm trở, đá lớn đá nhỏ ngang dọc, càng lên trên thì lại càng không dễ đi.

Ngọn núi hùng vĩ, leo lên một mình như thế này mới cảm nhận được nó to lớn đến cỡ nào. Nghĩ về những truyền thuyết liên quan tới nó, đột nhiên Sở Phong cảm thấy hơi kỳ lạ. Hẳn nhìn về phương xa, ngọn núi lớn nối liền với bầu trời, cảnh tượng vô cùng bao la và hùng vĩ.

Trèo lên hơn nghìn thước, sau khi trải qua địa chấn mà len lên núi lớn quả thực chẳng phải là đoạn đường dễ đi, nếu gặp phải lúc đá lớn lăn xuống thì quả thực là vô cùng nguy hiểm.

Phía trước, có một đồng đất đá lớn, không lâu trước đây, vách núi bị sạt lở mất một đoạn nên rơi xuống đây.

Lúc còn cách khoảng một đoạn, Sở Phong đột nhiên cảm thấy kỳ lạ. Hẳn hoảng hốt trèo lên, muốn xác định xem điều hẳn thấy có phải là thực không.

"Hình như là đồng xanh!"

Từ rất xa, hẳn đã thấy được một mảnh xanh lục, vết rỉ loang lỗ ngay tại sườn

núi bên kia. Đây không phải là khối nhỏ mà là một mảnh vô cùng lớn.

Cuối cùng cũng tới được phụ cận, hẳn có thể nhìn thấy rõ hơn.

"Đúng là nó rồi!"

Cái này càng khiến người ta kinh hãi hơn cả khối bia đồng kia nữa.

Trên núi, có một vách đá lớn bị gãy, ngăn cách thành một vùng, thế núi dốc đứng, lộ ra chân tường bị phủ bụi.

Nó dựa vào vách đá, loang lổ vết rỉ xanh, trong xưa cũ mang theo thần bí. Đây là một khối kiến trúc bằng đồng, sau khi một phần của ngọn núi trượt xuống, nó mới hiện ra.

Ba tòa nhà bằng đồng xanh, phong cách cổ xưa, lại pha chút yên tĩnh, lưng tựa vào vách đá, bên trong có một vài bộ phận bị đất đá chôn vùi, nhưng vẫn còn có thể nhìn rõ tổng thể.

Phòng ốc bằng đồng mang dáng vẻ cổ xưa, trong không gian rộng lớn mang theo cảm giác lịch sử nặng nề.

Bên trên những phòng ốc được làm bằng đồng là những mái ngói được chế tạo cùng chất liệu, từng phiến từng phiến được xếp chỉnh tề theo quy luật. Liếc nhìn từ xa, giống như những chiếc vảy màu xanh lục che kín nơi đó.

Sở Phong giật mình, trong lòng không cách nào bình tĩnh lại được.

Đây quả thực là phát hiện vô cùng chấn động. Đồ vật bằng đồng xanh khổng lồ như thế này! Đây chính là những tòa nhà bằng đồng xanh đấy! Nó đã từng được xây dựng trên núi Côn Luân rồi bị chôn sâu trong lớp đất đá.

Chúng thuộc niên đại nào, do người nơi nào xây dựng?

Theo suy đoán của hãn, khu vực này từng xuất hiện một thời kì văn minh đồng xanh huy hoàng, đã từng tồn tại rất lâu rồi nhưng chưa từng được ghi chép trong sách sử.

Có điều, tuy trong lòng kinh hãi nhưng đồng thời hãn lại cảm thấy bất an và khó hiểu.

Tư Mẫu Mậu đỉnh được xưng là cổ khí lớn nhất bằng đồng xanh, nhưng bây giờ xem ra, nó còn nhẹ hơn tấm bia bằng đồng xanh kia thì sao có thể được gọi là cổ khí lớn khi so với đám phòng ốc trước mắt này được.

Chẳng có gì phải nghi ngờ nữa, muốn xây dựng được phòng ốc như này còn khó khăn hơn đúc đỉnh nhiều.

Toàn bộ căn nhà đều được đúc thành từ đồng xanh. Cả một mảng lớn kim loại như thế khiến nó trông vừa trang nghiêm lại vừa thần bí.

Cái này nếu như bị ngoại giới phát hiện, nhất định sẽ được coi là báu vật đồng xanh cấp bảo. Những đồ vật khổng lồ trước kia chừng thấy như thế nhất định sẽ phá vỡ nhận thức của mọi người.

Sở Phong là người khá bình tĩnh khi đối mặt với những sự kiện. Nhưng hôm nay hãn lại chẳng thể nào ung dung được, trong một dãy núi ở phía tây đại địa lại phát hiện ra di tích bằng đồng xanh như thế này, quả thực là kinh người!

Hãn thử dùng sức đẩy một cái cửa đồng xanh ra. Tiếng kim loại ma sát chói tai truyền đến, cánh cửa đồng từ từ mở ra.

Sở Phong không vội bước vào mà đứng bên ngoài một lát. Sau khi hít thở

sâu, hẳn mới cẩn thận bước vào. Bên trong yên tĩnh, giống như ngăn cách với thế giới bên ngoài, đến tiếng kim rơi cũng có thể nghe rõ, nhưng lại trống không, chẳng có gì.

Dù là trên mặt đất, hay là trên tường, hay bất cứ chỗ nào khác, không có bất cứ một vật gì cả.

Hai căn nhà bằng đồng xanh khác cũng như thế, bên trong trống rỗng, không có gì cả.

Cẩn thận xem xét, không có đường ngấm, cả ba căn nhà bằng đồng đều trống không.

Sở Phong lui ra ngoài, nhìn ba căn nhà làm bằng đồng, trong lòng tràn ngập nhiều khó hiểu. Người xưa dùng nơi này để cư trú, hay là dùng để tế tự đây?

Thời cổ đại xa xôi ấy, thật sự quá xa xỉ!

Trong sử sách có ghi lại, ở thời đại Ân Thương, khi chế tạo Tư Mẫu Mậu đỉnh đã phải dùng đến hai, ba trăm công tượng, phối hợp chặt chẽ, khó khăn lắm mới hoàn thành được.

Vậy vào thời cổ, nếu như rèn đúc ba căn nhà bằng đồng kia thì phải khó đến mức nào?

Sở Phong dừng chân ở chỗ này một lúc lâu, cuối cùng mới lại lên núi. Sau mấy tiếng đồng hồ, rốt cục cũng sắp đến đỉnh núi. Khoảng cách còn chừng hai trăm thước, hẳn cũng đã thấm mệt rồi.

Thể chất của hắn vô cùng tốt, dáng vẻ cao, thon trông rất mạnh mẽ. Có điều, trèo lên một tòa núi lớn như thế này trong một quãng thời gian dài cũng cảm thấy rất mệt mỏi.

Tới gần đỉnh núi, đôi mắt trông về phía xa, núi non chập chùng, mặt đất bao la hùng vĩ, còn người thì vô cùng nhỏ bé, giống như là hạt bụi.

Đứng trên núi, ngẩng đầu nhìn lên vòm trời xanh thẳm như gần trong gang tấc kia, cảm thấy trong lồng ngực khoan khoái dễ chịu, có thể quên hết mọi ưu phiền, vinh nhục cá nhân. Tất cả mọi thứ, dường như chẳng còn ý nghĩa gì khi ở đây.

Độ cao ở này khá lớn so với mặt nước biển, nhưng lại không thấy tuyết đọng, có một số cây cỏ vẫn mọc được, khiến Sở Phong cảm thấy hơi kỳ quái.

"Có dấu vết bị sét đánh!"

Sở Phong phát hiện trên núi có vết cháy, từng bị sấm sét đánh xuống, cỏ cây trong cả một khu vực rộng lớn hóa thành tro tàn, đen nhánh một vùng.

Ngoài cái đó ra, đến cả núi đá cũng bị đánh vỡ, cả một mảng núi lớn bị bong ra.

Điều này càng khiến hẳn thêm tin rằng, mấy ngày trước, tại đây có sương mù dày đặc, ánh sáng màu lam lợt lờ kia thật ra chính là tia chớp, nơi này đã từng bị sét đánh.

Đường phía trước không dễ đi, đá lớn chông chắt. Sở Phong đi vòng qua, muốn leo lên trên từ một ngọn núi khác.

Nhưng mà, khi hẳn đi vòng ra, lúc đến được một đỉnh núi khác, cơ thể đột nhiên cứng lại, hai con người co rút, lần đầu tiên trong đời hẳn cảm thấy khiếp sợ như vậy.

Ngay cả lúc nhìn thấy những căn nhà bằng đồng kia, hắn cũng không như thế.

Ngọn núi bên này đã từng phát sinh đất lở, đất đá đổ xuống phía dưới, để lộ ra một mảng kim loại lớn.

"Núi đồng!"

Sau khi phần lớn đất đá rơi xuống, để lộ ra cảnh tượng vô cùng kinh người.

Cả khu vực đỉnh núi này đều làm bằng đồng, từng bị đất đá vùi lấp.

Đây chẳng phải chỉ là một khu vực nhỏ, cách đỉnh núi gần 200m, cả một khoảng lớn hiển lộ ra cảm giác đồng xanh rõ rệt.

Điều này khiến cho người sinh ra ý nghĩ, cả ngọn núi này đều là đồng xanh. Bên ngoài bị đất đá che giấu đi, phía dưới mới là cảnh thực.

Quả thực khó có thể tưởng tượng được.

Chân tướng như thế nào, không biết được, nhưng ít nhất ngọn núi bằng đồng cao hơn 200m này đủ khiến người ta giật mình.

Chương 5: Cây lạ và mảnh thú (2)

Sở Phong bị chấn kinh, cả một ngọn núi bên trong dãy Côn Luân toàn là đồng, điều này đã phá vỡ suy nghĩ của hắn, khảo nghiệm quan niệm đã hình thành từ lâu trước kia.

Hắn không tin những sự việc huyền bí kia, luôn xem những truyền thuyết

chỉ là câu chuyện kể vui tai.

Nhưng sự quý dị trước mắt này lại không có cách nào giải thích được.

Sau khi bị sét đánh qua, để lộ ra chân tướng một đỉnh núi làm bằng đồng xanh.

Chuyện nơi đây quả thực là kinh thế hãi tục!

Sở Phong leo lên dọc theo núi đồng, dừng lại cách đỉnh núi khoảng chừng hai trăm mét. Bởi vì nơi này vô cùng dốc, là một vách đồng tuyệt đẹp, khó có thể leo lên tiếp được.

Đồng thời, hần người được một mùi thơm ngát, theo gió đưa tới.

Toàn bộ nơi này là đồng, kim loại lạnh như băng, chẳng thấy có cỏ cây gì, cả một vùng trụi lủi.

Sở Phong ngửa đầu quan sát, cẩn thận tìm kiếm.

Quả nhiên, trên vách núi đồng, có một cây thực vật!

Chỗ đó ngay tại khu vực đỉnh núi, hần lui về phía sau, tìm hướng khác để có thể leo lên, muốn nhìn cẩn thận cây thực vật đó.

Sau đó không lâu, tuy rằng hần không lên được đỉnh núi, nhưng lại thấy rõ.

Một gốc cây nhỏ xanh mơn mớn, cao ba thước, nó vậ mà cắm rễ trên vách đồng xanh dựng đứng, kết xuất ra một đóa hoa, nụ hoa đang chớm nở.

Sở Phong chắc chắn mình không có nhìn lầm, chỗ đó không có đất đá, chỉ có đồng xanh. Nó cắm rễ trên vách đá bằng đồng xanh dựng đứng, quả thực

khó có thể tượng tượng được

Việc này quá kinh người, chẳng thể nào lý giải nổi.

Hắn thay đổi phương vị, lựa chọn một chỗ thuận lợi nhằm trèo lên, khoảng cách càng gần, hắn thấy rõ, cây nhỏ kia quả thực đang cắm rễ trên đồng xanh!

Đỉnh Côn Lôn, ngay tại vách đá cao cao, một gốc cây nhỏ cao ba thước sinh trưởng một mình.

Nó xem đồng xanh như đất trồng, lấy chất dinh dưỡng, ương ngành cắm rễ xuống, toàn thân xanh mơn mớn, tỏa ra ánh sáng.

Thân cây thô to bằng cổ tay. Mặc dù nó không cao, nhưng lại mang ý vị cứng cỏi cương liệt, vỏ cây già cỗi như một lớp vảy lân, khiến cho nó có cảm giác cứng cáp.

Phiến lá của nó như được chạm khắc từ lục ngọc, giàu linh tính, hình dạng như bàn tay em bé. Bên trên có những giọt sương óng ánh. Một cơn gió vô tình thổi qua khiến nó đung đưa, cho ta có cảm giác như những hạt trân châu trắng noãn nằm nhấp nhô trên phiến lá màu ngọc bích.

Trên đỉnh đầu của cây nhỏ có một nụ hoa, to bằng nắm tay em bé, toàn thân trắng bạc, lại mang theo những vết ban màu vàng, chờ ngày nở rộ trong vách đá dựng đứng, mùi hương thơm mát tỏa ra khắp nơi, rất đẹp.

Cây nhỏ kỳ lạ ngạo nghễ đứng ở nơi đó.

Sở Phong thử mấy lần. Một bên của ngọn núi đồng này quả thực chẳng thể nào leo lên. Hắn quyết định mạo hiểm, leo lên từ hướng có đầy đá lăn xuống ở bên kia, nhưng như vậy thì phải vô cùng cẩn thận, nếu không có thể sẽ

phải chôn mạng ở đây.

Hắn ra khỏi vách đồng này, đi xuống khu vực bằng phẳng, vừa vòng qua ngọn núi vừa quan sát tìm hướng leo lên.

"Sao nó lại sinh trưởng trên đồng xanh thế nhỉ?" Sở Phong nghĩ mãi không ra.

Hắn chỉ có thể quy nó về một trong những biến cố bí hiểm ngày càng khiến người ta khó hiểu của thế giới mà thôi.

Trong lòng Sở Phong dần bình tĩnh lại. Hắn cau mày, nhớ lại tất cả mọi việc, thực vật kỳ dị, ngọn núi đồng xanh huyền bí, mọi thứ ở đây đều chẳng hợp lẽ thường.

Một bóng người bỗng xuất hiện trong đầu hắn, bởi vì người kia đã từng nói mấy lời, lúc ấy hắn không để ý, nhưng bây giờ nghĩ lại khiến cho hắn cảm thấy khá kích động.

"Đến một ngày, có lẽ một cây cỏ dại ven đường cũng có thể kết xuất ra trái cây màu đỏ tươi to bằng nắm đấm lớn, còn những gì chúng ta nhìn thấy thường ngày có lẽ sẽ không tồn tại nữa."

Đây là những lời Lâm Nặc Y từng nói, rất bình thản, giống như là thuận miệng thốt ra.

Cũng giống như lúc chia tay với Sở Phong, giọng nói của cô hờ hững, âm điệu xa xôi, tựa như đang đứng ở chỗ rất cao thốt lên lời vậy.

Lúc đó, Sở Phong nghĩ rằng những lời đó của cô là đang ám chỉ chuyện của hai người, vô luận là nhân sinh hay tình cảm, chẳng có gì có thể mãi mãi không thay đổi.

"Cô ấy ám chỉ điều gì nhỉ?"

Tại thời đại hậu văn minh này, thế giới từng phát sinh một số biến cố kỳ dị, mặc dù khá nhiều người không biết rõ sự tình, nhưng vẫn có một số ít người nắm được chân tướng.

Rốt cuộc thì Lâm Nặc Y đã biết cái gì?

Trong lòng thầm nhớ đến dáng vẻ của cô, Sở Phong thở dài một hơi, mặc dù có hơi buồn bã, nhưng đã là quá khứ rồi thì có lẽ nên để cho nó qua đi.

Hắn lại ngẩng đầu, nhìn về phía đỉnh núi đồng xanh kia, vẻ mặt lộ ra biểu tình khác thường.

Chẳng lẽ lời nói của cô mang ẩn ý thật sao. Theo ý của cô, có lẽ rất nhiều điều bình thường đều sẽ thay đổi, như vậy cái cây nhỏ kỳ lạ này thì sao đây?

Một gốc cây nhỏ như vậy, cho dù trước đó không trải qua dị biến, chắc chắn nó cũng rất phi phàm!

Dưới chân có rất nhiều tảng đá tảng lờm chờm, Sở Phong đi đến sát ngọn núi đồng xanh, bây giờ đường bên này rất khó đi

Đột nhiên, một cơn gió mạnh ập vào mặt, mí mắt Sở Phong giật giật, hắn thoáng thấy một bóng người xuất hiện trên mặt đất, che khuất cả người hắn.

Có gì đó đang đi đến!

Phản ứng của hắn khá nhanh, mạnh mẽ xoay người lại, lao ra phía ngoài, lăn một vòng cách chân núi một khoảng. Đồng thời, trong quá trình này, hắn nhanh nhẹn lấy chiếc nỏ phòng thân được gấp lại trên người ra, nhanh chóng

lắp ráp lại.

Một người lữ hành, đơn độc ở bên ngoài, làm sao có thể không có một ít gì đó phòng thân cho được, Sở Phong xoay người lại, trên nỏ đã có một mũi tên đầu thép, hăn ngắm chuẩn rồi nhanh chóng bắn đi.

Đồng thời, hăn đã thấy được đó là cái gì!

Trên mặt Sở Phong dâng đầy sợ hãi, thể hình của con sinh vật này quá lớn, lớn hơn nhiều so với đồng loại.

Đó là một con ác điểu màu vàng, cánh chim rất to và sáng, lúc mở rộng ra dài đến tận năm sáu mét, từ trên bầu trời đáp xuống, vừa rồi suýt nữa hăn đã bị nó chộp được.

Keng một tiếng! Mũi tên đầu thép vút ngang qua, va vào một tảng đồng lớn màu xanh ở gần đó, ánh lửa lóe lên, bay qua sát con ác điểu nhưng lại bị nó né được.

Đồng thời, hai móng vuốt to lớn sắc bén của nó cạ vào đất đá, vang lên tiếng ma sát chói tai, làm cho người cảm thấy vô cùng sợ hãi. Nó bay thẳng lên trời, tạo nên những tiếng gió mạnh.

Sở Phong cảm thấy lạnh cả sống lưng. Vừa rồi nếu như không phải hăn phản ứng nhanh lẹ, mà bị con hung cầm này chộp trúng thì... hậu quả khó có thể lường được.

Một con chim ưng bình thường đã có thể bứt gãy xương đầu của những con mồi như thỏ rừng một cách dễ dàng rồi thì có thể suy ra được sức lực của con ác điểu vàng này lớn đến mức nào. Nếu như vừa rồi chỉ chậm một bước thôi thì hậu quả chắc chắn sẽ rất thảm.

Sở Phong rút lui, lựa chọn địa thế có lợi, lưng dựa vào một tảng đá lớn, trên tay cầm nỏ gấp, nhắm về bầu trời, cẩn thận đề phòng.

Giữa không trung, con ác điểu màu vàng lượn vòng quanh, lướt sát ngọn núi tạo nên những cơn gió lớn!

Từ lúc sinh ra đến giờ, quả thật hẳn chưa bao giờ thấy chim nào lớn như vậy.

Chương 6: Cây lạ và mãnh thú (3)

Cây lạ và mãnh thú (3)

Nhìn dáng vẻ của nó, giống như kim điểu, không lẫn bất cứ màu lông nào khác, bộ lông toàn thân màu vàng sáng, hình thể to lớn đến dọa người, vô cùng uy mãnh, đồng tử màu vàng lập lòe, mang đầy dã tính, trên thân còn mang theo lệ khí.

Một con kim điểu bình thường làm sao lớn đến cỡ này được, con chim này chắc là dị loại, quá không bình thường rồi!

Nếu như còn ở cổ đại, có lẽ sẽ có một vài bộ tộc cho rằng con chim vàng này là chim đại bang. Nhất là tại khu vực của núi Côn Luân này, lại càng mang đầy vẻ huyền bí.

Con chim vàng này rất hung hãn, nhưng lại không xông về phía Sở Phong nữa, mà chỉ lượn vòng quanh. Nó có giác quan nhạy bén khác xa bình thường, hiển nhiên nó cũng ý thức được uy lực của chiếc nỏ trên tay hắn.

Bỗng nhiên, Sở Phong ngửi được một mùi tanh.

Ba con báo tuyết men theo ngọn núi bên dưới chậm rãi bò lên, lặng yên không một tiếng động, đồng tử sâu thẳm, quanh miệng là vết máu tươi, răng nanh sắc bén, hiển thị rõ vừa mới săn được một con mồi cách đây không lâu.

Chúng nhìn chăm chăm vào Sở Phong, thân thể thoáng cong lên, đồng thời lại nhìn về phía con ác điểu trên không trung, vô cùng kiêng kị, phát ra tiếng gầm bất an.

Ba con báo tuyết này cũng to lớn hơn nhiều so với đồng loại của chúng. Móng vuốt lộ ra bên ngoài lóe lên ánh sáng, thân thể co lại thu lực, vào tư thế sẵn mồi.

Sở Phong nhú mày. Hắn không ngờ mình lại rơi vào tình cảnh nguy hiểm này. Trên đầu thì có ác điểu, trước mặt thì lại là ba con báo có tốc độ khôn lường.

Đột nhiên, lớp lông trên người ba con báo tuyết run lên, lông ở cổ bắt đầu dựng ngược lên hết. Bọn chúng nhanh chóng tránh né, nhảy nhảy chạy chạy, tiến vào đồng đá cuội ngổn ngang.

Chẳng biết từ lúc nào, trên núi xuất hiện một con bò Tây Tạng, toàn thân nó đen nhánh, lông màu đen có thể so sánh với tơ lụa thượng đẳng, có ánh sáng màu đen lấp lóe, trên đầu là một đôi sừng vừa to vừa thô, dựng ngược lên trời

Con này có thể được xem là ngưu vương, thân dài hơn một trượng, tứ chi trắng kiện, hình thể to lớn, đứng đó giống như một ngọn núi nhỏ màu đen.

Trong lòng Sở Phong vô cùng kinh hãi. Con bò Tây Tạng này, to lớn khổng lồ đến vậy, mà lại có thể di chuyển nhẹ nhàng như ba con báo tuyết kia, đột nhiên xuất hiện mà trước đó hắn chẳng nhận ra gì.

Hơn nữa, dường như ba con báo tuyết kia rất sợ đầu bò này, vừa thấy là vội vàng lao vào đám loạn thạch mà trốn.

Con bò đen ngẩng đầu nhìn thoáng qua giữa không trung nơi con hung cầm đang lượn vòng, rồi sau đó liền bất động, lẳng lặng đứng ở nơi đó, nhìn về phía đỉnh núi đồng xanh.

Sao ba loại sinh vật này lại đều đến đây?

Sở Phong hiểu rõ hẳn đang ở hoàn cảnh nào nên không dám hành động thiếu suy nghĩ, hẳn đang chờ cơ hội để rời khỏi đây.

Xa xa, sáu bảy cái bóng thú vật thấp thoáng, chạy về phía đỉnh núi, tốc độ rất nhanh, lộ ra răng nanh màu trắng, hung tính hiển lộ rất rõ.

Đó là sáu con sói, chúng cũng to lớn, hung hãn hơn đồng loại nhiều. Con sói cầm đầu toàn thân trắng như tuyết. Nó chỉ có một con mắt, ánh mắt màu xanh, lộ ra vẻ dữ tợn.

Sau khi đến gần, bọn chúng dừng chân lại. Lúc thoáng thấy con bò Tây Tạng to lớn kia thì thần sắc có hơi nôn nóng, lúc nhìn lên con chim màu vàng trên không trung thì lại càng lộ ra vẻ bất an.

Đột nhiên, sự yên lặng bị đánh vỡ, sáu con sói cùng lúc nhào lên, phóng thẳng về phía đỉnh núi theo con đường trái đầy đá tảng.

Cùng lúc đó, ba con báo tuyết cũng hành động. Bọn chúng nhanh như chớp, dùng tốc độ rất nhanh chạy vội về phía đỉnh núi.

Sở Phong rút lui, hẳn định rời đi như vậy.

Ở đỉnh núi cạnh đó, tiếng thú vang lên không ngừng, bọn chúng đang tranh

nhau đi lên.

Ầm!

Một tiếng rung động mạnh truyền đến, một con báo tuyết không còn nguyên vẹn, máu me lẫn lộn, lẫn xuống từ trên núi. Nó bị một luồng ánh sáng vàng đánh bay.

Bóng dáng kia như một tia chớp, tốc độ rất nhanh, đột nhiên hiện thân, lao thẳng vào trong bầy thú.

Đó là một con ngao, lông ở cổ vừa sậm vừa dài, giống như bờm sư tử, đầu nó không khác gì chó ngao, trên móng vuốt còn vương máu của báo tuyết.

Con ngao này vô cùng hung mãnh, nhảy một phát liền vọt xa mấy thước, lao thẳng về hướng trước mặt.

Tiếng sói tru thảm thiết, huyết hoa vương vãi, một con sói bị cắn đứt cổ, bị quăng ra ngoài

Lại có thêm một con sói bị con ngao húc bay, nện lên vách đá, nằm im tại chỗ.

"Đây là con ngao chân chính của Tây Tạng trong truyền thuyết ư!" Sở Phong giật mình.

Theo dân bản xứ, ngao thật sống ở hoang dã, có thể đối địch với hổ báo, số lượng cực kỳ ít ỏi, ít khi bị người phát hiện.

Mà con ngao này còn lợi hại hơn cả lời đồn, nó xâm nhập vào trong bầy thú nhanh như tia chớp, mới lâm trận thôi mà đã giải quyết xong hai con sói và một con báo tuyết rồi.

Chắc đây là ngao vương, Sở Phong suy đoán, nó thậm chí còn lợi hại hơn.

Con ngao kia lại nhảy lên, lao xa chừng bảy, tám mét, móng xuất hạ xuống, uy lực có thể so sánh với tay gấu. Một tiếng “bộp” vang lên, đánh bay mắt của một con gó hoang, rồi xoay người lộn ra ngoài.

Vừa rơi xuống đất, nó đã ngay lập tức bổ nhào vào một con báo tuyết. Tiếng rống khiến cho người ta phải sợ hãi, hai con thú lăn xả vào nhau, phóng thích hết dã tính của chúng.

Con báo tuyết nằm trong vũng máu, yết hầu bị cắn nát, không sống nổi.

Con ngao này lại chẳng hề bị thương, lông cổ trông như bờm sư tử dựng thẳng, đầu tuy không lớn, nhưng trông như con nghê, có một luồng khí thế đặc biệt. Nó lại nhảy lên lần nữa, phóng tới một con mãnh thú khác.

Sở Phong gần như không dám tin, lại thật sự có một con ngao uy mãnh đến vậy! Chỉ nhảy ra nhảy vào mấy cái, mà gần như giải quyết xong đám dã thú kia rồi.

Con báo tuyết cuối cùng cũng đã chết, chỉ còn lại có con sói một mắt kia đang liều mạng chạy trốn. Nó vọt về phía chân núi, muốn sống sót rời khỏi nơi này.

Nhưng chỉ sau mấy bước chân, nó đã bị con ngao bắt kịp, một cái mồm lớn toàn máu mở ra, cắn đứt cổ nó, chỉ chút nữa thôi đã rút luôn cả chiếc đầu sói xuống rồi.

Cứ như vậy chín con dã thú hung mãnh bị giải quyết chỉ trong một khoảng thời gian ngắn.

Sở Phong nắm chặt thanh nỏ, chuẩn bị sẵn sàng, đứng tại chỗ đề phòng, nơi này thật sự quá nguy hiểm!

Sau trận huyết chiến thì con ngao kia cũng an tĩnh lại. Ngoài miệng toàn là máu nhưng lại không phải là máu của nó. Nó không nhúc nhích mà chỉ ngửa đầu nhìn xem gốc cây nhỏ trên vách núi đồng xanh kia.

Tuy đầu nó không quá to cao, nhưng trông lại có vẻ đặc biệt uy mãnh, tóc mai màu vàng nhuộm với máu của chín con thú khác, uy thế lẫm liệt.

Trong cả quá trình, con bò đen Tây Tạng kia vẫn ngó chừng gốc cây nhỏ trên núi, từ đầu đến cuối không hề nhúc nhích, trông vô cùng trấn định.

Mà con ác điểu đang lượn vòng trên không trung, cũng giống như trước đó, chỉ nhìn xuống nơi này.

Ba con sinh vật quý dị đều rất trầm ổn, như là có linh tính, một mực bảo trì bình thản, mục tiêu là gốc cây nhỏ, bọn nó giống như đang đợi cái gì nên không lập tức hành động.

Sở Phong cảm thấy vô cùng kinh ngạc, bởi vì ba con vật này đều thực sự không tầm thường.

Chương 7: Hoa nở (1)

Hoa nở (1)

Khu vực quanh đỉnh núi bắt đầu yên tĩnh, không còn thanh âm nào cả.

Ba con sinh vật không hề chú ý đến Sở Phong, dường như xem hẵn như

không tồn tại.

Sở Phong cũng hiểu rằng, bây giờ, hắn cách đỉnh núi khá xa, hơn nữa chúng cảm thấy hắn không có khả năng uy hiếp, cho nên cũng không thèm để ý, để mặc hắn đứng ở phía dưới.

Linh tính của ba sinh vật này vô cùng cao.

"Thừa dịp này nên rời khỏi nơi đây là hơn!"

Sở Phong quyết định xuống núi, mặc dù hắn rất tò mò với gốc cây nhỏ cắm rễ trên núi đồng xanh kia, cũng rất muốn hiểu rõ, nhưng hoàn cảnh hiện tại đối với hắn mà nói là quá nguy hiểm, mạng nhỏ như chỉ mảnh treo chuông.

Mùi hương theo núi đồng truyền đến, càng ngày càng nồng hơn.

Con ngao kia hành động đầu tiên. Nó nhanh như chớp, chỉ nhảy mấy bước, đã vượt qua khỏi đồng đá lởm chởm rồi chạy dọc theo ngọn núi dốc, xông về phía đỉnh.

Con bò đen Tây Tạng cao hơn một trượng, thân thể đen nhánh phát sáng, sừng trên đầu vừa thô vừa to trông rất đáng sợ. Nó nhắc chân, bình tĩnh tiến tới.

Nó di chuyển vô cùng ổn định, đi dọc theo đồng đất đá bên kia, leo lên ngọn núi bằng đồng xanh hiểm trở.

Còn con ác điểu giữa không trung kia thì hạ thấp độ cao, giương đôi cánh màu vàng sáng, lượn tới gần vách núi, nhìn chăm chú vào gốc cây nhỏ.

Ngay lúc Sở Phong chuẩn bị rút lui, mùi hương trong không khí lại nồng thêm mấy phần, chắc có lẽ nụ hoa sắp nở rồi.

"Tách!"

Mặc dù còn cách một khoảng, hẳn vẫn nghe được tiếng hoa nở rất rõ ràng, Nụ hoa trắng to bằng nắm tay trên gốc cây nhỏ cắm rễ trên đồng xanh đã nở rồi.

Hoa nở lại phát ra âm thanh!

Mùi hoa nức mũi, còn đậm hơn vừa rồi rất nhiều. Nó giống như có một cỗ ma tính đặc thù, làm cho người ta mê say.

Chỉ trong tích tắc, ba sinh vật đã vọt tới bên cạnh vách núi, vừa hồi hộp nhìn lên một cách chăm chú, vừa hít thở phì phờ giống như đang ngốn từng ngụm mùi thơm.

Sở Phong quay đầu, đập vào mắt hẳn là cảnh tượng như vậy, cử động quái dị của ba con thú làm hẳn kinh ngạc không thôi.

Ba con thú sắp không nhịn nổi, đều bắt đầu nghĩ đến việc công kích đối phương, đã tính đáng sợ bắt đầu hiện ra.

Mấy tiếng “tách tách” nhẹ nhàng liên tục vang lên, cách hoa màu trắng bạc không ngừng nở ra, mang theo một làn sương trắng mịn mờ và những luồng sáng óng ánh. Hoa nở có âm thanh, hương thơm đậm hơn lúc đầu không chỉ mười lần.

Sở Phong quả thực kinh hãi. Đây là hoa gì? Mùi hương này quá mê người, làm hẳn không nhịn được muốn quay lại, chạy đến đỉnh núi kia.

Gốc cây nhỏ cao ba thước, đóa hoa màu trắng bạc to bằng nắm tay đang nở, sương trắng tràn ra khắp vách núi đồng xanh, khiến nơi đó giống như tiên

cánh.

Lúc này, mấy điểm sáng màu vàng kim trên cánh hoa đồng loạt phát sáng. Trong làn sương mù trắng, ánh sáng vàng loang lổ giống như những ánh sao, chiếu sáng rạng rỡ.

Cảnh tượng này vừa rực rỡ lại vừa mê người.

Thứ ba con vật đang đợi chính là thời khắc này, cuối cùng nó cũng trở thành hiện thực.

Bọn chúng bắt đầu tranh đoạt, lăn xả vào nhau, móng vuốt sắc bén tung hoành, đây chính sự bộc phát của dã tính nguyên thủy, vô cùng điên cuồng, con vật nào cũng muốn độc chiếm đóa hoa kỳ lạ kia.

Lúc con bò đen kia dậm chân, đỉnh núi cũng như bị chấn động, sức mạnh đó quả thực vô cùng lớn.

“Kítttt”

Giữa không trung, con kim điều gương móng, cạ vào cái sừng thô ráp của con bò, tạo nên âm thanh chói tai.

Con ngao thì gầm nhẹ, thanh âm trầm thấp như tiếng sấm.

Ba con vật chém giết, công kích lẫn nhau, tranh đoạt đóa hoa đang nở. Trong suốt quá trình đó, chúng vẫn luôn cố gắng hít lấy hương hoa.

Trên ngọn núi xanh, sương trắng lượn lờ, trong không gian mông lung, những vệt sáng màu vàng lau động giống như những ngôi sao nhỏ phát sáng trong làn sương mù, quả thực là vừa thần bí vừa mỹ lệ.

Ầm!

Bọn chúng đã chạm tới cây nhỏ xanh mơn mớn, móng vuốt của con ngao kia đã quẹt vào đóa hoa.

Chợt có cơn gió thổi mạnh, con kim điều lao xuống, gương móng vuốt muốn bổ đôi đầu của con ngao.

Lúc trước, bọn chúng không động thủ, cũng vì kiêng kỵ lẫn nhau, nhưng giờ đóa hoa đã nở rộ, vì tranh đoạt mà bọn chúng không ngại liều mạng.

Ngay lúc hai cánh của kim điều kia vỡ xuống, mấy cánh hoa bị rơi ra do móng vuốt sắt của con ngao, bay thẳng xuống chân núi đồng xanh theo con gió mạnh.

Ở nơi thế núi xoay mình, cánh hoa bọc sương trắng nhanh chóng bay về hướng của Sở Phong.

Hắn đưa tay hứng được một mảnh, hương khí nồng đậm khiến hắn suýt nữa thì say đến mức ngã lã ra tại chỗ, nhìn kỹ, hắn mới thấy trên cánh hoa lấm tấm ánh vàng còn có một tầng óng ánh.

"Phấn hoa!"

Cánh hoa này có chứa một lớp phấn hoa, óng ánh sáng bóng.

Sở Phong thò tay, lần lượt hứng được bốn cánh hoa, trong đó có hai cánh có mùi hương hơi nhạt, còn hai cánh khác, bởi vì có dính phấn hoa nên mùi thơm ngào ngạt, màu sắc óng ánh.

Trên đỉnh núi đồng, ba con sinh vật đều nhìn xuống dưới núi với ánh mắt lạnh lẽo, sau đó lại bắt đầu lăn xả vào nhau, tranh đoạt những cánh hoa chưa

rụng xuống.

Sở Phong thấy thế, hăn nắm chặt bốn cánh hoa trong tay mình.

Nhưng, hăn nhanh chóng phát hiện điều dị thường. Cánh hoa trong lòng bàn tay chẳng còn mượt mà như trước nữa mà có cảm giác như đã héo úa. Hăn mở lòng bàn tay, phát hiện sự óng ánh trên bốn cánh hoa đã biến mất, cánh hoa cũng khô héo!

Chỉ trong tích tắc mà thôi, bọn chúng đã mất đi độ rực rỡ, đã không còn sức sống nữa mà trở nên khô héo.

Chuyện gì vậy?

Hăn chỉ hơi nắm chặt tay lại, một cánh hoa liền hóa thành mảnh vụn.

Sở Phong kinh ngạc, hăn đặt ba cánh hoa khô héo còn lại xuống, hướng về phía đỉnh núi hô to: "Trả lại cho các người."

Sau đó, hăn quyết đoán quay người, không hề để ý tới những chuyện khác, phóng thẳng xuống chân núi.

Mặc dù nóng lòng thoát đi, nhưng trên đường hăn vẫn suy nghĩ về nguyên nhân khiến bốn cánh hoa héo rũ trong nháy mắt? Sự biến hóa này rất cổ quái!

Lúc đi ngang qua ba căn nhà bằng đồng, rồi lướt qua tấm bia đồng, hăn không hề dừng lại, chỉ mong có thể xuống núi một cách nhanh nhất. Con đường tiếp theo đi xuống dần trở nên dễ đi hơn, tốc độ của hăn cũng nhanh hơn.

Một hồi lâu sau, cuối cùng hăn cũng đã xuống chân núi, ngay lúc mặt trời đỏ

rực đã lặn ở rặng tây.

May mắn thay, ba con thú không bình thường kia không đuổi theo, chắc chúng vẫn còn tranh đấu trên đỉnh núi.

Toàn thân Sở Phong đều là mồ hôi, lượng vận động như vậy, cho dù hãn có thể chất tốt đến mức nào cũng sức cùng lực kiệt.

Quả thực là vô cùng mệt mỏi, hãn ngồi thở dốc dưới chân núi, qua một thời gian nghỉ ngơi mà vẫn còn nghe tiếng tim đập rộn ràng. Hãn dốc thẳng vào miệng mình mấy ngụm nước lớn.

Sở Phong nhìn lại ngọn núi sau lưng, giống như vừa trải qua một giấc mộng.

Bia đồng khắc hai chữ Tây Vương, ba căn nhà bằng đồng thần bí, còn có núi đồng kia nữa, chẳng lẽ cả một ngọn núi lớn nguy nga đó đều là đồng cả sao?

Nếu có thể, hãn rất muốn bỏ ngọn núi này ra, quan sát xem rốt cuộc nó được cấu tạo thế nào.

Ngọn núi này chỉ là một phần của dãy Côn Luân, rốt cuộc toàn bộ phiến khu vực này đến cùng cất giấu bí mật gì?

Chương 8: Hoa nở (2)

Hoa nở (2)

“Tranh thủ thời gian rời khỏi nơi đây thôi, lỡ ba con sinh vật kia khùng khùng lao xuống, sẽ vô cùng nguy hiểm.”

Mấy ngày trước, từng phát sinh qua địa chấn, trên núi có không ít khe nứt lớn, ở chân núi này cũng không ngoại lệ, lúc Sở Phong nghỉ ngơi cũng phải coi chừng kĩ càng

Trong lúc vô tình, hắn thấy được một tảng đá tại một khe đất trống, cao khoảng ba tấc, trông khá vuông vức, hình dạng có quy tắc như vậy quả thực sự hiếm thấy.

Sở Phong tiện tay nhặt lên, rồi tiếp tục cất bước quay về.

Không biết có phải là ảo giác hay không, trên đường hắn cảm thấy trong cơ thể có chút khác thường, rất vi diệu, thỉnh thoảng như một dòng nước ấm trong cơ thể, chảy bên trong huyết quản mình.

Khi cẩn thận nhận thức thì nó lại biến mất, không để ý thì nó lại lơ đãng xuất hiện.

Ảo giác hay là do thân thể bị dị ứng?

Hắn hoài nghi chính mình, cảm giác của mình đã bị hỗn loạn rồi ư?

“Hình như là bắt đầu từ tay này.”

Hắn mở tay trái ra, nơi này có cảm giác như vậy đầu tiên, nhưng trong lòng bàn tay lại chẳng có gì.

"Bốn cánh hoa từng bị khô héo trong tay trái của mình."

Sở Phong vừa chạy đi, vừa cân nhắc chuyện này, hắn cảm thấy không có đơn giản như vậy, việc này có chút cổ quái, khiến cho hắn không yên lòng.

Cánh hoa kia có thể phát ra sương trắng, lại còn có mấy điểm sáng, nhìn thế

nào cũng thấy quý dị lạ thường.

Sau lưng là ngọn núi đồng xanh Côn Luân, những việc đã xảy ra hôm nay quả thực đã đánh vỡ quan niệm vốn có của hần, khiến hần không thể không tưởng tượng lung tung.

"Ba con thú kia cũng không phải loại bình thường, chúng nó tranh giành đóa hoa này, chắc đóa hoa này cũng không có hại gì."

Mặc dù có chỗ băn khoăn, nhưng là Sở Phong cảm thấy, có lẽ đóa hoa này không gây hại cho thân thể, nếu không làm sao có thể khiến đám hung thú chém giết, liều chết tranh đoạt.

Hần lắc đầu, tạm thời không muốn nghĩ đến những thứ này nữa mà bước nhanh về phía nơi ở của dân du mục.

Trong màn đêm, cao nguyên bao la bát ngát đặc biệt yên tĩnh, thỉnh thoảng phương xa truyền đến một tiếng thú rống, khiến cho người ta cảm thấy trống trải cùng thể lương.

Sở Phong tá túc tại nhà của một dân du mục, hần quyết định ngày mai sẽ bắt đầu hành trình quay về nhà.

Trong đêm, hần im lặng đọc sách, đồng thời thử cảm nhận dòng nước kia, thế nhưng lại không thể nắm bắt được, nó lúc ẩn lúc hiện, chẳng biết ngày sau có biến hóa gì không.

Thật lâu, hần than nhẹ: "Thuận theo tự nhiên thôi."

Bởi vì, sau khi đã dùng thử mọi cách, hần phát hiện mình càng để ý, chú ý thì càng không cảm nhận được, trái lại lúc không để ý tới thì ngược lại có thể mơ hồ cảm nhận được.

"Phấn hoa, chất xúc tác." Sở Phong nhẹ nhàng đọc lên mấy chữ này, hẳn bỗng nhiên nghĩ đến một sự kiện.

Lúc tốt nghiệp, người nhà của Lâm Nặc Y từng dùng xe đến đón nàng, khi đó mơ hồ từng nhắc đến những chữ này, do khoảng cách có chút xa, hẳn không thể nghe rõ ràng.

Mặc dù đã chia tay nhưng lúc đó hẳn vẫn muốn tiễn nàng, có điều chứng kiến người Lâm gia lạnh lùng, bình thản nhìn về phía mình, Sở Phong chỉ phất phất tay xong liền rời đi.

Hắn thoáng xuất thần, lơ đãng nhìn về tảng đá ở bên người của mình.

"Hình dạng của tảng đá này lại vuông vức đến vậy."

Hắn nằm trong lều vải nghiên cứu về tảng đá, mặc dù là hình lập phương, nhưng lại không có góc cạnh, hơi bóng loáng, giống như đã từng được đánh bóng qua, hơi bo tròn.

Nhìn kỹ, trên hòn đá có hình hoa văn nhàn nhạt, đây là do tự nhiên hình thành sao?

Hoa văn rất nông, không nhìn kỹ thì rất khó phát hiện.

"Là dấu vết do con người để lại sao?"

Lúc ở chân núi Côn Luân, hẳn vốn không có để ý, chỉ là cảm thấy nó khá vuông vức nên thuận tay nhặt lên, trên đường đi lại nghĩ đến sự tình trên ngọn núi đồng nên cũng quên ném đi, liền mang theo trở về.

Hiện tại, hẳn đột nhiên phát hiện, hòn đá này lại có chút đặc biệt.

Sở Phong rửa sạch hòn đá, đưa lên trước ngọn đèn dầu cẩn thận quan sát.

Hòn đá dài khoảng ba tấc, có màu nâu xám, có một ít hoa văn rất nhạt mờ hồ quần quanh lấy nó, giống như dây leo, hoặc do tự nhiên hình thành, khá cổ xưa.

Phải chăng là đồ đá được lưu lại từ thời viễn cổ? Hãn suy đoán.

Sở Phong lật qua lật lại quan sát, tìm kiếm thêm những dấu vết khác, đúng lúc này, một tiếng răng rắc nhỏ vang lên, trong màn đêm yên lặng nghe có hơi chói tai.

Màn đêm buông xuống, sự yên tĩnh trong lều vải bỗng chốc bị phá hủy, tiếng vang nhỏ bé mà thanh thúy, khiến tay chân Sở Phong cứng đờ, hãn lập tức dừng lại mọi động tác lại.

Một hòn đá hình lập phương sao lại phát ra loại âm thanh này?

Một khe hở xuất hiện trên hòn đá.

Sở Phong để nó xuống, sợ có biến cố gì xuất hiện. Hãn cẩn thận quan sát, hôm nay trải qua không ít sự tình quái dị, khiến hãn đặc biệt cẩn thận.

"Một cái hộp đá?" Hãn kinh ngạc.

Những đường vân ít ỏi vây quanh hòn đá, vô tình hoặc cố ý che mất khe hở này, bây giờ hơi mở ra mới xuất hiện rõ ràng.

Trước kia, hộp đá quá kín kẽ, gần như là một thể, hơn nữa có hoa văn bao trùm, rất khó bị phát hiện.

Ai nghĩ vật này lại là một hộp đá hình lập phương? Cao khoảng ba tấc, mang theo phong cách cổ xưa.

Việc đã đến nước này, Sở Phong có chút chờ mong, bởi vì hộp đá có chút thần bí, nhặt được tại chân núi Côn Lôn, nguyên bản nghĩ rằng nó là một hòn đá kì lạ, ai ngờ bên trong lại ẩn chứa càn khôn.

Sở Phong liền nhắc chấu đồng trong lều vải ra che trước người, tiến hành phòng ngự, rồi sau đó cẩn thận mở hộp đá, khe hở kia từ từ rộng ra.

"Rắc!"

Nấp hộp bật ra, không có gì dị thường, cũng không có nguy hiểm phát sinh.

Trong lòng Sở Phong thầm thả lỏng, dò xét bên trong chiếc hộp.

Hắn hơi chờ mong, rốt cuộc thì trong hộp đang ẩn giấu cái gì?

Bên trong hộp đá, không gian rất nhỏ, chỉ có một lỗ khám không sâu, gần như không chứa được gì cả, hiển nhiên không có khả năng cất giấu châu, ngọc quý báu gì.

Có điều, quả thật chính giữa có một thứ.

Ở trong, có ba hạt giống khô quắt, được cất kĩ lưỡng, ngoài ra, không còn gì khác.

Sở Phong thất vọng, nhặt được hộp đá tại núi Côn Lôn, vốn tưởng rằng cất giấu bí bảo gì đó, kết quả không như mong đợi mà chỉ có ba hạt giống.

Một hạt giống đen nhánh, sớm đã khô quắt, hình như có chút biến hình rồi, vô cùng thiếu sức sống.

Một hạt khác màu nâu tím, tròn đẹp, lại giống như bị đè ép, nó to bằng cái móng tay.

Cuối cùng là một hạt giống bình thường, ngoại trừ nếp uốn bên ngoài, coi như đầy đủ, ít nhất nó không khô quắt, toàn thân là hình tròn, chỉ là có chút khô héo.

Sở Phong suy nghĩ, ba hạt giống? Trong đó hai hạt còn khô căng còn hình dáng ban đồng, cái này quả thực... cùng tưởng tượng khác nhau một trời một vực.

Vốn tưởng rằng nhặt được một hộp đá thần bí ở chân núi Côn Lôn, nói không chừng cất giấu đồ vật quan trọng gì đó, kết quả lại bình thường đến vậy.

Hắn đặt ba hạt giống đặt trong lòng bàn tay, nhìn kỹ, thật sự không hề thấy có chỗ nào thần kỳ.

Thứ này chôn ở dưới mặt đất đã bao nhiêu năm rồi? Hắn đoán không được, nhưng nhìn niên đại của hộp đá thì chắc chắn đã rất lâu, những hoa văn trên nó vốn đã nhạt đi gần hết.

Đồ vật từ thời viễn cổ sao?

Chương 9: Hộp đá

Có điều, nếu như là đồ cổ, sau khi khai quật mà ba hạt giống này không bị hư, cũng là coi như không tệ rồi.

Có một số đồ vật cổ được phong ấn, một khi bị đưa ra trước ánh sáng, có thể sẽ lập tức hư hại.

Sở Phong xem đi xem lại, thật sự không nhận ra chúng hạt giống gì. Hẳn chưa bao giờ thấy qua, không biết nên xử lý ba hạt giống này thế nào.

Hẳn quả thực không biết nói gì, mới vừa rồi còn tưởng khai quật được bí bảo, mà bây giờ lại nhìn ba hạt giống khô héo đến ngán người!

"Tìm cơ hội gieo xuống, nhìn xem đến cùng có thể mọc ra cái gì thử vậy."
Sở Phong suy nghĩ.

Chỉ là, ba hạt giống này có niên đại quá cổ xưa, hiện giờ đã khô quắt thành như vậy, chẳng biết liệu có thể nảy mầm được không nữa.

"Nếu có thể trồng được, thì dù là độc dược hay rau quả cũng là đồ vật cổ xưa rồi." Hẳn nở nụ cười.

Bầu trời ở cao nguyên dường như cách mặt đất rất gần, ánh trăng như nước, tỏa xuống một mảnh đại địa vừa hoang vu vừa lạnh lẽo.

Đêm khuya, đặc biệt yên tĩnh.

Trong lúc đang mơ mơ màng màng, Sở Phong đột nhiên nghe thấy một tiếng thú rống cực lớn truyền đến từ phía núi Côn Lôn, âm thanh quanh quẩn cả dãy núi, làm hắn giật mình tỉnh lại từ trong mộng.

Nơi hắn đang ở vô cùng xa, mà vẫn nghe được tiếng rống rõ ràng như thế, thật sự quá kinh người

Hiển nhiên, trong dãy Côn Lôn có chuyện gì đang phát sinh, nghe thanh âm không giống như là con ngao hay con bò đen Tây Tạng kia, chẳng lẽ lại có

mãnh thú khác xuất hiện?

Mơ hồ, mặt đất ở dãy núi kia cũng không ngừng rung động, từng đợt truyền tới, càng khiến không khí không yên tĩnh.

Một vài dân du mục bưng tỉnh, lại thành kính cầu xin, quỳ bái Thánh sơn, trong miệng thì thào cái gì đó.

Sở Phong cũng đứng dậy đi ra lều vải, hẳn nghe được một vị lão du mục nói.

"Phật sống trong núi thật sự thức tỉnh."

Sở Phong không hiểu, nếu thật sự là cổ tăn thì sao lại có tiếng thú gầm?

"Người không hiểu, đây là truyền thuyết mà tổ tiên truyền lại, sáng mai người tranh thủ thời gian rời khỏi đây đi." Lão du mục nói.

"Có khi nào là thánh thú trong núi muốn chạy ra ngoài không?" Một người trung niên khác nói.

Theo truyền thuyết, ở sâu trong Thánh sơn của cao nguyên này có mấy con cổ thú đang ngủ say, gần như sánh ngang với thần linh. Chúng có sức mạnh phi thường, có thể hàng ma, cũng có con cực kỳ hung mãnh, thức tỉnh sẽ tạo thành đại nạn.

Sở Phong nghe vậy, suy nghĩ một lúc. Mặc dù hẳn không tin, nhưng không có cách nào phản bác được.

Dù sao, hẳn đã tự mình đã trải qua những việc trong ngọn núi đồng xanh kia, quả thực đã từng gặp được một vài dị thú.

Ví dụ như, con kim điêu kia, dài đến năm sáu mét, nếu ở cổ đại, ắt hẳn được

gọi là Kim Sí Đại Bằng Điều.

Con bò Tây Tạng toàn thân đen nhánh kia, dài hơn một trượng, mấy con báo, sói xanh gặp đều sợ hãi. Sức của nó lớn vô cùng, mỗi bước chân khiến cả ngọn núi run rẩy, nếu là ở cổ đại hơn phân nửa sẽ được xưng là Ngưu Ma.

Một số truyền thuyết cổ đại khá phóng đại, rồi trở thành thần thoại. Nhất là những dị văn do cổ nhân ghi lại, đều có khuếch đại một chút, chắc hẳn đây cũng là như thế.

Sau nửa đêm, cao nguyên rất cực an tĩnh, trong rặng núi lớn phương xa, tiếng thú rống đã biến mất.

Trăng sáng như nước, lại như khói mỏng rơi vãi xuống phiến cao nguyên này, phẳng phất như nối liền đất với trời, mông lung mà yên ắng.

Dân du mục không còn lo lắng nữa, thở dài ra một hơi.

Sở Phong cũng trở lại trong lều vải, ngủ say.

Ngày hôm sau, sáng sớm Sở Phong đã lên đường, hấn tiến vào một thành phố ở hướng Tây, hấn muốn đón tàu về nhà từ nơi này.

Thời đại hậu văn minh, sau khi trải qua trùng kiến, mặc dù không còn sáng lạng như năm đó, nhưng chênh lệch cũng không lớn lắm, các loại phương tiện giao thông cũng khá thuận tiện.

Mấy ngày này, Sở Phong luôn ở dã ngoại, không liên lạc gì với thế giới bên ngoài, hôm nay tiến vào thành phố, luôn có cảm giác giống như đã cách xa cả một đời.

Hấn ở trên cao nguyên, sa mạc, núi cao, phương tiện liên lạc trên người đều

không sử dụng được, bây giờ mở ra, vô số tin nhắn đồng loạt ào ào ập đến.

Cha mẹ dặn dò một mình hấn ở bên ngoài phải cẩn thận, chú ý an toàn, cũng có đồng học bạn bè hỏi hấn lúc nào trở về, còn có tin tức khác nữa.

Sở Phong trả lời từng cái một, cho đến khi leo lên tàu.

Ngoại trừ mua một đồng đồ ăn vặt thì đồ ăn hấn mang theo trên người rất ít, trên đường trở về đã dùng hết rồi.

Sở Phong tìm được vị trí của mình, buông đồ đạc, cầm điện thoại, xem tin tức gần đây, hấn lập tức sửng sốt không nói nên lời.

Những ngày này, khắp nơi trên cả nước xuất hiện một lượng lớn sương mù, thậm chí ở nước ngoài cũng vậy, có sương mù màu lam nhạt, có màu đỏ thẫm, có màu tím, mà phạm vi rất lớn.

Có người nói, cái này có thể là do năm đó chiến tranh còn sót lại một số bức xạ hạt nhân dẫn đến dị biến.

Nhưng các chuyên gia lập tức bác bỏ tin đồn, thông cáo dân chúng, mọi thứ vẫn an toàn, đây chỉ là sương mù tự nhiên, sau khi biến mất thì không sao nữa, không cần phải sợ hãi.

Một số ít điều tra, chứng thực rằng sự kiện này cũng giống như một vài biến cố trong lịch sử, ảnh hưởng đến các nơi. Liên quan đến lĩnh vực này, không có ai dám hoàn toàn phủ nhận bởi vì trong thời đại hậu văn minh, đây cũng không phải là lần đầu tiên xuất hiện những hiện tượng kì dị.

“Chuyện gì thế này, thực vật lại xuất hiện giữa trời, đúng là quái dị!”

Đoàn tàu khởi hành, một tên mập đi đến phụ cận ngồi xuống, tuổi tác có lẽ

cũng bằng Sở Phong, vóc dáng cao cao, bụng hơi lớn, mặt thì béo múp míp, lỗ tai rất lớn, hai con mắt híp lại, đặc biệt khi hấn ta cười, y hệt như Phật Di Lặc.

Sở Phong lập tức nở nụ cười, người này chắc thuộc dạng người vui vẻ.

"Người anh em, đi đâu đó?" Mập Mạp chào hỏi.

"Chân núi Thái Hành sơn." Sở Phong cười đáp lại nói.

"Đồng hương à? Vị trí cụ thể ở đâu thế?" Mập Mạp cười ha hả.

Sau khi trao đổi mấy câu, hai người phát hiện mục đích của họ giống nhau, lập tức cảm thấy thân cận không ít, cùng quê quán nha.

Tên mập này tên là Chu Toàn, từng học ở tại miền tây, lần này coi như là trở lại chốn cũ, muốn trở về thăm quê hương một thời gian.

Sở Phong cũng chú ý đến những tin tức Chu Toàn nói, có một bài báo viết là đã phát hiện trong không trung xuất hiện một số thực vật kỳ dị lơ lửng, việc này khá quý dị.

"Tôi cũng không rõ, sao chúng không rơi xuống nhỉ!" Chu Béo thì thầm.

Sở Phong nhìn nhìn tin tức, cũng không rõ ràng cho lắm.

"Sẽ không xảy ra chuyện lớn gì chứ?" Chu Toàn bật thốt.

"Hi vọng mọi chuyện đều ổn, thế giới này càng ngày càng khiến người ta khó mà giải thích được." Bên cạnh có người chen nói vào.

"Đúng vậy, thái thái bình bình thực sự là tốt nhất, nếu không lại khiến cho

người ta có cảm giác không an lòng."

Cái này tựa hồ nói lên tiếng lòng của mọi người, không ít người lên tiếng phụ họa.

"Đoán chừng sớm muộn cũng xảy ra chuyện, những năm này đã có không ít hiện tượng kì bí không cách nào giải thích được xảy ra rồi." Có người nhỏ giọng nói.

Hiện trường lập tức náo nhiệt, bất cứ chủ đề nào có thể nói đều đem ra thảo luận.

Sau hai tiếng, Chu Toàn cùng Sở Phong đã rất quen thuộc, dù sao đều là người cùng quê, trời sinh thân cận.

Gã nhích nhích tới, thần thần bí bí, hướng Sở Phong nói: "Vài ngày trước tôi có nghe một người thân thích nói, anh ấy quen biết một vị kỳ nhân, vị này nói thế giới sắp biến đổi lớn rồi."

Chương 10: Dị Biến (1)

Chương: Dị Biến (1)

"Biến đổi gì?" Sở Phong hỏi.

"Sẽ xuất hiện một vài sự việc thần bí." Chu Béo hạ nhỏ giọng đáp lại.

"Tôi thấy cậu giống sự việc thần bí hơn đó." Sở Phong cười nói.

"Thật sự, cậu đừng có không tin, người bà con kia của tôi không phải người

nói lung tung, bình thường anh ta rất nghiêm cẩn đáng tin cậy, toàn tiếp xúc tầng lớp cao cấp không tầm thường đâu." Mập Mạp trừng mắt.

Sở Phong cười lắc đầu.

Mập Mạp có chút nhụt chí, nói:"Kỳ thật, tôi cũng không tin lắm, vị kỳ nhân này lại còn để lộ ra vài lời, lại ám chỉ một ít nhân vật trong thần thoại phương Tây có khả năng sẽ xuất hiện, bên chúng ta cũng như thế."

"Phụt!"

Bên cạnh một người đang uống nước, vừa mới nghe thấy thế liền phun thẳng ra ngoài, cười không ngừng.

"Đi, đi, đi, có cái gì buồn cười đâu, không nói nữa!" Mập Mạp cũng cảm thấy hơi xấu hổ rồi.

Mập Mạp rất biết cách nói chuyện, trên đường đi luôn miệng không ngừng, đủ mọi thể loại, nhất là mấy chuyện lạ hẵn tôi nghe được lúc học ở Tây bộ.

Có một số câu chuyện là ở trong truyền thuyết, cũng có một ít được lưu truyền rộng rãi, chỉ cần có tâm một chút là có thể tra được, đích thực làm người nghe mê mẩn.

"Các cậu cũng đừng nghĩ đó chỉ là chuyện thần thoại, có một vài chuyện đã từng phát sinh đó!" Dáng vẻ của Mập Mạp rất chân thành.

Nghe hẵn nói thế, có người thúc giục hẵn nhanh kể.

"Tôi từng chứng kiến một con ngao Tây Tạng còn nhỏ nhìn một con ngao già sắp chết mà ghen ngào ở một tòa miếu đổ nát, hai mắt con ngao nhỏ kia rõ ràng chảy xuống nước mắt màu vàng" Chu Toàn nói.

“Xùy”

Một đám người phát ra âm thanh, tỏ vẻ không tin, cái này quá mức giật gân, phi thực tế.

“Chắc chắn trăm phần, tôi tự mình trải nghiệm mà!” Mập Mạp tức giận, vỗ ngực thề thốt.

“Về sau tôi suy nghĩ lại, có thể đồng tử mắt nó màu vàng quá chói đi, khiến nước mắt cũng bị chiếu thành màu vàng” Mập Mạp giải thích.

“Nếu cậu phát hiện một con ngao Tây Tạng còn nhỏ, sao không lập tức xông lên đem bắt về nhà nuôi, bây giờ nó ở đâu?” Có người cười nói.

“Haiz, lúc đó tôi quả thật muốn mang đi, nhưng mà trong miếu đó còn một lão Đạt Ma tuổi rất cao rồi, không cho tôi mang đi, nói gì đó mà tôi cũng không hiểu”

Theo lời Mập Mạp, ngôi miếu nát đó ở sâu trong cao nguyên hoang vu, quanh năm suốt tháng chẳng có ai tới, cũng sắp sụp đổ rồi.

Lão đạt ma cũng đã khá già, hai lỗ tai hơi đen, trao đổi thập phần khó khăn.

Mãi một lúc lâu sau, Mập Mạp mới hiểu ý lão, con ngao nhỏ kia không thuộc về ai cả, nó phải vào Thánh sơn, ngày sau có thể hàng ma phục yêu.

“Con ngao nhỏ đó quả thực có sức lực rất lớn, căn ống quần của tôi hất ngã tôi luôn, rất cổ quái.” Chu Toàn nghĩ lại sự tình năm đó, trên mặt vẫn còn cảm thấy hơi quái dị.

Những người khác lại không tin.

“Chuyện xảy ra khi nào?” Sở Phong hỏi

Lúc ở chân núi Côn Lôn hẳn quả thực đã gặp được một con ngao thần uy cái thế, đánh giết mãnh thú dễ dàng, hơn xa đồng loại, cực kỳ phi phàm.

“Khoảng ba năm trước đây”

Đoàn tàu hú còi inh ỏi, cảnh vật ngoài cửa sổ cứ nhanh chóng xẹt qua, chạy thẳng một đường về hướng đông, cuối cùng cũng rời khỏi cao nguyên.

“Sao mua nhiều đồ ăn thế?” Chu Mập Mập cũng không khách khí, còn quay sang hỏi Sở Phong thứ nào ăn ngon nữa.

“Có lẽ đám hạt giống thần linh này cũng không tệ đâu.” Sở Phong nói thầm.

“Cái gì cơ?” Mập Mập khó hiểu hiểu.

“Không phải cậu nói, trong thần thoại có một vài nhân vật có thể trồng được một số thứ thần kì hay sao, tôi cảm thấy có lẽ mấy món này đều là thần chủng cả đó!” Sở Phong chỉ hướng đậu hà lan cùng một số hạt và quả.

Mập Mập im lặng, sau đó nhét hết một đồng đồ ăn vào miệng, vừa nhai vừa nói: “Hương vị Thần chủng đúng là không tệ”

Người chung quanh đều nở nụ cười.

“Ai ôi!” Bỗng nhiên, gã nhếch miệng, đau nhức kêu lên, lấy ra khỏi miệng một quả hạch.

“Người anh em, cậu mua mấy món này ở chỗ nào thế? Còn cứng hơn sắt nữa, răng của tôi sắp gãy rồi” Gã nhe răng về mặt đau đớn, rồi ném hạt

giống lên bàn phát ra một tiếng “coong”.

“Trời ơi, cứng vậy, quăng lên bàn mà còn nghe tiếng. Giờ đã là thời đại nào rồi mà đến thực phẩm cũng không an toàn thế này.” Mập Mạp tức giận không thôi, đưa tay ôm quai hàm.

Sở Phong lại hoảng sợ, vì, đây không phải đậu phộng hay gì, mà là hạt giống trong hộp đá kia.

Hắn lấy ra là vì muốn hỏi mọi người chung quanh xem có biết đây là gì không. Có điều vì mãi nói chuyện nên quên mất, rồi tiện tay đặt bên cạnh đồng hồ ăn.

“Đúng là đồ trời đánh mà! Chẳng biết mấy kẻ kia có còn lương tâm không nữa, đây đâu phải là đậu mà là vật gì thế này?” Lúc Chu Toàn nhìn thấy rõ hình dáng của nó, thì tức giận, ồn ào bảo phải lưu lại bao bì sản xuất để đem về khiếu nại,

Sở Phong có hơi chột dạ, nhưng vẫn nói rõ cho gã biết đây không phải thực phẩm đóng gói, mà là hạt giống hãn mang từ cao nguyên về.

Chu Mập Mạp lập tức im lặng, khuôn mặt đỏ bừng, dáng vẻ rất khó chịu.

Xung quanh đột nhiên yên tĩnh lại, sau đó thì chỉ nghe thấy toàn tiếng cười.

Chu Mập Mạp nhẫn nhịn một lúc, sau mới nói: “Người anh em à, cậu kỳ lạ thật đấy, sao mấy cái này mà cũng quăng lung tung thế, đây mà là hạt giống gì chứ, hạt sắt thì có ấy.”

Sở Phong cũng cười, hãn lựa một quả hạch khác bồi tội, đồng thời cũng đặt ba hạt giống kia lên bàn, muốn hỏi mọi người chung quanh xem rốt cuộc đây là loại thực vật nào, đương nhiên hãn không nói ra lai lịch của chúng.

“Hạt này tròn như mầm đậu, nhưng mà không phải”

“Sao bị bẹp thế này, hư rồi à?”

“Hạt này khô quắt, không rõ hình dáng, nhưng toàn thân lại đen nhánh, hiếm thấy nha”

...

Tiếng nghị luận vang lên không ngừng, nhưng không ai nhận ra được cũng không ai biết tên của nó. Có vài người đoán rằng nó là hạt giống của một loại dây leo trong núi.

“Tôi muốn đập nát nó” Chu Toàn phòng mang trợn má, xoa nhẹ quai hàm, nhìn chăm chăm vào một hạt trong số đó.

“Đừng, đây chính là hạt giống hiếm có đấy, tôi đang định trồng xuống thử xem, biết đâu nó lại mọc ra một vị nữ thần cũng nên.” Sở Phong ha ha cười nói.

“Theo những gì Chu Toàn nói, có khi là thật đấy.” Mọi người xung quanh cười đùa phụ họa, trêu ghẹo.

“Nữ thần hả? Hừ, tôi thấy hơn phân nửa là trồng ra ba lão đạt ma, hay là ba lão đạo sĩ thì có.” Chu Toàn vừa nói vừa che miệng, vẫn còn rất đau.

Trên đường đi, thời gian trôi qua vô cùng nhanh.

Thế nhưng khi đến giữa đường, đoàn tàu đột nhiên dừng lại.

“Xảy ra chuyện gì thế?”

Ngừng thời gian quá lâu, khiến mọi người không yên, nhao nhao đứng dậy.

Chỉ một lát sau, có nhân viên thông báo, phía trước đường đi xuất hiện sự cố, đang khẩn cấp giải quyết, sẽ tiếp tục lên đường nhanh thôi.

Mọi người ngồi xuống, kiên nhẫn chờ đợi.

“Nhìn nè, lại có tin tức mới, nóng hổi nha, trong không trung không chỉ có cây cỏ trôi nổi, mà giờ còn có cây lớn nữa, tấm hình này trông vô cùng rõ ràng.”

Chu Toàn kêu lên, nhảy sang bên cạnh Sở Phong, đưa cho hắn xem tin tức trên điện thoại.

“Thật sự là quý dị, gần đây phát sinh một số sự việc không thể nào giải thích nổi, thế giới này đúng là thế giới mà tôi vẫn biết sao?” Có người nói lớn.

Hiển nhiên, tin tức mới của Chu Toàn khiến mọi người chú ý.

Sở Phong cẩn thận quan sát, ảnh chụp điện tử kia vô cùng rõ, ở trong không trung, vậy mà có vài cái cây, trôi nổi, lơ lửng, có sinh mệnh chứ không phải héo úa khô quắt.

Chương 11: Dị Biến (2)

Chương: Dị Biến (2)

Nhìn kĩ, có cây màu lục, còn có cây toàn thân màu nâu tím, còn có cây màu đỏ như máu, vô cùng cổ quái.

Sao trong không trung lại xuất hiện các loại cây như thế này? Mọi người đều vô cùng khó hiểu.

Trong lúc nhất thời, mọi người nhao nhao nghị luận, việc này quá quái dị, không giống chuyện đùa, khiến mọi người khủng hoảng.

Đến khi đoàn tàu khởi động lần nữa, gào thét chạy đi, sự chú ý của mọi người mới bị phân tán, thanh âm mới nhỏ dần đi.

“Con đường này đối với tôi rất quen thuộc, năm đó lúc đi học ở tây bộ tôi đã từng đi qua không biết bao nhiêu lần rồi.” Chu Toàn nói.

Khoảng sau một canh giờ, đoàn tàu lại ngừng một lần nữa.

Lúc này, Chu Toàn nhìn ra cửa sổ, ngăn người, lẩm bẩm: “Không đúng nha, chỗ này làm gì có núi.”

“Đúng vậy, tôi thường xuyên đi tuyến đường này, gần đây không có những ngọn núi lớn như vậy mới đúng.” Cũng có một giọng nói nghi hoặc lên tiếng.

“Không đúng, mấy người nhìn kĩ đi, không phải núi, mà là một cây đại thụ!” Có người sợ hãi kêu lên.

Cả đám người nằm bò bên cạnh cửa sổ, quan sát tỉ mỉ.

Sở Phong cảm thấy rất hoảng hốt. Hắn thấy rõ, ở đằng xa đích thực là một cây đại thụ, thân cây khổng lồ, như một ngọn núi, đâm thẳng vào mây.

“Có mấy người vừa mới lên tàu, hỏi bọn họ xem, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?” Có người nói.

Chỉ một lát sau, có một số người leo lên mui xe, nói tình hình thực tế cho mọi người, khiến cho tất cả rung động, trợn mắt há mồm.

Đó là một cây ngân hạnh khổng lồ khá nổi tiếng ở nơi đây. Nó đã sống ở đây mấy trăm năm rồi, không hiểu sao mấy ngày gần đây bắt đầu sinh trưởng tươi tốt hẳn lên

Chuyện này đã gây nên chấn động không nhỏ, khiến nhiều người khiếp sợ.

Bây giờ, chỗ đó đã bị phong tỏa, không cho người khác đến gần.

“Hóa ra là thật à, lúc trước có người nói rồi, cũng chụp được cả ảnh, nhưng mà không hiểu sao bị xóa bỏ, giờ mới được chứng thực” Trên tàu có người nói.

Sự việc ly kỳ khiến người ta khó lòng hiểu được.

Một cây cổ thụ, tuy rằng tồn tại từ lâu, nhưng cũng không thể nào chỉ trong hai ba ngày lại sinh trưởng đến mức này, quả thực là quá sức tưởng tượng rồi.

Thời gian trôi qua, tàu vẫn không di chuyển, đã hơn nửa tiếng rồi mà vẫn còn đứng im tại vị trí cũ.

Mấy tiếp viên trên tàu giải thích rằng, do phía trước có chuyện xảy ra, nhân viên đang giải quyết, sẽ mau chóng khởi hành tiếp thôi.

Nhưng những người trên tàu không cách nào bình tĩnh được, vẫn luôn thảo luận về cây cổ thụ kia. Có điều hai việc này vốn chẳng liên quan gì mà.

Sau đó, cả đám người không đợi nổi nữa, một số xuống tàu đi lại.

Chu Toàn cũng xuống nhưng gã nhanh chóng quay lại, sắc mặt cổ quái: “Cậu nhìn xem tôi đào được cái gì này.”

Trên bàn tay có dính một ít bùn đất, đang nắm một cây cỏ dại bình thường, nhưng hiện tại nó có chút khác biệt, xanh mơn mớn, khí tức sinh mệnh nồng đậm, hơn nữa nó còn kết xuất ra được một quả đỏ tươi lớn chừng nắm đấm, tỏa ra mùi hương thơm ngát.

“Đây quả thực là phát hiện lớn nha, một cây cỏ dại ven đường mà mọc ra trái cây đỏ tươi thế này, còn khá thơm nữa!” Mập Mập run giọng nói.

Sở Phong chỉ cảm thấy lạnh buốt sau lưng. Thế giới đang xảy ra chuyện gì thế này? Lại bắt đầu phát sinh dị biến nữa ư.

Cỏ dại ven đường cũng có thể mọc ra trái cây đỏ tươi, mùi hương ngào ngạt.

Trong lòng Sở Phong không cách nào bình tĩnh được, cứ suy nghĩ miên man.

Thế giới này ngày càng khó hiểu rồi.

Trong lòng hấn chấn động, biến hóa thế này đã vượt khỏi phạm trù nhận thức, các loại biến dị phát sinh làm người ta cảm thấy bất an.

“Thứ này ăn được sao?”

Không thể không nói, Chu Toàn này cũng khá phàm ăn này thật sự cực phẩm, giờ mà vẫn còn có loại tâm tình thế này, gã ngửi mùi thơm của trái cây, hận không thể cắn một miếng.

“Cậu ăn thử xem!”

“Không dám, ai biết có độc không chứ, trái cây đỏ rực, ăn một miếng lỡ đi đời nhà ma luôn thì khỗ!” Chu Mập Mạp lắc đầu.

Gã nuốt nước bọt không ngừng, trái cây này quá mê người, mùi hương xông vào mũi, còn thơm hơn các loại hoa quả khác mấy phần.

Theo Sở Phong quan sát, trái cây này mang theo ánh sang óng ánh, đỏ rực như hồng mã não, sao lại do một cây cỏ bình thường khai hoa kết quả được chứ?

Mọi người trên tàu cũng thấy kỳ lạ, nhưng không quá rung động, gần đây đã xảy ra quá nhiều sự việc, nhất là cây cổ thụ làm người ta kinh hãi ở phía xa kia.

Cỏ dại kết trái mặc dù kỳ dị nhưng không khiến người ta hoảng sợ.

Mà gốc đại thụ kia thì lại không giống thế, cả đám người đang hoài nghi không biết có phải nó sắp thành tinh, tạo thành tai nạn hay không.

“Tranh thủ thời gian rời khỏi nơi này đi, tôi có cảm giác khá tồi tệ.” Một người đàn ông trung niên sắc mặt tái nhợt nói. Anh ta không xuống dưới mà chỉ ngồi một chỗ trên toa tàu.

Thế nhưng, sau khi đoàn tàu dừng lại rồi thì dường như bất động, không lên đường nữa.

Thời gian trôi qua, Sở Phong cũng xuống dưới, nhìn về phía xa.

Cây cổ thụ này quá lớn rồi, còn cao hơn núi, cành lá sum suê, che phủ cả thành phố. Cảnh này không muốn dẫn đến oanh động cũng khó.

“Nhìn xem chúng tôi mang về cái gì này.”

Cách đó không xa có mấy người đi tới, trên tay mỗi người là một phiến lá cây cao cỡ một người, nhìn như quạt ba tiêu, hỏi ra mới biết đó là lá của cây cổ thụ.

Lại có một thanh niên ôm một trái cây khác bước đến. Nó lớn bằng chậu nước, anh ta phải cố hết sức mới vác về được. Đó là quả của cây cổ thụ ngân hạnh, toàn thân nó có màu vàng nhạt.

“Các cậu hái nó đấy à?” Có người ngạc nhiên hỏi.

“Làm sao có thể, nhặt được từ bên kia.”

Bọn họ chỉ về phía xa xa.

Cây cổ thụ quá khổng lồ, chạc cây to ngang trời, trên mặt đất có lá và trái cây rụng.

“Một số người dân địa phương đang chuẩn bị rời đi, họ cảm thấy bất an, lo sợ có chuyện xảy ra.” Có người lên tiếng thông báo tình huống thực tế.

Lại có một số người nổi nóng: “Tàu dừng lâu quá rồi mà sao không khởi hành, có chuyện gì vậy, tôi muốn biết nguyên nhân?”

Mà đến giờ nhân viên cũng không thông báo gì cả.

Chu Toàn đùng tay Sở Phong, thấp giọng nói: “Người anh em, tôi thấy tình huống không ổn lắm, đoàn tàu này chạy mấy năm nay có bao giờ phát sinh việc gì đâu, đây cũng là lần đầu tiên đấy.”

“Hy vọng có thể nhanh chóng rời khỏi đây.” Sở Phong cũng gật đầu.

Lại qua hơn một tiếng đồng hồ nữa, đoàn tàu mới bắt đầu khởi động, rồi cuộc cũng rời khỏi nơi đây rồi.

“Cám ơn trời đất, cuối cùng cũng đi” Một ông lão thở dài, trên thực tế nhiều người cũng đều có cảm giác trút được gánh nặng như thế.

Xa xa, mây đen cuộn cuộn, âm một tiếng, một tia sét bổ xuống, thời tiết biến đổi quá nhanh.

Chỉ mới chớp mắt mà đã sắp có mưa to rồi.

Trong lúc nhất thời, cả khu vực tối sầm lại.

Cũng may mọi người đều đã lên xe.

“Trời ơi, ở chỗ đó sao lại sáng lên thế kia?” Có người hoảng hốt la lên. Xuyên qua cửa kính, có thể thấy gốc đại thụ ở phía xa kia bỗng có một lớp ánh sáng màu lục bao phủ, trông vừa mờ mờ lung lung lại vừa khủng bố.

Cái cây kia đang lay động, kết hợp với sấm sét vang dội, khiến khung cảnh có hơi yêu dị.

Sấm sét bao trùm lấy nó, hay là do chính nó phát ra?

“Ầm...”

Đột nhiên mọi người nghe một tiếng vang thật lớn, cây đại thụ sáng lên, nhiều chạc cây gãy đổ, không ít phiến lá khổng lồ rời xuống.

Chương 12: Thế giới đổi thay

Mây đen che phủ, sắc trời âm u, chỉ duy nhất chỗ đó sáng ngời lên nên mọi người có thể dễ dàng nhìn thấy.

Từng quả ngân hạnh vỡ nát, rồi sau đó mọi người chứng kiến một màn quý dị, chúng như hạt giống bồ công anh, tung bay đầy trời.

Trái cây rơi xuống, tỏa ra ánh sáng mọng lung, mang theo lông tơ màu trắng bạc, nhìn như chiếc dù nhỏ, bay khắp trời.

“Cái này là quả của cây cổ thụ ngân hạnh kia, hay là hạt giống bồ công anh thế?” Chu Mập Mập nuốt ngụm nước miếng, hẳn cảm thấy yết hầu khô khốc, một màn này quá kỳ lạ rồi.

Trong xe, mọi người nghẹn họng trân trối nhìn một màn quý dị kia, thật là không thể nào tưởng tượng nổi.

Sau khi những hạt giống vung vãi, mặc sấm sét bao quanh, gốc đại thụ kia lại yên tĩnh vô cùng, chạc cây vững chắc, không còn gãy đổ nữa, đứng sừng sững nơi đó.

Mãi đến khi mưa to không ngừng rơi xuống, màn mưa làm cửa sổ mơ hồ, cảnh vật xa dần, mà tâm thần mọi người vẫn còn không yên.

“Người anh em, là cái thế giới này điên rồi, hay là tôi và cậu bị điên rồi thế, tôi mới nhìn thấy cái gì thế kia? Nó tàn phá thế giới quan của tôi rồi.” Mập Mập nhìn Sở Phong mà nói. Gã cùng với mọi người trên tàu thật sự bị đả kích không nhỏ.

Bọn họ tuy rời đi rồi, lại không biết sau lưng liệu có phát sinh gì thêm

không. Rất nhiều người cúi đầu đọc tin tức, họ muốn xem có manh mối gì mới không.

Vậy mà, kì dị ở chỗ, không có tin tức nào liên quan đến cây cổ thụ ngàn hạnh kia.

Có điều, các tin tức dị thường khác lại không ít, có nơi phát hiện một con thú đã biến mất cả ngàn năm, có nơi giếng cổ ngàn năm bỗng phun ra nước ngọt.

Đủ mọi dị tượng, rốt cuộc muốn thông báo điều gì đây?

“Núi Vương Ốc có mây tím chảy xuôi, thật hay giả thế?” Có người hoài nghi.

Theo dòng tin tức, có một số tin tức kinh người, nhưng đại đa số mọi người đều không tin.

Sau đó lại có tin, mặt nước ở Động Đình Hồ sáng bóng lập lòe, khói mỏng mỏng lung, sương trắng lượn lờ, y hệt tiên cảnh.

Dẫn đến việc mọi người nghị luận không ngớt.

Thời gian trôi qua, tàu đã qua khu vực mưa to, tiến vào một khu khác, sắc trời rất sáng, khác hẳn cả một vùng trời đất đen kịt kia.

Một lúc sau, lại có tin tức mới, có rất nhiều cây lơ lửng trong vũ trụ, trên không trung. Bây giờ có hình vệ tinh quay chụp rõ ràng, báo chí trong ngoài nước đều đưa tin.

Những cây này sinh trưởng cực nhanh, hơn nữa trải qua xác định của các nhà thực vật học, chúng đều thuộc về các loại thực vật trên Trái Đất, có thể

tìm được những giống cây này trên mặt đất.

Chúng làm thế nào mà lơ lửng trên không trung? Lại còn sinh trưởng tại đó nữa? Không có bất kì lời giải thích nào được đưa ra.

Đoàn tàu di chuyển không thuận lợi, đến chập tối lại dừng lại một lần nữa.

Hơn nữa, không phải dừng lại ở trạm, hay ở thành thị nào, mà là tại dã ngoại.

Mọi người bất mãn, chất vấn nhân viên đến cùng là xảy ra chuyện gì.

“Chúng tôi nhận được thông tin, tuyến đường gặp sự cố, không biết nguyên nhân gì, có nhiều chỗ đường ray không tốt, chúng tôi bắt buộc phải ngừng lại.”

Mọi người xôn xao, bắt đầu hoảng hốt.

Nhân viên trên tàu thông báo, phía trước đang cố gắng giải quyết, đảm bảo an toàn ổn định rồi mới có thể tiếp tục chạy.

Buổi chiều, Sở Phong mới trò chuyện cùng ba mẹ. Các nơi xuất hiện nhiều dị tượng thế này, hẳn rất lo lắng cho hai người.

Trên thực tế, cha mẹ của hẳn cũng lo lắng một mình hẳn ở bên ngoài gặp phải sự cố gì khác.

Quả nhiên, sau khi tàu ngừng lại thì không đi nữa. Vì sợ xuất hiện tai nạn nghiêm trọng nên trừ khi đảm bảo tuyệt đối an toàn, chứ không không thể nào khởi động đi tiếp.

Trong tàu, sau khi mọi người nhận được thông tin, có chút lo sợ không yên,

đủ loại dấu hiệu cho thấy các nơi không còn bình yên nữa. Bọn họ đang ở trên đường, trong lòng có một loại khát vọng có thể trở lại chỗ ở quen thuộc của mình.

Nhân viên phục vụ trên tàu chuẩn bị nước và thức ăn cho bọn họ.

Nếu như không phải gặp đủ loại sự cố, trì hoãn thời gian, theo lộ trình, đến buổi chiều tàu đã có thể đến điểm cuối cùng rồi.

Troong đêm, mọi người lo lắng không yên, chẳng ai ngủ được, cứ nhỏ giọng bàn luận suốt. Mãi cho đến đêm khuya, toa tàu mới yên tĩnh.

Bên ngoài đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón, không có một chút ánh sáng nào, lộ ra vẻ thanh tĩnh lạnh lùng đến đáng sợ.

“Ầm...”

Sau nữa đêm, một tiếng động to đánh thức tất cả mọi người. Họ mê mang nhìn quanh bốn phía.

Xảy ra chuyện gì vậy, sao đoàn tàu lại bị rung động lắc lư mãnh liệt như vậy. Có vật gì đó va chạm vào sao?

Rất nhiều người sắc mặt thoáng trắng bệch, bất an nhìn ra ngoài cửa sổ.

Bên ngoài đen kịt, một mảnh vùng núi, không có đèn đường, căn bản không thấy gì, làm cho tim người ta đập nhanh, cảm giác được từng cơn lạnh buốt.

Dãy núi xa xa chợt có tiếng thú cùng âm thanh cú vọ truyền đến, làm người ta cảm thấy kinh hãi.

“Ầm...”

Lại một tiếng động lớn, toa xe lay động, một số người hoảng sợ la hét chói tai.

“Cái gì bên ngoài thế nhỉ, làm sao có thể lay động cả đoàn tàu?”

Một mảng thanh âm âm ỉ.

“Đừng la hét nữa!” Sở Phong quát lên,

Cứ bối rối thế này dễ phát sinh ra các vấn đề khác.

“Chỗ này, theo tôi được biết, là một chiến trường cổ trước đây, năm đó đã chết rất nhiều người.” Một giọng phụ nữ lớn tuổi run run nói.

“Im lặng, đừng nói bậy bạ” Chu Mập Mập quát lên, có điều mặt gã cũng trắng bệch, không khá hơn chút nào.

Dĩ nhiên gã biết đây là nơi nào, do gã cũng thường xuyên đi trên tuyến đường này.

“Làm gì có ma quỷ chứ, đó là điện từ trường thôi, khoa học chứng minh rồi, rất nhanh sẽ tiêu tán, làm sao có thể làm gì đoàn tàu được.” Có người đứng ra, ổn định tâm lý của mọi người.

Sau đó, cả đám người phát hiện ra, tất cả thiết bị máy móc liên lạc đều không hoạt động, họ đã hoàn toàn mất liên lạc với bên ngoài.

Giờ khắc này, bọn họ thấy lạnh cả người, sờn hết cả gai ốc. Đêm nay, ai cũng không có tâm tình chìm vào giấc ngủ nữa.

Nhiều người cứ ngóng qua cửa sổ, mong hừng đông mau đến, vì màn đêm

đen kịt khiến cho họ cảm thấy áp lực rất lớn, như có con quái vật khổng lồ đang dòm ngó xung quanh.

Trước bình minh, sắc trời còn đen, bên ngoài nổi lên một tầng sương mù dày đặc, trắng xóa, bao trùm cả vùng núi.

“Tình huống bên ngoài thế nào?” Chu Toàn hỏi.

“Có lẽ nên ra ngoài quan sát thôi.” Sở Phong nói.

“Đừng, tôi không đi đâu” Mập Mạp lắc đầu nguầy nguậy.

“Tôi cảm thấy chắc không có gì đâu, nếu xảy ra vấn đề thì đã xảy ra từ sớm rồi.” Sở Phong trấn định.

Cuối cùng, Sở Phong cùng Chu Toàn và một số người trẻ tuổi quyết định xuống tàu, muốn nhìn xem bên ngoài xảy ra chuyện gì.

Màn sương trắng dày đặc, đứng cách nhau mấy thước liền không thấy được bóng người, thật sự có chút yêu tà quỷ dị, khiến người ta sợ hãi.

Chung quanh yên tĩnh, chẳng có âm thanh gì.

“Trời, đó là cái gì thế?” Bồng, một người trẻ tuổi kêu to, giọng điệu vô cùng hoảng sợ, nhìn chăm chăm vào không trung.

Tiếng hét này không chỉ làm cho đám người bên ngoài dựng tóc gáy, mà còn làm cho người trong tàu sợ hãi tới cực điểm

Chương 13: Kinh dị (1)

Mặc dù bình minh sắp đến nhưng sắc trời vẫn u tối như cũ, sương mù vẫn tràn ngập khắp nơi khiến người ta không thể nhìn rõ ràng được gì.

Không khí vốn đã căng thẳng, bất chợt có tiếng thét to của người trẻ tuổi kia vang lên, lại càng khiến mọi việc trở nên căng thẳng hơn.

"A..."

Cả đám người cùng nhau di chuyển ra ngoài toa tàu. Có hai người bị hù đến phát sợ mà lùi lại, thiếu chút nữa là ngồi bệt xuống đất, miệng thét to, trong giọng điệu tràn ngập sợ hãi.

"Muốn hù chết người hay sao mà la to thế?" Chu Toàn nhìn hằm hằm, bản thân gã cũng bị dọa không nhẹ, lông tơ trên người đều đã dựng đứng hết cả lên.

"Cậu thấy gì à?" Sở Phong hỏi, hấn và Chu Toàn cùng đi đến đó, cách những người khác một đoạn, sương trắng mịt mờ khiến những gì bên ngoài, cách đó mấy thước đều trở nên mờ ảo.

"Lách cách... Lách cách..." Người kia run cầm cập, nghe rõ cả tiếng răng va vào nhau. Anh ta chỉ lên không trung, hai chân dường như không nghe theo chỉ thị nữa, khụy xuống, muốn lùi lại cũng không được: "Một bóng đen lớn ở giữa không trung kia!"

"Cái... Cái gì vậy?"

Lúc đầu hai người cũng sợ hãi, sau khi nhìn lên không trung thì sắc mặt trở nên trắng bệch, nhanh chóng lùi về sau, thân thể lảo đảo, bị dọa đến nỗi toàn thân phát run.

Giờ phút này trong toa tàu không còn cách nào yên tĩnh được. Mọi người đều nghe thấy được âm thanh bên ngoài, có tiếng một người phụ nữ hét lên khiến không khí càng thêm căng thẳng, bối rối.

Nơi này vốn là một chiến trường cổ, giờ phút này có sương mù trắng xóa, đã vậy điện thoại còn không hoạt động được, mất hẳn liên lạc với thế giới bên ngoài, sao có thể không khiến người ta hoảng sợ kia chứ?

"Còn chưa thấy rõ cái gì, kêu gì mà kêu." Sở Phong hét to, ổn định mọi người.

Sở Phong và Chu Toàn đi tới, mơ hồ thấy một bóng đen đang lơ lửng giữa không trung, hình ảnh khá mơ hồ do bị sương mù ngăn cản.

"A..."

Người đàn ông kia lại kêu to, anh ta đứng ngay phía dưới, cách bóng đen gần nhất nên hoảng hốt ngồi bệt xuống đất rồi lộn nhào, dường như đã thấy điều gì kinh khủng lắm vậy.

"Máu, máu, tôi thấy máu!"

Hai chân anh ta vốn đã cứng cứng, giờ gặp phải kích thích nên có thể cử động, vội vàng trườn ra, thoát khỏi nơi đó.

"Trời ạ, trên mặt anh ta có máu!"

Hai người cách đó không xa nhìn thấy máu trên mặt anh ta, sợ hãi hét to lên. Da đầu họ cũng run rẩy như sắp nứt ra, nơi này cực kỳ quý dị.

"Không phải máu của tôi, là từ trên người hẳn ta chảy xuống!" Người đàn ông kia vô cùng hoảng hốt, chỉ vào giữa không trung mà nói.

"Quả thật là có mùi máu tươi!" Chu Toàn nói nhỏ.

Sở Phong bước mấy bước dài, đi đến nơi đó, liền nhìn thấy được bóng đen giữa không trung, giống như có một người đang bị ghim chặt ở đó, khắp người đen xì, toàn thân chảy máu.

"Lệ quý, a.., lệ quý giữa không trung!"

Người đàn ông kia bị kinh hãi không nhỏ, hét to rồi chạy về phía toa tàu. Hai người khác cùng ra ngoài với anh ta lúc này cũng vậy, vội vã chạy về, cùng nhau thoát đi.

Chu Mập Mập cảm thấy sau lưng mình lạnh toát, nhưng gã không bỏ chạy mà tiếp tục theo sau lưng Sở Phong, có lẽ cũng có chút gan dạ.

"Thật sự có người chết, đây là mưu sát sao?" Mập mạp ngẩng đầu nhìn lên không trung.

Trên mặt đất có một vũng máu, giữa không trung lại treo một khối đen xì, đó là một thi thể, máu từ trên người người đó đang không ngừng chảy xuống.

"Sao anh ta lại bị treo lên không trung được?" Sở Phong cũng cảm thấy lạnh lẽo, cho dù lá gan hăn rất lớn, nhưng đối diện với vấn đề này cũng cảm thấy kinh hãi.

"Đúng nhỉ? Nơi này cách đám cây cối một đoạn, sao hăn ta lại lơ lửng được." Chu Toàn trừng to mắt, liền tiếp lui lại sau, gã cũng cảm thấy hơi hoảng hốt.

Người trên xe nghe được tiếng họ nói chuyện lại càng thêm sợ hãi, có tiếng thét chói tai của phụ nữ, lại có tiếng khóc nức nở lộ vẻ yếu ớt, không khí

trên xe tràn ngập sự hoảng loạn.

"Lệ quý, giữa không trung có một con lệ quý!" Người trẻ tuổi trốn về toa tàu đầu tiên mặt mày trắng bệch, miệng lăm bằm, mặt anh ta toàn là máu, nhìn rất dữ tợn.

Anh ta khiến bầu không khí trên tàu càng trầm trọng nặng nề hơn.

Đoàn tàu dừng lại ở vùng núi, nơi đây đã từng chết rất nhiều người, bây giờ sương trắng tràn ngập, quý dị như vậy sao có thể không khiến người ta chấn kinh.

"Đừng sợ, chỉ là một cỗ thi thể thôi, có phải lệ quý gì đâu." Sở Phong hô to, thanh âm rất lớn, trấn định tâm thần mọi người.

Chu Toàn cũng trấn định lại, vì đứng ở nơi này cũng không nguy hiểm gì, gã cố gom chút dũng khí quát to: "Anh ta mà còn nói lung tung dọa người khác trong đó nữa thì các người cứ ném anh ta ra ngoài"

Trên thực tế thì cả Sở Phong và Chu Toàn đều không rõ việc này là như thế nào.

Thi thể treo giữa không trung kia, tóc rất dài, che cả khuôn mặt, lơ lửng, lắc lư theo gió, cảnh tượng khiến người ta rùng mình.

"Mấy người thanh niên khỏe mạnh xuống đây cùng đưa thi thể này xuống đi, nhìn xem anh ta chết thế nào, chỉ là một thi thể mà thôi, có gì mà phải sợ." Chu Toàn hét to.

Thật ra gã cũng sợ, gọi nhiều người đến là để cho có can đảm hơn.

Mọi người thấy hai người họ trấn định như vậy, không chút sợ hãi, tâm lý

cũng trấn định theo, không còn hoảng sợ như lúc trước nữa.

Qua một lúc, có vài thanh niên đi xuống, tụ tập lại một chỗ, cùng hai người họ tiến về phía bóng đen kia.

Sở Phong trèo lên toa tàu, nơi này có thể nhìn rõ hơn một chút, nếu muốn đưa thi thể xuống thì nơi này là nơi thích hợp nhất.

Khi đứng ở chỗ này, Sở Phong hơi hồi hộp, vì phục sức của người này khác người hiện đại, nhìn giống như thuộc về thời cổ.

Hơn nữa, hắn ta có một mái tóc dài, che khuất cả khuôn mặt, trông càng thêm kinh dị.

Chẳng lẽ lại có việc kỳ lạ gì phát sinh nữa hay sao, trong lòng hắn hơi băn khoăn.

Chu Toàn cũng trèo lên, tuy cơ thể gã mập mạp nhưng thể năng lại tương đối tốt, không có cảm giác ục ịch, chỉ tốn chút sức liền trèo lên.

Mấy tên đồ con phía sau thấy thế, lá gan cũng lớn hơn, lần lượt leo lên.

"Đang quay phim đấy à, hắn ta mặc thứ đồ gì thế?" Sau khi nhìn rõ tử thi, thiếu chút nữa Chu Toàn đã chửi tục rồi.

"Hắn,... Làm sao mà lại ăn mặc như thế?" Một người trẻ tuổi cũng có sắc mặt quái lạ.

"Nhìn thế nào cũng giống người cổ đại, mà hắn ta được chôn ở chiến trường này sao? Sao hắn ta lại bị treo trên không như vậy chứ?" Một người khác nói.

Lời này vừa thốt ra khiến đám người trong toa xe cảm thấy toàn thân rét run, không khí càng lạnh lẽo hơn.

"Trên người hãn ta là... dây xích bằng sắt sao, sao lại rủ xuống từ trên không trung thế kia, việc này quả thực là không thể nào!"

Chu Mập Mập không bình tĩnh nổi nữa, giật giật tay áo Sở Phong, thấp giọng: "Người anh em, việc này chúng ta không thể trêu vào, gặp phải sự việc không thể giải thích được rồi, nhanh đi thôi!"

Sương mù dày đặc, mọi thứ đều không rõ ràng.

Giữa không trung, trong không khí lờ mờ có một sợi xích sắt to bằng cánh tay rủ xuống, treo một bộ thi thể, khiến cho người ta cảm thấy tê dại cả da đầu, giống như cực hình của địa ngục vậy.

Mấy người khác nghe Chu Mập Mập nói thế, sắc mặt liền thay đổi, quay đầu nháy xuống nóc toa tàu, nơi này làm bọn họ cảm thấy bất an, run rẩy.

Chương 14: Kinh dị (2)

"Không có việc gì đâu, là dây leo, không phải xích sắt."

Sở Phong mở miệng, khiến mọi người chấn động.

"Dây leo, sao lại dài như vậy? Mập mập nghi hoặc, gã nhìn kĩ lại, bên trong sương mù, quả thật trên xích sắt là các phiến lá.

"Quả thật là dây leo." Một người nhận ra, khê thở phào.

"Chắc người này từ trên núi rơi xuống, những diễn viên này cũng thật lều, đem cả mạng mình ra đánh cược." Một thanh niên cao lớn lắc đầu.

Sở Phong cởi áo, nắm một đầu, dùng sức hất một đầu lên, quấn quanh dây leo, rồi dùng sức giật mạnh xuống.

Thi thể kia lắc lư, theo đó mà xuống.

"A..." Có hai người bị hù không nhẹ.

"Người anh em, lá gan của cậu lớn thật đấy, cứ vậy mà động thủ?" Chu Mập Mập giật nảy mình, nhưng nhanh chóng trấn định lại, tiến lên hỗ trợ.

"Tranh thủ thời gian, mọi người giúp một tay nào." Hãn kêu gọi.

Những người khác cố gắng đi tới, họ quả thực không muốn tiếp xúc với thi thể chút nào.

Sở Phong hơi giật mình, bởi vì lúc kéo dây leo xuống, hãn cũng đồng thời nhìn thấy một đồ vật, có phong cách cổ xưa kinh người.

Đó là một thanh đoản kiếm nhưng trên đó lại không hề có ánh sáng, giống như được đúc thành từ kim loại đen. Nó được bộ thi thể kia nắm trong tay, có vẻ như đến chết hãn ta cũng không buông.

Bọn họ cởi đám dây leo đang quấn quanh ra, đặt tử thi xuống.

"Còn có một thanh kiếm?" Cả đám người giật mình.

Sở Phong đẩy tay tử thi ra, cầm thanh đoản kiếm bằng kim loại đen kia lên, khẽ giật mình. Kiếm này chỉ dài hơn một thước, nhưng lại rất nặng.

"Tôi xem một chút... Á..." Chu Mập Mạp cầm lấy, tay run một cái, thiếu chút nữa làm rớt thanh kiếm, gã hoảng hốt la lên: "Sai lại nặng như vậy chứ?"

Những người khác thì không muốn động vào thanh kiếm, họ xúm lại quan sát thi thể.

"Đặt hẳn ta xuống mặt đất đi." Mập Mạp kêu gọi mọi người cùng nhau vận chuyển tử thi.

Sau đó không lâu, trong toa tàu có mấy người lục tục bước ra vây quanh bộ thi thể, ngoài sự kinh hãi họ đồng thời mang theo vẻ khó hiểu.

Đây là một người đàn ông cao lớn, phục sức khác xa người hiện đại, vết thương trí mạng rất lớn. Trước ngực hẳn ta có một cái lỗ to bằng nắm đấm, máu vẫn còn rỉ, chưa khô cạn.

"Giống như bị vũ khí thô to xuyên qua, ngay cả xương ngực cũng bị gãy, để lại một lỗ máu rất lớn." Có người nói nhỏ.

Một số phụ nữ không dám nhìn.

"Người anh em, sao còn chưa chịu xuống thế?" Chu Toàn nghi hoặc, hướng về phía Sở Phong gọi lớn.

Sở Phong ngoắc ngoắc, ra hiệu cho gã đi lên.

Mập Mạp lại leo lên nóc toa tàu lần nữa, tiến về phía trước theo Sở Phong.

"Nhìn kìa!" Sở Phong chỉ ngón tay.

Giữa không trung, từng sợi từng sợi dây leo to bằng cổ tay đang rủ xuống,

chỉ hơi đưa tay ra liền có thể chạm lấy.

"Sao nhiều dây leo núi vậy chứ, dài xuống tận đây, nếu mà còn nhiều dây leo như thế thì làm sao tàu có thể đi qua được." Chu Toàn lẩm bẩm.

"Cái này không giống như mọc từ núi ra, vì hôm qua lúc đoàn tàu dừng lại, tôi có quan sát rồi. Nơi này cách hai ngọn núi một khoảng cách khá xa, không thể nào là dây leo mọc từ núi rủ tới được." Sở Phong quả quyết nói rồi nhìn lên bầu trời.

Mập Mập mở to hai mắt, giật mình: "Không phải dây leo trên núi, chẳng lẽ đây là dây leo rủ xuống từ trên trời ư?"

Gã ngẩng đầu, cũng nhìn lên bầu trời giống như Sở Phong.

Nhưng mà, sương mù phủ kín, không thấy được gì.

Sở Phong nắm thanh đoản kiếm, gạt dây leo qua một bên, giẫm lên mũi tàu, tiếp tục bước về phía trước.

Bỗng nhiên, hần dừng bước, thân thể căng cứng, con người co rút, biểu tình vô cùng hốt hoảng.

"Sao không đi tiếp?" Chu Mập Mập thắc mắc, cất bước tới phụ cận.

Chỉ trong chớp mắt, cả người gã cũng căng cứng, sau đó không nhin không được mà văng tục.

"Mẹ nó chứ! Chẳng lẽ việc toa tàu bị chấn động đêm hôm qua là do bị thứ này rút xuống à?" Gã không dám tin vào hai mắt mình, đứng ngốc ra đó như Sở Phong.

Đồ vật bị dây leo quấn lấy, rủ xuống mui tàu.

Chu Toàn ngẩng đầu, như nói sáng mê sáng: "Đây là một cái vệt tinh, bị dây leo quấn lấy, rớt từ trên trời xuống..."

Vẻ mặt của gã tràn ngập sự khó tin, quả thực không thể nào chấp nhận được.

Sương trắng tràn ngập, giữa không trung từng sợi dây leo thô to lơ lửng rủ xuống, bị sương mù ngăn cản tầm nhìn nên không thấy rõ.

Một chiếc vệt tinh nặng nề bị dây leo quấn quanh, rơi xuống trên mui tàu, nằm yên ở đó.

Cảnh tượng này ảnh hưởng quá lớn đến thị giác. Vệt tinh đáng lẽ phải ở trong vũ trụ, vận hành theo một quỹ đạo cố định mới phải, sao lại rơi xuống nơi đây.

Sở Phong và Chu Toàn đều cảm thấy lạnh sống lưng, không dám nhìn lên hư không lần nữa, nơi đó rốt cuộc đã xảy ra vấn đề gì thế?

"Đừng nói là, mấy sợi dây leo này quả thực từ trên trời rủ xuống nha." Thanh âm của gã có chút khàn khàn, sắc mặt hơi khó coi.

Cảnh tượng hiện tại thật sự khiến hẳn cảm thấy khó có thể tiếp nhận được.

Sở Phong trầm mặc, đi tới gần, gỡ dây leo ra, quan sát kỹ càng. Đây thật sự là một vệt tinh, không sai được.

"Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?" Đầu óc Mập Mạp đã có chút hỗn loạn.

Sở Phong suy nghĩ, không biết hiện tại bên ngoài thế nào rồi, bọn họ cũng nên mau chóng rời khỏi thôi, nơi đây thật sự không thể ở lâu.

"Người anh em, cậu định làm gì vậy?" Chu Mập Mạp cũng đã lấy lại tinh thần, gã thấy Sở Phong đang dùng tay kéo mấy sợi dây leo đong đưa trong hư không.

"Tôi muốn lên trên đó..."

"Cậu còn tâm trạng để giỡn đấy à!" Chu Mập Mạp ngày thường hay cười đùa, mặt mũi hiền lành như Phật Di Lặc mà giờ lại tràn đầy lo lắng.

Kịch biến phát sinh hôm nay khiến gã lo lắng, trong lòng vô cùng hốt hoảng.

"Tôi muốn leo lên nhìn thử xem sao." Sở Phong nói, hẳn muốn leo lên cao để tiện quan sát, thăm dò mọi thứ hơn.

"Đừng, nguy hiểm lắm, đây không phải là đường lên trời, cậu tưởng rằng có thể leo thẳng lên thiên cung đấy à!" Mập mạp vội vàng phản đối, gã lo lắng cho sự an toàn của Sở Phong.

"Không sao đâu, tôi sẽ không leo lên quá cao." Sở Phong vừa nói vừa trèo lên, cơ thể hẳn có tố chất cực tốt mới đó mà đã leo lên được sáu bảy mét.

Mà sương mù cũng đã bao phủ lấy hẳn, ở phía dưới không thấy được bóng dáng Sở Phong đâu nữa.

"Người anh em, cậu không sao chứ?" Chu Toàn lo lắng.

"Không sao!" Sở Phong đáp lại, hẳn liên tục leo lên, đến hơn mấy chục thước mới chịu dừng lại.

"Dây leo trên không trung càng thô to, thẳng tắp buông xuống, xem ra thật sự là từ trên cao rủ xuống rồi, không giống trong núi mọc ra." Sở Phong

nhúu mày.

Chuyện này khiến người ta cảm thấy thật khó tin, chỉ trong một đêm, sao lại phát sinh sự tình kinh thiên động địa thế này.

Sau đó, hẳn suy nghĩ đến những tin tức lúc trước, trên không trung xuất hiện các loại cây, đều cùng nguồn gốc với các loại ở trái đất, cành lá sum suê rậm rạp, khiến trong đầu hẳn nảy sinh ra vô số ý nghĩ.

Sở Phong trượt xuống dọc theo dây leo, hẳn không cần thiết phải mạo hiểm nữa.

"Người anh em, chúng ta nên mau chóng rời đi thôi, nơi này không thể ở lại nữa. Nó khiến cho tôi cảm thấy hơi sợ hãi." Mập Mập lo lắng.

Sở Phong gật đầu, đoàn tàu đã dừng lại, nơi này không nên ở lâu, điện thoại cũng bị mất liên lạc với bên ngoài, hẳn cảm thấy nên tự nghĩ biện pháp rời đi thì tốt hơn.

Liên tục có chuyện phát sinh khiến người ta cảm thấy bất an, không thể bị động chờ đợi được nữa.

Chương 15: Thế giới biến đổi

"Trời ơi, cái gì thế này?" Đúng lúc này, mấy tiếng kêu sợ hãi truyền đến.

Mấy người trẻ tuổi mạnh khỏe cũng leo lên mũi tàu, đi đến đây, vừa nhìn thấy vệ tinh, cả đám người liền trợn mắt há mồm.

Trông bọn họ như gặp phải ma vậy, sắc mặt cũng trở nên cương cứng.

Chỉ trong chốc lát, tin tức đã lan truyền ra, dẫn đến náo động không nhỏ. Cùng với khủng hoảng, cả một khu vực núi đồi này không cách nào yên tĩnh được, tất cả mọi người ra khỏi toa tàu, những tiếng thút thít xen lẫn với những tiếng ồn ào.

"Dễ phát sinh ra sự cố lắm đây." Chu Toàn nói nhỏ.

Trạng thái không có trật tự, dễ phát sinh ra các loại sự cố, nhưng mà lúc này ai đứng ra ổn định đây, nhân viên trên tàu cũng đều bối rối, chân tay luống cuống hết cả rồi.

"Người cổ đại kia thế nào rồi?" Sở Phong hỏi về cỗ tử thi.

"Còn có thể thế nào nữa đã chết từ lâu rồi. Tôi vừa mới đi quan sát một chút, nghe người khác nói, hình như hẳn ta không phải là người cổ đại, vì trên người tìm được điện thoại." Chu Toàn đáp.

"Hả?" Sở Phong khẽ giật mình, hẳn từng nhìn qua một lần, y phục của người kia không phải loại trang phục cổ đại đơn giản, mà là đặc biệt có phong thái cổ đại.

"Nghĩ nhiều như vậy làm gì, chúng ta mau đi thôi." Mập Mạp thúc giục, gã không muốn ở lại nơi này nữa.

Trên thực tế cũng có nhiều người rục rịch di chuyển, bọn họ cũng sợ ở lại nơi đây.

Sở Phong ước lượng thanh đoản kiếm bằng kim loại đen trong tay, kiếm này thật sự nặng, vật liệu tạo ra không nằm trong phạm vi nhận thức của hẳn, khiến hẳn hoài nghi rất nhiều.

"Điện thoại của người kia đâu, đưa đây cho tôi, xem thử anh ta đã từng liên lạc với ai rồi, chuyện này quá kỳ lạ."

Đáng tiếc, không như ý nguyện của hắn, người ở đây quá nhiều, cái điện thoại kia sớm đã không biết bị chuyển đến nơi nào rồi.

"Đi!"

Bọn họ cũng không trì hoãn thời gian nữa, thu thập hành lý rồi gấp gáp khởi hành.

Từng đám, từng đám người, kết bạn đồng hành, nhanh chóng rời khỏi nơi đây, đi về hướng thành trấn gần nhất.

Sở Phong cùng Chu Toàn đi dọc theo đường sắt. Đối với con đường này Mập Mập tương đối quen thuộc, gã đã từng ngồi xe qua lại nơi đây không biết bao nhiêu lần rồi. Theo lời Chu Toàn, khoảng mười dặm nữa sẽ có một thành phố nhỏ.

"Là ai làm vậy chứ? Trách không được đoàn tàu bắt buộc phải dừng lại, phá hoại quá mà!" Trên đường, Chu Toàn tức giận hét lên.

Đi được vài dặm, bọn họ thấy được đường ray bị cắt ra, đây tuyệt đối là tai họa, nếu tàu tiếp tục đi tới thì thật không biết phát sinh ra chuyện lớn gì nữa.

"Không đúng"

Đi hai dặm nữa, bọn họ lại thấy đường ray lại bị cắt ra, có điều lần này lại khá quái lạ, không giống bị ai phá hoại, mà là...

"Cậu có thấy không, tình huống không bình thường!"

Chu Toàn nhìn kỹ lại một lần nữa rồi mới trịnh trọng nói.

Mặt đất giống như bị kéo giãn ra, cả vùng đất như biến rộng ra, đường ray nối liền, liền bị đứt đoạn, không thể liền mạch nữa.

Hai người hồ nghi, mặt đất còn có thể biến rộng ra, lớn hơn so với trước kia sao?

"Chắc là do địa chấn đó." Chu Toàn nói.

Nhưng mà trước đó bọn họ không có cảm thấy động đất, tình huống hiện tại quá yêu dị, khiến người ta thấy mà kinh hãi, không cách nào hiểu rõ được.

Hai người có chút sợ hãi, không rõ ràng lắm.

Đi được thêm một đoạn, lần này, bọn họ tận mắt chứng kiến sự việc, tai nghe được thanh âm đường ray đứt đoạn, thấy được cảnh mặt đất mở rộng, khuyếch trương ra.

Chu Toàn trợn con mắt, mồm mở rộng, nói không nên lời.

"Yêu quái... A!" Cuối cùng gã mới lắp bắp.

"Đi mau, khu vực này không ổn định!" Sở Phong vừa nói, vừa bắt đầu tăng tốc độ.

Chu Toàn mặc dù béo, nhưng từ lúc lên tàu đã nhìn ra, gã có thể lực, quá thật, gã chạy nhanh nhưng không hô một mồi, chỉ hơi thở dốc thôi.

"Ừa, không còn đường nữa."

Phía trước, dọc theo đường ray, một ngọn núi lớn vắt ngang qua, chặn

đường đi.

Quý dị chính là, đường từ nơi này về phía sau giống như là ở dưới ngọn núi này. Họ quan sát tỉ mỉ thì thấy đúng là như thế, gỡ đất đá ra thì có thể thấy được các phần bị vùi lấp.

Đừng nói là Chu Mập Mạp, đến cả Sở Phong cũng ngỡ ngẩn, mắt tròn tròn. Tình huống thế này là sao vậy? Sao lại tự nhiên có một ngọn núi lớn mọc lên ở nơi này?

"Cậu chắc chắn phía trước có thành trấn sao?" Sở Phong hoài nghi hỏi.

"Chắc chắn." Mập Mạp quả quyết, gã còn thề rằng trước giờ chưa bao giờ thấy ngọn núi này, giống như nó xuất hiện từ trong hư vô vậy.

"Hết cách rồi, vượt qua thôi, tôi không tin là sau khi vượt qua thì sẽ tiến vào một thế giới khác." Chu Toàn nói.

"Đừng, đi vòng qua thôi, không phải quá xa." Sở Phong ngăn cản.

Chu Toàn có chút không cam lòng, gã muốn nghiên cứu xem ngọn núi này ở đâu ra, làm thế nào mà xuất hiện.

"Grao.....! "

Một tiếng thú rống to, cả núi rừng đều lay động, bắt nguồn từ ngọn núi kia, hiển nhiên trên đó có mãnh thú nguy hiểm.

"Làm sao có thể, khu vực này làm gì có mãnh thú, con thú này từ đâu chạy tới vậy?" Mập Mạp chấn động

Sở Phong chỉ chỉ ngọn núi, Mập Mạp liền dập tắt ý nghĩ leo núi, đành hoàng

đi vòng.

Trong quá trình này, bọn họ nghe được tiếng thú rống mấy lần, rồi sau đó nghe được tiếng người kêu thảm thiết.

"Có người leo núi." Sắc mặt Chu Toàn trắng bệch, cảm thấy may mắn khi không vượt ngọn núi kia.

Hai người cuối cùng cũng thành công vòng qua ngọn núi này, lại dọc theo đường ray, đi về phía thành trấn kia.

Đồng thời bọn họ càng cảm thấy kinh hãi. Đường sắt bị cắt khúc thêm mấy lần, mặt đất lại càng lúc càng biến rộng ra.

Con đường vốn chỉ hơn mười dặm, mà giờ có cảm giác như đã hơn hai mươi dặm.

May mắn là bọn họ bình yên đến thành phố nhỏ kia.

Lúc này sương mù đã tan đi nhưng ánh nắng vẫn chưa chiếu rọi xuống mà bị che khuất mất.

"Ở đây cũng có..." Sắc mặt Sở Phong thay đổi, hẩn nhìn lên trời thấy từng sợi từng sợi dây leo thô to rủ xuống, phiến lá um tùm.

Nó che khuất bầu trời, giống như vắt ngang qua không trung vậy.

Trông nó như không phải sinh trưởng từ mặt đất mà giống như vốn được sinh ra trong khung trung, tựa như trong thần thoại.

Khi sương mù tan hết, người trong thị trấn cũng thấy cảnh này. Họ hoảng hốt la hét, phát sinh khủng hoảng.

"Trốn thôi, mau chóng rời đi thôi!" Chu Toàn hét lớn.

Trên thực tế có rất nhiều người đang lẫn trốn, từng chiếc xe hơi được khởi động, nhanh chóng rời đi khỏi thị trấn, lái về phương xa.

"Nhanh lên, chúng ta cũng phải có một chiếc xe, thừa lúc đường còn có thể đi, nếu không chắc sẽ phải chết ở chỗ này." Sở Phong cũng nóng vội.

"Còn băn khoăn gì nữa, đoạt đi!" Chu Toàn rống to.

Có điều, cuối cùng bọn họ cũng gọi được một chiếc xe, là một ông chú trung niên chở bọn họ, cùng chạy ra bên ngoài.

Sương lớn tan hết, điện thoại bỗng nhiên lại liên lạc được.

Sở Phong mở điện thoại, kiểm tra xem có tin tức gì lớn không.

"Trời, Tung Sơn, Vương Ốc Sơn, La Phù, những ngọn núi danh tiếng này vậy mà đều xuất hiện dị tượng, thậm chí còn có nham thạch chảy thành dòng nữa."

Chu Mập Mập kinh hoàng la lên, phát hiện mới chỉ một đêm trôi qua mà đã phát sinh bao nhiêu việc.

"A, có người phát hiện một cây nhỏ ở ven đường kết quả màu bạc, hẵn ta anh xong thì mọc ra được... một đôi cánh bạc!" Chu Toàn đọc xong, chờ ra một lúc.

Thế giới đang thay đổi rồi, đây là cảm giác của Sở Phong sau khi đọc xong tin tức này.

Chương 16: Về đến nhà

Sắc mặt Chu Toàn cổ quái, vừa hơi nhăn nhó, lại vừa xoắn xuýt, đẩy đẩy Sở Phong, hỏi nhỏ: "Cậu nói xem, tên đó mọc ra cặp cánh thì có thể bay lượn trên trời không nhỉ?"

"Cũng có thể đấy." Sở Phong gật đầu, sau đó có hơi buồn cười: "Cũng không phải cậu mọc cánh, cậu nhăn nhó cái gì?"

"Không phải tôi cũng có một trái đồ tươi sao!" Chu Mập Mập cẩn thận mở ba lô ra. Lúc trước gã đào được cây nhỏ kia, cũng không vứt đi mà lấy túi ni lông bọc lại, ngăn cách mùi hương tràn ngập.

Trên cây nhỏ, có một trái cây đồ tươi, to bằng nắm đấm, trong suốt như hồng mã não, mới mở túi ra một chút, mùi hương nồng đậm lập tức tràn ra ngoài.

"Cậu nói xem, nếu tôi ăn trái này, không biết có mọc ra thứ gì không?" Mập Mập hoài nghi, phi thường xoắn xuýt.

Lần này Sở Phong không cười, thần sắc trịnh trọng, trước đó không biết thì thôi, nhưng giờ đã xác định, trái cây này không tầm thường.

"Khoan đã, xem thử xem có thêm tin tức gì về người mọc ra đôi cánh bạc kia không."

"Tại sao thơm như vậy, các cậu đang cầm trái gì thế?" Ông chú đang lái xe ngạc nhiên hỏi.

Tốc độ xe rất nhanh, rời khỏi thị trấn kia, lao vút về hướng xa.

"Một quả đại, không biết là quả gì nên không dám ăn." Mập Mạp thành thật.

Gã quả thực không dám ăn bậy, lỡ đâu mọc ra không phải đôi cánh, mà là cái sừng, hay cái đuôi, thì thôi rồi, gã biết tìm nơi nào để khóc đây.

"Không biết thì đừng ăn bậy, lỡ trúng độc thì biết làm sao." Ông chú lo lắng nhắc nhở, sau đó khẽ thở dài, là đang lo lắng cho người nhà của mình.

Ông chỉ làm việc tại thị trấn đó mà thôi, người nhà ông không ở đó mà là ở một trấn khác, cách xa mấy trăm dặm, hiện tại không biết thế nào rồi.

Trong vòng một đêm, xuất hiện nhiều dị tượng như vậy, lại tự mình kinh lịch qua khiến ông vô cùng bất an, hy vọng về sớm một chút, nên dọc đường ông phóng như bay.

Không thể không nói, kỹ thuật lái xe của ông chú này khá tốt. Xe chạy rất nhanh, vượt qua vô số đoạn đường nguy hiểm, xe vô cùng xóc nảy khiến Mập Mạp suýt nôn mấy lần.

"Phục, ông chú, cháu phục rồi." Lúc đầu Mập Mạp còn thấy kích thích, nhưng được một lúc thì uể oải, về sau thì giật giật, miệng sùi bọt mép.

Ngoài cửa sổ, tàn ảnh cây hai bên đường lướt qua liên tục, Sở Phong cảm thấy hơi lo lắng, đua xe kiểu này nguy hiểm quá.

Hắn nhìn về sau, gốc dây leo to lớn màu ngọc bích kia bao phủ bầu trời, che luôn mặt trời. Đến đây mà vẫn còn có thể thấy rõ ràng như vậy chứng tỏ rằng họ chưa ra khỏi phạm vi của nó.

Nó lơ lửng giữa không trung, chủ thể cách xa mặt đất, như là một tòa nhà màu xanh chọc trời, lại như là đôi núi chập chùng, bao la hùng vĩ.

Nó rốt cuộc lớn đến mức nào vậy chứ? Có điều, sau khi suy nghĩ một lúc Sở Phong cũng cảm thấy bình thường lại. Nếu nó không to lớn nhường ấy thì sao ngay cả vệ tinh cũng bị giật rớt xuống được.

Ông chú trung niên phóng bạt mạng được hơn trăm dặm. Sau khi tiến vào một thành phố nhỏ khác, lúc này mới giảm tốc độ, xe ở đây tương đối nhiều.

"Nhìn này, có tin mới rồi. Người mọc ra đôi cánh thật sự có thể bay lượn trên trời, mà toàn thân lại có ánh sáng bạc bao phủ. Kinh thật đấy! Cậu nhìn xem, oai vệ không?"

Đây là một người đàn ông trẻ tuổi, toàn thân phát ra ánh sáng bạc, con người sáng lấp lánh, tóc cũng trắng như tuyết.

Sở Phong chấn động. Thiên địa biến đổi, có một số việc phát sinh không thể nào giải thích được. Có những hiện tượng siêu nhiên đã không thể nào dùng quy luật cuộc sống vốn có để giải thích rõ nữa.

"Sao không đưa tin nhiều một chút chứ? Để anh tôi tự lên tiếng xem có cảm giác thế nào." Mập Mạp phàn nàn, hết sức bất mãn.

Gã không ngừng tìm kiếm, rốt cuộc cũng tìm được tin tức mới,

"Người này được tập đoàn Sinh Vật Thiên Thần mời. Đây là một tập đoàn lớn đấy nhé. Họ sẽ giúp anh tôi kiểm tra mọi thứ." Chu Toàn đọc lớn.

Sở Phong nhíu mày, tập đoàn này là của Lâm gia, kinh doanh chủ yếu về y dược, lúc trước hẳn không biết, sau khi chia tay Lâm Nặc Y, hẳn mới dần dần biết được.

Sinh Vật Thiên Thần, cái tên này đúng là... Sở Phong nghĩ lại, trước kia hẳn

cho rằng Lâm gia muốn làm người cầm lái trong lĩnh vực này, cho nên mới đặt tên như vậy.

Bây giờ xem ra, tên này có một ý nghĩa riêng biệt. Thông qua biểu hiện của Lâm Nặc Y, hẳn biết gia tộc này biết một vài chân tướng, đã sớm dự cảm được sự biến đổi của trời đất.

Từ lúc hiểu rõ nội tình, hẳn cũng hiểu được tại sao khi tiễn Lâm Nặc Y, người của Lâm gia lại có biểu hiện lạnh lùng như vậy, khiến hẳn cũng chỉ có thể phát tay từ xa, sau đó rời đi.

"Người anh em, làm gì ngồi thừ ra đó vậy? Nghĩ gì thế?" Chu Toàn thấy hẳn suy nghĩ xuất thần liền hỏi.

"Nghĩ đến bạn gái cũ." Sở Phong thuận miệng nói ra.

"Chia tay xong, bây giờ hồi hận?" Chu Toàn cười hỏi. "Là cô ấy chia tay tôi." Sở Phong nói thẳng, hẳn cũng không cảm thấy mất mặt, loại chuyện thế này chẳng có gì không nói được.

"Nhanh như vậy mà có thể quên rồi?" Chu Toàn kinh ngạc, sau đó kêu rên. Sau khi chia tay với mỗi tình đầu, gã đã phải thương tâm đến tận hai năm, đến cả việc đi Tây bộ học cũng chỉ là biện pháp giúp gã thôi khắc khoải.

Sở Phong trầm ngâm: "Quan hệ của cô ấy và tôi khá bình lặng, số lần đi cùng nhau cũng không tính nhiều, bắt đầu bình thản, kết thúc cũng như thế.

"Kể nghe đi!" Chu Toàn vô cùng tò mò hỏi.

Sở Phong lắc đầu, chuyện đã qua nên để nó qua đi, mặc dù không có gì nhưng không cần thiết phải nhắc lại.

Rốt cuộc, đi được mấy trăm dặm, ông chú cũng đã về tới nhà, Sở Phong và Chu Toàn không còn cách nào đi nhờ xe, chỉ có thể xuống xe đi tiếp.

"Không nhìn thấy gốc dây leo thô to kia nữa." Bọn họ quay đầu, nhìn bầu trời trong xanh, thở phào một hơi, như trút bỏ được gánh nặng.

Nửa tiếng sau, bọn họ tiến vào một thành phố lớn, ô tô tấp nập ra vào, tại đây có xe về phương hướng Thái Hành Sơn.

Sau khi thuận lợi khởi hành, cả hai đều thấy nhẹ nhõm, cứ sợ lại có sự cố khiến chiếc xe không đi được.

"Khu vực này dường như không có gì phát sinh cả. Lúc trước, chúng ta gặp sự cố dường như đều là do gốc dây leo quý quái kia gây ra." Chu Toàn tức giận.

Chiếc xe khách đường dài này có trạm cuối cùng là một thành phố ở phương Bắc, Thuận Thiên, thường được biết với cái tên là Lục Triều Cố Đô.

Trên đường, nó sẽ đi qua Thái Hành Sơn, thực tế, cả nhà của Sở Phong vs Chu Toàn đều ở hướng cực bắc của Thái Hành Sơn, ở gần Lục Triều Cố Đô kia.

"Nếu không có gì ngoài ý muốn, chúng ta có thể về nhà trước lúc mặt trời lặn." Sở Phong nói với Chu Mập Mạp.

Hiện tại sự tình dị thường xuất hiện ở khắp nơi, trên xe cũng toàn trao đổi mấy chuyện này.

"Nghe nói, sẽ dùng đến tên lửa, cho nổ tung thứ gì đó ở không trung."

"Uhm, tôi cũng nghe thấy, mà không biết là thật hay giả."

Trên xe thanh âm hỗn loạn, các loại nghị luận gì cũng có.

Sở Phong cùng Chu Toàn, hai mắt nhìn nhau, gốc dây leo kia to lớn như thế, liệu tên lửa có khả năng bắn rụng không?

Chương 17: Về đến nhà (2)

Thời gian trôi qua, chiếc xe khách chậm rãi di chuyển, bình an yên ổn.

Chu Toàn thì ngồi lục lợi tin tức, gã muốn tìm hiểu về thanh niên mọc đôi cánh bạc kia nhưng chỉ có những tấm hình lúc tập đoàn Sinh Vật Thiên Thần hộ tống anh ta đi. Sau đó, không còn bất cứ một báo cáo hay tin tức liên quan nào nữa.

"Đây là dẫn đi làm kiểm tra sao, thấy thế nào cũng giống như đi nghênh đón khách quý thế?" Mập Mạp bất mãn, toàn là xe sang, tầng lớp cao cấp của Lâm gia tự mình lộ mặt nghênh đón.

Sở Phong ngó qua ảnh chụp, không nói gì.

Hiện tại, có vô số tin tức kỳ lạ không ngừng được đăng lên, khiến lòng người lo sợ bất an.

Sở Phong xem một vài tin tức xong liền không để ý nữa, hăn ăn chút đồ, uống chút nước rồi nhắm mắt dưỡng thần, ngủ thiếp đi.

"Người anh em, tỉnh dậy đi, có chuyện rồi." Chu Toàn chọt gọi hăn.

Sở Phong mở mắt, đã là buổi chiều rồi, mặt trời chuẩn bị lặn xuống.

"Sao vậy?" Hấn hỏi.

"Tài xế hoảng sợ nói đã chạy hơn một ngàn dặm rồi, mà vẫn chưa đâu tới đâu, nhìn biển báo, thì còn vài trăm dặm nữa mới đến nơi." Chu Toàn sợ hãi lên tiếng.

Sở Phong hoàn toàn tỉnh táo, ở đây cũng giống như khu vực có gốc dây leo lớn kia, mặt đất cũng bị biển rộng ra.

Có người nói tài xế đi sai đường rồi, nhưng anh ta thề thốt nói rằng, con đường này mình đã chạy năm sáu năm rồi, chắc chắn không sai được.

"Tôi không chạy nữa, có quý rồi. Chắc cũng giống như mấy sự tình quý dị kia, tôi còn muốn sống, không muốn chết." Sau khi nghe một vài người khác phàn nàn thì tài xế lập tức bực bội, quyết định không lái nữa.

"Hửm!" Có người ngẩng đầu nhìn về bên trái ở phía trước.

Nơi đó có một ngọn núi lớn, cao to nguy nga, thẳng tắp xuyên qua tầng mây, đột ngột xuất hiện bên đường, thiếu chút nữa là phá hỏng đoạn đường.

"Ngọn núi này từ đâu ra, mới vừa rồi làm gì có?"

"Tài xế, mau, nhanh chóng chạy khỏi nơi đây đi, có ma á... "

Trên xe xuất hiện vô số tiếng kêu kinh hãi.

Tài xế không nói nhiều, đạp mạnh ga, chiếc xe phóng như bay. Anh ta sợ rồi, chính mắt anh ta đã nhìn thấy một ngọn núi lớn mọc lên.

"Tôi thật không nên đi xa nhà mà." Anh ta hối hận tự trách, mặt mày trắng

bệch, tăng tốc nhanh hơn.

Trên xe, rất nhiều người âm thầm lo sợ.

Sở Phong và Chu Toàn dù gì cũng đã trải qua nhiều chuyện, trấn định hơn nhiều.

Tuy nhiên, Chu Toàn vẫn không nhịn được mà cầu nguyện: "Trời phật phù hộ, cho con về nhà bình an."

Chiếc xe chạy như điên, lao nhanh trên đường, suýt gây ra tai nạn mấy lần.

Trên thực tế, có thể cảm giác được, những chiếc xe trên đường cũng chạy nhanh hơn, hiển nhiên người trong những chiếc xe khác cũng rất hoảng sợ.

"Cám ơn trời đất, cuối cùng cũng về nhà."

Khi sao trời xuất hiện, Chu Toàn rớt cuộc thở dài một hơi, từ xa xa đã thấy được dãy Thái Hành Sơn dài vô tận.

Sở Phong cũng buông lỏng tinh thần, bây giờ cách nhà cũng chỉ mấy chục dặm đường, cho dù xuống xe cũng có thể đi bộ.

Nhưng mà, vừa chạy được thêm vài dặm, chiếc xe buýt liên thẳng gấp, vô số người lao thẳng về phía trước theo quán tính, trong xe xuất hiện vô số tiếng kêu đau đớn.

"Sao vậy bác tài?" Có người tức giận hỏi.

Nhưng mà, anh ta lại nhanh chóng im lặng, trên xe cũng không còn tiếng động gì khác.

Bầu trời lấp lánh ánh sao, ánh trăng như nước, phía trước xuất hiện một cái hồ lớn, có khói mỏng thấp thoáng, kết hợp với ánh trăng, như được bao phủ bởi một tầng lụa.

Hồ nước rất lớn, dưới ánh trăng, phát ra ánh sáng nhàn nhạt, tạo nên một cảnh tượng tú mỹ không nói nên lời.

Nó thật sự rất đẹp, như tiên hồ đang hấp thu nhật nguyệt.

"Tình huống gì thế này? Đường thì cụt, mà lại xuất hiện một cái hồ lớn?" Chu Toàn ngạc nhiên, nơi này cách nhà gã không xa, sao gã lại không biết ở đây lại có cái hồ vậy chứ.

Đường đến lúc này, lại không thông.

"Sững sờ gì nữa, xuống xe đi vòng qua." Sở Phong thúc giục.

Hồ nước xuất hiện, giống hệt với ngọn núi lúc trước. Chắc hẳn là do mặt đất mở rộng ra nên phát sinh biến đổi.

Những con sông, ngọn núi trong quá khứ người đời chưa từng biết, bây giờ triệt để hiển lộ ra.

Người trên xe chia làm hai nhóm, một xuống xe đi vòng qua, một nhóm lại ngồi yên trên xe, chờ hừng đông đến rồi quyết định.

Sở Phong và Chu Toàn bốn ba hơn mười dặm mới vòng qua được hồ nước này. Đêm khuya, xa xa phía trước có bóng dáng một thành phố nhỏ.

Nhà của Chu Mập Mập ở tại huyện thành này, mà nhà của Sở Phong thì còn xa hơn mười dặm nữa.

"Rốt cuộc về đến nhà rồi." Chu Toàn vui sướng, giọng nói tràn đầy vẻ an tâm.

"Hả, đó là cái gì thế?" Sở Phong nhìn về phía dãy Thái Hành Sơn, bỗng nghe được thanh âm ù ù không dứt, một ngọn núi cao vút tận chân mây đột nhiên xuất hiện.

Chúng cao bằng bạc, ước chừng mấy ngàn mét, có ngọn cao hơn cả chục ngàn, kéo dài vô tận. Hàng trăm ngọn núi bỗng nhiên hiện lên, so với chúng, dãy núi lúc trước trở nên nhỏ bé.

Đồng thời, nơi đó tỏa ra ánh sáng lung linh, vô cùng thần thánh.

Đêm khuya, bên trong dãy núi Thái Hành luôn có những âm thanh âm âm không dứt, hàng trăm ngọn núi nguy nga đột ngột xuất hiện như từ mặt đất mọc lên, chiếm cứ khoảng không, hình ảnh bao la hùng vĩ.

Có ngọn núi cao hơn ngàn trượng, giống như một thanh thần kiếm, chọc thủng tầng trời, đứng thẳng trong trời đất, hiểm trở cheo leo, khó có thể leo lên.

Có ngọn núi thì rộng rãi hùng hồn, thế núi khổng lồ, như là Thái Cổ ma ngưu trong thần thoại, mang theo khí tức từ thời mãng hoang, nằm vắt ngang trời đất, nhìn sơ qua có thể thấy cao hơn vạn thước.

Trên một vài ngọn núi, có thác nước đổ xuống, dòng nước trắng bạc như được rót từ trên trời, nhìn từ xa, trông như từng dải lụa trắng mềm mại mà thướt tha dọc theo trời đất dưới ánh trăng, linh khí nồng đậm.

"Đây là dãy núi Thái Hành sơn mà tôi biết đó sao?" Chu Toàn rung động, răng cắn sấp nát môi, đau đớn khiến gã nhận ra đây không phải là giấc mộng.

Biến hóa vô cùng lớn, long trời lở đất!

Những cảnh tượng kỳ lạ như thế này khiến cho người ta cảm thấy vô cùng kinh ngạc, khó có thể tin được.

Sở Phong ngấn người, hãn cũng hơi thất thần.

Trước mặt hãn, núi cao biến thành từng dãy, đột ngột xuất hiện giữa khoảng không, so với Dãy núi Thái Hành sơn trước kia cao và hùng vĩ hơn nhiều, hơn nữa, ở đó còn có vô số ánh sáng màu sắc lấp lánh, tinh khí phồn vinh, khiến người ta có cảm giác như tiên cảnh.

Thái Hành sơn rộng lớn, hùng vĩ hơn rất nhiều so với trước kia.

Sở Phong lớn lên ở vùng này nên đã quá quen thuộc nơi đây. Biến hóa trước mắt quá mạnh mẽ, Thái Hành sơn giờ như có thêm một cỗ khí tức từ thời Hồng Hoang.

Điền này khiến cho bọn họ càng thêm rung động và kinh hãi.

“Này, có khi nào bên trong sẽ có động phủ tiên gia, hay có thần chủng, linh quả... các loại không?” Chu Toàn tưởng tượng, hai mắt tỏa sáng.

Những sự việc gần đây đã từng được tin tức đề cập, Tung Sơn, Vương Ốc Sơn đều xuất hiện đủ loại dị tượng, nham thạch bình thường mà cũng xuất hiện mây tím.

Người thanh niên ăn trái cây kỳ dị màu bạc, mọc ra một đôi cánh bạc là ở gần Vương Ốc Sơn, sau đó được tập đoàn Sinh Vật Thiên Thần dẫn đi.

Những sự việc này khiến cho Chu Toàn động lòng, suy nghĩ lung tung.

Chương 18: Thái Hành thần sơn

Sở Phong lạnh lùng tạt cho gã một gáo nước lạnh: “Tĩnh táo chút đi, đừng nghĩ mọi việc theo chiều hướng tốt như thế, nhiều núi như vậy, chắc chắn bên trong có không ít hung cầm mãnh thú, lỡ có một vài con xông ra, thì tôi với cậu sẽ phải xuống địa ngục đấy.”

Chu Toàn nghe vậy, tim đập mạnh, trong lòng chột lạnh toát, việc này không phải là không có khả năng xảy ra, mà là lúc nào cũng có thể phát sinh.

“Grao...”

Nhưng để xác minh lời của Sở Phong là đúng, từ sâu trong dãy núi chột truyền đến một tiếng thú rống mạnh mẽ, sau đó mây khói phun trào, tiếng thét dài của một đầu cự thú, phát tiết phần uất.

Lông tóc trên người Chu Toàn dựng đứng, nhìn về phía dãy núi, cẩn thận quan sát tìm kiếm xem thanh âm bắt nguồn từ đâu.

“Là ngọn núi lớn kia sao, hình như tôi vừa thấy có một con quái vật trên đỉnh núi tru lên?” Gã lấp bắp chỉ về một ngọn núi lớn trong dãy.

Mặc dù khoảng cách rất xa, nhưng có thể mơ hồ nhìn thấy, ở chỗ đó có ánh lửa bập bùng, hình như có một con dã thú lông đỏ đang nhìn lại, gầm thét, rồi sau đó phun ra, nuốt vào tinh hoa của nhật nguyệt.

Thật sự là có hung thú, mà nhà của bọn họ lại ở ngay bên cạnh dãy núi Thái Hành sơn, tình huống vô cùng nguy hiểm.

Mặt mũi Chu Toàn trắng bệch, gã cùng Sở Phong mới trở về, giờ gặp việc này, chẳng lẽ lại phải chạy trốn tiếp sao?

“Vù...”

Phương xa bắt đầu có gió thổi, một đám mây đen trôi qua, cuối cùng đáp xuống một ngọn núi cao.

“Một con chim lớn!” Mí mắt Sở Phong giật giật, sao con chim đó lại lớn đến vậy?

“Tôi... không có nhìn lầm chứ?” Hầu kết Chu Toàn run run, nuốt nước miếng ừng ực.

Toàn thân con chim lớn kia là một màu đen tuyền, nó bay sâu vào trong dãy núi.

“Lỡ mà nó nhắm trúng ai bên ngoài, muốn đi săn thức ăn, thì chạy kiểu gì?” Chu Mập Mập thở dài, loại ác điểu này có tốc độ vô cùng nhanh, nó mà rời núi thì chỉ trong nháy mắt là ra ngoài rồi.

Lúc hai người còn đang nói chuyện, lại có một con ác điểu màu tím, không to bằng con vừa rời, nhưng cũng không nhỏ, sải cánh dài cả mấy chục mét, giương cánh bay lượn, bay ra bên ngoài.

Nó khá đặc biệt, cánh chim lấp lóa, sáng bóng kinh người, như là được đúc từ kim loại.

“Miệng quạ rời, vừa nói là dính, thực sự có một con hung cầm muốn bay ra kìa” Chu Toàn muốn khóc, gã hận không thể tát mình mấy bạt tai.

Hai người sợ hãi muốn chết, nhanh chóng trốn vào một cây đại thụ bên đường, chỉ sợ bị nó phát hiện ra, trở thành con mồi của nó.

Đêm tối, con chim kia lại phát ra ánh sáng ngời ngời, như một tấm lụa màu tím, phóng rất nhanh ra bên ngoài ngọn núi, theo tiếng kêu của nó, có thể cảm nhận được nó rất hung phấn, hình như khát vọng với cái gì đó.

Oanh!

Đúng lúc này, thân thể của nó phát ra một ngọn lửa màu tím, chiếu sáng cả vòm trời, khiến cả bầu trời sáng như ban ngày, lửa cháy ngùn ngụt.

Cảnh tượng này khiến người ta run sợ,

Mặc dù cách rất xa, hai người vẫn rung động cả tâm hồn, cảm giác được từng cơn sóng nhiệt từ trên cao lướt xuống, Chu Toàn lau mồ hôi liên tục.

Con cự cầm như một mặt trời màu tím, chỗ mà nó đứng bây giờ vô cùng sáng chói.

“Thật đáng sợ, đây chắc là một con yêu cầm rồi, mới chỉ một con thôi mà gần như có thể hủy diệt cả một thành phố” Chu Toàn thì thào, trong lòng của hắn tràn ngập sầu lo.

Sở Phong cũng trầm mặc, bởi vì Thái Hành sơn xuất hiện hàng trăm hàng ngàn ngọn núi lớn, có trời mới biết rốt cuộc bên trong có bao nhiêu con hung cầm mãnh thú.

Đột nhiên, trên bầu trời phát ra một tiếng kêu thê lương, khiến cho hai người ngạc nhiên tột độ.

Ngọn lửa màu tím cuộn cuộn, thiêu đốt con ác điều khổng lồ kia, nó gào thét

mãnh liệt, kịch liệt giãy dụa, rồi rơi xuống mặt đất.

Tình huống gì thế này? Sở Phong cùng Chu Toàn quay sang nhìn nhau.

Vừa rồi nó còn uy phong lắm lắm, dáng vẻ như muốn giương cánh bay ra ngoài ngọn núi. Cứ tưởng rằng ngọn lửa yêu diễm kia là do nó muốn biểu trưng sức mạnh chứ, ai ngờ nó lại tự nhóm lửa thiêu mình.

Phốc!

Giữa không trung, truyền đến tiếng nổ to, con ác điều màu tím còn chưa rơi xuống đất đã tan xác, cùng với ánh lửa, hóa thành mảng tro lớn, bay lả tả.

Cứ chết đi như vậy ư? Sở Phong cùng Chu Toàn đều không biết nói gì.

“Thần Sơn phù hộ!”

Cuối cùng, Chu Toàn cũng đánh vỡ yên lặng, ôm quyền cúi đầu với dãy núi Thái Hành sơn xong lại thở dài. Tên Mập này hơi mê tín, nhưng cũng là do các sự kiện kỳ bí phải như vậy.

Đột nhiên, sâu trong dãy núi Thái Hành sơn lại có động tĩnh, một con quái vật, toàn thân phát ra ánh sáng đỏ, hình dáng giống con cá sấu lớn, nhưng lưng mọc cánh, dài tầm mười thước, toàn thân là màu đỏ, bay ra bên ngoài.

Oanh!

Lúc sắp ra khỏi núi, lại một ngọn lửa lớn đột nhiên bộc phát, nó cũng bị thiêu cháy phát ra tiếng kêu thảm thiết, rơi xuống từ không trung, cơ thể màu đỏ trở thành màu đen xám.

“Lại chết thêm một con nữa!”

Việc đã đến mức này, Sở Phong cùng Chu Toàn cũng đã đoán ra được chút manh mối, có phải là bọn chúng không ra ngoài được không?

Hai người nhìn nhau, thoáng chần chờ.

“Muốn qua đó xem thử không?”

Trời đất thay đổi, dị tượng xuất hiện, bọn họ hiểu rõ, sau này thế giới sẽ chẳng còn giống như trước nữa, nếu như có gan lớn và chủ động, có lẽ sẽ nhặt được kỳ ngộ gì đó lúc ban đầu.

Đương nhiên, cũng có khả năng đánh mất luôn tính mạng của mình.

Lá gan của hai người không nhỏ, mặc dù có chút băn khoăn, những vẫn không nhịn được mà đi thẳng về phía trước, tuy không thể lên núi, nhưng đứng bên ngoài nhìn một chút thì vẫn được.

Chỗ đó có gì nhỉ? Sao tự nhiên có thể dẫn lửa thiêu đốt quái thú?

Nhìn thì không xa, nhưng mà cũng phải đi một lúc lâu, mới đến chỗ nối tiếp của dãy núi, trên mặt đất có một mảng đen xám lớn, còn có tàn cốt mang theo vết cháy, đây là những bộ phận không bị đốt hoàn toàn.

“Sao tôi cứ cảm thấy hình như phía trước có sát khí ngập trời!”

Không biết vì sao, hai chân Chu Toàn phát run, đứng không vững, bấp chân co rút, run rẩy không ngừng.

Sở Phong cũng có cảm giác bất an, như là bị mãnh thú nhìn chăm chăm vào, lông tóc toàn thân hăn dựng đứng, mi mắt giựt giựt.

Hai người hít sâu, không ngừng lùi lại, mới đầu họ nghĩ khá đơn giản, nhưng khi đến gần rồi thì lại phát hiện dãy núi này không thể tiếp cận.

Một lát sau, khi bọn họ trốn vào cánh rừng, đột nhiên nhìn thấy, ngay tại lối ra vào dãy núi, vô số chùm sáng xuất hiện thành đôi, có màu đỏ như máu, có màu lam u ám, có màu vàng kim óng ánh, đều rất rực rỡ.

Chúng có rất nhiều, phủ kín cả bầu trời.

“Đôi mắt, đó là những đôi mắt, bọn chúng đang muốn xông ra.” Chu Toàn hét nhỏ, sợ đến sắp vỡ mật.

Nhiều ánh mắt như vậy ở ngay lối ra vào dãy núi trông vô cùng nổi bật, chỉ mới hình dung thôi cũng đã khiến da đầu người ta run lên.

Không biết vì sao, chỗ đó cực kỳ tối, khác với chỗ sáng lóa ở sâu trong dãy núi, chỗ này hình như ánh sáng bị hấp thu rồi, chỉ có thể nhìn thấy những con mắt vừa đáng sợ vừa vô tình kia.

Chương 19: Không thuộc về thế giới này (1)

Phanh!

Đột nhiên có một con sinh vật lao ra, mặt đất run rẩy, núi rừng lay động, lá rơi lả tả, cảnh tượng vô cùng khủng bố.

Tuy nhiên, cũng giống như những cảnh tượng trước kia, nó vừa lao đến cửa núi, liền phát ra những tiếng âm âm, hóa thành ngọn lửa, rồi bị thiêu đốt sạch sẽ.

“Toàn là tự thiêu mình, không muốn sống chẳng?” Chu Toàn lẩm bẩm, gã nói khá nhẹ nhàng nhưng hai chân lại run rẩy.

Sau đó, xuất hiện mấy tiếng rầm rú liên tục, lại có mãnh thú hồng hoang vọt đến, trong đó có một con nhện màu bạc to bằng cả căn phòng, cảnh tượng trông vô cùng đáng sợ, nhưng kết quả chỉ có một, nguyên một đám đều hóa thành tro tàn.

Không một con nào có thể xông ra ngoài.

“Thái Hành Thần Sơn!” Thiếu chút nữa Chu Toàn đã quỳ xuống, thần thái nghiêm túc, lẩm bẩm không ngừng.

Qua một lúc lâu, cửa núi đen kịt đó không còn động tĩnh nữa, lặng ngắt như tờ, nhưng sát khí vẫn như trước, hiển nhiên vẫn còn nguy hiểm, những con sinh vật kia vẫn chưa từng rời khỏi.

Cho đến khi, một chùm sáng màu vàng chảy tới, một đốm sáng mờ lung hiển hiện, yên lặng mới bị đánh vỡ.

Một con nghé con, cao một thước, bước từng bước một ra bên ngoài, đi rất chậm, hình như nó rất sợ hãi nhưng lại vô cùng chờ mong, cẩn thận di chuyển ra ngoài.

“Con nghé này được đúc từ vàng ròng ư?” Chu Toàn ngăn người.

Sở Phong cũng kinh ngạc, nhìn kĩ.

Cả người con nghé con kia là một màu vàng óng ánh, phát sáng trong bóng đêm, giống hệt như từ đúc nên từ vàng ròng, ngay cả đồng tử cũng là một cặp màu vàng.

Nó không có vẻ ngốc ngốc như trâu bình thường, mà mang theo một cỗ linh tính, có vẻ siêu phàm.

Ít nhất, họ cũng chưa bao giờ thấy qua một con nghé bằng vàng.

Cửa núi yên tĩnh, những đôi đốm sáng đều nhìn chăm chăm vào con nghé màu vàng kia, xem nó có thể sống sót đi ra được hay không.

Một bước, hai bước... mười bước, trăm bước!

Con nghé kia vẫn không có việc gì, không gặp chuyện không may, nó rất kích động, như một người bình thường, có thể biểu hiện cảm xúc ra ngoài, lá gan cũng lớn hơn, tăng thêm tốc độ lao ra.

Cuối cùng, nó thành công, thoát ra ngoài, vẫn còn sống.

Chu Toàn rửa thầm, gã hơi lo lắng, nhưng nhiều hơn là kích động, thấp giọng nói: “Một con nghé thần, toàn thân vàng óng ánh, trên người nó chắc chắn có chỗ thần kỳ, nó còn nhỏ như vậy, chúng ta có thể bắt nó hay không?”

Sở Phong lắc đầu, hẳn không đồng ý.

Con nghé này tuy chỉ cao hơn một thước, còn khá nhỏ, nhưng chắc chắn không đơn giản, tùy tiện làm bừa có thể sẽ gặp nguy hiểm.

Trong vùng núi, ánh trăng mờ tỏ.

Con nghé vàng rất hưng phấn, sau khi xông ra ngoài thành công, nó vịn vịn uốn éo cái đầu, lắc lắc cái đuôi, nhảy cẫng lên, kêu to “Bò...”

Trong núi rừng có rất nhiều cây cỏ, kết xuất ra không ít đóa hoa.

Sau khi con ghé vàng thấy được liền hơi hoảng hốt. Nó cố nén hưng phấn, cẩn thận tiếp cận, di chuyển từng li từng tí, như gặp phải kẻ thù lớn vậy. Hiển nhiên nó cảm giác mình còn chưa hoàn toàn thoát khỏi tình trạng nguy hiểm.

Nó chậm rãi lê bước, cái chân màu vàng đặt xuống rất nhẹ, như đang lo sợ gì đó. Sau khi tiếp cận đám hoa kia, nó nhẹ nhàng hít một hơi, sau đó đứng bất động tại chỗ.

Hai cái sừng màu vàng bóng lưỡng vừa ngắn vừa nhỏ phát sáng. Sau khi chắc chắn là an toàn rồi, nó mới duỗi móng ra lần nữa, đi về nơi có nhiều cây cỏ hơn.

“Phấn hoa, chất xúc tác” Sở Phong ngẫm nghĩ gì đó.

Hắn nhìn thấy rõ, con ghé kia hít phấn hoa như đang thăm dò gì đó, trông nó khá căng thẳng. Nó di chuyển hết một vòng lớn, chạm vào rất nhiều hoa trên núi.

Mấy ngày qua, trời đất phát sinh dị biến, thứ được thấy nhiều nhất chính là các loại cây cỏ có tốc độ sinh trưởng nhanh chóng, vô số loài cây nở hoa, mà nụ hoa lại khác với thường ngày.

Con ghé vàng dạo qua một vòng, thân thể nó phát ra luồng ánh sáng vàng rực rỡ.

“Bò... ơ.”

Nó gầm nhẹ, thân thể run rẩy, trông vô cùng e ngại. Dấu hiệu này cho thấy nó có thể giống mấy con hung thú lúc trước, bị thiêu đốt thành tro.

Tại cửa núi, mấy đôi mắt lạnh lùng đều tập trung vào nó, sát khí nặng nề đáng sợ, rét lạnh thấu xương.

“Nó sắp chết rồi à?” Chu Toàn kinh ngạc.

Ánh sáng lượn lờ, ghé con vô cùng bối rối, nó không ngừng gặm nhẹ, không cam tâm, lớp lông tơ toàn thân run run, tạo nên từng cơn gợn sóng, như là muốn xua tìn ngọn lửa.

Nhưng lần này lại khác với trước, con ghé vàng không bị thiêu đốt thành tro, ánh sáng mới lóe lên thì lại nhanh chóng tắt đi, không làm nó bị thương.

“Grao.”

Bên trong dãy núi, tiếng thú rống vang vọng bốn phía, những con chim to lớn hung dữ kia đang xao động.

Sở Phong bị hai lỗ tai, nhưng vẫn bị chấn động đến mức sắp ói máu. Chu Toàn còn tệ hơn, đầu óc choáng váng, đặt mông ngồi bệt xuống đất, mém chút nữa thì ngất xỉu.

Con ghé vàng vừa mới lượn quanh quỹ môn quan, cũng không hề tỏ ra sợ hãi, bốn vó đập đập, âm thanh “bò... o” vang lên không dứt.

Sau khi thấy được kết quả này, như bị kích thích, trong dãy núi liên tục có sáu bảy con sinh vật lao ra, có giương cánh bay, có chạy bạt mạng khiến gió lớn nổi lên cuồn cuộn, núi rừng hỗn loạn.

Nhưng mà, kết cục của chúng, rất thảm, đều thất bại. Từng ngọn lửa rực sáng lên, đốt cháy chúng ngay mép dãy núi, để lại từng đống tro tàn.

Cuối cùng, cửa núi lại yên tĩnh, không còn hung thú lao ra nữa.

Con vật duy nhất còn sống, ghé vàng, lúc này vẩy vẩy đuôi, trông rất cảm xúc, sau đó, nó làm động tác khiến Sở Phong và Chu Toàn ghen hòng nhìn trần trối.

Nó như là con người, đứng thẳng lên bằng hai chân, mặc dù không khá mất tự nhiên, cơ thể cũng lung la lung lay, không vững.

Rồi, hai cái móng trước nó giơ lên, một chỉ hướng lên trời, một chỉ hướng mặt đất, trong miệng cứ phát ra tiếng: “Bò...o, bò... o, bò... o.” liên tiếp

“Nó đang làm gì thế? Nó từng đọc qua kinh Phật rồi?” Sắc mặt Chu Toàn như đang nhìn thấy quỷ.

“Con hàng này vậy mà diễn đạt tư thế khi Phật Đà đến thế gian, một tay chỉ trời, một tay chỉ đất, trên trời dưới đất, duy ngã độc tôn!” Chu Mập Mập trừng to mắt.

Một con ghé con, lại có thể làm ra loại động tác thế này, khiến cho gã buồn cười khó tả.

Chu Toàn đùng đùng Sở Phong, thì thầm: “Tôi cảm thấy chắc có thể bắt được nó, dù sao nó cũng còn nhỏ, dễ thu thập!”

Lời chưa dứt, Sở Phong còn chưa kịp trả lời gã, con ghé con đã nghiêng người, bốn vó chạm đất, chập chạp đi tới.

“Bị phát hiện rồi!” Chu Toàn hết hồn.

“Đừng hành động thiếu suy nghĩ.” Sở Phong vẫn luôn cảm thấy, tuy con kỳ thú này còn nhỏ nhưng cũng không tầm thường.

Nghé vàng khịt khịt, cái mũi mấp máy, đến bên người Chu Toàn, rồi sau đó cắn cái ba lô hằn đang đeo trên lưng, dùng sức kéo mạnh.

“Muốn đoạt đồ của tôi?” Chu Mập Mạp dùng sức kéo lại, tranh thủ thời gian bảo vệ cái ba lô, rồi ngay lập nhanh nhẹn xoay người một cái, muốn leo lên lưng con nghé con.

Đáng tiếc, con nghé vàng này rất linh hoạt. Nó lắc mạnh một cái đã hất gã ra sau đó dựng thẳng cơ thể, hai chân sau chạm đất, hai chân trước duỗi ra, giống như tư thế đấu vật, hất tung Chu Mập Mạp lên.

Chu Toàn giật mình, con này là con gì thế, còn biết đấu vật nữa? Nhỏ vậy mà ép gã thở không nổi rồi.

“Ông đây liều mạng với mày!” Chu Toàn vừa lăn lông lốc xong lại đứng lên, xông mạnh về phía trước, ôm lấy con nghé vàng, vật lộn với nó.

Chương 20: Không thuộc về thế giới này (2)

Chứng kiến cảnh tượng thế này, Sở Phong hơi nghèo từ, hần rút thanh đoản kiếm bằng kim loại đen ra, chuẩn bị tiến qua trợ giúp Chu Toàn.

Nhưng hần lại nhanh chóng thu tay lại, vì hần thấy được con nghé con này không có sát ý, cặp mắt nó chuyển động, chớp chớp, vô cùng có linh tính.

Hần cảm thấy nó không giống một con dã thú, mà giống một loại sinh vật cao cấp hơn, cảm giác được nó không có ác ý.

Có điều, hần cũng không thể trơ mắt nhìn Chu Toàn bị hại, nên nhanh chóng tiến lên hỗ trợ, nắm lấy hai cái sừng của con nghé, định đè nó xuống đất.

“Con ghé con này nhắm vào trái cây của tôi.” Chu Toàn kêu to.

Lúc này, hai chân sau của con ghé vàng kia đứng trên mặt đất, hai chân trước ôm Chu Mập Mạp, vật hẳn té ngã.

Chu Mập Mạp bị chọc điên, nếu như bị một con trâu lớn đụng ngã thì cũng thôi đi, đằng này lại bị một con ghé ôm như đang đấu vật, vật ngã gã, khiến khắp người toàn là bụi đất, mũi cũng muốn lệch đi.

Sở Phong hỗ trợ, dùng sức nắm lấy hai cái sừng, hướng nó sang bên khác.

Hắn nhìn ra được, nếu con ghé vàng này nổi điên thật, dùng hai cái sừng vàng của nó đâm vào Chu Toàn, chắc chắn đã có mấy lỗ máu rồi. Sức mạnh của nó rất lớn, nhưng nó không có bao nhiêu địch ý, chẳng hề làm vậy.

Nhưng mà, giờ phút này Chu Toàn lại đang vô cùng tức giận, bởi vì hắn thấy được, rõ ràng con ghé con này đang cười, cười toét cả miệng, cái miệng của nó đã mở rộng đến mang tai rồi, cứ nhìn hắn mà cười.

“Ông nội mày chứ, đê tao rồi, còn cười ngây ngô với tao à, đứng lên cho tao!” Chu Mập Mạp nổi khùng.

Chỉ nghe một tiếng “huych” vang lên, con ghé vàng đã giật được balo của hắn, muốn nuốt lấy trái cây đỏ tươi, tỏa hương thơm ngào ngạt kia ra.

Chu Toàn nóng nảy, dốc hết sức bình sinh đẩy đầu nó ra, trái cây này hắn không dám ăn, nhưng cũng không có ý định vứt đi, cứ cân nhắc mãi. Thanh niên mọc ra đôi cánh bạc kia, thấy thế nào cũng giống siêu nhân, nếu không sao tầng lớp quản lý cấp cao của Sinh Vật Thiên Thần lại đi đón anh ta, còn dùng lễ nghênh tiếp khách quý như vậy chứ.

Có Sở Phong giúp sức, gã đẩy được hai cái sừng ra rồi ôm lấy cổ nó dùng sức xoay qua, không có muốn nhìn trái cây của mình bị con nghé con này nuốt mất.

Con nghé vàng bất chấp tất cả, giương miệng rộng táp mạnh về phía trước.

“Phốc!”

Trái cây kia bị rách vỏ, ánh sáng màu đỏ rơi ra, ở một nơi trống trải như thế này, hương trái cây nồng đậm xông vào mũi.

Sở Phong hoảng sợ, trái cây bị con nghé vàng nuốt rồi?

Tuy nhiên, lúc hăn cúi đầu xuống, lại thấy Chu Toàn đang nằm trên mặt đất ho khan, khuôn mặt nghẹn đến đỏ bừng, không ngừng dấm vào ngực của mình.

Thời khắc mấu chốt, Chu Toàn tương đối bư hăn, trực tiếp đem nhét thẳng trái cây màu đỏ kia vào trong miệng, nuốt luôn, hột cũng không nhả ra, làm hăn nghẹn đến trợn trắng mắt.

Nghé vàng buông móng trước, không ôm Chu Toàn nữa, bốn vó chạm đất, đứng ở nơi đó, xem ra nó rất tức giận. Trái cây kia có sức hấp dẫn quá lớn, mũi nó phun khói trắng, thở phì phì.

Hiển nhiên, nó không phải ác thú, thất vọng như vậy mà cũng không động sát ý.

“Nghẹn chết tôi rồi, nước, nước, nước!” Chu Toàn kêu to, không ngừng ho khan, nước mắt nước mũi tèm nhem.

Sở Phong đưa tay kéo gã lên, đưa cho gã chai nước, lại giúp gã đập đập sau

lưng, Chu Toàn cuối cùng cũng thoải mái.

“Muốn tranh giành với tao hả, mày còn non lắm.” Hãn hung dữ nhìn về phía con nghé vàng, nhưng dường như chưa hết tức, lại nói tiếp: “Cái con nghé kia, mày vật tao xuống, còn lăn qua lăn lại, tức chết tao mà...”

“Cậu tức giận cùng một con nghé con làm gì, trái cây kia có mùi vị ra sao, bây giờ có cảm giác gì không?” Sở Phong hỏi, hãn sợ Chu Toàn xảy ra vấn đề gì.

“Hương vị ngọt ngào, nhưng chưa kịp thưởng thức, đã trực tiếp nuốt xuống rồi.” Chu Toàn tiếc nuối, không ngừng chặc chặc.

“Tôi cảm giác thân thể có chút lạnh, có một luồng sức mạnh đang không ngừng chạy lung tung.”

Con nghé vàng lúc này vẫn trừng mắt với gã, lại nhìn vào gốc cây xanh mơn mơn trên tay gã. Đây vốn là một cái cây đại bình thường, nhưng sau khi kết xuất được trái cây đỏ, liền có sinh sơ bùng bùng, mang theo khí tức sinh mệnh rất mạnh.

“Còn muốn đoạt nữa sao?” Chu Toàn trừng mắt, vừa nói vừa bứt một phiến lá, bỏ vào trong miệng, cắn một cái.

“Này, đó là lá cây, không thể ăn, cậu cũng đừng so đo như vậy” Sở Phong nhắc nhở.

“Phi, chẳng chết đi được, thật khó ăn mà.” Chu Mập Mạp cảm giác mình bị con nghé con kia làm cho điên rồi, sao tự nhiên làm chuyện ngu xuẩn thế này, vô duyên vô cớ đi ăn lá cây.

Con nghé vàng cũng khùng rồi, không riêng cái mũi phun khói, mà lỗ tai

cũng bắt đầu bốc lên khói trắng, thiếu chút nữa là dùng đầu cụng tới.

“Đừng có qua đây, cho màỵ nè.” Chu Toàn có hơi sợ hãi liền đưa gốc cây kia qua.

“Ngoàm.”

Con nghé vàng tấp hết phân nửa, thiếu chút nữa tấp trúng tay hấn, Chu Mập Mạp bị hù, vội vàng buông cây cỏ ra, lùi về phía sau.

“Cái cây này cho màỵ ăn hết, đừng có tròng mắt với tao nữa, còn nữa, thu khói trắng ở trong lỗ mũi và lỗ tai của màỵ lại đi, đừng bốc lên nữa, màỵ tức giận cái gì chứ, bây giờ ông đây đã rời hết cả người rồi.” Chu Toàn càu nhàu.

Con nghé vàng bình tĩnh lại.

“Màỵ, có thể nghe hiểu được chúng tao nói gì à?” Sở Phong muốn trao đổi với nó. Thái Hành sơn xuất hiện dị biến, hấn muốn hiểu rõ mọi chuyện, con nghé con này từ bên trong xông ra, có lẽ nó hiểu rõ tất cả chân tướng.

Con nghé vàng không gật đầu, cũng không lắc đầu, ngược lại bắt đầu dò xét hấn.

“Nó nghe không hiểu đâu.” Chu Mập Mạp nắm một nắm cỏ xanh, cười cười ác ý; “Nhóc con, ăn đi, chúng ta thân cận một tí nào, chút nữa làm tọạ ký cho Chu gia nhé, mỗi ngày sẽ cho màỵ ăn tiên thảo.”

Lúc này, con nghé vàng ngẩng đầu, liếc xéo gã, ánh mắt kia khiến cho Chu Mập Mạp phải hoài nghi về nhân sinh quan của mình.

Bởi vì, con nghé vàng như là ẩn chứa ý khinh thường, khinh bỉ gã.

“Cậu thấy thế nào?” Chu Toàn hỏi Sở Phong: “Sao tôi có cảm giác nó đang miệt thị tôi.”

“Đúng rồi.” Sở Phong gật đầu.

“Tôi bị một con nghé con xem thường hả?” Chu Toàn giận dữ.

Rồi sau đó, gã chỉ vào con nghé vàng, nói: “Ăn hết tiên thảo, rồi làm tọ kỵ cho tao, có nghe không?”

“Vèo.”

Sau một khắc, bốn vó của con nghé vàng đập đập, tốc độ rất nhanh, xuấ hiện sau lưng Chu Toàn, đứng thẳng lên, ghé sát người của gã, hai chân trước khoác lên vai, ôm cổ gã.

“Tao @\$%\$%...” Chu Mập Mạp tức giận run người, con nghé con này điên rồi, tự dưng dính sát vào người gã.

“Tình huống gì thế này, tao kêu mày làm tọ kỵ cho tao mà, mày làm gì vậy?” Gã hỗn hển kêu lên.

“Sao tôi cảm thấy, nó muốn cậu làm tọ kỵ cho nó nhỉ?” Sở Phong bật cười không ngừng.

Chu Mập Mạp sững người, con nghé con hình như thật sự có ý tứ này.

Nhất là, khi hấn quay đầu lại, thấy nó toét miệng cười, cười một cách ngây ngô, hơn nữa còn gật đầu. Điều này đối với Chu Toàn mà nói thì quá mức ghê tởm.

“Mày đi xuống mau!”

Trong rừng bát nháo loạn cả lên.

Sau nửa khắc, Chu Toàn thở hồng hộc, gã chạy trốn phía trước, con nghé vàng đuổi theo ở phía sau, đã vậy nó còn đứng thẳng mà chạy, nhào vào trên người Chu Toàn, muốn leo lên lưng bắt gã công.

“Cứu mạng với!”

Chu Mập Mạp hết cách rồi, giăng co một thời gian dài, không những không đối phó được nó, còn sắp bị nó cưỡi lên.

Chương 21: Không thuộc về thế giới này (3)

“Tao không biết mày từ đâu tới, nhưng tao biết, thế giới đang dị biến này của chúng tao rất có sức hấp dẫn đối với mày.” Sở Phong mở miệng.

Trong nháy mắt, con nghé con khựng lại, không đuổi theo Chu Toàn nữa, mà nhìn về phía Sở Phong.

“Dù là biết rõ sẽ chết, nhưng những con hung cầm quái thú kia vẫn xông vào mảnh đất này, điều đó thể hiện rõ nó hấp dẫn đến mức thế nào.” Sở Phong tiếp tục.

Hắn thành công hấp dẫn lực chú ý của con nghé vàng, khiến nó an tĩnh lại.

Chu Mập Mạp mới vừa rồi bị khi dễ đến thâm thương, bây giờ được giải thoát, trốn ra sau lưng Sở Phong, khắp người toàn là mồ hôi, ngồi bệt xuống đất.

“Tôi lại bị một con nghé con ăn hiếp, mất mặt quá đi...!” Gã lẩm bẩm oán thâm nhưng không dám trêu chọc nó nữa.

Đồng thời, gã cũng bị những lời của Sở Phong hấp dẫn nên chú ý lắng nghe.

“Sau khi thế giới của chúng tao bị dị biến, đến cả một cây cỏ đại ven đường cũng có thể kết xuất ra kỳ quả, mà con người sau khi ăn dị quả, có thể bay lên trời hoặc độn thổ dưới đất. Tao nghĩ, ngày sau chắc sẽ còn có các loại kỳ quả kinh người khác, vậy nên chúng mày đến đây là vì điều này.” Sở Phong nói xong.

Hắn lại tiếp tục phỏng đoán: “Tao nghĩ ở giai đoạn mới bắt đầu này, có lẽ sẽ diễn ra dị biến kịch liệt nhất, trong thời gian ngắn có thể sản sinh ra... Vương? cho nên, mày đến đây, đúng không?”

Vương, là từ mà Sở Phong cố ý dùng. Hắn biết, con nghe vàng nghe vậy thì sẽ hiểu.

Con nghé vàng vẫn chỉ im lặng đứng đó.

“Rốt cuộc thì, chúng mày đến từ đâu?” Sở Phong nhẹ giọng hỏi.

Con nghé vàng trầm mặc, không phát ra thanh âm ọ ọ, cũng không gật hay lắc đầu, mà cứ im lặng nhìn Sở Phong, tựa hồ đang nghĩ cái gì đó.

“Tôi cảm thấy con nghé con này hơi cổ quái, hay là đừng có chọc nó.” Chu Toàn mở miệng, vừa rồi gã đã bị giày vò nên giờ vẫn còn có chút sợ, không muốn bị con nghé vàng này chú ý.

“Phấn hoa, chất xúc tác.” Bỗng Sở Phong nói ra mấy chữ như thế.

Lúc tốt nghiệp, người nhà của Lâm Nặc Y từng phái xe đến đón cô, hình

như có nhắc đến mấy chữ này, chỉ là lúc đó hấn bị người ta ngó lơ, lại đứng ở xa nên nghe không rõ.

Sau khi nghe thấy mấy chữ này, mắt của ghé con đảo đảo, nhẹ gật đầu với hấn, rồi cuộc cũng đáp lại lời của Sở Phong.

Nó có thể nghe hiểu Sở Phong nói... mấy chữ đó đã tác động đến thần kinh của nó.

Sở Phong thoáng xuất thần, có thể cái gọi là dị quả có thể không phải là thứ trọng yếu, mà lượng phấn hoa ít ỏi kia mới là điểm mấu chốt, hấn phỏng đoán như vậy.

Dù vậy, khi Sở Phong hỏi chuyện khác, nó vẫn không đáp, không có bất kỳ biểu thị gì.

“Tao từng nhìn thấy một ngọn núi bằng đồng xanh ở cao nguyên phía tây, do bị sấm sét đánh xuống mà hiện ra, ở phía trên có một cây thực vật kỳ dị cắm rễ, nở ra một đóa hoa mà cho dù đứng cách rất xa vẫn ngửi thấy hương thơm ngào ngạt, khiến người ta cảm thấy rất nhẹ nhàng như sắp bay lên trời thành tiên vậy.”

Sở Phong nói ra một đoạn dài, thử thăm dò nó.

Chu Toàn lại hơi ngẩn người, ở bên cạnh lắng lắng nghe.

Con ghé vàng quả nhiên không còn bình tĩnh nữa, cảm xúc kích động, di chuyển đến gần, không ngừng gật đầu, trong miệt phát ra ùm...ùm...ò...ọ...., như là thúc giục hấn mau chóng nói tiếp.

Trong lòng Sở Phong đầy nghi hoặc, gốc cây nhỏ ra hoa kia thật sự quan trọng như vậy ư? Hấn đã từng chạm vào nó, chỉ cảm thấy như có một dòng

nước ấm thoáng qua chứ chẳng xuất hiện dị biến gì khác.

Mà nhìn vẻ kích động của con nghé vàng, chứng tỏ rằng, nó có khát vọng mãnh liệt đối với gốc cây nhỏ ra hoa mà Sở Phong nói hơn trái cây màu đỏ của Chu Toàn nhiều.

“Ở đó tao gặp được một con chim màu vàng khổng lồ, một con ngao thần dị và cả một con bò đen cùng giống loài với mày.” Sở Phong vừa nói vừa quan sát sắc mặt của nó.

Con nghé vàng biểu lộ cảm xúc vô cùng phong phú, y như người bình thường vậy. Vừa nghe Sở Phong nói đến đây, nó nhếch môi, vừa kinh ngạc lại vừa khấn trương, nó để ý đến kết quả của việc này.

“Tại thế giới chúng tao, bò đen Tây Tạng, ngao hay là con chim kia đều không được tính là sinh vật cấp cao, trí tuệ chưa khai mở, nhưng lúc ở ngọn núi đồng xanh, ba con thú xuất hiện kia vô cùng khác thường, còn có linh tính hơn so với nhân loại.”

Sở Phong vừa nhìn phản ứng của nó vừa chậm rãi nói, sau đó tiến hành phỏng đoán.

Quả nhiên, sau khi con nghé vàng nghe vậy liền lộ ra vẻ trịnh trọng, dường như nó rất coi trọng ba con vật kia.

“Tao nghĩ, trong hoàn cảnh trước đó mà chúng đã có thể khai mở trí tuệ, không có đối thủ ở cao nguyên phía tây, vậy khi thế giới này xảy ra biến dị, có lẽ chúng sẽ càng siêu phàm, thậm chí có thể trở thành thánh.”

Con nghé vàng nghe rất nhập tâm, không kiềm được liền vô thức gật đầu. Nó đang tán đồng thuyết pháp này.

Bỗng, nó phục hồi tinh thần, bình tĩnh lại, không hề phát ra cảm xúc gì nữa, nó không muốn tiết lộ suy nghĩ trong lòng.

Nhưng mà, trong lòng Sở Phong đã có suy đoán.

“Tao nghĩ, phải chăng sau khi thế giới của chúng tao xảy ra kịch biến thì đã trở thành giai đoạn nguyên thủy, mà trong thời gian nguyên thủy đầu tiên có thể dễ dàng xuất hiện... thánh?” Sở Phong cẩn thận xử lý từ ngữ, muốn tìm một từ để hình dung loại cấp độ không biết này,

Đồng tử của con nghé vàng co rút, hiển nhiên điều này đã động đến dây cung trong lòng nó.

“Bọn mày cứ người trước ngã xuống, người sau tiến lên, chạy tới đây, điều này nói rõ cái gọi là giai đoạn nguyên thủy này đã vượt quá tưởng tượng. Bọn mày đều mong có thể tìm thấy cơ duyên thành thánh?” Sở Phong lại mở lời lần nữa.

Chu Toàn kinh hãi, rồi sau đó cảm thấy thán phục. Sở Phong chỉ lần theo một ít chi tiết, tỉ mỉ thăm dò, hiện tại đã dần dần phát hiện ra một số khả năng có thể xảy ra sau khi dị biến.

Hiện tại, Chu Toàn cũng đã nắm được hướng đi, gã âm thầm kinh hãi, cũng bắt đầu theo suy nghĩ của Sở Phong mà tiến hành phỏng đoán.

Lúc này, ánh mắt con nghé vàng nhìn về phía Sở Phong có vẻ thân cận hơn, thậm chí còn có chút coi trọng, ít nhất không giống như lúc nhìn Chu Toàn.

“Này, mày có ý gì vậy, khi nhìn tao thì như là khinh miệt, còn nhìn cậu ấy thì theo kiểu ngang hàng, thậm chí coi trọng, cái con nghé con này, tức chết tôi rồi...!” Chu Toàn cảm thấy rất tổn thương.

Đặc biệt lúc này, con nghé vàng lại toét miệng cười như đang im lặng chế giễu gã. Ánh mắt lúc này cũng quá rõ ràng rồi.

Sau nửa đêm, bọn họ rời xa dãy núi Thái Hành sơn. Trong vùng núi yên tĩnh đã không còn cảm thụ được khí tức khủng bố trên người bọn hung cầm mãnh thú nữa rồi.

Ánh trắng như nước, rơi vãi trong rừng, lại có ánh xanh mịt mờ rục rở chảy qua....

“Người anh em, cậu đã từng nhìn thấy cây nhỏ thần kỳ như thế trên ngọn núi đồng xanh ư? Đóa hoa bị ba con quái vật đoạt mất còn cậu không có thu hoạch gì sao?” Chu Toàn hỏi thăm.

“Có bốn cánh hoa rơi vào lòng bàn tay tôi.” Sở Phong đáp.

“Thật à!” Trước đó Chu Toàn chỉ thuận miệng hỏi bừa, ở trong mắt gã, có kim điều, thần ngao, hắc ngư ở tại đó, Sở Phong còn sống đã là phước đức rồi.

Chương 22: Ngư Ma Vương

Mà thời điểm này, con nghé vàng rất kích động, trực tiếp lao đến, dùng đầu của nó dí vào bàn tay Sở Phong, trợn tròn con mắt, như là cố gắng tìm hiểu điều gì.

“Đã qua rất nhiều ngày, sớm đã không thấy gì nữa rồi.” Sở Phong cười cười.

Nhưng mà, con nghé vàng vẫn không chịu bỏ đi, cứ vây quanh hẳn, ánh mắt cổ quái, thậm chí còn đứng thẳng lên, duỗi chân trước ra chỉ vào Sở Phong,

có hưng phấn, cũng có tiếc nuối, thần sắc vô cùng phức tạp.

“Mày biết cái gì thì nói ra tao nghe với!” Chu Toàn trừng mắt với con ghé con.

“Ừm...Ừm.... ờ....ọ...!” Chỉ có tiếng rống đáp lại gã.

Chu Toàn thật sự rất muốn tát nó một cái, nhưng gã sợ nên không dám.

Sở Phong cùng Chu Toàn đi ở phía trước, con ghé vàng thì theo ở phía sau, vẫn không rời đi, xem ra muốn theo bọn họ để làm rõ ngọn nguồn.

Cuối cùng bọn họ cũng đến được thị trấn trước mặt, nhà Chu Toàn ở chỗ này, sau khi bị chậm trễ một thời gian dài, cuối cùng cũng về rồi.

“Con ghé con, mày có tên không? Đi theo hai chúng tao, cũng không biết xưng hô thế nào, chẳng lẽ suốt ngày gọi mày là con ghé con?” Chu Toàn quay đầu lại,

Sau đó, hấn vô vùng nhiệt tình giúp nó đặt tên.

“Mày còn bé tí tẹo, mà rất vô liêm sỉ, lại còn là yêu quái nữa, tao thấy gọi mày là Ngưu Ma Vương là quá hợp, vừa uy phong lại vừa êm tai.” Chu Toàn khuyến khích nó tiếp nhận.

Phanh!

Gã bị trúng một cước, nằm sấp trên đất, hơn nửa ngày chưa dậy nổi.

“Bà nội cha mày, Ngưu Ma Vương!” Chu Toàn hự hự cả buổi mới đứng lên được, muốn nhào vào liều mạng với nó.

Rốt cuộc, cũng tiến vào thị trấn, lúc này đã khuya, đường phố im ắng, thỉnh thoảng có một con mèo chạy ngang qua, đèn đường lờ mờ.

Sở Phong từ biệt Chu Toàn, hẳn còn phải đi hơn mười dặm nữa mới về đến nhà.

Chu Toàn cực lực giữ hẳn lại, nói là sáng ngày mai hãy lên đường.

Sở Phong lắc đầu, nghỉ một đêm, lẽ đâu mười dặm lộ trình biến thành trăm dặm thì sao. Hai ngày nay trời đất cứ luôn biến đổi, không thể nói trước điều gì.

“Người anh em, bảo trọng, chờ tôi gặp mặt người nhà, sắp xếp xong xuôi sẽ đến tìm cậu.”

Hắn hiểu rằng, tương lai sắp tới, toàn bộ thế giới sẽ hỗn loạn, người đồng hương kiên bằng hữu kết giao trên đường này, rất đáng tin cậy.

Khi thấy con nghé vàng quyết đoán đi theo Sở Phong, không hề cân nhắc chút gì, thậm chí không thèm liếc mình một cái, Chu Toàn bực mình nhe cả răng ra.

“Mày là con nghé con không có lương tâm, ăn tiên thảo của tao, giờ chia ly cũng không có biểu thị gì!” Chu Toàn hét với theo.

Con nghé vàng nghe được nhưng không quay đầu lại, mà chỉ vểnh cái đuôi lên, hướng về phía hắn mà lắc lắc.

Chu Toàn trợn mắt há mồm, cái đuôi, đây là đang miệt thị hắn à.

“Cút đi, Ngưu Ma Vương” Chu Toàn bộc phát.

Gã muốn tìm giúp Sở Phong một chiếc xe, nhưng bị cự tuyệt, dù sao con nghé con toàn thân vàng óng ánh, quá mức gây chú ý, không nên để người khác nhìn thấy.

Lúc này, Chu Mập Mạp đã rất mệt mỏi, muốn ngủ một giấc, gã cảm giác được sau khi ăn trái cây đó xong, trong cơ thể có hơi biến đổi.

“Gặp lại sau!”

Bây giờ đã là hơn nửa đêm, nhưng lại không quá tối, trăng sáng trên cao, khắp đại địa là một mảnh trắng bạc.

Bị ánh trăng rọi vào, toàn thân con nghé con lập lòe ánh sáng.

Trên đường Sở Phong rất ngạc nhiên, thử vuốt ve, là da lông thật sự, không phải là kim loại, mềm mại mà bóng loáng, giống như tơ lụa, chỉ có hai cái sừng màu vàng thì khác, rất lạnh và cứng.

Trấn Thanh Dương, cách thị trấn của Chu Toàn hơn mười dặm đường.

Sở Phong sinh ra ở đây, đến khi mười tuổi mới cùng cha mẹ chuyển đến thành phố Thuận Thiên.

Thuận thiên trước đây là là thành phố của Lục Triều Cố Đô, cũng là thành phố lớn nhất phương bắc.

Tuy nhiên, những năm gần đây, mỗi khi đến kỳ nghỉ, cả nhà bọn họ đều sẽ trở lại trấn Thanh Dương, cảm giác nơi đây vẫn thân thiết hơn.

Mặc dù đêm đã khuya, hấn vẫn không nhin được mà lấy điện thoại ra liên hệ với cha mẹ.

Ban ngày khi hấn liên lạc thì biết cha mẹ mình vẫn còn ở Thuận Thiên, còn chưa trở về.

Hiện giờ, Thái Hành sơn dị biến, rất nguy hiểm, lỡ có vài con hung thú chạy ra thì nguy to, nên hấn cũng không hy vọng cha mẹ sớm trở về.

“Cha, con về đến nhà rồi.”

Sau đó, hấn nói rõ tình huống nơi này, trịnh trọng nói cho ba mẹ rằng bọn họ đừng nên trở về, còn hấn sẽ đi qua đó.

Sở Phong suy nghĩ, dù sao đó cũng là thành phố trung tâm ở phương bắc, nếu quả thật có nguy hiểm thì phòng hộ ở đó cũng là cao cấp nhất rồi.

Trò chuyện một lúc, hấn đã thuyết phục được cha mẹ ở lại thành phố đó.

Đêm rất yên tĩnh, rốt cuộc hấn cũng về đến nhà mình.

Đây là một tòa nhà hai tầng, ở tại phía đông trấn Thanh Dương. Nơi này có một cái sân nhỏ, bên cạnh là một vườn trái cây, xa xa là Thái Hành Sơn, cảnh sắc rất độc đáo.

Đây cũng là lý do gia đình Sở Phong thích trở lại đây.

Đã hơn nửa đêm rồi, Sở Phong để con ghé vào trong nội viện, sau đó không để ý đến nó nữa, hấn thật sự quá mệt mỏi rồi.

Hấn leo lên lầu hai, ngã đầu đi ngủ.

Sáng sớm, ánh nắng len lỏi vào phòng, mặt trời mới lú, mang theo khí tức bình minh đến.

Ngủ trễ nhưng hẳn lại dậy rất sớm.

Hắn mở điện thoại lên xem tin tức các nơi, xem thử có tin tức gì mới không.

“Thần Vương?”

Sở Phong vô cùng ngạc nhiên khi thấy trên internet xuất hiện tin tức này. Hai ngày nay, ngoài người thanh niên mọc ra đôi cánh bạc kia thì có thêm ba người xuất hiện biến dị nữa.

Hơn nữa, ba người này đã được chứng minh là có siêu năng lực đáng sợ, có mấy người gọi họ là Thần Vương.

Có một bài báo tiến hành phân tích, kết luận rằng cứ tiếp tục thế này, sẽ lại có thêm một bộ phận người nữa có thể đạt được siêu năng lực, có khả năng sẽ mở ra một thời đại thần bí.

Mà những người có siêu cường năng lực sớm nhất, vô cùng có khả năng sẽ vượt lên những người khác, rồi sẽ có một ngày được tôn xưng là Thần Vương.

Ví dụ, người thanh niên do Sinh Vật Thiên Thần dẫn đi kia, bây giờ đã có thể bay lượn, độn thổ rồi, tương lai khó mà tưởng tượng.

Sở Phong buông điện thoại, xuống lầu đi vào trong nội viện.

Hắn kinh ngạc nhìn con nghé vàng, tư thế của nó lúc này rất cổ quái.

Lúc này, nó giống như con người vậy, hai chân sau xếp bằng, hai chân trước thả lỏng, hướng về phía mặt trời mới mọc, đón nhận ánh bình minh.

Cảnh này quá quái dị, rõ ràng là một con nghé, ấy vậy mà lại giống con

người, khoan chân ngồi thiền.

Sở Phong quan sát, cảm thấy loại phương pháp hô hấp này có tiết tấu cổ quái như theo một loại quy luật nào đó không hiểu được,

Sau một hồi hiếu kỳ, quan sát rất lâu, hẳn tiến hành làm thử theo tiết tấu đó.

Chương 23: Phương pháp hô hấp thần bí (1)

Phương pháp hô hấp này có tiết tấu khá cổ quái, khi thì ồ ồ, khi thì yếu ớt, lúc nhanh lúc chậm, có chút phức tạp.

Sở Phong tuy rằng thông minh, nhưng lúc đầu không thích ứng được, cứ lúc nhẹ lúc mạnh thay đổi liên tiếp khiến hẳn lúc thì bị ngạt hơi, lúc thì thừa khí trong lồng ngực, làm hẳn như bị sặc nước, ho khan không ngừng.

Con nghé vàng mở mắt ra, nhìn thấy một màn như vậy, lập tức nhếch môi cười không ngừng.

“Cười cái gì?” Sở Phong trừng mắt, rốt cuộc hẳn cũng hiểu tâm tình của Chu Toàn, bị một con nghé con cười nhạo, thật sự muốn tiến lên đánh nó.

Ánh bình minh sáng lạn, mang theo tinh khí mạnh mẽ, con nghé vàng ngồi xếp bằng ở chỗ kia, ổn trọng, hấp thu tinh khí, giữa mũi và miệng có một đám sương trắng mang theo hương thơm.

Theo sự hấp thu của nó, những làn sương mù trắng noãn ở mũi và miệng nó ra ra vào vào, đan xen với ánh bình minh, nó đang thu thập tinh hoa đất trời.

Khi đang tiến hành loại phương pháp hô hấp đặc biệt này, trên người nó tràn

ngập ánh sáng đủ màu sắc, toàn thân như được đúc nên từ vàng ròng, lộ rõ vẻ phi phàm.

“Bò...”

Theo một tiếng gầm nhẹ, giữa mũi và miệng nó phụt ra một làn khí trắng, nổ đùng trong không trung, như tiếng sấm rền, đỉnh tai nhức óc hết sức kinh người.

Tiếng vang đột ngột khiến cho Sở Phong càng hoảng sợ, nếu làn khí trắng kia phun trúng người, chắc chắn sẽ bị đùng bay ra ngoài, về việc thân thể có thể bị tan xác hay không thì rất khó nói.

“Lợi hại vậy sao?”

Sở Phong cảm thấy rất thần kỳ, đây là hơi thở con nghé vàng phụt ra thôi mà lại có lực sát thương kinh khủng như thế rồi.

“Cái phương pháp hô hấp này ta có thể học không?” Ánh mắt hẩn nhìn con nghé vô cùng nóng bỏng.

Con nghé vàng vô cùng đắc ý, ngẩng đầu lên, biểu tình của nó vừa tự tin lại vừa kiêu ngạo,

Sở Phong cảm nhận được, con nghé con rất tự tin với phương pháp hô hấp này. Hẩn càng nghĩ càng cảm thấy đây không phải là một thứ tầm thường.

“Phương pháp hô hấp này có lai lịch thế nào?” Hẩn hỏi, đây chỉ là một con nghé con, mới cao một thước, chắc chắn không phải do nó tự tìm tòi nghiên cứu ra được.

Lúc này con nghé vàng có hơi căng thẳng, dáng vẻ vô cùng cảnh giác.

Sở Phong kinh ngạc, chẳng lẽ còn thần bí hơn tưởng tượng của hắn, bị cấm không cho tiết lộ ra bên ngoài ư?

“Tao có thể theo mày học không?” Hắn có chút chờ mong.

Hắn âm thầm nhủ trong lòng, hy vọng ngày sau có thể tự bảo vệ mình.

Kịch biến xuất hiện khắp nơi, đủ loại dị tượng xuất hiện, có một vài người biến dị có được siêu năng lực, rốt cuộc sẽ phát triển thành tình huống thế nào nữa, hiện tại không ai nói rõ được.

Có thể tưởng tượng, sẽ không chỉ có con người, mà còn có những chủng loại khác cũng tiến hóa, ví dụ như gốc dây leo treo lơ lửng ở vòm trời kia, còn giật được cả vệ tinh từ trên vũ trụ xuống.

Tương lai, không chỗ nào không nguy hiểm.

Hơn thế, còn có những ngọn núi, những con sông lớn hiện lên, ví dụ như sâu trong dãy Thái Hành sơn, hàng trăm ngọn núi xuất hiện một cách khó hiểu, cùng với hàng ngàn con hung cầm mãnh thú.

Mà những thứ này, có lẽ chỉ là một góc của tầng băng trôi mà thôi.

Cho nên, Sở Phong hiện tại đang cảm thấy rất nôn nóng, hắn muốn tự bảo vệ mình, có thể sống sót ở trong vùng đất đang không ngừng biến hóa này. Con nghé vàng thần kỳ, lại khiến cho hắn có thêm hy vọng.

Con nghé vàng thầm suy nghĩ, nhưng vẫn ngồi ở chỗ kia không nhúc nhích.

“Mày biết rõ, tao đã thấy được cây nhỏ kỳ dị ở ngọn núi đồng xanh, sau này có thể mang mày đi tìm mà.” Sở Phong mỉm cười, bắt đầu dụ dỗ, hắn bố

sung thêm: “Điều kiện tiên quyết là tao còn sống đến lúc đó nha!”

“Bò...”

Con nghé vàng dường như đã quyết định, phát ra tiếng gầm nhẹ, rồi gật đầu.

Sở Phong vui mừng, không ngờ thuận lợi như vậy.

Hắn chỉ sợ con nghé vàng tính tình bướng bỉnh cố chấp, không thềm để ý đến hắn.

Con nghé vàng dùng cái chân trước chỉ chỉ mặt trời, rồi ra hiệu Sở Phong bắt chước theo nó, đổi mặt phương đông, đón ánh bình minh, bắt đầu tiến hành loại phương pháp hô hấp cổ quái này.

Sở Phong học cái gì cũng rất nhanh, lúc này đây cũng không ngoại lệ, hắn bắt chước tiết tấu hô hấp của nghé con, khi thì ồ ồ, khi thì yếu ớt im ắng.

Người ngoài nhìn xem, hắn bắt chước rất đúng chỗ, phi thường giống.

Nhưng mà Sở Phong lại không cảm thấy khoan khoái dễ chịu, mấy lần suýt nữa thì sặc, trong lồng ngực từng tức khó chịu, còn hơi choáng váng nữa.

Cái này rõ ràng bất thường, bởi vì, hắn chứng kiến con nghé vàng làm theo phương pháp hô hấp như vậy mà lại thoải mái phát ra tiếng ngáy, nó ngủ mất tiêu rồi, nhưng cơ thể lại tản mát ra một mùi thơm ngát.

Một con nghé con, biết tự hấp thu, thân thể còn tự nhiên phát ra mùi thơm nữa, thật sự kỳ dị.

Sở Phong nhíu mày, ngừng lại, hắn ý thức được một vấn đề nghiêm trọng, loại phương pháp hô hấp này có lẽ rất phi phạm, nhưng chưa chắc thích hợp

với con người.

Con ghé vàng như có cảm ứng, mở mắt, mang theo sự nghi hoặc như là đang hỏi hẵn vì sao dừng lại?

Sở Phong rất trực tiếp, nói với nó: “Tao có chút lo lắng, loại phương pháp hô hấp này có thích hợp với con người không vậy?”

Vượt ngoài dự liệu của hẵn, con ghé vàng không hề suy nghĩ, trực tiếp gật đầu, cho hẵn đáp án vô cùng chắc chắn.

Nhưng việc này lại khiến cho Sở Phong càng thêm kinh ngạc, hẵn muốn xác nhận lại, liền hỏi: “Thật không có vấn đề gì ư, đây là phương pháp hô hấp gì, chủng tộc khác cũng có thể vận hành à?”

Con ghé vàng lộ ra vẻ cao ngạo, nó cười toét miệng, ngẩng cao đầu, dường như đang vô cùng tự phụ, dáng vẻ đó như muốn nói đây là phương pháp hô hấp cao cấp nhất thế gian.

“Phương pháp hô hấp vô cùng đặc biệt?” Sở Phong hồ nghi.

Con ghé vàng đang ngồi, bỗng giơ hai móng trước lên, một chân chỉ trời, một chân chỉ đất trong miệng liên tiếp phát ra tiếng: “Bò... bò... bò.”

“Thôi thôi, tao biết rồi, trên trời dưới đất, mỗi mình mày là độc tôn chứ gì.” Sở Phong nói nhanh, hẵn sợ nó cứ bò... thêm một đoạn như đọc kinh phật nữa.

Hẵn ngồi xuống, thử lại lần nữa, tiết tấu hô hấp như con ghé vàng, nhưng vẫn chẳng có hiệu quả gì, cũng chẳng có cảm giác chẳng kỳ diệu nào cả.

Sở Phong kiên trì, không bỏ cuộc.

Cho dù loại phương pháp này rất phức tạp, tiết tấu cổ quái, nhưng hãn vẫn cố gắng ghi nhớ. Dù là vậy vẫn chẳng có cảm giác thay đổi gì, cũng chẳng có hiệu quả nào cả.

Cho đến một lúc, một tiếng sấm rền vang lên, con nghe con đang hấp thu đột nhiên phát ra một tiếng bò... vô cùng đêc tai, giống như ẩn chứa một năng lượng kỳ dị nào đó.

Tại thời khắc này, mọi thứ như cộng hưởng với nhau.

Một mùi thơm nhàn nhạt tràn ngập, một làn sương mù trắng noãn bao phủ khắp nơi, những tiếng nổ vang lên không dứt.

Sở Phong cảm giác hai lỗ tai ong ong, tiếp đó thân thể mình cũng giống như bị ảnh hưởng, không nghe được bất cứ âm thanh gì khác, bên tai chỉ có tiếng hít thở.

Đó là tiết tấu hô hấp của con nghe con, tinh chuẩn đến mức tận cùng.

Hãn đã hiểu, lúc trước hãn bắt chước chỉ là “Hình”, giờ hãn mới cảm nhận được “Thần”.

Chương 24: Phương pháp hô hấp thần bí (2)

Thậm chí, hãn còn nghe được tiếng vang do máu lưu thông trong cơ thể con nghe vàng, nó cộng hưởng với tiết tấu hô hấp, cùng phát huy tác dụng, mới chân chính toát ra công hiệu phi phàm.

Cái “Thần” của phương pháp hô hấp, là do con nghe con dùng một thủ đoạn

phi thường đặc biệt truyền thụ cho hãn, chắc là bí truyền, vì chỉ vền vện phần “Hình” không thì không dùng được.

Bò... nó lại phát ra âm thanh, cùng tiếng sấm, sương trắng, tất cả đồng loạt xuất hiện, “Thần” ẩn chứa trong đó, đã được Sở Phong cảm nhận vô cùng rõ ràng, hãn nhận được sự truyền thừa.

Sở Phong mở mắt ra, sương trắng tản đi, quay về trong cơ thể con nghé con, hãn trịnh trọng gật đầu, ý muốn cảm ơn nó.

Hãn bắt đầu an tâm tiến hành loại phương pháp hô hấp này, hết thấy đều không giống lúc trước, nó có hiệu quả rõ rệt. Đối mặt với mặt trời vừa ló dạng, theo hô hấp của mình, hãn cảm nhận được khí tức sinh mệnh của mình vô cùng phần thịnh và mạnh mẽ.

Suốt cả một buổi sáng này là lần hãn cảm thấy thả lỏng nhất trong đời, toàn thân thư thái, tất cả lỗ chân lông đều giãn nở, có một dòng nhiệt lưu bắt đầu khởi động trong cơ thể.

Thời gian dần trôi qua Sở Phong vẫn không nhúc nhích, toàn bộ sự chú ý đều đặt vào việc hô hấp, ánh bình minh rơi trên người hãn, trên khuôn mặt hãn đã có một luồng sáng màu vàng kim nhàn nhạt.

Con nghé vàng hé miệng, có chút kinh ngạc, theo dõi hãn thật lâu.

Đến khi Sở Phong lần nữa mở mắt, mặt trời đã lên rất cao, hãn cảm nhận được toàn thân tràn ngập sức mạnh, tinh thần sáng khoái, dù ban đêm chỉ ngủ có hai ba canh giờ, nhưng hiện tại lại có cảm giác trước nay chưa từng có.

“Thật đúng là thần kỳ!” Sở Phong sợ hãi thán phục.

Hắn cảm thấy rất thư thái. Trong lúc giơ tay nhắc chân, có cảm giác tràn trề năng lượng, khí huyết thân thể dường như được đả thông, tinh lực cực kỳ dồi dào, sức mạnh tuôn trào dùng không hết.

Hắn muốn tiếp tục, bởi vì cảm thấy như vậy cũng là một loại hưởng thụ.

Nhưng mà, con nghé vàng đưa chân ngăn trở, ra hiệu hắn vậy là đủ rồi.

“Một ngày chỉ thực hiện loại hô hấp pháp này một lúc như vậy thôi à?” Sở Phong kinh ngạc.

Nghé vàng gật đầu.

Cái này đối với Sở Phong mà nói, có chút ngoài ý muốn.

Kế đến, hắn quét dọn phòng ốc một lần, rồi sau đó đi ra ngoài, bắt đầu mua sắm với số lượng lớn.

Bên trong siêu thị khá trống trải, hắn đi mấy chỗ, dốc hết khả năng mới mua được một ít nhu yếu phẩm, duy trì được một đoạn thời gian.

Hiển nhiên, tin tức trong thời gian gần đây đã làm lòng người bàng hoàng, thiếu chút nữa họ đã hốt sạch tất cả các cửa hàng bách hóa.

“Chu Mập Mập nói có lý, nên đặt một cái tên cho mày, bằng không lúc bình thường tao nên gọi mày thế nào đây?” Thật ra Sở Phong muốn hỏi con nghé vàng tên của nó là gì, nhưng nó suốt ngày cứ bò... hắn nghe không hiểu.

“Kỳ thật Ngưu Ma Vương nghe hay mà.” Hắn cũng đề nghị như vậy.

Nhưng mà vừa nhắc đến tên đó, con nghé vàng lộ ra vẻ khinh thường, bởi vì nó nghĩ, Chu Toàn kia rất ngu ngốc, làm sao đặt được một cái tên hay.

Cuối cùng, hết cách rồi, Sở Phong đành phải liệt kê ra một loạt cái tên, kết quả trong lúc vô tình nhắc đến hai chữ Hoàng Ngưu, con nghé vàng lại có phần ưa thích.

Sở Phong ngạc nhiên, há hốc mồm, định nói gì đó, nhưng con nghé vàng đã nhận định cái tên này rồi.

Thần sắc hẩn quái dị, không biết lần sau gặp Chu Toàn, tên béo này sẽ có biểu lộ gì, hẩn hao hết tâm trí kiếm cho nó một cái tên nghe bá khí, Ngưu Ma Vương, nó lại không chọn, mà lại chọn cái tên tầm thường: Hoàng Ngưu.

“Tao đổi một cái khác nhé?” Sở Phong thương lượng.

“Bò...” Hoàng Ngưu trừng mắt, có chút bất mãn.

Nó một thân vàng óng ánh, luôn lấy đó làm kiêu ngạo, Sở Phong suy đoán, chẳng lẽ có ẩn tình gì đó? Như là có cái gọi là huyết mạch hoàng kim, nên nó thích thú với hai chữ Hoàng Ngưu?

Buổi trưa, hẩn chuẩn bị cho Hoàng Ngưu một ít trái cây, lê cùng táo, chính hẩn cũng ăn một ít đồ ăn.

Sau đó, hẩn cẩn thận từng chút một lấy hộp đá ra.

Hoàng Ngưu chứng kiến cái hộp đá, ánh mắt lộ ra dị sắc, lặng yên tiến lại gần.

“Đừng nhúc nhích, cái này không thể ăn!” Sở Phong khuyên bảo.

Hoàng Ngưu nhìn chăm chăm vào ba hạt giống kia, một hạt đen sì, một hạt

bị đè bẹp đến biến hình, một hạt lại nhăn nheo, rồi nó lộ ra thần sắc khinh thường.

“Mày đừng ở đó mà coi thường chúng, tao cho mày biết, đây không phải hạt giống bình thường đâu.” Sở Phong cố ý căn nhắc.

Hắn biết rõ, hắn càng nói như vậy thì Hoàng Ngưu càng không để ý đến, nếu không, hắn sợ nó nổi xung lên một hơi nuốt hết vào bụng, thì hắn biết tìm nơi nào mà khóc.

“Bò...”

Hoàng ngưu lắc đầu, cười nhạt.

Sở Phong đào đất trong nhà, tuyên bố: “Tao cho mày biết, mầm thứ nhất tao chuẩn bị trồng ra Tây Vương Mẫu, mầm thứ hai tao chuẩn bị trồng ra Cửu Thiên Huyền Nữ, còn mầm thứ ba, chờ chút để tao suy nghĩ đã..”

“Có cần thêm phân bón không nhi?” Sở Phong cân nhắc, hắn đem vườn hoa tại nội viện dọn dẹp ra một vùng, định đem ba hạt giống chôn vào đó, lại có chút chần chờ.

Vì nó quá quan trọng, cần phải để ý nhiều, cho nên hắn cẩn thận từng chút một, phân bón hóa học bình thường chắc chắn không có tác dụng rồi.

Hắn nghiêng đầu, nhìn Hoàng Ngưu, con hàng này vẫn còn toét miệng cười nhạt, nhìn hắn như thẳng góc, nó cho rằng ba hạt giống kia không trồng nên cơm cháo gì.

“Này, Hoàng Ngưu, mày giúp cái, ba hạt giống này, có thể nảy mầm hay không, phải xem vào mày rồi.”

Vẻ mặt hần trịnh trọng, khiến Hoàng Ngưu ngạc nhiên, bộ dạng khó hiểu, Bò... một tiếng, giống như đang hỏi hần tại sao nói như vậy.

“Nhìn đi, trong vườn hoa này, cái gì cũng có, nhưng mà, xét lại, hình như thiếu chút phân bón, mà giúp tao chút nào.” Sở Phong bình tĩnh nhìn nó mà nói.

Hoàng Ngưu đang mơ màng, ngờ ngác một lúc, sau đó giật mình hiểu ra, lập tức trừng đôi mắt bò, sau đó trong lỗ mũi bắt đầu bốc lên khói trắng, nhìn hần chăm chăm.

“Đừng có nóng, việc này với mày chỉ là chuyện nhỏ mà, đây chỉ là việc bình thường, tao đặc biệt cho phép mày có đặc quyền giải quyết ngay tại vườn hoa này.”

Lỗ tai của Hoàng Ngưu cũng bắt đầu bốc khói trắng, ánh mắt như muốn giết người, phần uất trừng trừng nhìn Sở Phong, cái chân trước bắt đầu cào cào đất, bộ dáng chuẩn bị xông vào hần.

“Kích động cái gì, tao không chê thì thôi, có chút thối thum thum, tao chịu đựng được mà!” Sở Phong không biết sống chết, còn ráng khuyên nhủ nó.

Đùng..!

Hoàng Ngưu không nói nhiều, trực tiếp lao đến, cụng đầu Sở Phong một cái, đánh bay hần, khiến hần ngã vào trong vườn hoa.

Hần đau đến nhe răng nhếch miệng, rốt cuộc cũng hiểu được cảm thụ của Chu Toàn, cùng con trâu đàm phán, kiểu gì cũng quá nguy hiểm.

Lúc này, Hoàng Ngưu muốn nổi điên lên, đôi mắt trâu trừng chăm chăm vào hần, nó có chút hoài nghi cái thẳng trước mắt này so với thẳng mập kia có

phải còn không đáng tin cậy hơn hay không, cùng một bộ dạng thiếu đôn.

Sở Phong xoa xoa cánh tay, bò dậy, than thở: “Mày không hiểu đâu, đây là thánh chủng mà, tao sợ phân bón bình thường không có tác dụng. Bản thân mày thì có lai lịch thần bí, không phải người ta hay nói sao, phân trâu có công hiệu hơn phân bón bình thường gấp mấy lần, đây còn là phân của con trâu mạnh mẽ như vậy nữa....”

“Bò...”

Hoàng Ngưu gầm gừ, cái đầu của nó không lớn lắm nhưng thanh âm như sấm rền quanh quần nội viện, khiến Sở Phong phải bịt hai lỗ tai mới chịu được.

Chương 25: Sự kiện lớn

“Thôi, không muốn thì thôi, coi như tao chưa nói gì.” Sở Phong nói, hần thấy cả bốn chân nó đều khởi động rồi, nói nữa thì chắc nó liều mạng luôn.

Sở Phong vùi hạt giống nhìn bình thường nhất kia đất, bắt đầu tưới nước.

“Phải xem vận mệnh của mày rồi.” Hần lẩm bẫm.

Ba hạt giống bị niêm phong vô số năm tháng, hẳn thật không biết còn có thể nảy mầm không, trong nội tâm thì luôn mong ngóng.

Có điều, nếu nó đã không phải là vật phạm, chắc là sức sống cũng rất ương ngạnh, tuy hoàn cảnh không thích hợp lắm, nhưng biết đâu nó sống lại được.

“Không dùng phân trâu cũng tốt.” Sở Phong lẩm bẫm, hần bỗng dừng nghĩ

tới một vấn đề nghiêm trọng.

Hoàng Ngưu nghe hẳn nói thế, sắc mặt không tốt xen lẫn chút khó hiểu, chờ hẳn giải thích thế nào.

Sở Phong giải thích: “Lỡ đâu thật sự trông ra Tây Vương Mẫu, hay là Cửu Thiên Huyền Nữ, bọn họ mà biết tao dùng phân trâu bón mình, còn không đánh chết tao sao!”

Hoàng Ngưu ngẩn ra, sau đó thẹn quá hóa giận, lại bò... muốn xông tới lần nữa.

“Mày đừng có qua đây, lời tao nói là sự thật mà, lỡ bọn họ cảm thấy đó là khinh nhờn họ, thì nguy hiểm lắm, thôi tao vẫn cứ dùng cách bình thường nhất, thành thành thật thật, cái gì giảm được thì giảm thôi.” Sở Phong cười cười.

Lỗ mũi Hoàng Ngưu phun khói, hung hăng trừng mắt, quay đầu gặm quả dưa đi chỗ khác.

“Tiên thảo mày ăn, còn có quả táo, quả dưa đều là tao cho mày đó nha!” Sở Phong ở phía sau hét to.

Sau đó, hẳn đem ba hạt giống, phân biệt chôn ở ba khu vực khác nhau trong vườn hoa, bởi vì các loại hoa cùng với tính chất đất đai khác nhau, hẳn cảm thấy phân tán ra thì tốt hơn.

“Hi vọng nó sớm nảy mầm.” Sở Phong cũng rất chờ mong, muốn nhìn thật sự nó có thể phát triển thành cái gì.

“Mà, nếu quả thật trông ra được Huyền Nữ, biết đâu cảm nhận được là tao sáng tạo ra họ, đừng nói khinh nhờn gì đó, biết đâu tỏ ra một bộ dạng nghe

lời tao thì sao” Hãn nở nụ cười.

“Bò...

Một tiếng bò rống cắt đứt suy nghĩ của hãn.

Hoàng Ngưu cười toe toét, mắt trâu liếc xéo, giống như khinh bỉ hãn mơ tưởng hảo huyền

“Cút sang một bên” Sở Phong đẩy cái đầu nó ra, bị một con trâu khinh bỉ, hãn cũng không biết nói cái gì.

Xoẹt!

Bỗng, hãn nghe được một tiếng nổ lớn, phương xa có ánh lửa, cực kỳ chói mắt, phóng đến vòm trời, nhất thời làm lòng hãn chấn động.

“Đạn đạo!”

Đây là bắt đầu tấn công các loại thực vật trên không trung động sao? Hãn kinh hãi.

Trực giác Hoàng Ngưu rất nhạy cảm. Nó trợn tròn đôi mắt, nó cảm ứng được trước cả Sở Phong, toàn thân căng cứng, da lông màu vàng phát ra gợn sóng sáng lên.

Nó hơi hoảng hốt, thân hình căng cứng đề phòng.

Sở Phong đã hiểu nhưng lúc nhìn thấy cảnh tên lửa bay thẳng lên không trung này cũng khá kinh ngạc. Đây quả thực là chuyện lạ hiếm khi xảy ra.

“Hình như nơi phát ra cũng không phải xa lắm, tình thế nghiêm trọng đến

mức này rồi à?” Thần sắc hần ngưng trọng.

Hai ngày nay, hần nghe được rất nhiều lời đồn, nghe nói, đã sớm quyết định sử dụng loại vũ khí có tính sát thương này rồi, chỉ là vẫn luôn không có tin tức chính xác thôi.

Hần định lên mạng tra thử xe, có lẽ bây giờ đã có tin tức.

Ngay lúc đó, điện thoại rung nhẹ, Chu Toàn gọi đến. Sở Phong vừa nhắc máy lên đã nghe được thanh âm của Chu Mập Mạp.

“Người anh em, vừa rồi cậu có nhìn thấy không? Wao, bay thẳng lên trên không, nhắm ra bên ngoài vũ trụ luôn đấy. Không mờ tôi lại thấy được cảnh này, hơn phân nửa là có thể thanh lý sạch sẽ những thực vật quý dị kia rồi!”

“Hy vọng có hiệu quả” Sở Phong đáp lời, nhưng hần cũng nhắc nhở Chu Toàn, nên chuẩn bị một chút, phòng tình trạng xấu nhất xảy ra.

Sau đó, hần hỏi Chu Toàn ăn trái cây kia rồi hiện tại cảm giác thế nào.

“Biến hóa rất lớn, không nói nhiều nữa, tôi lại mệt rồi, lại muốn đi ngủ nữa.” Chu Toàn cười gượng, giọng có chút mất tự nhiên.

“Không phải cậu mọc ra một cái đuôi thật chứ?” Sở Phong hoài nghi, sao tên mập này lại cứ muốn né tránh như thế chứ.

“Làm gì có.” Chu Toàn vội phản bác. Gã giải thích một hồi, nói rằng mình không bị biến thành quái vật xấu xí như Sở Phong tưởng tượng.

“Vậy sao lại ấ ứng?” Sở Phong hỏi.

“Tôi... mọc ra một cái sừng!” Chu Toàn khóc không ra nước mắt, rồi chửi

âm lên: “Nhất định là con Ngưu Ma Vương kia giờ trò, tôi nhìn thấy rất giống sừng trâu.”

Gã lại nguyên rủa một lúc lâu, thanh âm rất lớn.

Hoàng Ngưu vốn dĩ đang ngạc nhiên với cái điện thoại của Sở Phong, chăm chú quan sát, khi nó nghe được âm thanh nguyên rủa nó của Chu Toàn, lập tức lao tới gầm rú liên tục vào cái điện thoại: “Bò... bò...”

“Ngưu Ma Vương! Mày nghĩ tao là đồng loại của mày sao, nói tiếng người đi cứ bò... thì ai mà hiểu?” Chu Toàn hỗn hển.

“Tút.” Sở Phong cắt đứt trò chuyện, mà Hoàng Ngưu còn chưa thỏa mãn, nó đang cảm thấy chọc gã Chu Toàn kia rất thú vị.

Sở Phong bắt đầu tra tìm các loại tin tức, tin tức được công bố chính quy thì không có, các tin tức đồn thổi về việc sử dụng các loại vũ khí kia khá ít nhưng tin tức tự phát, ngầm lan truyền thì lại khá nhiều.

Thậm chí có người đã upload một số hình ảnh rất giống những gì Sở Phong đã chứng kiến.

Khắp nơi trên thế giới cũng thế, mọi người đều tin rằng cuộc chiến quy mô lớn sử dụng toàn vũ khí nóng đã bắt đầu, có người còn thấy tro và xác thực vật rơi rải đầy trời.

“Xảy ra chuyện lớn rồi.” Sở Phong tự nhủ, lông mày nhăn lại.

Nếu như thật sự có hiệu quả, có lẽ đã sớm công bố rồi, đằng này quan viên các nơi lại trầm mặc, điều này nói rõ tình thế đã vô cùng nghiêm trọng.

Sau đó, hẳn lại xem các loại tin tức khác, quả nhiên có thể thấy mọi người

rất hứng thú với năng lực siêu tự nhiên, thảo luận không ít, dù là trong không khí khẩn trương lúc này, vẫn là có không ít người chú ý, phân tích.

Thiên Thần Cánh Bạc, Kim Cương, Hỏa Linh, Bạch Hồ Vương, bốn người này đang được thảo luận rất nhiều, người ta đều đang nói đến việc bọn họ có được năng lực siêu phàm, có lẽ ngày sau có thể được tôn làm thần linh.

Sở Phong không xem tin tức nữa, hắn cảm thấy hơi lo lắng, không biết tương lai sẽ như thế nào. Hắn cần phải chuẩn bị một số thứ cho bản thân mình.

Hoàng Ngưu rất bất mãn khi hắn tắt điện thoại, ra hiệu hắn mở lại cho nó xem, thanh âm cùng video trong điện thoại đối với nó có lực hấp dẫn rất lớn.

Sở Phong ném điện thoại cho nó, rồi ra khỏi nhà.

Sau khi đi một đoạn trên con đường, hắn rẽ bước vào một ngôi nhà khá lớn, đây là nơi ở của Triệu tam gia, cũng là một cửa hàng vũ khí lạnh.

Ngày nay, loại tay nghề làm vũ khí cổ xưa nhiều nơi đều đứt đoạn rồi, nhưng Triệu tam gia thì vẫn được truyền thừa từ gia tộc đầy đủ.

Triệu tam gia cũng rất thức thời, ông ta biết sử dụng vật liệu hợp kim ở thời đại này, chế tạo ra các loại dụng cụ, rất được người dân trong trấn hoan nghênh.

Sở Phong đưa cho ông ta cái nỏ gấp. Đây là vật lúc trước Triệu tam gia đưa cho hắn khi hắn quyết định lữ hành.

“Tiểu Sở, cậu về lúc nào vậy?” Triệu tam gia thấy hắn thì nở nụ cười, bây giờ ông ta đã hơn sáu mươi tuổi rồi, nhưng thân thể còn vô cùng cường

trắng, tóc đã trắng bạc, nhưng thô cứng, mỗi một cọng dựng thẳng trên đầu.

Chương 26: Khóc không ra nước mắt (1)

Xét vẻ bề ngoài thì ông già này cũng là một người khá cường tráng.

“Khuya hôm qua cháu mới về, sau khi ngủ một giấc, tỉnh lại thì tới chào ông.” Sở Phong cười cười.

“Thằng nhóc dẻo miệng, chắc là muốn cái gì ở ông đúng không?” Triệu tam gia cười hỏi.

“Tam gia, cháu muốn nhờ ông chế lại một ít tên.” Sở Phong nói rõ ý đồ của hắn, hiện tại dị biến khắp nơi, hắn rất không an tâm, cần đề phòng cẩn thận.

Súng ống thì thôi, có lệnh quản chế cả, căn bản không mua được, thời đại này thì vẫn có thể sử dụng một vài vũ khí lạnh được.

Trao đổi một lúc, Sở Phong miêu tả đồ vật mình muốn, rồi sau đó rời khỏi.

Hắn nghe Triệu tam gia nói, mấy hôm nay có rất nhiều người đến cửa hàng yêu cầu mua các loại dụng cụ hợp kim sắc bén, cung không đủ cầu, nhưng với hắn thì ông luôn ưu tiên chế ra.

Vừa về đến nhà, Sở Phong có chút nghi hoặc, hắn nghe tiếng rống của Hoàng Ngưu không ngừng truyền ra từ trong nhà.

Ngay lập tức, hắn phát hiện vấn đề, con hàng này đang nghịch điện thoại, bộ dạng rất phấn khích, còn rất tập trung chơi đùa nữa.

Từ từ, cái gì vậy? Sở Phong đến gần, hấn giật mình, cái con hàng này nó đang mở danh bạ ra, chọn trong danh sách một vài người trò chuyện.

Sở Phong chóng mặt, trán đầy hắc tuyến.

Đặc biệt là, trong những cái tên kia, hấn còn thoáng thấy ba chữ Lâm Nặc Y, hấn muốn thổ huyết rồi.

“Ngươi Ma Vương, tao liều mạng với mày!” Sở Phong hét to.

“Ừm....ừm...ò....ọ...”

Hoàng Ngưu gầm gừ một tiếng, nó cứ tránh qua tránh lại, động tác vô cùng linh hoạt, chẳng hề giống một con trâu bình thường tí nào.

“Ngươi Ma Vương, mày có biết mình đang làm gì không hả?” Sắc mặt Sở Phong đen thui, lại xông về phía trước một lần nữa.

Tuy nhiên, mục tiêu của hấn lần này là cái điện thoại, lấy lại trước đã, rồi nhìn xem cái con trâu chết tiệt này liên lạc với ai, sau đó lựa lời mà giải thích với người ta.

Nhưng mà, người khác có cảm giác như thế nào nhỉ? Bất đồng ngôn ngữ, cái con trâu chết tiệt này chỉ biết ùm....ừm...ò....ọ..., ùm....ừm...ò....ọ..., không ngừng mà thôi.

Nghĩ đến hình ảnh người nhấc máy không nghe gì mà chỉ có tiếng bò rống, Sở Phong có cảm giác tức đến muốn thổ huyết, hấn hận không thể giết con Hoàng Ngưu này ngay lập tức, xấu hổ quá đi, giải thích kiểu gì đây?

Mà cho dù có giải thích với người khác, thì phải giải thích thế nào? Đầu Sở Phong hiện tại to như cái đầu.

Chẳng lẽ lại nói cho người ta là, có một con nghé con đang dùng điện thoại liên lạc cùng với họ? ngay cả bản thân hắn còn không tin được, thực là càng tô lại càng đen.

Hoàng Ngưu không chịu phối hợp cùng, cứ chạy trốn không ngừng.

Lúc này, hai chân sau của nó chạm đất, đứng thẳng thân trâu, hai cái chi trước thì ôm cái điện thoại, tránh trái tránh phải, chạy vòng vòng trong nội viện cùng Sở Phong.

“Đứng lại mau!” Sở Phong quát to.

Hoàng Ngưu còn linh hoạt hơn người bình thường nhiều, cứ như một con khỉ màu vàng, chạy chạy nhảy nhảy, vòng quanh bàn đá, cứ cù nhây với hắn.

Nó ôm điện thoại không chịu bỏ xuống, quá đáng hơn là lâu lâu lại thò mồm rống vào cái điện thoại vài tiếng.

Khuôn mặt Sở Phong tái xanh, tới lúc này mà nó vẫn còn trò chuyện với người khác được nữa chứ?

“Ngưu Ma Vương, tao muốn giết mày!” Sở Phong hét to. Hắn thực tình choáng váng rồi, cái con trâu chết tiệt này chết cũng không hối cải, đến bây giờ mà còn làm điều ác.

Hoàng Ngưu vừa chạy vừa cười toét miệng, nhìn hắn với vẻ khinh thường.

“Làm chuyện xấu, mà mày còn dám khiêu khích tao hay sao?” Sở Phong đuổi mãi cũng không kịp. Cả hai quấy tung nội viện, hắn cứ nắm được thứ gì trong tay là không ngừng ném vào nó, cố gắng quấy nhiễu nó.

Đối với hắn lúc này quả thật là dày vò muốn chết rồi, cứ mỗi giây mỗi phút con Hoàng Ngưu ôm điện thoại là hắn lại cảm thấy trên mặt nóng rát thêm một phần.

Cuối cùng, haiz, con trâu chết tiệt cũng dừng lại, đặt điện thoại trên cái bàn đá.

Lúc bấy giờ, mặt Sở Phong đã đen như đáy nồi, vẻ mặt rất phần uất, thật sự lúc này hắn khóc không ra nước mắt.

Hiển nhiên, con Hoàng Ngưu vô cùng tò mò đối với điện thoại, cũng rất là yêu thích, mặc dù đã bò xuống, nhưng vẫn còn dùng đôi móng trâu chọc chọc đâm đâm, hai chân trước của nó quấy quấy không ngừng.

Sở Phong trừng mắt nhìn nó, có chút bất lực ngồi xuống, hắn nhìn cái điện thoại, lại nhìn Hoàng Ngưu, bây giờ giải thích với người khác kiểu gì đây? Đầu hắn sắp nổ tung rồi.

Hắn khẽ thở dài, cầm điện thoại lên, thật sự không có biện pháp, thôi gặp gì nói đó vậy.

“Nhớ kỹ, tí nữa mày đi theo tao, khi tao nói chuyện thì mày đi theo mà cứ Ừm....ừm....ò....ọ... biết không?” Sở Phong dặn dò nó.

Hoàng Ngưu cũng chột dạ, nhẹ gật đầu, tỏ rõ tinh thần hợp tác.

Nhưng mà, lúc Sở Phong nhìn màn hình điện thoại, sắc mặt lập tức cương cứng, mấy cái lịch sử cuộc gọi đâu hết rồi, trời ơi, sao lại không có gì hết?

Hắn triệt để há hốc mồm, rốt cuộc thông tin đâu hết rồi?

Sở Phong nghĩ lại, lúc trước sau khi đặt điện thoại lên bàn, cái con trâu chết

tiệt này chọc chọc đâm đâm, đừng có nói nó xóa hết thông tin rồi chứ. Nhưng sao mà nó biết cách thao tác vậy?

“Hoàng Ngưu, Ngưu Ma Vương, Ngưu đại ca, đây là chuyện tốt mà mà làm đó!” Hãn khóc không ra nước mắt.

Sở Phong kêu to, mới rồi còn nghĩ làm thế nào giải thích, nhưng mà bây giờ thì phát hiện căn bản là không cần lán gì hết nữa.

“Vừa rồi mà trò chuyện với những ai?” Hãn lớn tiếng hỏi, lúc trước lơ mơ có thấy hình như có Lâm Nặc Y, đây là nhân vật hãn không hy vọng muốn xuất hiện nhất, rồi còn có ai nữa?

Hoàng Ngưu lắc lắc cái đầu, bộ dáng vô tội, ngu ngu ngơ ngơ, ý là nó cũng không biết gì hết.

“Mày làm thế nào mà biết truy cập vào danh bạ, rồi còn biết xóa hết tất cả đi nữa? Mà quan trọng nhất, sao mày có thể sử dụng được điện thoại, chân mày to như vậy mà?” Sở Phong thật sự điên rồi, cái con trâu chết tiệt này còn cười ngu ngơ. Hãn thật tình không hiểu, nhưng mà, sau khi hãn nhìn lại ở móng chân của nó hiện lên một đoàn ánh sáng nhỏ nhỏ nhọn nhọn giống cái mũi dùi, thì hiểu ra phần nào.

“Mày còn cười, chờ đi, để bữa nào tao liên hệ một ông đầu bếp lựa lúc mày ngủ làm một bữa đại tiệc thịt trâu thịnh soạn!” Sở Phong tức giận uy hiếp.

Lúc này, điện thoại lại lập lòe, Chu Toàn tìm hãn.

Vừa nhắc máy, là giọng oang oang của Chu Mập Mập lập tức truyền tới, quát: “Ngưu Ma Vương, cái con trâu chết tiệt này, thật sự là thành tinh rồi, vậy mà liên tiếp quấy rối tao.”

“Là tôi.” Sở Phong đáp lại.

“Phù, cảm ơn trời đất, rốt cuộc điện thoại trở lại tay cậu rồi, cái con trâu nhà các cậu thành tinh rồi. Vừa rồi nó cứ quấy rối tôi liên tục, cứ gọi tới tôi mà cứ ùm....ùm....ò....ọ..., ùm....ùm....ò....ọ..., ùm....ùm....ò....ọ... không ngừng”

Trò chuyện kết thúc, lúc này sắc mặt Sở Phong cương cứng, có thể tưởng tượng cái con trâu ngu xuẩn này nó đã làm ra những gì, ngoài Chu Mập Mạp, nó còn liên tiếp quấy rối ai nữa?

Chu Toàn còn dễ nói chuyện, dù sao gã cũng biết Hoàng Ngưu, không cần giải thích.

Đang suy nghĩ, tiếng chuông điện thoại lại thông thả một lần nữa vang lên, Sở Phong cầm lên, thấy trên đó là bạn học đại học của hắn, Diệp Hiên.

Chương 27: Khóc không ra nước mắt (2)

“Sở Phong, cậu có sao không?” Diệp Hiên hỏi.

“Mình rất khỏe, không sao hết. Mình nói này, vừa rồi thực không phải mình đâu.” Sở Phong vừa trò chuyện với Diệp Hiên, vừa lấy tay ra hiệu cho Hoàng Ngưu tiến đến phối hợp.

Nhưng mà, cái con trâu chết tiệt, không nhúc nhích, cứ đứng im mà trừng mắt nhìn hắn, mặc kệ hắn ra hiệu thế nào, nó đều tĩnh thần đứng yên, một tiếng cũng không phát ra.

“Mình hiểu mà, cậu vừa chia tay với Lâm Nặc Y, tâm tình không tốt, nhưng

mà uống rượu ít thôi. Không sao thì mình yên tâm rồi.” Diệp Hiên tắt điện thoại chấm dứt trò chuyện.

“Mình uống rượu lúc nào?” Sở Phong nghe được câu kia thì mặt một đống, phiền muộn muốn chết, thật sự là giải thích không nổi mà.

“Con trâu chết tiệt, mày tới đây, đã nói là phối hợp giải thích, sao lại không chịu làm?” Sở Phong trừng mắt nhìn nó.

Điện thoại lại vang lên, vẫn là bạn học thời đại học, Tô Linh Khê, một cô bé rất đẹp.

Sở Phong lập tức hiểu, sau Chu Toàn, thì hơn phân nửa là Hoàng Ngưu quấy rối đám bạn học đại học của hắn.

“Tô Linh Khê, nghe mình giải thích này.” Lần này, hắn nắm chặt sừng của Hoàng Ngưu, giữ chặt nó, bắt nó phối hợp.

Thế nhưng, Tô Linh Khê cũng không để hắn giải thích thêm, cười cười, trả lời trong điện thoại: “Có phải cậu định nói cho mình là, bên cạnh cậu có một con trâu, mọi chuyện đều là nó làm, cậu còn chuẩn bị chụp một tấm hình cho mình xem nữa đúng không? Được rồi, mình tin cậu. Nhưng mà, Sở Phong à, cái này không giống phong cách ngày thường của cậu nha, bình thường rất tiêu sái mà, sao sau khi chia tay Lâm Nặc Y lại lấy rượu làm bạn thế? Cần thận chút, dạo này các nơi đều bất ổn, uống ít thôi nhé, chú ý sức khỏe bản thân, bảo vệ tốt cho chính mình. Thôi, mình không nói nhiều nữa, mình còn việc quan trọng phải làm, gặp lại sau.”

Sở Phong ngẩn ngơ, trò chuyện chấm dứt rồi.

Phong cách của Tô Linh Khê, vô cùng nhanh gọn, có thể xưng là soái khí, làm chuyện gì cũng gọn gàng, mười phần tiêu sái.

Qua một lúc lâu, Sở Phong nhìn chăm chăm vào Hoàng Ngưu, nói: “Con trâu chết tiệt, hại tao thảm quá rồi.”

Hoàng Ngưu vẻ mặt vô tội, ý của nó là, nó chuẩn bị phối hợp rồi, đáng tiếc người ta không cho nó cơ hội.

Sở Phong đợi một hồi nữa, cuối cùng cũng không có ai liên lạc.

“Chắc có lẽ chỉ có mấy người này thôi nhỉ?” Hãn thở phào một cái.

Bên cạnh, Hoàng Ngưu cũng quyết đoán gật đầu, bộ dạng khẳng định, biểu thị không còn ai khác, chỉ có mấy người vậy thôi.

“Đừng có xạo, rõ ràng còn một người, mà bảo tao phải mở miệng với cô ấy thế nào đây?”

Sở Phong tin chắc, còn có Lâm Nặc Y, bởi vì lúc hãn trở về đúng lúc nhìn thấy.

Hãn an tĩnh một lúc, đẩy Hoàng Ngưu đang tiến đến gần ra, sau đó chuẩn bị gọi cho Lâm Nặc Y.

Điện thoại kết nối rồi, đầu dây bên kia có tiếng nhạc êm dịu, Sở Phong cũng không lập tức nói chuyện, đối với Lâm Nặc Y hãn muốn giải thích cho rõ ràng.

Có lẽ, cô cũng hiểu, hãn không rảnh rỗi đến như thế.

Hai đầu điện thoại đều im lặng, hãn chưa nói mà Lâm Nặc Y cũng không nói chuyện, hai người yên tĩnh, mơ hồ nghe được tiếng hít thở của hai bên.

Cứ giăng co như vậy nửa phút.

Đột nhiên, Hoàng Ngưu ngẩng đầu, trực tiếp vọt tới gần, kê miệng vào sát điện thoại, ùm...ùm...ò...ọ.... rống lớn một tiếng, khiến hai lỗ tai của Sở Phong ông ông.

Ngưu Ma Vương!

Sở Phong quả thực phát điên rồi, mặc dù hăn muốn giải thích, nhưng không ngờ đến kết quả thế này.

Lúc trước, cật lực xin nó phối hợp giải thích với người khác, nó như đại thần, đứng im không hoạt động, bây giờ, lúc không cần đến nó nữa, nó lại lẳng xằng xông tới, phát ra một tiếng rống kinh thiên như vậy.

Hăn nghe được, bên đầu dây kia, rõ ràng có tiếng loảng xoảng của ly rượu rơi xuống đất, hiển nhiên Lâm Nặc Y bị chấn kinh hoảng sợ rồi, trực tiếp cắt đứt liên lạc.

Sở Phong ngây ra như phỗng, không nhúc nhích, đến lúc lâu sau, hăn rống to một tiếng: “Con trâu chết tiệt, tao chém mày thành tám khúc!”

Vẻ mặt Hoàng Ngưu trông rất vô tội, như đang muốn nói, không phải anh bảo tôi phối hợp giải thích hay sao.

Tức thời, trong nội viện, gà bay chó sủa, tiếng người hô trâu rống, không yên tĩnh chút nào.

Đến cuối cùng, Sở Phong mặc kệ tất cả, vào phòng ngủ, muốn ra sao thì ra.

Lúc hăn tỉnh lại, sắc trời đã hơi tối rồi.

Sở Phong vào bếp, chuẩn bị một bữa cơm tối phong phú, đây cũng là ưu điểm của hắn, gặp sự tình phiền phức gì, có một bữa cơm no đủ là tốt rồi.

Hồi này hận không thể chặt con trâu chết tiệt kia làm tám khúc, nhưng giờ nô khí cũng đã tắt, hắn cũng chuẩn bị cho nó cỏ xanh cùng một ít trái cây tươi.

Buổi tối, Sở Phong vẫn quan sát các loại tin tức, trong thời gian này hắn luôn để ý đến sự việc ở khắp nơi.

Trong lúc này, vô luận là Tivi hay là điện thoại đều có dấu hiệu bị nhiễu, khiến lòng hắn cảm thấy nặng nề. Hơn phân nửa là vệ tinh vũ trụ gặp công kích rồi.

Đến tối hắn, độ nhiễu sóng biến mất.

Trên mạng sôi trào,

Có một ít tin tức bán chính quy truyền ra, các loại thực vật trong vũ trụ đã bị thanh lý gần như hoàn toàn.

Sở Phong trầm tư, thật sự thanh lý sạch sẽ rồi sao?

Cảnh đêm dần dần hiện lên, sau khi đọc một ít tin tức, hắn có chút lo lắng, hắn biết rằng mọi chuyện vẫn chưa chính thức.

Vì có rất nhiều khu vực bắt đầu xuất hiện dị biến vô cùng mãnh liệt.

Có người up một bức ảnh lên, trước cửa nhà bỗng ở đâu xuất hiện mấy chục ngọn núi cao to nguy nga, cao vút đâm vào mây, như là trong thần thoại.

Có người khác đưa tin, một người muốn đi đến một thị trấn lân cận cách đó

mười dặm, vậy mà lái xe hơn trăm dặm mới đến.

Lúc này, không chỉ tại Tung sơn, Vương Ốc sơn, Thái Hành sơn, mà ở rất nhiều địa phương khác đều xảy ra những dị tượng không thể nào giải thích được, hằng trăm hàng ngàn ngọn núi lớn, thác nước chọc trời xuất hiện.

“Xảy ra chuyện gì thế này, sao tự nhiên Vũ Di Sơn lại rộng lớn hơn mấy lần, xuất hiện một số khu vực chưa biết thế?”

“Hoa Sơn hiện ra một ngọn núi nổi thẳng lên trời, phát ra hào quang vạn trượng, khu vực này lớn hơn gấp mấy lần, một số ngọn núi cao có mây đỏ chảy xuôi.”

Các tin tức tràn ngập trên mạng, còn thêm nhiều nữa....

Kịch biến gần như bắt đầu bùng nổ, không giới hạn ở một vài khu vực nữa, mà các danh sơn đều thay đổi, sương trắng lượn lờ, linh khí mãnh liệt, hung cầm quái thú ẩn hiện, trở nên vô cùng nguy hiểm.

Động đất, mất điện, kiến trúc sụp đổ, mất hết liên lạc, tất cả thảm họa đang phát sinh, tình huống cực kỳ nghiêm trọng.

Đêm khuya, Sở Phong nằm trong phòng một mình, hẳn biết rõ cái gì muốn tới đã tới rồi, biến dị kịch liệt nhất đã đến rồi.

Cốc!

Có tiếng gõ cửa phòng, Hoàng Ngưu ùm...um...ò...ọ gọi hẳn.

Sở Phong mở cửa, ghé con ra hiệu hẳn đi theo, cùng nhau vào nội viện.

Sau đó, Hoàng Ngưu hai chân sau xếp bằng, ngửa đầu đối mặt với bầu trời,

lại bắt đầu phương pháp hô hấp đặc biệt của nó, yêu cầu hãn tiến hành theo.

Sở Phong kinh ngạc, Hoàng Ngưu lại đốc thúc hãn.

Hãn bình tĩnh lại, dựa theo tiết tấu cổ quái tiến hành hô hấp hít thở, cảm nhận được tinh khí phồn vinh mạnh mẽ đầy trời.

Ánh trắng nhu hòa, mộc mạc mông lung, phảng phất như bị dẫn đi, chiếu trên người hãn, càng ngày càng đậm, cuối cùng hình thành một luồng ánh sáng trắng mờ ảo, vô cùng thánh khiết.

Ngoài ra, bầu trời đầy sao giống như rơi vãi tinh hoa, hóa thành vô số dòng sông nhỏ chậm rãi chảy đến bên hãn.

Sở Phong vẫn không nhúc nhích, được vô số ngôi sao nhỏ bao vây lấy, trông có vẻ rất mông lung.

Chương 28: Tương lai hỗn loạn (1)

Ánh trắng mịn mờ, ánh sao chảy nhỏ giọt, khiến cho sương mù dường như đậm hơn, bao phủ lấy Sở Phong, thỉnh thoảng có một luồng khí trắng bốc hơi rồi lại xuất hiện.

Đây là một loại cảm giác vô cùng thoải mái, Sở Phong đang tiến hành phương pháp hô hấp đặc biệt của Hoàng Ngưu, ngực bụng phập phồng, giữa mũi miệng lại có một luồng ánh sáng nhàn nhạt, tỏa ra mùi thơm ngát tràn ngập.

Sách sử có ghi lại, có một số đạo sĩ tu vi thâm hậu hoặc cao tăng lúc tọa hóa (*), thân thể sẽ không thối rữa, cả phòng đầy mùi thơm ngát, đây là một loại

hiện tượng rất kỳ quái.

(*) Tọa hóa: Trong đạo phật ý chỉ lúc các cao tăng chết.

Có người nói, bởi vì, bọn họ nghiên cứu đan dược trong một thời gian dài nên thân thể cũng lây dính.

Cũng có học giả nghiên cứu cho rằng mỗi người đều như vậy, giống như lan hương xạ chất, nhưng do trời đất này không sạch sẽ, chỉ có một số ít người mới có thể tản ra mùi hương nguyên thủy thơm ngát.

Hiện tại, giữa mũi và miệng của Sở Phong có sương trắng lượn lờ, mùi hương thoang thoảng tràn ngập, chính hắn cũng cảm giác được, nuốt nước bọt cũng có chút ngọt ngọt, hết sức thoải mái.

Thực sự là một phương pháp hít thở rất cổ quái, phải dựa theo một tiết tấu khá đặc biệt để tiến hành, Sở Phong cảm thấy thân thể mơ màng, dường như muốn bay lên.

Loại tiết tấu hít thở thể này giúp cơ thể hắn loại trừ bệnh tật, mạnh khỏe hơn lên.

Qua một đoạn thời gian ngắn, Hoàng Ngưu mở to mắt, một chân chỉ trời, một chân chỉ đất, liên tiếp ùm....ùm....ò....ọ... vài tiếng, nó đã hoàn thành phần của nó.

Bầu trời ánh sao lấp lóa, Sở Phong cũng đã dừng lại, hắn mơ hồ hiểu ra, thời gian tuy không dài, nhưng hoạt tính thân thể được tăng cường, đến một mức bão hòa rồi, có tiếp tục nữa cũng vô dụng.

“Răng rắc!”

Đột ngột, Sở Phong nghe được tường viện phát ra tiếng rạn nứt, mặt đất rung động, không có kịch liệt lắm nhưng vẫn có thể cảm giác được.

“Động đất?”

Tiếp đó, hẳn nghe được nhiều tiếng hét, cả thị trấn náo loạn cả lên.

Đèn đường chợt tắt, bên trong tất cả các hộ gia đình cũng đồng thời đột nhiên tối đen, bị cắt điện rồi.

Cùng lúc đó, Sở Phong mở điện thoại, phát hiện tín hiệu chập chờn, cũng mất liên hệ rồi.

“Ừm.... ừm.... ờ.... ọ...”

Hoàng Ngưu gằm nhẹ, con mày lập lòe, nó ngẩng đầu nhìn về hướng dãy núi Thái Hành Sơn, chỗ đó vốn được mây tím bao phủ bây giờ lại hiện ra, có ánh trắng chảy xuống.

Mơ hồ, có thanh âm ầm ầm vang lên.

Kịch biến lại tiếp tục rồi, tuy rằng khoảng cách khá xa, nhưng vẫn có thể cảm nhận được một luồng áp lực, khí tức dờn núi lấp bễ đổ ập xuống.

“Càng có nhiều ngọn núi lớn xuất hiện rồi.”

Sở Phong cũng giật mình, từ xa nhìn về hướng dãy núi Thái Hành Sơn, chỗ đó đã xuất hiện thêm nhiều ngọn núi cao, hơn trước đây mấy lần.

Đây mới là diện mạo chân thật của Thái Hành sơn hay sao?

Trong thị trấn vô cùng hỗn loạn, tiếng kêu la sợ hãi của mọi người vang lên

không đứt.

Bởi vì mặt đất lại bắt đầu bị kéo dẫn ra, có nơi thì xuất hiện đứt gãy, có mấy ngôi nhà bắt đầu rạn nứt, xuất hiện mấy khe hở to lớn, cứ tiếp tục vậy thì mọi thứ sụp đổ mất.

May mắn chính là, loại biến hóa này chỉ diễn ra từ từ chứ không phải kéo đến một cách chóng vánh.

Một đêm này, không có cách nào yên tĩnh.

Những tiếng kêu la sợ hãi cùng với tiếng khóc của trẻ con và phụ nữ, liên tục vang lên ở khắp nơi, không khí lúc này vô cùng hỗn loạn.

Oanh!

Có tòa nhà đã bắt đầu sụp đổ.

“Mẹ ơi, con sợ!”

“Hu hu, bà ơi, có chuyện gì vậy, Tùng Tùng sợ quá!”

Tiếng khóc của những đứa trẻ liên tiếp truyền đến.

Đêm nay, trấn Thanh Dương đại loạn, tai họa chưa bao giờ có đã xuất hiện.

Sở Phong chạy đi cứu người, hẳn cảm thấy may mắn vì thương vong không nhiều, dị biến diễn ra không nhanh nên mọi người đều đã sớm chạy ra ngoài.

Đến khi bình minh xuất hiện, trấn Thanh Dương đã hoàn toàn biến dạng rồi.

Một phần tư thị trấn bị phá hủy, đa phần đều phát sinh ở khu vực phía bắc,

giống như là bị người ta mạnh mẽ kéo giãn ra, những tòa nhà bị sụp đổ cũng cách nhau rất xa.

Ở khu vực phía đông, nam, tây, thì may mắn hơn, các ngôi nhà chỉ bị hao tổn chút ít, cũng có xuất hiện một số khe hở nhưng không bị phá hủy.

Nước, điện bị cúp toàn bộ, động đất ảnh hưởng vô cùng lớn.

Ba người chết, hơn mười người bị thương. Cũng may là, trước khi động đất phát sinh đã có dấu nên mọi người đều nhanh chân chạy trốn.

Chỉ có ba người do ngủ quá sâu, khi tai họa đến không thoát thân kịp, nên mới xảy ra bi kịch.

Nhưng như vậy cũng đủ gây ra khủng hoảng rồi. Nơi này chưa bao giờ phát sinh những thảm họa như thế, không biết trong tương lai có tiếp tục xảy ra nữa không, dị biến quá lớn, tương lai mờ ảo không thể nào nắm chắc được.

Con người luôn có cảm giác sợ hãi đối với những điều mình không biết, vì không biết cái gì sẽ đến, nên càng cảm thấy đáng sợ.

Bây giờ chính là như thế. Khoảng thời gian này con người như đang bị vây trong mộng lung, dị tượng xuất hiện khắp nơi, tai nạn liên tiếp, chẳng ai biết mình phải nghênh đón thời đại mới thế nào cả.

Trong trấn Thanh Dương, tình trạng vô cùng bi thảm.

Tiếng khóc, tiếng thảm thì đầy bất an, khiến tinh thần mọi người uể oải, hoảng sợ lo lắng cho tương lai của mình.

Hơn nữa, lúc này nước, điện đều không có, điện thoại thì không liên lạc được, mất liên hệ với thế giới bên ngoài nên chẳng có cách nào kêu gọi cứu

viện.

Mọi người cũng không biết lúc này, những nơi khác thế nào, phải chăng cũng xảy ra tình cảnh như vậy hoặc là càng nghiêm trọng hơn.

“Không có gì phải sợ, nhà chỉ hư hại một phần thôi, còn lại đủ để chúng ta ở rồi, điện cũng không lo, phía bên kia thị trấn có máy phát điện, sẽ có điện lại nhanh thôi. Về phần nước bị cúp cũng không sao, mấy miệng giếng cổ đủ để chúng ta dùng rồi.”

Triệu tam gia đang trấn an mọi người, ông là người Sở Phong mời đến để trấn an lòng dân.

Trong trấn này, Triệu tam gia được xem là người đức cao vọng trọng. Ông thừa kế gia nghiệp của tổ tiên, là nhà chế tạo vũ khí lạnh duy nhất trong trấn, tính cách lại rộng rãi, hào sảng nên rất được mọi người tôn kính.

Sở Phong về đến nhà, nhà hẻm ở phía đông trấn Thanh Dương, bị hao tổn nhỏ thôi, chỉ có tường ở nội viện nứt mấy đường lớn, không ảnh hưởng gì lắm.

Hoàng Ngưu đang liếc về phương đông xa xa, trong mắt nó phát ra từng chùm tia sáng có màu vàng kim nhạt, trông nó hơi kích động, hình như đang chờ cái gì đó.

“Này, mày đang chờ đợi điều gì thế?” Sở Phong hỏi.

Hoàng Ngưu không đáp, nó im lặng.

Mấy ngày liên tiếp, nơi này như bị ngăn cách hoàn toàn với thế giới bên ngoài, triệt để mất đi liên lạc.

Có người thử lái xe chạy về thị trấn khác cầu viện, thế nhưng có rất nhiều con đường bị hủy, hoặc là bị kéo dài ra, còn có một số đường biến thành đường đất, chạy hơn trăm dặm nhưng nhìn không thấy gì cả.

Phải biết là, bình thường những thị trấn khác chỉ cách nơi này có hơn mười dặm đường, không quá xa trấn Thanh Dương nhưng bây giờ thay đổi hoàn toàn.

Việc này lại khiến cho người ta càng thêm hoảng sợ, không dám đi lại lung tung, lỡ đâu hết nhiên liệu, lúc nguy hiểm lại không sử dụng được.

Chương 29: Tương lai hỗn loạn (2)

Mà đường xá bên cạnh lại xuất hiện nhiều ngọn núi lớn thần bí.

Có một số ngọn núi đen nhánh, tạo cho người ta một cảm giác rất áp lực, lại có ngọn núi thì cây cỏ phong phú, vượn kêu hổ gầm, thật là kinh người.

Nếu không phải mọi người đã sinh hoạt ở đây từ lâu rồi thì chắc sẽ tự hỏi có phải mình đã đến một thế giới khác không.

Trấn Thanh Dương bị ngăn cách, tâm lý con người trở nên bi quan nên cho dù có đem máy phát điện ra sử dụng, đèn điện đã sáng lóa, nhưng cũng không thể xua tan sự sợ hãi đối với tương lai mơ hồ này.

Mấy ngày nay, Sở Phong vô cùng trấn định, không có gì bối rối, hẩn tỉnh táo chú ý hết thấy mọi thứ.

Cha mẹ hẩn hiện ở Thuận Thiên, đó là một thành phố lớn, là trung tâm ở phương bắc, các biện pháp phòng hộ cũng là hạng nhất, nên hẩn cũng không

lo lắng.

Thời gian này, hãn từng bước một tập luyện, mỗi ngày đều tiến hành loại phương pháp hô hấp đặc biệt kia. Tuy tiết tấu không nhanh không chậm, nhưng rõ ràng có thể cảm giác được bản thân có biến hóa lớn.

Hãn nhắc thử một cái bàn đá ở nội viện lên, kết quả thành công, ngày trước thì không cách nào làm được, mặc dù thể chất của hãn lúc trước rất tốt, cố hết sức cũng chỉ nhắc lên khoảng nửa thước mà thôi.

Sở Phong âm thầm kinh ngạc, hiệu quả rõ ràng quá rồi.

Sáng một lần, chiều một lần, tập luyện trong thời gian không dài nhưng hiệu quả. Phương pháp hô hấp đặc biệt này giống như là uống thuốc dưỡng sinh, bổ dưỡng thân thể, đề cao sức sống.

Thời gian còn lại, Sở Phong đi ra bên ngoài, quan sát sự thay đổi của địa hình, sông, núi.

Có nơi thì bị kéo dài ra, có nơi vẫn như cũ. Hãn đi đến các nơi ở gần đây, phát hiện tổng thể diện tích của cả khu vực tăng lên rất nhiều.

Khoảng cách đất liền giữa hồ nước và núi bây giờ tăng gấp hơn mười lần so với lúc trước, những địa thế khác cũng như thế.

Sở Phong hơi xuất thần, như vậy, trước đây Thuận Thiên vốn cách nơi này chỉ hơn hai trăm dặm, thì theo tình huống bây giờ đã cách đến hơn hai ngàn dặm rồi ư?

Nếu như muốn đi gặp ba mẹ, thời điểm này thật sự rất khó.

Sáu ngày sau, điện thoại có tín hiệu lại.

Sở Phong liên lạc với ba mẹ mình đầu tiên. Hai bên đều báo bình an. Sở Phong có thể cảm nhận được sự lo lắng của ba mẹ, hai người muốn hẳn nhanh chóng về thành phố Thuận Thiên.

Chỗ đó hiện tại có lẽ là chỗ an toàn nhất, các biện pháp phòng ngự đều là tốt nhất, có thể ứng biến với các tình huống có thể xảy ra.

Lục triều từng đóng đô ở đó nên tất có đạo lý của nó. Mặc dù lần này có biến động rất lớn nhưng cả thành phố đều bình yên vô sự, đất đai không bị thay đổi, kiến trúc hoàn hảo.

Điều này làm Sở Phong càng thêm yên tâm, an ủi cha mẹ mình, bảo rằng một thời gian nữa hẳn sẽ về, dặn dò bọn họ giữ gìn sức khỏe, kiên nhẫn chờ đợi.

“Sở Phong, cậu không sao chứ? Trời ạ, ở chỗ tôi có thay đổi rất lớn, thị trấn bị phân thành hai, bên ngoài bây giờ còn xuất hiện hai ngọn núi lớn thời hồng hoang, đâm xuyên tầng mây, rộng lớn vô cùng.” Chu Toàn có vẻ kích động: “Cậu biết tôi còn thấy cái gì không? Một con cóc, bà nội nó chứ, lớn bằng cối xay đá, hơn nữa, nó còn đang ăn một coi voi đất!”

Chu Mập Mạp nói năng lộn xộn, thét to ở bên kia.

Một lúc sau Sở Phong mới nghe rõ. Thị trấn của Chu Toàn mọc ra hai ngọn núi lớn thần bí, lại liên tiếp xuất hiện các loại sinh vật kỳ lạ, tuy không thể xuống núi, nhưng có thể dùng kính viễn vọng quan sát rõ ràng.

Chu Toàn từng thấy một con cóc to đùng, hình thể lớn hơn cả cái cối xay đá, đuổi giết các loại hung thú, nó nhào vào nuốt sống một con voi, như gặm một con chuột.

Kết thúc trò chuyện, Sở Phong hơi trầm tư. Nếu những con hung cầm quái thú kia có thể ra ngoài được, chẳng phải thế giới sẽ trở nên hỗn loạn ư? Chỉ hy vọng chúng không có cách nào rời núi.

Tiếp đó, điện thoại của hắn không ngừng reo vang, những bạn bè quen thuộc, bạn học cũ đều liên lạc lẫn nhau, tìm hiểu rõ tình hình của nhau, dặn dò nhau phải cẩn thận trong tình hình hiện nay.

Thế giới sắp hỗn loạn rồi, lần đầu tiên Sở Phong có cảm giác như thế.

Cứ tiếp tục thế này, tất nhiên sẽ xảy ra việc lớn, khẳng định không khống chế được.

Sau đó, hắn tranh thủ lên mạng, xem các loại tin tức, cố gắng hiểu rõ kỹ càng, không ai có thể đảm bảo tín hiệu điện thoại sẽ luôn thông suốt, nói không chừng lúc nào đó nó sẽ bỗng nhiên bị cắt đứt.

Khắp nơi trên thế giới đều xuất hiện kịch biến.

Rất nhiều người sợ hãi, đây đã không phải là thế giới quen thuộc của bọn họ, bình yên đã không còn, tương lai bão tố đã kéo đến.

Phần lớn kiến trúc bị sụp đổ, mặc dù diễn ra rất chậm chạp, có đủ thời gian chạy trốn, nhưng vẫn có một số người mất mạng.

Mọi người cũng phát hiện, khoảng cách giữa hai nơi bỗng dưng thay đổi, cách nhau rất xa, thường là xa gấp 10 lần trở lên. Điều này chứng tỏ diện tích thế giới đã rộng ra không chỉ trăm lần.

Có người khóc lóc khẳng định Trái Đất đã kết nối với một thế giới đáng sợ khác.

Cũng có người tuyên bố đây mới là diện mạo chân thực của Trái Đất, trước giờ vẫn luôn bị che mất, bây giờ mới hiện ra.

Trong một khoảng thời gian ngắn, các học thuyết nghiên cứu, các loại lý luận về không gian gấp khúc lũ lượt xuất hiện, các nơi trên thế giới không ngừng đào sâu nghiên cứu.

Khắp nơi không yên tĩnh, có một số cảnh tượng thần bí được chụp hình lại update tràn đầy trên mạng.

Nhất là những ngọn núi hoặc sông lớn kia, có nơi có cây thần nở hoa, có thánh tuyên ồ ồ tuôn xuống, hơn nữa dường như có một ít người đang tranh đoạt, như là sớm đã lên kế hoạch, dẫn phát mọi người nghi ngờ đủ thứ.

Mấy ngày nay, Hoàng Ngưu rất yên tĩnh, nó cứ đứng lì trong nội viện, cứ nhìn vào hư không, dường như đang chú ý cái gì đó.

Trong mắt của nó thấp thoáng ánh lửa nóng bỏng, có hưng phấn, có kích động, nó đang ấn nhẫn, chờ đợi gì đó.

Sáng sớm hôm nay, mặt trời đỏ rực vừa nhú khỏi Thái Hành sơn, Hoàng Ngưu đột nhiên gầm lên một tiếng, dường như khắc chế không được nữa, không chờ Sở Phong lên tiếng, nó trực tiếp lao ra khỏi cái sân nhỏ ở nội viện.

Nơi Sở Phong ở thuộc phía đông trấn Thanh Dương, bên ngoài nội viện là một vườn cây ăn quả nhỏ, vô cùng yên tĩnh, nhìn về phía xa là Dãy núi Thái Hành Sơn, cảnh sắc rất khác biệt.

Hoàng Ngưu chạy thẳng vào vườn trái cây, bốn vó sải ra, dốc hết tốc lực chạy như điên về phía trước, nó như được thúc từ hoàng kim, ánh sáng quanh thân lập lòe, thập phần kỳ lạ.

Sở Phong dốc hết sức lực đuổi theo, cũng chỉ có thể bám kịp phía sau, con nghé con mới cao hơn một thước này có thể lực vô cùng sung mãn, tốc độ khiến người khác lú lờ.

Những con trâu bình thường, trong ý nghĩ của mọi người không những ngờ ngợ ngác ngác mà còn chậm chạp, chỉ riêng con Hoàng Ngưu quái thai này thì lại quá khác biệt.

Nó lướt qua vườn cây ăn quả, vừa nhẹ lại vừa nhanh, như là đang phi nước đại trên thảo nguyên, trực tiếp chạy đến một khu đất trống trải, đã ra khỏi vườn cây rồi.

Một ngọn núi xuất hiện ở phía trước, không cao lắm, nằm ở hướng đông nơi mà mặt trời mới nhú lên, nơi này đang toát ra từng luồng sương trắng xóa.

Chương 30: Vật chất kì dị (1)

Trước đây vốn không có ngọn núi này, nó đột ngột xuất hiện lúc dị biến vào mấy ngày trước, Sở Phong đã từng thăm dò sơ qua.

Những ngọn núi xuất hiện ở nơi khác đều khá cao lớn, hùng vĩ, còn ngọn núi này rõ ràng không giống vậy, chỉ cao khoảng hai ba trăm thước, vô cùng thấp.

Mấy ngày gần đây, Hoàng Ngưu vẫn luôn theo dõi nơi này.

Ngày nào, nó cũng luôn nhìn về phương hướng này, chú ý từng chi tiết một, đến hôm nay mới bắt đầu hành động.

Sở Phong kinh ngạc, thì ra đây là mục tiêu của Hoàng Ngưu.

“Ừm....ừm....ò....ọ...”

Hoàng Ngưu gầm nhẹ, như tiếng sấm nổ vang, nó đang biểu đạt kích động cùng vui sướng. Sau mấy ngày ẩn nhẫn nó rốt cuộc cũng đã hành động.

Trên ngọn núi thấp này không có gốc cây kỳ lạ nào, cũng không có đại thụ hay hung cầm dị thú, trông quá đổi bình thường. Chỉ là sáng sớm, nơi này đã phát ra từng luồng sương trắng noãn, hình như có gì đó khác thường.

Hoàng Ngưu đứng im một chỗ, ánh mắt toát ra ánh lửa nóng bỏng cùng sự khát vọng, cứ lẳng lặng đứng chờ.

Mặc dù Sở Phong hiếu kỳ, nhưng cũng không mở miệng hỏi. Hắn cũng trầm tĩnh, yên lặng đứng cùng Hoàng Ngưu, chờ đợi thời khắc thần bí đến.

Không biết có phải là ảo giác hay không, mặt trời mới mọc hôm nay ở dãy núi Thái Hành Sơn rất đỏ, ánh bình minh rơi trên người khiến hắn có cảm giác ấm áp, một loại thư thái khó tả.

Đồng thời, Sở Phong phát hiện, cả vùng trời đất này dường như có sinh cơ nồng đậm hơn không ít.

Lúc này, ánh bình minh dâng lên, ánh sáng thần thánh phổ chiếu đại địa.

Cùng lúc, Sở Phong phát hiện, những ngọn núi sâu bên trong dãy Thái Hành Sơn đang tỏa ra nhiều luồng ánh sáng đa màu sắc, chiếu sáng khắp nơi.

“Có một luồng sức sống rất đậm đột nhiên tràn khắp nơi.” Sở Phong lộ ra vẻ kinh ngạc.

Xuất phát từ những ngọn núi lớn hồng hoang, khuếch tán ra khắp nơi khiến cho người ta cảm thấy lỗ chân lông đều mở ra, giống như đang được tẩy lễ.

Hoàng Ngưu bất động, nó không chú ý đến những thứ này, vẫn chăm chú nhìn chăm chăm vào ngọn núi thấp.

Đột nhiên, ngọn núi thấp kia rung rung, phun ra sương mù mãnh liệt, trở nên rất thần bí.

“Ừm....ừm....ò....ọ...!”

Hoàng Ngưu hưng phấn rống lên, nhanh chóng, xông lên ngọn núi nhỏ, chạy dọc theo sườn núi, cố gắng tiếp cận nơi đang mãnh liệt phun trào hào quang cùng sương trắng.

Nơi đó là một cái sơn động, lúc trước bị dây leo che khuất, hiện tại đã lộ thiên.

Vèo một tiếng, Hoàng Ngưu chạy thẳng vào bên trong, không che dấu được vẻ kích động, Sở Phong đi theo phía sau nó, thạch động sâu thẳm, không biết thông đến đâu.

Trong thạch động, mây mù bốc hơi, hào quang chiếu rọi, khiến người ta cảm thấy một cảm giác không chân thực, có chút mê mông lung, đây chỉ là một cái thạch động, vì sao lại thần bí như vậy?

Trong hoàn cảnh này, Sở Phong phát hiện hình như hoạt tính trong thân thể của mình được tăng cường.

Nơi này có một loại vật chất kỳ dị, tẩm bổ nhục thể của hắn.

Cái gì thế này?

Bỗng nhiên, hần nhìn thấy, một con rắn nhỏ toàn thân màu trắng bạc, đang bám vào nham bích, bị Hoàng Ngưu chạy lại nuốt vào.

Con trâu chết tiệt này ăn thịt?

Không đúng, Sở Phong đột nhiên ý thức được, đây không phải là con rắn bình thường, vì nó phát ra mùi thơm ngào ngạt, sau khi bị Hoàng Ngưu cắn nuốt, thì nó lại hóa thành một luồng sương trắng, chui vào mũi miệng của Hoàng Ngưu.

Không phải là rắn!

Hoàng Ngưu nuốt xong một con, liền tăng tốc, phóng nhanh vào sâu trong thạch động.

Trên con đường này, ánh sáng rực rỡ lung linh, không hề tối tăm, chẳng cần phải lo đụng đầu vào vách động.

Sở Phong theo sát Hoàng Ngưu, hần cảm thấy đã chạy khá xa rồi, có gì đó không đúng, chắc chắn đã vượt khỏi phạm vi của ngọn núi nhỏ kia rồi.

Phải biết, đây là chạy thẳng một đường, không hề quanh co, cũng không có đi lên hay đi xuống.

“Không gian gấp khúc!” Sở Phong đột nhiên nghĩ đến mấy chữ này. Không ngờ hần lại gặp được, còn đích thân cảm nhận nữa chứ.

Đường khá dài, lại phát hiện được mấy con rắn nhỏ màu trắng bạc nữa, Sở Phong bắt được hai con, nuốt luôn vào miệng, từng luồng sương trắng tiến vào người hần, hần cảm thấy mình như sắp bay lên thành tiên, thân thể vô cùng nhẹ nhàng.

Đây là một luồng khí trắng? Sở Phong kinh ngạc, hẳn tin chắc rằng đây là một loại vật chất đặc thù, giúp tăng cường sinh mệnh, có giá trị không cách nào đo đạc được.

Cuối cùng, đã đến cuối con đường, không gian một mảnh mịt mờ, có một tầng sáng mờ ảo chắn ngang, không biết che chắn thứ gì.

Ừm....ùm....ò....ọ... Hoàng Ngưu rất quyết đoán, trực tiếp bước qua, Sở Phong thấy vậy cũng theo vào.

Sau một khắc, Hoàng Ngưu rung động, còn Sở Phong thì choáng váng, cảm giác khó tả. Hẳn cảm thấy điều mình chứng kiến vô cùng không chân thực.

Cuối con đường, trời đất yên tĩnh, không có một tiếng động nào.

Khiến cho người ta không thể nào hiểu được là, có một tinh cầu vô cùng to lớn ở phía trước, hùng vĩ vô biên, đang chậm rãi chuyển động.

Có lẽ, Sở Phong và Hoàng Ngưu đến quá đột ngột, nên đột nhiên nhìn thấy một màn này.

Đây là nơi nào?

Chẳng lẽ là trong tinh không, chứ không thì làm thế nào thấy được một tinh cầu cực lớn như thế? Khoảng cách rất gần, có thể cảm nhận được sự đồ sộ của nó.

Hoàng Ngưu khiếp sợ, còn Sở Phong thì như hóa đá. Chuyện này quả thực không có cách nào giải thích được, chỉ đi xuyên qua một cái động đá trong một ngọn núi nhỏ, lại đến được nơi này.

Trọng lực hình như không tồn tại ở nơi đây, bọn họ không cảm nhận được.

“Nếu như chúng ta tiến gần thêm một chút, có phải sẽ có thể đến bên trên cái tinh cầu kia?” Sở Phong tự hỏi.

Đó là một tinh cầu cổ xưa, mang theo một loại cảm giác tang thương mang theo khí tức vô tận của thời gian, nó yên tĩnh nằm đó, chậm rãi chuyển động.

Sương trắng nồng đậm phát ra từ nơi này, rất nhiều, rồi tràn ra ngoài dọc theo thạch động.

“Có cái gì tiến đến kìa!” Sở Phong hoảng hốt.

Trên tinh cầu cực lớn, không thấy gì ngoài sương trắng, bỗng có một vật thể phóng đến rất nhanh, lao ra sơn động.

“Ồ, là rắn bạc!” Hãn nhận ra được, đó là loại vật chất kỳ dị đã ngưng tụ thành hình dáng con rắn bạc, cùng tràn về phía thạch động theo sương mù màu trắng.

Hoàng Ngưu mở miệng, bắt đầu nuốt rắn.

Nhìn thấy cảnh này, Sở Phong cũng không khách khí, bắt đầu bắt rắn bạc, hãn biết rõ đây không phải là rắn mà là một loại vật chất thần bí. Sau đó, hãn lại gặp được mấy con vật khác, cũng đều như vậy, do loại vật chất kỳ dị kia biến thành, lúc nuốt vào mang theo mùi thơm ngào ngạt.

Vì sao lại có một tinh cầu lớn như thế, có phải bọn họ đang đứng trong tinh không hay không? Sở Phong mặc kệ, hãn không quan tâm nữa, hãn và con nghé con đang không ngừng bắt các con vật biến thành từ loại vật chất kỳ dị kia.

Một lúc sau, bọn họ không còn nuốt nổi nữa, bụng căng phồng lên, như muốn nứt ra, lúc này mới lưu luyến, quay trở về.

Lúc đi ra bên ngoài thạch động, so với lúc đi vào, Sở Phong có cảm giác như đã cách một đời rồi. Rốt cuộc thì nơi lúc này là ở đâu thế?

Đột nhiên, đất rung núi chuyển, ngọn núi nhỏ chấn động mãnh liệt, bắt đầu rạn nứt.

Hoàng Ngưu rống lớn, vung chân chạy như điên về phía chân núi.

Cơ thể Sở Phong đang nặng nề, bụng trương phồng lên nên di chuyển rất khó khăn. Hắn nắm lấy hai cái sừng màu vàng của con nghé con, đặt móng ngồi lên người nó.

Hoàng Ngưu quay lại nhìn hắn chăm chăm, nhưng mà lúc này lại không có thời gian để nổi nóng, mấy lần nó nhảy dựng lên, muốn hất Sở Phong xuống mà không được, đành phải tăng tốc chạy xuống núi.

Chương 31: Vật chất kì dị (2)

Sau khi bọn họ rời xa, ngọn núi nhỏ dần dần sụp đổ, sau một tiếng ầm rung trời, nó vỡ vụn, hóa thành tro bụi bay đầy trời.

Suốt cả quá trình, sương trắng vẫn cuồn cuộn, nồng đậm không tan, nhìn cứ như dòng sông chảy trên bầu trời. Qua một lúc lâu sau, mới phát tán ra bốn phương tám hướng, trôi nổi trong trời đất.

Hoàng Ngưu bây giờ cũng quên mất việc phải tính sổ với Sở Phong, nó rụt cổ, chờ một thời gian, đến khi chỗ đó tan thành mây khói không còn vết tích

gì nó mới cần thận lại gần.

Sở Phong cũng đến phụ cận, chỗ này chỉ còn lại đất cát, ngọn núi nhỏ đã hoàn toàn sụp đổ rồi, thạch động và cả không gian gấp khúc kia cũng biến mất không còn dấu vết.

“Tại sao lại có một chỗ như thế, nó liên kết với tinh cầu kia như thế nào?” Sở Phong tràn ngập thắc mắc.

Hoàng Ngưu không đáp, trở về nội viện, rồi lập tức tiến hành phương pháp hô hấp thần bí, lần này tiến hành trong thời gian khá dài.

Sở Phong cũng như vậy, hẳn rõ ràng cảm thấy biến hóa trong thân thể không có tầm thường, sinh mệnh lực tràn đầy, mà trong quá trình hô hấp, toàn thân hẳn đổ mồ hôi, cả người mơ hồ.

Cũng không biết qua bao lâu, hẳn thanh tỉnh lại, hơi chút cảm nhận, hẳn cảm thấy tim đập rất có lực, thùng thùng nghe như tiếng trống.

“Sao lúc mình cần thận cảm ứng, lại nghe được tiếng ngũ tạng của mình như tiếng trống vang thế này?” Sở Phong ngẩn ngơ.

Ngoài ra, hẳn còn phát hiện thị lực của mình đã được tăng cường rất nhiều, hẳn có thể nhìn thấy rõ một con mèo rừng trên một ngọn núi có khoảng cách khá xa, điều mà trước đây hẳn căn bản không có khả năng thực hiện.

Sở Phong giật nảy mình. Toàn thân hẳn bốc mùi, ra quá nhiều tạp chất, cả người nhơm nhớp dính dính như dán hồ, có chút dơ bẩn. Ngoài ra hẳn còn cảm thấy vô cùng đói bụng, dường như có thể ăn hết cả một con trâu.

Hẳn lập tức nhìn thẳng vào Hoàng Ngưu, con hàng này cũng tỉnh rồi, cũng đang nhìn hẳn mà hai mắt sáng rõ, nhe răng, giống như muốn ăn thịt người.

Sở Phong tranh thủ đi tắm rửa, rồi sửa soạn chuẩn bị các loại đồ ăn, bày ra trên bàn sau đó bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Bên kia Hoàng Ngưu cũng như thế, cỏ xanh, hoa quả, toàn bộ bị nó nuốt sạch, sau đó còn muốn đoạt luôn đồ ăn của Sở Phong, bây giờ ngay cả thịt nó cũng ăn.

Không biết vì sao, Sở Phong cảm thấy rất đói, ăn như thế nào cũng không đủ no, bữa ăn hôm nay đã nhiều gấp mười lần bình thường rồi nhưng mà dù thế nào cũng vẫn còn thấy đói bụng.

Sở Phong cũng không dám ăn quá nhiều, hăn sợ bể bụng mà chết, chỉ có thể trở mắt nhìn con ghé con kia càn quét thức ăn.

“Tao cũng đói quá nha!”

Hăn hoảng hốt chạy ra ngoài, đi tìm một ông bác sĩ già trong thị trấn, cứ sợ rằng thân thể mình xuất hiện vấn đề gì đó.

“Sao con lại không bình thường như thế này?” Tóc mai bác sĩ Vương đã bạc trắng, mặt mũi hiền lành nhưng mà bây giờ bị hù cho kinh sợ không thôi, nhìn Sở Phong mà lông mày nhăn lại.

Sở Phong sợ hãi kêu to, hỏi thăm: “Thân thể con có vấn đề gì ư?”

“Không có, so với người bình thường thì con còn khỏe mạnh hơn nhiều, gần như gấp mười lần so với người thường!” Bác sĩ Vương nói ra, ông sử dụng một vài công cụ kiểm tra tiến hành khám tổng quát cho Sở Phong, sau đó kết luận.

Sở Phong ngán người, không ngờ lại nhận được kết quả như thế này.

“Nhưng mà, con đói quá, vô cùng đói!” Sở Phong đem vấn đề của mình nói rõ với Vương lão.

“Con bây giờ có cảm thấy chướng bụng không?” Bác sĩ hỏi.

“Không có.”

“Năng lực tiêu hóa và hấp thu của con gấp mười lần người thường, chỉ trong một thời gian ngắn thức ăn đã tiêu hóa thành năng lượng hết, nếu cảm thấy đói, cứ ăn hết mình, không có vấn đề gì đâu.” Mặc dù ông bác sĩ già chưa từng gặp chuyện này nhưng vẫn dặn dò hẩn.

“Xin ông giữ bí mật giúp con!” Trước khi đi, Sở Phong dặn dò ông rất kỹ, hẩn không muốn việc này bị tiết lộ ra ngoài.

Bác sĩ Vương cũng trịnh trọng gật đầu, còn nói với Sở Phong nếu có vấn đề thì có thể tới kiểm tra bất cứ lúc nào, chắc ông cũng cảm thấy hứng thú, muốn biết rốt cuộc thì Sở Phong sẽ biến thành dáng vẻ gì.

Sau khi Sở Phong trở về thì bắt đầu ăn điên cuồng.

Vừa ăn, hẩn vừa xem điện thoại, xem có tin tức gì mới không.

Vừa xem hẩn đã giật mình, có vài nơi cũng xuất hiện sương mù ngập trời, rồi sau đó vài ngọn núi cũng sụp đổ như ngọn núi nhỏ gần nhà.

Điều này chẳng lẽ nói, những nơi khác cũng giống như ngọn núi nhỏ kia ư? Không biết có người nào cũng cũng vô tình tiến vào không gian gấp khúc giống bọn họ không.

“Này, Hoàng Ngưu, mày nói có phải cũng có người lọt vào cái thế giới đó

giống chúng ta không?” Sở Phong hỏi.

Hoàng Ngưu gật đầu, sau đó lại lắc đầu.

Qua một lúc Sở Phong mới có thể hiểu ý nó, đối với Hoàng Ngưu mà nói, đây không phải chuyện trọng yếu gì, mà chỉ có thể coi là một lần kỳ ngộ.

Sở Phong giật mình kinh ngạc, hiện tại sinh mệnh lực của hắn đã gấp mười lần người thường, là do lần này tạo thành đó.

Hơn nữa, loại biến hóa này vẫn còn đang diễn ra từ từ.

Cuối cùng Sở Phong cũng ăn no. Hắn cảm thấy vô cùng thỏa mãn, thân thể ấm áp, nằm ngửa trên ghế, không muốn làm gì nữa cả.

Hiện tại hắn cảm thấy thể xác và tinh thần đều rất thoải mái, cảm giác đói khát như vừa rồi thật đáng sợ, sau khi thoát khỏi trạng thái đó, hắn rõ ràng có một loại cảm giác hạnh phúc.

Chén đĩa đầy bàn, sạch sẽ, vì bị ăn sạch hết rồi, Sở Phong có chút ngơ ngẩn, rốt cuộc mình đã ăn hết bao nhiêu thức ăn vậy trời, muốn trở thành thùng cơm hay sao?

Cách đó không xa, Hoàng Ngưu bụng tròn vo, nằm ngáy o...o....

Một mối bồng dung kéo tới, Sở Phong cũng nhịn không được, trở lại gian phòng của mình, đặt lưng xuống tiếp đi, giấc ngủ này vô cùng sâu, đến khi mặt trời của ngày hôm sau lên rất cao hắn mới tỉnh dậy.

Bụng lại kêu rột roạt, thì ra là do đói quá nên mới tỉnh lại, Sở Phong càng hoảng sợ, chẳng lẽ bây giờ cứ suốt ngày ăn rồi ngủ thôi sao, vậy thì có khác gì con heo đâu?

Hoàng Ngưu đã sớm dậy rồi, con hàng này tìm kiếm bốn phía, đã ăn sạch trái cây ướp lạnh cất giữ trong tủ, vậy mà còn chưa đủ, chạy tới Sở Phong yêu cầu thêm.

“Mày vội cái gì, chút nữa tao hầm cách thủy thịt bò cho mày ăn!” Sở Phong tức giận, hăn mở tủ lạnh ra lấy một cục thịt rất lớn, đem vào phòng bếp.

Hoàng Ngưu trợn to đôi mắt, hai cái sừng rung rung, mùi phập phồng phun khói trắng, dáng vẻ như sắp liều mạng với hăn vậy.

“Đi chỗ khác, đừng quấy rầy tao nữa, đây là thịt heo, sườn heo rang muối, được chưa!” Sở Phong chột dạ trả lời.

Một hồi sau, Hoàng Ngưu ăn hết phần lớn đĩa sườn heo rang muối, hừ hừ, mùi vị không tệ nhỉ, sau đó đặc ý phẩy đuôi ra ngoài.

Còn Sở Phong, hăn quyết định nấu một nồi thịt bò, hăn trịnh trọng nói với Hoàng Ngưu, đây là thịt dê rừng, có mùi khá tanh, không thích hợp cho nó ăn đâu.

Hoàng Ngưu hoài nghi một hồi, lâu lâu lại hướng vào cái nồi kia mà nhìn trừng trừng, mấy lần há miệng muốn đớp, không biết có phải muốn ném thử hay không, dù sao cuối cùng nó cũng bỏ qua, tạ ơn trời, Sở Phong thở phào!

“Cái con trâu chết tiệt này, nó là trâu hay là chó mà mũi thính quá, sau này muốn ăn thịt bò thì phiền toái rồi.” Sở Phong lẩm bẩm oán hận.

Đồng thời, hăn cũng oán thầm, một con trâu, hết lần này tới lần khác lại muốn ăn thịt, thế sự bất thường à nha!

Chương 32: Nhục thân thành thánh (1)

Điều mừng nhất là, trong bữa ăn hôm nay lượng cơm và thức ăn hẳn tiêu thụ đã giảm nhiều rồi, không còn dọa người như hôm qua nữa.

Đi về phía nội viện, hẳn một tay cầm lấy cái bàn đá nặng ở đó, một tay nhẹ nhàng nâng qua đầu, cảm thấy rất dễ dàng.

Sở Phong muốn nhìn xem rốt cuộc mình đã mạnh đến cỡ nào, hẳn quan sát nội viện một hồi, thấy có một tảng đá cảnh lớn, tảng đá này rất nặng, năm đó mấy người dùng hết sức mới có thể vận chuyển vào, chừng sáu bảy trăm cân.

Nó rất to, hơn một sải tay người, nhưng hẳn vẫn một mực ôm lấy, sau đó dung mãnh nhắc nó lên, tảng đá lập tức hướng lên trời.

Phịch một tiếng, hẳn buông tay thả nó xuống, tảng đá hạ xuống, mặt đất rung động không ngừng.

Sở Phong thất thần, hẳn hiện tại hai tay lực lượng kinh người, rõ ràng có thể đem tảng đá to mà nặng như vậy ôm lên rồi quăng xuống,.. nếu bên ngoài mà biết thì sao nhỉ? Có khi đem người ta hù chết luôn.

“Mạnh gấp mười lần người thường quả là thật” hẳn thì thầm.

Rồi, hẳn đi ra ngoài viện, dùng đồng hồ bấm giờ, chuẩn bị kiểm tra tốc độ của mình. Sau khi lao hết tốc lực về phía trước, hẳn lập tức cảm thấy tiếng gió vù vù, cây cối hai bên đường giựt lùi như chớp.

“Chạy 100m trong 3 giây?” Sở Phong nghẹn họng nhìn trân trân vào cái đồng hồ.

Tốc độ của hãn dù không gấp mười lần người thường, nhưng thế này cũng quá kinh thế hãi tục, đã phá vỡ ghi nhận về tốc độ cực hạn của nhân thể rồi, làm cho hãn cảm thấy hơi hoang đường.

Hãn ngưng trong một thời gian dài.

Tiếp đến, hãn lại tiến hành kiểm tra các loại phản ứng khác, thị giác, thính giác, phản ứng thần kinh, năng lực chịu đòn... đương nhiên là kiểm tra đơn giản thôi, không phải theo tiêu chuẩn hoàn toàn.

Những kết quả này khiến hãn giật mình, bởi chúng đều tăng theo phạm vi lớn, từ mấy lần đến mười mấy lần.

Sở Phong vừa mừng vừa lo, cơ thể hãn hiện giờ hơi óng ánh, giống như mới lột xác, trên người mơ hồ còn có một mùi hương thơm nhàn nhạt.

Việc này có hơi giống với một số ông đạo sĩ, hay cao tăng lúc tọa hóa mà trong sách có viết. Thân thể họ sẽ ngày càng sạch sẽ, mang theo mùi thơm. Đó vẫn còn là một nan đề trong giới khoa học hiện nay.

Hai ngày kế tiếp, hãn cũng không ra khỏi nhà, yên lặng quan sát biến hóa của bản thân, cũng không quên sớm tối hai lần thực hiện phương pháp hô hấp đặc biệt.

Hãn phát hiện sức ăn của mình dần trở lại bình thường, đồng thời biến hóa cơ thể cũng đang dần ổn định.

Hai ngày nay, Hoàng Ngưu rất lười biếng, hết ăn rồi lại ngủ, nhưng mà cũng giống Sở Phong, theo thời gian nó cũng dần khôi phục như bình thường, lại bắt đầu loay hoay muốn nghịch điện thoại của hãn.

Sở Phong vừa thấy được nó mon men lại gần điện thoại, hai hàng lông mày dựng đứng, nghĩ đến chuyện lần trước, hẳn vẫn cảm thấy xấu hổ không thôi, bây giờ vẫn còn thấy nóng mặt, muốn giải thích mà chẳng ai tin.

“Ngươi Ma Vương, tao cảnh cáo mày, không được đụng vào điện thoại của tao, bằng không tao thái mày thành tám khúc!”

“Ừm....ừm....ò....ọ...!” Hoàng Ngưu không phục.

“Bây giờ tao có việc phải đi ra ngoài, không rảnh đôi co với mày nữa!” Sở Phong nói, hẳn định đi tìm Bác sĩ Vương kiểm tra thân thể.

Bỗng nhiên, thần sắc hẳn khẽ động, nhìn về phía Hoàng Ngưu, lộ ra một nụ cười, nói: “Kỳ thật, mày muốn chơi chứ gì, tao mua cho mày một cái là được.”

Nghe Sở Phong nói vậy, Hoàng Ngưu rất vui vẻ, nhưng ngay lập tức lại lộ ra vẻ cảnh giác, lui về sau hai bước, trợn mắt nhìn hẳn, ý giống như vô công bất thụ lộc.

“Con trâu chết tiệt, ánh mắt đó là thế nào, có ý gì gá? Đừng có lấy lòng lang dạ sói, à không, là lòng trâu dạ nghé để đo lòng quân tử của tao!” Sở Phong tuôn một tràng về phía nó.

“Ừm....ừm....ò....ọ...!” Hoàng Ngưu xem thường.

“Như vậy đi, ngoại trừ phương pháp hô hấp đặc biệt kia ra thì mày còn có gì cổ quái nữa không, dạy cho tao, khi về tao sẽ mua cho mày một cái điện thoại.” Sở Phong nở nụ cười giả dối.

Hoàng Ngưu im lặng, rồi lại cười nhạt xem thường hẳn, bộ dạng như muốn nói, giấu đầu lòi đuôi rồi nha.

Sở Phong bình tĩnh, da mặt dày tuyệt không xấu hổ, trả treo với nó: “Điện thoại là bí bảo đó, nắm giữ được nó, là có thể biết được những sự tình xảy ra khắp thiên hạ rồi, mà suy nghĩ cho kĩ đi à nha!”

Dứt lời, hần đẩy cửa bước ra ngoài.

Hai ngày nay, không khí ở trấn Thanh Dương vô cùng mát mẻ, đi ngoài đường hít sâu một hơi làm cho người ta sáng khoái tinh thần. Sở Phong nghĩ, không biết có phải do trời đất biến đổi mang đến không?

Mơ hồ nhìn về phương xa, có thể thấy được trên các ngọn cự sơn ở sâu trong Thái Hành sơn mạch tràn ra các loại sương mù màu sắc khác nhau, chúng phát tán trong thiên địa, làm cho phiến khu vực này thời tiết mát mẻ dễ chịu.

Trong phòng khám của Bác sĩ Vương có rất nhiều người, Sở Phong xếp tít phía sau, mãi một lúc lâu mới đến hần.

“Nhiều người bị bệnh thế sao?” Sở Phong nghi vấn.

Bác sĩ Vương thấy hần lập tức nở nụ cười, gọi hần đi đến hậu viện, hiển nhiên không muốn người ngoài biết chỗ đặc biệt của Sở Phong, vô cùng lo lắng cho hần.

“Con nói không đúng rồi, những người tới đây thật ra có chút bệnh không lớn không nhỏ, nhưng hai ngày vừa rồi bệnh dần dần tản đi, thân thể tốt hơn rất nhiều!”

Sở Phong kinh ngạc, nghĩ nghĩ xong liền lộ ra thần sắc quái dị.

“Chắc là có liên quan đến biến hóa của trời đất!” Hần suy đoán.

“Hắn là như vậy, con có thấy những ngọn núi ở xa xa kia không, sương mù chúng tản ra hình như ẩn chứa một số chất đặc biệt gì đó, khiến thân thể người ta như được tắm bổ.” Ông bác sĩ già gật đầu, ông cũng cảm giác ngạc nhiên, mấy ngày nay ông cũng đã thấy thân thể của nhiều người bạn già lâu năm bỗng nhiên tốt hơn.

Hôm nay nhiều người ghé qua phòng khám là vì cảm thấy thân thể thoải mái khỏe mạnh lên, muốn đến kiểm tra xác nhận một phen.

“Cứ tưởng trời đất dị biến, nhân tâm khủng hoảng, xem ra hiện tại có thể không xuất hiện những trường hợp xấu nhất rồi.” Ông bác sĩ già cảm khái.

Mấy ngày nay, người thường đều cảm thấy tinh lực tràn đầy, biến hóa rõ rệt, điều này làm mọi người vui mừng.

Sở Phong nhìn về phương xa, những ngọn núi hồng hoang vẫn sừng sững ở đó, bên trong có không ít hung cầm mãnh thú, lỡ mà bọn chúng xông ra thành công, chắc chắn tinh thần mọi người sẽ không còn bình thản như hiện tại được nữa.

Ví dụ như Sở Phong, khi nhìn thấy con cóc to bằng cối xay đá kia, có thể đuổi giết hung thú, há miệng nuốt cả con voi.

Bác sĩ Vương kiểm tra tổng quát một lần cho Sở Phong, hơn nữa còn kiên nhẫn tiến hành nhiều lần khảo sát thể năng, cuối cùng, kinh hãi xác nhận, thể chất của hắn lại tiếp tục được tăng cường nhiều hơn so với lần trước.

Việc bây giờ Sở Phong chạy 100m chỉ tốn có hơn 2 giây đã dọa cho ông kinh hãi không ít.

Mà sức mạnh của hắn gấp mười hai lần so với người thường hơn, thính

giác, thị giác, phản ứng thần kinh... đều tinh tường hơn nhiều so với trước.

“Thật sự không thể tưởng tượng nổi, chẳng lẽ còn có thể tiếp tục tăng lên sao?” Bác sĩ Vương thì thào, có chút thất thần.

“Đoán chừng đã đến giai đoạn đỉnh rồi, bởi vì hai ngày nay, con cảm giác được thân thể dần dần ổn định, hơn nữa sức ăn đã trở lại bình thường, nên lúc này mới đến kiểm tra lần nữa.” Sở Phong báo cáo chi tiết.

“Mặc dù vậy, cũng đã giống như thần thoại rồi!” Bác sĩ Vương vẫn chưa bình tĩnh lại, bỗng, ông nhúc nhích cái mũi, hỏi: “Ông ngửi thấy một mùi thơm nhàn nhạt, là trên người con phát ra hay sao?”

Chương 33: Nhục thân thành thánh (2)

Ông có chút không xác định, lộ ra thần sắc kì dị.

Sở Phong gật đầu.

Bác sĩ Vương được xác nhận là thân thể của hắn phát ra, thần sắc cứng đờ, gần như hóa đá, ông ta cảm thấy khó có thể tin được, vẻ mặt khiếp sợ.

“Điều này, làm sao có thể?” Ông trợn mắt há mồm, nhìn chăm chăm vào Sở Phong, cả nửa ngày không nói được một lời.

“Dạ, có vấn đề gì sao?” Sở Phong hỏi thăm.

“Sao lại không có vấn đề chứ, đây là vấn đề từ thời cổ đại rồi, tuyệt đối là đại sự nha, có một số lão đạo sĩ, cao tăng, sống hơn trăm tuổi, mới phát ra loại mùi thơm nhàn nhạt này, hơn nữa sức lực, tốc độ thể này ở cổ đại mà

nói thường có một loại thuyết pháp, họ gọi đây là nhục thân thành thánh.”

“Sao lại nói như vậy?” Sở Phong ngạc nhiên.

“Đúng rồi, nhục thân thành thánh!” Bác sĩ Vương khẳng định lại một lần nữa.

Sở Phong ngấn người, điều này có chút kinh người.

“Một số văn tịch cổ ghi lại, mặc dù có chút huyền ảo, nhưng không thể chối bỏ toàn bộ, vẫn có thể tin một chút.” Bác sĩ Vương nói ra.

Ông tinh thông y thuật phương Tây, cũng hiểu biết Trung y, đối với một ít Dược điển cổ đại có nghiên cứu qua, thậm chí đọc lướt qua một số phương thuốc... trong đó có một số thuộc đạo gia và phật gia, cho nên kiến thức rất rộng.

“Nhân thể cực hạn, là có thể đánh vỡ, con không phải là ví dụ điển hình sao?” Bác sĩ Vương cảm thán:” cổ đại có ít người, chắc cũng giống người, như “Thích Già tịch tượng, đạo nhân bàn sơn”, nghe thì huyền ảo, nhưng một người nếu lực lượng thân thể đủ cường đại, thì thật sự có thể làm được.”

Theo ông giải thích, Phật Đà cũng chỉ là người, nhưng vì sức mạnh thân thể mạnh mẽ, cho nên có thể ném được cả voi.

“Những sự tích đó, đều là kết quả của nhục thân thành thánh, những người này sau khi chết thì thân thể bất hủ, lại phát ra một mùi thơm ngát.”

Ông càng nói càng kích động, nhìn ra được ông đối với những điển tịch cổ ghi lại mấy chuyện này rất là quan tâm hứng thú, chứng kiến Sở Phong một ví dụ sống sờ sờ, lại càng không thể bình tĩnh, ông lại càng hận không thể đem Sở Phong ra giải phẫu nghiên cứu cẩn thận.

Sở Phong vội vàng đứng dậy, chào tạm biệt ông rồi chạy trốn khỏi đây.

Trên đường, hẳn nghĩ rất nhiều chuyện.

Ngay lúc về nhà, nghe nội viện tiếng gió vù vù, lại như có tiếng sấm, động tĩnh thật lớn.

Lại xảy ra chuyện gì nữa? Hẳn có chút bận tâm, con trâu chết tiệt kia có bị sao không?

Sở Phong bước vào nội viện, lập tức há hốc mồm, hẳn thấy cái gì thế này, một con trâu, hai chân sau chạm đất, hai chân trước giương ra, động đậy, nó... đang múa quyền.....!

Gió lớn vù vù, tiếng sấm vang rền, đều là do thân thể Hoàng Ngưu phát ra,.. đây là một loại quyền pháp gì thế này?

Một con trâu, nó sẽ đánh ra loại quyền pháp gì đây!

Sở Phong giống như cái chày gỗ, ánh mắt nhìn thẳng, nhìn chăm chăm con nghé vàng đang đánh quyền trong viện... Thật sự quá kinh người!

Hai chân sau của con nghé vàng chấm đất, vững vàng linh động. Một khi thay đổi bộ pháp, sự nhanh nhẹn cũng biến hóa theo, mang theo sự phiêu dật, hoàn toàn không giống một con nghé gì cả.

Sở Phong đứng bên cạnh nhìn xem, vô cùng ngạc nhiên.

Con nghé vàng liếc mắt nhìn hẳn, vẫn chưa dừng lại. Vẻ mặt của nó ngạo nghễ, có cảm giác tự phụ. Nó tăng thêm lực cho quyền pháp, trong khoảnh khắc cực kỳ ép người.

Thân hình của nó mạnh mẽ, lúc thì như chim đại bàng chụp mồi, quyền phong kích động, uy thế lẫm lẫm không thể đỡ, khi thì như ác thú nuốt trời, hung mãnh vô cùng, sấm rền điếc tai, hung uy tràn ngập.

Sở Phong hoảng sợ. Quyền pháp của con bò này đáng sợ thật. Không cần tiếp xúc qua, hăn cũng biết sự lợi hại trong đó.

Con nghé vàng vô cùng đặc ý, giãn ra quyền pháp, càng lúc càng bất phàm. Nhưng khi nó liếc mắt nhìn Sở Phong, sắc mặt của nó cứng đờ, phát hiện hai tay Sở Phong trống trơn, không mang điện thoại trở về.

Nó ngừng hăn lại, không thềm phản ứng đến Sở Phong nữa.

Sở Phong còn đang khó hiểu, tại sao lại dừng? Hăn còn chưa xem đủ mà. Vừa rồi quyền pháp này rất phi phàm.

Ban đầu, hăn còn hơi mơ hồ, không biết tại sao con nghé vàng này lại ngừng, nhưng về sau cẩn thận quan sát, nhìn thấy ánh mắt gian tà của con nghé vàng thỉnh thoảng đánh giá hăn, hình như là đang xác nhận cái gì, hăn bỗng chốc hiểu ra.

Con nghé vàng này đang nhớ chiếc điện thoại.

“Nghé vàng ơi, tao đã chọn cho mày một chiếc điện thoại đời mới nhất, nhìn qua chất lượng rất cao. Nhưng vừa rồi tao không mang đủ tiền, để tao về lấy thêm tiền mặt, sau đó đi mua cho mày ngay.”

Con nghé vàng dựng thẳng lỗ tai. Nghe hăn nói như thế, nó nhất thời mở cái miệng rộng, cười không ra tiếng, không phải là cười nhạt mà là cười cao hứng.

Sở Phong oán thầm, con nghé chết dẫm này đúng là rất thực tế.

Đồng thời, con nghé vàng mô tả lại động tác huy quyền, khoa chân múa tay, cuối cùng thở ra một hơi, xem như kết thúc công việc, tìm cho mình một lối thoát.

Sở Phong không biết phải nói gì. Đã ngừng đánh, lại còn “kết thúc” công việc một cách mạnh mẽ như vậy?

Nhưng hẳn nhìn bộ dạng bình tĩnh của con nghé vàng, hẳn cũng làm như không biết.

"Bò....ò...!"

Con nghé vàng thấy hẳn đứng im bất động, trực tiếp kêu lên một tiếng, giống như muốn thúc giục hẳn.

Sở Phong không nói hai lời, xoay người bước đi, đến một tiệm tạp hóa cũ cách đó nửa dặm, vừa vào cửa liền nói: “Bác Lưu, bán cho cháu một chiếc điện thoại cũ nhất, rẻ nhất của bác cho cháu.”

“Tiểu Sở, cháu trở về khi nào vậy?” Bác Lưu đẩy chiếc kính viễn thị rất dày trên sống mũi lên, cười túm túm nhìn Sở Phong.

“Cháu mới về mấy ngày trước. Bác Lưu, đã lâu không gặp, bác có khỏe không?” Sở Phong ân cần hỏi thăm.

“Ta vẫn còn khỏe. Nhưng cháu cần điện thoại cũ làm gì? Không phải thời buổi này mấy đứa trẻ tuổi thích dùng kiểu đời mới nhất sao?” Bác Lưu khó hiểu.

“Cháu có việc dùng. Công năng lạc hậu thì không sao, nhưng ngoài mặt thì

nhất định phải mới.” Sở Phong nhấn mạnh.

“Tuy cửa hàng của ta đã cũ, nhưng mấy loại điện thoại đời cũ chẳng ai thèm mua nữa, cho nên không có mấy cái.” Bác Lưu nói.

Ông lục tung, cuối cùng tìm được mấy cái. Mấy thứ này ngày thường căn bản chẳng bán được, trừ phi là người thích chơi đồ cổ mua về sưu tầm, còn lại thì chẳng có giá trị.

Sở Phong liếc mắt nhìn trúng một cái khá to, vẫn còn khá mới, ngoại trừ màn hình thì những chỗ khác có màu trắng bạc, còn có chút sáng bóng.

“Chính là nó!”

“Này Tiểu Sở, tuy rằng chiếc máy này nhìn còn mới nhưng công năng không bằng những cái kia.” Bác Lưu nói.

“Không sao, nhìn vậy đã tốt lắm rồi, chỉ cần nhìn thấy mới là đủ.” Sở Phong quả thật rất muốn mua cái này.

Bác Lưu không nói nên lời, nhưng cũng không tiện nói nhiều.

Khi nhìn thấy Sở Phong chuẩn bị trả tiền, ông khoát tay: “Thôi được rồi, mấy thứ đồ cũ này ở đây chỉ tổ chiếm chỗ, tặng cho cháu đấy.”

“Dạ vâng, Bác Lưu, lần sau cháu mang cho bác bình rượu ngon nhé.” Sở Phong cũng không khách sáo.

“Đúng rồi, Tiểu Sở, khi cháu còn chưa về, có mấy cậu thanh niên đến thị trấn, khi đi ngang qua chỗ của ta, ta dường như nghe được bọn chúng nói đến đây tìm cháu.”

Khi Sở Phong chuẩn bị rời đi, Bác Lưu lập tức nhắc đến chuyện này.

Chương 34: Đại Lực Ngưu Ma Quyền

Hắn nhất thời ngẩn ra. Là ai đến tìm hắn vậy? Nếu là bạn học, hoặc bạn bè, hắn phải nên liên lạc trước với hắn mới đúng.

“Đám thanh niên đó nhìn không giống bình thường, trong đó có một cô bé cực kỳ xinh đẹp.” Bác Lưu nói.

Sở Phong mang theo nghi hoặc rời đi. Hắn thật sự không đoán ra được là ai đến tìm hắn.

“Này ghé vàng, tao mang về cho mày một chiếc điện thoại cao cấp, còn tốt hơn cả cái tao đang dùng.” Sở Phong vừa mới tiến vào viện đã la lớn lên.

Con ghé nghe xong liền vọt đến. Vẫn như trước, hai chân sau chấm đất, hai móng trước đoạt lấy cái điện thoại ôm vào trong lòng.

Nó nhìn thoáng qua chiếc điện thoại còn mới, rồi lại nhìn thoáng qua cái Sở Phong đang dùng, nhếch miệng cười nhạt.

“Mày đúng là không biết điều. Tao mua cho mày chiếc điện thoại cao cấp nhất, mày còn khinh bỉ tao? Thôi quên đi, tao là người rộng lượng, chẳng thèm so đo với mày. Mau dạy cho tao bộ quyền pháp kia đi.” Sở Phong nói.

Con ghé con chẳng thèm phản ứng đến Sở Phong. Nó đặt chiếc điện thoại lên bàn, cặp móng trước phát ra ánh sáng màu trắng ảm đạm, sau đó đâm loạn.

Cuối cùng, nó nổi giận. Bởi vì không khởi động lên được, nó quay đầu nhìn Sở Phong, cái mũi hếch lên, tỏ vẻ nghi ngờ.

“Còn chưa sạc pin mà.” Sở Phong bình chân như vại. Hắn vẫn im lặng nhìn con nghé vàng nhẩn loạn xạ, cho đến lúc này mới lên tiếng.

"Bò...ò...!"

Con nghé ôm lấy chiếc điện thoại mới tinh, rất cẩn thận đưa đến trước mặt Sở Phong, ý bảo hắn đi sạc pin.

Sau đó nó nhìn thấy Sở Phong bình thản mang điện thoại vào trong phòng, đặt nó lên bàn học. Khi nhìn thấy Sở Phong dùng sợi dây sạc pin trên bàn cắm vào, ánh mắt của nó thiếu chút nữa mở to.

Ý của nó là, cẩn thận một chút, đừng phá hư điện thoại xịn của nó, đồng thời còn không quên mĩa mai nhìn thoáng qua chiếc điện thoại của Sở Phong.

Trong quá trình sạc pin, con nghé con lại bắt đầu bấm loạn, nhưng cuối cùng nó hơi bị rối. Dù sao ngôn ngữ không thông, chữ cũng chẳng đọc được. Tuy rằng nó cảm thấy hứng thú, nhưng khi sử dụng thì còn nhiều khó khăn.

Sở Phong nhìn con nghé vàng đến gần, nói rì rầm một đoạn, hắn phải mất hơn cả nửa ngày mới hiểu được đại khái ý tứ của nó.

“Mày muốn làm gì? Mày muốn tao lưu số điện thoại của tao vào trong điện thoại của mày? Mày đi được bao xa thì đi giùm tao.” Sở Phong nghĩ đến chuyện lần trước, không khỏi tức giận.

Con nghé vàng đối với chuyện có thể trò chuyện cùng người cách xa ngàn dặm cảm thấy rất hứng thú, nhưng Sở Phong làm gì chịu đồng ý.

Nguyện vọng này không thể thỏa mãn, nó yêu cầu Sở Phong dạy cho nó cách sử dụng video chat.

“Nếu mày biết chữ, hết thầy đều đơn giản. Trò chuyện, xem video chat, nhắn tin, tất cả đều không thành vấn đề.” Sở Phong hướng dẫn từng bước. Đây là điều mà hắn đã tính toán từ trước.

Quả nhiên, con nghé vàng gật đầu. Nó mang theo mục đích đến thế giới này. Nếu có thể phân biệt được văn tự của thế giới này, cộng thêm có điện thoại trong tay, nó cảm thấy thuận tiện hơn rất nhiều.

“Mày dạy cho tao quyền pháp, tao dạy cho mày biết chữ.” Sở Phong cười tủm tỉm.

Con nghé con trừng mắt với hắn, kêu lên vài tiếng, giống như muốn nói “người đang có dự mưu”.

“Nói tóm lại, điều này cũng có ích đối với mày mà. Thế đạo này không được bình ổn. Tao cũng chỉ muốn tự bảo vệ mình, còn sống thì mới có thể giúp mày đến Côn Lôn tìm cây nhỏ kỳ lạ kia chứ.”

Con nghé vàng vươn móng trước, chỉ chỉ hắn, mắt người mắt trâu trừng nhau, rớt cuộc gật đầu, xem như thỏa hiệp.

Ba ngày liên tiếp, Sở Phong đều luyện quyền. Thứ thứ nhất của bộ quyền pháp này rất khó luyện. Mỗi lần huy động đều phải đánh ra một lực đạo rất đáng sợ.

Trước kia hắn đã từng học qua tán đả, thân thủ bất phạm, nhưng bây giờ học loại quyền pháp này thì lại hoàn toàn khác. Cứ lần nào đánh ra đều có cảm giác trên nắm đấm bao trùm một luồng sức mạnh rất kỳ lạ.

Đặc biệt, khi con nghé vàng bảo hăn huy quyền, thử phương pháp hô hấp đó, hăn lại càng cảm thấy bất phàm, ngẫu nhiên năm đấm cũng phát ra tiếng sầm rền vang.

Sở Phong cảm thấy ngạc nhiên lẫn thích thú.

Đã nhiều ngày, con nghé vàng đã biết không ít chữ, cũng khá thông minh. Đây là lý do Sở Phong không dám dạy quá nhiều cho nó. Hăn sợ nó học xong quyết không dạy quyền pháp cho hăn nữa.

Ngày thứ ba, Chu mập ở thị trấn thật sự muốn phát điên.

Bởi vì, người duy nhất trong danh bạ điện thoại của con nghé chính là Chu Toàn. Đó là Sở Phong giúp nó lưu vào. Ba ngày qua nó chỉ nhớ gọi cho Toàn mập mà thôi.

Có đôi khi giữa trưa, có đôi khi nửa đêm, còn có lúc tờ mờ sáng. Dù sao chỉ cần nó rảnh rỗi, không có việc gì, nhớ đến là nó lại gọi Chu mập, kêu lên vài tiếng với gã.

“A a a a..... Ngưu Ma Vương, tao sớm muộn gì cũng sẽ giết mày. Mày nửa đêm gọi cho tao thì cũng thôi đi, bây giờ lại nữa, trời cũng sắp sáng rồi, tao vừa mới ngủ được một chút. Tao chịu không nổi nữa rồi.”

Chu Toàn điên lên, một ngày một đêm bị con nghé quấy rối.

Nhưng gã cũng không thể tắt luôn điện thoại. Gần đây chỗ nào cũng không yên. Người thân, bạn bè của gã lại không có ở đây, còn chưa trở về, thường xuyên phải liên lạc.

“Tao cảnh cáo mày, nếu còn quấy rầy tao nữa, lần sau tao sẽ chôn sống mày.” Chu Toàn thở hổn hển.

Nhưng con nghé vàng lại cảm thấy vui. Mỗi lần Chu Toàn bị nó làm tức giận phải đá chân, nó đều cảm thấy rất thú vị. Điều này đã trở thành niềm vui của nó.

Cho nên Chu Toàn cảnh cáo cũng vô dụng thôi.

“Sở Phong, cậu làm chuyện tốt rồi đấy. Ngưu Ma Vương, ta muốn ăn sống người luôn, a a a.....”

Chu Toàn khóc không ra nước mắt.

Ngày thứ tư, khi con nghé vàng học được không ít chữ, đáp ứng yêu cầu của Sở Phong, viết ra tên của quyền pháp.

Tuy rằng nét chữ xiêu vẹo, nhưng vẫn có thể nhận ra.

“Đại Lực Ngưu Ma Quyền.” Sở Phong đọc lên.

Con nghé ngạo nghễ, ngẩng cao đầu, mũi hếch lên trời, rất tự hào đối với quyền pháp của mình, giống như đang nói đây là một loại quyền pháp rất giỏi.

“Tên này quē thấy mờ!” Sở Phong nói.

"Bò....ò...!"

Con nghé vàng rít gào một tiếng giận dữ, chấn căn phòng phải run lên.

“Mày ở nhà canh nhà nhé, tao ra ngoài một chút.” Sở Phong trốn ra khỏi nhà. Hắn đến nhà Triệu Tam gia lấy nỏ, tính toán thời gian, hắn là đã được làm xong.

Xương binh khí của Triệu Tam gia có rất nhiều nhân công. Bởi vì khắp nơi đều xảy ra dị biến, ai cũng đều muốn mua một số vũ khí để phòng thân.

“Tiểu Sở đến rồi à. Chú đã chuẩn bị xong cho cháu rồi đây. Nếu không đến, chú cho người mang sang cho cháu.” Thân hình Triệu Tam gia rất cao lớn, tóc húi cua, âm thanh hào hảng.

“Cháu cảm ơn Triệu Tam gia.” Sở Phong mỉm cười. Hắn cầm cái bao, cảm thấy hơi nặng.

Trên đường, hắn ghé tiệm tạp hóa cũ. Bác Lưu nói cho hắn biết: “Tiểu Sở, lần này dám thanh niên kia lại đến, nhưng thiếu mấy vài đứa, đang đến nhà cháu đấy.”

Sở Phong kinh ngạc, rốt cuộc là ai nhỉ? Hiện tại con đường được tách ra, khắp nơi đều là hiện tượng lạ. Người bình thường ai còn dám đi xa. Trong lòng hắn thật sự rất nghi hoặc.

Chương 35: Được Người Ủy Thác

Con đường thật sự rất bình yên. Gần đây, mọi người xem như đã vượt qua được cửa ải khó khăn kia, không còn cảm thấy khủng hoảng, sợ hãi nữa, rất ít khi nghe được tiếng phụ nữ và trẻ em khóc.

Sở Phong đi dọc theo con đường lát đá về nhà. Nơi này nằm ở phía đông nhất của thị trấn, sát với rừng cây, rất yên tĩnh.

Con ghé vàng có thể gây ra phiền phức hay không? Hắn hơi lo lắng. Cái tên này là một tên không an phận. Tuy rằng hắn đã dặn dò nếu có người đến

gần thì nhất định phải trốn.

Nhưng nó lại không nghe lời.

Hình dáng của nó rất bắt mắt, cả người vàng óng ánh, ngay cả sừng cũng giống như được đúc từ kim loại màu vàng, ai nhìn vào cũng cảm thấy không bình thường.

Trong viện rất yên tĩnh, không nghe tiếng kêu của con nghé vàng. Điều này khiến cho Sở Phong thở phào một hơi.

Đi ra cửa sau, hãn cũng không nhìn thấy người nào, không khỏi cau mày. Không phải có người tìm hãn sao? Không nên nhanh như vậy đã rời đi mới đúng chứ.

Sở Phong thật sự rất hiếu kỳ, rốt cuộc là ai trong tình huống con đường bị tách ra, dị biến xảy ra khắp nơi, thế cục cực kỳ nguy hiểm lại chạy đến nơi này tìm hãn?

Lúc này, hãn không muốn bỏ qua, nhất định phải biết được.

Bỗng nhiên, trên ban công thư phòng lầu hai xuất hiện một bóng người, là một chàng thanh niên còn trẻ, đang nở nụ cười thân nhiên đánh giá Sở Phong.

Sở Phong có chút không thích. Hãn chưa bao giờ gặp người này. Một người xa lạ đến thẳng thư phòng nhà hãn, không để ý đến cảm nhận của người khác, đúng là rất bất lịch sự.

Nhất là, người này lại rất bình tĩnh, đứng im không lên tiếng, lạnh nhạt nhìn hãn, giống như người đó mới là chủ nhân của nơi này.

“Anh là ai?” Sở Phong hỏi. Hẳn đây là một trong những người mà Bác Lưu đã nhắc? Nhưng hẳn không quen.

“Tả Tuấn.” Chàng thanh niên đáp lại rồi nhảy từ trên ban công lầu hai xuống đất, động tác mạnh mẽ, lưu loát.

Vóc người của y chỉ trung bình, làn da màu lúa mì, tóc ngắn, ánh mắt có thần, không tính là đẹp trai, nhưng lại có khí chất và sắc bén.

Cái tên Tả Tuấn này nhìn không bình thường, giống như người thuộc quân đội quanh năm ẩn hiện trong rừng.

Nhưng chỉ là giống mà thôi, cũng có thể không phải. Trên người y có nhuệ khí, có tự phụ, vừa thấy là biết người này không thích nghe theo mệnh lệnh.

“Tôi không biết anh.” Sở Phong nhìn y.

“Hiện tại không phải đã biết rồi sao?” Tả Tuấn nói. Y rất bình tĩnh, ánh mắt đánh giá toàn thân Sở Phong.

Sở Phong vô cùng phản cảm. Đây là nhà của hẳn, bây giờ lại đảo khách thành chủ, tuyệt không để ý đến cảm nhận của hẳn. Hơn nữa còn có chút bức người.

“Nếu anh không có chuyện gì để nói, mời anh đi ra ngoài. Tôi thật sự không quen anh.” Sở Phong hạ lệnh trực khách.

“Cậu tưởng rằng tôi thích đến cái nơi rách nát này của cậu sao, chỉ là được người ta nhờ vả, đến xem cậu như thế nào mà thôi.” Tả Tuấn đáp.

“Ai nhờ vả?”

Tả Tuấn không đáp, quay chung quanh Sở Phong một vòng, không kiêng nề dò xét trên dưới Sở Phong. Ngay lúc nhìn thấy Sở Phong đã quan sát, bây giờ lại càng quá phận.

“Nhìn cũng hơi tuấn lãng đấy. Nhưng ngoài ra thì chẳng còn chỗ nào lạ cả.”
Tả Tuấn đưa ra kết luận.

“Tự cho là đúng.” Sở Phong càng lúc càng phản cảm. Lần đầu gặp mặt, chẳng quen biết nhau, sao biết được mà nói, thế mà lại dám đưa ra kết luận như thế.

“Đừng có mà không thích nghe. Tôi nói chính là sự thật. Nói cậu không có gì lạ là đã nể mặt cậu lắm rồi.” Tả Tuấn không khách sáo nói, ánh mắt lợi hại nhìn Sở Phong: “Người như cậu chỉ được xem là bình thường, thế đạo khác biệt. Rốt cuộc tôi chẳng có gì cảm thấy ngoài ý muốn khi cậu chỉ có thể đứng hàng dưới chót như thế này.”

“Anh có bệnh à?” Sở Phong phản cảm vô cùng. Giọng điệu thuyết giáo của người này giống như y đang đứng ở chỗ rất cao đánh giá nhân sinh của hắn.

“Biển ra ngoài nhanh cho tôi.” Sở Phong chỉ tay ra ngoài cổng.

“Biển ra ngoài?” Ánh mắt Tả Tuấn rất sáng, giống như có đeo kim loại, cộng thêm làn da màu lúa mì và mái tóc ngắn của y, vừa thấy là biết y là loại người rất cường ngạnh.

“Dựa vào cậu mà cũng dám nói với tôi như vậy?” Y lắc lắc đầu, cảm thấy vô cùng buồn cười.

“Anh cho rằng mình rất giỏi à? Dựa vào cái gì lại chạy đến nhà của tôi giễu võ giương oai?” Sở Phong tận lực khắc chế, không muốn ra tay với người này, thầm nghĩ muốn đuổi y đi.

“Cậu cho rằng cho tôi là người rảnh rỗi lắm à? Núi Thái Hành là một ngọn núi bao la, hùng vĩ, có thể nói là một trong những danh sơn trong thiên hạ. Trên mặt đất khắp nơi đều là bảo khố. Thời gian của tôi rất quý báu. Nếu không phải mặt mũi người ủy thác đủ lớn, bảo chúng tôi trên đường đi thuận tiện ghé ngang quan tâm cậu một chút, cần chi tôi phải đến đây chứ?” Tả Tuấn hừ lạnh.

“Anh có thể đi rồi. Tôi không cần anh quan tâm.” Sở Phong cau mày. Hắn nhìn Tả Tuấn, cảm thấy cái kiểu quan tâm không có cũng được này thật sự khiến người ta sinh lòng chán ghét.

Sở Phong không thèm quan tâm đến y, bước thẳng lên lầu, chạy đến thư phòng. Ở đó có một số trang giấy mà con ghé vàng đã ghi, hơn nữa Tả Tuấn đã từng ở trong căn phòng này.

Tả Tuấn cười nhạt: “Đến bây giờ mà cậu còn chưa biết đây là thời đại gì sao? Cũng đúng, đối với loại người tầng dưới chót như cậu mà nói, căn bản chẳng bao giờ được tiếp xúc với tầng trên, lúc nào cũng lạc hậu, không biết chênh lệch với tôi bao nhiêu nữa.”

Y tùy ý đi thẳng lên lầu, tiến vào thư phòng Sở Phong.

“Anh đi ngay cho tôi.” Sở Phong không chịu nổi, quát lớn với Tả Tuấn.

“Ngu muội!” Sắc mặt Tả Tuấn lạnh lại: “Cậu cái gì cũng không biết.”

Tiếp theo, y khinh miệt nói: “Trong quá khứ, chẳng qua cậu chỉ may mắn chút thôi, quen biết được người kia. Bây giờ người ta nhớ tình bạn cũ, nhưng ngày sau thì chưa chắc. Khoảng cách giữa thần và ăn mày cách nhau bao xa? Trong thời kỳ tỉnh tỉnh mê mê gặp được cậu, cũng chỉ như thế thôi. Sau này khoảng cách sẽ như rãnh trời, không thể vượt qua.”

Sở Phong bình tĩnh nhìn y, hỏi: “Anh nói xong chưa? Nói xong thì biến!”

“Đừng hô to gọi nhỏ với tôi như vậy. Bây giờ cậu còn chưa rõ, sự chênh lệch giữa người phàm và chúng tôi tuyệt đối không phải cậu có thể mạo phạm.”
Tả Tuấn lạnh lùng nói.

Sau đó, y nhìn Sở Phong, nói tiếp: “Bây giờ thu dọn đồ đạc theo tôi đến thị trấn.”

Sở Phong cố kềm chế cơn giận, dần dần bình tĩnh, hỏi: “Vì sao tôi lại phải đến đó?” Hãn bình tĩnh, chính là muốn tìm hiểu một số tình huống.

“Trên mặt đất khắp nơi núi Thái Hành đều là bảo khố, tôi và một số người nữa đến núi Thái Hành, phụ trách khu vực này. Bây giờ chúng tôi đang nghỉ chân tại huyện thành. Có thể đảm bảo cậu còn sống chỉ là được sự ủy thác của người ta mà thôi. Tổng cũng nên tận lực một chút.” Tả Tuấn bình thản nói.

Bên ngoài đang có một đám người ở gần núi Thái Hành? Tinh quang trong mắt Sở Phong thu lại một chút.

“Tôi ở đây rất tốt, không muốn đến thị trấn.” Sở Phong từ chối, hơn nữa còn hỏi: “Các người rốt cuộc là ai vậy?”

Tuy rằng hãn đã đoán ra được, nhưng cũng muốn xác nhận lại một chút.

“Cậu chỉ là một người phàm, không cần thiết phải biết nhiều như vậy. Thế giới chúng tôi không phải cậu có thể chạm đến. Hãy thành thật an phận, sống cuộc sống bình thường của cậu là được. Lát nữa đi theo ta.” Tả Tuấn khinh thường nói. Y đã mất kiên nhẫn.

Chương 36: Dị Nhân (1)

“Bây giờ anh có thể đi rồi, tôi sẽ không đi theo anh.” Sở Phong bước ra khỏi thư phòng.

“Cậu còn không biết mình có bao nhiêu cân lượng sao? Không biết tốt xấu, chẳng lẽ còn muốn người khác đến đây đón cậu? Nói như vậy, chỉ có thể nói là cậu quá ngu.” Tả Tuấn nói.

“Cái gì?”

Khi đi ngang qua phòng ngủ của Sở Phong, Tả Tuấn trong lúc lơ đãng nhìn thoáng qua, nhìn thấy một thanh đoản kiếm màu đen, nhất thời dừng chân, sau đó bước vào.

“Dừng lộn xộn.” Phản ứng của Sở Phong nhanh hơn, bước vào trước, chớp lấy thanh đoản kiếm.

“Thanh kiếm cũ này có chút bất phàm. Cậu trùng hợp tìm được từ chỗ nào thế? Hãy đưa cho tôi xem.” Tả Tuấn trầm giọng nói, có đủ khí thế, gần như là ra lệnh.

Thanh đoản kiếm màu đen dài hơn một thước, là Sở Phong lấy được trên tàu. Lúc đó cổ nhân kia chết rất kỳ quặc, thần bí, trong một bụi dây leo khổng lồ.

Đồng thời còn có một vệ tinh treo trên sợi dây. Lúc đó hắn cũng bị chấn động.

“Đây là đồ của tôi, chẳng liên quan gì đến anh.” Sở Phong từ chối.

“Thanh kiếm không tồi, mang theo phong cách cổ, không phải vật bình thường. Như vậy đi, cậu tặng cho tôi, xem như quà gặp mặt. Ngày sau tôi sẽ chiếu cố cậu thêm một phần. Nói cách khác, vật này ở trong tay người phàm như cậu cũng lãng phí mà thôi, thuộc kiểu người tài mà không được trọng dụng.”

Tả Tuấn nói chuyện hoàn toàn không khách sáo. Bởi vì y hoàn toàn chẳng có cái gì cần cố kỵ, tự phụ vô cùng. Những lời kia khiến cho người ta cảm thấy vô cùng chói tai.

Sở Phong lạnh lùng nhìn y, im lặng không nói.

Tả Tuấn được người ta ủy thác nhưng đây là quan tâm sao? Đúng là loại người khiến người ta phải chán ghét. Kết quả lại còn đòi thanh đoản kiếm màu đen của hắn làm quà tặng.

“Đưa đây.” Tả Tuấn đưa tay, giọng điệu ra lệnh.

Sở Phong không thèm nhìn y, sắc mặt lạnh lùng.

Tả Tuấn trực tiếp bước đến, tự mình đoạt lấy. Sau khi nhìn thấy thanh kiếm, y biết đây nhất định là một thanh kiếm khí phi phàm, như thế nào có chuyện nó nằm trong tay một người phàm chứ?

Bịch.

Lúc này, Sở Phong cũng không thèm kèm chế nữa, cũng không muốn chịu đựng như vậy nữa, hắn Gương mặt Tả Tuấn hơi vặn vẹo. Bởi vì cơn đau này rất kịch liệt. Y cảm thấy bụng của mình như muốn nứt ra, dạ dày giống như bị chặt đứt.

Một quyền kia khiến y bay thẳng ra ngoài, đụng trúng một vách tường trong phòng ngủ, tạo nên sự chấn động rất nhỏ.

Sức mạnh của Sở Phong gấp mười hai lần người bình thường. Nếu là người bình thường bị trúng quyền, dạ dày nhất định sẽ bị tổn hại, giống như bị tảng đá đập trúng, không thể cử động được nữa.

Tả Tuấn giống như con tôm rơi xuống đất. Nhưng y vẫn rất cứng cỏi, chịu đựng cơn đau, hai tay chống đất nhảy lên, tiến hành phản kích.

Sắc mặt Sở Phong trở nên khác thường. Lực đạo của một quyền vừa rồi của hắn rất dữ dội, nếu thêm chút sức mạnh nữa, hơn phân nữa sẽ xuyên thủng cơ thể người. Đó là một quyền trí mạng.

Nhưng đối phương thế mà chịu đựng được, lại còn muốn ra tay với hắn.

Sở Phong là một người quả quyết, quyết định tiến lên. Tốc độ của hắn rất nhanh, di chuyển khoảng cách trăm mét chỉ tốn có năm giây, trong nháy mắt đã đến gần, không đợi Tả Tuấn nhảy lên, liền đạp một cước xuống.

Bịch một tiếng. Tiếng vang thật lớn. Phía sau lưng Tả Tuấn bị một kích thật mạnh. Y kêu lên đau đớn, sắc mặt vạm vạp, vô cùng dữ tợn.

Y nằm rạp xuống đất, không thể đứng lên.

Tả Tuấn thẹn quá hóa giận. Chỉ là một người phàm, tại sao lại có được sức mạnh lớn đến như thế? Trước kia, y còn rất coi thường Sở Phong.

Bây giờ, y lại bị đối phương đánh cho bị thương, thậm chí còn đánh tới không thở nổi.

“Mày muốn chết!” Y gầm nhẹ, cả người phồng lên, xương cốt nổ lộp độp,

cơ thể nhanh chóng to lên.

Sở Phong không muốn phòng ngủ bị hư hỏng, nhanh chóng xốc Tả Tuấn lên, trực tiếp ném thẳng từ ban công xuống sân.

“Sở Phong, mày đã thành công chọc giận tao. Mày sẽ sống không bằng chết.” Tả Tuấn thoát khỏi tay Sở Phong, rơi xuống sân, phát ra âm thanh rét lạnh.

Nhưng y đã xem thường tốc độ của Sở Phong. Hắn nhảy xuống từ ban công lầu hai, lẳng không một cước đá xuống, đập thẳng vào lưng Tả Tuấn.

Bịch!

Khi hai người rơi xuống đất, mặt đất hơi bị chấn động, có thể thấy được sức mạnh kinh người đến bao nhiêu.

Tả Tuấn quỳ rạp xuống đất, chẳng khác nào bị Sở Phong đập từ trên rơi xuống đất. Xương cốt cả người giống như bị rời ra, đáng sợ nhất là một cước đập trúng eo.

Phụt!

Y nhin không được phun ra một ngụm máu, nhuộm đỏ mặt đất, lần bị thương này xem ra rất nặng.

Sở Phong kinh ngạc. Hắn vẫn giữ lại một phần lực, sợ xảy ra tai nạn chết người. Bây giờ xem ra hắn đã quá lo lắng rồi. Cho dù hắn ra tay nặng hơn nữa, đối phương cũng không bị thương tổn đến tính mạng.

Oành.

Sở Phong đứng trên người Tả Tuấn, dậm chân thật mạnh, lực đạo vô cùng thần kỳ. Hắn cảm thấy trước kia mình đã lo lắng quá rồi. Đối phương vốn có thể chịu được những đòn đánh nghiêm trọng của hắn.

Tả Tuấn kêu lên, cơ thể co rút, nhưng đồng thời cũng kịch liệt bành trướng. Trong thời khắc mấu chốt, cơ thể của y biến dạng, cố gắng chống chọi lại một kích này.

Dù vậy, y cũng cảm thấy rất khó chịu, lưng giống như muốn nổ tung, lưu lại dấu chân màu tím xanh. Hơn nữa miệng của y không ngừng thổ huyết.

Oành một tiếng, Tả Tuấn nghiêng người, rốt cuộc thoát khỏi Sở Phong. Y nhảy lên, mặt đất run rẩy, rất có khí thế đất rung núi chuyển.

đánh ra một quyền trong khoảng cách gần, đánh thẳng vào bụng của Tả Tuấn. Tả Tuấn gập người lại như con tôm, sau đó bay ra ngoài, tạo thành một tiếng vang thật lớn.

Gương mặt Tả Tuấn tràn ngập sự đau đớn, hơi tái nhợt. Y thật sự khiếp sợ, khó có thể tin được, nhưng quả thật y bị một người phạm tâng dưới chót đánh bị thương.

Sức mạnh của Sở Phong rất lớn, gấp mười hai lần người bình thường. Lúc này, cơ thể của hắn hơi trong suốt, tràn ngập mùi thơm. Nếu ở thời cổ đại, hắn nhất định sẽ được xem là thánh.

Lực đạo của một quyền này rất dữ dội.

Sở Phong hít một hơi lạnh. Đây là cùng một người sao? Tại sao trong khoảng thời gian ngắn như vậy đã phát sinh thay đổi như thế?

Lúc này, cơ thể Tả Tuấn kịch biến, thân hình vốn cao một thước bảy, bây giờ

cao đến hai thước tám, quần áo rách nát, hóa thành mảnh vải quần trên người.

Cơ thể trần trụi, có màu vàng đất, lại còn có một luồng khí màu vàng vờn quanh.

Cơ thể này vô cùng tráng kiện, khi phồng lên tràn ngập sức mạnh nổ tung. Tại sao một người bằng xương bằng thịt lại có thể biến dạng trong thời gian ngắn như thế?

Thể trọng của y tối thiểu đã nặng hơn trăm cân, cơ bắp giống như rồng có sừng, lưu động sáng bóng, vô cùng cường tráng, có tác dụng đánh sâu vào thị giác.

Hiển nhiên, y còn có được sức bật không thể tưởng tượng.

Trong nháy mắt đã phồng lên như vậy, đây là đạo lý gì chứ? Sở Phong nghĩ mãi mà không rõ.

“Sở Phong, tôi thừa nhận đã nhìn nhầm cậu. Nhưng cậu không nên khiêu chiến một dị nhân.” Giọng nói Tả Tuấn trở nên trầm thấp.

Giống như sấm rền quanh quần trong viện.

Một tiếng trống vang lên. Khi y cất bước, mặt đất lắc lư, hiển nhiên là có được sức mạnh rất lớn.

Oành một tiếng. Tuy khổ người của y rất lớn, nhưng tốc độ không tính là chậm, từng bước nhảy lên. Khi còn cách mấy mét đã đưa bàn tay to như quạt nan chộp vào đỉnh đầu Sở Phong.

Chương 37: Dị Nhân (2)

Nếu là người bình thường, bị bàn tay như quạt nan của y chop trúng, phỏng chừng đầu sẽ bị nát bấy, rơi thẳng ra ngoài.

Y quả thật đã bị chọc tức. Bất kể hậu quả, y chỉ muốn đạp Sở Phong dưới chân. Tình huống vừa rồi khiến cho y cảm thấy vô cùng bị sỉ nhục. Y cần phải phát tiết, rửa sạch mối nhục này.

Khoảng cách trăm mét chỉ dùng tốc độ 2,5 giây. Tốc độ này sao mà nhanh quá. Sở Phong sượt qua bên cạnh, tránh được bàn tay khổng lồ, hơn nữa còn huy quyền đánh vào thắt lưng của Tả Tuấn.

Bởi vì hắn không biết năm dặm của đối phương nặng bao nhiêu, trước tránh đi cái đã.

Tả Tuấn vô cùng tự phụ, không thèm tránh né, kéo căng thắt lưng, chống đỡ một quyền này, đồng thời vươn bàn tay to chop tới Sở Phong, muốn siết hắn trong tay.

Bịch một tiếng, giống như tiếng trống nổi lên, tiếng vang thật lớn. Sở Phong cảm thấy năm dặm của mình run lên, còn Tả Tuấn thì lão đảo, liên tiếp lui về sau vài bước.

Gương mặt của y hơi đau đớn, như thế nào cũng không nghĩ đến, sau khi biến thành hình thái này, vẫn còn cảm giác đau đớn, không biết lực đạo của người kia lớn bao nhiêu?

Nên biết rằng, bây giờ y đang trong một trạng thái đặc biệt, gần như là thần thoại. Dựa theo lời nói thời cổ đại, đây được xem là cường giả cao nhất trong võ đạo.

Hơn nữa, y còn có thể một đường tiến hóa, trong tương lai được xưng là thần cũng không đủ.

Mấy ngày qua, niềm tin của y bành trướng, cảm thấy bản thân đã siêu phàm nhập thánh, so với người bình thường là hai thế giới hoàn toàn khác nhau, giống như bất đồng chủng tộc.

Trên thực tế, trong thời gian vừa qua, việc nào của y cũng tiến hành thuận lợi, hàng phục rất nhiều hổ đói, tay không đánh chết không ít hung cầm quái thú, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Hiện tại, một người phàm còn chưa biến dị, chỉ dựa vào trạng thái bình thường đã ngăn được y. Có thể khiến y dụng lực như thế, tại sao lại không giết mình chứ?

Đồng tử Tả Tuấn co rút, càng lạnh như băng. Y không cho phép người này còn sống. Chẳng sợ ngày sau bị trách cứ, y cũng muốn giết Sở Phong.

Y nắm chặt nắm đấm, trên người tản ra một luồng khí màu vàng mênh mênh, rất giống cơ thể màu vàng đất của y. Một luồng khí tức mãnh liệt trào ra.

Sau một quyền thăm dò, Sở Phong đã có thể xác định, hẳn có thể ngăn cản được trọng quyền của đối phương, là một cấp độ, không cần sợ nữa.

Tả Tuấn gầm nhẹ một tiếng, cơ thể dường như tăng vọt nửa thước, bàn tay chộp tới Sở Phong, đại thế mãnh liệt, như bá vương không gì đỡ nổi.

Cơ thể lớn như vậy, hơn nữa còn tráng kiện quá đáng, quả thật là một chủng tộc khác.

Sở Phong ngạnh kháng, không chút lùi bước, đồng thời toàn lực bộc phát, sức mạnh gấp mười hai lần bình thường, cộng thêm tốc độ đáng sợ, năm đấm đó đủ để đánh nứt một tảng đá.

Bịch bịch bịch!

Hai người giao thủ, Sở Phong không chỉ dám đối quyền với y, thỉnh thoảng còn nhờ sức mạnh siêu nhân, vọt đến sau lưng y, tiến hành tấn công.

Phần sau, Sở Phong cũng không giữ lại chút nào.

Bịch một tiếng. Sau nhiều lần giao thủ, Sở Phong chuyển ra sau lưng Tả Tuấn, một quyền đánh ra, cơ thể cao lớn của Tả Tuấn bay lên, đâm về phía xa.

Bùn đất trong vườn hoa văng lên. Thân hình cao gầy ba thước rơi xuống, thanh thế rất lớn.

“Chết!”

Tả Tuấn thẹn quá hóa giận, đồng tử lạnh lại, cuối cùng hóa thành màu vàng gầy giống màu da của y, cả người tiếp tục phồng lên, khớp xương vang lên rôm rốp.

Đồng thời, cánh tay phải của y xuất hiện một luồng sương mù mênh mênh, giống như đất vàng, trong nháy mắt tay phải của y to lên rất nhiều.

Oành.

Y đánh tới Sở Phong. Tay phải quả nhiên rất đặc biệt, trở thành màu vàng nhạt, to bằng cái cối xay, còn to gấp mấy lần tay trái.

Cứ như vậy chụp xuống, bao trùm cả người Sở Phong.

Cảnh tượng rất đáng sợ. Khí thể màu vàng đất lưu động, tràn ngập hơi thở khủng bố.

Sở Phong cả kinh, rất nhanh tránh né, đồng thời suy nghĩ biện pháp. Quyền pháp mà con nghé vàng dạy hẳn còn chưa luyện thành. Hẳn đành vận dụng thủ pháp hô hấp đặc biệt, điều chỉnh sức mạnh của mình.

Trong khoảnh khắc, Sở Phong huy quyền. Hẳn cảm thấy, sau khi phối hợp với thủ pháp hô hấp đặc biệt này, lực đạo bản thân không ngừng tăng gấp bội, nhịn không được mà nghênh kích.

Phụt!

Máu văng ra. Năm đấm Sở Phong lập tức xuyên qua bàn tay to như cối xay kia. Cảnh tượng kinh người, ngay cả hẳn cũng bị chấn trụ.

"A....."

Tả Tuấn kêu lên thảm thiết, sắc mặt tái nhợt. Y lão đảo rút lui, bàn tay không ngừng nhỏ máu. Các khớp xương trong cơ thể y kêu lên rôm rốp, hình như nhụt chí, cơ thể không ngừng thu nhỏ lại.

Không bao lâu sau, y đã trở lại chiều cao của người bình thường. Sương mù màu vàng đất tan hết, cả người uể oải vô cùng, té trên mặt đất, không ngừng kêu đau.

"Đây là sức mạnh của người phàm mà anh nhìn thấy đây. Cũng chẳng có gì hơn." Sở Phong đến gần, cúi đầu nhìn Tả Tuấn.

Trong lòng Tả Tuấn sợ hãi. Y biết mình đã sai một cách thái quá, đánh giá

sai lầm. Người trước mắt sao có thể là người phạm được chứ? Tuy rằng còn chưa trải qua kiểm tra triệu chứng dị nhân, nhưng tuyệt đối đáng sợ.

Y sợ Sở Phong giết chết y.

“Tổng cộng có bao nhiêu người? Đến núi Thái Hành có mục đích gì? Anh hãy nói từ đầu đến đuôi cho tôi biết.” Sở Phong bình tĩnh hỏi.

Tuy hẳn đã đoán ra được vài phần, nhưng vẫn còn không ít nghi hoặc cần nghiệm chứng, muốn từ miệng đối phương tìm ra sự thật.

Ban đầu Tả Tuấn sợ bị giết, nhưng về sau lại tỏ ra kiên cường, ngậm miệng, một câu cũng không nói.

Sở Phong không chút khách sáo, ra tay nặng, một quyền đánh vào mũi của Tả Tuấn. Nơi này bị thương sẽ rất đau, đừng nói đến bị một kích như vậy.

Sự đau đớn khiến trước mắt Tả Tuấn biến thành một màu đen. Nước mắt, nước mũi và máu cùng nhau chảy ra, đau đến mức suýt ngất đi.

Y vẫn ngậm chặt miệng không nói.

Đúng lúc này, con ghé vàng nhô đầu ra từ trong một gian phòng, sau đó chậm rãi bước đến.

Nó quả nhiên rất nghe lời, vẫn luôn trốn trong phòng.

Nhưng Sở Phong hoài nghi, sợ dĩ nó nghe lời như vậy, chỉ là muốn xem kịch. Bảo nó núp đi, phỏng chừng không có hy vọng gì.

Sở Phong không muốn con ghé vàng bị bại lộ, đánh thẳng ba quyền vào mũi, thậm chí hai mắt của Tả Tuấn, rất chú ý số lượng, nhất thời khiến Tả

Tuấn thét lên, nhắm mắt lại.

“Đúng là phiền phức mà.” Hãn cảm thấy đau đầu. Người này cứng miệng như vậy, đánh thế nào cũng không chịu nói, nên xử lý như thế nào đây.

Nếu giết chết y, Sở Phong cảm thấy khó mà xuống tay. Dù sao hãn cũng là người hiện đại, chưa từng trải qua chuyện giết người, nhất thời không qua được cửa ải trong lòng.

Nếu để cho Tả Tuấn chạy thoát, nhất định sẽ rước lấy phiền toái rất lớn.

Còn nếu nhốt lại, cũng không nhất định sẽ an toàn. Tả Tuấn mất tích, đồng bọn của y khẳng định sẽ tìm kiếm. Hơn nữa, nói không chừng những người khác cũng đến nơi này.

Dù sao, có người từng ủy thác cho bọn họ để ý Sở Phong. Nếu có ngày người đó đến đây, phát hiện Tả Tuấn bị nhốt, lại càng dễ dàng xảy ra vấn đề lớn.

“Làm thế nào để giải quyết phiền phức này đây? Nếu y có thể quên mất chuyện hôm nay thì tốt rồi.” Sở Phong lẩm bẩm.

Chương 38: Con Đường Đơn Giản Nhất (1)

Con ghé vàng nghe xong, không chút hoang mang, chậm rãi bước đến, viết hai chữ xiêu xiêu vẹo vẹo trên mặt đất: “Đơn giản.”

“Mày có biện pháp sao?” Sở Phong kinh ngạc.

Con ghé ngẩng đầu, tràn đầy vẻ ngạo nghễ.

“Thế thì giải quyết nhanh đi.” Sở Phong vui mừng, vội vàng thúc giục.

Con nghé vàng chậm rãi bước đến gần Tả Tuấn, hơi đánh giá một chút, sau đó giơ hai móng, bịch bịch hai tiếng, đập vào đầu Tả Tuấn hai cái.

“Đập nhẹ thôi, sắp bể đầu ra rồi.” Sở Phong giật mình kêu lên, vội ngăn cản. Hẳn biết sức mạnh của con nghé bao lớn, như thế nào cũng không nghĩ đến nó lại đập đầu Tả Tuấn như thế.

Tả Tuấn đầu tiên là kêu lên thảm thiết, sau đó ngất đi. Mặc dù chìm vào trạng thái vô thức, nhưng y vẫn còn run rẩy, miệng sùi bọt mép, đầu lắc lư không ngừng.

“Đây được xem là biện pháp giải quyết gì?” Sở Phong nghi ngờ hỏi.

Con nghé vàng lại viết lên mặt đất ba chữ xiêu xiêu vẹo vẹo: “Mất trí nhớ.”

“Mày... đủ hung ác thật.” Sở Phong thật không biết nói gì cho phải. Con Ngưu Ma Vương này quả nhiên không phải người lương thiện, chỉ đạp loảng xoảng hai chân, đã đánh người ta đến mất trí nhớ.

Sở Phong nhìn con nghé vàng, ánh mắt là lạ. Vốn tưởng rằng nó sẽ thi triển một thủ đoạn kỳ quái nào đó, hẳn đang chuẩn bị mở rộng tầm mắt, ai nghĩ cuối cùng lại như vậy.

“Người nghĩ rằng đơn giản như vậy sao?” Hẳn hoài nghi. Phương pháp thô bạo, thiếu hàm lượng kỹ thuật như vậy, rốt cuộc có được không? Hẳn cảm thấy tổng không thể dựa vào con nghé vàng này được.

Con nghé vàng khá trầm ổn, di chuyển chậm rãi, viết mấy chữ rất khó coi: Đại đạo đơn giản nhất.

Sở Phong trợn mắt há mồm, hoàn toàn không nói gì. Cuối cùng, hẳn thật sự muốn chửi bậy một câu.

Người dậm loạn hai chân, thô bạo đánh xuống, đích thật rất đơn giản. Nhưng có thể được gọi là con đường đơn giản nhất không?

“Ta... bị ngọn núi lớn đè đầu. Ta... muốn chết.” Trên mặt đất, Tả Tuấn miệng sùi bọt mép, ăn nói mê sảng.

Có thể thấy được hai cặp móng kia đã thương tổn y bao lớn. Suy nghĩ của y đã bị hỗn loạn. Mặc dù hôn mê, nhưng miệng vẫn kêu lên đau đớn, cảm thấy đầu đau như muốn nứt ra.

“Anh ta không có việc gì chứ? Có để lại di chứng gì hay không? Vạn nhất vẫn chưa tỉnh lại, vậy thì phiền phức rồi.” Sở Phong hơi lo lắng.

Trước kia, hẳn còn nghi ngờ thủ đoạn của con nghé vàng. Bây giờ xem ra, hẳn nên lo lắng cho mức độ bị thương của Tả Tuấn.

Bởi vì nghé vàng không nặng không nhẹ, chủ yếu nhất nó cũng chẳng phải thứ tốt gì. Thật không biết hai móng kia hạ xuống sẽ mang đến hậu quả gì nữa.

Nhìn bộ dạng của Tả Tuấn, Sở Phong cũng cảm thấy rất đau.

Tuy rằng Tả Tuấn đã ngất, nhưng nằm co rút trên mặt đất, không ngừng sốt cao, hoàn toàn không ổn.

“Đây là ác nhân có ác ngữ ma trị sao?” Sở Phong lẩm bẩm. Hẳn tìm kiếm khắp người Tả Tuấn, muốn tìm xem có vật phẩm gì kỳ lạ hay không.

Chủ thủ, kiếm khí đều do hợp kim luyện chế. Tuy rằng rất bất phàm, nhưng không thể so sánh với đoản kiếm màu đen. Ngoài ra còn có một số thực vật vụn vặt.

Cuối cùng, Sở Phong từ trong ngực của y lấy ra một tấm bản đồ da thú, thoạt nhìn không giống cổ xưa, hẳn là được vẽ gần đây.

Nghĩ đến bản đồ làm bằng giấy sẽ dễ bị tổn hại, làm bằng da sẽ dễ bảo tồn hơn.

Nhất là Tả Tuấn, cơ thể trong nháy mắt biến dị, trở thành người khổng lồ cao ba thước, vờn quang sương mù màu vàng đất, như vậy rất dễ làm hư hao đồ vật trên người.

Da thú đã trải qua xử lý đặc biệt, rất mềm mại, xếp chồng lên nhau, khi mở ra cực kỳ lớn, phủ kín cả một mặt đất.

Đây là bản đồ của núi Thái Hành, xung quanh mấy trăm dặm đều có đánh dấu, rất kỹ càng, tất cả các ngọn núi đều vô cùng rõ ràng.

“Có một số ngọn núi tôi chưa từng nhìn thấy.”

Nhà của Sở Phong ở đây, tất nhiên rất quen thuộc. Hãn phỏng đoán là mới được vẽ gần đây, bao gồm những ngọn núi hồng hoang đột nhiên xuất hiện.

Sắc mặt của hãn trở nên vui mừng. Tấm bản đồ này rất có tác dụng đối với hãn.

Hãn xem xét cẩn thận, phát hiện trên tấm da thú có ký hiệu đặc biệt, có khu vực vẽ một bộ xương màu đen, có ngọn núi thì chú thích hai chữ “ngắt lấy.”

Ngoài ra, còn có vùng núi dùng bút mực màu đỏ vòng lên.

Ký hiệu không phải rất nhiều, nhưng lại rất bắt mắt, khiến cho người ta sẽ chú ý đến ngay lần đầu tiên. Không cần suy nghĩ, người ta cũng biết nơi này nhất định rất cổ quái.

Có nên cắt tấm bản đồ da thú này không? Sở Phong suy nghĩ, cuối cùng vẫn bỏ qua. Hắn mang đến một tờ giấy trắng, tự mình đối chiếu với tấm da thú, trong thời gian ngắn miêu tả lại một phần.

“Tiến cái thứ phiền phức này đi sớm một chút.” Sở Phong mang theo Tả Tuấn bước ra ngoài cửa, tiến vào khu rừng bên cạnh. Đây là thôn trấn nằm ở phía đông nhất, có rất ít người qua lại, quả thật tiện vô cùng.

Với thể lực cùng tốc độ của Sở Phong mà nói, mang theo một người đi vội rất dễ dàng. Hắn một hơi chạy hơn hai mươi mấy dặm, xuyên qua khu rừng, đặt Tả Tuấn trên một đường nhựa bị tách ra.

Tả Tuấn vẫn hôn mê như trước.

Sở Phong nhìn lại, hai bên con đường này đều là lúa mì, cách khu rừng rất xa, không có khả năng có dã thú, vì thế hắn xoay người rời đi.

Thị trấn thật sự rất yên tĩnh. Bởi vì mọi người đã không còn khủng hoảng nữa.

Mấy ngày gần đây, một số thanh niên bắt đầu ra đường, mang theo dụng cụ phòng thân, thử tiến đến các huyện thành.

Bọn họ cảm nhận được, người ở huyện thành, tỉnh thành sẽ nhiều hơn, sẽ càng an toàn hơn.

Nhưng sau khi có người thành công đến huyện thành, bọn họ không còn

ngũ như vậy. Gần huyện thành có hai ngọn núi Hồng Hoang, cao ngất trong mây, cách quá gần.

Mơ hồ có thể thấy được các loại hung cầm quái thú trên núi, ví dụ như con rết màu bạc dài hai thước, giống như một con bạch xà, tất cả sinh vật đều phải tránh xa.

Hoặc một con mãnh cầm màu đỏ chộp lấy con báo, xem như món ăn, máu chảy đầm đìa.

Còn có người nhìn thấy một con nhện đỏ như lửa đang kết tấm lưới to như cái nhà bắt ngang hai ngọn núi. Sau đó nhả tơ, bắt hết tất cả chim lớn trong phạm vi mười mét, cảnh tượng vô cùng huyết tinh tàn bạo.

Rất nhiều sinh vật chưa bao giờ gặp trước đây, bây giờ đều xuất hiện trên ngọn núi gần huyện thành.

Điều này ai mà không sợ chứ?

Người trong thị trấn gần đây đều chạy trốn, sợ có ngày quái vật xuống núi.

Về phần nội thành và tỉnh thành, nghe nói cũng không nơi nào tốt, thậm chí còn nghiêm trọng hơn, giống như thời viễn cổ đang đến, trên mặt đất xuất hiện rất nhiều khu rừng rộng lớn với rất nhiều mãnh thú.

Sau một phen thăm dò, những người ở thị trấn Thanh Dương đều nhụt chí, từ huyện thành lui về.

Lúc này, cũng có không ít người rất thiết thực, đều là những người ở thế hệ trước, bắt đầu gieo hoa màu bên ngoài thị trấn, hy vọng có thể tự cấp tự túc.

Vốn lúc trước có đồng ruộng, bây giờ địa vực gia tăng gấp bội. Mặc dù vẫn

còn một số khu rừng, nhưng địa vực gieo trồng cũng trở nên càng lúc càng rộng lớn.

Bây giờ vốn đã là cuối thu, nhưng lá cây vẫn không vàng, cỏ vẫn không khô, vẫn sinh cơ bồng bồng như trước, thời tiết chuyển sang ấm, giống như mùa hạ đang tiến đến.

Điều này đã hình thành một loại kỳ cảnh, ví dụ như phía đông nhà Sở Phong có một số cây ăn quả sinh ra loại quả đỏ rực, còn có một số thì đang nở hoa.

Chương 39: Con Đường Đơn Giản Nhất (2)

Mùi trái cây và mùi hoa hòa hợp lại với nhau. Có một cây nặng trĩu quả, còn có một số cây đang đơm hoa, vô cùng xinh đẹp.

Mùa thu, đối với người của thế giới này mà nói, có ý nghĩa rất đặc biệt.

Bởi vì chiến tranh đã từng phát sinh, suýt chút nữa hủy diệt đại địa. Theo năm tháng, thổ địa căn cõi, thực vật thiếu thốn, mọi người phải chắt vật sinh tồn.

Thời đại hậu văn minh, mỗi khi mùa thu đến, tất cả mọi người phải tham dự vào việc thu hoạch nông nghiệp.

Về sau, dù điều kiện ác liệt đã thay đổi, phần thịnh xuất hiện, nhưng cũng dần dần hình thành thói quen. Ý nghĩa của mùa thu trở nên đặc biệt, trở thành một ngày nghỉ lớn nhất.

Cho nên, có rất nhiều người ở thị trấn, ví dụ như học sinh thì nghỉ học, công nhân thì nghỉ ngơi, người từ những thành thị khác trở về. Hiện tại có người

bắt đầu tổ chức gieo trồng, căn bản không thiếu sức lao động.

Sở Phong nhìn thoáng qua phòng ướp lạnh, thực vật vốn chất cao như núi, bây giờ lộ ra khoảng trống, chủ yếu là do con nghé vàng ăn.

“Bây giờ các cửa hàng lớn đều bị người ta mua hết, vật tư khan hiếm, mình nhất định phải nghĩ biện pháp.” Sở Phong quyết định luyện quyền trước, bảo đảm sự an toàn cho bản thân trước khi lên núi.

Bởi vì hắn muốn săn bắt một số thú rừng. Trong thời đại mà ẩm no có thể trở thành vấn đề lớn, không có gì cần thiết hơn so với thịt để bổ sung cho cơ thể.

Hắn luyện quyền trong viện, uy vũ sinh phong, thức thứ nhất của Ngưu Ma Quyền đã dần dần có thần. Hắn rốt cuộc cũng đã luyện xong, uy lực cương mãnh, ngẫu nhiên còn phát ra tiếng sấm.

Còn có một tầng sức mạnh thần bí bao trùm mặt ngoài năm đấm của hắn, có thể bộc phát lực đạo khủng bố.

Ầm!

Sở Phong thử đánh một quyền, đánh nát tảng đá ngoài cửa viện.

“Đây là tay của con người sao?” Sở Phong sửng sờ. Tảng đá cao nửa thước bị nát một góc. Quyền ấn này sao mà dữ dội, đáng sợ như vậy?

Hắn cẩn thận thể ngộ. Sức mạnh này không phải là nội lực mà truyền thuyết đã miêu tả. Nó giống như một tấm lụa mỏng bao phủ năm đấm.

Hắn phát hiện, nếu phối hợp với bộ pháp hô hấp kỳ lạ, uy năng sẽ tăng gấp bội, càng thêm khủng bố.

Sở Phong mơ hồ đoán được, bộ pháp hô hấp kia thật sự rất khó lường, vô cùng thần bí, đem sức mạnh của một loại quyền pháp tăng lên một bậc.

Trách không được con nghé vàng ngày nào cũng phải luyện một lần, còn chịu khó luyện hơn cả Ngưu Ma Quyền của chủng tộc nó.

Sáng sớm, ánh mặt trời dâng lên cao, chiếu sáng khắp nơi.

Tả Tuấn có cảm giác đầu của mình rất đau. Y chậm rãi tỉnh lại, hơi lắc đầu, cảm giác nào như muốn trào hết ra ngoài.

“Tôi đang ở đâu vậy?”

Y loạng choạng cơ thể, lắc lư bước đi, sắc mặt tái nhợt, hai mắt vô thần, hoàn toàn không rõ đây là tình huống gì.

Y cúi đầu nhìn thấy quần áo rách tung tóe của mình, hình như đã từng trải qua một trận chiến đấu?

Một lúc lâu sau, y mới dần dần nhớ lại một việc, miệng lẩm bẩm: “Vị kia của Mục gia ám chỉ ta, nếu đi ngang qua thị trấn Thanh Dương, nếu không cần bận tâm chuyện gì, có thể đến dạy dỗ một kẻ người phạm.”

Tả Tuấn nhớ lại. Bây giờ y phải đến thị trấn Thanh Dương mới đúng, tại sao lại té xỉu ở đây, cái gì cũng không nhớ nổi.

Y cảm nhận được suy nghĩ của mình hình như bị gián đoạn, trí nhớ mơ hồ, chuyện gì cũng không thể nhớ nổi.

“Chẳng lẽ khi mình đến đây thì bị đánh lén?” Y hoài nghi.

Cuối cùng, y loạng choạng bước về hướng thị trấn Thanh Dương, vừa đi vừa cười lạnh: “Chỉ là một người phạm tội mà. Mặc dù trạng thái bây giờ của mình có chút vấn đề, nhưng cũng có thể tùy tiện nhào nặn hăn.”

Mặt trời lên rất cao, ánh nắng ấm áp, tiết tấu Sở Phong hô hấp thật sự rất đặc biệt, nhả ra nuốt vào ánh bình minh. Cho đến thật lâu sau, hăn mới hoàn thành bộ pháp hô hấp của ngày hôm nay.

Hăn vừa mới đứng lên, lập tức nhìn thấy Tả Tuấn đang lắc lư bước vào trong viện.

Sở Phong ngạc nhiên, tại sao người này lại đến lần nữa?

Ban đầu, hăn cho rằng phương pháp giải quyết của con nghé vàng không đáng tin cậy, không thể làm cho người này mất trí nhớ. Hiện tại lại tìm đến báo thù.

“Ngươi Ma Vương, mày làm chuyện tốt rồi đấy.” Sở Phong gọi.

“Chỉ là một người phạm tội mà, không cần hô to gọi nhỏ trước mặt tôi. Ôn ào quá.” Tả Tuấn chán ghét, mắt bình tĩnh nói.

Y còn thẳng thắn hơn cả ngày hôm qua, không thềm che giấu, vô cùng bất lịch sự, bởi vì đầu quá đau đã làm cho y mất tỉnh táo.

Sở Phong kinh ngạc nói: “Anh đúng là bản tính khó sửa, quên mất bài học rồi à?”

“Cậu quen tôi sao?” Tả Tuấn hoài nghi, nhưng nhanh chóng giận tím mặt, nói: “Bất luận thế nào, cậu nhất định phải ném chút khổ sở, chịu chút tra tấn. Có một số người vĩnh viễn không thể trèo cao. Những người bên cạnh cô ấy đều có thể nghiền ép cậu.”

Biểu hiện Sở Phong vô cùng quái dị. Hắn có thể xác định, Tả Tuấn đích thật đã mất trí nhớ, nhưng lại nhớ đến chuyện sớm hơn trước đó, ví dụ như đến đây gây phiền phức cho hắn.

Điều này đúng là phiền phức thật. Sở Phong có chút dở khóc dở cười.

“Đau đầu quá, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, ai đã đánh lén tôi trên đường?” Tả Tuấn vỗ trán, không khỏi khó hiểu. Đây chính là nguyên nhân hôm nay y hơi vội vàng.

“Sao tôi cứ có cảm giác giống như bị lừa đá quá, đầu đau quá.” Y lẩm bẩm.

Sở Phong nghe xong, hơi buồn cười, nói: “Anh đúng là bị lừa đá rồi.”

Lúc này, con nghé vàng vừa lúc đi tới, nghe được, đồng thời còn nhìn thấy chuyện gì xảy ra, nhất thời trầm cái mặt trâu xuống.

Tả Tuấn không chú ý đến con nghé vàng. Y cười lạnh, hơi lão đảo, nhắm ngay Sở Phong, ý định ra tay.

Bịch.

Sở Phong đá nghiêng một cái, đá Tả Tuấn nện thẳng vào bức tường, sau đó quay đầu lại hỏi con nghé vàng: “Mày tính xử lý như thế nào đây? Anh ta còn nhớ rõ muốn đến nơi này?”

Con nghé vàng chậm rãi bước đến, dùng một chân chỉ vào hai chữ “đơn giản” còn chưa xóa trên mặt đất.

Sau đó, nó bước đến chỗ Tả Tuấn.

Tả Tuấn phát mộng, đầu óc choáng váng. Y thế mà bị một người phàm đập bay? Mà sau đó, y lại nhìn thấy một con nghé vàng óng ánh, vẻ mặt hèn mọn đang cười nhạo y, tiêu sái bước đến.

Tình huống gì vậy? Đây là ảo giác sao? Y cảm thấy không được chân thật cho lắm. Tại sao một con nghé con lại dám khinh bỉ y? Đáng dấp còn kỳ lạ như vậy, đây là cảnh trong mơ sao?

Bịch bịch bịch bịch!

Lúc này, con nghé vàng vẫn thô bạo như trước, tổng cộng đá bốn cái vào đầu Tả Tuấn, còn nhiều hơn trước hai cái.

Sau đó, nó làm như cao nhân đắc đạo, chậm rãi xoay người, trầm ổn như núi, thong thả rời đi.

Tả Tuấn khiếp sợ, đứng ngây tại chỗ, dường như không thể tin được hình ảnh mà mình đã nhìn thấy, nhưng cũng chỉ có thể trợn trắng mắt, chậm rãi ngã xuống, sau đó nằm thẳng cẳng, bất tỉnh nhân sự.

“Mày lại giải quyết theo cách đó sao? Lần này có thể tin tưởng được không?” Sở Phong lo lắng. Nếu lần này ném Tả Tuấn đi, y có còn tìm đến cửa nữa hay không?

Con nghé vàng lại giơ hai chân, ý là lần này đập thêm hai cú, cam đoan không thành vấn đề.

Sở Phong im lặng cả nửa ngày, cuối cùng nhịn không được, mới nặn ra một câu: “Mày không thể tìm được cách nào khác sao?”

Con nghé vàng không nhanh không chậm, chỉ chỉ năm chữ cũng được lưu lại ngày hôm qua, chữ viết đặc biệt khó coi: “Đại đạo đơn giản nhất.”

Sở Phong vừa định uống ngụm nước, thiếu chút nữa sặc chết, phụt một tiếng, toàn bộ văng hết ra ngoài.

Chương 40: Phồn Thịnh Chưa Từng Có (1)

Sở Phong dạo một vòng chung quanh Tả Tuấn, rõ ràng cảm thấy đầu của y to hơn không ít, sưng một cách bất thường. Trước sau trúng sáu lần chân của con nghé, phỏng chừng đã hoàn toàn mất trí nhớ cũng nên?

“Đã bảo đừng tìm đến cửa, tội gì phải chịu khổ như vậy chứ?” Sở Phong lắc đầu.

Nhưng hắn không khỏi cân nhắc, nếu lần sau Tả Tuấn lại đến nữa, phỏng chừng đầu không còn giữ được. Cái gì là đại đạo đơn giản nhất, bị con nghé vàng đó đập cho hai phát nữa, phỏng chừng đầu của y sẽ biến thành quả dưa hấu.

Sở Phong kiểm tra toàn thân Tả Tuấn, nhất là điện thoại, xem có cuộc trò chuyện nào mới nhất không. Nhưng đáng tiếc, nhật ký cuộc gọi hoàn toàn trống rỗng.

Sở Phong đoán, sau khi Tả Tuấn liên lạc với người kia, đã vội xóa đi dấu vết.

Lúc này, hắn mang theo Tả Tuấn chạy một hơi ba bốn chục dặm, ném y trên con đường hướng đến huyện thành, sau đó quay về.

Thị trấn đã khôi phục sinh khí, ngày nào cũng có rất nhiều người ra ruộng làm việc, hiện tại đã gieo xuống không ít hạt.

Theo cách nói của một số người già, khí hậu lúc này thích hợp cho hoa màu sinh trưởng. Nếu không có chuyện gì ngoài ý muốn, mấy tháng nữa sẽ là một đợt thu hoạch lớn.

Vì vậy, người trên thị trấn cười tươi không ít.

Đột nhiên, trên đường vang lên tiếng xôn xao, rất nhiều người cùng nâng lên một chàng thanh niên còn rất trẻ. Trên người cậu ta rất nóng, không ngừng bốc khói màu trắng, giãy dụa đau đớn.

“Mau đưa đến Bác sĩ Vương gần đây.”

Có người kêu lên, biểu hiện lo lắng. Một đám thanh niên trai tráng vội vàng đưa cậu ta đến phòng khám nổi tiếng trong thị trấn.

Sau khi Sở Phong quay về, vừa lúc nhìn thấy cảnh tượng này. Hắn vội chạy theo, xem có cần giúp đỡ gì không.

“Vương Phàn, con của mẹ, rốt cuộc con bị làm sao vậy?” Mẹ của chàng thanh niên chạy đến, nước mắt trào ra, ngã nhào xuống đất, thật sự rất sợ hãi.

Chàng thanh niên tên Vương Phàm gương mặt vắn vẹo, không ngừng quay cuồng. Mấy người trưởng thành đều giữ không được cậu ta, cả người rất nóng, bốc lên khói trắng.

Sở Phong nhìn thấy, không khỏi cả kinh, hơi dăm chiêu một chút.

“Đại tẩu, Vương Phàn ăn trúng một loại trái cây trong vườn, kết quả bị như vậy.” Bên cạnh, một người đàn ông trung niên lên tiếng.

Gần đây, có không ít người trên thị trấn tiến hành gieo trồng, tất cả ruộng đồng đều được sử dụng.

Nhà Vương Phàn cũng có một mảnh đất. Hôm nay cậu ta khai khẩn cùng với người khác. Khi nghỉ ngơi, cậu ta ngửi được một mùi thơm ngát, phát hiện một loại quả màu bạc trong một bụi cỏ đắng xa.

Bụi cỏ đó nhìn rất bình thường, kết quả lại sinh ra một loại trái cây trắng lóa.

Lúc đó, Vương Phàn đang khát nước, ngửi được mùi thơm mê người, kết quả nhìn không được liền ăn luôn. Không bao lâu sau thì bắt đầu kêu lên đau đớn, không ngừng quay cuồng trên mặt đất.

Mọi người lao nhao kể hết mọi chuyện.

Mẹ của Vương Phàn càng khóc lớn hơn. Bà cực kỳ sợ, sợ đứa con duy nhất của mình chết đi.

“Khóc cái gì, đứa nhỏ còn chưa chết mà.” Cha Vương Phàn cả giận nói, cùng với vài người hợp lực, cuối cùng cũng đưa được cậu ta vào trong phòng khám. Bây giờ cứu người mới là quan trọng nhất.

Mấy người trưởng thành dùng sức ấn cũng không được. Sức mạnh của Vương Phàn càng lúc càng lớn, lại muốn tránh thoát, cuối cùng Sở Phong tiến lên hỗ trợ, cậu ta mới không thể động đậy được.

Bác sĩ Vương quan sát, dùng dụng cụ kiểm tra toàn diện cho Vương Phàn một lần.

“Sinh mệnh của nó đang rất hỗn loạn, một số kích thích tố tăng vọt, tình huống không ổn. Ta chưa từng thấy người bệnh nào như vậy.” Bác sĩ Vương đổ đầy mồ hôi. Ông hoàn toàn thúc thủ vô sách, bó tay không biện pháp.

“Đứa nhỏ này là bị lời đồn hại, nhất định là đã tin vào mấy chuyện như là ăn một loại trái cây có thể biến thành Thiên Thần Cánh Bạc. Tôi thấy đây chính là nói hươu nói vượn.”

“Đúng vậy, tuy rằng gần đây việc lạ xảy ra không ít, nhưng toàn là chuyện hoang đường, không thể tin được.” Một người đàn ông trung niên khác gật đầu.

Sở Phong không lên tiếng, lẳng lặng lắng nghe. Hắn quan sát cậu thanh niên trên giường bệnh. Chỉ có một mình hắn biết, nếu không có chuyện gì ngoài ý muốn, Vương Phàn sẽ trở thành dị nhân.

Tuy y thuật của Bác sĩ Vương cao siêu, xa gần nghe tiếng, nhưng đích thật là không có biện pháp chữa trị cho Vương Phàn.

Vẻ mặt của Bác sĩ Vương xấu hổ, nói cho cha mẹ Vương Phàn biết, ông không có đầu mối, trước mắt chỉ có thể quan sát.

Mặt cha Vương Phàn biến thành màu đất, còn mẹ của cậu ta thì bắt đầu khóc lớn, sợ hãi không thôi.

Trong ngày, những người ở thị trấn đều dặn dò con cái trong nhà, nếu nhìn thấy quả nào kỳ lạ, nhất định không được ăn. Bằng không, chuyện như Vương Phàn có thể phát sinh.

Sở Phong cũng không về nhà, cùng với Bác sĩ Vương canh chừng Vương Phàn.

Sau khi bị Sở Phong đè lại, Vương Phàn dần dần ngủ say, không còn gây sức ép nữa, nhưng cơ thể vẫn không ngừng run rẩy, khói trắng bốc lên, có chút đáng sợ.

Cha mẹ của Vương Phàn không hề buồn ngủ, khóc sưng cả mắt.

Trời tờ mờ sáng, Vương Phàn bị trói trên giường rồi cuộc đã tỉnh, phát ra tiếng kêu đau đớn, muốn tránh thoát khỏi dây trói.

Sở Phong bị đánh thức, chạy nhanh đến đè lại.

“Con đau quá...”

Trong quá trình này, Sở Phong nhìn thấy phần bụng của Vương Phàn phồng to lên, sau đó phát ra âm thanh răng rắc, giống như khớp xương bị kéo dài, nghe mà sờn cả da gà.

Một luồng sương mù màu trắng bao phủ lấy cậu ta.

Hiển nhiên, Vương Phàn đang xảy ra thay đổi kịch liệt.

Cuối cùng, cậu ta gào lên thảm thiết. Tiếng kêu đau đớn kinh động những người ở gần, trên thị trấn có không ít người chạy đến.

Nửa tiếng sau, Vương Phàn yên tĩnh lại, sương trắng tan hết, tất cả mọi người đều trợn mắt há mồm, chẳng khác nào thấy quỷ.

Phần bụng của Vương Phàn mọc thêm hai cánh tay, có màu trắng bạc, nhìn qua rất có sức mạnh.

“A, Vương Phàn, con làm sao vậy? Con cảm thấy không khỏe chỗ nào?” Mẹ của cậu ta kêu lên sợ hãi, lập tức nhào đến.

Sắc mặt Vương Phàn trắng bệch, hơi suy yếu. Cậu ta nói cho mẹ mình biết, cậu ta không sao, chỉ là có cảm giác rất đói.

“Con còn nói không có việc gì, con xem... mọc thêm hai cánh tay rồi đây.” Mẹ của Vương Phàn vừa khóc vừa nói. Đứa con của bà biến thành quái vật khiến cho bà thương tâm vô cùng.

Rất nhiều người ở thị trấn nghe tin chạy đến, khiến phòng khám trở nên chật như nêm cối.

“Mau chuẩn bị thức ăn.” Cha của Vương Phàn hô, nhờ bà con hàng xóm mang đến một ít thức ăn.

“Chẳng lẽ lời đồn là thật? Các người nhìn xem, Vương Phàn đã thật sự xảy ra dị biến.” Có người nhỏ giọng nói.

Hiện tại, Vương Phàn đã hoàn toàn biến dạng, vốn lúc trước còn hơi mập một chút, bây giờ trở nên gầy gò, mọc thêm hai cánh tay, hơn nữa làn da ngăm đen trong quá khứ đã trở nên trắng nõn.

Cuối cùng, Vương Phàn ăn rất nhiều thịt, cơm thì hết chén này đến chén nọ, cuối cùng mới lấp đầy cái bụng, không còn cảm thấy đói và suy yếu nữa.

Trong quá trình ăn cơm, hai cánh tay màu trắng bạc của cậu ta không ngừng đút thức ăn vào miệng.

Mọi người ngạc nhiên không thôi.

Cuối cùng, Vương Phàn bước ra sân, huy động cánh tay màu bạc, cảm nhận sự thay đổi trong cơ thể, trong lòng cậu ta trầm xuống. Dù sao hình dáng như vậy có hơi giống quái vật.

Chương 41: Phồn Thịnh Chưa Từng Có (2)

Ầm!

Cậu ta giận dữ đánh ra một quyền, kết quả khiến ánh mắt của mọi người thiếu chút nữa lòi ra.

Trong sân phòng khám có một cảnh quan bằng đá, bị cậu ta dùng lực đánh một quyền bị rạn nứt, vết rạn rất sâu và dài.

Phòng chường chỉ cần đánh thêm hai quyền nữa, tảng đá này sẽ vỡ làm đôi.

“Trời ạ, điều này cần sức mạnh bao lớn chứ?” Mọi người kinh hô.

“Lời đồn quả nhiên là thật. Loại quả đó có thể khiến con người ta biến dị. Đây chính là siêu nhân.” Có người trẻ tuổi hâm mộ không thôi.

Cùng ngày, rất nhiều người trong thị trấn đều ra ngoài, tìm kiếm trong bụi cỏ, núi rừng các loại trái cây hoang dã. Lấy người trẻ tuổi làm chủ, bọn họ giống như nhìn thấy được một cánh cửa thần bí.

Rất nhiều người đều muốn tiếp cận, bước vào trong cánh cửa kia.

Hai ngày sau, sức khỏe của Vương Phàn đã ổn định. Cậu ta đến phòng khám kiểm tra lại, bên trong cơ thể có rất nhiều chỉ số lạ thường.

Nhất là hai cánh tay kia, vô cùng cứng rắn, dụng cụ cắt gọt bình thường đều không thể cắt được. Sức mạnh vô cùng cường đại, bằng sức mạnh của một đám thanh niên trưởng thành hợp lại.

Vương Phàn từ béo trở nên gầy, hơn nữa làn da cũng chuyển thành màu

trắng. Dựa theo phỏng đoán của Bác sĩ Vương, dị biến của cậu ta vẫn còn có thể tiếp tục.

“Con tôi đã có được sức mạnh siêu phàm. Dựa theo lời nói trước đây, về sau có thể trở thành thần.” Mẹ Vương Phàn gặp ai cũng nói như vậy.

Bà sợ người ta nói con trai mình là quái vật, về sau không tìm được bạn gái.

Trên thực tế, có rất nhiều người hâm mộ Vương Phàn. Một số ít người trưởng thành khi ra ngoài thị trấn đều tìm kiếm những loại trái cây kỳ lạ.

Hai ngày qua, Sở Phong ngoại trừ luyện phương pháp hô hấp đặc biệt, luyện quyền, thì là sử dụng điện thoại tìm kiếm tin tức có liên quan đến loại quả kỳ lạ này.

Mấy ngày gần đây, trên internet thường xuyên xuất hiện các loại tin tức về những loại trái cây kỳ lạ.

Bởi vì liên tiếp mấy ngày, không phải chỉ một hai người phát sinh dị biến, mà còn rất nhiều người đến từ các nơi trên thế giới.

Lại qua một ngày, Sở Phong tìm kiếm tin tức, phát hiện số lượng càng lúc càng nhiều. Không ít thị trấn xuất hiện, những khu vực lớn hơn một chút cũng có một hai người phát sinh dị biến.

Có người tính toán, theo tin tức đưa tin, người biến dị đã vượt qua mười nghìn.

Đây là một con số kinh người, hơn nữa chỉ là những trường hợp đã biết. Có thể tưởng tượng, nếu tính luôn cả những người không lộ ra, con số nhất định sẽ còn gấp hơn mấy lần.

Internet sôi trào, chẳng lẽ một thời đại thần bí đang thật sự đến sao?

Người biến dị tất nhiên có được năng lực siêu tự nhiên. Có người có thể phi thiên độn địa, có người có thể hòa tan kim loại, còn có người nhảy vào dung nham mà không chết...

Trên trời dưới đất đều là sự vui mừng.

Mọi người cảm thấy, một đại thế đang mở ra.

Có người có năng lực có thể so sánh với sinh vật trong thời đại thần thoại, thật sự có chút đáng sợ.

Bất luận nhìn như thế nào, hiện tại cảm giác của mọi người đều là, người dị biến không ngừng gia tăng. Rất nhiều người có năng lực siêu tự nhiên, như thần tái hiện, có thể nói là phồn thịnh chưa từng có.

Buổi chiều, có một tin tức đăng lên, nói có một số người dị biến tập trung thành một đội ngũ Sinh Vật Thiên Thần, khiêu chiến Thiên Thần Cánh Bạc, nhưng kết quả thật khủng bố.

Đám dị nhân liên thủ, cuối cùng đều bị một mình Thiên Thần Cánh Bạc quét ngang, ngăn không được một kích của y. Kết quả này chấn động tứ phương, khắp nơi trong thiên hạ phải sợ hãi.

Đám dị nhân đang xao động, dần dần bình tĩnh lại.

Tuy rằng đều là dị biến, nhưng thực lực vẫn có sự chênh lệch rất lớn. Những người thức tỉnh sớm nhất dường như đều có được sức mạnh rất cường đại.

Sau đó, lại có tin tức, một mình Kim Cương quét ngang một tổ chức dị nhân nào đó, đánh bại hơn mười người, dẫn đến sự chấn động thật lớn.

Đến lúc này, mọi người đã hiểu, những dị nhân xuất hiện từ rất sớm như Thiên Thần Cánh Bạc, Kim Cương, Hỏa Linh, Bạch Hồ Vương... địa vị của bọn họ bây giờ đều không thể lay chuyển, giống như đứng trên đỉnh Kim Tự Tháp.

Có lời đồn, sau lưng bọn họ đều có thể lực thần bí lớn duy trì, cung cấp các loại tài nguyên, chính là các loại quả kỳ lạ, giúp cho bọn họ càng lúc càng mạnh.

Sở Phong trầm tư đọc hết các tin tức, tương lai rốt cuộc sẽ như thế nào đây?

Hắn không có dị biến, cũng chưa từng gặp được loại quả kỳ lạ nào. Trước mắt hắn chỉ đang tiến hành luyện tập phương pháp hô hấp đặc biệt kia, một mình yên lặng luyện quyền.

Hắn không để ý những thứ đó, tự mình chậm rãi mạnh lên. Đợi đến khi hắn luyện thành Ngưu Ma Quyền, hắn sẽ lên núi Thái Hành, xem có tìm được thứ gì hay không.

Đột nhiên, điện thoại reo lên, có người tìm hắn.

“Lâm Nặc Y.”

Sở Phong thật sự bất ngờ. Từ lúc chia tay đến nay, Lâm Nặc Y không chủ động tìm hắn. Vì sao hôm nay lại gọi cho hắn chứ?

Giọng nói của Lâm Nặc Y vẫn bình thản, ân cần thăm hỏi, nhưng vẫn có khoảng cách, khiến người ta cảm thấy xa lánh.

Lời nói của Sở Phong cũng rất bình tĩnh, cũng rất chu đáo, vô cùng lịch sự hỏi thăm cô, cuối cùng mỉm cười, nói cô vẫn có phong phạm nữ thần như

trước.

Tuy rằng thời gian xa cách không dài, nhưng Sở Phong lại có cảm giác thời gian trôi qua rất lâu, không gian đảo lộn, dường như trùng lặp với một số cảnh tượng trước đó.

Lâm Nặc Y vẫn bình tĩnh, lý trí, thông minh. Khi còn đi học cũng không cố ý, nhưng vẫn tỏa ra khí chất nữ thần, khiến cho người ta cảm nhận được cô cao đến nỗi không thể chạm đến.

Có lẽ bởi vì cô quá xinh đẹp, quá lạnh lùng, khiến cho người ta cảm thấy không được tự tin trước mặt cô. Mặc dù có rất nhiều người muốn theo đuổi cô, nhưng cuối cùng đều luống cuống.

Sở Phong quen biết cô cũng xem như chuyện ngoài ý muốn.

Tuy rằng thành tích của hần không tồi, nhưng thuộc loại không chăm học, trốn học là chuyện thường xuyên xảy ra. Hôm nào học chung cần điểm danh, hơn phân nửa là gần sát giờ mới đến.

Có thể nghĩ, khi hần bước vào phòng học đã sớm kín người. Lần nào cũng tốn một khoảng thời gian nhất định mới có thể tìm được chỗ ngồi gần hàng cuối cùng.

Có một lần, hần phát hiện hàng cuối cũng đã đầy người. Phóng mắt nhìn lại, chính giữa gần cửa sổ vẫn còn một chỗ, liền vội bước vào.

Hàng này đa số đều là nữ sinh, dung mạo không tệ, có thể nói là cảnh đẹp ý vui.

Chỗ còn trống duy nhất có ghi ba chữ Lâm Nặc Y, rõ ràng chỗ ngồi này đã được chiếm sẵn, hần là nữ sinh cùng phòng giữ lại.

Sở Phong không để ý, dưới ánh mắt kinh ngạc của một số nữ sinh, an tọa ngồi xuống, sau đó đem trang giấy có ghi ba chữ Lâm Nặc Y gấp thành máy bay, nhẹ nhàng phóng một cái, chiếc máy bay bay ra ngoài cửa sổ.

Mấy cô nàng nữ sinh ngẩn ra, ánh mắt mang theo sự kinh ngạc. Đây là chuyện trước đây chưa từng có. Lại có người dám chiếm chỗ ngời của Lâm Nặc Y.

Rất nhanh, Sở Phong ý thức được Lâm Nặc Y là ai, nhưng sau khi nhớ ra rồi, hăn cũng chẳng đứng dậy.

Cùng lúc đó, một nữ sinh tóc dài bước đến, dáng người cao ráo, thon dài, khoảng 1m70. Mái tóc bóng loáng như tơ lụa, gương mặt trái xoan trắng nõn, ánh mắt rất có thần, vẻ đẹp có thể nói là thắm nhuần lòng người.

Chương 42: Phong Phạm Nữ Thần

Cô gái này rất đẹp, nhưng lại quá lạnh lùng. Cô bước đến gần, nhìn thấy Sở Phong vẫn bình thản, một câu cũng không nói.

Đám nữ sinh chung quanh cùng nhau gây áp lực, đồng thời trừng mắt với Sở Phong, ý bảo hăn mau tránh ra.

Sở Phong cũng không đứng dậy, bình thản ung dung, thoải mái mà ngời. Sau khi đối mặt với Lâm Nặc Y, hăn bắt đầu lật sách trong tay.

Lâm Nặc Y bình tĩnh đứng đó một lúc lâu. Cuối cùng không nói một câu nào, xoay người rời đi.

Một quá trình kết bạn không được tốt lắm, nhưng dù sao cũng đã quen biết, sau đó bọn họ dần dần liên lạc với nhau một ít.

Nghiêm khắc mà nói, quan hệ nam nữ giữa bọn họ vẫn rất lạnh nhạt, số lần sánh vai nhau không tính là nhiều. Có lần Sở Phong nắm lấy bàn tay trắng nõn thon dài của cô, lúc đó Lâm Nặc Y quay đầu lại, nhìn hẳn rất lâu.

Nếu là người khác, nhất định sẽ chột dạ, vội buông tay ra.

Nhưng Sở Phong có thể nói là tính cách cho phép, cũng có thể nói là da mặt dày, rất tự nhiên mà nắm, mỉm cười, không chịu buông tay.

Lâm Nặc Y cuối cùng quay đầu đi, cũng không từ chối, mặc cho hẳn nắm. Cũng chính lần đó mới khiến cho người ta cảm nhận được bọn họ là bạn bè.

Ngày nào đó, rất nhiều người nhìn vào, không ít nam sinh kêu rên, mắng to Sở Phong vô sỉ, nhưng hẳn lại... thành công.

Nhưng cũng chẳng có gì hơn. Lâm Nặc Y thủy chung vẫn khiến cho người ta cảm thấy sự lạnh lùng. Ngay cả Sở Phong cũng cảm giác được cô cố ý duy trì khoảng cách, hơi xa lánh.

Có lần, tay của hẳn vừa mới đặt lên vai của cô, kết quả cô quay sang nhìn hẳn, sau đó trừng mắt với hẳn rồi xoay người rời đi.

Lúc đó, Sở Phong ở phía sau cô cười nói, cô rất có phong phạm của nữ thần. Đối lại là người khác, nhất định sẽ bị khí chất của cô áp chế, không thể kết giao ngang hàng.

Sở Phong nhớ lại, rất nhanh lấy lại tinh thần.

Đầu kia điện thoại, giọng nói của Lâm Nặc Y rất có từ tính, rất êm tai,

nhưng vẫn bình thản, thậm chí là lạnh lùng.

Cuối cùng, Lâm Nặc Y hỏi hẳn có cần giúp đỡ gì hay không. Lúc này đúng là thật sự có khoảng cách. Sau khi chia tay, quan hệ giữa hai người dường như phai nhạt hơn.

Sở Phong cau mày. Hẳn không cần.

Nhưng hẳn nghĩ đến cha mẹ.

Thế giới thay đổi, dị tượng nhiều lần xảy ra, các nơi không còn yên tĩnh được nữa, có lẽ sẽ rất nguy hiểm. Nói không chừng sẽ có ngày phát sinh sự kiện lớn.

Thân là người của tập đoàn Sinh Vật Thiên Thần, Lâm Nặc Y so với những người khác càng hiểu biết hơn. Hơn nữa, bối cảnh gia đình cô rất có thực lực.

Sở Phong suy nghĩ một chút rồi nói: “Cha mẹ tôi đang ở Thuận Thiên, thành thị lớn phía Bắc. Nếu có thể, tôi hy vọng cậu có thể chiếu cố bọn họ một chút.”

Hẳn biết, Sinh Vật Thiên Thần có khả năng này.

Khi cần trực tiếp, Sở Phong rất trực tiếp, cũng không già mồm cãi lã, cũng không vì chia tay mà cảm thấy ngại ngùng. Liên quan đến an nguy của cha mẹ hẳn, hẳn rất thẳng thắn, cứ như vậy mà lên tiếng.

Nhưng hẳn cũng nói thêm, cũng không cần phải vì sự chiếu cố đó mà phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn.

Hẳn biết, Lâm Nặc Y là một cô gái rất thông minh, chẳng cần nhắc cô cũng

có thể hiểu.

Lâm Nặc Y bình tĩnh lắng nghe, cuối cùng chỉ nói một chữ “Được”.

Sở Phong không nói nữa. Cảm giác xa lánh khiến cho hắn cảm thấy nên chấm dứt câu chuyện thì hơn.

Nhưng cuối cùng, Lâm Nặc Y lại mở miệng: “Một thời gian nữa, tôi có việc đến khu vực phía Bắc núi Thái Hành một chuyến.”

Sở Phong nhất thời nở nụ cười. Hắn chưa từng bị sự lạnh lùng của cô chèn ép, nhịn không được trêu một câu: “Tôi đã từng nói với cậu, cậu thiếu tôi một cái ôm, chẳng lẽ lần này đến là để bồi thường tôi?”

Tút tut...

Bên kia bấm nút tắt, kết thúc cuộc trò chuyện.

Thị trấn, Tả Tuấn mở cặp mắt mông lung, hơi động đậy. Y cảm thấy đầu của mình như muốn nứt ra, trước mắt xuất hiện bóng chong bóng, rất khó chịu.

“Cuối cùng cũng tỉnh rồi.” Có người nói, đồng thời thổi phào một hơi.

Tả Tuấn ngồi dậy, nhất thời rên lên một tiếng. Y ôm lấy đầu, rất lâu sau mới mở mắt. Đầu óc cứ quay mòng mòng, suy nghĩ hỗn loạn.

“Tả Tuấn, rốt cuộc chuyện gì xảy ra vậy?”

Tả Tuấn ngẩng đầu nhìn phía đối diện. Đó là một cô gái còn trẻ, gương mặt khá xinh đẹp, mái tóc màu đen, đang mỉm cười hỏi y.

“Chúc Thanh Ngự.” Y gọi tên của cô gái. Đây là một trong hai người có

thực lực mạnh nhất trong đội ngũ của bọn họ.

Cô gái này, bất luận là vui vẻ hay tức giận, trên mặt thường xuyên nở nụ cười, rất ít khi thay đổi.

“Anh có biết anh đã hôn mê ba ngày ba đêm rồi không? Anh đã gặp chuyện gì vậy?” Trong phòng, một chàng thanh niên khoảng hai lăm, hai sáu tuổi lên tiếng. Làn da của hắn ta trắng nõn, ánh mắt dài nhỏ nhưng có thần, vừa nhìn là biết đây là loại người khôn khéo.

“Anh Dạ.” Tả Tuấn nhận ra.

Hai người có thực lực mạnh nhất đều ở đây. Anh Dạ và Chúc Thanh Ngự đều là người phụ trách đội ngũ.

Trong phòng còn có thêm vài người nữa, có người lưng mọc đôi cánh chim màu vàng, có người mọc hai cái đầu, còn có người ngón tay chớp động màu vàng sáng bóng.

Trong phòng đều là dị nhân. Bọn họ nhìn Tả Tuấn, chờ y lên tiếng.

“Tôi cũng không biết chuyện gì xảy ra nữa.” Tả Tuấn nhớ lại, đầu y đau quá, nghĩ không ra.

“Không phải chúng ta nhận lệnh đến núi Thái Hành tìm loại quả thần bí kia sao? Tôi chỉ có thể nhớ được chuyện này, còn chuyện khác thì hỗn loạn lắm.” Tả Tuấn nói, trên mặt đổ mồ hôi lạnh.

Chỉ cần suy nghĩ một chút cũng phải cố hết sức, gương mặt của y lộ ra vẻ đau đớn.

Mọi người ngạc nhiên, phát hiện y đã mất trí nhớ. Ngoại trừ những chuyện

phát sinh gần đây là quên mất, còn lại những chuyện trước đó vẫn còn nhớ rõ ràng.

“Có khi cậu đã gặp phải một cao thủ nào đó, khi cậu biến thành người khổng lồ vẫn bị đánh bại như cũ, đầu bị thương nặng dẫn đến mất trí nhớ.” Anh Dạ nói, trong cặp mắt dài nhỏ lưu lại ánh sáng, từng bước phỏng đoán: “Hẳn là con người. Nếu là hung cầm quái thú, hơn phân nửa cậu đã biến thành thức ăn của chúng.”

“Tả Tuấn, không phải anh lại đi gây chuyện nữa đấy chứ?” Chúc Thanh Ngư lên tiếng, lại mỉm cười: “Sau khi trở thành dị nhân, có phải các người rất thích bành trướng hay không? Tổng cảm thấy trong thiên hạ không ai áp chế được mình?”

“Tôi... không có.” Tả Tuấn phản bác.

“Còn nói là không. Không chỉ anh, còn có các người nữa, đừng cho rằng tôi không biết, gần đây các người ra vào thị trấn Đại Thần, cảm thấy mình rất cao cao tại thượng, muốn làm gì thì làm, thường xuyên khinh thường người khác.” Giọng nói Chúc Thanh Ngư lạnh lại. Cô nhìn quét qua mọi người: “Sau khi thức tỉnh, trong thời gian ngắn có được chút sức mạnh không thể tưởng tượng được, trong lòng các người đã mất sự thăng bằng.”

“Chúc Thanh Ngư nói rất đúng. Bây giờ người thức tỉnh càng lúc càng nhiều, các người đừng cho rằng mình là vô địch thiên hạ. Dù sao các người còn chưa phải là thần.” Anh Dạ nói.

“Chúng ta chỉ là thức tỉnh trước một bước, từng bước dẫn đầu. Nếu ai có thể thành thần, nhất định đều là những người trong số chúng ta.” Có người không phục.

“Câm miệng.” Chúc Thanh Ngư trách mắng.

Anh Dạ nói: “Dạo này nên biểu hiện tốt một chút. Không bao lâu nữa sẽ có nhân vật quan trọng đích thân đến.”

Chương 43: Sóng Gió Lớn (1)

“Thiên Thần Cánh Bạc sao?” Có người hỏi.

“Cứ làm tốt chuyện của mình, không cần lo chuyện khác. Ngược lại chuyện của Tả Tuấn, nhất định phải điều tra cho rõ. Nên biết rằng Tả Tuấn không yếu. Cậu ta rất mạnh, nhưng lại thê thảm đến mức bị đánh mất trí nhớ.” Anh Dạ cau mày.

Thị trấn Thanh Dương, Sở Phong ngừng luyện quyền, chú ý đến vườn hoa một màu xanh biếc. Gần đây, thời tiết thay đổi, các loại thực vật sinh trưởng tốt, trong viện mọc không ít cỏ.

“Không biết mấy hạt giống mà mình gieo như thế nào rồi?” Trong lòng hăn khẽ động.

Ban đầu, hăn một ngày phải chạy qua xem mấy lần, hy vọng ba hạt giống thần bí kia mau sớm nảy mầm, nhưng đã mấy ngày rồi vẫn không có động tĩnh, hăn cũng không còn chịu khó như vậy nữa.

Nhất là mấy ngày gần đây, nhiều chuyện không ngừng phát sinh, hăn cũng quên mất ba hạt giống đó.

“Tính toán thời gian, chắc là đã mọc rễ nảy mầm rồi chứ nhỉ?” Sở Phong mang theo sự chờ mong bước qua.

Thổ chất của vườn hoa không tính là phì nhiêu, nhưng trồng các loại hoa cỏ như vậy là đủ. Hải đường, hoa la đơn, hoa hồng mọc rất tốt, hương hoa nồng đậm, thấm vào cả ruột gan. Trên cây lựu, quả vàng óng ánh, sớm chín từ trước, nứt ra từng hạt đỏ tươi căng mọng bên trong.

Sở Phong ngồi xồm xuống, cuối cùng nằm úp sấp trên mặt đất nhìn kỹ lại, kết quả vẫn là mặt đất trụi lụi, không có chồi mầm gì mọc lên hết.

Hắn thật sự rất thất vọng. Tại sao vẫn còn chưa đâm chồi?

Ngày đó, vì ổn thỏa, hắn chôn ba hạt giống ở ba nơi khác nhau. Kết quả bây giờ vẫn không có động tĩnh, ngay cả cỏ dại trong đồng bùn đất đó cũng không mọc ra.

Sở Phong vô cùng bất đắc dĩ. Chẳng lẽ ba hạt giống không nảy mầm được, đã bị khô héo?

Nhưng hắn vẫn cảm thấy ba hạt giống này không đơn giản như vậy. Chúng được chôn ở chân núi Côn Lôn vô số năm, được bảo tồn trong một hộp đá, vô cùng thần bí.

Hắn không cam lòng. Cho dù chỉ có một hạt nảy mầm cũng được, hắn cũng muốn nhìn xem rốt cuộc nó có thể mọc ra cái thứ gì.

Mấy ngày trước, hắn vẫn luôn tìm kiếm các loại hạt giống trên internet, chủng loại có thể nói là vô cùng phong phú, kết quả chẳng có loại nào giống với ba hạt giống kia cả.

Điều này lại càng khiến bản thân hắn thêm chờ mong, cho rằng ba hạt giống đó không phải thứ bình thường.

Rắc.

Con ghé vàng bước đến, ngẩng đầu căn một quả lựu vàng óng ánh trên cây, nhất thời miệng nó đầy chất lỏng màu đỏ. Nó nheo mắt lại, bộ dạng rất hưởng thụ.

“Ngưu Ma Vương, khi mà vào vườn hoa thì cẩn thận một chút, đừng đụng đến hạt giống của tao.” Sở Phong cảnh cáo.

Con ghé vàng nghe xong, lộ ra vẻ hèn mọn. Biểu hiện kia đủ để chứng minh vấn đề, nó hoàn toàn không tin ba hạt giống đó có thể sống lại. Nó lại há miệng căn thêm một quả lựu, miệng đầy mùi hương.

Sở Phong cau mày. Hắn muốn phát sầu, rất muốn bọn chúng chui từ dưới đất lên, nhưng vẫn không hề có động tĩnh.

Cuối cùng, hắn quyết định cẩn thận đào lên một chút, để nhìn xem rốt cuộc là tình huống gì. Nếu không, hắn sẽ cảm thấy rất khó chịu, đặc biệt muốn biết kết quả.

“Quyết định chọn hạt to kia.”

Sở Phong ngồi xổm xuống, cẩn thận phủi lớp bùn đất ẩm ướt bên trên, động tác không dám quá mạnh, vụn nhất nó đang nảy mầm bên dưới, rất có thể sẽ bị đứt đoạn.

Một hạt giống có bề mặt hơi gấp nếp một chút lộ ra, nửa chôn dưới lớp bùn. Tuy rằng không có nảy mầm, nhưng màu của nó đã dần chuyển sang màu xanh biếc của sự sống.

“Có hy vọng rồi.” Sở Phong vui mừng.

Hắn quan sát, phát hiện nếp gấp trên hạt giống dường như đã bằng phẳng

được một chút, hơi có màu xanh, hoa văn rất phức tạp, mà cũng rất thần bí.

Hạt giống này không còn giống như trước.

Trước kia, hạt giống này khô vàng, bây giờ đã có một màu xanh quẩn quanh, mang theo chút kỳ lạ.

Sở Phong kinh ngạc, càng nhìn càng cảm thấy hạt giống bất phàm.

Hắn thở phào một hơi, xem như yên tâm. Mặc dù hơi chậm, nhưng tin rằng sớm muộn gì nó cũng chui từ dưới đất lên.

Cuối cùng, hắn do dự, không biết có nên thêm chút đất phì nhiêu, thúc cho hạt giống này mau sinh trưởng hay không?

Sở Phong nhìn con nghé vàng, nở nụ cười giả tạo: “Tiểu Hoàng ơi, A Hoàng ơi, mặc dù lần này mày sẽ không thích lắm, nhưng mày cũng phải giúp tao. Nói thật, tao cũng không còn cách nào.”

Con nghé vàng rùng mình một cái, thối lui về phía sau, trừng đôi mắt trâu cảnh giác nhìn hắn, có ý là có gì thì nói thẳng, đừng nói mấy lời buồn nôn dọa người như vậy.

“Chuyện quan trọng, tao chỉ nói một lần thôi, phân trâu.”

Đang!

Con nghé giơ một móng, nhanh chân bay lại, khiến Sở Phong phải nhanh chóng tránh né.

Vèo một tiếng, nó chạy về phòng, đóng cửa cái rầm. Từ lúc đến đây, nó không chỉ chiếm lấy căn phòng, còn chiếm luôn cái giường lớn.

Mỗi ngày, nó đều không có hình tượng, nằm chổng bốn vó ngủ thẳng cẳng trên giường.

Sở Phong u oán, nhưng hăn lại không có biện pháp.

Sau khi chôn lại hạt giống xong, hăn bắt đầu luyện quyền. Bởi vì hăn có một cảm giác rất gấp. Dị nhân càng lúc càng nhiều, lại còn có năng lực siêu phàm. Nếu ngày sau thiên hạ đại biến, hăn phải có thủ đoạn bảo vệ mình mới được.

Đồng thời, hăn cũng muốn đến núi Thái Hành thử thời vận, có lẽ sẽ lấy được cái gì đó.

Nhưng điều kiện tiên quyết là, hăn phải đủ mạnh, có thể vượt qua dãy núi, không đến mức bị hung cầm quái thú đột nhiên xuất hiện giết chết.

Hăn luyện lại một lần thức thứ nhất của Ngưu Ma Vương, nắm tay vù vù xé gió, kéo lá rụng đầy viện, bay múa đầy trời.

Mấy ngày trước, hăn đã sắp luyện thành. Bây giờ, trong lòng hăn xuất hiện một cảm giác rất đặc biệt. Sức mạnh kỳ lạ bao trùm mặt ngoài nắm tay.

Bò....ò...!

Đột nhiên hăn huy quyền, phát ra tiếng rống của bò, tiếng gió phàn phật, tiếng sấm điếc tai, cả khoảng sân đều rung chuyển.

Rầm.

Con nghé vàng bị kinh động, vội lao ra khỏi phòng, mở to ánh mắt nhìn trong viện.

Sau lưng Sở Phong là một con trâu đen kịt, cao lớn cường tráng đang mở to mắt, cả người chìm trong ánh sáng, hoàn toàn không khác gì đồ thật.

Nó mang theo một khí tức kinh người, giống như vượt qua thái cổ mà đến, xuất hiện trong thế gian này.

Hết thảy bởi vì Sở Phong đánh ra một quyền kia, con ma ngưu cao lớn đen thùi lùì lập tức xuất hiện sau lưng hắn, hình như theo một quyền kia chạy ra ngoài.

Sở Phong biết, đây là thần hình chung cực của Ngưu Ma Quyền, thức thứ nhất đã luyện thành.

Đây là căn cơ kiên cố nhất của Ngưu Ma Quyền, chín thức của Ngưu Ma đều thành lập ở thức thứ nhất. Luyện thức này là khó khăn nhất.

Nhưng chỉ cần luyện thành thức thứ nhất, về sau sẽ nhanh hơn.

Quả nhiên, hai ngày sau, Sở Phong một hơi luyện đến thức thứ năm. Tất cả đều thành công, tốc độ rất nhanh.

Ánh mắt con nghé vàng thiếu chút nữa lồi ra. Hai ngày qua, biểu hiện của nó rất lạ, còn có một lần viết ra nét chữ xiêu vẹo, hỏi tổ tiên Sở Phong có phải thuộc loài trâu hay không.

Sở Phong nổi giận.

Hôm đó, hắn còn chuẩn bị món sườn lợn rán cho con nghé, nghe xong, hắn quyết định ném vào hai miếng thịt bò.

Chương 44: Sóng Gió Lớn (2)

“Anh em, mấy ngày không gặp đúng là rất nhớ cậu. Gần đây cậu thế nào rồi?” Chu Toàn hỏi Sở Phong.

“Tôi rất tốt, còn đang định hỏi cậu rốt cuộc đã biến thành bộ dạng gì rồi. Gần đây đều nhắc đến dị nhân, cơ thể của cậu không có việc gì chứ?” Sở Phong ân cần hỏi.

“Bây giờ tôi có thể đốt kim nấu đá, dọa bản thân tôi cũng không nhẹ. Nhưng cuối cùng cũng đã thích ứng. Tuy nhiên, trên đầu mọc sừng thật sự rất khó coi.” Chu Toàn oán niệm.

Gần đây, gã để tóc búi trên đầu, muốn giấu cái sừng. Kết quả bị người trong nhà nói cái tóc búi đó nhìn khoa trương quá, chẳng khác nào tên du côn, khiến gã buồn bực muốn chết.

Sở Phong không phúc hậu chút nào, cười lên ha hả.

Chu Toàn oán hận còn lớn hơn nữa.

“A, đúng rồi, nói cũng thật kỳ lạ. Hai ngày qua Ngưu Ma Vương không quấy rầy tôi nữa. Suốt ngày im lặng, khiến tôi cảm thấy không quen cho lắm.” Chu Toàn nói.

Sở Phong không nói gì. Lúc trước, con nghé vàng không phân biệt được sớm muộn, chỉ cần nó rảnh là nó lại nghịch điện thoại, quấy rầy Chu mập, tra tấn gã đến sắp hỏng mắt.

Hai ngày qua tốt hơn một chút, gã lại không quen?

Bỗng nhiên, Sở Phong nhớ đến cái gì đó, kinh ngạc hỏi: “Không đúng, hai ngày qua tôi vẫn thấy nó ôm điện thoại mà, thỉnh thoảng điên cuồng nhấn mấy lần, sau đó kêu bò...bò mấy lần, rõ ràng là đang nói chuyện với ai đó.”

“Không thể nào. Hai ngày qua, điện thoại của tôi yên tĩnh lắm, nửa đêm cũng chẳng ai quấy rầy, tôi tự nhiên không ngủ được.” Chu Toàn vẫn khẳng định con nghé vàng không gọi cho gã.

Sở Phong nghe xong, sắc mặt thay đổi, trực tiếp cúp máy.

Nếu con nghé vàng không quấy rầy Chu mập, thật đúng là không thể tưởng tượng được. Chẳng lẽ là trêu chọc bạn học của hắn? Hắn cảm thấy trước mắt hắn đều biến thành màu đen.

Chẳng lẽ con trâu chết này ngày càng thông minh, nhớ trộm phương thức liên lạc của hắn?

Hắn nhìn thấy trên đỉnh đầu có một luồng khói trắng đang bốc lên, đồng thời trong lòng còn có chút bất an. Hắn trực tiếp xông vào phòng con nghé vàng, hét lớn: “Ngươi Ma Vương, tao liều mạng với mày.”

Sở Phong nhào vào phòng, đè con nghé vàng đang chống vó mắt hình tượng nằm trên giường.

Con nghé vàng khó hiểu, trừng đôi mắt trâu, phẫn nộ nhìn hắn.

“Có phải mày đã liên lạc với những người kia rồi?” Sở Phong đen mặt hỏi.

Con nghé vàng lắc đầu chắc chắn, sau đó giơ một chân chỉ chỉ điện thoại.

Sở Phong hoài nghi, cầm lấy điện thoại, rất nhanh mở xem, sau đó thở phào một hơi. Chuyện mà hắn lo lắng đã không phát sinh.

Nhưng hăn hơi hoài nghi, dãy số điện thoại lạ hoắc này là ai? Tên nào xui xẻo bị con ghé vàng này theo dõi thế?

Thị trấn, tại một nơi nào đó.

Tả Tuấn sắp hỏng mắt. Từ lúc tỉnh lại, y luôn nhận được những cuộc gọi điện thoại, chẳng phân biệt ngày đêm, rả rích không dứt.

Có đôi khi chạng vạng, có đôi khi đêm khuya, có đôi khi tờ mờ sáng. Lần nào cũng làm cho y khổ lên khổ xuống. Sự quấy rầy này thật sự rất đáng giận.

Nên biết rằng, đầu của y vừa mới bị con ghé vàng đá cho sáu phát, mất trí nhớ không được bao lâu. Não người bị đau, suốt ngày sẽ phải ngủ.

Kết quả, y gặp phải một cực phẩm, không ngừng quấy rầy y. Cứ mỗi lần y vừa ngủ say, đã bị tiếng chuông ác mộng làm tỉnh giấc.

Nhưng y không dám tắt máy, bởi vì thân là dị nhân, mà đây lại là phương thức liên lạc duy nhất với cấp trên và đồng bọn ở Thái Hành.

Điều đáng giận nhất chính là, người quấy rối y lần nào cũng kêu tiếng bò... bò...bò không ngừng, khiến y nghe đến ngiễn răng ngiễn lợi, hận không thể bóp chết đối phương.

Đầu của y đau vô cùng, cảm giác giống như bị trâu đá.

Bây giờ nghe tiếng được trâu kêu, y cảm thấy giống như không ngừng bị trâu đá, đầu càng lúc càng đau hơn.

Có đôi khi, vì quá tức giận, y thật muốn đập nát điện thoại của mình.

Nhưng đây là điện thoại đặc biệt. Tuy rằng công năng đơn giản, nhưng rất mạnh, đảm bảo bất cứ chỗ nào cũng có thể bắt được tín hiệu, có liên quan đến thân phận của y, vì thế không thể sơ sót được.

Thị trấn Thanh Dương, nhà Sở Phong.

Con nghe vàng ra hiệu Sở Phong đặt điện thoại lên giường, sau đó nó nhấn vài cái, dường như rất có kinh nghiệm. Sau khi điện thoại được thông, nó quyết định cách thật xa.

Quả nhiên, bên trong điện thoại truyền đến tiếng kêu điếc tai: “Tên khốn kiếp, đừng để cho tao bắt được mày, tao sẽ #¥%¥...”

Một giọng người chửi ầm lên, thở hỗn hển.

Sở Phong trợn mắt há mồm, cuối cùng mới biết người bị hại là ai, Tả Tuấn. Cái tên đen đui này thế mà bị con nghe vàng để mắt đến.

Sở Phong dở khóc dở cười. Hôm lục soát người Tả Tuấn, con nghe vàng cũng ở bên cạnh, vẫn luôn mân mê điện thoại của đối phương, thì ra là ghi nhớ số liên lạc.

Thế này sao có thể gọi là đại đạo đơn giản nhất. Quả thật là đại đạo vô biên, không dứt.

Sở Phong nín cười, rời khỏi phòng.

Chỉ còn con nghe vàng đang đùa nghịch chiếc điện thoại, thỉnh thoảng còn kêu bò...ò....ò vài tiếng, giống như đang đáp lại Tả Tuấn.

Buổi tối, Sở Phong không ngừng luyện quyền, luyện một hơi thành công

thức thứ sáu và thứ bảy Ngưu Ma Quyền.

Hắn đứng ở cửa, cầm một hòn đá khá to, nhẹ nhàng bóp một cái, nhất thời hóa thành bột phấn rơi trên mặt đất.

Sở Phong chấn động. Hắn cúi đầu nhìn bàn tay của mình, không biết rốt cuộc có bao nhiêu lực đạo?

Tốc độ tiến triển Ngưu Ma Quyền quá nhanh. Sở Phong từng hoài nghi, hỏi qua con nghé vàng, kết quả nó viết xuống một vài chữ, nói rằng.

Loại quyền pháp này có người luyện cả đời cũng không thành công, ngay cả thức thứ nhất còn chưa qua được.

Mà có người chỉ mấy năm bữa nửa tháng là có thể luyện thành vài thức. Đương nhiên, chỉ là sơ bộ luyện thành. Áo nghĩa vô thượng ẩn chứa bên trong phải cần về sau từ từ lĩnh hội.

“Cứ chiếu theo như vậy, mình nhất định sẽ luyện thành.” Sở Phong nói.

Hắn cũng không đuổi theo tốc độ. Buổi tối tiếp theo, khi luyện, hắn cảm thấy tự nhiên hơn rất nhiều.

Sở Phong tắm rửa một cái, sau đó lên mạng tìm thông tin có liên quan. Số lượng dị nhân đang gia tăng, đồng thời có một số nhân vật lợi hại dần dần được người ta biết đến.

Sở Phong nghiêm túc đọc những tin tức này, sau đó hắn bị một tin tức mới thu hút.

Có người nói phát hiện trong núi Thái Hành có một cây cổ thụ rất kỳ lạ, không ít dị nhân đã đến đó, chờ quả chín thì tranh đoạt.

Điều này đã dẫn phát một gợn sóng rất lớn.

Bởi vì có lời đồn rằng, hầu như tất cả dị nhân bởi vì ăn loại trái cây do cỏ kết ra mà phát sinh dị biến.

Chỉ có Thiên Thần Cánh Bạc, Kim Cương, Hỏa Linh, Bạch Hồ Vương là khác. Bọn họ ăn là trái cây do cây này kết ra, vì thế mới phá lệ mạnh hơn.

Cho nên, khi tin tức này vừa xuất hiện, lập tức khiến mọi người khiếp sợ, khắp nơi rục rịch. Điều này đồng nghĩa với việc có thể sẽ tạo ra một cường giả siêu cấp, có thể áp chế các dị nhân khác trong thiên hạ.

Nhất thời, núi Thái Hành tiến vào tầm mắt của các phe, không còn yên tĩnh được nữa.

“Núi Thái Hành sắp không yên ổn rồi.” Sở Phong lẩm bẩm, nhìn ra ngoài cửa sổ, bầu trời đêm vẫn mênh mông, ngẫu nhiên còn có lưu tinh xẹt qua.

Khẳng định sẽ có dị nhân đến đây. Kỳ thụ kết trái có thể tạo nên những cao thủ như Thiên Thần Cánh Bạc, Kim Cương, Hỏa Linh, Bạch Hồ Vương, có thể nào không khiến người khác động tâm chứ?

Chương 45: Rèn Luyện Trong Núi (1)

Dị nhân có thực lực, chỉ cần đến kịp, hơn phân nửa đều sẽ đến.

Dị nhân thường lui tới, có lẽ sẽ ở chỗ này nhất chiến thành danh, hoặc có thể như lưu tinh trên không trung, xẹt qua một lát rồi biến mất sau dãy núi.

Mặc kệ nói như thế nào, núi Thái Hành sắp có gió nổi mây phun rồi.

“Lâm Nặc Y vì vậy mà đến sao?” Sở Phong cau mày. Về sau, khu vực này nhất định sẽ phong ba không ngừng, trong núi vô cùng nguy hiểm.

Hắn biết, Sinh Vật Thiên Thần là một con quái vật lớn, hiện tại lại có được Thiên Thần Cánh Bạc. Theo lời đồn đại, dưới một kích đôi cánh màu bạc của y, dị nhân các lộ đến khiêu chiến không khỏi đại bại, không một ai có thể kháng cự.

Huyện thành, tại một nơi nào đó.

Anh Dạ trầm mặt lại, hai mắt dài nhỏ hiện ra tử quang lưu động. Hắn ta bị cấp trên chất vấn, vì sao tin tức bảo khố núi Thái Hành lại bị tiết lộ ra ngoài nhanh như vậy.

Sắc mặt Chúc Thanh Ngư cũng không được đẹp cho lắm, vẻ tươi cười thường thấy đã biến mất. Cô là một trong hai người dẫn đội, vì thế cũng bị chất vấn.

Có thể nói, Sinh Vật Thiên Thần đã chú ý núi Thái Hành từ rất sớm, cũng đã phái người tìm kiếm trong núi. Bọn họ là người đầu tiên phát hiện kỳ thụ kia.

Ai có thể nghĩ, tin tức lại bị tiết lộ ra ngoài.

Kết quả, sóng gió nổi lên, khắp nơi đều biết. Kế tiếp nhất định sẽ có rất nhiều dị nhân đuổi đến. Khi quả chín tới, nhất định sẽ không thiếu tranh đấu.

Cấp trên tức giận là đúng.

Tả Tuấn cúi đầu, nhìn chăm chăm điện thoại. Y cực kỳ hận người kia. Chỉ

cần màn hình sáng lên, y sẽ bắt máy, sau đó mắng to.

“Tả Tuấn, cậu ngây ra đó làm gì?” Anh Dạ quát. Bình thường, hẳn ta rất bình thản, nhưng lúc này rõ ràng đang nổi giận: “Cậu bị người ta đánh bị thương, có thể do cậu mất trí nhớ tiết lộ tin tức hay không?”

Tả Tuấn ngạc nhiên, sau đó sắc mặt trắng bệch, lắc đầu thật nhanh. Chuyện này có chết cũng không thừa nhận, bằng không sẽ không có kết cục tốt.

“Tuyệt đối không thể nào. Làm sao tôi có thể là loại người nhu nhược như vậy chứ? Tôi đã phải chiến đấu rất kịch liệt, đánh đến nổi mất luôn cả trí nhớ.” Tả Tuấn kích động, đứng lên rít gào, lớn tiếng biện giải.

“Chúng tôi cũng không có khả năng để lộ tin tức. Có thể do hai đội ngũ còn lại tiết lộ hay không?” Một dị nhân nói.

Tuy rằng các đội ngũ đều trực thuộc Sinh Vật Thiên Thần, nhưng quan hệ cũng có sự cạnh tranh. Hai đội ngũ kia cũng biết chuyện kỳ thụ.

“Cũng có thể là thế lực khác, ví dụ như Bồ Đề Cơ Nhân. Hai ngày qua, bọn họ cũng đã xuất hiện ở núi Thái Hành.” Chúc Thanh Ngự nói.

Bồ Đề Cơ Nhân chủ yếu kinh doanh y dược, luôn dẫn đầu trong ngành, địa vị hàng đầu giống như Sinh Vật Thiên Thần.

Từ lúc bọn họ cất bước đến giờ, sắc thái có chút thần bí. Nghe đồn khi mới thành lập, bọn họ mời được rất nhiều chuyên gia có tiếng trong ngành y dược, thậm chí một vài lão tăng trên trăm tuổi.

Bọn họ dựa vào các dụng cụ kiểm tra tiên tiến để tiến hành kiểm tra cho các lão tăng.

Về sau, Bồ Đề Cơ Nhân phát triển lớn mạnh, ngày càng nổi tiếng thời đại hậu văn minh, trở thành một tập đoàn tài chính siêu cấp.

“Núi Thái Hành đã bị chiếm ta chiếm cứ, bọn họ còn lẫn vào.” Một dị nhân bất mãn.

“Có lẽ bọn họ cảm nhận được chúng ta sắp chiếm tiên cơ, vì thế mới quấy cho nước đục lên.” Chúc Thanh Ngư nói.

Một số dị nhân cau mày. Bồ Đề Cơ Nhân không hề dễ đối phó. Bọn họ tuyệt không thiếu cao thủ, ví dụ như Kim Cương, có được địa vị ngang với Thiên Thần Cánh Bạc.

“Mấy chuyện này cứ để cấp trên đau đầu đi. Chúng ta chỉ cần làm tốt chuyện trước mắt là được.” Anh Dạ dần dần bình tĩnh lại.

Bọn họ đều biết, không bao lâu nữa, ngọn núi này sẽ phát sinh tranh đấu, không biết sẽ có bao nhiêu dị nhân xuất hiện.

Thị trấn Thanh Dương, trong viện Sở gia.

Tiếng gió vù vù, sấm rền nổ vang. Sở Phong đang luyện quyền, giơ tay nhắc chân đều khác hơn so với trước kia. Trên năm đấm bao trùm một luồng sức mạnh thần bí.

Khi hãm huy động quyền, kéo theo cánh hoa và lá bay đầy trời.

Cuối cùng, hãm quát nhẹ một tiếng, miệng phun ra luồng khí trắng, vòng quanh viện tử một lần rồi bay trở về cơ thể của hãm.

Thứ tám của Ngưu Ma Quyền, hãm đã luyện thành.

Tốc độ tiến triển như vậy, ngay cả ánh mắt con nghé vàng cũng trở nên là lạ.

Nhưng ngày kế tiếp, hăn khổ luyện hai ngày cũng không luyện thành thức thứ chín. Thức cuối cùng này hơi đặc biệt, có sự tương đồng so với thức thứ nhất.

Hăn ngừng lại, nghỉ ngơi một chút, sau đó vào nhà bếp chuẩn bị thức ăn.

Nhưng phòng ướp lạnh đã trống không, không còn gì có thể ăn. Tủ lạnh thì còn một miếng thịt bò, nhưng nếu để cho con nghé vàng nhìn thấy, phỏng chừng sẽ liều mạng với hăn.

“Không được, phải ra ngoài một phen thôi.” Sở Phong đưa ra quyết định.

Hiện tại, các cửa hàng lớn đều bị mua sạch, không còn có thịt gì có thể mua.

Trong nhà vẫn còn một ít thức ăn, nhưng hăn đang luyện quyền, tiêu hao rất lớn, ngày nào cũng cảm thấy thức ăn không đủ dùng, cần rất nhiều thịt.

“Nghé vàng, vào núi thôi.” Sở Phong gọi.

Nếu muốn lên núi, nhất định phải mang theo nghé vàng. Con nghé này đã từng xông ra từ một ngọn núi Hồng Hoang thần bí.

Con nghé vàng cười lạnh, vô cùng lười biếng, hoàn toàn chẳng muốn nhúc nhích.

“Sườn lợn rán không có, gà tây cũng ăn sạch rồi. Sau này, mày cũng chỉ có thể ăn cỏ xanh mà thôi, tự mình xử lý đi.” Sở Phong uy hiếp.

Con nghé vàng nghe xong, từ giường lớn lăn xuống. Vừa nghe không có thịt ăn, nó không thể chịu được. Nó hoàn toàn không phải là một động vật ăn cỏ.

Cuối cùng, dưới yêu cầu của Sở Phong, nó xuất phát cùng một lúc.

Núi Thái Hành kéo dài không dứt, vô cùng bao la, hùng vĩ.

Khu vực này, núi lớn liên miên, thế núi chập chùng. Sau khi xuyên qua rừng cây ăn quả, đi khoảng chừng hai mươi mấy dặm là có thể vào núi.

Trong núi vẫn còn rất nhiều động vật hoang dã, chẳng qua không được phép vào săn mà thôi.

Lợn rừng, báo gấm, khỉ, hươu, chồn các loại đều không ít. Đương nhiên, còn có đàn sói mà mọi người không muốn nhìn thấy nhất.

Với tốc độ của Sở Phong và con nghé vàng, không bao lâu sau đã đến ngọn núi lớn.

Dọc trên đường đi, Sở Phong quan sát rất cẩn thận. Hắn luôn xem xét có loại trái cây nào kỳ lạ hay không. Dù sao cũng có một số dấu vết có người đến.

Đáng tiếc không có thu hoạch gì.

“Khoan đã, mày muốn đi đâu. Bên kia rất nguy hiểm.” Sở Phong đột nhiên dừng lại.

Con nghé vàng chạy đằng trước, hướng đến một ngọn núi nguy nga. Ở đó có sương mù lượn lờ, tiếng thú kêu dọa người, ngẫu nhiên có hung cầm dài mấy chục thước xoay quanh.

Con nghé vàng dừng lại, quay sang nhìn Sở Phong, ý bảo muốn đi đến đó.

“Đó là hiểm địa, ác thú nhiều lắm.” Sở Phong biến sắc.

Nên biết rằng, đó không phải là núi Thái Hành theo nghĩa bình thường, mà là núi Hồng Hoang do dị biến thiên địa tạo ra.

Thế núi rất bàng bạc. Chỉ một ngọn thôi cũng đủ bằng từ mấy chục đến trăm ngọn núi cộng lại. Nó cao hơn mười nghìn thước, xuyên thủng tầng mây.

Trên ngọn núi, cổ thụ che trời, dây leo thô to, vượn hú hổ gầm, cảnh tượng vô cùng nguyên thủy.

Đứng cách rất xa, nhưng Sở Phong vẫn có thể cảm nhận được sát khí phả vào mặt, phô thiên cái địa, thập phần khủng bố.

“Thực chiến!” Nghé vàng viết hai chữ trên mặt đất, vô cùng trịnh trọng. Đây là nguyên nhân mà nghé vàng dẫn hãn đến đây, vạch trần khuyết điểm của hãn.

Chương 46: Rèn Luyện Trong Núi (2)

Sắc mặt Sở Phong khẽ biến. Hãn hơi do dự. Trước khi đến đây, hãn không nghĩ đến sẽ tiếp cận đám hung cầm quái thú này.

Sau khi núi Thái Hành phát sinh dị biến, địa vực này xuất hiện hơn một nghìn ngọn núi thần bí. Đây chỉ là một ngọn trong số đó mà thôi.

“Bò... bò...” Con nghé vàng thúc giục.

“Được, tao nghe lời mày.” Sở Phong cắn răng. Hãn biết con nghé vàng sẽ không hại hãn. Hơn nữa, lời nó nói rất có lý. Nếu hãn học Ngưu Ma Quyền, còn cái gì cần cố kỵ nữa?

Có lẽ Ngưu Ma Quyền là được sinh ra trong hoàn cảnh tàn khốc như vậy.

Rốt cuộc, khi đến gần ngọn núi, hắn cảm nhận được ngọn núi thật sự khổng lồ, giống như bước vào một vùng cao nguyên, rộng lớn vô cùng.

Thực vật ở đây rất rậm rạp, sinh vật nguyên thủy vô cùng phong phú.

“Chúng nó không ra được, tao có thể vào sao?” Sở Phong hỏi.

Con nghé vàng nói cho hắn biết, đúng là như vậy.

“Vậy tao còn có thể ra được không?” Sở Phong hoài nghi.

Con nghé vàng gật đầu, bảo hắn không cần lo lắng, chỉ cần không bị dã thú giết, có thể theo đường cũ mà đi ra.

Sở Phong phát mộng, cũng không biết là đạo lý gì, nhưng con nghé vàng hiển nhiên không muốn nói quá nhiều với hắn.

Tuy vẫn còn cách một khoảng cách, nhưng hắn đã nhìn thấy một số hung thú chưa bao giờ nghe thấy. Có một con quái vật giống như hùng sư, lưng mọc gai xương thật dài, cao đến mười thước đang xuyên qua khu rừng.

Sở Phong nuốt một ngụm nước miếng, hơi căng thẳng. Con mãnh thú lớn như vậy, hắn có thể là đối thủ sao?

Con nghé vàng trừng mắt với hắn. Sau khi tiến vào khu rừng, không nhất định phải liều mạng. Nhiệm vụ hàng đầu chính là sống sót, trước cam đoan có thể còn sống, sau đó lựa chọn đối thủ thích hợp để săn giết.

Cuối cùng, Sở Phong bước vào vùng núi Hồng Hoang.

Cổ mộc nhiều lắm, che khuất cả bầu trời.

Có một số dây leo to bằng cái vạc nước, vắt ngang giữa khu rừng.

Ngưu ma cảnh cáo hãn, bảo hãn dùng các thức của Ngưu Ma Quyền để hành tẩu, cơ thể căng ra, phong bế hơi thở của bản thân.

Sở Phong nghe theo, rất nhanh đi theo con ghé vàng.

Oành.

Quả nhiên khu rừng cực kỳ nguy hiểm, từ xa cỏ cây lay động, một con mãnh thú to bằng gian phòng chạy đến, giống như báo săn, nhưng trên đầu lại có sừng, bịch một tiếng dừng lại ở vị trí trước đó của bọn họ.

Từ đằng xa, Sở Phong núp sau bụi cỏ nhìn thấy rõ ràng cảnh tượng đằng trước, không khỏi hít một hơi lạnh.

Hãn phát hiện, thứ mà hãn cần học còn rất nhiều. Trên ngọn núi Hồng Hoang này, đích thật là nơi rèn luyện con người. Nếu có thể còn sống đi ra thì mới tính là xuất sư.

Cho đến bây giờ, Sở Phong tuyệt không bài xích, toàn thân đều nhập, chính thức rèn luyện bản thân.

Bởi vì, không còn bao lâu nữa, núi Thái Hành sẽ phong vân hội tụ, rất nhiều dị nhân tập trung, nhất định sẽ có đại chiến.

Hiện tại, hãn tiến vào ngọn núi Hồng Hoang, mặc dù đang mạo hiểm nhưng cũng là cách giúp bản thân lột xác, thích ứng với các loại nguy cơ, so với việc tăng quyền pháp đơn thuần còn quan trọng hơn nhiều.

Khi đi ngang qua khu rừng, đột nhiên một con nhện to bằng nắm đấm kéo sợi tơ rơi xuống, thiếu chút nữa đụng phải mặt Sở Phong.

Bịch.

Hắn không chút nghĩ ngợi, một quyền đánh ra, thịt văng tứ tung.

Hắn rất nhanh nhìn nắm đấm của mình, sợ bị trúng độc.

Con ghé vàng lắc đầu, ý bảo không cần lo lắng. Ngưu Ma Quyền không yếu như vậy đâu.

Dọc theo đường đi, Sở Phong nhìn thấy rất nhiều quái vật. Làn nguy hiểm nhất chính là hắn suýt chút nữa bị một con hung cầm dài hai mươi mấy thước tấn công.

Con hung cầm kia toàn thân đỏ chét, mang theo lửa cháy truy kích hắn. Khi đánh vào vách núi, ngay cả đá cũng phải nóng chảy.

Nơi này rất nguy hiểm.

Sở Phong cũng không liều mạng, một đường tiến vào, sau đó biến mất không thấy.

Khi đi ngang một khu vực yên tĩnh, Sở Phong cảm nhận được một sự bất an mãnh liệt. Dựa vào kinh nghiệm kiếp trước, hắn biết, nơi này hơn phân nửa có mãnh thú khó lường.

Ở đây rất có thể là sào huyệt của nó, những sinh vật khác không dám đến gần.

Bởi vì nơi này rất yên tĩnh.

Nhưng con ghé vàng lại muốn hẳn tiến về phía trước.

Sau đó không lâu, lông tơ Sở Phong dựng thẳng hết lên. Hẳn nhìn thấy một con hổ trắng như tuyết, ngay cả vằn cũng không có, có thể nhảy vọt đến sáu thước, móng vuốt sắc bén, lóe ra hàn quang.

“Nó không phải hổ.”

Bởi vì nó có đến ba cái đuôi. Mỗi cái đều sáng bóng trong suốt, nhẹ nhàng đong đưa, ngay cả nham thạch cũng bị quất nát.

Con ghé vàng lại viết chữ xuống đất, nói cho Sở Phong biết, hôm nay nó muốn ăn con hổ này.

Sở Phong mở to hai mắt. Đây là một con mãnh thú rất lớn, chẳng lẽ hẳn phải săn giết nó?

Chính là nó.

Con ghé vàng xác định, trịnh trọng gật đầu, nói cho hẳn biết cách săn giết, từ đó luyện quyền.

Phía trước khá trống trải, không có cỏ cây, mặt đất khô cứng, trên vách núi đá còn có hang động, hiển nhiên là sào huyệt của con quái vật này.

Phía sau, con quái vật dài đến năm sáu thước này nhướng mắt, quay lại nhìn, cảm nhận được người lạ xâm nhập.

Rống! Nó rống to một tiếng, đất núi rung chuyển. Con quái vật hóa thành một luồng bạch quang, trong nháy mắt chồm tới, thật sự quá nhanh, đồng

thời còn mang theo một luồng gió tanh.

“Luyện quyền.” Sở Phong căn răng, quát to một tiếng rồi nghênh tiếp.

Sở Phong kêu to, phóng về phía trước.

Trong suốt quá trình, adrenaline tuyến thận của hắn tăng vọt, kích thích tim đập nhanh, nhanh hơn bình thường gấp mấy lần, tốc độ huyết dịch lưu động không ngừng tăng lên.

Là một người hiện đại, có mấy khi nhìn thấy những thứ này. Đây là lần đầu tiên hắn đối mặt với cự thú, cơ thể vì thích ứng với bầu không khí nguy hiểm mà nhanh chóng điều tiết.

Grao....

Con mãnh thú cao sáu thước giống như bạch hổ nhào vào trước mắt, mở ra móng vuốt sắc bén chẳng khác nào liêm đao sáng như tuyết, trực tiếp nện xuống.

Sở Phong né qua. Trước khi còn chưa biết được thực lực thật sự của con cự thú, hắn không dám liều mạng. Hắn nhảy lên, sượt qua móng vuốt, bật mình nhảy về phía trước.

Bịch!

Thú trào rơi trúng đất, đốm lửa văng khắp nơi. Ở đó có một mảnh núi đá, trực tiếp bị cắt mấy vạch rất sâu, có thể tưởng tượng được móng vuốt của nó sắc bén đến cỡ nào, lực đạo mạnh bao nhiêu.

Nếu là người bình thường, bị móng vuốt lớn như vậy quẹt trúng, nhất định sẽ bị cắt thành hai đoạn từ thắt lưng, không còn đường sống.

Ông!

Không khí nổ tung. Ba cái đuôi thô to quét ngang, sức mạnh cường hãn vô cùng. Sau khi cái đuôi cự thú xoay tròn, nó kéo lên thẳng tắp, giống như một thiết côn.

Sở Phong lại tránh né, răng rắc một tiếng, đại thụ to một tấc bên cạnh cứ như vậy mà bị đánh gãy, ầm ầm ngã xuống mặt đất, lá rụng bay tán loạn.

Ánh mắt Sở Phong nhìn chăm chú. Là người hiện đại, hẳn chưa từng nhìn thấy quái vật nào đáng sợ như thế.

Mặc dù hiện tại thiên địa đang thay đổi, đủ loại dị tượng xảy ra, nhưng hẳn vẫn chưa tự mình trải qua những chuyện trước mắt, chân chính đối mặt với một con cự thú hung mãnh.

Con mãnh thú này có tên là Tam Vĩ Thú, là một loại hồ được cải biến, có ba cái đuôi, hình thể khổng lồ, bình thường đều cao sáu bảy thước.

Hồ lớn có năng lực gì, nó cũng có. Ba cái đuôi cứng rắn như sắt, có thể dễ dàng bổ đôi vách núi, quét đứt cơ thể đối thủ.

Grao....!

Tiếng thú rống rung trời, đất rừng đều loạn chiến.

Chương 47: Khôi Phục Dĩ Tính

Tam Vĩ Thú đánh tới, mở ra cái miệng máu, đủ nuốt một người trưởng thành vào. Hai cái răng nanh dài hai thước, trắng như tuyết, mang theo ánh sáng lạnh lẽo.

Sở Phong lui lại. Nếu tốc độ của hắn không nhanh, Tam Vĩ Thú sẽ một phát nuốt sạch hắn.

Bò...ò....

Từ xa, con nghe vàng gầm nhẹ, thúc giục Sở Phong tấn công, không cần sợ hãi.

“Ai sợ ai chứ, liều thôi.” Sở Phong bằng bất cứ giá nào. Hắn rống lớn như dã thú, khiến cho cây rừng phải rung động.

Trước đây, hắn tránh né mấy lần, đã nhìn ra được sức mạnh của Tam Vĩ Thú, không mạnh hơn hắn bao nhiêu, nhưng cái miệng máu với răng nanh sắc bén, thật sự đủ dọa người.

Bây giờ, hắn đã đến đây, vậy còn sợ cái gì?

Hắn triển khai thức thứ nhất của Đại Lực Ngưu Ma Quyền, nắm đấm nhất thời được bao quanh một luồng sức mạnh thần bí. Hắn gầm lên giận dữ, đánh về phía trước.

Ở sau lưng của hắn hiện lên một con mãng ngưu, cơ thể màu đen, ô quang lưu động, mang theo khí tức Hồng Hoang, thể trạng cường tráng, con người trợn trừng, cặp sừng to lớn chỉ thẳng trời cao, giống như từ thái cổ mà đến.

“Ừm....bò...ò....”

Một tiếng trêu rống, núi rừng xao động, lá cây rơi lả tả, bay múa đầy trời.

Tam Vĩ Thú chấn kinh, lông trắng trên người nó dựng đứng cả lên. Nó cong người, sẵn sàng đón quân địch, muốn đánh ra một kích sắc bén.

Đùng!

Một quyền kia của Sở Phong bay đến. Quyền ấn nở rộ, con mãng ngưu màu đen sau lưng hấn ngẩng đầu, vươn cặp sừng thật lớn, ô quang màu đen lưu động chạy về phía trước.

Tam Vĩ Thú há cái miệng máu của mình, móng vuốt đánh về phía trước, toàn lực ứng phó.

Ầm một tiếng, mặt đất run rẩy, sau đó kịch liệt lay động. Tuy hình thể một người một thú có sự chênh lệch, nhưng thực lực không phải dựa vào cơ thể lớn nhỏ mà quyết định.

Grao....

Tam Vĩ Thú đau đớn rống lên. Nó đã bị thương, lão đảo rút lui, sau đó ngã sấp xuống.

Va chạm với con mãng ngưu, nó đã bị văng đi.

Sau khi ô quang tan hết, một quyền của Sở Phong đánh gãy móng vuốt lớn của Tam Vĩ Thú, chặt đứt một cái răng nanh dài hai thước, máu tươi chảy xuôi.

Thứ thứ nhất của Ngưu Ma Quyền, cũng là chung cực thành hình, mãng ngưu hiện lên, sức mạnh khôn cùng, còn lớn hơn cả Tam Vĩ Thú.

Trên mặt đất máu chảy đầm đìa, còn có một khúc răng nanh bị gãy, sáng như

lưỡi đao.

Miệng Tam Vĩ Thú đầy máu, lăn lông lốc trên mặt đất, sau đó xoay người đứng lên. Lúc này, biểu hiện của nó đã thay đổi, không còn kiêu ngạo, mất đi thái độ cuồng bá.

“Lợi hại như vậy sao? Có thể đánh gục cự thú.” Sở Phong lẩm bẩm, cúi đầu nhìn năm đấm của mình, cảm giác giống như đang nằm mơ.

Hắn không phải sinh ra ở Đại Hoang, làm sao trải qua được mấy chuyện vật lộn đổ máu chứ. Vừa rồi động một chút đã đối mặt với một đồng răng lớn, kết quả này đánh thật sâu vào thực tại của hắn.

“Quyền ấn mà ta luyện có thể đánh tảng đá thành bột phấn, tất nhiên sẽ không cần sợ mày nữa. Nào, quái vật, đến giúp ta luyện quyền nào.” Sở Phong kêu.

Trải qua cảm giác khẩn trương ban đầu, thậm chí e ngại, bây giờ hắn đã dần ổn định xuống, chậm rãi thích ứng với dã tính phóng thích bên trong ngọn núi Hồng Hoang này.

Hung quang lóe ra trong mắt Tam Vĩ Thú. Nó cong thân mình lại, cất giấu lợi trảo, nhe cái răng nanh trắng như tuyết. Đây không phải là nó sợ, mà là nó đang tích lũy sức mạnh.

Loại mãnh thú này có một phần huyết thống của bạch hổ, thuộc một loại hổ khổng lồ, trời sinh tính hung tàn. Dưới tình hình chung, rất ít khi nào cúi đầu chịu thua. Cùng người chém giết, không chết không ngừng.

“Nào, luyện quyền thôi.”

Sở Phong không sợ, chủ động phóng ra, huy động quyền ấn vọt lên.

Ầm ầm ầm...

Bên trong khu rừng, tiếng vang dày đặc. Sở Phong không ngừng ra quyền, chiến đấu kịch liệt với Tam Vĩ Thú. Hãn thi triển Đại Lực Ngưu Ma Quyền từ thức thứ nhất đến thức thứ tám.

Trong thực chiến, hãn càng lúc càng thành thạo, dần dần thả lỏng.

Nếu hạ sát, con Tam Vĩ Thú đã bị hãn giết chết từ lâu, nhưng vì ma luyện quyền ấ, hãn vẫn có chút giữ lại.

Ầm.

Đuôi của Tam Vĩ Thú quét đến, kết quả bị một quyền của Sở Phong chủ động nghênh kích, một khúc đuôi lớn rớt xuống, máu văng tung tóe.

Hãn cau mày, rút lui về phía sau.

Mặc dù thực lực bất phàm, nhưng hãn vẫn không thích ứng với cảnh tượng huyết tinh như thế này. Thân là người hiện đại, hãn không quá phù hợp với giết chóc.

Nhưng hung tính của Tam Vĩ Thú đã nổi lên, không quản hãn có lưu tình hay không, tiếng rống rung trời, kịch liệt vô đến. Móng vuốt lớn, còn có cái miệng máu khổng lồ lập tức đến trước mắt.

Ánh mắt Sở Phong phát ra hàn quang. Hãn mạo hiểm né qua, móng vuốt sắc bén xẹt qua mặt của hãn, thiếu chút nữa là để một đường trên mặt hãn rồi.

Hãn rít lên một tiếng, dã tính phát ra ngoài, nhảy dựng lên, mãnh lực oanh sát.

Ầm ầm ầm.

Cuối cùng, ba quyền liên tiếp, Sở Phong đánh gãy cự trảo của Tam Vĩ Thú, đánh đầu của nó rách tả tơi, ngay ngực còn có một lỗ thủng lớn đầm đìa máu.

Cuộc chiến đã xong, con cự thú cao sáu thước ầm ầm ngã xuống, máu tươi văng lên.

Lúc này, Sở Phong cũng không tránh né. Cho dù máu thú nóng ran đang ở trên người, hãn vẫn cứ bình tĩnh, trong lòng trống rỗng, giống như đang chịu một lễ rửa tội nào đó.

Không phải nghi thức rửa tội dữ tợn, hung tàn hay huyết tinh, mà là một loại bản năng sinh tồn đang mở ra, dần dần thăng hoa.

Sở Phong cảm nhận được người dân thời Viễn Cổ qua lại, đứng trên đại địa Hồng Hoang, hoàn cảnh sinh tồn ác liệt, cần đấu với trời, cần chém giết với hung cầm quái thú, tắm rửa thần huyết chỉ vì mục đích muốn sống.

Thật lâu sau, hãn mới lấy lại tinh thần.

Con ghé vàng đến bên cạnh, bảo hãn tranh thủ thời gian kéo con cự thú này đi.

Sở Phong biết, nơi này không thể ở lâu, mùi máu quá nặng, rất dễ kéo mãnh thú khác đến. Hãn kéo con Tam Vĩ Thú, dọc theo đường cũ rất nhanh chạy đi.

Dù vậy, ven đường bọn họ cũng vẫn bị săn giết.

Mùi máu tươi đã dẫn đến đủ loại kẻ săn mồi. Bên trong khu rừng nguyên thủy, từng cặp mắt khủng bố mở to, nhìn sang bên này, sau đó điên cuồng truy kích.

Một đường chiến đấu.

Cũng may, ở đây cũng được xem là bên ngoài, không phải thâm sơn cùng cốc, không gặp phải những thứ tồn tại đặc biệt khủng bố.

Cho đến khi bọn họ rời đi, nguy hiểm mới phát sinh. Một bàn tay đen sì từ trên trời giáng xuống, to khoảng ba gian phòng, mạnh mẽ đánh xuống.

Ầm một tiếng. Toàn bộ khu rừng đều run rẩy kịch liệt, giống như động đất.

Đồng thời, con Tam Vĩ Thú mà Sở Phong đang kéo, hơn phân nửa cơ thể bị chụp trúng, hóa thành bùn nhão, máu văng tung tóe, cảnh tượng vô cùng khủng bố.

Bò...ò...

Con ghé vàng vung móng, vọt thẳng ra bên ngoài.

Trong tay Sở Phong vẫn còn nửa thân người con Tam Vĩ Thú, cả người hấn dính đầy máu, cũng nhanh chóng quay cuồng vọt ra bên ngoài.

Cũng may, vừa rời khoảng cách chỉ cách bên ngoài núi có mấy mét, bọn họ đã nguy hiểm tránh được bàn tay to màu đen kia.

Quay đầu lại, Sở Phong dựng đứng cả lông tơ. Đó là một con quái vật như thế nào?

Nó giống như một ngọn núi, đặc biệt khổng lồ, có dạng hình người, toàn

thân đen thui, lông tóc dài đến năm sáu thước, ngay cả bàn tay to màu đen kia cũng không ngoại lệ, lông đen khiếp người.

Vừa rồi nó nhào đến, bàn tay đen đập xuống, thiếu chút nữa đã đánh nát Sở Phong và con nghé vàng.

Chương 48: Bảo Tàng Ngưu Ma Vương (1)

Nó đã đứng lên, cơ thể khổng lồ cao phải đến một trăm mét, giống như một ngọn núi màu đen, ánh mắt mãnh liệt nhìn ra bên ngoài.

Nhưng nó cũng không xông ra. Chỉ nhìn một lát, nó chậm rãi rút đi, núi rừng lay động, lá rụng rơi xuống lả tả.

Sở Phong nhìn thấy nó biến mất sau một ngọn núi lớn. Đi vào càng sâu, ở đó có nhiều ngọn núi Hồng Hoang hơn.

Phải mất một lúc lâu, Sở Phong mới nhìn xuống người. Trên người hãn đây máu thú, còn có mồ hôi lạnh.

Cuối cùng, hãn cúi đầu nhìn con Tam Vĩ Thú chỉ còn lại hai chân sau, một phần cơ thể. Còn lại thì đã bị nát thành bún dưới một kích kinh thiên kia.

“Đây là quái vật gì vật? Thiếu chút nữa chúng ta đã hóa thành thịt nát.” Sở Phong sợ hãi hỏi. Đến bây giờ hãn vẫn còn cảm nhận được cơ thể của mình vẫn còn lạnh.

“Hắc Thần Viên.” Con nghé vàng viết ra ba chữ. Sau đó, nó viết thêm một hàng nữa: “Qua một năm rưỡi nữa, ta sẽ làm thịt nó.”

Tuy rằng Tam Vĩ Thú chỉ còn có hai chân sau, nhưng phỏng chừng cũng nặng mấy trăm cân. Sở Phong khiêng lên, một đường đi vội, rất nhanh đã về đến nhà.

Hắn đơn giản làm sạch con thú. Sau khi lột da, hắn dùng thanh đoản kiếm màu đen chặt con thú ra thành từng khúc nhét vào hai cái tủ lạnh lớn.

“Có thể rất nhiều ngày sẽ không cần ra ngoài.” Sở Phong thở phào một tiếng.

Con ghé vàng lắc đầu, trịnh trọng nói cho hắn biết, hắn phải ra ngoài mỗi ngày.

Sở Phong há miệng thở dốc, nhưng cuối cùng vẫn gật đầu. Hắn biết vào trong đó ma luyện, đích xác thu hoạch sẽ rất lớn. Ứng đối với đủ loại nguy hiểm, đối với hắn mà nói, hắn sẽ được lột xác.

Ví dụ như bây giờ, so sánh với trước khi vào núi, hắn đã mạnh hơn rất nhiều. Tâm tính, dũng khí, kinh nghiệm đều tăng một khoảng lớn.

Sở Phong biết, hiện giờ dị biến thiên địa không ngừng tăng lên. Hắn nhất định phải giải phóng được một phần nhỏ dã tính của mình.

Nói một cách khác, cứ bị động chờ hoàn cảnh ác liệt và tàn khốc xuất hiện, đến lúc đó hắn phải cần dùng máu và sinh mệnh của mình để đổi lấy kinh nghiệm, mất sẽ nhiều hơn được.

Mấy ngày tiếp theo, ngày nào Sở Phong cũng vào núi, ma luyện bản thân, luyện quyền bên trong.

Lực đạo quyền ấn của hắn càng lúc càng lớn. thể ngộ tám thức cũng càng lúc càng sâu, lại còn có lý giải hoàn toàn mới, khiến cho uy lực Ngưu Ma

Quyền tăng vọt.

Về sau, hãn cũng đã luyện thành thức thứ chín của Đại Lực Ngưu Ma Quyền. Khi chém giết với một con hung cầm dài mười mấy thước, hãn đã sử dụng, huy động sức mạnh càng mạnh hơn.

Thích già quăng voi!

Sở Phong xem ra, đây không phải thần thoại, mà là cơ thể đã mạnh đến một tình huống nhất định. Hãn muốn tự mình thể nghiệm.

Mấy ngày qua, Sở Phong thường xuyên lui tới ngọn núi lớn Hồng Hoang. Hãn giống như trải qua một trận lột xác. Từ khẩn trương, đổ mồ hôi lạnh, không thể nhìn thấy máu, hãn đã dần dần trở nên bình tĩnh, trấn định, ung dung, có thể sinh tồn trong thâm sơn nguyên thủy, chiến đấu kịch liệt mà vẫn sống sót.

Hãn không ngừng luyện quyền, tiến hành củng cố, lĩnh ngộ toàn bộ chín thức của Ngưu Ma Quyền.

Trong núi, đại thụ sum xuê, tồn tại từ rất xưa, che thiên lấp địa. Khi Sở Phong đến đây, con nghé vàng còn chưa đến, chỉ có một mình hãn.

Éc....

Một tiếng chim rít gào, giống như bạo lôi, nổ vang bên tai hãn. Giữa không trung, một con ác điểu màu đen nhanh chóng lao xuống, mang theo một trận gió.

Con quái điểu đen thui, dài hơn mười thước, giống như được ô kim đúc thành, mang theo sự sáng bóng của kim loại. Ngay cả móng vuốt cũng đều là màu đen, phong duệ vô cùng.

Răng rắc.

Sở Phong tránh đi, trốn đằng sau một tảng đá nặng ngàn cân. Móng vuốt sắc bén kia trực tiếp cắt đứt tảng đá, cảnh tượng thật sự khủng bố.

Ánh mắt con cự cầm màu đỏ, lãnh khốc, tàn bạo, vừa nhìn thì biết nó rất hung mãnh.

Nó lớn như vậy, đủ để ăn hết một con voi.

Phù!

Gió lớn phồng lên. Nó lại lao xuống, không thèm quan tâm khu rừng. Lông chim màu đen cứng như thép, bẻ gãy toàn bộ cành lá đại thụ.

Sở Phong không sợ. Trải qua nhiều ngày rèn luyện, hãn giống như được thoát thai hoá cốt. Khi hành tẩu trên đại địa Hồng Hoang này, hãn vẫn bình tĩnh, quả cảm mà dũng mãnh.

Một trận chiến kịch liệt bùng nổ, giăng co ước chừng khoảng một khắc.

Cuối cùng, Sở Phong nhảy dựng lên, đánh tới con cự cầm giữa không trung.

Lúc này, chín thức quyền ấn như ấn bàn ngất trời, cương mãnh bá đạo, có thể đánh vỡ tất cả mọi ngăn cản, toàn bộ đánh thẳng vào ngực con cự cầm.

Lông ngực con cự thú nổ tung, lông và máu văng đầy trời. Con hung cầm rít lên một tiếng chói tai, muốn xuyên thủng màng nhĩ của người ta.

Phụt!

Ngực của nó nứt ra, sau đó vỡ nát, xuất hiện một cái lỗ máu, máu tươi phun ra.

Thi thể khổng lồ rơi xuống, nện thẳng trên mặt đất. Vùng núi kịch chấn, cổ thụ chung quanh lay động mãnh liệt, cũng có núi đá quay cuồng.

Sở Phong tắm máu con cự cầm, đứng im không nhúc nhích. Hắn rất tỉnh táo, sớm đã không còn sự khẩn trương như mấy ngày trước, trấn định nhìn hết thấy.

Sau đó, hắn vác thi thể đầy máu của con cự cầm lên người.

“Hôm nay ăn thử món thịt chim xem sao.”

Ở nhà, hắn dọn dẹp một chút, dùng thanh đoản kiếm màu đen cắt nhỏ ra, sau đó làm món thịt chim kho tàu và thịt chim chiên giòn, bày cả một bàn thức ăn.

“Quả nhiên là rất ngon.” Sở Phong tán thưởng.

Quan trọng là, mấy món thịt rừng săn giết mấy ngày qua đều ẩn chứa năng lượng kinh người, bổ sung nhu cầu cơ thể, giúp cho hắn nhận ra được chỗ hữu ích khi luyện quyền, thể chất tăng mạnh.

Bò...ò...

Con nghé vàng cũng vô cùng thỏa mãn, bụng phình lên. Mấy ngày qua, nó rõ ràng đã béo lên, khá múp míp.

“Mày nên thành thật ở nhà. Tao đến chỗ Lưu bá, còn có Triệu Tam gia nữa, biếu cho họ chút thịt rừng.” Sở Phong ăn no, sau đó nói với con nghé vàng.

Mấy ngày qua, hãn mang cho họ một ít thịt rừng, khiến Lưu bá của cửa hàng đồ cũ và Triệu Tam gia của xưởng sản xuất vũ khí đều khen không dứt miệng, cho rằng loại thịt rừng này ngon vô cùng.

Đương nhiên, hãn không dám nói đây là thịt của cự thú.

Sắc trời chạng vạng, Sở Phong mang theo hai bao thịt bước vào trong viện, không tự chủ được bước đến chỗ gieo hạt giống. Hãn muốn kiểm tra lại.

Đáng tiếc, vẫn không có hạt nào nảy mầm.

Con nghé vàng thấy Sở Phong nhìn nó, cả người không được tự nhiên, cảm thấy Sở Phong đang có ác ý, nhất thời trừng mắt trâu, sau đó đóng rầm cửa phòng một cái.

“Thôi đi, mày cho rằng không có phân trâu của mày thì tao không làm gì được sao? Bây giờ, ngoại trừ phân rồng, có cái thứ bài tiết của con vật nào mà tao tìm không được chứ. Nếu không phải lo lắng khinh nhờn Tây Vương Mẫu, còn có Cửu Thiên Huyền Nữ, tao đã sớm ra tay rồi.” Sở Phong nói, sau đó cười ha hả.

Bò....ò...

Cả gian phòng lay động, con nghé vàng đã thẹn quá hóa giận.

Sở Phong không thèm quan tâm đến nó, yên lặng bước đến ngã tư đường.

Khi hãn quay về, trăng sao đã thừa, trời cũng đã sắp khuya. Bởi vì Lưu bá ở cửa hàng đồ cũ và Triệu Tam gia của xưởng chế tạo vũ khí đều kéo hãn ở lại uống vài chén rượu nhỏ.

Khi còn cách nhà một khoảng cách, Sở Phong nhìn thấy một luồng kim

quang. Hiển nhiên con ghé vàng này đang lén lút từ trong viện đi ra, co đầu rụt cổ.

Nó làm ra vẻ giống như một tên trộm, vèo một tiếng tiến vào vườn trái cây phía Đông.

Chương 49: Bảo Tàng Ngưu Ma Vương (2)

Sở Phong núp ngay góc rẽ, vô cùng kinh ngạc. Tên này đang có bí mật gì, tại sao đêm hôm khuya khoắt lại lén lút tiến vào vườn cây ăn quả thế?

Hắn rất hiếu kỳ. Dựa theo biện pháp mà con ghé vàng dạy cho hắn, hắn kéo căng cơ thể, phòng ngừa hơi thở phát ra ngoài, sau đó một đường tiềm ẩn đi theo.

Quả nhiên, con ghé vàng dẻo dác, vô cùng cẩn thận, thỉnh thoảng còn nhìn chung quanh, đồng thời không ngừng thỉnh thoảng quay đầu lại, giống như sợ có người theo dõi.

“Có điều lạ đây.”

Sở Phong lẩm bẫm. Hắn càng lúc càng cảm thấy tên này nhất định có chuyện. Bằng không, tại sao lại để ý như vậy, chẳng khác nào đề phòng cướp, vừa đi vừa quay đầu lại.

Không hề nghi ngờ, đây là đề phòng hắn, sợ hắn bắt gặp.

Sở Phong không thể không ngừng lại, cách một khoảng rất xa. Bởi vì con ghé vàng này cực kỳ nhạy cảm. Có một loại trực giác gần như là bản năng. Nếu hắn đi quá gần, tất sẽ bị nó phát hiện ngay.

Gần đây, hãn luyện quyền rất thành công, cũng sinh ra loại cảm giác này. Chẳng sợ cách rất xa, không nhìn thấy cự thú nguy hiểm đang rình, vẫn có thể dự cảm trước được.

Đây được xem là một loại bản năng nguyên thủy.

Cách nhau đủ xa, Sở Phong tin rằng, con nghé vàng sẽ không phát giác ra hãn. Hãn không nhanh không chậm đi đằng sau, cũng chỉ có thể nhìn thấy một luồng ánh sáng vàng bước vào vườn trái cây.

Rốt cuộc, con nghé vàng dừng lại tại một nơi nào đó, rất nhanh quay đầu lại, muốn xác định xem có ai đi theo nó hay không.

Sở Phong oán thầm. Con trâu chết toi này rất cẩn thận. Rốt cuộc nó có chuyện gì che giấu vậy, lại còn rất cẩn thận? Hãn chạy nhanh, trốn vào đằng sau một gốc cây đào, không dám nhúc nhích.

Một lát sau, Sở Phong phát hiện, hình như con nghé vàng đang đào hố, sau đó giống như chôn cái gì đó vậy.

“Tên này đang chôn bảo bối? Vậy mà dám giấu mình?” Sở Phong mài răng, nhưng vẫn giữ bình tĩnh, kiên nhẫn chờ đợi, núp đằng sau một gốc cây, vẫn không nhúc nhích.

Con nghé thật sự rất hài lòng, không biết chôn xuống đường cái gì, một đường lăm bẫm trở về, vô cùng thoải mái.

“Con nghé con mày muốn gạt tao, không có cửa đâu. Lát nữa tao sẽ bưng hết ổ của mày, khiến cho mày khóc không ra nước mắt.”

Sở Phong âm thầm tính toán, gương mặt nhịn không được hiện lên sự đắc ý.

Có thể tưởng tượng, đến một ngày nào đó con nghé vàng đến đây tìm kiếm, nhìn thấy cái hố rỗng tuếch, không biết sẽ tức giận đến cỡ nào.

“Haha.” Sở Phong mỉm cười. Chờ con nghé vàng đi xa, hắn mới chậm rãi bước ra từ đằng sau cây cổ thụ, chuẩn bị đào móc bảo tàng.

Hắn biết rõ, con Ngưu Ma Vương này rất kén chọn, vật có thể khiến nó coi trọng, hơn phân nửa rất khó lường.

“Mấy lần trước lên núi, chẳng lẽ nó lén lút mình tìm được thứ gì tốt?” Sở Phong đoán.

Đột nhiên hắn nghe được một vài âm thanh. Tuy rằng vẫn còn cách rất xa, nhưng với năng lực cảm ứng sâu sắc của hắn, hắn vẫn nhận ra.

Đêm hôm khuya khoắt còn ai đến vườn trái cây nữa chứ? Điều này khiến cho hắn sinh ra cảnh giác.

Hắn thối lui ra đằng sau cây cổ thụ, tiếp tục im lặng, kéo căng cơ thể, phong bế hơi thở, trong nháy mắt đã dung nhập vào bóng đêm mênh mông.

Giữa không trung, một con dơi thật lớn xuất hiện, chậm rãi bay vào trong rừng cây ăn quả.

Sở Phong kinh ngạc.

Sau đó hắn cau mày. Đây là một người đàn ông, nhưng lại có đôi cánh ác ma. Thoạt nhìn giống như một con dơi lớn, không một tiếng động rơi xuống.

Đồng thời, trên mặt đất còn có một cô gái, giống như một cơn gió gần như đến cùng một lúc với gã.

Người đàn ông có đôi cánh ác ma, gương mặt nhu hòa nhưng lại rất xinh đẹp, vừa lúc đáp xuống chỗ giấu bảo khố.

Cô gái có dung mạo có thể nói là bình thường, nhưng cách ăn mặc rất thời thượng, môi đỏ, mắt kẻ, hơn nữa lại còn mặc một bộ quần áo màu trắng đứng giữa bóng đêm.

“Vừa rồi là cái gì vậy? Một luồng ánh sáng màu vàng, rất mờ lung. Tôi thấy hình như là một con trâu vàng, thật là quý dị.”

Hai người đứng ở nơi đó, thấp giọng nói chuyện với nhau.

“Lúc này tôi thấy nó đi về phía hướng thị trấn Thanh Dương.”

“Ừm, mục tiêu Sở Phong của chúng ta cũng ở thị trấn Thanh Dương.”

Từ xa, năm giác quan của Sở Phong vô cùng mẫn cảm, vừa lúc nghe được, trong lòng trầm xuống. Hai người này vì hãn mà đến, xem hãn là mục tiêu, thế bọn họ muốn gì?

Hãn nhất thời bất động.

“Nhưng người ra lệnh cho chúng ta đồng thời xuất động chẳng qua chỉ là một người phàm mà thôi. Hừ. Mặc kệ thế nào, đêm nay cũng phải giết cho xong.” Người đàn ông có đôi cánh lên tiếng, gương mặt tuấn mỹ tràn ngập vẻ lạnh lùng.

“Sinh vật màu vàng vừa rồi đào hố ở đây, giống như đang giấu cái gì. Hắc, có lẽ chúng ta may mắn rồi.” Cô gái mặc áo trắng cột mái tóc dài, thản nhiên cười, hoàn toàn chẳng thèm để ý đến việc giết Sở Phong. Cô ta chỉ quan tâm chuyện trước mắt, thân hình mềm mại của cô ta ngồi xuống.

Cô ta vốn là người thích sạch sẽ, nhưng bây giờ mùi ngón tay lại dính đất.

Bởi vì, vừa rồi cô nhìn thấy là một con động vật toàn thân màu vàng, cảm thấy rất ngạc nhiên. Con vật đó nhất định là phi phàm.

“Nếu có chỗ tốt, chúng ta chia đều.” Người đàn ông có đôi cánh ác ma nói.

Trong bóng đêm, Sở Phong bình tĩnh nhìn chăm chú, cũng không bước ra ngăn cản. Hiện tại không phải là lúc ra tay. Đối phương đã xem hẳn là mục tiêu, về sau sẽ còn cơ hội khác tốt hơn.

Trên mặt đất vang lên tiếng xột xoạt. Cô gái áo trắng kia đang đào đất. Trong đêm tối, ánh mắt cô ta rất sáng, vô cùng chờ mong.

Sở Phong thoáng cau mày, nhưng nghĩ lại cũng không cần lo lắng. Lát nữa giải quyết hết hai người này, còn sợ món đồ của ghé vàng chạy mất sao?

"A....."

Đột nhiên, cô gái áo trắng thét lên chói tai. Trong màn đêm, tiếng thét chói tai này truyền đi rất xa.

Cô ta giống như vừa trải qua một cơn ác mộng, nổi điên phui phui tay, sau đó còn liều mang lau vào người đàn ông có đôi cánh ác ma.

“Cô làm gì vậy?” Hiển nhiên, người đàn ông có đôi cánh ác ma đã biết là cái gì, nhất thời giận dữ, rất nhanh rút lui về phía sau, đồng thời nhin không được mà nôn khan.

“Cứt trâu, phân trâu.”

Cô gái kêu lên một cách tê tâm liệt phế, không ngừng chùi, chùi vào đất, vào thân cây thật mạnh, cuối cùng ngồi xồm xuống mà nôn mửa.

Từ xa, Sở Phong trợn mắt há mồm.

Hơn nửa ngày, hăn vẫn không nhúc nhích, yên lặng mà nhìn.

Lúc này, đầu óc của hăn kịch liệt vận chuyển, trong nháy mắt đã nghĩ đến rất nhiều chuyện.

Phải mất một lúc lâu sau, Sở Phong mới dám lau mồ hôi lạnh. Ông ngoại hăn... quá nguy hiểm rồi.

Sắc mặt của hăn lúc xanh lúc đỏ lúc trắng, có chút nghĩ lại mà sợ.

Con nghé vàng này đúng là chẳng phải thứ tốt. Hăn nguyên rửa, mắng to trong lòng.

Vốn hăn đi đằng sau con nghé vàng, chuẩn bị đào trộm bảo tàng, chơi hổ nó một lần. Nếu không phải hai người này xuất hiện, hăn thật không dám tưởng tượng. Hình ảnh đó... thật sự quá kinh dị.

Sở Phong lau mồ hôi, mắng con nghé vàng trong lòng tám trăm lần. Không phải chỉ là giải quyết vấn đề của bản thân thôi sao, có cần phải thần thần bí bí như vậy, cứ như kẻ trộm?

Chương 50: Đánh Đâu Thắng Đó; Không Gì Cản Nỗi (1)

Con hàng này chính là yêu tinh trời sinh hại người.

Mặc cho ai phát hiện hành tung quỷ dị của nó, cũng đều cảm thấy tò mò, âm thầm đi theo.

Rất nhanh, Sở Phong suy nghĩ cẩn thận. Mấy ngày hôm trước hẳn nhắc đến chuyện phân trâu, nhờ con nghé vàng hỗ trợ, rõ ràng đã khiến cho nó sinh ra bóng ma tâm lý. Đây là phòng bị hẳn.

“Con trâu chết tiết này.”

Nghĩ thông suốt chuyện trong đó, Sở Phong không biết nói gì, dờ khóc dờ cười. Hẳn và con nghé vàng, rốt cuộc là ai hãm hại ai, bây giờ khó mà nói được.

Từ xa, cô gái áo trắng có bệnh thích sạch sẽ, chưng diện nôn đến mặt cũng muốn lòi ra, vừa nôn khan vừa không ngừng kêu thảm.

Âm thanh đó hơi dọa người. Cô ta giống như đang phải chịu đựng sự tra tấn đau đớn nhất.

Ngay cả người đàn ông có đôi cánh ác ma cũng nôn khan một khoảng thời gian rất lâu. Gã quyết định cởi quần áo quăng xuống đất, sắc mặt âm trầm muốn chảy cả nước.

"Tôi điên mất, a a a....." Cô gái áo trắng nôn mửa đến mức tái mét cả mặt, cô ta lắc đầu liên tục, không ngừng hét lên the thé như phát rồ lên, cô đứng bật dậy, chạy về phương xa.

Bên kia có một con suối, cô ta không thể nào chịu nổi sự “Dơ bẩn” trên tay này, hận không thể chặt luôn cả đôi tay. Cô cứ chạy như điên thẳng đến gần đó, bỏ tay vào làn nước lạnh lẽo rồi ra sức chà rửa, chà mạnh đến sắp tróc

da.

Gã đàn ông kia cũng không khác gì, hăn sa sầm gương mặt, vừa nôn khan vừa lão đảo đi đến bên dòng suối, ngồi xổm xuống không ngừng rửa ráy.

Sở Phong đứng đặng xa mà nhìn, bởi vì có chút ghét bỏ nên hăn cũng không mai phục họ, chờ tắm xong rồi nói sau, hăn đứng xa vậy còn muốn chịu không nổi đây này.

Có thể suy ra tâm tình hiện giờ của hai người kia ra sao!

"Tôi điên mất, chịu không nổi nữa, đó là con quái vật gì? Tôi muốn giết nó rồi cắt thành tám khúc!" Tiếng hét chói tai của cô gái vang vọng quanh quần dưới bầu trời đêm.

"Đi... đi giải quyết mục tiêu trước!" Gã đàn ông quát lên, gương mặt bảnh bao, nhưng ánh mắt lại hung ác nham hiểm, gã chịu đủ rồi, cảm thấy cả người khó chịu, cơn giận tận trời lại không có chỗ để trút. Gã muốn sớm hoàn thành nhiệm vụ rồi trở về ngay.

Cô gái áo trắng không nhúc nhích, cô ta hận không thể tắm thêm mấy trăm lần.

Sở Phong quay người lại, biến mất trong bóng đêm.

Thật lâu sau, hai người kia mới xuất hiện, đi đến ngoài sân của nhà họ Sở. Mà lúc này, Sở Phong cũng đúng lúc đẩy cửa đi ra khỏi sân nhà mình.

Nếu không phải muốn moi ra một số tình báo từ miệng của bọn họ, hăn đã sớm ra tay, hiện tại hăn làm bộ như một người bình thường, dáng vẻ thật bất ngờ mà hỏi thăm họ là người phương nào.

"Ta khinh thường nói nhiều với mi, mi chỉ cần biết có người không muốn để mi sống trên đời này nữa thôi." Gã đàn ông có đôi cánh ác ma kia mang vẻ chán ghét và âm u trên gương mặt.

"Vì sao chứ, ai muốn giết tôi?" Sở Phong làm như rất giật mình, hấn lùi về phía sau vài bước.

Bầu trời đêm tĩnh lặng, ánh sao lấp lánh soi.

Gã đàn ông vươn đôi cánh ác ma màu đen ra, chậm rãi bay lên. Gã lơ lửng trên không trung, trên người tuôn ra một luồng hơi thở mạnh khủng khiếp, cứ như đã nắm giữ được cả mảnh trời đất của nơi đây.

"Bây giờ ta cho mi một cơ hội, tự lựa chọn một cách để chết đi. Một là bất ngờ bị điện giật chết, hai là chết cháy, bị thiêu thành than củi, mau chọn đi!"

Gã ta lạnh lùng thúc giục, gã coi thường sinh mệnh, căn bản không bận tâm Sở Phong là sống hay chết, đối với gã mà nói đây chỉ là một chuyện nhỏ nhặt không đáng kể gì.

"Anh là dị nhân, nhưng lại nghe lệnh của con người. Đồng thời, anh cũng lo lắng nếu tôi không phải chết do ngoài ý muốn, sẽ xảy ra một chuyện gì đó khiến anh kiêng dè." Sở Phong bình tĩnh nói, hẳn có thể phân tích ra rất nhiều thứ thông qua những điều này.

"Một tên phạm tục tăng chót nhất mà cũng xứng làm ta kiêng dè ư? Giết mi không khác gì dẫm chết một con rệp mà thôi!" Gã mang đôi cánh ác ma căm ghét quát lên.

Tâm tình của gã cực kỳ không tốt, muốn nhanh chóng giải quyết người này cho xong, sau đó thì trở về ngay lập tức để ngâm mình trong suối nước nóng.

"Tôi không muốn ở lại đây thêm giây nào nữa, mau giải quyết nhanh đi!" Cô gái áo trắng càng nôn nóng, đã mất hết kiên nhẫn mà nghiến răng nghiến lợi nói: "Lát nữa đi vào trấn Thanh Dương, phải tìm cho ra con quái vật kia, tôi muốn tự tay giết chết nó!"

Gã đàn ông mang đôi cánh ác ma lập tức ra tay, gã lao xuống, chính bản thân gã cũng không muốn phí thời gian nữa.

Phanh!

Nhưng mà, ngay sau đó gã lại bị hất bay ra ngoài!

Sở Phong đứng ngay vị trí ban đầu, chỉ một đấm tung ra thôi đã hất bay gã ta lên không trung, xương cốt lập tức gãy lìa vài thanh, ngực thì lồm vào một mảng lớn, cả người bay vèo lên cao, cuối cùng rơi xuống đất, miệng đầy bọt máu.

Gã ta quỳ rạp trên mặt đất mà ho ra máu, trên mặt đầy vẻ khiếp sợ, sức mạnh kia làm gã hoảng loạn. Gã là dị nhân với thể chất vượt trội, kết quả chỉ một đấm của người ta thôi đã suýt lấy mạng gã!

Gã ta cố nén đau đớn, lại phóng lên cao, vừa rồi quá đột ngột nên gã còn chưa sử dụng tuyệt chiêu mạnh nhất của mình. Gã vươn rộng đôi cánh ác ma ướt máu, lau đi bọt máu trên khóe môi, cay nghiệt mà nhìn vào Sở Phong, giọng nói thì lạnh buốt đến tận xương.

"Mi không phải phạm nhân, ta đã sai!"

Tiếp đó, gã há miệng, phát ra một tiếng rít gào cổ quái, ngay lập tức một sức mạnh thần bí khó lường đã lao vút ra.

Thứ đó như sóng âm, nhưng lại hữu hình, nó hóa thành một làn sóng màu đen, cứ một cơn rồi lại một cơn mà vỗ mạnh ra ngoài, nó lao mạnh về phía Sở Phong với uy lực vô cùng khủng bố.

Phanh!

Cỏ cây, đất đá trên mặt đất đều văng tung tóe, cảnh tượng khiến lòng người hoảng sợ, sức mạnh quả là kinh khủng khôn cùng.

Cách đó không xa, cô gái áo trắng nọ cũng an tâm, đồng thời lui nhanh về phía sau. Bởi vì một khi trong miệng gã đàn ông có đôi cánh kia còn phát ra cơn sóng màu đen, thì sức chiến đấu sẽ vô cùng khủng bố!

Một mình gã ta từng dễ như trở bàn tay mà quét ngang rất nhiều dị nhân, gã không sợ chiến đấu với số đông nhất, bởi lẽ gã đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi.

Về phần đối phó người thường, từng có một thí nghiệm, chỉ một mình gã ta có thể đánh tan hơn một ngàn người, sau khi cơn sóng màu đen kia chấn động thì chẳng phân biệt bạn hay thù, nó sẽ đánh gục toàn bộ.

Lúc này, trên bầu trời sao sáng lấp lánh, cực kỳ rực rỡ.

Một gã đàn ông với đôi cánh ác ma, như che đi cả trời sao, gã mở tung đôi cánh da không lồ, khoe miệng ứa máu, hai mắt thì cay nghiệt vô tình.

Từ lúc làn sóng màu đen khuếch tán ra thì các vật thể trên mặt đất không ngừng vỡ nát, cảnh tượng thật đáng sợ.

Đây là dị nhân!

Đúng là Sở Phong gặp phải rắc rối, làn sóng kia quét ngang tất cả mọi nơi,

nó muốn xé toạc thân thể, muốn đập vào sọ của hắn, khiến não của hắn đau lên từng cơn.

Nhưng mà, hắn rất bình tĩnh, không bối rối chút nào cả.

Chương 51: Đánh Đâu Thắng Đó; Không Gì Cản Nổi (2)

Oanh!

Hắn vận vận dụng Ngưu Ma Quyền, ngưng tụ ra thần hình chung cực, một con trâu đen cao lớn hiện lên sau lưng hắn, theo tiếng gầm nhẹ của Sở Phong, nó cũng ngẩng đầu lên trời.

Nghé ọ!

Tiếng gầm điếc tai, Âm Ba Công kinh khủng, sau khi thần hình của Ngưu Ma Quyền ngưng tụ lại, nó ẩn chứa tiếng sấm và cả tiếng gầm lên của mãnh ngưu thái cổ.

Đây là quyền pháp, mà cũng là Âm Ba Công.

Phốc!

Giữa không trung, làn sóng đen lao ra từ miệng gã đàn ông tuần tú với đôi cánh kia đã hoàn toàn bị phá tan, hơn nữa cả người gã như bị sét đánh, mồm khụ ra máu, cứ thế mà rơi thẳng xuống đất.

Gã cảm thấy cổ họng đau rát như bị lửa đốt, máu tươi không ngừng trào lên,

mà chỗ ngực lại đau nhói, đồng thời tai mũi miệng cùng chảy máu ra, tất nhiên đều đã bị thương.

"Mi..." Cô gái áo trắng thấy cảnh tượng đó thì sắc mặt trắng bệch, cô ta vội vàng ra tay, lòng bàn tay lóe lên ánh sáng tím, sau đó xuất hiện một sợi dây leo, nó lan ra cực nhanh, quất về phía Sở Phong.

Sở Phong né qua, sợi dây kia quất mạnh lên mặt đất, tảng đá lập tức rạn nứt, sức mạnh đó quả thật quá kinh người.

Chát!

Trong lòng bàn tay cô ta, từng sợi từng sợi dây leo dần chui ra, chúng cấp tốc lan tràn tại nơi đây, như muốn lấp kín mọi lối thoát, bao vây lấy Sở Phong ở bên trong, trực tiếp bóp chết lấy hãn.

Đồng thời, dây leo múa may quất không ngừng, khiến cho đất cát văng tung tóe, đá cũng vỡ nát ra, rất khủng bố.

Ầm!

Nhưng mà, thực lực hiện giờ của Sở Phong đã sớm không còn như lúc chiến đấu với Tả Tuấn, đối mặt hai gã dị nhân này, hãn hết sức thông dong, nhưng tốc độ lại cực nhanh.

Mà nay, hãn chỉ cần tám giây ngắn ngủi là đạt tới khoảng cách trăm mét, từ khi luyện thành chín thức của Ngưu Ma Quyền, sức mạnh và tốc độ của hãn lại tăng lên một mảng lớn, thể chất càng ngày càng kinh người.

Hãn đang trong quá trình nghiệm chứng cái gọi là nhục thân thành thánh.

Một cái bóng mờ xẹt qua, Sở Phong bật lên, đá mạnh một cái hất tung cô gái

kia lên cao, ầm một tiếng, cô ta đung vào vườn trái cây, miệng trào máu tươi, rớt cuộc không đứng lên nổi nữa.

Chỉ vài động tác thôi, hãn đã giải quyết được hai người rồi!

Đột nhiên, lòng hãn vang lên hồi chuông cảnh báo, cái gáy run lên, cảm thấy hơi đau, hãn vội vàng tránh né.

Đoảng!

Cách đó không xa, gã đàn ông với đôi cánh kia bóp lấy cò súng, họng súng đen ngòm phun ra một tia lửa, gã ta muốn giết chết hãn từ sau lưng.

Viên đạn rít lên, lao tới với tốc độ cực kỳ nhanh, nhưng ánh mắt Sở Phong thì lóe sáng, cứ như có thể nhìn thấy quỹ đạo của nó, hãn né thoát được trước nên không bị bắn trúng.

Đoảng đoảng đoảng.....

Gã ta liên tục nổ súng, ánh mắt cực kỳ âm u, gã đã bị thương nặng, gương mặt toàn là máu, ngực gần như bị một đấm thủng lỗ, hiện tại phải mượn dùng sức mạnh của máy móc để trả thù, để tàn nhẫn diệt trừ mục tiêu này.

Nhưng mà, từ khi Sở Phong luyện thành chín thức của Ngưu Ma Quyền, không chỉ thân thể phản ứng với tốc độ cực nhanh, mà quan trọng nhất là đã khai phá được một loại bản năng nguyên thủy, đó là trực giác nhạy bén, có thể dự cảm được nguy hiểm trước tiên.

Các bộ phận trên cơ thể hãn thỉnh thoảng lại tê dại một chút, đó là dấu hiệu cảnh báo nguy hiểm lao tới, giúp lần nào hãn cũng có thể tránh né được cả.

Đồng tử của hai dị nhân co rút lại, sắc mặt tái nhợt, đều giật mình hoảng sợ,

đây là mục tiêu bọn họ phải diệt trừ, đây là một phạm nhân thật ư? Đùa gì thế!

Đã bắn hết đạn, gã đàn ông có cánh nọ cố nén đau đớn, miệng trào máu tươi mà kịch liệt vỗ cánh phóng lên cao, gã ta muốn chạy trốn.

Phốc!

Sở Phong quyết đoán ra tay, một cây kiếm ngắn màu đen bị tung ra, như một tia chớp đen tuyền, nó xông thẳng lên trời đêm, ọc một tiếng, ghim thẳng vào người gã ta, ngay lập tức gã lại rơi từ trên không xuống đất!

Gã ta rốt cuộc không đứng dậy nổi nữa, gã bị thương quá nặng, chỉ còn thoi thóp một hơi thở.

Sao trời lấp lánh, mọi âm thanh đều biến mất.

Hiện tại, không còn chút âm thanh nào, Sở Phong rất bình thản, hãnh khởi lên mình ánh sao trời, cả người như tỏa sáng mà cúi đầu nhìn hai người dưới đất.

Hai dị nhân vô cùng rung động, hơn nữa còn có một nỗi sợ, người thanh niên trẻ tuổi tên là Sở Phong này, cứ nhiên không bộc lộ ra trạng thái dị nhân nào mà đã giải quyết được bọn họ!

Hãnh khởi đến mức nào?

Hai người đều hoảng sợ, cảm giác như đang đối mặt với một Thần Ma, đứng trên đỉnh cao, không cách nào chiến thắng!

Lúc này, một con nhé vàng xuất hiện, nó nghi ngờ mà nhìn hai người, nó cảm thấy khó hiểu. Nếu không phải tiếng động bên ngoài quá lớn, chắc gì

cái thứ này đã đi ra xem tình hình.

Lúc cô gái áo trắng ngẩng đầu lên, liếc nhìn con nghé vàng, ngay sau đó, sắc mặt cô ta hoàn toàn thay đổi, biết "Đầu sỏ" gây ra chính là nó!

"A....." Cô ta hét lên chói tai.

Trong khoảnh khắc, cô nghĩ đến trải nghiệm không lâu trước đó, cứ như một cơn ác mộng. Khi con nghé vàng càng ngày càng tiếp cận, cô ta không nhận được lại nôn mửa, nằm tại chỗ mà run rẩy lên.

Chủ yếu là, bóng ma tâm lý trong lòng cô quá lớn!

Con nghé vàng ban đầu là nghi ngờ, sau đó thì nổi giận đùng đùng, bởi vì từ lúc nó tới gần, cô gái này càng ói lợi hại hơn.

Dám khinh thường nghé ta sao?

Oành oành oành!

Nó đi lên trực tiếp giẫm hai chân, đạp lên đầu cô gái nọ, lập tức khiến cô ta trợn trắng hai mắt, trực tiếp hôn mê.

"Nói hết mọi chuyện anh biết cho tôi ngay!" Sở Phong nhìn chăm chăm vào gã đàn ông.

Nhưng mà, gã ta khóa chặt miệng không chịu nói, bộ dạng như thà chết chứ không chịu khuất phục, ánh mắt mang theo hận thù, cùng với một tia kiêu ngạo và bất lực.

Mà sâu trong đáy lòng còn ẩn chứa một nỗi sợ, gã nhìn Sở Phong mà như cảm thấy đang đối mặt với một Ma Thần thật sự!

Ầm!

Cuối cùng, Sở Phong cũng đạp một cái khiến gã ta trực tiếp ngã đi.

"Canh chừng bọn chúng!" Sở Phong nói, hấn đi vào rừng trái cây. Trong màn đêm yên ắng, hấn nhấn số điện thoại gọi cho Lâm Nặc Y.

Hấn có dự cảm, chuyện này không phải do Lâm Nặc Y sai khiến, nhưng vẫn có liên quan đến cô.

Có lẽ là một người theo đuổi Lâm Nặc Y, hoặc là người bên cạnh cô đã gây ra chuyện này.

Trước có Tả Tuấn muốn làm nhục nhân cách của hấn, nay lại có hai dị nhân xuất hiện, mà còn là tới giết hấn, cứ ra tay liên tục, thật sự cho là hấn yếu đuối có thể lấn át thế nào cũng được sao?!

Hấn sẽ không trách Lâm Nặc Y, bởi vì chuyện này không phải do cô gây nên, nhưng hấn phải bắt được hung thủ thật sự, phải để gã ta trả cái giá đắt!

Hấn thầm nghĩ muốn nói cho Lâm Nặc Y biết sự thật, tin rằng với sự tinh táo và thông minh của cô, cô sẽ biết ngay là kẻ nào, từ đó hấn cũng biết được ngọn nguồn.

Người đó có kiêng dè, cho nên cứ lén la lén lút lấy thủ đoạn mờ ám xấu xa thế này để đối phó hấn, như vậy điều hấn phải làm chính là vén màn, là vạch trần tất cả, buộc gã ta phải hiện nguyên hình mà trôi lên mặt nước!

"Người theo đuổi kia, thủ đoạn của anh quá ti tiện, đừng ép tôi phải đại khai sát giới, làm anh hối hận đã được sinh ra trên cõi đời này!" Ánh mắt Sở

Phong lạnh buốt.

Chương 52: Người Phụ Nữ Nọ (1)

Bị người như vậy nhắm vào, mà còn phải nuốt giận vào bụng, như thế không phải tính cách của Sở Phong.

Thậm chí cả cái chết của hãn cũng bị người ta sắp đặt trước, hoặc là bị điện giật chết, hoặc là bị cháy thành than củi, cả chết mà cũng bị lãng nhục như vậy.

Nếu không phải đã luyện thành chín thức quyền pháp, kết cục của hãn sẽ rất đáng buồn.

Đầu bên kia đã bắt máy, một giọng nói phụ nữ truyền tới.

Dưới màn đêm lấp lánh ánh sao.

Sở Phong đứng trong khu rừng trái cây tĩnh lặng, hãn lộ ra vẻ kinh ngạc, người này căn bản không phải Lâm Nặc Y. Lúc này mọi âm thanh đều đã tắt, không khí rất im ắng, hãn nghe thấy rất rõ ràng.

Gọi nhầm số ư? Hãn cúi đầu, nhìn kỹ lại, không có nhầm, đây là số máy của Lâm Nặc Y, nhưng sao lại là giọng của người khác kia chứ?

"Tôi tìm Lâm Nặc Y." Hãn bình tĩnh nói.

"Sở Phong, cái người ở núi Thái Hành Sơn đó à?" Hiển nhiên, người phụ nữ đầu dây bên kia đã chú ý đến cái tên lưu trên điện thoại, cô ta xác định lại thân phận của hãn.

"Đúng!" Sở Phong đáp.

"Cậu ở trấn Thanh Dương, chỗ đó cũng xa xôi lắm, nhưng rất êm đềm, rời xa cái xô bồ của thành phố, là nơi khá tốt, nếu nỗ lực sẽ có được sự nghiệp cho riêng mình, nó tốt hơn thành phố Giang Ninh nhiều." Người phụ nữ kia như tùy tiện nói băng quơ.

Sở Phong nhíu mày, người này có ý gì, bà ta là ai? Mặc dù chỉ như băng quơ, nhưng lại ẩn chứa hàm ý trong câu nói.

Thanh Dương chỉ là một trấn nhỏ nằm ở chân núi Thái Hành Sơn. Mà Giang Ninh thì lại là thành phố lớn cực kỳ phồn hoa, được coi là hưng thịnh, là trung tâm của Giang Nam.

Đặt chung hai nơi lại với nhau, rồi như không dấu vết mà so sánh, đây là đang nhắc nhở và ám chỉ hấn hay sao?

Nhưng Sở Phong rất bình tĩnh, chỉ nói hấn có một số việc cần tìm Lâm Nặc Y.

"Nặc Y gần đây bận rộn nhiều việc lắm, Sinh Vật Thiên Thần có không ít chuyện quan trọng cần chờ cô ấy giải quyết, người nào thân chút với cô ấy đều biết cả, cho nên gần đây không ai đến quấy rầy cô ấy." Đầu bên kia điện thoại, người phụ nữ kia mang giọng nói rất ôn hòa.

Sở Phong kinh ngạc, người đàn bà này đúng là quá lợi hại, nhìn như ôn hòa, nói năng tùy ý tự nhiên, nhưng phải xem coi bản thân mình suy nghĩ ra sao, bởi vì câu nào cũng có thâm ý.

Những lời lúc nãy làm bật lên địa vị của Lâm Nặc Y và cũng chỉ ra phạm vi những người có quan hệ thân thiết với cô, cách ăn nói tự nhiên, thậm chí có

thể nói cẩn thận, nhưng trong đó lại ẩn hiện sự sắc bén.

Sở Phong đoán, người phụ nữ này khá thân cận với Lâm Nặc Y, cũng chính vì thế mà tiếp xúc được điện thoại của cô ấy, hẳn cũng không thềm phản bác, chỉ dùng bình thản để phản ứng lại cô ta.

Sau đó, Sở Phong bèn cười cười, nói với cô ta một câu: “Đã quấy rầy”, sau đó thì cắt đứt cuộc trò chuyện.

Hắn buông điện thoại ra, quyết định qua một lúc sau sẽ gọi lại lần nữa, điện thoại của Lâm Nặc Y không có khả năng luôn nằm trong tay người phụ nữ kia.

Thế nhưng mọi chuyện lại nằm ngoài dự đoán của hắn, lần sau hắn vẫn không thể liên lạc với Lâm Nặc Y, mà vẫn gặp được cô ta, rốt cuộc cô ta có quan hệ gì với Lâm Nặc Y chứ?

Chỉ dựa vào âm thanh thì rất khó đoán được độ tuổi, không nói rõ được là một cô nàng hai mươi mấy tuổi hay là một phu nhân lên tới ba bốn mươi.

Một giờ sau, Sở Phong lại gọi cho Lâm Nặc Y.

Đầu dây bên kia vẫn truyền đến tiếng nói lười nhác của người phụ nữ nọ, nó rất êm tai, nhưng lại xen lẫn một tia ngạo mạn, cô ta cất tiếng: "Tại sao cậu lại gọi đến nữa?"

Sở Phong bất đắc dĩ, sao cứ là cô ta kia chứ?

"Tốt nhất cậu đừng liên lạc với Nặc Y nữa, cô ấy bận rộn nhiều việc, không rảnh rồi đâu, làm người phải biết tự mình hiểu lấy!" Lần này, cô ta nói chuyện rất trực tiếp, còn bộc lộ rõ sự ngạo mạn trong đó.

"Cô quá lo xa, tôi chỉ có vài chuyện muốn nói thẳng với cô ấy mà thôi." Sở Phong vẫn bình thản như trước.

"Có một số việc đừng nên dây dưa, không có kết quả, tôi nói vậy cậu có hiểu chưa? Cái gì cũng phải rõ ràng rạch ròi, sống cho thật tốt ở trấn Thanh Dương, nơi đó mới thích hợp với cậu." Giọng nói của cô ta hiện ra chút đậm bạc, hiển nhiên, cô ta đã mất hết kiên nhẫn, không nói năng uyển chuyển gì nữa.

"Xem ra, hiểu lắm đã sâu." Sở Phong ăn nói ngắn gọn, tuy bảo như thế, nhưng hẳn cũng không có ý giải thích.

"Không có gì hiểu lắm cả, sau này cậu đừng đến quấy rầy Nặc Y nữa, cô ấy có cuộc sống của mình, cậu cũng có mảnh trời riêng, cậu thuộc về một thế giới khác, tự giải quyết cho tốt! Nếu cố tình bám lấy, rất có thể sẽ xuất hiện chuyện gì đó không thể đoán trước, có lẽ bây giờ cậu còn không rõ, nhưng tôi nghĩ cậu sẽ biết được nhanh thôi." Giọng của cô ta trở nên lạnh buốt.

Sở Phong nghe thế thì trong lòng hơi giật mình, nhưng hẳn làm như không chút để ý, nói: "Kỳ thật, cô thật sự đã nghĩ nhiều quá rồi, tôi tìm Nặc Y chỉ vì muốn nói cho cô ấy biết một việc kỳ quái mà thôi."

"Hả, chuyện gì, cậu có thể nói với ta, tôi sẽ truyền lời lại cho cô ấy." Người phụ nữ kia hình như cũng hơi bất ngờ.

"Hôm nay, một con dơi rất lớn rơi xuống ngoài sân nhà tôi, cả người nó bê bết máu me." Nói tới đây, hẳn im lặng lại, vành tai chú ý nghe phản ứng đầu bên kia.

Quả nhiên, người phụ nữ kia hình như đã giật mình, cứ như ngời bật dậy khỏi giường, vả lại còn lập tức im lặng đi, không còn cất lên tiếng nói nào.

Mãi một lúc lâu sau, cô ta mới bình tĩnh hỏi: "Chuyện nhảm chán như vậy, chính là tin tức mà cậu muốn báo cho?"

"Tuy con dơi kia bị thương nặng, nhưng cứ luôn không có ý tốt với tôi mấy, xem ra dù nó không phải người của Sinh Vật Thiên Thần thì cũng có liên quan gì đó." Sở Phong không nhanh không chậm mà nói.

Bên kia lại câm lặng, mà khi người phụ nữ kia miệng lần nữa, giọng nói đã dịu hẳn đi, cô ta nói: "Nếu có liên quan gì đó đến Sinh Vật Thiên Thần, vậy cậu trợ giúp một chút đi, không thể để nó có chuyện gì."

Ánh mắt Sở Phong lạnh xuống, người phụ nữ này quen biết gã đàn ông có đôi cánh ác ma nọ!

"Tại sao tôi phải cứu, tuy không biết nó bị thương vì nguyên nhân gì, nhưng lại cực kỳ ác ý với tôi, cảm giác cứ như muốn giết tôi vậy." Hãn nói như vậy.

"Cậu..." Cô ta tức giận, đã đến bước này thì cô cũng không giữ được bình tĩnh. Bởi vì không thể lấy thái độ lúc này mà nhắm vào Sở Phong, cho nên cô ta cảm thấy phát bực lên.

"Tôi cảnh cáo cậu, nếu anh ta gặp chuyện không may thì kết cục của cậu cũng không hay đâu!" Cô ta dứt khoát uy hiếp.

Sở Phong suy nghĩ, xem ra gã đàn ông mang cánh kia cũng coi như một cao thủ, không phải loại chốt thí có thể tùy tiện vứt bỏ, gã đáng giá để cô ta mở miệng che chở.

Cẩn thận hồi tưởng, đúng là thực lực của gã đàn ông tuần mỹ kia rất mạnh, nếu không phải hãn phát ra sóng âm Mãng Ngưu, muốn đối phó gã quả là một phiền toái.

Gã ta sai đôi cánh ác ma ngang bầu trời, miệng phun gợn sóng màu đen, không phân biệt thù hay bạn, tàn phá mọi thứ nằm trong phạm vi nhất định, đất đá cũng nứt nẻ cả lên, thực lực địa vị đúng là vượt trội.

Chương 53: Người Phụ Nữ Nọ (2)

"Chuyện này dính dáng gì đến tôi, số của nó là đi châu Diêm Vương, đoán chừng gắng gượng không quá được một hai ngày." Khi Sở Phong nói những lời này thì nhìn thoáng qua hai dị nhân nằm ở xa xa.

"Sẽ có người đến đón anh ta, cậu chỉ cần giúp anh ta đơn giản xử lý vết thương, cái khác thì khỏi phải xen vào!" Cô ta lạnh lùng nói ra, sau đó thì cắt ngang cuộc gọi.

Sở Phong buông điện thoại, khoe miệng lộ ra tia cười lạnh, hẳn đã nhìn ra một ít manh mối, còn phải sợ bọn chúng sao?!

Hắn mang xích sắt tới trói chặt lấy hai tên dị nhân bị trọng thương, sau đó tùy tiện ném vào trong sân, không để ý tới nữa, còn hẳn thì trực tiếp trở về phòng ngủ.

Đêm hôm nay thật quá yên lặng, không có ai đến.

Thẳng đến giữa trưa, Sở Phong và con nghé vàng ăn cơm xong thì có người đến cửa, người nọ trực tiếp xông vào trong sân.

"Cậu là Sở Phong đúng không, người ở đâu rồi?" Đây là một người đàn ông trung niên chừng ba mươi mấy tuổi, mặt mày hơi đen đúa, vóc người không cao cũng không thấp, khí thế rất mạnh, còn ánh mắt thì hùng hổ gây sự.

"Tôi là Sở Phong. À, người thì ở đây chứ đâu?" Sở Phong ra hiệu chỉ ngón tay vào một góc tường trong sân.

Gã kia nhìn vào hại tên dị nhân bị trói, thấy bọn họ máu me bê bết, rơi vào hôn mê, gã lập tức nhú mày, sau đó bỗng quay phắt lại, khi nhìn về phía Sở Phong, ánh mắt cực kỳ lạnh lùng.

"Cái này không trách tôi được, rõ ràng bị thương nặng thế mà còn làm như muốn giết tôi vậy, quái vật như vậy ai không sợ, tôi chỉ cố lấy dũng cảm để trói bọn chúng lại." Sở Phong buông thõm tay xuống, mặt thì đầy bất đắc dĩ.

"Tốt lắm, người thì ta mang đi. Về phần mi thì cứ chết trong hoả hoạn đi!" Gã trung niên đó quát lên, một đám cuốn theo cuồng phong động vào huyết thái dương của Sở Phong, đây là muốn giết chết hẳn.

Mặt Sở Phong lạnh buốt, hai chân trụ vững tại chỗ không nhúc nhích, tay phải siết thành nắm đấm, trực tiếp chủ động đi lên nghênh đón, động thẳng vào nắm tay của đối phương.

"A....."

Gã trung niên gào lên thảm thiết, cả người bị hất tung lên, quả đấm của gã đã rách nát, mà cánh tay thì vặn vẹo biến dạng, cứ như bị một ngọn núi đập vào, toàn bộ cánh tay đã bị tổn hại.

"Mi..... Quả nhiên có quái lạ, ra tay!" Gã cả giận quát.

Ngay giây phút đó, trên các bức tường trong sân xuất hiện mấy hòng súng – loại có lực sát thương trong đường kính lớn, còn có gắn ống hầm thanh, chúng cùng nhả đạn muốn bắn chết Sở Phong.

Nhưng mà, sau khi luyện thành chín thức quyền pháp, Sở Phong đã khai thông một bản năng nào đó, có thể biết trước được nguy hiểm, sau đó thực hiện né tránh, hấn lấy tốc độ nhanh chóng mặt mà nhảy ra ngoài tường.

Ầm ầm ầm.....

Một đấm lại tiếp một đấm, bốn gã cầm súng đều bị đánh gãy tan xương cốt, miệng thì phun máu, cả người bị hất bay lên rồi ngã lăn hết xuống đất.

"Mi....."

Gã trung niên rung động, gã há mồm, phun ra một ánh sáng trắng nhìn như tơ nhện, nó quấn về hướng Sở Phong, trông vô cùng quý dị.

Sở Phong chột lách người né ra ngoài, mà thân thể gã kia thì phồng lên, khớp xương như đang không ngừng di động, hai bên cơ thể gã nhanh chóng mọc ra những đôi chân nhện đối xứng, chúng đen thùi, nhưng lại cứng rắn, còn lóe lên ánh sáng kim loại.

Gã như một con nhện đen khổng lồ, miệng phun ra tơ, sợi tơ tung mạnh đến đây, mấy cái chân đen đúa của con nhện tạo nên vết hằn sâu trên mặt đất, khi bước trúng hòn đá, nó trực tiếp cắt nát đá tảng, cảnh tượng vô cùng đáng sợ.

Ông!

Hư không như đang rung lên, sau khi gã xông lên, mấy chân nhện căng cứng thẳng tắp, đâm vào người của Sở Phong, cứ như mấy cây mâu cán đen vô cùng sắc bén.

Răng rắc!

Thực đáng tiếc, sau khi Sở Phong ngưng tụ ra thần hình chung cực Ngưu

Ma Quyền, hấn siết lấy năm đấm, đấm đứt đoạn mấy cái chân đen ánh kim của con nhện, lại một quyền động vào ngực gã, trực tiếp đục ra một lỗ máu làm người ta phát hoảng.

Gã trung niên kêu lên thảm thiết, cả người ngã lăn xuống đó, rốt cuộc không dậy nổi nữa.

Sở Phong hết sức trấn định mà nhìn bọn chúng, mấy người này tuy đều trọng thương ngã gục, nhưng vẫn bị hấn trối lại.

"Nghé vàng, ném bọn chúng vào núi Hồng Hoang đi." Sở Phong nói.

Con nghé vàng quay đi chỗ khác, hành động này có nghĩa là, tôi không đi!

"Cô gái và gã có cánh ở đằng kia, tối hôm qua chúng đào cái hố mà mày chôn, chúng biết bí mật của mày hết rồi." Sở Phong nói.

Nghe những lời này, con nghé vàng xù hết lông trên người lên, mỗi một sợi lông vàng gần như dựng thẳng đứng, nó thẹn quá thành giận, như bị người ta nhìn trộm thứ bí mật nhất của mình, nó nổi trận lôi đình.

"Đừng có liều mạng với tao, là bọn họ đào lên, không tin thì mày đi tra khảo đi, không thì sao cô gái tóc vàng kia nhìn thấy mày thì ói liên tục như thế?" Sở Phong nói.

Mặt của một con nghé cư nhiên có thể đổi màu, cứ như ứ máu vậy, nhìn hơi tím bầm. Nếu là con người thì gương mặt này khẳng định lúc xanh lúc trắng. Chuyện riêng tư bị phát hiện, nó điên tiết lên cũng phải.

Dày vò một hồi, cuối cùng, nó quyết đoán tha đám người kia đi, lập tức chạy về phía ngọn núi.

"Thật đáng sợ, cũng chỉ là khi đang giải quyết vấn đề của bản thân thì bị người ta phát hiện thôi mà, không biết nó có thẹn quá hóa giận, muốn giết người diệt khẩu không nữa?" Sở Phong lẩm bẩm.

Hắn đã nhìn ra, ghé vàng rất để ý việc này, đặc biệt không muốn để ai nhìn trộm, hắn quyết định, về sau không đề cập tới chuyện phân của nó nữa.

Những người đó bị xuyên thành một chuỗi, bị con ghé một hơi lôi đi rồi.

Lúc nó khi trở về, Sở Phong hỏi kết quả như thế nào.

Con ghé như đã khôi phục bình tĩnh, giơ một chân che mắt, miệng kêu ghé ọ ghé ọ mấy tiếng, ý là kết cục của chúng quá tàn khốc, nó cũng không nhẫn tâm nhìn nữa.

Sở Phong câm nín không thôi, rõ ràng là mày ném vào núi, còn tàn khốc cái đing gì nữa!

Buổi chiều, Sở Phong luyện quyền xong rồi đi tắm nước nóng, sau đó đọc sách trong phòng.

Lần này, hắn sẽ không liên lạc với Lâm Nặc Y và người phụ nữ kia nữa.

Sau đó không lâu, điện thoại vang lên, là đối phương chủ động gọi tới. Hắn không bắt máy mà vẫn ngồi tại chỗ đọc sách say sưa.

Mãi một lúc sau, khi điện thoại lại vang lên lần nữa, hắn mới bắt máy nói chuyện với đối phương.

Vẫn là người phụ nữ kia, giọng cô ta hơi cao, hỏi Sở Phong có nhìn thấy có ai đến cứu gã có cánh kia hay không.

"Thấy chú, lần này, nhìn thấy một con nhện lớn hình người từ trên trời giáng xuống, suýt nữa ngã chết trước cửa chính nhà tôi." Sở Phong bình tĩnh đáp.

Chương 54: Ôn Nhu Hương [1]

[1] Ôn nhu hương: Người con gái dịu dàng quyến rũ mà sẵn sóc

Nghe xong những lời này, người phụ nữ bên kia điện thoại bỗng im lặng, không còn âm thanh nào truyền đến nữa.

Một lát sau, cô ta bùng nổ!

"Trước cửa nhà các người có cái hố hay sao, đi người nào thì ngã người đó, cuối cùng không phải ngã tàn phế thì cũng bị thương nặng?!" Giọng cô ta cực kỳ lớn, chấn động đến mức làm ù cả hai tai người ta, cứ như thể đang trút cảm xúc nào đó ra ngoài.

Sở Phong đưa điện thoại ra xa lỗ tai, nhưng vẫn chú ý lắng nghe, cuối cùng không nhanh không chậm mà mở miệng, nói: "Đúng vậy, đúng là có một cái hố to, trước kia là hồ nước, sau này khô cạn rồi nên tôi rải mầm lên để trồng rau dưa, đương nhiên cũng có trồng một ít cây ăn quả. Nếu chịu khó nhìn kỹ, thì cái hố này nổi bật lắm."

Đầu bên kia điện thoại, tần suất nhịp thở của người phụ nữ nọ bỗng tăng nhanh, càng nghe càng lớn hơn, tựa như có thể nhìn thấy ngực của cô ta đang phập phồng kịch liệt.

Sở Phong vội vàng lấy cái máy ra xa khỏi tai lần nữa.

Quả nhiên, bên kia lại vang lên tiếng quát.

"Tôi không có hơi sức đâu mà thảo luận hồ nước hay cái hố gì với cậu, tôi mặc kệ cậu trồng rau hay cây cối gì. Cậu nghe kỹ cho tôi, những người đó không thể có việc, bằng không cậu không gánh nổi hậu quả đâu!"

Giọng cô ta hơi lạnh, mà còn quát thét lên. Cô ta biết mình đã mất bình tĩnh, nhưng cô ta lại không nhịn được, khi kề tai vào điện thoại thì giọng cũng bất giác cất cao lên.

Điều này hoàn toàn khác với cô ta của ngày thường. Mọi cao quý, ung dung, bình thản, tao nhã, lúc này đều đã rời xa, trong lòng cô ta có một ngọn lửa đang cháy lên hừng hực.

"Nhưng mà không hiểu sao bọn chúng lại bị thương nặng, té ngã vào trong cái hố, nhìn có vẻ sống cũng không nổi nữa, tôi còn cách nào chứ?" Sở Phong nói.

"Cậu tìm người chữa trị cho tôi!" Cô ta quát lên.

"Dựa vào cái gì?"

Thằng ranh nhãi nhép của núi Thái Hành Sơn mà dám ăn nói với cô ta như vậy à?

Cạch!

Cô ta lập tức cắt ngang cuộc gọi, bởi vì cô ta ý thức được tình hình như vậy không đúng, nếu một người đã mất đi bình tĩnh, người đó sẽ để lộ nhược điểm ra. Mà đây lại không phải phong cách của cô ta.

Cô ta cần bình tĩnh, cho dù đây chẳng qua là một thằng quê mùa, thấp kém lại vô dụng ở núi Thái Hành Sơn, cô ta cũng không muốn để lộ quá nhiều

thứ trong lòng trước mặt hẳn.

Hiển nhiên, cô ta đã quá tức giận, nhưng cô có thể khắc chế, cũng nhanh chóng điều chỉnh tâm tình của mình.

Cô an tĩnh lại, đã không còn kích động nữa, với cơn giận đi thì trong đôi mắt ấy bỗng lóe lên ánh sáng lạnh giá, cô ta đang phân tích chuyện này.

Theo những gì cô biết, bởi vì Lâm Nặc Y từng khá thân cận với Sở Phong, cho nên người của Sinh Vật Thiên Thần cũng chú ý tới Sở Phong, âm thầm mang về vài cọng tóc của hẳn rồi bí mật xét nghiệm, tin tưởng rằng hẳn rất khó trở thành dị nhân.

"Một thằng nhãi thấp kém, không có năng lực gì, vậy thì ai đang giúp nó kia chứ?" Cô ta tự nhủ, sau đó lại nghĩ đến Lâm Nặc Y, chẳng lẽ cô ấy đã phát hiện điều gì? Suy nghĩ này làm cô ta giật nảy.

Nhưng mà sao có thể chứ? Không khí giữa Lâm Nặc Y và Sở Phong vẫn rất bình thường, hơn nữa gần đây cô ấy căn bản không để ý tới chuyện gì khác, bởi vì đang trong thời điểm khẩn cấp nhất để chờ lột xác, cho nên sẽ không rảnh quan tâm đến hẳn.

"Bồ Đề Cơ Nhân đang ngăn cản chúng ta ư?" Cô ta nhíu mày, nghĩ càng sâu xa hơn.

Trái lo phải nghĩ, cô cân nhắc đến Sở Phong, lại suy ngẫm đến nội bộ Sinh Vật Thiên Thần, sau đó lại hoài nghi đến tài phiệt siêu cấp là Bồ Đề Cơ Nhân.

Cô ta lấy điện thoại của mình ra, kéo đến danh bạ, chọn một cái tên nằm ở cuối dãy, nhưng lại do dự, cuối cùng vẫn đóng lại.

Ngay khi cô ta đang phiền lòng, điện thoại của Lâm Nặc Y bỗng đổ chuông.

Cô ta nhìn vào tên người gọi, ngay lập tức, sắc mặt hơi cứng lại, là Sở Phong gọi tới, hiện giờ cô ta cực kỳ chán ghét hẳn, gần đây cái gì không suông sẽ không may mắn đều dính dáng đến người này.

"Cậu còn chuyện gì nữa?" Cô ta lạnh nhạt hỏi.

"Là cô có chuyện đó hiểu không, cái con dơi và con nhện to đùng kia đều sắp chết rồi, cô tính ném bọn chúng ở nơi này tới lúc nào?" Sở Phong hỏi.

"Tôi muốn nói chuyện với bọn họ!" Cô ta trầm giọng quát, cho dù là bây giờ, trong giọng nói của cô nàng vẫn mang theo một loại ngạo mạn và mệnh lệnh trong đó, quát bảo Sở Phong đưa điện thoại ho hai người kia.

"Đã nói sớm với cô rồi, tụi nó đều bị thương quá nặng nên ngắt hết rồi, đúng là sống dai thật chứ, đến cả tôi cũng sắp bị bọn họ hù chết khiếp đây này, mau gọi người đến mang đi dùm." Sở Phong thúc giục.

Cô ta im lặng một lát, sau đó nói cho Sở Phong biết, trong vòng một hoặc hai ngày, sẽ có người đi qua đón, muốn hẳn phải chăm sóc họ cho tốt, nếu không thì hẳn sẽ không gánh nổi hậu quả đâu.

Sau khi chấm dứt cuộc trò chuyện, Sở Phong vui sướng đi ngủ.

Nhưng mà, người phụ nữ kia lại trăn trọc không ngủ được, cô ta cứ ôm lửa giận trong bụng, luôn cảm thấy mình đã bị cảm xúc chi phối quá mức, không thể lấy thái độ vượt trội mà xử lý chuyện này.

"Mặc kệ vấn đề nằm trên người cậu ta, hay thuộc về bất cứ ai thì nhất định cũng phải diệt trừ cậu ta!" Cô ta sinh lòng ác độc, ánh mắt âm u, làm ra quyết đoán.

Sáng sớm hôm sau, Sở Phong đón ánh bình minh mà thức dậy, cứ mỗi buổi sáng và tối, hắn đều phải tiến hành phương pháp hô hấp đặc biệt, bởi vì hắn biết, phương pháp này còn quan trọng hơn cả Ngưu Ma Quyền.

Có thể nhìn thấy dấu vết trên người con nghé vàng, con hàng kia dù lưỡi nhac đến mức nào thì cũng không ngừng thực hiện phương pháp hô hấp này hằng ngày, nó chưa gián đoạn lần nào cả.

Ngay cả Đại Lực Ngưu Ma Quyền của tộc nó mà còn chưa thấy nó luyện tập chăm chỉ đến thế.

Ăn xong bữa sáng, Sở Phong kêu con nghé vàng lại mà nói: "Đi, chúng ta vào núi."

"Ụm bò!"

Con nghé vàng viết chữ lên mặt đất, hỏi hắn lại có người đến thì phải làm sao?

"Mục tiêu của bọn chúng là tao và những dị nhân mất tích, mà cả hai đều không ở đây, vậy thì làm gì được?" Sở Phong cười cười, chả lo lắng chút nào cả.

Những người đó cứ lén lén lút lút không dám công khai, muốn khử hắn mà vẫn phải sắp xếp cho ra cảnh tượng như mất mạng ngoài ý muốn, nếu hắn không có mặt ở đây thì cũng không xảy ra chuyện gì.

"Quên đi, để cho bọn chúng đỡ vất vả, thôi thì để lại miếng giấy nhắn đi."

Sở Phong lấy ra một trang giấy, rồi viết chữ thật to lên đó, sau đó dán lên cánh cửa, những người đó luôn không biết kiêng nể gì, cứ coi chỗ của hắn

như nhà hoang chết chủ, chắc hẳn sẽ trực tiếp xông vào luôn.

Trên đó chỉ có một hàng chữ nhỏ, rất đơn giản: Gần đây bị hoảng sợ quá mức, lên núi rừng chơi để giải sầu.

Cuối cùng, hẳn lại đánh dấu một cái, chỉ ra một lối mòn chính xác dẫn đến núi Hồng Hoang mà hẳn muốn đi. Nếu có việc gấp thì có thể vào núi tìm hẳn.

Nếu thật sự có người tới thì đừng ai nghĩ đến chuyện đi được!

Chương 55: Ôn Nhu Hương [2]

[1] Ôn nhu hương: Người con gái dịu dàng quyến rũ mà sẵn sóc

Đây là dự tính của Sở Phong, muốn hại hẳn thì phải gánh chịu hậu quả.

Đối với người phụ nữ kia, Sở Phong cực kỳ chán ghét, chờ cô ả lại phá đi nhân đến, tới một tên giữ một tên, xoá sạch thân tín, đánh gãy nanh vuốt của ả, khiến cho ả hoặc là kẻ sau lưng ả phải đau thấu ruột gan.

Nhưng mà, hẳn sẽ không vì chuyện này mà đặc biệt ở lại đây, trì hoãn thời gian.

Muốn tìm hẳn thì tự chủ động đưa tới cửa! Nếu hẳn vào núi tập luyện quyền pháp, bọn đệ nhân kia tốt nhất cũng đi theo vào núi đi thôi.

Đi nửa đường, Sở Phong nghĩ tới Chu Toàn.

"Gần đây tôi vào núi rèn luyện bản thân, cảm thấy mọi phương diện đều

tăng lên rất nhanh, nơi đó tuy tràn ngập nguy hiểm, nhưng quả thật là một nơi khá tốt."

Hắn quyết định kêu Chu mập theo, mang gã cùng đi rèn luyện.

Chu Toàn là dị nhân, hơn xa người thường, nếu rèn luyện một phen trong núi Hồng Hoang thì hẳn có thể tiến hơn một bước.

"Đi, tìm tên mập kia trước đi."

Hiện tại, hắn luyện quyền thành công, thể chất tăng lên cực mạnh, có được tốc độ và sức mạnh kinh người, đi hơn trăm dặm căn bản không phải vấn đề gì.

Ngày xưa, giữa thị trấn và trấn Thanh Dương chỉ có hơn mười dặm đường, hiện tại lại tới hơn trăm dặm và lại trên đường xuất hiện một số núi non thần bí.

"Tên mập, cuối cùng cũng tìm được cậu rồi, mau ra ngoài thị trấn đi, tôi dẫn cậu đi một nơi chơi vui lắm." Sở Phong nói với Chu Toàn.

Chu mập vừa nghe vậy thì ngao lên một tiếng, nhìn có vẻ cực kỳ kích động, nói: "Gần đây tôi buồn muốn chết, cậu mà tới thị trấn thì anh Béo này sẽ khao cho, dẫn cậu đi ăn uống thả ga. Sau đó, buổi tối lại đi tắm, mà còn về phố yêu tinh gì gì đó, nếu cậu cảm thấy hứng thú thì tôi nhất định liều mình hầu quân tử!"

"Tào lao cái gì đó, một lát nữa tôi dẫn cậu đến một nơi tốt, còn kích thích hơn cái chỗ cậu nói nữa, đảm bảo cậu kích động đến ruột gan lộn tung phèo lên!" Sở Phong nói.

"Gì, còn có nơi tốt như vậy sao, sao tôi không biết? Chúng tôi rõ ràng từng

tắc đất ở thị trấn này, nói thế nào cũng là tay anh chị mà." Chu Toàn hú lên quái dị, gã không tin.

"Lát nữa cậu sẽ biết, chờ rồi xem!" Sở Phong cười khì khì nói.

"Được, tôi ra ngoài thị trấn đón cậu!" Chu mập mạp cực kỳ hưng phấn.

Ngoài thị trấn.

Một chiếc xe có rèm che màu xám bạc vội vàng lao đến, Chu Toàn hấp ta hấp tấp đi ra, nhìn thấy Sở Phong thì dừng lại, mở cửa xe ra nhảy ngay ra ngoài.

"Người anh em, đã lâu không gặp, nhớ chết tôi!" Chu Toàn vô cùng nhiệt tình, vừa đi lên lập tức trao cho hắn một cái ôm chầm.

Sở Phong hơi ngẩn người, đây là Chu mập sao?

Giờ gã đã gãy đét, không dính dáng gì đến chữ mập cả.

Đương nhiên, khiến người ta chú ý nhất chính là quả đầu undercut kia, cái này quá khoa trương rồi, tóc chải hết về phía sau, vừa dày lại vừa rậm, nếu không nhìn kỹ thì cứ như một cái ky chống ngược vậy.

Sở Phong nhin không được cất tiếng cười to.

Có thể nhìn ra hai góc sừng trâu giấu trong mớ tóc đó.

Khó trách cha mẹ của tên mập lại mắng tạo hình hiện giờ của hắn không giống người tốt, nhìn như một thằng côn đồ. Thế này mà không giống thì cũng chả ai giống đâu.

Chu mập mang vẻ mặt buồn rầu, than thở, gã vuốt mái tóc của mình mà cảm giận không thôi, không hiểu sao lại mọc hai cái sừng trâu, đúng là tức muốn chết mà.

"Nghĩ mở một chút thì tốt rồi, tối thiểu thì cậu cũng giảm béo thành công." Sở Phong cười to.

Ngày xưa, bụng Chu Toàn rất to, mặt thì núng nính thịt, lỗ tai cũng rất lớn, cười lộ lên mặt mũi hiền lành, cứ một một pho tượng phật Di Lạc, giờ thì lại gầy đi.

"Ngươi Ma Vương đâu?" Chu mập hỏi, đồng thời nói: "Đúng rồi, tôi dẫn hai đứa em họ theo này, nghe cậu nói nơi đó tốt đến vậy, tụi nó mặt dày mày dạn đòi đi theo."

Sở Phong nghe vậy thì thoáng nhíu mày.

Giờ hẳn có phiền phức trên người, vốn không muốn để người ta nhìn thấy hẳn đi cùng với Chu Toàn, cho nên mới kêu gã ra khỏi thị trấn. Lát nữa chỉ có thể dặn dò tên mập một phen, bảo gã dặn hai đứa em họ kín miệng một chút.

"Ngươi Ma Vương!" Chu Toàn rốt cục đã phát hiện con nghé vàng.

Nó đang ngồi trên một tảng đá xanh lớn nằm ở xa xa, ngồi xếp bằng cứ như con người, hai móng trước cầm lấy dĩa quả, đang ăn ngon lành.

Thấy Chu Toàn chào hỏi, nó chạy lại đây, chỉ có hai cái chân sau chấm đất, đứng thẳng cả người dậy.

"Má ơi!"

Xa xa, hai người trẻ tuổi đã sớm xuống xe sợ tới mức kêu to, sắc mặt trắng bệch như ma, thiếu chút nữa đã nhào lên xe co giò chạy trốn.

"Hoảng cái gì, lại đây!"

Thời khắc mấu chốt, Chu Toàn lại rất ổn trọng, gã gọi hai đứa em họ đến, vẻ mặt trịnh trọng mà giới thiệu: "Hiện giờ xuất hiện dị nhân, tụi bây cũng không phải không biết, không thấy hai cái sừng trên đầu tao à? Người này cũng vậy đó, nhưng là do thất bại, khi dị biến xảy ra chuyện không may, khiến cậu ấy nhìn như con nghé thôi!"

"Thật à?" Hai người trẻ tuổi bán tín bán nghi.

Mũi con nghé vàng xẹt khói trắng, nhưng cuối cùng nó vẫn nhịn xuống, sau đó vươn ra một cái móng trước, vò lấy quả đầu của Chu Toàn, nó nhìn lại rồi ôm bụng, há to mồm cười không ngừng.

Sắc mặt Chu Toàn lúc xanh lúc trắng, cả giận quát: "Cười cái rắm, không phải có thêm hai cái sừng thôi sao, dù gì cũng mạnh hơn mày!"

Con nghé vàng viết chữ trên mặt đất, nói: "Thằng đầu bò chưa tiến hóa hoàn toàn." Sau đó lại chỉ chỉ vào tên mập.

"Mẹ nó chứ, mày nói ai là thằng đầu bò, tao liều mạng với mày!" Chu Toàn nóng máu, lập tức nhào qua.

Sở Phong lấy tay che trán, hai kẻ này cứ như trời sinh tương khắc, gặp nhau là cãi lộn, thật hết thuốc trị mà.

"Mày mới là thằng đầu bò, cả nhà mày đều là thằng đầu bò!" Sau khi bị tách ra, Chu mập vẫn la hét ầm ĩ ở đó.

Con nghe vàng khinh thường.

"Con nghe chết bầm, lát nữa đi hỏi xem đầu bò có ý gì, không được gọi tao như thế!" Chu Toàn trừng mắt.

Con nghe vàng quyết đoán lấy ra điện thoại từ cái túi lớn treo trên người ra, nó nhanh chóng tìm tòi, sau đó há to cái miệng ra mà cười càn rỡ, căn bản không dừng lại được.

Ánh mắt Chu Toàn đăm đăm, nhìn chăm chăm vào nó, tuy có nghe Sở Phong nhắc đến, cái con này mê mọt điện thoại, mà còn thường xuyên quấy rối người khác, nhưng tận mắt nhìn thấy nó dùng rành rẽ như thế, gã vẫn hơi ngần người ra.

"Nghe thành tinh rồi!" Gã hú lên quái dị.

Cuối cùng, Chu Toàn nghiêm khắc dặn dò hai đứa em một hồi, rồi mới kêu chúng rời đi, còn gã thì đi theo Sở Phong xuất phát lên ngọn núi lớn.

"Tôi nói này người anh em, cái chỗ chơi vui mà cậu nói rất cuộc ở nơi nào, sao lại phải vào trong núi chứ?" Chu Toàn nghi ngờ.

"Đường đi không sai đâu, sắp tới rồi."

"Vậy thì được. Đúng rồi, thật sự rất kích thích sao?" Chu Toàn có chút chờ mong.

"Yên tâm đi, đảm bảo là trải nghiệm kích thích chưa từng có trước đây, đã nói với cậu là sẽ làm ruột gan kích động đến lộn tùng phèo lên mà, đi thôi!" Sở Phong dẫn đường đằng trước.

"À, tôi cũng có nghe nói, trong núi Thái Hành Sơn có khu trang viên do tài

phiệt xây dựng, không phải cậu có cách vào đó chứ? Đi nào, tôi thích rồi đấy, nghe nói mấy nơi đó có thể khiến người ra sống mơ mơ màng màng. A, đúng rồi, thiên địa dị biến, nó không bị ảnh hưởng gì chứ, còn đang kinh doanh à?"

"Yên tâm, không bị ảnh hưởng gì." Sở Phong đáp.

"Quá tuyệt vời, tôi thích nhất kích thích kiểu này, ôn nhu hương tôi đến đây!" Chu Toàn hưng phấn kêu to.

Chương 56: Siêu Phẩm Cấp Sử Thi (1)

"Nó cam tâm tình nguyện mà thích cái tên Hoàng Ngưu này à?" Trên đường đi, Chu Toàn biết tình huống như thế thì trợn mắt há hốc mồm, đồng thời trong lòng thật bất bình.

Bởi vì, gã từng đặt tên cho Hoàng Ngưu là Ngưu Ma Vương, kết quả lại bị cái con bò này xem thường, gương mặt hiện rõ chữ khinh. Nhưng mà, kết quả thì con soi mới tên gọi thế này lại chọn danh tính như thế đó à?

"Ụm bò!"

Bò kêu lên một tiếng, ngẩng cao đầu, vẻ mặt đầy kiêu ngạo, cứ như là khá tự cao với cái tên dễ nghe này, nó rất vừa lòng.

"Mày còn kiêu ngạo được á?" Chu Toàn thật sự không biết nói gì cho phải.

Gã thấy, cái tên này toàn là phèn thôi, thế mà cái con bò này lại chịu mới chết!

Hoàng Ngưu liếc xéo, nó khinh bỉ Chu Toàn, hàm ý đó là, rồi sao, chú em có thành kiến à?

"Mày là thứ thiển cận mà, còn dương dương tự đắc gì chứ, không phải mày biết dùng điện thoại à, lên lướt một vòng xem thử coi cái tên đó có nghĩa là gì!" Chu Toàn nói.

Hoàng Ngưu nghi ngờ, vẻ mặt khó hiểu.

Sở Phong thấy tình thế muốn toi mạng, có chút chột dạ, nói: "Mày đừng nghe cậu ta nói bừa, lên đường quan trọng hơn!"

Hoàng Ngưu cảnh giác, nó rất rất hiểu Sở Phong, nghe thế thì quyết đoán lấy điện thoại ra ngay, nó điên cuồng mà chọt, sau khi xem xong thì ngớ cả người ra, một lúc lâu không nói tiếng nào.

"Thế nào?" Chu Toàn ngoài cười trong không cười mà hỏi.

Hoàng Ngưu lập tức tỉnh táo lại, vẻ mặt cực kỳ không tốt, lỗ mũi nó bắt đầu dần dần xì khói trắng ta ngoài, sau đó thì mang dáng vẻ nghiêng răng nghiêng lợi nhìn chăm chăm vào Sở Phong, nó bắt đầu cào cào chân lên mặt đất, giẫm giẫm, chuẩn bị xông lại!

Sở Phong không hoảng, còn tương đối trấn định mà không nhanh không chậm mở miệng nói: "Đám tục tăng kia thì biết cái gì, đừng bị lừa gạt, tao nói cho mày nghe, thật ra cụm từ Hoàng Ngưu rất phi phàm, ẩn chứa thâm ý, nhưng mấy năm gần đây lại bị người ta xuyên tạc!"

Hoàng Ngưu dừng lại, có lòng nghi ngờ.

Sở Phong mang vẻ mặt trịnh trọng, nghiêm túc đánh thép mà giải thích: "Mày tra cẩn thận thử mà xem, Hoàng đại diện cho cái gì? Vào thời cổ đại,

vàng chính là tượng trưng cho tôn vinh, đẹp đẽ quý giá, chỉ có hoàng gia mới có thể dùng hoàng bào vân vân, quý đến không thể quý hơn! Lại đến phân tích chữ Ngưu xem, nói thế nào đây, cái chữ này còn dữ dằn hơn nữa! Mà xem, hiện tại chỉ cần nhắc tới người hay chuyện gì mà ghê gớm, mọi người thường sẽ giơ ngón tay cái lên nói: Quá trâu bò rồi!"

Chu mập trợn mắt há hốc mồm mà nhìn hằm nghiêm trang đứng đó nói hừ nói vượn.

Cuối cùng, gã thật sự không nhịn được, bỏ thêm một câu vào: "Chữ này có tác dụng nhiều lắm, ví dụ như: lì như bò!"

Sở Phong cố ý xụ mặt bác bỏ: "Thô tục!"

Chu Toàn không phục, giải thích: "Cái này thì tục gì, còn có một từ thông tục nhất mà tôi chưa nói đây này, đó là ngu như....."

Rầm!

Hoàng Ngưu đá hậu một cái, hất văng gã bay xa ra ngoài, về mặt nó cực kỳ không tốt, cảnh cáo gã không nên nói bậy bạ nữa!

Chu Toàn vô cùng căm phẫn, nhưng không có cách nào nói rõ lí lẽ, gã ăn ngay nói thật mà kết quả lại trực tiếp ăn một cước, mà Sở Phong thì toàn nói hừ nói vượn, cái con Hoàng Ngưu kia lại nghe đến vui mừng phấn chấn, liên tục gật đầu.

"Cho nên nói, chữ Hoàng và Ngưu kết hợp lại với nhau, có thể nói là quá tốt đẹp, đó là một cái tên rất hay, đừng để đám tục nhân này xuyên tạc!" Sở Phong nói.

"Ụm bò!" Hoàng Ngưu gật đầu, tỏ vẻ đã chấp nhận.

Nói lí lẽ với ai đây chứ? Chu Toàn tức giận quay đầu nhìn về nơi khác, nói: "Các người được lắm, đồ thứ trâu bò!"

"Cậu ta đang mắng mày đó." Sở Phong nhắc nhở Hoàng Ngưu.

Cái đó nghĩa là gì? Hoàng Ngưu ngớ ra.

"Làm gì có, ý của tao chỉ là Hoàng Ngưu đây quá giỏi giang mà thôi, đừng để ý đến cậu ta!" Chu Toàn vội vàng giải thích, sợ Ngưu Ma Vương lại nổi giận.

Đồng thời, đi vào vùng núi hoang vắng này, gã càng ngày càng hoảng hốt, đang đi tới đâu vậy? Phía trước phía sau không có một ngôi nhà làng xóm, khắp nơi đều là núi non với chướng khí tràn ngập.

"Ngao aaaaa....."

Đột nhiên, một tiếng rống to của thú rừng truyền đến, trong núi gió lốc gào thét, các phiến lá lay động tuôn rơi, trông thật đáng sợ.

Soạt một tiếng, lông tơ trên người Chu Toàn dựng hết cả lên, gã cảm giác toàn thân đang bốc hơi lạnh ra ngoài.

"Người anh em, chúng ta có đi nhầm được không, có khi nào vào lộn núi Hồng Hoang không vậy, mình mau chạy ra nhanh thôi!" Gã hoảng sợ, mặt hết sức kích động va lo lắng.

"Chính là con đường này, xuyên qua nơi này là đến rồi, biết cái gì gọi là nơi bồng lai cách biệt hay không, có nghe nói về thế ngoại đào nguyên chưa?" Sở Phong mang theo ý cười.

"Gì, đây là phía sau núi á?" Chu Toàn giật mình, nhưng mà, gã lập tức lại lộ ra dáng vẻ vô cùng hứng thú, có chút kích động, trực tiếp chà chà tay, nói: "Không hổ là sơn trang do tài phiệt xây dựng, quả nhiên là danh tác, sự xuất hiện của núi Hồng Hoang khiến cho nơi này lại tăng thêm vài phần cảm giác thần bí!"

"Sao chỉ có vài phần thần bí chứ, tới chỗ đó là cậu hiểu ngay, nó thần bí đến rớt tim rớt mù, đảm bảo cậu đực mặt cả ra!" Sở Phong rất bình tĩnh nói.

Chu Toàn gật đầu lia lịa, nói: "Quá chờ mong luôn!"

Cuối cùng, bọn họ tiến vào núi Hồng Hoang, Chu Toàn bắt đầu hành trình kỳ diệu của gã!

"A!"

Cứ đi đi rồi đi đi, Chu Toàn kêu to một tiếng, cả người nổi hết da gà lên, gã nhảy bật lên cao, thiếu chút nữa bị hù chết khiếp.

Ngay ở phía trước, có một con gấu to, chỉ gương mặt con gấu thôi đã to đùng chùng một cái nhà lớn, đang nhô đầu ra khỏi bụi gai, thiếu chút nữa đụng ngay vào Chu Toàn, để trao cho nhau một cái ôm chầm.

Phải biết là, con gấu này mở cái mõm to như chậu máu ra, nó to đến mức có thể một ngụm nuốt trọn vài người trưởng thành.

Chu Toàn thiếu chút nữa bị dọa té đái, gã chạy ào về phía sau, thân thể thì run lên cầm cập, trốn vào sau lưng Sở Phong và Hoàng Ngưu.

Sở Phong khẽ quát một tiếng, con gấu kia hoảng sợ, sau đó thì quay đầu luống cuống hoảng hốt bỏ chạy, bởi vì nó không phải lần đầu nhìn thấy nhân loại này, nó từng chính mắt thấy hãn tòn sát con quái vật còn lợi hại hơn.

"Nó..... Chạy?" Chu Toàn giật mình, vẻ mặt không hiểu nổi.

"Không có gì, một con gấu chó hơi to thôi, là do sơn trang nuôi, kỳ thật nó cũng sợ người lạ lắm, không thấy tôi vừa hô một tiếng là chạy mất bóng sao?" Sở Phong tương đối trấn định mà giải thích.

Chu Toàn buồn bực, đây là sơn trang gì vậy, thật sự thần bí đến rối tinh rối mù, tuy cũng sợ hãi lắm, nhưng gã lại càng thêm mong chờ!

"Quý....." Sau đó không lâu, Chu Toàn lại lần nữa phát ra tiếng kêu gào thảm thiết.

Trong lúc lơ đãng, gã ngẩng đầu lên, nhìn thấy một sợi tơ trắng to chừng ngón cái, trên đó treo lủng lẳng một con nhện mặt quý to bằng cái cối xay, nó đang hạ xuống từ cổ thụ khổng lồ, và chỉ cách đầu gã không đến ba mét.

Gã hoảng hồn, sợ đến mức xụi lơ, đặt mông ngồi bệt xuống đất, dùng cả tay chân mà bò về phía sau.

Chương 57: Siêu Phẩm Cấp Sử Thi (2)

Phanh!

Sở Phong không để ý chút nào, hấn nhấc chân trực tiếp đá bay con nhện.

Chu Toàn ngồi đó mà trợn trắng mắt, gã dùng sức nuốt ực nước miếng, sau đó thì vỗ vỗ ngực mình, cứ cảm thấy như sắp thở không nổi nữa, vừa rồi gã sợ tới mức thiếu chút nữa ngất liệm đi.

"Người anh em, con đường này hình như không lành mấy, thôi đừng đi nữa, sao tôi có ảo giác như đang xem phim tiền sử ấy, đây đều là quái vật gì vậy, đến một con lại thêm một con!"

Gã hô hấp dồn dập, sợ đến mức sắp không chịu nổi nữa.

Đồng thời, hẳn cảm thấy lá gan của Sở Phong quá lớn, một con nhện khổng lồ như thế mà hẳn chẳng chớp mắt cái nào đã lao đến trực tiếp đá bay.

Sau đó không lâu, Chu Toàn ngỡ ngác mà nhìn, lần này, gã đã không đơn giản cho là Sở Phong chỉ gan lớn mà thôi.

Bởi vì, trong núi rừng bỗng vô thanh vô tức xuất hiện một con sói một mắt, khổ người nó khổng lồ, dài chừng mười mét, cao mấy mét, răng nanh thì như dao găm sáng như tuyết, mà còn sắc bén vô cùng.

Đồng thời, con sói già một mắt này lại mọc hai cánh hai bên thân, đây là một sinh vật có thể bay được!

Chu Toàn sợ tới mức quay đầu muốn bỏ chạy, kết quả lại phát hiện, Sở Phong lại hoàn toàn ngược lại với gã, hẳn trực tiếp xông tới, rất trấn định mà vung tay đánh thẳng.

Ngay sau đó, Chu Toàn há hốc mồm.

Sở Phong mạnh mẽ vô cùng, trên nắm tay mang theo tiếng gió rít vù vù, mà cũng vang vọng tựa tiếng sấm, hẳn đánh cho con sói già một mắt kia gào khóc ứ ứ, sau đó thì liên tục thối lui.

"Không phải tôi đang nằm mơ đó chứ, tôi nhìn thấy gì vậy, quay về thời viễn cổ để xem một bộ phim phóng sự ngoài hoang dã à?!" Chu Toàn dùng sức cắn môi dưới, tin là mình không phải đang trong cơn mộng.

Gã sợ tới mức không ngừng lui về phía sau, khẩn trương phát hoảng hết sức, rất muốn quay đầu bỏ chạy.

Hoàng Ngưu đứng kế bên mà khinh bỉ, ngay sau đó, nó biến mất, không bao lâu sau nó “Dụ” được một con khỉ to cao hơn ba mét, dẫn nó đi về phía Chu Toàn.

"A..... Cứu mạng!"

Chu Toàn sợ hãi kêu to, bị hù cho xù lông, con khỉ kia cũng quá lớn luôn, cao hơn ba mét, nhe ra hàm răng trắng hếu sắc nhọn, cúi đầu nhìn vào gã, cứ như đang ngắm một con gà con vậy.

Ngay sau đó trình diễn một hình ảnh rối loạn, Chu Toàn điên cuồng chạy trốn, con khỉ to lớn kia thì liều mạng đuổi theo đằng sau.

"Rống....."

Chu Toàn bị ép đến đường cùng, gã há mồm phun ra một ngọn lửa, có thể đốt cháy kim loại và đá, nhiệt độ cao đến mức làm người ta sợ hãi, rào một tiếng, một gốc cổ thụ che trời đã hóa thành tro bụi.

Con khỉ lớn phát hoảng, nó vội vàng rút lui.

Nét mặt Chu Toàn tái nhợt, gã cũng rút lui lại.

Sở Phong giải quyết xong con sói một mắt kia thì cũng đi về hướng bên này.

"Phải vững vàng, phát huy năng lực của cậu, thân là dị nhân mà còn sợ một con khỉ à?" Sở Phong cổ vũ.

"Người anh em, không nên gài người khác như thế, đây là cái nơi quý quái nào, sơn trang đâu, ôn nhu hương của tôi đâu?" Chu Toàn phát ra tiếng khóc nước nỡ, thân thể không ngừng run rẩy.

"Không phải ai cũng có thể đi vào sơn trang, đây là khảo nghiệm phải trải qua, qua ải rồi mới có thể tiến lên, cậu phải đánh bại con khỉ này." Sở Phong rất nghiêm chỉnh mà nói.

"A....." Chu Toàn kêu to, không muốn liều mạng cũng phải liều mạng, bởi vì con khỉ khổng lồ kia đang lao về phía gã, nó mang theo dã tính, cực kỳ hung ác, còn chủ động hạ sát thủ.

"Hô....."

Chu Toàn hé miệng, không ngừng phụt ra ngọn lửa hùng hực, ánh lửa ngập trời, bao phủ lấy cả khu vực này.

Sở Phong và Hoàng Ngưu vội vàng cứu hoả, thật sự sợ gã đốt trụ cả khu rừng.

Cuối cùng, con khỉ lớn bị đốt cháy trọng thương, nó bỏ chạy mất dạng.

Chu Toàn thì đặt mông ngồi bệt xuống đất, cuối cùng thì nằm luôn ở đó, gã há mồm thở dốc, cả người thấm đẫm mồ hôi lạnh, quá hoảng sợ, gã sắp mệt lã cả người.

"Tôi nói này người anh em, khỏi cần ôn nhu hương gì nữa, chúng ta trở về đi, tim tôi sắp chịu không nổi rồi!" Giọng nói của Chu Toàn mang theo tiếng khóc nước nỡ.

"Đã đến thì phải chơi tới bến, đừng sợ, cậu nhìn xem, con khỉ hung dữ mà to lớn thế cũng bị cậu đánh lui, cậu thân là dị nhân, thực lực rất mạnh, sợ cái

gì?" Sở Phong an ủi.

"Nơi này không phải chỗ cho người đến, rất hổ người ta, có cả quái vật tiền sử đó, tôi chỉ muốn về!" Chu Toàn dùng sức lắc đầu như cái trống lắc tay vậy.

Nhưng mà, Sở Phong và Hoàng Ngưu đều không chịu đi về.

"A, đúng rồi, sao cậu lại lợi hại như vậy, có thể đối phó cả con sói một mắt to đến thế?"

Chỉ có thể nói thần kinh của Chu Toàn khá thô to, thời gian qua lâu như vậy, giờ mới nhớ tới chuyện này, bộ dạng như giật mình lắm, gã hỏi ngay.

Đương nhiên, chủ yếu cũng do sợ quá, vừa rồi tâm thần gã loạn cả lên nên cái gì cũng không để ý tới, mà bây giờ cảm xúc đã dần vững vàng lại.

"Nếu ngày nào cậu cũng đánh nhau với thú dữ trong này thì cũng có thể thông dong đối mặt, không đến mức không chịu nổi như bây giờ." Sở Phong nói.

Một lát sau, khi mà Sở Phong ầu đã cùng một con gà lớn dài hơn mười mét, ánh mắt Chu Toàn hoàn toàn đăm đăm, gã ý thức được người anh em mà mình quen biết này kinh khủng đến mức nào.

"Siêu phẩm huyền huyền!" Gã tự lẩm bẩm.

Bởi vì, Sở Phong với con gà khổng lồ kia bước vào giai đoạn đánh đấm hết sức kịch liệt, từ dưới đất đánh lên cổ thụ, sau đó lại truy kích lên đến cả bầu trời.

Sở Phong nhảy lên một cái, giẫm lên lưng của con gà, bật tung lên cao theo

nó, một đấm nối liền một đấm mà nổ tung, sau khi lướt qua không trung hơn vài trăm mét, hăn đã đánh giết con gà, sau đó cùng rơi xuống cánh rừng.

Chu Toàn cảm giác thần kinh mình đã thác loạn, trải nghiệm của hôm nay để lại ấn tượng quá sâu, quả thực làm gã khó có thể tin, hơi chưa tỉnh hồn lại nổi.

"Nơi này chính là..... Ôn nhu hương?"

Cũng không biết qua bao lâu, gã mới lầm bầm, đã tỉnh ngộ, nhưng mà, gã thật sự không chịu nổi bị loại "Ôn nhu" này dày vò.

"A....."

Tiếp đó, Chu Toàn từ siêu phẩm khủng bố đến siêu phẩm hoang dã, rồi đến huyền huyền vân vân, đúng là mở rộng tầm mắt, đều là cấp sử thi mà, nhưng cũng thật đáng sợ, gã thường xuyên phải tự thân đi vào khung cảnh đó.

Ngày hôm nay với gã mà nói, đúng là sống một ngày bằng một năm!

Cuối cùng, Chu Toàn khóc, có được một nhận thức khắc cốt ghi tâm.

"Coi như tôi hiểu vì sao có người nói, ôn nhu hương chính là năm mồ của anh hùng, đây là lĩnh ngộ đau đớn đến mức nào, quá chính xác luôn, oa.... Tôi khóc rồi!"

Chương 58: Nổi Tiếng Khắp Nước (1)

"A..... Răn, con quái vật răn tám đầu kia, cứu mạng!"

"Con rết bạc, trời ạ, nó dài tận hai mét đó, nó đuổi theo tôi kìa, cứu mạng, tên khốn Sở Phong nhà cậu, đây là ân nhu hương sao? Mau giết con sâu đó cho tôi!"

"Tới thêm con hổ đen kìa, một cú tát của nó thôi đã chụp nát khối đá ngàn kí ròi, a..... Tôi chạy hết nổi rồi, Ngưu Ma Vương mau cứu giá, Sở Phong cứu tôi với!"

Cả ngày hôm nay, Chu Toàn gào khóc thảm thiết, bỏ mạng thực mạng, mệt đến miệng sùi bọt mép, sắp lên cơn co giật luôn, gã vừa kinh vừa sợ.

Cuối cùng cũng gắng gượng đến trưa, Hoàng Ngưu đã đói bụng, nó muốn ăn, cho nên bọn họ mới chấm dứt hành trình này.

Giờ khắc này, nước mắt của Chu Toàn đã sắp khô cạn, gã cảm thấy vô cùng hạnh phúc, cuối cùng cũng kết thúc rồi.

Giọng gã đã gào khàn hết, từ sáng tới giờ không phải là gào thét chạy trốn chết thì là miệng phun lửa để đối phó thú hoang, cổ họng gã đã sưng tấy cả lên.

"Người anh em, cậu quá hãm hại người khác, không chỉ ruột gan tôi lộn tùng phèo lên, mà ngay cả linh hồn cũng run rẩy theo đây này!" Chu Toàn ngồi bệt xuống đất, há mồm thở dốc.

Nghĩ lại thì, khu núi Hồng Hoang này tràn ngập chương khí, thú rừng gào rống mấy ngày liền, gã thật sự không muốn đi vào đây nữa, trải nghiệm của hôm nay quá khắc cốt ghi tâm, cả đời cũng khó quên.

"Có biết vì sao tôi đối phó được đám hung cầm cự thú này không, cũng là vì mỗi ngày tới nơi này rèn luyện, từ từ thì thích ứng thôi." Sở Phong an ủi.

"Tôi có thể so bì với cậu à, một đấm của cậu động xuống là đập nát phiến đá mấy ngàn kí ròi, cậu có thể đánh hạ con gà khổng lồ dài hơn mười mét, bản thân cậu cũng là quái vật, tôi thì không sinh tồn được trong đây đâu." Chu Toàn kêu lên.

"Cậu là dị nhân, miệng phun ra lửa có thể đốt chảy kim thạch, uy lực rất mạnh, chỉ cần cậu có thể khống chế được nó thì việc đi lại trong rừng núi cũng không thành vấn đề." Sở Phong nói.

Hắn cảm thấy, Chu Toàn thân là dị nhân, năng lực có thể tăng lên, nhưng phải không ngừng rèn luyện, mới có thể thúc ép ra sức mạnh cất giấu bên trong thân thể gã.

Đồng thời, nếu Chu Toàn đã mọc ra sừng bò, có lẽ quả trái cây kia thật sự có liên quan đến bộ tộc Ngưu Ma, có thể kêu Hoàng Ngưu dạy gã mấy chiêu để giữ mạng.

Sở Phong rất trịnh trọng, nói ra nỗi lo đối với tương lai, thiên địa vẫn đang không ngừng dị biến, nói không chừng một ngày nào đó những quái vật trong núi này sẽ xông ra.

Hơn nữa, ai biết còn có chuyện kinh khủng gì hơn xảy ra hay không.

Trong thời kỳ bất ổn này, chỉ khi tự tăng tiến bản thân thì mới sống sót được trong tương lai.

Thấy hắn nói chuyện trịnh trọng như vậy, Chu Toàn bỡ ngỡ cả ra, trong thời buổi hiện giờ, sâu dưới đáy lòng ai mà không cảm thấy nguy cơ rình rập? Thế giới càng ngày càng không thể hiểu được, rất nhiều người đều đang âm thầm. đau buồn

"Người anh em, tôi biết cậu tốt với tôi, nói rất đúng, tôi sẽ liều mạng!" Chu

Toàn quyết định.

Trong núi, hai người một bò ngồi bên cạnh nhau mà canh chừng ánh lửa, thịt đùi của ác điểu bị nướng đến vàng óng sáng bóng, tản ra mùi thơm mê người, mỡ béo nhỏ xuống đồng lửa vang lên từng tiếng xèo xèo.

"Sao lại thơm thế này?" Chu Toàn quên đi nỗi đau khổ lúc này, nhìn vào miếng thịt vàng óng ánh kia, gã nhịn không được nuốt ực nước miếng, nhất là hôi sáng bị dày vò quá mức, cho nên càng cảm thấy đói khát khó chịu.

"Chín rồi!"

Sở Phong rải muối ăn lên, còn bôi thêm một lớp mật, khiến cho cái đùi ác điểu này càng thêm thơm ngon, cả bản thân hẳn cũng bắt đầu phát thèm.

"Ụm bò!"

Hai người một bò cùng tiến lên, tranh đoạt thức ăn ngon.

Trong nháy mắt, nơi này tràn đầy tiếng nhai và nuốt, ba người bọn họ ai cũng ngấu nghiến đầy mồm.

"Trời ạ, tuyệt, tôi chưa từng nếm qua món thịt rừng ngon thơm nứt mũi như thế, thịt này thật sự quá tuyệt, bên ngoài căn bản không ăn được thứ này!" Chu Toàn sợ hãi thán phục.

Cái này chưa tính là khoa trương, thịt của vài hung cầm dị thú ngon đến kỳ lạ, chỉ cần gia công một chút thì ngon tuyệt cú mèo, mùi hương có thể tràn ngập động lại thật lâu.

Một cái đùi chim to đùng bị bọn họ gặm sạch sẽ, nếu không phải đã ăn quá no thì phỏng chừng, bọn họ sẽ nướng luôn cái chân còn lại.

"Quá thỏa mãn luôn, mùi vị này, ngô, được ăn bữa ngon thần tiên thế này, sau này dù chỉ vì món ngon thôi thì tôi cũng muốn đến nữa!" Chu Toàn thỏa mãn vô cùng, nằm ở đó vỗ về cái bụng phình to của mình, như đã quên mất dáng vẻ chật vật quý khóc thần gào không lâu trước đó của mình vậy.

Sở Phong và Hoàng Ngưu đang ăn một loại quả mọng đỏ tươi, vào miệng là tan ra, vị quả ngọt lành thơm mát, là hàng cao cấp hiếm có.

Mấy ngày nay, bọn họ cứ lấy các loại quả để bổ sung vitamin thay rau dưa, mà cũng cảm thấy rất thơm ngọt.

Chu Toàn ném một quả, lập tức bắt đầu giành giật, cho dù bao tử không còn chỗ trống cũng phải cố nhét vào, hơn nữa gã còn la hét, về sau nơi này chính là ôn nhu hương của gã.

Hoàng Ngưu nghe thế, lập tức kinh thường, cũng lấy điện thoại ra mà chụp chụp, moi tấm hình trước đó nó chụp được cho gã xem.

Chu Toàn nhìn thấy rồi thì thẹn quá thành giận.

"Ngưu Ma Vương, mày dám chụp hình tao, cảnh tượng anh minh thần võ thì không chụp mà cứ canh ngay góc xấu thế này là ý gì hả?" Gã cực kỳ bi phẫn mà đứng đó gào hét.

Mỗi một tấm đều có đặc sắc riêng, Sở Phong nhìn lướt qua thì lập tức cười ha ha..

Một tấm thì Chu Toàn do sợ hãi quá mức mà mắt trợn trắng, như sắp bị hù cho té xỉu. Một tấm khác, Chu Toàn nước mắt chảy dài, chạy trốn chết. Còn có một tấm, đó là đồng tử khuếch đại ra, sợ hãi đến tè ra quần.....

Có thể nói, mấy tấm này tấm nào cũng "Kinh điển", đều cắm phập một nhát dao vào tim Chu Toàn.

"Từ từ!" Đột nhiên, Chu Toàn biến sắc, thất thanh nói: "Đó là..... Trang web khoe ảnh xấu mặt, mà up lên đó hả!?"

Hoàng Ngưu ngạo nghễ gật đầu, ý kia là, up có mấy tấm hình lên mà thôi, quá đơn giản!

Chu Toàn ghen một ngụm máu huyết ói ra ngoài, trang web khoe ảnh xấu mặt kia là nơi như thế nào? Nghe tên là hiểu nghĩa, nơi đó là sân chơi chuyên tung ảnh xấu mặt, lượt truy cập mỗi ngày nhiều đến đáng sợ.

Có thể nói, chỉ cần là ảnh xấu hổ này hơi thú vị một chút, đảm bảo sẽ truyền bá ra ngoài chỉ trong thời gian ngắn ngủi.

Chu mập lập tức nóng nảy, gãi hô: "Ngưu Ma Vương, tao liều mạng với mày!"

Kết quả là bị Hoàng Ngưu đá một chân văng qua một bên, nó cảm thấy thật quái lạ khó hiểu, không phải chỉ up vài tấm hình lên thôi sao, cần kích động như vậy không chứ? Rất xúc động sẽ không thành người tài được.

"Ngưu Ma Vương, mày ức hiếp người khác!" Chu Toàn giậm chân, thật sự đã bị chọc tức.

"Đừng nóng, chỗ đó ngày nào cũng có ảnh mới đăng tải, có rất nhiều ảnh up lên là bị trôi xuống ngay thôi, cả cơ hội sủi chút bọt nước cũng không có." Sở Phong an ủi.

Điều này khiến Chu Toàn cảm nhận được một chút an ủi, gãi hơi yên lòng.

Gã tiến đến gần Hoàng Ngưu, nhìn lượt người xem một cái, kết quả..... huyết áp tăng vọt ngay lập tức, trước mắt biến thành màu đen, gã thiếu chút nữa té lăn quay ra đất.

Chương 59: Nổi Tiếng Khắp Nước (2)

Lúc này mới có bao lâu đâu mà đã sắp đạt đến một trăm ngàn lượt xem!

"Ngưu Ma Vương, tao muốn giết mày!"

Chu mập hét thảm, mặt gã đều tái hết rồi.

"Tăng thật mau, lượt xem chính thức đã tăng đến cột mốc một trăm ngàn, có thể nói là ảnh hot danh xứng với thực." Sở Phong đứng bên cạnh nói ra.

"Trời tuyệt đường người, ai tới mau cứu tôi với!" Chu Toàn ôm đầu, đầu đau như búa bổ, gã có một dự cảm, những tấm hình này có thể sẽ đẩy gã đến trước mặt toàn dân cả nước cũng nên.

Nhưng mà cũng không phải giỏi giang gì, bởi vì, đây là trang web đăng tải hình xấu mặt.

"Ngưu Ma Vương, mày làm chuyện tốt gì vậy hả!" Chu Toàn lại vọt tới đánh nhau với Hoàng Ngưu.

Hiển nhiên, gã không phải là đối thủ của nó, cho nên bị dễ dàng trấn áp.

"Hoàng Ngưu chết tiệt, mày cười cái gì, làm ra chuyện khiến ai ai cũng căm phẫn như thế mà không cảm thấy thẹn chút nào sao hả?" Chu Toàn tức giận kêu to.

Hoàng Ngưu không phản ứng mà nhìn chăm chăm màn hình, nó đang say sưa mà nhìn bình luận phía dưới hình ảnh.

Chu Toàn liếc một cái, bình luận hơn mười ngàn! Làm cho huyết áp của gã lại tăng vọt.

[Mấy tấm hình này coi đơn lẻ thì cũng chỉ tạm tạm thôi, nhưng mà sắp chung vào nhau thì quả là một bộ meme cực phẩm luôn đấy. Các người xem đi, có cực độ sợ hãi mắt trợn trắng, có nước mắt chảy dài thương tâm khóc, còn có khung hoảng tè ra quần chạy trốn chết..... Nhiều tấm ghép chung như thế, thật sự là bộ ảnh thần thánh mà!]

[Đúng vậy, có thể suy đoán bộ ảnh này có khi được lưu hành hơn một năm rưỡi ấy chứ, tôi muốn bộ này!]

[Người này thật troll ha, thời đại nào rồi mà còn để quả đầu thế này.]

[Cám ơn chủ thớt, tôi đã lưu về để vào kho ảnh meme.]

.....

Chu Toàn đoạt lấy điện thoại, giờ khắc này sức chiến đấu của gã tăng vọt, lạch cách lạch cách, lập tức điên cuồng gõ chữ mà chiến đấu kịch liệt với những người để lại bình luận!

Sở Phong nhìn mà không biết phải nói sao.

[Admin đâu, xóa mấy tấm ảnh này cho tôi mau!]

Chu Toàn giận dữ mà nhắn tin, tiến hành trách cứ, muốn tìm admin xóa hình.

Đồng thời, gã cũng báo cáo người ở khu bình luận, bởi vì trong khu đó, gã bị bao vây đánh hội đồng.

Kết quả, admin nhanh chóng trả lời rằng: [Chân thành xin lỗi, anh báo cáo thất bại, những tấm ảnh này được hơn chín mươi chín phần trăm số người dùng tán thành, được dính lên đỉnh khu một tháng.]

"Phốc!"

Chu mập thật sự nhịn không được phải học máu, không chỉ yêu cầu xóa ảnh bị bác bỏ, mà còn bị dính lên đầu trang tận một tháng!? Đây là thằng admin chết bầm nào vậy hả, gã chửi ầm lên.

"Ha ha....." Sở Phong thật sự không nhịn được nữa, hắc cười ha ha không ngừng.

Về phần kẻ khởi xướng là Hoàng Ngưu, nó đang lằng lằng hưởng thụ vô số tin nhắn ca ngợi, mỗi bình luận đều là lời tán thành dành cho nó.

[Chủ thớt ơi, xin nhận một lạy của tôi, đội ơn chủ thớt nhiều!]

[Bộ hình thần thánh, chủ thớt quả là đại tài!]

.....

Chu Toàn nhìn Hoàng Ngưu lằng lằng ở đó mà nhận cúng bái và tán dương, thật sự chịu không nổi, gã giận tới mức huyết áp tốc hành đạt tới đỉnh điểm, trực tiếp ném mạnh cái điện thoại.

Hoàng Ngưu móng nhanh mắt sắc, lập tức vớt lại được.

"Không tồi!" Sở Phong cẩn thận nhìn mấy tấm hình một cái rồi đưa ra đánh giá như vậy.

Trong thời khắc đời người tuyệt vọng, Chu Toàn nghe được câu nói như thế này, lập tức như tìm được dòng nước mát trong sa mạc khô hạn, gã được an ủi phần nào, gã khẩn trương hỏi: "Cậu cảm thấy mấy tấm hình này không xấu đến vậy, phải không?"

"Xấu thật. Tôi chỉ cảm thấy, không chụp trúng mấy con quái vật đuổi giết cậu vào hình, chưa để lộ ra cái gì, cho nên, không tồi!" Sở Phong đáp.

Chu Toàn trực tiếp quay đầu, không để ý tới hẳn.

Sau đó không lâu, điện thoại của Chu Toàn vang lên, có người tìm gã.

"Anh họ, anh thật tài tình, bộ ảnh thần thánh đó vừa xuất hiện thì đã hot khắp thiên hạ rồi."

Khi những lời này truyền đến, Chu mập lập tức tức giận giơ chân, lại muốn quăng điện thoại, nhưng gã phát hiện, cái này là của gã mà, cho nên chỉ có thể hung tợn mà đập máy.

Nhưng mà ngay sau đó, lại có người tìm đến, lần này là thằng em họ thứ hai, vừa bắt máy đã nghe nó lớn giọng reo lên: "Anh họ, xin nhận lấy của em một lay, em quá bội phục anh, thật tài tình!"

"Tài tình con em mày, phẫn ngay!" Chu Toàn tức đến xì khói.

Tiếp đó, điện thoại một tiếng lại tiếp một tiếng mà vang lên không ngừng, rất nhiều người quen đang tìm gã.

Chu Toàn hoàn toàn không giận nổi nữa, gã trực tiếp tắt máy, sắc mặt thì đen

như đáy nôi.

Hoàng Ngưu nhếch miệng cười. Bởi vì nó chỉ tùy tiện bình luận hai câu cho một tấm ảnh trên mạng, kết quả dẫn đến cả một đám người vây xem, lại còn cho nó lời khen.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Chu Toàn cảm thấy bệnh tim tái phát, thực sự không chịu nổi nữa.

[Các người vĩnh viễn không biết đằng sau chiếc điện thoại là trâu, là người hay là cái loại sinh vật kỳ quái khác đâu.]

Đây là lời nhắn lại cuối cùng của Chu Toàn dưới tấm ảnh, tràn ngập phần uất.

[Linh ngộ đau đến cỡ nào.]

Có người để lại lời bình ở phía sau gã. Kết quả khiến cho hai mắt Toàn mập đằm lệt. Đây chính là sự thấu hiểu tận tâm can gã, nói ra được tiếng lòng của gã.

Kết quả, gã nhìn kỹ lại người bình luận, phát hiện tên của người nhắn là Hoàng Ngưu đại nhân.

Phụt.

Lần này Chu Toàn thật sự không chịu nổi, há miệng phun ra một ngọn lửa. Gã sắp bất tỉnh vì giận, lại là con trâu đáng giận kia.

Tiếp theo, lỗ tai lỗ mũi của gã cũng bắt đầu bốc khói. Hơi nóng bành trướng, quả nhiên giận sôi.

Lời bình của Hoàng Ngưu được đông đảo công chúng quan tâm, một đám người nhao nhao trả lời, để lại lời bình, chớp mắt đã trở thành chủ đề nóng.

“Thật là xấu hổ, xấu hổ quá mà.” Chu Toàn ngửa mặt lên trời kêu to.

Sở Phong kinh ngạc, lên tiếng nói: “Có cái gì đó rất lạ. Chu Toàn, có phải năng lực của cậu tăng lên không? Tôi cảm thấy ngọn lửa cậu phun ra rất lợi hại.”

Trên mặt đất, một mảng lớn khu vực bị tan chảy, hóa thành dung nham đỏ tươi, sôi trào, bốc lên mùi lưu huỳnh gay mũi.

Chu Toàn đã biến một vùng núi không nhỏ thành nham thạch.

Hoàng Ngưu gật đầu, cho rằng Chu Toàn đã có sự tiến bộ.

Như vậy cũng được sao? Sở Phong im lặng. Trải qua một lần kích thích như vậy, uy lực ngọn lửa Chu Toàn phun ra tăng lên một khoảng.

Hoàng Ngưu viết trên mặt đất rằng, chủng tộc của nó càng nổi giận, thực lực càng mạnh, kích thích tiềm năng trong cơ thể phóng ra ngoài, viễn siêu hơn ngày bình thường.

“Có thể củng cố lại không?” Sở Phong hỏi.

“Kích thích thêm chút nữa, sẽ ổn định lại.” Hoàng Ngưu đáp.

Lại còn kích thích? Chu Toàn sắp điên lên rồi.

Hoàng Ngưu không thèm để ý, tuyệt không bận tâm, tiến đến gần, ngồi cùng một chỗ với Chu Toàn, lập tức khiến cho trán của gã nổi lên gân xanh.

Sau đó, Hoàng Ngưu ra hiệu cho Chu Toàn xem lượt người xem của tấm ảnh kia.

“Tám trăm nghìn.” Chu Toàn kêu to. Tấm ảnh vừa mới post được bao lâu chứ, thế mà lại sắp vượt qua được cửa ải một triệu lượt xem.

Chương 60: Trước Cửa Nhà Tôi Có Hồ To (1)

Giờ phút này, gã quả nhiên bị kích thích quá độ, không chỉ miệng phun lửa, mà còn phun ra từ lỗ tai, lỗ mũi và hai mắt.

Tiếp theo, gã biến thành một người lửa, toàn thân đỏ bừng, khói đặc cuộn cuộn, há miệng phun ra toàn là lửa, khi nói chính là ánh lửa, cảnh tượng thật dọa người.

"A a a..."

Chu Toàn đứng tại chỗ kêu to, phát tiết phần uất trong lòng.

“Xong rồi.” Hoàng Ngưu nhanh chóng lui về phía sau, viết hai chữ xuống mặt đất.

Rất lâu sau, nơi đó mới bình tĩnh lại. Một khu vực bị trụi lủi, hóa thành nham thạch, bắt đầu ngưng kết, trở thành nham thạch núi lửa.

Sở Phong bước qua, vỗ vai Chu Toàn, bảo gã quay về.

“Thực lực đã có tiến bộ, nhớ phải không ngừng cố gắng.” Sở Phong nói với Chu Toàn, thực lực của gã đã tăng lên rất nhiều.

Hoàng Ngưu cũng toét miệng cười, nụ cười hoàn toàn không có sự khinh bỉ rất hiếm thấy. Bởi vì mấy tấm ảnh của Chu Toàn giúp cho nó có thể hưởng thụ sự sùng bái của người khác, nó cũng không thể lập tức qua sông đoạn cầu được.

Núi Thánh Hành Sơn rất lớn, địa thế khoáng đạt với rất nhiều ngọn núi.

Sau khi rời khỏi núi lớn Hồng Hoang, mọi người không còn nghe được tiếng cựa thú gầm thét, cũng không còn nhìn thấy chim lớn dài mấy chục thước xoay xung quanh trên bầu trời. Chướng khí đều biến mất sau lưng.

Nhưng cũng chính vì vậy, người ta mới cảm nhận được sự yên tĩnh không ít.

Đột nhiên, Hoàng Ngưu ngừng chân, vểnh tai nhìn chăm chăm vùng núi phía trước.

“Dừng lại.”

Sở Phong cũng có cảm giác, hơi biến sắc, kéo Chu Toàn trốn đằng sau tảng đá lớn.

“Sao vậy?” Chu Toàn vẫn còn đang thất hồn lạc phách, lúc này bất thành linh bị níu lại, giật nảy cả mình, cho là có hung thú đáng sợ đang ở gần.

“Đằng trước có nguy hiểm. Cậu nhớ trốn thật kỹ ở đây nhé.” Sở Phong nói. Hắn nhìn chăm chăm vào ngọn núi đằng trước, hai mắt lấp lóe, có chút bức người.

Hắn không còn bình thản, keng một tiếng, rút thanh đoản kiếm màu đen trên người xuống.

Chu Toàn giật mình tỉnh lại, không còn mơ màng nữa, hoảng hốt không biết

phải làm sao. Bởi vì, khi Sở Phong chiến đấu với con hung cầm đáng sợ trong núi lớn Hồng Hoang cũng không thấy hãn rút kiếm, bây giờ lại trịnh trọng như vậy.

“Để tôi giúp cậu.” Mặc dù Chu Toàn rất sợ, nhưng vẫn muốn tiến lên giúp đỡ.

“Không cần đâu. Cậu ở đây chờ tôi là được, tuyệt đối đừng qua đó. Nếu không, tôi sẽ bị phân tâm.” Sở Phong căn dặn.

Sau khi nói xong, hãn chột lách người biến mất. Khoảng cách vài trăm mét đối với hãn mà nói chỉ bằng khoảng mấy giây, hãn vốn đã phá vỡ cực hạn của cơ thể người.

Hãn không mang theo Hoàng Ngưu, chỉ một mình chạy đến.

Từ sâu trong đáy mắt của hãn hiện lên ánh sáng lạnh. Về sau, bước chân hãn chậm dần, giống như con báo đi săn, lặng yên không một tiếng động, nhẹ nhàng tiến lên trong khu rừng rậm rạp.

Hãn nhìn thấy một số người, số lượng không ít, toàn bộ được trang bị đầy đủ, đang canh giữ con đường mà hãn cần phải đi qua, chiếm cứ địa thế có lợi.

Họng súng đen ngòm gác trong bụi cỏ, băng lãnh mà đáng sợ. Đây là vũ khí có thể đoạt tính mạng người.

“Đến rồi.”

Ánh mắt Sở Phong rét lạnh. Trong nhà hãn có để lại một mảnh giấy tin nhắn. Thật sự có người đi theo hãn, lại còn bày ra thế trận lớn như vậy.

Có khoảng hơn mười người được trang bị vũ khí đầy đủ, chúng có đường kính khá lớn. Một khi bị bắn trúng, nửa người sẽ bị tan nát.

Sở Phong đã luyện thành Ngưu Ma Quyền, trực giác rất nhạy cảm. Dù cách rất xa, nhưng hắn vẫn cảm nhận được sát ý lạnh thấu xương. Nếu tùy tiện xông vào nơi bị mai phục, chắc chắn sẽ không còn đường sống.

Lúc này, hắn cảm thấy thu hoạch lớn nhất của việc luyện quyền chính là cảm giác. Trực giác mở ra, giúp cho hắn có thể cảm nhận được nguy hiểm từ sớm, từ đó có sự đề phòng.

Những người này đều rất bất phàm, trốn trong bụi cỏ không nhúc nhích. Người nào cũng giống như bức tượng được đúc từ bùn, ánh mắt rất lạnh, là tinh nhuệ đã từng thấy qua máu.

“Đúng là xem trọng mình mà, lại còn mang theo súng bắn tên lửa.”

Sát khí lóe lên trong mắt Sở Phong rồi biến mất. Hắn nhìn thấy rõ loại vũ khí có uy lực vô cùng. Nếu bị bắn trúng, chắc chắn sẽ không có kết quả tốt đẹp gì.

Hắn im lặng di chuyển bên trong khu rừng, dần dần đi theo cảm giác, thăm dò được rốt cuộc có bao nhiêu người, đang núp ở chỗ nào.

Có tổng cộng bốn mươi hai người cầm vũ khí nóng. Ngoại trừ súng ống có đường kính lớn, bọn họ còn mang theo mười cây súng bắn tên lửa có thể xuyên thủng được cả xe tăng.

Đừng nói là người bình thường, ngay cả dị nhân, cường giả cũng có thể bắn nát.

Đúng là dốc hết vốn liếng mà.

Nếu tùy tiện xông đến, khẳng định sẽ không có kết quả tốt.

Ngoài ra, Sở Phong còn phát hiện hai dị nhân. Bọn họ hẳn là vừa mới thức tỉnh, có năng lực giống nhau, bởi vì cả hai người đều có cánh tay màu vàng.

Ắt hẳn bọn họ đã ăn cùng một loại trái cây thần bí.

Sau khi thăm dò nội tình xong, trong lòng Sở Phong dâng lên sát ý vô biên. Lại là cô gái kia. Cô ta muốn cứu con dơi và cả con nhện lớn, vì thế lại càng muốn giết hẳn hơn.

Cô ta không ngừng ra tay, hết lần này đến lần khác. Nếu không phải hẳn có thực lực nhất định, khẳng định đã sớm bị làm nhục, cuối cùng biến thành một thi thể lạnh như băng.

“Đến bao nhiêu người, ta liền giải quyết hết bấy nhiêu, khiến cho cô đau đến tuyệt vọng mới thôi.” Sở Phong thì thào.

Sau đó, hẳn triển khai hành động.

Hắn đến phía sau ngọn núi đá, bay xuống giống như một chiếc lá rụng, nện vào gáy hai người. Hai tay bản tía này còn chưa kịp kêu lên một tiếng đã ngắt đi.

Sở Phong hành tẩu trong khu rừng, im lặng mà lãnh khốc.

Trong chốc lát, hẳn đã lần lượt đánh ngã hai mươi người, lặng yên không một tiếng động, không có bất kỳ ai có thể phát hiện được.

Đột nhiên, khi hẳn đang giải quyết người thứ hai mươi hai, biến cố xuất hiện. Có người đột nhiên quay đầu lại, vô cùng cảnh giác, ánh mắt mang

theo màu vàng nhạt.

Dị nhân.

Người này được trang bị vũ khí đầy đủ, trong tay cầm súng, là dị nhân nguy trang chứ không phải người phàm. Trong thời khắc sống còn, gã đã cảm nhận được nguy hiểm.

“Mi...” Gã giật mình, không nghĩ đến có người đã tiến đến khoảng cách gần như vậy, gần như chạm đến cơ thể của gã.

Oành!

Quyền trái kiếm phải cùng nhau đánh ra. Sở Phong muốn nhanh chóng tiêu diệt người này.

Trong nháy mắt, toàn thân tên dị nhân tỏa ra kim quang, xuất hiện một lớp vảy màu vàng, ngay cả gương mặt cũng như vậy.

Gã giống như một con quái vật.

Gã phản ứng nhanh chóng, né được vết chém phía cổ. Gã có thể né được thanh đoản kiếm màu đen, nhưng lại không có cách tránh được quyền trái của Sở Phong, bị đánh trúng lồng ngực.

Bịch một tiếng, giống như đánh trúng cây củi khô. Lực phòng ngự của gã thật kinh người. Mặc dù khoe miệng chảy máu, nhưng cũng vì vậy mà tránh được một kiếp, bay thẳng ra ngoài.

“Mục tiêu xuất hiện ở đây.” Gã gào lớn, kinh động toàn bộ khu rừng.

Tấn công chính là cách phòng ngự tốt nhất. Đây chính là lựa chọn của Sở

Phong lúc này. Hấn tung người, nhanh như hung cầm lao xuống, truy kích dị nhân.

Tiếng súng vang lên, ánh lửa bộc phát, tập trung ngay chỗ hấn đứng vừa nãy. Núi đá, cây cỏ đều bị bắn nát.

Chương 61: Trước Cửa Nhà Tôi Có Hồ To (2)

Trong cùng một thời gian, Sở Phong đuổi kịp mục tiêu.

Một tiếng ầm vang, năm đấm của hấn phát sáng. Hấn dùng hết sức mạnh, nện như điên xuống, giống như bôn lôi, mang theo khí tức đáng sợ.

Bịch.

Tên dị nhân còn chưa rơi xuống đất đã bị Sở Phong đuổi kịp, một quyền nện xuống lưng của gã, năm đấm lồm vào. Dù có lớp vảy màu vàng kim cứng rắn, cũng vô pháp tháo bỏ toàn bộ sức mạnh.

Dị nhân kêu lên một tiếng, xương cốt bị gãy mất. Nhưng lực phòng ngự của gã cường đại hơn so với các dị nhân khác, vẫn không bị mất mạng. Sau khi rơi xuống đất đã lăn mình một cái, muốn đào thoát.

Phập!

Ngay lúc đó, thanh đoản kiếm màu đen của Sở Phong như một tia chớp đen xẹt qua. Mặc dù gã phản ứng rất nhanh nhưng vẫn bị chém trúng.

Gã tránh được chỗ yếu hại nhưng một cánh tay bị chảy máu đầm đìa. Thanh đoản kiếm quá sắc bén, thiếu chút nữa đã cắt luôn toàn bộ cánh tay của gã.

Bị trọng thương, tên dị nhân kêu thảm, gương mặt méo mó, lớp vảy màu vàng trên thân mờ đi.

Ầm.

Trong khoảng thời gian đó, một cước Sở Phong quét tới, đá vào đầu gã, khiến cả người gã bay lên, đâm vào một tảng đá nặng vạn cân. Sau khi rơi xuống mặt đất thì không còn nhúc nhích được nữa.

Sau một khắc, Sở Phong biến mất ngay tại chỗ.

Các loại đạn như mưa trút xuống, đánh vào nơi đó, tia lửa bắn tung tóe.

Oành một tiếng, bên trong khu rừng bốc lên ánh lửa trùng thiên. Rất nhiều tảng đá vỡ vụn, không ít cỗ thụ che trời ngã xuống, lá bay tán loạn.

Có người đang dùng hỏa tiễn muốn bắn nát vùng núi này.

Sở Phong thấp người xuống, như một con man long ẩn núp, hành tẩu trong núi, nhanh chóng vô cùng, tránh né làn đạn. Trong quá trình này, hẳn lại giải quyết được thêm ba người nữa.

“Ở bên kia, bắn nát hẳn.” Có người rống to.

Ầm ầm.

Ánh lửa ngập trời. Núi đá sụp đổ, đại thụ ngã xuống, đất núi rung chuyển, bụi bay ngập trời.

Một khắc này, ánh lửa không ngừng, hỏa lực hung mãnh đều tập trung tại một chỗ, đến cả một cọng cỏ cũng không tồn tại được, khu vực đó bị san

bằng thành bình địa.

Uy lực của súng bắn hỏa tiễn quá lớn.

Từ đằng xa, Chu Toàn trợn mắt há mồm, cả người như hóa đá, đứng im tại chỗ. Gã vừa nhìn thấy gì? Tất cả vũ khí cường đại đều nhắm vào Sở Phong.

Ầm.

Một đỉnh núi bị san bằng.

Ngày hôm nay đối với Chu Toàn mà nói, có quá nhiều đả kích. Những cảnh tượng giống như trong phim bom tấn quái vật hoặc bom tấn phim kinh dị cho đến cảnh bắn nhau đều liên tiếp diễn ra. Cho dù thần kinh của gã có cứng đến mấy, trong lòng cũng có chút run sợ.

“Mau cứu Sở Phong đi.” Chu Toàn bưng tỉnh, vội hét lên với Ngưu Ma Vương.

Hoàng Ngưu rất bình tĩnh, chẳng hề có chút nóng nảy nào.

Trong khu rừng bắt đầu xuất hiện đất khô cằn. Sau khi hỏa tiễn bắn ra, nhiệt độ nơi này tăng lên. Những nơi đi qua đều dễ như trở bàn tay.

Nhưng vẫn không thể bắn chết được mục tiêu. Bởi vì liên tiếp có người kêu thảm hoặc nhiều chỗ hỏa lực bị dập tắt một cách khó hiểu.

Hiển nhiên, những người này đã bị giải quyết.

Cuối cùng, tất cả hỏa lực đều tắt ngóm, không còn tiếng vang, toàn bộ khu rừng trở nên im ắng.

“Muốn đi sao?” Sở Phong hét lớn một tiếng, đuổi theo, chỉ có thể thấy một đạo tàn ảnh lướt nhanh qua. Chỉ trong năm sáu giây đã chạy hơn mấy trăm mét, ngăn ba người lại.

Tất cả đều là dị nhân, có cùng một loại năng lực. Bàn tay có màu vàng nhạt. Lúc này, ánh sáng trên người bọn họ tăng vọt, toàn thân được bao trùm bởi một lớp vảy màu vàng.

Sở Phong hiểu, lần này đến tổng cộng có bốn tên dị nhân, trong đó hai người nguy trang, giấu vũ khí nóng trong người. Vừa rồi hắn đã giải quyết được một người.

Hiện tại, ba tên dị nhân này muốn chạy trốn.

Đúng như hắn đã đoán, mấy người kia cùng ăn một loại trái cây, có được cùng một năng lực, sức mạnh lớn vô cùng, phòng ngự cũng rất kinh người.

Cơ thể bọn họ được bao trùm bởi một lớp vảy màu vàng, đạn bình thường rất khó mà xuyên thủng.

Nhưng khi ba tên dị nhân đối mặt với Sở Phong, lại mang theo sự hoảng sợ. Nên biết rằng vừa rồi bọn họ đã vận dụng hỏa tiễn, nhưng hắn vẫn có thể còn sống.

Bọn họ căn bản làm không được.

Quần áo trên người Sở Phong hơi rách rưới, nhưng cơ thể lại không bị hao tổn, cũng không bị thương.

Ầm.

Một tên dị nhân đột nhiên nổ súng, muốn xuất kỳ bất ý (Nhân lúc kẻ địch

không chuẩn bị, không nghĩ tới mà bất ngờ xung kích giành thắng lợi) mà bắn chết Sở Phong. Nhưng đáng tiếc, gã chỉ bắn trúng một đạo tàn ảnh. Sau một khắc, gã bay lên, bị một quyền đánh trúng đầu, chỉ cảm thấy thiên hôn địa ám. Cho dù có lớp vảy thần bí hộ thể, gã cũng chịu không nổi, miệng chảy máu, rơi xuống mặt đất, trực tiếp hôn mê.

Hai người khác nhìn thấy vậy, không khỏi tuyệt vọng. Bọn họ được xem là cường giả trong số dị nhân, cùng nhau liên thủ, nhưng cũng chẳng là gì trước mặt chàng thanh niên này.

Thật ra, Sở Phong cũng đang âm thầm giết mình. Hắn vận dụng toàn lực cũng chỉ đánh bọn họ hôn mê. Nếu là dị nhân khác, hơn phân nửa đã bị quyền ấn của hắn xuyên qua cơ thể.

“Giết.”

Hai người còn lại liều mạng.

Trong vùng núi, cương phong gào thét, kim quang tan tác. Hai quái nhân gương mặt màu vàng đang tử chiến với Sở Phong.

Đáng tiếc, không còn bất kỳ điều gì lo lắng. Hai người này đều bị hắn giải quyết, máu phun phè phè, hôn mê nằm trên mặt đất.

Không bao lâu sau, Chu Toàn chạy đến, há mồm thở dốc, nhìn phân nửa khu rừng bị hủy, rồi nhìn hơn mười người nằm trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, nói: “Là cậu giết sao?”

“Tôi làm sao làm mấy chuyện tàn nhẫn như vậy được? Một người cũng không giết.” Sở Phong hời hợt đáp.

Chu Toàn thở ra một hơi, nhưng ngay sau đó đã cảm thấy nhức đầu. Những

người này muốn đẩy Sở Phong vào chỗ chết. Người nhiều như vậy, làm sao mà xử lý đây?

Sau đó Sở Phong nói một câu khiến cho gã phải run rẩy.

“Còn không qua hỗ trợ. Mau giúp tôi ném hết bọn họ vào núi lớn Hồng Hoang đi.” Sở Phong nói với Hoàng Ngưu và Chu Toàn.

Chu Toàn nở nụ cười còn khó coi hơn cả khóc: “Ném hết vào?”

“Chẳng lẽ còn giữ lại bọn họ để lần sau bọn họ đến giết tôi sao?” Sở Phong vừa nói chuyện vừa tìm dây leo, trói chặt đám người đang bất tỉnh nhân sự.

Khu vực này rất yên tĩnh.

Nhưng chỗ sâu trong núi lớn Hồng Hoang, tiếng thú gào không ngừng.

“Mấy thứ này phải làm sao bây giờ?” Chu Toàn chỉ vào đám hỏa tiễn.

“Trước giấu đi, chúng có tác dụng lớn đối với tôi.” Sở Phong nói, ánh mắt chớp động thần mang. Hắn đã động sát ý.

Cuối cùng, bọn họ theo đường cũ mà về, đầu tiên đưa Chu Toàn sắc mặt trắng bệch đang chóng mặt về lại huyện thành.

“Mấy ngày tới, cậu ở nhà ổn định tâm trạng, đừng đi đâu cả, cũng đừng tìm tôi.” Sở Phong căn dặn.

Chu Toàn vội gật đầu. Gã thật sự muốn yên tĩnh một khoảng thời gian. Hôm nay đối với gã mà nói, thật sự kích thích quá lớn.

Buổi chiều, Sở Phong yên lặng đọc sách. Trong lúc đó, điện thoại reo lên

mấy lần, nhưng hắn không để ý.

Sau khi xem sách xong, hắn lôi tấm bản đồ trải rộng ra bàn, nghiên cứu tỉ mỉ. Đây là tấm bản đồ ghi lại từ tấm bản đồ lục được trên người Tả Tuấn.

“Hoàng Ngưu, ngày mai chúng ta vào núi một lần, tao hái quả cho mày ăn.”
Sở Phong nói với Hoàng Ngưu.

Không bao lâu sau, điện thoại lại vang lên, vẫn là người kia. Suốt cả buổi chiều vẫn là cô ta gọi.

Sở Phong ngáp một cái, cảm giác có chút buồn ngủ, lúc này mới cầm điện thoại nhấn nút nghe.

“Sở Phong.” Bên kia vang lên một giọng nữ.

“Là tôi.”

Nghe được lời đáp lại, cô gái vừa thất vọng vừa sợ. Bởi vì hắn vẫn bình yên ở núi Thái Hành Sơn, còn đội ngũ của cô ta thì mất liên lạc.

Đây cũng không phải việc nhỏ. Cô ta lo lắng, không muốn gánh trách nhiệm.

“Chuyện gì?” Sở Phong hỏi, hỏi là cô gái kia. Đây không phải là Lâm Nặc Y.

“Hôm nay có phải có người đến chỗ cậu, mang dị nhân bị thương đi rồi không?” Cô gái tận lực trấn định, hỏi một câu.

“Bọn họ giống như từ trên trời giáng xuống, thiếu chút nữa ngã chết trước cửa nhà tôi, máu me khắp người...”

“Cậu đang nói gì vậy?” Bên kia, giọng nói của cô gái cao lên, cả giận nói: “Tại sao thiếu chút nữa ngã chết?”

“Bởi vì trước cửa nhà tôi có một cái hố to.”

Chương 62: Tìm Kiếm

Trên gò má trắng nõn của cô gái hiện lên sương lạnh. Ngón tay duyên dáng nắm chặt đến mức tái xanh. Cách một chiếc điện thoại vẫn cảm nhận được sát ý.

Lòng ngực của cô ta đang dâng lên một luồng khí nóng, không chỗ phát tiết, nhất là loại thái độ đó của Sở Phong, càng làm cho cô ta phẫn nộ, thật sự muốn chạy đến núi Thái Hành Sơn giết chết hẳn.

Cô ta tận lực khống chế âm thanh của mình, rất lạnh lùng, cũng không hề kích động, không một chút tình cảm nói: “Cậu nhất định phải đảm bảo an toàn cho bọn họ.”

“Thế rốt cuộc cô là ai? Cả ngày đưa quái vật đến, tôi là người bình thường, nếu cứ tiếp tục như vậy, tôi sẽ bị dọa đến phát bệnh tim mất.” Sở Phong biểu hiện sự bất mãn đối với người bên kia, sau đó tiến thêm một bước chất vấn: “Cô không phải là một lão yêu bà chứ?”

Tút!

Cô gái trực tiếp cúp điện thoại, kết thúc cuộc trò chuyện. Gương mặt xinh đẹp đã trở nên xanh xám.

“Rốt cuộc là ai đã giúp hẳn?”

Cô ta đứng trước cửa sổ, ngược nhìn bầu trời đêm, màng ngài nhú chặt, ánh mắt lạnh lẽo. Thất bại liên tiếp khiến nội tâm cô ta rúng động, có một sự lo lắng.

Sáu bảy dị nhân mất tích, còn có mười mấy lính tinh nhuệ mang theo vũ khí nóng, thế mà cũng mất tin tức. Đây là một tổn thất không nhỏ.

Nếu muốn truy cứu, cô ta khó mà tránh thoát trách nhiệm.

Lần trước, cô ta đã phân tích qua nên loại trừ khả năng là do một mình Sở Phong gây nên. Tóc của hẳn đã từng được mang đi xét nghiệm, xác định hẳn khó mà trở thành dị nhân.

Có một đại cao thủ đang giúp hẳn, phải chăng người đó đang quan sát nhất cử nhất động của mình?” Cô ta hơi cố kỵ.

Dưới ánh đèn thủy tinh, cô gái bước qua bước lại trong phòng, cuối cùng xoảng một tiếng, cô ta ném ly rượu để cao xuống mặt đất.

Không thể nào là Lâm Nặc Y. Cô ta đã loại trừ Lâm Nặc Y đầu tiên.

Cẩn thận suy nghĩ, cô ta hơi hoảng hốt.

Thằng nhà quê dưới chân núi Thái Hành Sơn chỉ là một người phàm mà thôi. Cô ta đã đáp ứng người khác, sẽ giải quyết dễ như trở bàn tay, không tạo ra bọt nước nào.

Thậm chí, cô ta cũng đã sớm thiết kế lý do tử vong của Sở Phong. Người bên ngoài nhìn vào, sẽ cho rằng đây chẳng qua chỉ là chuyện ngoài ý muốn.

Hiện tại, hết thảy đều vượt ra khỏi sự khống chế của cô ta. Chỉ vì một nhân vật nhỏ bé, cô ta đã liên tiếp phải đi một số dị nhân, còn có một chiến đội tinh nhuệ.

Những người đó mất tích hay còn sống? Cô ta đều không biết.

Cô ta hơi hồi hận, cũng có chút sợ, luôn cảm thấy đằng trước có một vực sâu. Nếu còn tiếp tục đi tới, sẽ càng lún càng sâu.

Đây là một loại trực giác. Chuyện này, càng nghĩ, cô ta lại càng cảm thấy bất an.

“Thật sự không cam lòng mà. Sở Phong, mi thật đáng chết.”

Cô ta lạnh giọng nói, hàm răng cắn chặt môi đỏ, vô cùng diễm lệ, nhưng gương mặt của cô ta lại rất lạnh, sát ý tràn ngập. Cô ta đang thật sự tức giận.

Cuối cùng, cô ta cau mày, lấy điện thoại, mở danh bạ gọi cho một người tên Mục.

“Mục, có một số việc nằm ngoài dự đoán của tôi, khiến cho tôi phải lo lắng...”

Buổi tối, Sở Phong ngủ đặc biệt ngon. Khi hẳn thức dậy, thần khí thanh sáng. Hẳn đoán chừng cô gái kia sẽ ngủ không ngon. Cho dù không bị dọa nhưng nhất định sẽ luống cuống.

Đối lại bất kỳ người nào, tổn thất lớn đến như vậy, tâm trạng cũng không thể thoải mái được.

Đón ánh bình minh, tiến hành phương pháp hô hấp đặc biệt, toàn thân hẳn tắm trong nắng ấm. Ánh nắng màu vàng óng ánh, cả người giống như được

gột rửa.

Sau khi ăn bữa sáng phong phú, Sở Phong gọi Hoàng Ngưu cùng nhau xuất phát. Hôm nay hẳn phải vào núi, dựa theo chỉ dẫn trên tấm bản đồ mà tìm kiếm.

Sau khi bước vào núi lớn, hẳn nhìn một đồng vũ khí nóng trước mặt. Hẳn chọn một khẩu súng bắn tên lửa, tiến hành bắn thử. Bởi vì sau đó không lâu, hẳn sẽ phải dùng đến.

Bùm!

Vùng núi đằng xa, ánh lửa khuấy động, tảng đá sụp xuống, cổ thụ ngã rạp, bụi mù ngập trời.

“Không tệ, uy lực rất ổn. Không biết bắn vào người Thiên Thần Cánh Bạc, có thể bắn nát anh ta hay không?” Sở Phong tự hỏi.

Đối với người này, Sở Phong không cách nào phán đoán được thực lực. Nếu xét theo bảy tám dị nhân đã tiếp xúc đến giờ, hẳn đều có thể giải quyết nên chắc cũng không thành vấn đề.

Sau khi làm quen thao tác, Sở Phong giấu kỹ súng bắn tên lửa.

Hẳn mở tấm bản đồ, sau đó xuất phát vào sâu trong núi.

Trên bản đồ đánh dấu từ vị trí này đến vị trí khác, đều nằm trong núi Thái Hành Sơn, cũng không dính đến những ngọn núi lớn Hồng Hoang khác.

Sở Phong và Hoàng Ngưu đi đường rất thuận lợi. Sau đó không lâu, hẳn đã đến mục tiêu thứ nhất. Đây là một ngọn núi xanh tốt không cao hơn so với mặt nước biển bao nhiêu.

Trên đỉnh núi, thực vật thưa thớt, có mấy cây tùng lâu năm, còn có mấy tảng đá rêu xanh.

Trên bản đồ có đánh ký hiệu “Đã ngắt.”

Sở Phong suy đoán, hơn phân nửa nơi này xuất hiện loại trái cây thần bí, nhưng đã bị ngắt lấy. Nhưng hẳn vẫn thuận đường đến đây, muốn nhìn xem có phát hiện nào khác hay không.

Hoàng Ngưu nhìn chăm chăm một gốc thực vật.

Sở Phong cũng phát hiện, thực vật này có chút khác biệt, xanh mơn mớn, còn có tinh khí sinh mệnh quán quanh.

Nhìn kỹ, nó là loại cỏ Xa Tiên, một loại cỏ rất bình thường, mọc đầy ven đường.

Phiến lá cỏ Xa Tiên có hình bầu dục, còn có hoa văn rõ ràng. Đây là một bụi cỏ đã từng kết trái hay sao?

“Có chút khác biệt, phiến lá nhiều hơn, óng ánh trong suốt như điêu khắc lục phi thúy.” Sở Phong nói.

Đáng tiếc, bên trên chỉ còn cuống quả, rõ ràng đã sớm bị người ta ngắt lấy, không biết còn có chỗ nào khác thường không.

Ngoàm ngoàm.

Trong lúc Sở Phong đang suy nghĩ, Hoàng Ngưu cúi đầu, một ngụm cắn đứt bụi cỏ, nhai hai ba cái rồi nuốt xuống.

“Ngưu Ma Vương.” Sở Phong giận dữ quát.

Hoàng Ngưu quay đầu nhìn hăn, ý bảo có chuyện gì?

“Trâu gặm mấu đờn, phung phí của trời, tại sao mà lại ăn chứ?” Sở Phong trừng mắt. Người của Sinh Vật Thiên Thần cũng không tổn hại gốc cỏ này, mà còn đánh dấu, đoán chừng muốn nhìn xem phải chăng nó còn kết quả được nữa không.

Mà hăn cũng có quyết định này, muốn cách một khoảng thời gian nữa sẽ đến đây kiểm tra.

Hoàng Ngưu bày ra vẻ mặt vô tội, viết vài chữ đơn giản trên mặt đất, nói rằng loại cỏ này chỉ kết trái có một lần.

Sở Phong giật mình, thầm than đáng tiếc.

Hoàng Ngưu nhếch miệng chế giễu.

“Có gì buồn cười không?” Sở Phong trừng nó.

Hoàng Ngưu viết xuống khá nhiều chữ, nói cho hăn biết một số bí mật.

Mảnh thiên địa này xảy ra dị biến, rất nhiều rễ cây đang chờ khôi phục.

“Chờ khôi phục? Ý của mà là gì? Chẳng lẽ cách đây rất lâu đã từng có giống loài lâu đời nào sao?” Sở Phong hỏi.

“Cơ hội nghìn năm một thưởng.” Hoàng Ngưu lại viết xuống hàng chữ cuối cùng, cũng không muốn nói nhiều nữa.

Sở Phong còn nhớ rõ, trước đó Hoàng Ngưu đã để lộ một số bí mật. Nó

dường như vì thành thánh mà đến, mưa đờ quá lớn.

“Có liên quan gì đến việc chờ đợi đám rễ cây đó khô phục không?” Hãn đoán.

Mảnh thiên địa này hình như có một bí mật rất lớn, khiến cho đám quái thú đều muốn xông đến.

Sau đó, Sở Phong đào rễ cây cỏ Xa Tiền. Loại cây không cách nào kết được trái cây thần bí, hãn cũng chẳng cần khách sáo, muốn nhìn xem nó có khác biệt gì, vì sao lại có thể tạo ra dị biến.

“Ồ!”

Chương 63: Cây Lạ (1)

Hãn thật sự có thu hoạch. Thổ chất trên rễ cây rất đặc biệt, chỉ nhỏ bằng cái móng tay, nhưng lại được rất nhiều sợi rễ quấn quanh.

Đất có màu tím, hơi ánh, giống như hạt cát.

“Chẳng lẽ đây là nguyên nhân khiến cỏ Xa Tiền phát sinh dị biến sao?” Hãn hơi hoài nghi.

Hoàng Ngưu cũng tiến đến thăm dò, nhưng nó cũng không hiểu.

“Mặc kệ, trước cất đã.”

Sau đó, bọn họ lại đến ba khu vực khác, phát hiện những thực vật dị biến. Đáng tiếc trái cây đã sớm bị người ta hái đi.

Sở Phong kinh ngạc phát hiện, dưới mỗi gốc thực vật đều có một cục đất lớn bằng móng tay, hơi óng ánh, có màu đỏ hoặc màu lam, khác với thổ chất bình thường khác.

Loại đất kỳ lạ này đều bị rễ cây quấn quanh, giống như ẩn chứa một loại tinh hoa nào đó.

Cứ như vậy, hẩn thu thập được bốn khối, màu sắc giống nhau, thận trọng bọc lại.

“Có mấy thứ này, có khi nào ba hạt giống kia của mình sẽ nảy mầm hay không.” Sở Phong hơi kích động trong lòng. Hẩn muốn biết rốt cuộc bọn chúng sẽ mọc ra cái gì.

Hẩn rất chờ mong. Dù sao bọn chúng địa vị bất phàm, có nguồn gốc bên trong hộp đá thần bí dưới chân núi Côn Lôn.

Sở Phong mở tấm bản đồ, còn có một chỗ quan trọng nhất chưa đi. Chính giữa chỗ này vẽ một cái đầu lâu màu đen.

Điều này mang ý nghĩa cực kỳ nguy hiểm sao?

Theo tin tức tiết lộ ra ngoài, bên trong núi Thái Hành Sơn có một gốc cây nhỏ rất lạ, đã kết trái nhưng vẫn còn chưa chín, đã kinh động đến dị nhân các nơi.

Sở Phong hoài nghi. Nơi ký hiệu bằng đầu lâu đen này rất có thể là nơi mà cây nhỏ đó sinh trưởng.

“Mấy ngày qua, đoán chừng có một số dị nhân đã chạy đến. Không bao lâu nữa, núi Thái Hành Sơn nhất định sẽ xuất hiện rất nhiều cao thủ, tránh

không được chuyện long tranh hổ đấu.” Sở Phong suy đoán.

Hắn gọi Hoàng Ngưu, tiếp tục đi tới, muốn nhìn xem rốt cuộc sẽ như thế nào. Nếu thời cơ phù hợp, hắn cũng muốn chen vào một chân.

Trên đường đi, hắn quả nhiên phát hiện tung tích một số dị nhân, nhưng hắn đều cẩn thận tránh đi.

Trái cây còn chưa thành thực, đã như vậy, mấy ngày nữa sẽ đến mức nào? Hơn phân nửa sẽ gió nổi mây phun. Dị nhân các nơi trong thiên hạ sẽ đến tranh bá.

Dù sao, nghe lời đồn, loại trái cây này có thể tạo ra cao thủ đỉnh cấp như Thiên Thần Cánh Bạc, Kim Cương.

“Tại sao lại là nơi này?” Sở Phong kinh ngạc hỏi.

Bạch Xà Lĩnh.

Đây là một khu vực mang sắc thái thần bí bên trong núi Thái Hành Sơn.

Nghe đồn, nơi này có một con bạch xà thành tinh, sống không biết bao nhiêu năm, có hẳn truyền thuyết về nó.

Nhưng rất nhiều người đều không tin. Bởi vì người cuối cùng nhìn thấy đã qua đời mấy chục năm trước. Dựa theo lời nói của ông cụ kia khi còn sống, con rắn đó rất lớn, tối thiểu phải dài đến mấy trăm thước.

Ai có thể tin được? Rắn lớn nhất trong rừng nhiệt đới cũng chỉ mười mấy mét là hết cỡ.

“Có người, cẩn thận.” Sở Phong cùng với ghé vàng tránh đi.

Có một dị nhân đang bảo vệ cửa vào ngọn núi, mà người này còn là người quen của hẳn, Tả Tuấn.

“Tám chín phần mười, gốc cây nhỏ chính là nằm ở đây.” Sở Phong đưa ra phán đoán.

Bạch Xà Lĩnh, trấn giữ rất nghiêm ngặt, con đường đi qua đều có dị nhân bảo vệ.

Không cần suy nghĩ nhiều, có thể xác định được cây nhỏ thần kỳ kia đang ở bên trong. Sinh Vật Thiên Thần rất khẩn trương, lo lắng chuyện ngoài ý muốn xảy ra.

“Để tao trèo qua vách núi. Tao không tin là không thể vào được.” Sở Phong quay đầu nhìn thoáng qua Hoàng Ngưu, ý bảo mày được không?

Hoàng Ngưu ngạo nghễ, đứng thẳng, đánh ra một quyền, không những hồ hồ sinh phong, mà cơ thể còn nhẹ nhàng và phiêu hốt.

Bọn họ phong bế hành tung, dán sát vào cây rừng, trực tiếp chạy đến trước một vách núi. Bây giờ, với thân thủ của Sở Phong, muốn trèo lên phía trên, tuyệt đối không thành vấn đề.

Bỗng nhiên hẳn dừng bước: “Dị nhân bình thường cũng có thể trèo lên. Sinh Vật Thiên Thần không có khả năng không đề phòng. Nơi này nói không chừng còn nguy hiểm hơn.”

Sau khi dừng lại, hẳn ngẩng đầu quan sát tỉ mỉ vách núi cheo leo. Nơi này rất dốc, không một cọng cỏ, bởi vì toàn bộ ngọn núi màu nâu đều làm bằng đá.

Sở Phong giật mình, phát hiện ra mảnh khước bên trong.

“Đúng là hung ác thật.”

Hắn nhìn thấy trên vách đá dựng đứng có khe hở. Trên núi còn có vết tích tồn tại. Mặc dù đã được xử lý qua, nhưng nếu cẩn thận quan sát, vẫn có thể phân biệt ra được.

“Nơi này đã từng bị súng bắn tên lửa oanh tạc.”

Thậm chí, hắn còn nhìn thấy một vết máu mờ trên vách núi, đã sớm khô lại. Hiện tại hiện lên màu đỏ thẫm, cho thấy nơi này đã từng phát sinh chuyện gì.

Có người đã từng từ nơi này trèo qua sườn núi, kết quả bị vũ khí nóng oanh trúng.

Sở Phong và con ghé con rút đi. Mặc dù chưa chắc có thể giết chết được hắn, nhưng bây giờ không nên đánh rắn động cỏ, không cần thiết phải gây phiền toái.

Bạch Xà Lĩnh rất lớn. Hắn không tin không còn con đường nào có thể đi vào. Muốn toàn diện phong tỏa, Sinh Vật Thiên Thần phải cần vận dụng bao nhiêu dị nhân và vũ khí nóng chứ?

Trên đường, hắn nhìn thấy mười mấy tốp dị nhân, cũng đang tiềm ẩn, muốn tiếp cận chỗ sâu Bạch Xà Lĩnh.

Sở Phong tính toán, nếu phỏng đoán khu vực này cẩn thận, cũng có hơn một trăm dị nhân. Nơi này đã trở thành vòng xoáy thị phi, rất nguy hiểm. Chỉ cần dây dẫn lửa nổ tung, tất sẽ có đại chiến.

Có thể nhìn thấy, một số ngọn núi, còn có cửa hang, vết máu loang lổ. Có sừng gãy, vảy bạc... tất cả đều thuộc về dị nhân.

“Nơi này đã từng phát sinh chiến đấu kịch liệt. Xem ra ở đây rất không an toàn.”

Lúc này chỉ vừa mới bắt đầu, chờ trái cây thật sự chín, tuyệt đối sẽ càng khốc liệt hơn. Sở Phong thở dài. Muốn quật khởi trong cuộc chém giết của dị nhân, độc chiếm quả lạ, độ khó quá lớn.

Dù sao, dị nhân sẽ rất nhiều.

Khu vực giàu sắc thái thần bí này cũng không tính là nhỏ, có rất nhiều chỗ có thể ra vào. Cho dù Sinh Vật Thiên Thần có mạnh hơn, cũng không thể phong tỏa toàn bộ đường đi.

Một số dị nhân có thể ra vào từ chỗ này, dò xét tình huống.

Sở Phong thành công chui vào, nhưng lại càng thêm cẩn thận.

Bạch Xà Lĩnh, tên như ý nghĩa, thuộc về khu vực sơn lĩnh. Dãy núi ở đây kéo dài liên miên. Tương truyền còn có một con rắn lớn đang ẩn núp ngủ say bên trong khu vực này.

Trong khu vực sơn lĩnh còn có một gò đất, thế núi nhẹ nhàng, cổ mộc to lớn nhưng rất thưa thớt. Có một số dị nhân đang tiến đến nơi đó.

Sở Phong cũng đến. Liếc nhìn lại, chỉ có vài cây ngân hạnh lâu năm, toàn mấy trăm tuổi trở lên, vỏ khô nứt ra, thân cây rất thô, phải cần mấy người ôm mới hết.

“Nhiều sói như vậy sao?” Sở Phong kinh ngạc.

Vùng núi này bốc lên mùi tanh. Đó là mùi đặc biệt trên người dã thú. Đứng trước ước chừng có gần một trăm con Thanh Lang, con nào cũng nhe cái răng nanh trắng như tuyết của mình.

Bọn chúng thủ ở chỗ này, cũng chỉ vì muốn tranh đoạt?

Trong đó có hai con sói rất đặc biệt. Một con miệng rộng đầy ranh nanh, lớn hơn mấy con thanh lang bình thường, chẳng khác nào một con trâu đực. Kỳ lạ nhất chính là, bên ngoài lớp da của nó không phải lông mà là đá.

Chương 64: Cây Lạ (2)

Nó giống như một con sói đá thì đúng hơn.

Hiển nhiên, con sói này đã phát sinh dị biến.

Còn có một con sói đặc biệt hơn. Nó to như căn nhà, toàn thân như đồng xanh, chớp động ánh sáng kim loại lạnh lẽo, sáng bóng. Khi mở cái miệng lớn của mình, nó trông rất khủng bố. Bên trong đều là kim loại, bao gồm răng nanh, tản ra sát khí.

“Sói kim loại?” Sở Phong ngạc nhiên.

Hai con sói đều biến dị, khả năng là chúng đã ăn phải một số trái cây thần bí nào đó, dẫn đến bản thân phát sinh tiến hóa, thực lực tăng vọt.

Bọn chúng dẫn đầu đàn sói thủ ở chỗ này. Hiển nhiên cũng đang chờ trái cây chín.

Sở Phong đổi sang hướng khác, rốt cuộc nhìn thấy gốc cây nhỏ kia. Nó đang bị một gốc cây cổ thụ ngân hạnh cản trở.

Đây là một gốc cây tùng, rất thấp, cao chỉ khoảng một mét hai, mọc chưa đến hai năm, nhưng nó lại phát sinh dị biến, toàn thân xanh mơn mớn.

Gốc cây tùng nhỏ này phát triển rất tốt, mang theo ánh sáng lộng lẫy, tràn ngập sinh mệnh. Cách rất xa, Sở Phong vẫn cảm nhận được sinh cơ tràn đầy của nó.

Trên cây kết một quả thông, bên trong là rất nhiều hạt thông.

Quả thông này, hơn phân nửa vẫn còn màu xanh, nửa còn lại là màu tím, vô cùng đặc biệt.

Màu xanh khiến cho nó giống như quả thông bình thường. Còn màu tím thì giống như kim loại, lúc nào cũng có lưu quang tràn ngập.

Cây tùng nhỏ như vậy, căn bản không có khả năng kết quả. Nhưng cây tùng dị biến này đã phá vỡ lẽ thường, toàn thân còn có lưu quang màu xanh lưu chuyển.

Cho dù ai nhìn thấy cũng đều hiểu ra, gốc cây nhỏ này hoàn toàn không bình thường.

Hơn nữa, quả thông trên cây to bằng nắm đấm của người bình thường, to hơn quả thông bình thường, kim quang màu tím trong vắt, khiến người ta không nhìn không được.

Quả thông còn chưa chín, nhưng đã có mùi thơm tràn ngập.

“Xem ra, trong vòng mấy ngày nữa quả thông sẽ nứt ra. Chỉ cần màu xanh

biến thành màu tím, tách ra ánh sáng tím, là coi như chín.” Ánh mắt Sở Phong trở nên nóng bỏng.

Dị nhân rất cẩn thận, đều chờ trái cây chín, vì thế mới không có ai ra tay sớm, sợ làm gián đoạn trái cây chín. Đám sói kia cũng vậy, rất kiên nhẫn, yên tĩnh quan sát.

“Còn có thi thể?”

Sở Phong nghi ngờ. Chính giữa bụi cỏ cách không xa có không ít thi thể, trong đó không thiếu dị nhân và mãnh thú.

Chuyện gì xảy ra vậy? Không nhìn thấy vết thương, thi thể chỉ hiện lên màu tím đen, hiển nhiên là đã bị trúng độc.

“Cẩn thận một chút. Nơi này rất tà môn. Không biết vì sao, một khi bước vào phạm vi mười thước sẽ bị trúng độc, không thuốc nào cứu được. Ngay cả dị nhân cũng phải chết.”

“Sinh Vật Thiên Thần là người đến nơi này sớm nhất, cũng trúng chiêu trước nhất, nhưng giữ kín không nói, một lần nữa biến nơi này thành tử địa.”

Hiển nhiên, gần đây đang có dị nhân nhòm ngó. Mặc dù lời nói rất nhẹ nhưng với nhĩ lực nhạy cảm của Sở Phong, hẳn vẫn nghe được rõ ràng.

“Tôi cũng nghe thấy, đã từng có cao thủ Bồ Đề Cơ Nhân cưỡng ép xông vào, kết quả chết rất thảm.”

“Đi thôi, nếu đã tận mắt nhìn thấy, biết rõ tình huống, không thể ở nơi này quá lâu. Nếu bị phát hiện, hậu quả sẽ không tốt. Chờ quả thông chín rồi lại đến sau.”

Mấy tên dị nhân kia nói nhỏ. Bọn họ hoài nghi Sinh Vật Thiên Thần cố ý thả lỏng cảnh giác, thật ra đều nằm trong khống chế, rất có thể đang nhìn chăm chăm trong bóng tối.

Những người kia rất cẩn thận rời đi.

“Có thể bứng gốc nó lên rồi trồng vào chỗ khác không?” Sở Phong hỏi Hoàng Ngưu.

Ngưu Ma Vương lắc đầu, ánh mắt tha thiết nhìn chăm chăm gốc cây, dĩ nhiên gốc cây này rất có lực hấp dẫn đối với nó, hận không cắn một miếng.

“Nếu nhổ cây trồng chỗ khác, trái cây sẽ tan đi.” Hoàng Ngưu viết xuống đất một hàng chữ.

Sở Phong bắt buộc phải từ bỏ mạo hiểm.

Đồng thời, hẳn cảm thấy những người kia nói rất có lý. Sinh Vật Thiên Thần khẳng định sẽ còn đòn sát thủ, nơi này yên tĩnh một cách không bình thường.

Sở Phong âm thầm ngừng lại thật lâu. Đột nhiên, từ xa truyền đến tiếng vang rất nhỏ. Một miếng nham thạch trên mặt đất bị đẩy ra một cái khe, có dị nhân đang thăm dò.

Dưới mặt đất có người?

Sở Phong nghiêm mặt lại. Hẳn cho rằng vùng núi này đã bị đào rỗng. Tất cả đều nằm trong lòng bàn tay Sinh Vật Thiên Thần.

Hắn nhìn về phía dãy núi, cảm thấy nó giống như một con cự thú nuốt người, dữ tợn mà kinh khủng.

“Phải nhanh chóng rời khỏi chỗ này. Mình ở đây lúc nào cũng cảm thấy hãi hùng, khiếp vía. Xem ra Sinh Vật Thiên Thần nhất định phải có được nó.” Sở Phong yên lặng rời đi, không một tiếng động.

Hoàng Ngưu vẫn luôn cảnh giác. Sau khi đến gò đất, nó cũng cảm thấy nguy hiểm, không muốn ở lâu.

“Độ khó quá lớn, muốn đoạt thức ăn trước miệng cọp, không có khả năng. Nhưng mức độ thấp nhất chính là đào thổ chất đặc biệt dưới gốc cây kia đi.”

Đây là mục tiêu thấp nhất mà Sở Phong quyết định.

Có thể lường trước, thổ nhường nơi gốc cây nhỏ đó sẽ rất đặc biệt.

Tất cả dị nhân đều muốn tranh đoạt quả thông, chắc hẳn ít có người chú ý đến rễ của nó. Đây chính là cơ hội của Sở Phong.

Sở Phong đi dạo trong núi. Cuối cùng, hắn mang tất cả súng bắn tên lửa tịch thu được lúc trước, tách ra giấu tại những khu vực khác nhau ở Bạch Xà Lĩnh.

“Nếu có thể đắc thủ, mình sẽ trốn dọc theo con đường này, ai dám truy sát, trước dùng súng bắn tên lửa oanh sát.”

Hắn khá quen thuộc với núi Thái Hành, cẩn thận chọn ra con đường chạy trốn.

Sau đó, Sở Phong quay về, nhưng không trực tiếp về nhà mà đến cửa hang, nơi hắn gặp ghé vàng lần đầu tiên.

Chu Toàn từng đào được một gốc cỏ, kết xuất trái cây màu đỏ tươi. Chính vì

cơ duyên đó, gã mới có năng lực đốt kim nung thạch đáng sợ kia.

Hoàng Ngưu vừa nhìn thấy đã muốn đoạt, cuối cùng cũng chỉ nuốt được phần lá, còn rễ thì vứt trên mặt đất.

“Tìm được rồi.”

Sở Phong vui mừng. Hắn thật sự đã tìm được nó ở đây. Rễ cỏ kia vẫn chưa chết. Chỉ vì rễ của nó quấn quanh một cục đất tươi xốp, lớn bằng móng tay, màu xanh nhạt óng ánh.

Hắn đã thu thập được năm cục đất đặc biệt, tin rằng có thể giúp cho ba hạt giống của hắn sớm mọc rễ một chút.

Không bao lâu sau, Sở Phong về đến nhà. Chuyện đầu tiên mà hắn cần làm chính là xới đất bón phân, chôn ba cục đất tươi xốp xuống từng hạt giống, chờ chúng nảy mầm.

Còn thừa lại hai cục, hắn không dám bón tiếp, sợ hăng quá hóa dở.

“Tây Vương Mẫu, Cửu Thiên Huyền Nữ, tụi bay sớm mọc ra một chút đi.”
Hắn lầm bầm.

Sở Phong lấy một cái hộp đá, chuẩn bị dùng nó để cất giữ hai cục đất còn lại.

Đây là hộp đá thần bí mà hắn có được ở chân núi Côn Lôn. Lúc đó ba hạt giống được bảo tồn bên trong.

Hộp đá cao ba tấc, vuông vức, nhưng sau khi mở ra, bên trong có một lỗ khảm, miễn cưỡng có thể bỏ vào ba hạt giống. Nếu dùng để đựng những vật khác thì không quá thích hợp.

Sở Phong cầm thanh đoản kiếm trong tay, chuẩn bị đào bới một phen, mở rộng không gian, ngày sau dùng để cất giữ cục đất đặc biệt này.

Quả nhiên, thanh đoản kiếm rất sắc bén, vật liệu đá bên trong hộp được tùy tiện mở ra không ít, không gian bên trong trở nên lớn hơn.

Đinh.

Đột nhiên, thanh đoản kiếm màu đen đụng phải một phần gần mép hộp đá, phát ra tiếng vang thanh thúy, không cách nào khoét thêm được nữa.

Chương 65: Oanh Động To Lớn (1)

Sở Phong kinh ngạc, cẩn thận quan sát nhưng động tác trong tay vẫn không ngừng. Hắn mở đủ không gian bên trong hộp đá, phát hiện mép hộp đá rất cứng, ngay cả thanh đoản kiếm cũng không làm gì được nó.

Dọn dẹp sạch sẽ, hắn cầm lấy hộp đá, bên trên vách hộp có một số hoa văn mơ hồ, là thiên nhiên hình thành sao?

Rất nhanh, hắn ý thức được, đây mới là diện mạo thật sự của hộp đá. Chính giữa hộp đá đều được dùng loại đá rất bình thường trám vào, vì thế mới bị thanh đoản kiếm đào rỗng.

Chất liệu chân chính của hộp đá, ngay cả thanh đoản kiếm màu đen cũng chẳng làm gì được nó.

Hoàng Ngưu đến gần nhìn hộp đá, rồi lại nhìn vật liệu đá bị đào ra, gương mặt trịnh trọng vô cùng.

Nó cúi đầu, dùng móc nâng hộp đá lên, cẩn thận nghiên cứu, sau đó nghiên nát vật liệu đá rồi đưa lên miệng nếm nếm, trong khoảnh khắc liền biến sắc.

Nó viết xuống một hàng chữ trên mặt đất.

Cùng lúc đó, điện thoại của Sở Phong vang lên. Sau khi kết nối, bên kia truyền đến giọng nói của Lâm Nặc Y, đơn giản mà bình thản: “Ngày mai tôi sẽ đến núi Thái Hành Sơn.”

Vừa rồi, ba chữ “lão yêu bà” suýt chút nữa bị Sở Phong thốt ra miệng. Lời vừa đến khóe miệng, hắn đã vội dừng lại, vì lần này không phải là cô gái kia.

Lâm Nặc Y nói rất ngắn gọn, giọng điệu bình thản. Cũng giống như lần trước, cô vẫn có khoảng cách, khiến người ta cảm thấy xa lạ.

Sở Phong cũng vẫn đứng đưng, nói muốn mời cô ăn cơm.

Lâm Nặc Y hơi khựng lại, nhưng cuối cùng vẫn nói một chữ “được”, sau đó cúp điện thoại, cũng không nói gì thêm.

Sở Phong khẽ giật mình. Hắn còn lời muốn hỏi nhưng đáng tiếc Lâm Nặc Y đã kết thúc cuộc trò chuyện, không cho hắn thời gian.

Hắn muốn nhắc đến một cô gái khác, muốn hỏi Lâm Nặc Y đó là ai, cũng muốn nói cho cô biết chuyện phát sinh gần đây, nhưng hắn cũng không gọi.

Dù sao cũng sẽ gặp mặt, có một số việc có thể nói thẳng. Nói trước mặt vẫn tốt hơn.

“Đây là...”

Sở Phong nhìn Hoàng Ngưu viết xuống một hàng chữ, lập tức kinh ngạc.

“Thổ nhượng hi hữu, có lẫn bí huyết.”

Tám chữ đơn giản nhưng lại khiến Sở Phong suy nghĩ rất nhiều. Đây không phải là đá sao? Tại sao lại gọi là thổ nhượng, bí huyết, là máu của sinh vật nào?

Hắn có rất nhiều điều không hiểu, tất nhiên là muốn truy vấn.

Hoàng Ngưu giải thích, những vụn đá kia vốn đã được trộn huyết thổ, cuối cùng bởi vì huyết tinh tan hết, chính thể ngưng kết thành hòn đá, hòa vào với hộp đá.

“Máu của sinh vật kia rất không bình thường?” Sở Phong hỏi tiếp.

Hoàng Ngưu nói cho hắn biết cái gì gọi là bí huyết. Nó thể hiện một sự thần bí, cường đại không thể ước đoán. Loại sinh vật đó rất cuộc mạnh đến cỡ nào khó mà nói rõ.

Sở Phong nghe xong, từ dưới đất nhặt lên một vụn đá, dùng Ngưu Ma Quyền ép thành bụi phấn, học theo cách Hoàng Ngưu đưa lên miệng nếm nếm.

“Phèo phèo!”

Hắn nôn thẳng ra ngoài. Mùi máu thì không cảm nhận được, chỉ cảm thấy rất khó chịu, toàn bộ đầu lưỡi đều tê dại.

“Ngưu Ma Vương, mày lừa tao?” Sở Phong giận dữ nói.

Nhưng Hoàng Ngưu đang thất thần, không để ý đến, cặp mắt trâu hiện lên vẻ khác thường, kinh ngạc nhìn chăm chăm hộp đá, cặp móng trước cứ ôm lấy không muốn buông ra.

“Hoàn hồn đi.” Sở Phong lung lay bàn tay trước mặt Hoàng Ngưu.

Hoàng Ngưu giật mình, dùng móng trước gõ gõ đập đập hộp đá, giống như đang tìm vật gì đó. Nó cảm thấy chiếc hộp đá này vô cùng phi phàm.

Dù sao, chiếc hộp này có bí huyết, được sinh vật khó lường nắm giữ qua.

Bình!

Cuối cùng, Hoàng Ngưu vận dụng Ngưu Ma Quyền đánh vào bên trên hộp đá, đánh bay chiếc hộp ra ngoài, đâm vào vách tường, tạo thành một cái lỗ lớn, xuyên thẳng ra ngoài, rơi xuống vườn trái cây.

“Mày làm gì vậy?” Sở Phong muốn đập Hoàng Ngưu. Thứ này còn có tác dụng với hắn, xuất xứ từ chân núi Côn Lôn, nói không chừng ngày sau còn có thể truy ra đầu mối nào đó.

Hoàng Ngưu ngượng ngùng, đi theo Sở Phong ra ngoài, quan sát kết quả.

Hộp đá vẫn hoàn hảo, một chút vết tích tổn hại cũng không có.

Điều này khiến cho Sở Phong phải giật mình. Hắn biết rõ sức mạnh Ngưu Ma Quyền mà Hoàng Ngưu vận dụng lớn đến bao nhiêu. Tảng đá vụn cân vẫn có thể tùy tiện đánh thành bụi phấn.

Hộp đá cao ba tấc lại chẳng hề có chuyện gì, vẫn còn mang phong cách cổ xưa.

Hoàng Ngưu toét miệng cười, thừa dịp Sở Phong không chú ý, lại dùng ba móng đánh vào hộp đá, ý là không đánh nát thì không cam tâm.

“Con trâu chết tiệt này.” Sở Phong kinh hãi, vội chộp lấy hộp đá, nhưng hộp đá vẫn không hề tổn hao gì.

Hoàng Ngưu nhe răng nhếch miệng, dùng sức xoa cạp móng trước, biểu hiện rất đau đớn. Đây là lần thứ nhất Sở Phong nhìn thấy nó kinh ngạc sau khi gặp được nó.

“Đáng đời.” Sở Phong cười to.

Hoàng Ngưu không cam tâm, nói cho hẳn biết, hộp đá này nói không chừng còn có cơ quan. Dù sao cũng đã từng nằm trong tay sinh vật bí huyết, có lẽ có bí mật gì đó.

Khóe miệng Sở Phong co giật, cũng không thể nói cho nó biết, bí mật lớn nhất của hộp đá chính là cất giấu ba hạt giống. Nếu để cho nó biết tiền căn hậu quả, đoán chừng nó sẽ chiếm lấy ngay.

Nhưng hẳn đã đánh giá thấp Hoàng Ngưu.

Tên nhóc này giày vò hộp đá mà hộp đá chẳng hề có chút tổn hao, nó rất nhanh trợn tròn mắt trâu, duỗi ra móng trước chỉ vào Sở Phong, ý giống như đang nói hẳn không đủ dũng khí.

Sau đó, nó nhanh như chớp biến mất, từ trong khu rừng chạy về viện.

“Hồng rồi.” Sở Phong nhanh chóng đuổi theo.

Quả nhiên, con trâu này rất thông minh. Dưới sự quan sát cẩn thận, tỉ mỉ của nó, nó chỉ hận không thể nhổ sạch hoa cỏ chung quanh.

“Ngừng lại, cho dù là che mắt người khác, cũng không thể nhổ sạch được.”
Sở Phong thấp giọng nói.

Hoàng Ngưu nghe xong, lập tức gật đầu, đồng thời lộ vẻ cảnh giác chỉ vào hăn, ra hiệu hăn đứng xa một chút, không được đau lòng hạt giống.

Cảnh tượng này khiến Sở Phong muốn thổ huyết, muốn nguyện rửa Hoàng Ngưu.

Hoàng Ngưu này rất thực tế. Ngày đó, khi hăn chôn hạt giống, nó đã đứng đó mà khinh bỉ, chế giễu. Kết quả bây giờ đã biết đây là đồ tốt, lập tức muốn chiếm lấy, xem như cục cưng.

“Trông ra Thần thì nó là của ta.” Con nghé viết ra một hàng chữ như vậy.

“Cút!” Sở Phong gạt đầu trâu sang một bên, còn hăn thì đến gần, đồng thời cũng cảnh cáo nó không được giày vò lung tung khu vực này.

Đồng thời, hăn cũng hơi hiếu kỳ, hỏi làm sao Hoàng Ngưu lại nghĩ đến ba hạt giống đó đầu tiên.

Hoàng Ngưu rất bình tĩnh, chậm rãi viết chữ, nói cho hăn biết nó đã từng nhìn thấy hăn lấy ba hạt giống từ trong hộp đá ra, nhưng lúc đó cũng không quá để ý.

Sở Phong sầm mặt lại: “Tao cảnh cáo mày, cái này là của tao.”

Hoàng Ngưu không phục, cứ kêu bò... bò..., ý là người gặp có phần, cuối cùng còn uy hiếp Sở Phong, nếu không cho nó, nó sẽ ăn hết hạt giống.

Buổi tối, không khí rất yên tĩnh, sao lốm đốm đầy trời, ánh sáng như nước

trút xuống.

Trong viện, Sở Phong đang tiến hành hô hấp đặc biệt, ngày nào cũng không ngừng. Ánh trăng chiếu xuống, khiến người hãn như được bao phủ một luồng ánh sáng trắng xóa, rất thánh khiết.

Hô hấp cũng không kéo quá lâu, sau đó hãn đã nhanh chóng kết thúc.

Về đến phòng, Sở Phong còn chưa ngủ vội. Hãn vào mạng, đọc tất cả tin tức, nhất là tin tức liên quan đến dị nhân và núi Thái Hành Sơn.

Chương 66: Oanh động to lớn (2)

“Nghe đồn, cao tăng Sinh Vật Thiên Thần đã khởi hành đến núi Thái Hành Sơn, dự tính ngày mai sẽ đến nơi.”

Trong tin tức này còn có một số lời phân tích kỹ càng, nói là Sinh Vật Thiên Nhất nhất định phải lấy được loại quả kỳ lạ đó, muốn tạo ra Thiên Thần Cánh Bạc thứ hai.

Nói như vậy, ai dám tranh phong?

Bởi vì có một số tin tức ngầm báo rằng, đẳng cấp tồn tại như Thiên Thần Cánh Bạc có khả năng không sợ vũ khí nóng, thực lực kinh khủng đến mức thể nhân chấn kinh.

Ngoài ra, còn có một số tin tức nói rằng, thiên địa dị biến, số lượng dị nhân tăng lên rất nhiều, phỏng đoán bây giờ ít nhất đã có khoảng một trăm nghìn người.

Trong số những người này đã bắt đầu xuất hiện cao thủ.

Ngoài bốn người cao nhất, còn có bảng danh sách top 100 người, danh xưng một trăm người kinh khủng nhất thiên hạ, giống như Thần đã xuất hiện lại trên thế gian.

Sở Phong nhìn kỹ một chút, bảng top 100 này chỉ công bố có mười mấy người. Bởi vì dị nhân quá nhiều, hiện tại khó có thể thống kê thực lực hoàn toàn, chỉ đưa một số cao thủ mạnh, được nhiều người biết vào trong mà thôi.

Ví dụ như, có một dị nhân có thể hóa thành người khổng lồ hoàng kim cao sáu mét, thần lực kinh thế, da dày thịt béo, không sợ đạn.

Thậm chí có người còn bảo người này có thể khiêu chiến bốn vị trí đầu.

Mà tên dị nhân này cũng tuyên bố, ít ngày nữa y sẽ khiêu chiến Kim Cương.

“Mạnh hơn Tả Tuấn nhiều.” Sở Phong bình luận. Cũng có thể hóa thành người khổng lồ, nhưng người này rõ ràng kinh khủng hơn rất nhiều lần.

Tiếp theo, hần lật sang trang khác của bảng xếp hạng, có một người cũng khiến người ta phải động dung.

Người này được ánh sáng quán quan, không nhìn thấy chân dung. Nghe đồn, người này nắm giữ lõi điện, đánh đâu thắng đó, đến nay đều là vô địch. Khi gặp đối thủ, toàn bộ quét ngang.

Biểu hiện Sở Phong vô cùng trịnh trọng, không dám khinh thường, cẩn thận mà nhìn. Dị nhân thiên hạ sao mà nhiều quá, quả nhiên có rất nhiều nhân vật đáng sợ.

Thật lâu sau, hần mới bắt đầu xem tin tức khác.

“Bồ Đề Cơ Nhân đã có động tác, Kim Cương đích thân xuất chinh.”

Tin tức này rất thu hút ánh mắt người xem. Ngay cả đại tài phiệt là Bồ Đề Cơ Nhân cũng muốn đến núi Thái Hành Sơn. Đây rõ ràng là muốn tranh đoạt loại quả kỳ lạ kia với Thiên Thần Sinh Vật.

Đồng thời, đệ nhất cao thủ của Bồ Đề Cơ Nhân là Kim Cương cũng sẽ đích thân đến.

Điều này đã dẫn đến một cơn sóng lớn. Bồ Đề Cơ Nhân muốn đối kháng với Sinh Vật Thiên Thần sao?

Đến lúc đó, Kim Cương có đối đầu với Thiên Thần Cánh Bạc, tạo thành một cuộc quyết chiến đỉnh phong không?

Điều này đã dẫn phát một sự oanh động rất lớn.

Tất cả mọi người đều muốn biết, tin tức này là thật hay giả, rốt cuộc có mấy phần đáng tin.

Sở Phong cẩn thận tìm kiếm. Tin tức liên quan đến núi Thái Hành Sơn xác thực không ít. Có người dự đoán, lần này tối thiểu sẽ có mấy ngàn dị nhân chạy đến, tham gia tranh đoạt.

Bởi vì loại quả kỳ lạ kia có tính mê hoặc quá lớn.

Hiện tại, rất nhiều người đều biết, cỏ bình thường biến dị, trái cây kết xuất ra có thể tạo ra được dị nhân.

Mà cây cối biến dị lại càng kinh người hơn. Từ trước đến giờ cũng chỉ có bốn tiền lệ, tạo ra được Thiên Thần Cánh Bạc, Kim Cương, Hỏa Linh và

Bạch Hồ Vương.

Bọn họ đều đứng trên đỉnh Kim Tự Tháp, có thể nhìn xuống các dị nhân khác.

Ai mà không muốn trở thành người tồn tại song song với bốn người kia chứ? Có lời đồn, bọn họ đã không còn sợ vũ khí nóng.

Còn có dị nhân cá biệt, dã tâm càng lớn, muốn tiến hành dị biến lần hai, hy vọng có thể mạnh hơn bốn người Kim Cương.

“Lo mà tỉnh lại đi. Rất khó đánh lại bốn người kia. Các người cho rằng bọn họ chỉ ăn một loại quả là thức tỉnh sức mạnh trong cơ thể sao? Thật ra, bọn họ lấy trái cây làm chủ, ngoài ra còn dựa vào những loại trái cây thần bí khác nữa.” Có người dội vào một gáo nước lạnh.

Đồng thời, một đoạn video được phát lên, trong nháy mắt đã khiến mạng internet như muốn nổ tung.

“Trời ơi, là hình ảnh Thiên Thần Cánh Bạc chiến đấu với người khác lần đầu tiên được ghi lại.”

“Là ai làm? Thứ tin tức tuyệt mật này sao có thể để lộ ra ngoài. Quả kinh người rồi.”

Internet sôi trào khắp chốn. Đêm nay chú định là một đêm không yên tĩnh.

Trong đoạn băng, một chàng thanh niên với mái tóc bạc trắng rủ xuống tận thắt lưng, ngân quang lưu động, ngay cả con người cũng màu bạc, khí chất cả người xuất chúng, vô cùng tuấn lãng, giống như siêu nhân trên trần thế hoặc thần linh.

Đây là cảnh chiến đấu của một nhóm người. Hơn mười dị nhân cùng nhau khiêu chiến y. Kết quả bị y duỗi cánh tay nặn quyền ấn, đánh bay toàn bộ mọi người.

“Đẹp trai quá đi.” Lúc này có rất nhiều cô gái thét lên.

Video chat xuất hiện, dẫn đến sự oanh động rất lớn.

Nhất là phút cuối cùng, một dị nhân cầm kim đao trong tay không chịu thua, tiếp tục bổ tới Thiên Thần Cánh Bạc, kết quả y mở đôi cánh màu bạc, răng rắc một tiếng, trực tiếp cắt đứt thanh kim đao này.

Đồng thời, video đến đây là kết thúc.

“Quá mạnh rồi, giống như thần thoại xuất hiện, không hổ danh là Thiên Thần Cánh Bạc.”

Internet sôi trào. Rất nhiều người rúng động không thôi, còn có không ít người hoan hô, chờ mong Thiên Thần Cánh Bạc sẽ càng thể hiện thực lực kinh người hơn.

Không hề nghi ngờ, nhân khí của Thiên Thần Cánh Bạc đã tăng vọt. Trước kia y rất thần bí, mọi người chỉ biết là y rất mạnh, nhưng lần này có người tiết lộ một đoạn video, khiến cho y đi từ lời đồn đến chân thực.

Diện mạo bên ngoài của y đúng là không thể bắt bẻ, rất tuấn lãng, lại còn phong thái hơn người, cộng thêm khí chất siêu nhiên, có thể nói là người cũng như tên.

Chỉ một buổi tối, nhưng Thiên Thần Cánh Bạc đã xâm nhập vào lòng người. Nhất là có không ít cô gái đã xem y là hình tượng hoàn mỹ của mình.

Sở Phong cũng xem đoạn video đó, vẻ mặt ngưng trọng, cảm nhận được một áp lực. Hẳn nhất định phải gia tăng thực lực của mình.

“Y tinh thông một bộ quyền pháp rất thần bí. Bên trong Sinh Vật Thiên Thần có quyền pháp đại sư dạy cho y sao?” Sở Phong hoài nghi.

Ngày hôm sau, Lâm Nặc Y đến, trực tiếp liên lạc với Sở Phong, nói cho hẳn biết lát nữa sẽ có người đến đón hẳn.

hiện, bay lên trên đỉnh núi Thái Hành Sơn, bắt đầu chiếu xuống ánh bình minh chói lọi.

Sương mù vốn đang lượn lờ bên ngoài ngọn núi và rừng cây ăn quả, lập tức bị mặt trời đỏ chiếu rọi, chuyển sang các loại sắc thái khác nhau.

Thời gian vẫn còn rất sớm nhưng Lâm Nặc Y đã đến.

Sở Phong nói một chữ “được”, bên kia đã cúp máy.

Sau khi kết thúc cuộc trò chuyện, hẳn đứng trong viện, đón ánh nắng mặt trời ấm áp, tắm rửa trong ánh sáng bình minh, tiến hành biện pháp hô hấp đặc biệt, sớm tối không ngừng.

Phía Đông, ánh sáng màu đỏ tràn ngập, sau đó ánh sáng màu vàng nhanh chóng phủ lên, mặt trời xuất

Một cảm giác thật kỳ diệu xông lên đầu. Hẳn cảm thấy giống như đang nằm trong lều ấm hoặc ngâm trong nước nóng. Một tầng vật chất chảy xuôi tràn qua cơ thể.

Trong lòng Sở Phong hơi động, có chút quen thuộc, cũng có chút lạ lẫm.

Hắn nghĩ đến chuyện trải qua ở núi Côn Luân. Lúc đó, nụ hoa nở rộ trên cây nhỏ kỳ lạ trên đỉnh núi Thanh Đồng, có bốn cánh hoa rơi xuống, được hắn đón vào tay. Sau đó, hắn cảm nhận được trong máu thịt của mình như có dòng nước ấm chảy qua, nhưng cảm giác này thật sự quá nhỏ, nhỏ đến mức gần như không thể nhận ra.

Chương 67: Giận (1)

Bây giờ, dòng nước ấm lại xuất hiện, nhưng tương đối rõ ràng, giống như được phóng đại lên.

Toàn thân của hắn đều cảm thấy thư thái, từ trên xuống dưới giống như được gột rửa. Chỗ nào có dòng nước ấm chảy qua, chỗ đó giống như thổ địa khô nứt được mưa phùn làm diệp, nhanh chóng hấp thu.

Khắp cả người Sở Phong đều cảm thấy thật ấm, tinh thần sung mãn lạ thường.

Hắn mở mắt ra, nhìn thấy một hình ảnh kỳ lạ. Bên ngoài cơ thể của mình như phủ một tấm lụa mỏng màu vàng nhạt, bao trùm toàn thân, rất mỏng mà cũng rất nhạt.

Chính vì như thế, hắn mới có cảm giác kia.

Hô hấp kết thúc, hắn cúi đầu nhìn xem, thấy tấm lụa mỏng màu vàng nhạt càng lúc càng mỏng, cuối cùng thấm vào da thịt của hắn, cứ thế mà biến mất.

Sở Phong cảm thấy có chút hơi khác biệt, ngẩng đầu nhìn về ngọn núi phía xa, có thể nhìn thấy rõ ràng một ngọn núi trên đó, một con sóc đang nhảy

nhót trên cây cổ thụ.

Thị lực đúng là kinh người.

Đồng thời hẳn có thể nghe được tiếng ong mật vỗ cánh từ rất xa, thậm chí sau khi cánh hoa va chạm, con ong mật dừng lại chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi cũng được hẳn cảm nhận thấy.

Giống như hẳn vừa thoát khỏi một căn nhà tù bị bịt kín, trong nháy mắt người được mùi không khí mới. Sở Phong cảm thấy tai thính mắt tinh, ngũ quan trở nên nhạy cảm một cách đặc biệt.

Toàn bộ thế giới đều trở nên sinh động, bởi vì cảm giác mạnh hơn so với trước kia rất nhiều.

Hoàng Ngưu cũng ở trong viện, cùng một thời gian kết thúc phương pháp hô hấp đặc biệt, vừa lúc nhìn thấy tình huống này, biểu hiện quái dị nhìn Sở Phong chăm chăm không rời mắt.

Sở Phong cũng không chú ý đến nó. Hẳn đang trải nghiệm thay đổi của bản thân, đồng thời biến thành hành động, tiến hành khảo thí.

Xoạt một tiếng, hẳn biến mất ngay tại chỗ, phóng đến vườn cây ăn trái ngoài viện, tốc độ tăng lên một đoạn. Nếu tính thời gian, hẳn chỉ mất 1.3 giây cho cự ly một trăm mét.

Về phần sức mạnh, tăng phúc lớn hơn.

Thể chất tăng lên trên diện rộng.

Phương pháp hô hấp đặc biệt lộ ra chỗ đáng sợ của nó, có thể cải thiện thể chất, vừa hữu hiệu lại vừa thần bí.

Sức mạnh, tốc độ, cảm giác đều tăng lên toàn diện, giống như đang tiến hành một loại tiến hóa nào đó.

“Rốt cuộc là nó có lai lịch gì vậy?” Sở Phong hỏi Hoàng Ngưu.

Đáng tiếc, Hoàng Ngưu vẫn giữ kín như bưng, không chịu nói ra xuất xứ của phương pháp hô hấp đặc biệt này. Hôm nay cũng không ngoại lệ.

Nhưng nó lại viết xuống mấy chữ.

“Phấn hoa, chất xúc tác.”

Mới được bao lâu chứ? Thể chất của Sở Phong lại tăng thêm một bước, hiệu suất quá cao, khiến cho Hoàng Ngưu kinh hãi không thôi.

Nó suy đoán, điều này có liên quan đến việc Sở Phong tiếp xúc với bốn cánh hoa ở núi Thanh Đồng.

Hoàng Ngưu biết rõ, phương pháp hô hấp này phi phạm mà thần bí, nhưng muốn có thành tựu, nhất định phải có “chất xúc tác” tương trợ.

Ăn thịt rừng cho bữa sáng xong, Sở Phong chờ người đến đón hẳn.

Một cô gái trẻ tuổi, trên mũi có ít tàn nhang xuất hiện. Mặc dù khá xinh đẹp, nhưng cô gái này hay cười trước khi nói, rất dễ rút ngắn quan hệ với người khác.

Cô lái một chiếc xe đen tuyền, vô cùng nặng nề, tấm thép bọc thật dày, là loại thủy tinh vừa mới được nghiên cứu ra.

Đây là một chiếc xe chống đạn, nhìn không tầm thường. Sinh Vật Thiên

Thần luôn luôn như vậy, rất coi trọng thành viên của mình. Cho dù nhân viên bình thường ra ngoài, phân phối cũng đều rất cẩn thận.

“Sở tiên sinh, mời lên xe.” Cô gái trẻ mở cửa xe cho hần.

Sở Phong thoáng có chút thất thần. Bởi vì sau cuộc điện thoại lúc buổi sáng, Lâm Nặc Y nói cho hần biết sẽ phái người đến đón hần. Bây giờ hần vẫn đang cân nhắc một sự kiện.

“Sở tiên sinh?” Cô gái trẻ mang theo nụ cười ôn hòa gọi hần.

“Xin lỗi, tôi đang nghĩ đến một số việc nên thất thần. Cô về trước đi, tôi có việc gấp cần xử lý, giữa trưa tôi sẽ chạy đến.” Sở Phong nói.

Cô gái trẻ không biết phải làm sao, nói: “Nhưng Lâm tiểu thư bảo tôi nhất định phải đón được anh.”

Sở Phong lắc đầu từ chối, cũng nói cho cô biết nơi này cách huyện thành không xa. Giữa trưa hần nhất định sẽ chạy đến, bảo cô cứ đi trước.

Cô gái trẻ bất đắc dĩ. Cô muốn gọi cho Lâm Nặc Y, nhưng do dự một chút, cô quyết định quay về rồi mới nói. Bởi vì bây giờ Lâm Nặc Y đang rất bận rộn xử lý chuyện núi Thái Hành Sơn. Hôm nay, cho dù hẹn gặp vị Sở tiên sinh này, cũng là hẹn cùng nhau ăn cơm trưa.

“Hy vọng là do mình cẩn thận quá mức.” Sở Phong nhìn chiếc xe con màu đen rời đi.

“Nghe vàng, nhớ canh nhà cho tốt đấy.”

Sau đó, hần chuyển sang con đường khác đến huyện thành. Hần cũng không đi đường lộ mà đi bằng đường rừng. Tốc độ của hần rất nhanh, toàn lực mở

ra hai chân, không hề chậm hơn so với chiếc xe kia.

Trên thực tế, đường xá xóc nảy, con đường bị cắt thành nhiều hướng, giữa đường còn có đồng đất mấp mô, căn bản không thể chạy nhanh được.

Sở Phong đi đằng sau, thể chất kinh người, không hề cảm thấy mệt mỏi.

Sau khi đi được ba mươi mấy dặm, con đường phía trước càng lúc càng gập gềnh, rất không bằng phẳng. Tốc độ của chiếc xe màu đen càng lúc càng chậm hơn.

Đột nhiên oành một tiếng, phá vỡ sự yên tĩnh của khu vực này. Quả thật là một tiếng vang kinh thiên. Một viên đạn hỏa tiễn chuẩn xác bắn vào chiếc xe con màu đen.

Lực trùng kích to lớn, tiếng nổ kinh khủng hất tung chiếc xe lên trời. Cho dù là xe chống đạn cũng phải biến hình, lớp thủy tinh hoàn toàn vỡ vụn.

Ầm!

Chiếc xe con màu đen rơi xuống mặt đất, bốc lên tia lửa và sương mù, đất đá văng tung tóe, bụi bặm ngập trời.

Oành.

Sau một khắc, lại thêm một tiếng vang thật lớn nữa truyền đến, chính xác bắn vào chiếc xe, khiến cho nó hoàn toàn biến dạng.

Cho dù có thể chống đạn, nhưng cũng có hạn chế của nó. Hai viên đạn hỏa tiễn này quá mạnh, vượt qua năng lực phòng ngự của chiếc xe.

Từ đằng xa, sắc mặt Sở Phong tái xanh. Chuyện mà hãn lo lắng nhất đã phát

sinh. Thật không nghĩ đến đám người kia gan to bằng trời.

Ngay cả chuyện này mà cũng dám làm ra. Người Lâm Nặc Y phải đến đón hãn, trên đường đã bị chặn giết, tiến hành tập kích trí mạng.

“Thật đáng hận.” Ánh mắt của hãn mang theo sát khí. Cô gái kia chết thật tức tưởi. Hãn hơi trách mình một chút, bởi vì hãn không thể cứu được cô.

Nhưng hãn không nghĩ đến, cô ả kia đã phát rồ, ngay cả chuyện này cũng có thể làm ra.

Hãn chẳng qua chỉ cảm thấy khả năng này rất nhỏ, nên muốn phòng bị một chút. Kết quả lại trở thành sự thật.

Sau đó, lại thêm hai viên đạn hỏa tiễn bắn ra, tập trung vào cùng một chỗ. Chiếc xe hoàn toàn sụp đổ, ánh lửa ngập trời.

Tiếng vang quá lớn. Vốn hai bên là khu rừng rậm rạp, kết quả như kinh lôi bạo hưởng, phá vỡ sự yên tĩnh.

“Tôi sẽ giết chết cô.”

Sở Phong thật sự nổi giận. Rốt cuộc đối phương hận hãn đến cỡ nào? Cô ta hao tổn khí lực rất lớn cũng muốn diệt trừ hãn. Ngay cả Lâm Nặc Y phải người đón hãn cũng phải hạ tử thủ trên đường.

Nhưng hãn cũng hiểu, đối phương đang sợ sự việc bị bại lộ. Cô ta đang muốn giết người diệt khẩu.

“Cô gái này đi theo Lâm Nặc Y, biết mình còn chưa báo lại cho Lâm Nặc Y biết những chuyện kia, vì thế muốn trước khi chuyện xảy ra, phải giải quyết mình ngay trên đường.”

Sở Phong biết, đối phương đang thật sự sợ hãi, bí quá hóa liều.

“Chó cùng rút giậu.”

Gương mặt của hắn lạnh lại. Chuyện này không ổn rồi, khiến cho hắn thật sự muốn đại khai sát giới. Phàm là liên lụy bên trong, bất kể là ai, hắn cũng muốn xóa sổ người đó.

Chương 68: Giận (2)

Điều này đã chạm đến ranh giới cuối cùng của hắn.

Huyện thành, trong một khu nhà cao cấp, một nam một nữ đang chạm nhau ly rượu vang đỏ, sau đó chậm rãi đưa lên miệng. Người đàn ông nhàn nhã, thần thái buông lỏng, còn cô gái thì có chút khẩn trương, dường như đang chờ đợi cái gì đó.

Rất nhanh điện thoại vang lên. Cô gái nhanh chóng nghe máy: “Thế nào?”

“Gã người phàm kia đã chết, cùng nhau tan nát với chiếc xe. Nhưng cao thủ đằng sau hắn vẫn không xuất hiện. Chúng ta vẫn đang chờ đợi.”

Nghe xong báo cáo, biểu hiện của cô gái lại càng khẩn trương hơn. Hiển nhiên, cô ta là người đã giữ điện thoại của Lâm Nặc Y, giờ phút này biểu hiện không hề yên ổn.

“Bình tĩnh đi, yên lặng chờ người kia xuất hiện, sau đó tuyệt sát cho tôi.” Giọng nói của cô ta hơi run lên.

“Rõ.”

Sau đó, cuộc trò chuyện kết thúc.

“Uyển Thanh, đừng khẩn trương, chỉ là một chuyện đơn giản thôi mà, không nên hoảng hốt.” Chàng thanh niên ngồi đó, bình thản nói. Gương mặt của y trắng noãn, rất anh tuấn, phong thái nho nhã, tùy ý đung đưa ly rượu.

“Mục, anh nói nghe nhẹ quá, nhưng em đã phạm vào tối kỵ, vạn nhất bị Nặc Y biết...” Sắc mặt Hứa Uyển Thanh trắng bệch.

“Không sao, cho dù cô ta biết thì như thế nào. Sinh Vật Thiên Thần cũng không phải nhà của cô ta. Mục gia anh cũng là thành viên quan trọng trong đó. Hơn nữa, em là bạn thân của cô ta, cũng là trợ thủ đắc lực. Không bao lâu nữa, chị của em sẽ được gả cho chú của cô ta, có gì cần phải lo nữa. Cho dù Nặc Y biết, cũng sẽ không làm gì em.”

Chàng thanh niên an ủi, gương mặt trắng noãn mang theo nụ cười nhàn nhạt.

“Mục, nhắc đến chuyện này, em cũng là vì muốn giúp anh, kết quả lại gây nên tình cảnh như thế này, anh còn có thể bình tĩnh được như vậy sao?” Hứa Uyển Thanh hỏi. Cô ta thật sự rất xinh đẹp. Nếu không phải vì đang lo lắng, cô ta chính là một cô gái rất gợi cảm.

“Yên tâm đi, chuyện này không có khả năng bị tiết lộ ra ngoài đâu. Người của Bồ Đề Cơ Nhân cũng hoạt động trong cùng một khu vực, mà người của chúng ta sẽ xung đột với bọn họ. Cuối cùng tất cả sẽ... đều là bọn họ làm.” Chàng thanh niên nhẹ nhàng nói.

Sau đó y lại lắc đầu: “Thật ra, anh chỉ muốn cho tên người phạm kia chịu khổ chút thôi, muốn nhìn phản ứng của Lâm Nặc Y. Không nghĩ đến em lại muốn giết hẳn.”

“Em làm sao biết được tâm tư của anh chứ. Em chỉ ngoài ý muốn biết được người của anh đang gây sự với hãn, sau đó biết được quan hệ trước kia giữa hãn và Lâm Nặc Y, liền giúp anh một tay. Kết quả lại gây ra chuyện lớn như vậy.” Hứa Uyển Thanh vô cùng hối hận.

Một bước sai, cô ta càng lún càng sâu. Bây giờ cô ta cảm thấy mình không nên tham dự nữa.

“Đây chẳng qua chỉ là một con tôm nhỏ mà thôi. Chiếu theo tình huống hiện tại, hãn và Lâm Nặc Y không còn có khả năng gì nữa. Anh cũng không muốn phức tạp.” Chàng thanh niên có chút bất đắc dĩ: “Nếu em đã như vậy, vậy thì không còn cách nào, đâm lao thì phải theo lao thôi, giải quyết hãn thật nhanh.”

“Hãn đã bị giết chết.” Hứa Uyển Thanh nhắc nhở.

“Anh biết. Người này chết cũng không tính là gì, nhưng em đã nói, sau lưng hãn còn có một đại cao thủ. Như vậy, chúng ta phải giải quyết hậu hoạn triệt để.” Chàng thanh niên lại mỉm cười tự tin.

“Có thể giải quyết triệt để sao? Nên biết rằng, lần trước em phái người đi đủ để giải quyết một cao thủ dị nhân, nhưng cuối cùng lại không còn tin tức.” Hứa Uyển Thanh cau mày, hơi bận tâm.

“Trừ phi hãn đạt đến cấp độ như Kim Cương. Huống hồ, cho dù Kim Cương của Bồ Đề Cơ Nhân đích thân đến, cũng chưa chắc có được kết quả tốt.” Chàng thanh niên rất ung dung.

“Hy vọng không có biến cố gì.”

“Yên tâm đi, người của Bồ Đề Cơ Nhân ở bên kia, mà lần này chính là thời

điểm Sinh Vật Thiên Thần ghênh địch. Vừa giết địch vừa tiện thể giải quyết hậu hoạn. Không có chuyện gì đâu.”

Bên trong khu rừng, Sở Phong như một con báo săn, lặng yên không một tiếng động chạy đi. Hắn cảm nhận được nguy hiểm. Bởi vì nơi này giống như một cái túi mở ra, chờ hắn chui vào.

Nơi này có mai phục, phạm vi rất lớn. Mục tiêu của người trong bóng tối không phải là chiếc xe kia, mà giống như đang đợi có người xông đến nơi này.

“Các người cho rằng Sở Phong không có ý nghĩa, người sau lưng hắn mới lợi hại? Lần này, chủ yếu các người muốn giết người kia?” Sở Phong tự giễu, biểu hiện lạnh lùng.

Phập.

Sau đó không lâu, hắn dựa vào cảm giác cường đại, phát hiện được dị nhân đầu tiên, vô thanh vô tức đến gần, thanh đoản kiếm màu đen xẹt qua, chiếu sáng khu rừng u ám, cắt một đường trên cổ người này, máu văng tung tóe. Người kia mang theo sự sợ hãi quay đầu lại, máu nơi cổ chảy xuống thành dòng, sau đó ngã xuống.

“Đây chỉ mới bắt đầu mà thôi. Bức tôi ra tay, tôi sẽ thỏa mãn các người, một người cũng đừng hòng trốn.” Sở Phong lạnh lùng nói. Hắn đã hạ ngoạn tâm, chuẩn bị đại khai sát giới, một đường giết tới huyện thành.

Khu rừng u tĩnh dâng lên mùi máu tươi.

Dị nhân ngã trên mặt đất, một tiếng cũng không kêu lên được, hoàn toàn mất mạng. Vết thương trên cổ rất sâu. Cho dù thể chất có mạnh hơn nữa cũng không có khả năng sống sót.

Nhịp tim của Sở Phong đập hơi nhanh. Mặc dù trong lòng đang có ngọn lửa giận, nhưng lần đầu tiên tự tay giết chết dị nhân, hắn vẫn còn chưa thích ứng cho lắm.

Hắn hít sâu một hơi, bình ổn cảm xúc, giúp cho bản thân tỉnh táo, nhanh chân đi thẳng về phía trước.

Cô ả kia đã phát rồ, ra tay với hắn như vậy, làm sao có chuyện hắn nường tay chứ? Hắn không muốn giết người, nhưng bây giờ không thể không thiết huyết vô tình, nhất định phải thích ứng với hoàn cảnh ác liệt này mới được.

Tổ chất tâm lý của Sở Phong rất tốt. Hắn lặng lẽ di chuyển trong khu rừng. Sau đó không lâu, sắc mặt của hắn đã bình tĩnh trở lại, điều chỉnh cảm xúc của mình ổn định.

Tuy đây là lần đầu tiên giết người nhưng về sau, tình huống như thế này sẽ luôn phát sinh.

Khu rừng đặc biệt yên tĩnh. Sở Phong giống như một con mãnh thú, một mình lặng lẽ di chuyển, đang đến gần từng con mồi một.

Việc rèn luyện ở núi lớn Hồng Hoang cũng không uổng phí. Mặc dù lần đầu tiên giết người, nhưng hắn có thể trấn định, tự bắt bản thân mình tỉnh táo.

Hiện tại, hắn lặng yên không một tiếng động, duy trì cơ năng cao nhất của cơ thể, tùy thời bộc phát một kích trí mạng.

Lại phát hiện thêm một dị nhân.

Người này rất cao lớn, dáng người khô ngô như một con tinh tinh, mái tóc dài xõa xuống, đang ẩn núp một chỗ nhìn chằm một hướng nào đó.

Hiển nhiên, tên dị nhân này rất có kiên nhẫn, tùy thời chuẩn bị tập sát.

Nhưng hiện tại, gã đã trở thành mục tiêu, sắp sửa bị săn giết.

Sở Phong vô cùng cẩn thận. Bởi vì khoảng cách giữa các dị nhân cũng không tính là xa, một khi kinh động, hãn đối mặt sẽ là một nhóm người hợp nhau tấn công.

Hãn kéo căng cơ thể, phong bế khí tức, giống như một con hổ dữ. Tuy có được thực lực mạnh mẽ tuyệt đối, có thể giết chết con mồi, nhưng hãn vẫn luôn lặng lẽ di chuyển, âm thầm tiếp cận.

Để một kích tất sát, tiết kiệm thể lực, nâng cao hiệu suất, không cho con mồi bất kỳ một cơ hội phản kháng nào.

Chương 69: Đại khai sát giới (1)

Xoẹt.

Đột nhiên Sở Phong nhảy lên, thanh đoản kiếm màu đen xẹt qua trong rừng, giống như điện mang hoành không, hóa thành một dải lụa chém về phía trước.

Vèo một tiếng, chính xác mà lạnh lẽ. Cổ tên dị nhân kia xuất hiện một vết cắt. Khi thanh đoản kiếm chém qua, tốc độ quá nhanh, mang theo một luồng máu.

Sở Phong giết người một cách vô tình, dã tính nguyên thủy được phóng thích hoàn toàn.

Nhưng lực sinh mệnh của tên dị nhân này khá mạnh. Cho dù cổ đã bị cắt một vết, gã vẫn cố gắng quay người, gương mặt méo mó, tứ chi tăng vọt.

Trong nháy mắt, khắp người gã phủ đầy lông đen, ngay cả gương mặt cũng không ngoại lệ, trong miệng nhô ra răng nanh, dữ tợn và kinh khủng, đánh thẳng về phía trước.

Gã muốn gào thét, nhưng yết hầu đã bị cắt, hai mắt mang theo hàn quang, vừa không cam lòng lẫn tuyệt vọng, muốn phản công trước khi chết.

Sở Phong kinh ngạc. Cổ tên dị nhân này sắp gãy mất, nhưng vẫn phát sinh dị biến, trước khi chết vẫn còn ra tay được, quả nhiên lực sinh mệnh quá ương ngạnh.

Người này giống như một con vượn quý, khí tức thâm liệt, hai tay to bằng cái thớt.

Xoẹt.

Đáng tiếc, Sở Phong không cho gã cơ hội. Tay hãn hất lên, thanh đoản kiếm màu đen bay ra, trúng vào trán của gã. Máu tươi chảy ra. Lần này dị nhân rốt cuộc không còn động đậy được nữa, hai mắt mở to, thẳng tắp ngã về phía sau.

Sở Phong lách người đỡ lấy gã, sau đó đặt gã xuống đất. Khổ người tên dị nhân này quá lớn. Cho dù ngã vào bụi cỏ cũng sẽ phát ra động tĩnh không nhỏ.

Hãn rút thanh đoản kiếm màu đen, lau đi vết máu, giống như một sát thủ chuyên nghiệp, một lần nữa lên đường, tràn ngập sát ý.

Sở Phong lạnh lùng vô tình, trong lồng ngực mang theo một sự tức giận, một đường hướng về phía trước. Đám người này phục kích ở đây để giết chết hắn, vậy hắn cũng không cần phải nương tay.

Sau đó không lâu, hắn lại giết chết thêm hai cao thủ dị nhân.

Lúc này, bên trong khu rừng rất yên tĩnh. Dần dần, dường như tiếng thú gào, ngay cả tiếng chim hót cũng không nghe thấy được, hơi có vẻ tĩnh mịch.

Sở Phong biết, tình huống đang không ổn. Đám dị nhân này khả năng có liên lạc với nhau. Việc hắn giết người hơn phân nửa đã bị bại lộ, những người khác cũng đã có cảm giác.

Bằng không, tại sao khu rừng lớn như vậy đột nhiên trở nên yên tĩnh? Rõ ràng đang có một luồng sát khí tràn ngập, đang kích động và khuếch trương.

Đột nhiên, Sở Phong cảm nhận được cơ thể run lên, có một cảm giác đau đớn, giống như có một thanh trường mâu đang gác sau lưng hắn, khiến cho hắn cảm thấy bất an trong lòng.

Trực giác bản năng giúp cho hắn nhìn thấy rõ, nguy hiểm đang giáng xuống, là trí mạng.

Sở Phong xoay người, nhanh như báo săn xuyên qua khu rừng, trong nháy mắt đã rời xa mấy chục thước. Tốc độ của hắn quá nhanh.

Oành.

Cùng lúc đó, chỗ vừa rời hắn đứng ánh lửa ngút trời. Một viên đạn hỏa tiễn rơi xuống, dễ như trở bàn tay, hình thành vụ nổ lớn. Tầng đá vỡ nát, cây cối ngã xuống.

Sở Phong nhìn thấy một dị nhân với đôi cánh chim màu tím đang lơ lửng giữa không trung, đang nhìn xuống hẳn, trên vai còn khiêng một khẩu súng bắn hỏa tiễn.

Lúc này, tên dị nhân một lần nữa sử dụng vũ khí nóng, đồng thời hô to: “Ở đây.”

Bọn họ không biết mục tiêu có hình dáng như thế nào, chỉ nhận được mệnh lệnh, một khi có người xâm nhập vào khu vực này, giết chết không cần quan tâm.

Dị nhân không có ai yếu. Sở Phong vừa mới ám sát, lập tức bị phát hiện, bị phản kích kịch liệt.

Yên tĩnh bị phá vỡ. Khu rừng bộc phát một luồng sát khí rất mạnh. Hơn mười bóng người đang nhanh chóng tiếp cận bên này.

Oành.

Giữa không trung, sau khi tên dị nhân kia gắn xong một viên đạn hỏa tiễn, y một lần nữa khai hỏa. Y có được năng lực mạnh mẽ ở trên không, mang theo vũ khí nặng như vậy cũng không thành vấn đề.

Đá bay tán loạn, cây cối sụp đổ. Nơi mà Sở Phong đang sống yên ổn lập tức hóa thành đất khô cằn, bị san thành bình địa.

Hắn đã sớm tránh né. Cảm giác cường đại giúp cho hắn luôn cảm nhận được nguy hiểm từ rất sớm, có thể tránh đi đầu tiên.

Lúc này, từ đằng xa, đám dị nhân cường đại đang nhanh chóng tiếp cận, đồng thời truyền đến một tiếng nổ, lại có máy bay trực thăng được trang bị vũ trang, mang theo hỏa lực kinh khủng.

“Mày nhất định phải chết.” Từ đằng xa có người gào thét.

Đồng thời, tên dị nhân giữa không trung đang tìm kiếm hãn. Hai lần oanh kích của y đều không đánh trúng đối phương. Điều này khiến cho sống lưng của y hơi lạnh. Rốt cuộc là y đã gặp phải một con quái vật như thế nào vậy?

Đó là cảm giác cường đại đến cỡ nào?

Y đã từng gặp một quyền sư già ở Sinh Vật Thiên Thần. Khi truyền quyền thuật cho bọn họ, ông cụ đã từng nói qua, thời cổ đại thường có những cao thủ khủng bố, cảm giác kinh người, có thể tránh được đủ loại nguy cơ.

Hiện tại, y đang gặp được một người?

Y lơ lửng giữa không trung, cảm giác cơ thể phát lạnh. Y biết nhiều người như vậy, vậy quét chưa chắc có thể thành công. Trực giác người kia quá nhạy cảm.

Đột nhiên, lông tơ y dựng đứng, da đầu tê dại, rung mình một cái, giống như bị một con cự thú Hồng Hoang để mắt đến.

Nhưng y đang đứng giữa không trung, ai có thể tổn thương được y chứ? Nhưng y vẫn phản ứng nhanh chóng, vỗ cánh muốn xông lên trời.

Nhưng đã muộn rồi. Một bóng người mạnh mẽ nhưng nhẹ nhàng, giống như một con vượn thần hoành không, từ một góc đại thụ nhảy lên giữa không trung, tay cầm một thanh đoản kiếm màu đen chém về phía trước.

Phụt.

Răng rắc.

Hai tiếng vang liên tiếp vang lên. Đầu tên dị nhân rơi xuống đất, máu tươi dâng trào, trực tiếp mất mạng.

Ngoài ra, khẩu súng bắn hỏa tiễn mà y đang khiêng cũng bị thanh đoản kiếm màu đen bổ đứt thành hai đoạn, từ giữa không trung rơi xuống.

Dị nhân chạy đến, vừa lúc nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả mọi người đều kinh ngạc. Đây là thủ đoạn như thế nào vậy? Người kia thật sự rất đáng sợ.

Bọn họ nhìn thấy một thân ảnh như man long bay ngang qua bầu trời, mang theo thanh đoản kiếm màu đen chui vào trong tán cây, cứ như thế mà biến mất.

Điều này thật sự quá kinh khủng. Người kia từ trên tán cây nhảy đến giữa không trung, chém thẳng dị nhân cường đại đang bay trên trời, quả quyết mà lãng lệ, một kích tất sát.

Một số dị nhân cảm thấy nặng nề trong lòng. Bọn họ vừa nhìn thấy một con quái vật. Trước kia, bọn họ muốn trực tiếp giết chết, bây giờ xem ra, phải trả một cái giá không nhỏ mới có thể diệt trừ.

Oành.

Máy bay trực thăng được trang bị vũ trang trút đạn xuống đầy trời, đánh vào gốc cây đại thụ kia. Trong chớp mắt, lá cây bay tán loạn, cuối cùng đại thụ ầm ầm ngã xuống, triệt để bể nát.

Nhưng, khu vực đó lại không có người. Hẳn một lần nữa không nhìn thấy tăm hơi.

Huyện thành, trong một khu nhà cao cấp.

Hứa Uyển Thanh đi tới đi lui, trong lòng không yên. Không diệt trừ được tên cao thủ đó, trong lòng cô ta khó mà bình an, luôn cảm thấy sẽ bị Lâm Nặc Y biết được chuyện bí mật, đồng thời sợ tên cao thủ kia đến báo thù cô ta.

“Uyển Thanh, thả lỏng đi. Mau thử loại rượu vang này đi, không tệ đâu.”

Chàng thanh niên trẻ tuổi vẫn rất bình tĩnh, mỉm cười, anh tuấn nho nhã, từ đầu đến cuối vẫn duy trì bình thản, tuyệt không lo lắng.

Chương 70: Đại khai sát giới (2)

Rất nhanh, điện thoại của y reo lên, có người tìm y.

Hứa Uyển Thanh nhìn lại, biểu hiện càng khẩn trương hơn.

“Phát hiện mục tiêu nhưng rất khó giải quyết.”

Mục nhận được báo cáo, nhanh như vậy đã có năm tên dị nhân bị giết chết. Tổn thất này quả không nhỏ.

“Còn chờ cái gì nữa? Mau uống loại thuốc mới kia đi, vừa lúc kiểm tra đo lường thực chiến. Cho dù là Kim Cương đến, cũng không có khả năng lông tóc không bị tổn hao. Tôi muốn các người giữ lại hãn cho tôi.” Chàng thanh niên tên Mục dặn dò.

Sau khi cúp máy, biểu hiện của y hơi lạnh lại, tắt nụ cười trên môi, nói: ‘Quả nhiên là một đại cao thủ, rất có thể đứng trong top 100 dị nhân trong thiên hạ.’

“Lợi hại như vậy sao?” Hứa Uyển Thanh giật mình, mắt mở to, đôi môi đỏ gợt cảm mở ra, lộ ra hàm răng trắng nõn bên trong. Cô ta càng nghe càng cảm thấy bất an.

Bởi vì, một khi để cho loại nhân vật này đào thoát, hậu hoạn sẽ vô tận.

“Yên tâm đi, hãn không thoát được đâu. Trong số những người của anh cũng có cao thủ có đẳng cấp. Một khi anh ta uống loại thuốc mới, anh ta có thể khiêu chiến cả Kim Cương lẫn Hỏa Linh.” Mục lạnh lùng nói.

Khí chất của y hơi ác liệt, không còn nho nhã như ban đầu. Chết mất năm dị nhân cũng khiến y rất đau lòng. Đây đều là người của Mục gia, là lực lượng mà y nắm giữ trong tay.

“Loại thuốc này thật sự hữu hiệu sao?” Hứa Uyển Thanh hỏi.

“Rất hữu hiệu, có thể giúp người phóng thích tiềm năng, chiến lực tăng lên từ mấy lần đến mấy chục lần.” Mục nói, ánh mắt hiện lên sự sốt ruột.

“Không phải còn đang thí nghiệm sao?”

“Đã có thể sử dụng được rồi. Lần này chúng ta chính là muốn khai đao với người của Bồ Đề Cơ Nhân, kiểm nghiệm thực chiến. Nếu đại cao thủ kia đụng vào, trước bắt hãn tế đao.” Mục bình tĩnh nói, nhưng lại ẩn chứa sự lạnh lẽo.

Bên trong khu rừng, Sở Phong cau mày. Ở đây đã được bố trí qua, lại có máy tham trắc. Hãn đã hủy đi mấy chục cái, bây giờ vẫn còn phát hiện.

Hiện tại, hãn đang bị vây quanh.

Sau khi giết chết năm tên dị nhân, nơi này xuất hiện mười ba dị nhân. Để vây giết hẳn, bọn họ còn xuất động mười tám dị nhân, còn có các loại vũ khí hạng nặng, đúng là cái giá bỏ ra không nhỏ.

“Uống thuốc, kiểm nghiệm thực chiến. Giết chết hẳn xong, chúng ta sẽ diệt luôn người của Bồ Đề Cơ Nhân đang hoạt động trong khu vực này luôn.” Một dị nhân phân phó.

Đám dị nhân này, sau khi thể hiện thực lực cường đại, cũng đã lộ ra chân thân khác biệt của mình, cả đám nhìn rất quái lạ.

Có dị nhân cao đến ba mét, hình thể khôi ngô, lại còn quấn quanh một tầng sương mù, có sức mạnh bạo tạc.

Có dị nhân cơ thể đã hóa đá một nửa. Khi chạm đến vật thể nào, vật thể đó cũng hóa đá theo. Năng lực này khiến lông mày Sở Phong dựng ngược.

Còn có một dị nhân trên người hừng hực ánh lửa, dưới chân toàn là nham thạch. Tên người lửa này đáng sợ nhất, dường như là thủ lĩnh, mang đến cho Sở Phong cảm giác nguy hiểm.

....

Mười ba dị nhân, người nào cũng khác biệt, đều có năng lực kinh khủng, từ bốn phương tám hướng vây kín, muốn tuyệt sát Sở Phong ở đây.

Còn có trực thăng xoay quanh trên bầu trời, chuẩn bị trút xuống hỏa lực hung mãnh bất cứ lúc nào. Nếu không phải lo lắng dị nhân bên dưới cũng bị hao tổn, y đã sớm khai hỏa.

Hơn mười dị nhân đều uống cùng một loại thuốc. Bên trong một bình thủy tinh trong suốt chứa một thứ chất lỏng màu xanh. Khi mở nắp, một làn khói

màu xanh bay ra, còn kèm theo một mùi thơm ngát.

Sở Phong cảm thấy không ổn. Bởi vì khí tức của hơn mười người này đang mạnh lên. Cả đám đều gầm nhẹ, vô cùng phấn khởi, ánh mắt tràn ngập tính xâm lược.

Cách đó không xa, có một vị dược sĩ già vẫn luôn đi theo, quan sát chiến trường ở cự ly gần, lúc này lộ ra vẻ hưng phấn, kêu to rất tốt.

Hơn nữa, ông ta bắt đầu liên lạc với người trên huyện thành.

“Sau lần cải tiến gần đây nhất, hiệu quả của thuốc vô cùng tốt. Cơ năng của bọn họ tăng gấp tám lần, có người còn gấp mười lần.”

Vị dược sĩ đó vô cùng kích động. Từ những khí cụ nhỏ phát ra ánh sáng trên người bọn họ, chỉ số cơ thể bọn họ đang kịch liệt tăng lên, cực kỳ khủng bố.

“Rất tốt.” Mục trịnh trọng gật đầu, khó nén vẻ kích động. Ngay cả người ổn trọng như y cũng vô pháp bình tĩnh.

Trong khu rừng, vị dược sĩ già không chế cảm xúc, khiến cho bản thân tỉnh táo lại. Sau khi ông ta cẩn thận quan sát, hơi cau mày nói: “Phấn khích quá cũng không tốt. Ba động tinh thần kịch liệt sẽ dễ dàng xảy ra vấn đề.”

Ông ta cho rằng, đây có lẽ là một trong hai khuyết điểm hiện có trước mắt, còn cần cải tiến.

Lúc này, Sở Phong cảm giác không được tốt lắm. Chỉ trong nháy mắt, hẳn cảm thấy không phải bị hơn mười dị nhân vây quanh mà có cảm giác như trên trăm dị nhân vây quanh.

Bởi vì, những người này bộc phát sức mạnh quá cường đại, thực lực người

nào cũng tăng lên gấp mười, trở nên cực kỳ nguy hiểm.

“Phá vậy cũng không thành vấn đề chứ?” Sở Phong lẩm bẩm.

Biểu hiện của hãn trịnh trọng, không dám có chút chủ quan, bày sẵn trận địa đón quân địch, sau đó chậm rãi giã hai tay, vận dụng Đại Lực Ngưu Ma Quyền, bắt đầu ngưng tụ thần hình chung cực.

“Đó là cái gì vậy?” Mặc dù hơn mười dị nhân đang phấn khởi, tinh thần ba động kịch liệt, nhưng vẫn giật mình nhìn chăm chăm đằng trước.

Sở Phong nắm chặt quyền ấn, sau lưng hiện lên một con mãng ngưu to lớn màu đen, giống như đến từ Thái Cổ, vượt qua không gian, muốn giáng xuống mảnh đại địa này.

Một luồng khí tức man hoang phủ vào mặt, tất cả như trở về đại địa Hồng Hoang.

Đây là quyền ấn thần hình chung cực.

Cùng lúc đó, Sở Phong bắt đầu tiến hành phương pháp hô hấp đặc biệt. Đây là đòn sát thủ của hãn. Một khi vận dụng, có thể giúp cho sức mạnh quyền ấn tăng lên một khoảng lớn.

Ngày thường, hãn rất ít khi vận dụng. Khi chém giết cự thú cũng không sử dụng đến.

Hiện tại, hãn đang gặp phải nguy hiểm, vì thế hãn chuẩn bị thi triển.

“Những người này, người nào cũng tinh thần phấn chấn, cảm xúc bất ổn, là một vấn đề nghiêm trọng. Có lẽ mình nên thử Mãng Ngưu Hồng một chút.”

Sở Phong âm thầm tính toán. Bởi vì đây không những là một loại âm ba công, mà còn là một phương pháp công kích tinh thần đáng sợ, uy lực mạnh mẽ, có thể khiến cho người ta sụp đổ.

Hơn mười dị nhân mang theo tính xâm lược đáng sợ, ánh mắt càng điên cuồng hơn, cùng một chỗ bước lên phía trước. Khi đến gần Sở Phong, bọn họ chuẩn bị phát lực tuyệt sát hấn.

Sau một khắc, hai bên gần như đồng thời ra tay.

Rống!

Rống to một tiếng, kinh thiên động địa, giống như sấm rền. Bên trong núi rừng nổ tung, lá bay tán loạn, sau đó vỡ nát. Ngay cả một số cây đại thụ cũng không ngoại lệ.

Tất cả đều là uy lực của một tiếng rống của Sở Phong.

Dùng phương pháp hô hấp đặc biệt gia trì, tiếng rống giống như mãng ngư Thái Cổ gào thét, ngang ngửa với tiếng sấm, chấn động vùng núi.

"A..."

Chuyện đáng sợ đã phát sinh. Tinh thần vốn đang ba động kịch liệt của hơn mười dị nhân lại càng bị kích thích, càng thêm nghiêm trọng. Cả đám đều kêu thảm, sau đó thất khiếu chảy máu, ôm đầu thét dài. Có người còn ngã xuống mặt đất, trực tiếp mất mạng.

Chương 71: Vô Tình (1)

Bởi vì, một tiếng Mãng Ngưu Hống không chỉ chứa âm ba công mà còn ẩn chứa lực công kích tinh thần cường đại. Nếu những người này đang trong trạng thái bình thường sẽ không như vậy.

Hiện tại, bọn họ giống như bị kéo căng thần kinh, có không ít người không chịu nổi, tinh thần bị xé nát.

“Không.” Ánh mặt vị dược sĩ già đỏ bừng. Đây là một thất bại to lớn. Nhược điểm của loại thuốc đã bị phóng đại vô hạn.

Ông ta muốn nhào đến, kết quả miệng ho ra máu, không chịu nổi sóng âm kia, ngã sấp xuống cánh rừng.

Huyện thành, trong khu nhà cao cấp.

Hứa Uyển Thanh đã bình tĩnh trở lại. Cô ta vừa mới nhận được tin tức hiệu quả của loại thuốc đó rất kinh người, có thể giúp sức mạnh của dị nhân tăng lên gấp mười. Đây là việc kinh khủng đến cỡ nào?

Hơn mười dị nhân đều tăng lên đồng bộ, tương đương với hơn một trăm dị nhân xuất thủ.

Hiện tại, cô ta đã tin tưởng Mục. Ngay cả Kim Cương đến cũng đừng hòng lông tóc không tổn thương gì, không có khả năng tùy tiện giết chết tất cả mọi người.

Cô ta mỉm cười, mắt phượng phiêu động, vô cùng gợi cảm và vũ mị.

Mục vẫn ung dung. Cách đây không lâu, tâm trạng của y vốn có chút không được bình ổn, nhưng bây giờ đã hoàn toàn bình tĩnh lại, khôi phục sự nho nhã, nở nụ cười ôn hòa, nói: “Hãy chờ nghe tin chiến thắng đi. Không chỉ diệt trừ một gã đại cao thủ, ngay cả người của Bồ Đề Cơ Nhân cũng giết

sạch luôn. Bây giờ anh rất đang chờ mong.”

“Em cũng vậy.” Hứa Uyển Thanh mỉm cười, giơ cao ly rượu, hướng Mục ra hiệu.

Đinh!

Hai người nhẹ nhàng chạm cốc, nở nụ cười nhẹ nhõm, hết thảy không cần nói điều gì.

Hứa Uyển Thanh nhấp một ngụm nhỏ, sau đó đặt ly rượu xuống, ngồi xuống trước dương cầm, ngón tay thon dài nhẹ nhàng lướt qua, tiếng nhạc du dương đáng vang lên.

Mục lấy ra một bình thủy tinh to bằng ngón cái, nhẹ nhàng lay động, bên trong là một thứ chất lỏng màu xanh lam, giống như ảo mộng, tản ra ánh sáng kỳ lạ.

Đây chính là loại thuốc kiểu mới, có thể kích thích tiềm năng của dị nhân, Tinh chế rất khó khăn nhưng hiệu quả lại kinh người.

Ánh mắt của y nhu hòa, giống như đang thưởng thức một bảo vật động lòng người, vừa thưởng thức vừa chờ đợi chiến quả báo về.

“Tất cả đều đã được chú định.” Y lâm bẫm.

Bên trong khu rừng, trong số mười ba dị nhân đã có bốn tên ngã xuống, trực tiếp mất mạng, miệng mũi tất cả đều là máu.

Tinh thần của bọn họ đều kịch liệt ba động. Sau khi tào ngộ mãng ngữ, bọn họ một lần nữa bị kích thích. Ba động trước mắt vượt qua giá trị cực hạn, chịu không được hậu quả kia.

“A....”

Các dị nhân khác cũng kêu to, vô cùng đau đớn, gương mặt dữ tợn. Có người hai tay ôm đầu, lăn lộn trên mặt đất, không thể chịu đựng được.

Còn có dị nhân thì dùng đầu đập vào cây, trong tiếng bình bình, cây đại thụ thô to trực tiếp bị bẽ gãy, lá cây phủ đầy đất.

Loại thuốc màu lam này rất thần bí, hiệu quả cực kỳ mãnh liệt, giúp cho bọn họ có được sức mạnh cường đại, nhưng bây giờ kết quả tạo thành cũng cực kỳ đáng sợ.

Mười ba dị nhân đều là cao thủ, nhưng trong nháy mắt đã chết mất bốn người, chỉ vì một lần xung kích tinh thần bên ngoài mà tạo thành thảm họa như vậy.

“Đây là tâm huyết của ta, còn có thể cải tiến, nhất định sẽ có biện pháp cải tiến.” Từ đằng xa, vị dược sĩ già lẩm bẩm, sau đó ngã xuống mặt đất, miệng đầy bọt máu.

Ông ta không uống loại thuốc này, ba động tinh thần bình thường, nhưng ông ta chỉ là một phàm nhân, dưới tiếng rống to của Sở Phong, ông ta đã bị thương.

“Ôi ôi...” Đột nhiên, một dị nhân nhào về phía trước, hình thể khổng lồ, cao đến ba mét, khoe miệng chảy nước bọt, con người giãn ra.

Ba động tinh thần quá mạnh khiến cho thần trí của gã xảy ra vấn đề, ngờ ngờ ngác ngác, đại não bị tổn hại nghiêm trọng.

Xoẹt

Tên dị nhân này nhấc dực sĩ già lên, sau đó kéo mạnh. Một người đang sống bị xé rách thành hai, cùng với tiếng kêu thảm thiết, cảnh tượng vô cùng kinh dị, máu chảy đầm đìa.

Sở Phong không dám nhìn. Dù vừa rồi hấn xuất thủ vô tình, nhưng cũng không ngang ngược như vậy. Đám dị nhân này nổi điên, hung tính đáng sợ, khiến cho người ta giận sôi.

Trên mặt đất, những tên dị nhân khác đang lẫn lộn, sau đó quần lấy nhau, bắt đầu công kích, nhưng lại không có chương pháp, chỉ toàn là một loại bản năng thú tính mà thôi.

Sở Phong không do dự bước qua, tay nâng kiếm, máu bắn tứ tung. Tại chỗ có mấy thi thể tách rời, cứ thế mà mất mạng.

Nếu đám dị nhân nổi điên này xông ra khỏi khu rừng, nhất định sẽ tạo thành tổn thương rất lớn cho huyện thành và thị trấn.

Đồng thời, Sở Phong căn bản cũng chẳng muốn buông tha cho bọn chúng. Đã đến đây phục sát hấn, vậy chẳng còn gì để nói. Bọn họ nhất định phải trả một cái giá đắt.

Hơn nữa, thân là dị nhân, khi mưu hại người khác thì hấn nên có giác ngộ đó. Có lẽ có một ngày, chính bọn họ cũng sẽ bị người ta tước đoạt tính mạng.

Phập phập phập....

Tay Sở Phong giơ kiếm, tuyệt không nương tay. Thanh đoản kiếm màu đen sắc bén như tấm lụa. Nơi nào nó đi qua, một cái đầu người rơi xuống.

Trong nháy mắt đã có sáu bảy thi thể bị tách rời.

Khí đã tuyệt. Những người đầu đã rơi xuống đất mất mạng, hẳn còn bổ thêm một kiếm. Nếu đã ra tay, nhất định phải giết cho triệt để, không lưu lại hậu hoạn gì.

“Mày thật sự quá ác độc.”

Có một người mở to mắt. Mặc dù hai mắt vô thần, lưng la lung lay, nhưng gã đã khôi phục được mấy phần thần trí, vừa kinh vừa sợ.

“Ác độc bằng các người không? Nhiều người như vậy đến giết tôi, còn mang theo đủ loại vũ khí nóng hạng nặng. Nếu đổi lại là người khác đã sớm chết rồi.” Sở Phong lãnh đạm đáp lại.

“Giết.”

Người này rống to một tiếng. Mặc dù con người hơi giãn ra, nhưng vẫn giãy dụa, vẫn bạo phát như cũ, muốn phóng đến chỗ Sở Phong liều mạng với hẳn.

Không phải gã hung hãn không sợ chết mà là gã biết, nếu không phản kích, nhất định sẽ phải chết. Chỉ có liều mạng mới có hy vọng sống tiếp.

Một khắc này, ngoài thân của gã như hóa đá, cả người chẳng khác nào tượng đá, nhưng động tác không chậm. Oành một tiếng, đại địa mà gã giẫm lên đều rung chuyển, vô cùng kinh khủng. Gã mang theo sương mù màu vàng đất, nâng quyền đánh về phía trước.

Nơi gã đi qua, rất nhiều vật thể hóa thành đá.

Sở Phong âm thầm kinh hãi. Hẳn đã sớm chú ý tên dị nhân này. Trước đó,

hắn đã nhìn thấy gã hóa thành cơ thể nửa huyết nhục nửa tảng đá. Bây giờ toàn bộ đều biến thành cơ thể người đá.

Keng.

Sở Phong thôi động thanh đoản kiếm. Bởi vì còn chưa hiểu rõ tình huống, cho nên hắn vẫn chưa vận dụng quyền ấn, lo lắng sẽ bị phong ngay tại chỗ, biến thành một tảng đá hình người.

Kiểm quang màu đen chém qua. Bàn tay người đá bị cắt, màu dòng máu đỏ sẫm chảy ra, còn có sương mù mịt mờ vọt tới Sở Phong.

Hắn hơi biến sắc, toàn lực ứng phó, vận dụng Ngưu Ma Quyền, bên ngoài cơ thể lập tức được bao phủ bởi một lớp ánh sáng óng ánh. Khi sương mù màu vàng đánh tới, cánh tay hắn run lên. Dưới sự chấn động toàn lực, quyền ấn phát sáng, da thịt không tổn hao gì.

Cái gọi là hóa đá đã bị hắn ngăn cản.

Có thể cảm nhận được, khi Ngưu Ma Quyền chấn động, một tầng bí lực bên ngoài cơ thể của hắn có thể ngăn cách sương mù màu vàng, khiến cho cơ thể không bị tổn thương.

Sở Phong biết, hắn không còn điều gì kiêng kỵ nữa, toàn lực oanh sát.

Chương 72: Vô tình (2)

Ầm.

Sau mấy lần va chạm, quyền ấn của hắn đánh vào một dị nhân, khiến cho cơ

thể của gã bay lên, phát ra tiếng nứt giữa không trung.

Răng rắc.

Gã người đá bị chia năm xẻ bảy, tan rã giữa không trung. Sau khi rơi xuống đất, có phần cơ thể thì bằng đá, có phần thì đang chảy máu.

Cảnh tượng rất quý dị.

Nhưng gã người đá cuối cùng vẫn mất mạng.

“Chẳng quan tâm anh nguuru quý thần xà, một quyền giết chết anh.” Sở Phong bình tĩnh nói.

Còn lại người cuối cùng, chính là người đã từng khiến Sở Phong cảm nhận được nguy hiểm, dị nhân dưới chân lúc nào cũng có nham thạch. Lúc này, y đang ngồi ôm đầu, lưng tựa một gốc cây.

Người này rất cường đại. Cho dù bị phản phê, tinh thần gần như bị xé nát, nhưng vẫn duy trì được chút ý thức tỉnh táo sau cùng, con người đỏ bừng nhìn chăm chăm Sở Phong.

“Tất cả đều đã chết. Hãn đập trên thi thể dị nhân, tay nhuộm máu tanh. Thật sự nghĩ không ra! Cái gì gọi là người phàm, phải gọi là đại cao thủ thì đúng hơn.”

Y biết Sở Phong, cũng đã từng nhìn qua chân dung của hãn. Bởi vì y là đầu lĩnh của đội ngũ dị nhân, vì thế hiểu rõ ẩn tình bên trong.

“Lên đường đi.” Sở Phong nói, âm thanh không cao nhưng rất có lực.

Oành.

Toàn thân tên dị nhân bộc phát ánh sáng hùng hực. Ngọn lửa màu đỏ trùng thiên cao hơn mười mét, đại thụ chung quanh trong nháy mắt hóa thành tro tàn.

Y không muốn thúc thủ chịu trôi. Y rống to một tiếng, thôi động chút sức lực cuối cùng đánh tới Sở Phong. Một quyền oanh ra mang theo một lượng nham thạch thật lớn.

Đất đá bị y làm tan chảy, theo năm đấm của y mà bộc phát, cảnh tượng kinh khủng.

Không thể không nói, người này rất lợi hại, là một đại cao thủ. Dưới tình huống bình thường, hiếm có người nào có thể ngăn cản được.

Nhưng bây giờ trạng thái của y đã hỏng hết, đầu đau như muốn nứt ra. Sau khi thực lực tăng lên mười lần đã nhanh chóng suy yếu trở lại, không còn tác dụng gì nữa.

Sở Phong trải qua mấy lần chiến đấu, sớm đã có kinh nghiệm, thôi động quyền ấn, bộc phát sức mạnh mạnh nhất. Một con măng người màu đen to lớn hiện ra một cách chân thật, theo một quyền của hắn chạy về phía trước.

Oành.

Khu rừng bị hủy, cổ thụ sụp đổ, phát sinh một vụ nổ lớn.

Tất cả đều do hai người giao thủ với nhau.

Khụ!

Trong ngọn lửa và nham thạch, dị nhân kia ho ra máu, nắm chặt lấy tóc. Đầu

của y đau như muốn nứt ra, lại bị măng ngu ru rống to một tiếng, thất khiếu lại càng chảy máu.

Đồng thời, lồng ngực của y hơi lõm xuống, dường như đã bị trọng kích.

Một quyền của Sở Phong ngưng kết ra hình dáng cuối cùng của măng ngu ru, uy lực tuyệt luân, xuyên qua ánh lửa, đánh vào nham thạch màu đỏ, đâm vào lồng ngực của y.

“Loại thuốc mới đã làm hại ta rồi.” Dị nhân gào thét, hai mắt đỏ bừng, gương mặt méo mó, rất không cam lòng. Y ngay cả thực lực bình thường cũng không cách nào phát huy được.

Y nhìn thì uy mãnh nhưng bây giờ chỉ còn lại cái thùng rỗng.

Cùng một thời gian, Sở Phong cảm nhận được nguy hiểm, ngẩng đầu nhìn bầu trời. Một máy bay trực thăng được vũ trang đầy đủ đang quay về.

Hắn nhanh chóng di chuyển cơ thể, tránh né ra bên ngoài.

Trước đó, phi công trên không trung cũng gặp phải âm ba kinh khủng công kích. Cho dù khoảng cách hơi xa một chút, nhưng tinh thần suýt chút nữa bị sụp đổ, trực thăng cũng suýt chút nữa rơi xuống.

Y loay hoay rất lâu, lúc này mới khôi phục lại bình thường, bắt đầu oanh tạc.

Oành.

Bên trong khu rừng vang lên tiếng nổ. Đạn hỏa tiễn rơi xuống, phá hủy toàn bộ khu vực.

Dị nhân đầu lĩnh, dưới ánh lửa và loạn thạch bị bay thẳng ra ngoài. Trên

đường bay, y cảm thấy cổ mình phát lạnh, sau đó nhìn thấy được đối thủ của mình.

Sở Phong mang theo thanh đoản kiếm bổ xuống. Một luồng ánh sáng màu đen hoành không, phù một tiếng, chém đầu của y bay thẳng ra xa.

Ánh mắt thủ lĩnh dị nhân tràn đầy tuyệt vọng, đồng thời còn có chấn kinh. Đối thủ này thật sự rất đáng sợ, dám bên trong tiếng nổ lớn áp sát đến gần, thu hoạch tính mạng của y.

Sở Phong thối lui về phía sau, tiến vào khu rừng, ung dung mà tỉnh táo.

Sau đó không lâu, hắn phát hiện một cứ điểm, bên trong có mấy người đang cầm vũ khí nóng trong tay. Sở Phong chui vào, dưới ánh mắt hoảng sợ của đám người đó, ra tay một cách lạnh lùng.

Một lát sau, hắn một lần nữa nghe được tiếng máy bay trực thăng bắn xuống. Hắn lập tức nâng một khẩu súng bắn hỏa tiễn, trực tiếp bắn ra một phát.

Oành.

Giữa không trung, ánh lửa văng khắp nơi, máy bay bị bắn tan tành.

Huyện thành, trong một khu nhà cao cấp.

Tiếng đàn dương cầm khi thì giống như dòng nước nhỏ, khi thì như cánh bướm nhẹ nhàng, linh động. Âm phù chuẩn xác nhảy vọt ra từ ngón tay trắng nõn kia.

Điều này đại diện cho tâm trạng của Hứa Uyển Thanh. Cô ta đang rất thoải mái.

Tiếng đàn ngừng lại. Cô ta nhìn Mục, cười hỏi: “Đã có tin tức gì chưa?”

“Sẽ nhanh thôi, không cần lo lắng đâu.” Mục mỉm cười. Y cho rằng kết cục đã được quyết định từ lâu.

Lúc này, điện thoại reo lên, cả hai người trong phòng đều mỉm cười.

“Chết rồi... tất cả mọi người... tất cả đều chết...” Bên kia điện thoại truyền đến tiếng hít thở nặng nề. Người kia đang rất sợ hãi.

“Cậu nói cái gì?” Mục ngồi thẳng dậy.

“Tất cả dị nhân đều bị giết chết. Hãn... giống như... ma thần.” Bên kia lại truyền đến từng tiếng thở dốc. Hãn ta còn sống nhưng đã bị dọa sợ.

“Nói cho rõ ràng, chuyện gì xảy ra?” Sắc mặt của Mục thay đổi, quát tháo người kia, yêu cầu hãn ta phải nói cho rõ ràng.

“Không... A.” Đây là âm thanh sau cùng của người kia, mang theo sự hoảng sợ. Âm thanh im bật, rốt cuộc không còn nghe được câu nào.

Bên trong khu rừng, Sở Phong cầm điện thoại lên áp bên tai, nhưng bên kia không có âm thanh, rất yên tĩnh. Người đối diện đã không còn nói thêm gì nữa.

Hãn cũng không lên tiếng, cứ như vậy mà đứng im.

Cuối cùng, người kia nhanh chóng cúp máy.

Sở Phong lại tiến vào khu rừng, không ngừng tìm kiếm. Hãn giết đám người cầm vũ khí nóng trong tay, đồng thời cũng hủy đi vết tích mà hãn lưu lại.

Nửa tiếng sau, khu rừng hoàn toàn yên tĩnh.

Sở Phong lau vết máu trên thanh đoản kiếm màu đen, sau đó cắm trong ống giày, giẫm trên lá rụng, đạp trên đường núi xuất phát đến huyện thành.

Huyện thành, tòa nhà cao cấp nào đó.

Ánh nắng xuyên qua cửa sổ sát đất chiếu vào phòng. Bên trong phòng khách rộng rãi, một nam một nữ đều yên tĩnh.

Sắc mặt Hứa Uyển Thanh trắng bệch. Cô ta vừa nghe được đoạn đối thoại vừa rồi. Tiếng thở hổn hển và mệt mỏi của người bên kia đã thông báo một tin tức kinh người.

Tất cả dị nhân đều đã chết, toàn bộ bị giết. Đây thật sự là một kết quả như thế nào? Thật sự quá kinh khủng.

Mười tám dị nhân hợp lại cùng nhau, kết quả toàn bộ đều bị diệt sạch, mà cùng bị giết bởi một người. Đây là chiến tích đáng sợ đến cỡ nào? Nếu truyền đi, tất sẽ dẫn phát oanh động.

Chiến tích quá huy hoàng, đại diện cho một vị cao thủ quật khởi.

Nhất là, mười tám vị dị nhân đều uống loại thuốc mới, chiến lực tăng vọt, dưới tình huống đó lại bị bại vong, lại càng lộ ra sự đáng sợ.

Hứa Uyển Thanh ngơ ngác. Cách đây không lâu, cô ta còn đàn tấu rất nhẹ nhàng, tâm trạng thư sướng, nhưng bây giờ ngoại trừ lo lắng thì chính là kinh ngạc.

Nếu người này tìm cô ta báo thù, cô ta có thể an toàn được không?

Mười tám dị nhân, cộng thêm nhiều vũ khí hạng nặng như vậy, còn có máy bay trực thăng oanh tạc, nhưng hẳn không chết, lại còn giết chết tất cả mọi người.

Chương 73: Sợ hãi (1)

“Quái vật.” Sắc mặt cô ta trắng bệch, phun ra hai chữ. Đây đích thật là một con quái vật cường đại, kinh khủng, khiến cho cô ta bất an, tim đập thình thịch.

Nhất là, nghĩ đến vừa rồi cuộc trò chuyện gián đoạn, khiến cho cô ta không rét mà run. Người trong điện thoại còn đang kêu to, đột nhiên im bật, giống như âm thanh sau cùng của tử vong.

Mục im lặng, không lên tiếng.

Y bước đến trước cửa sổ sát đất, nhìn một bên trời, thật lâu cũng không có tiếng động. Kết quả này quá đột ngột.

“Vì sao lại như vậy?”

Y đột nhiên quay người, gương mặt rất lạnh, từ đáy mắt hiện lên ánh sáng khiến người ta run sợ. Cả phòng khách rộng rãi đều có chút lạnh lẽo.

Kết quả này đối với y mà nói, thật sự hỏng bét, khiến tâm trạng của y sa sút trầm trọng. Đây là mười tám dị nhân, một lực lượng vô cùng quan trọng trong tay y, kết quả lại chết hết?

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Ai có thể nói cho tôi biết không?” Mục đề

nén âm thanh.

Gương mặt anh tuấn không hiện lên nụ cười, cũng khó duy trì cảm giác bình thản. Lúc này, mặt y trầm xuống như nước, mang theo khí tức âm lãnh, hoàn toàn không tương xứng với khí chất nho nhã của y.

Hứa Uyển Thanh thì đang lẩm bẩm: “Thế mà lại phát sinh chuyện này? Rốt cuộc hẳn là ai? Sao có thể giết chết hơn mười dị nhân vừa mới uống thuốc mới được chứ?”

Choảng!

Mục ném ly rượu đế cao xuống mặt đất, kiếng bể óng ánh văng tứ tung, tản mát bốn phía. Y nhin không được phát ra tiếng gầm nhẹ.

“Đáng chết.” Y gầm lên.

Trước kia, y lúc nào cũng ung dung, gương mặt nở nụ cười ôn hòa, hoàn toàn không để ý chuyện này. Y cho rằng người kia chết không thể nghi ngờ, là kết cục đã được quyết định từ lâu.

Nhưng bây giờ, y nắm chặt nắm đấm, gương mặt tái xanh, khó mà che giấu được sự phẫn nộ trong lòng. Đây là một thất bại không thể tha thứ, một tổn thất rất trọng đại.

“Mục, không nên tức giận, mau tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp giải quyết chuyện này như thế nào.” Hứa Uyển Thanh nói. Cô ta tự trấn định, nhưng sâu trong lòng lại cảm thấy sợ hãi, việc này bởi vì cô ta mà xảy ra.

Nếu người kia muốn đến báo thù, nhất định sẽ tìm đến cô ta.

Trong phòng khách xuất hiện thêm một người, là một người đàn ông trung

niên khoảng năm mươi tuổi, dáng vẻ gầy gò đứng tại chỗ, nói: “Mục, đây không phải là lỗi của cậu. Ai cũng không thể ngờ được kết quả này.”

Ông ta nói rất có lý. Mười tám dị nhân cùng nhau xuất kích, cộng thêm uống thuốc kiểu mới, tuyệt có thể quét ngang một phương, giết một người thật sự quá đơn giản.

Thiên hạ này, không phải dị nhân nào cũng có thể sánh vai với Kim Cương.

Đội hình cường đại như vậy, phục kích dị nhân lạc đàn, hoàn toàn chẳng có gì phải lo lắng, nhất định sẽ bị tuyệt sát.

“Rốt cuộc là nơi nào xảy ra vấn đề? Bác Ôn, bác cho người đi thăm dò giùm cháu. Cháu muốn biết kết quả rõ ràng, cháu không cam tâm.” Nét mặt của Mục càng âm trầm hơn. Đốt ngón tay bị y bóp đến tái xanh.

“Có thể do Kim Cương ra tay hay không? Người của Bồ Đề Cơ Nhân không phải hoạt động trong khu vực đó à?” Hứa Uyển Thanh nói.

Bác Ôn khẽ giật mình, nhưng ông không tỏ thái độ gì. Dựa theo yêu cầu của Mục, ông ta phân phó người lập tức đến hiện trường điều tra kỹ càng, tìm hiểu nguyên nhân cái chết của mười tám dị nhân.

Mục cau mày. Y cũng đang hoài nghi, phải chăng Kim Cương vì y mà đến?

Nhưng căn cứ vào số liệu, dị nhân có được cơ thể bất hoại vẫn còn đang trên đường, nhanh nhất cũng phải chiều nay mới đến nơi.

“Đi thăm dò thử xem phải chăng Kim Cương đã lén lút đến trước đó rồi không?” Mục lạnh lùng nói.

Bác Ôn gật đầu. Ông ta bắt đầu sắp xếp nhân thủ, điều động tài nguyên nhân

mạch, điều tra kỹ càng động tĩnh nhân vật quan trọng nhất của Bồ Đề Cơ Nhân.

Một máy bay trực thăng cỡ nhỏ cất cánh, nhanh chóng bay đến khu rừng cách đó tám mươi dặm, điều tra nguyên nhân cái chết của mười tám dị nhân và manh mối tại hiện trường.

Mặc dù những người này không phải cao thủ, nhưng thăng ở kinh nghiệm phong phú.

Khi tiến vào khu rừng, bọn họ cảm thấy sợ hãi. Mười tám dị nhân đều bị cắt cổ, thậm chí có mười ba người đầu bị cắt xuống đất.

Rõ ràng, bọn họ đều chết trong tay một người. Hơn nữa còn là cường thế chém giết, nhìn vết tích hiện trường, cũng chỉ có mấy người kịch liệt chiến đấu.

Những dị nhân còn lại căn bản không phải là đối thủ của người kia. Tất cả đều trong thời gian ngắn bị chém rụng thủ cấp. Kết quả này khiến bọn họ rùng mình.

“Chẳng lẽ Kim Cương đã đến?” Có người run giọng hỏi.

Ngoại trừ Kim Cương và ba người kia, còn có dị nhân nào đạt đến chiến lực đó sao?

Khu rừng được bọn họ tìm kiếm tỉ mỉ một lần, nhưng hoàn toàn không có manh mối quan trọng nào về người kia cả. Hẳn giống như đã xóa đi vết tích sau đó vậy.

Huyện thành, trong khu nhà cao cấp.

Mục nhận được báo cáo, mặt càng trầm như nước.

“Mười tám dị nhân bị lợi khí chặt đứt đầu. Vết thương của mọi người đều là vết thương trí mạng. Người kia cường thể mà lẳng lẹ, chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.” Bác Ôn nhìn báo cáo, sau đó lên tiếng.

“Nghe nói Kim Cương có hai loại binh khí, một trong số đó là Hàng Ma Xử. Nhưng trong tình huống bình thường, hẳn ta sẽ không vận dụng. Ngoài ra, hẳn ta còn có một thanh đao, đã từng dùng mấy lần, vô cùng sắc bén.” Hứa Uyển Thanh nói.

Đúng lúc này, có người đưa lên một phần mật báo. Sau khi bác Ôn nhận lấy, sắc mặt lập tức thay đổi.

“Cái gì? Kim Cương đã thật sự đến, mà còn đến vào sáng sớm hôm nay?” Hứa Uyển Thanh tiếp nhận mật báo, nhìn thoáng qua, lập tức chấn kinh.

“Kim Cương đến thật rồi.” Mục phản nộ, gương mặt méo mó, một chương vỡ lên bàn, khiến chiếc bàn nổ tung.

Y khó mà duy trì được sự nho nhã. Bây giờ, y nhịn không được mà tức giận. Kim Cương đến, điều này có ý nghĩa như thế nào? Có lẽ chỉ có người này ra tay mới có thể giải thích thông hết thảy.

Bằng không, ai sẽ có được năng lực như thế chứ? Dưới tình huống phạt đao hoành thiên, tuyệt đối có thể giết chết mười tám dị nhân. Cho dù uống thuốc loại mới cũng không được.

Tổn thất quá lớn.

“Theo tin tức đáng tin cậy, sau khi Kim Cương chạy đến, đúng là đã ra ngoài, sau đó vào rừng, đến nay còn chưa về. Chỉ là không biết hẳn ta có đi

đến hướng đó hay không?” Bác Ôn nói.

“Kim Cương, tôi và anh không xong đâu.” Mực giận dữ, khóe mắt hiện lên sát khí, ôn tồn lễ độ đã mất sạch. Một ngọn lửa giận đang đốt cháy trong lòng bọn họ.

“Người kia đâu? Chẳng lẽ cũng không đến đó sao?” Hứa Uyển Thanh nghi hoặc. Người đứng đằng sau Sở Phong không xuất hiện sao?

Sau đó, cô ta lại cảm thấy thoải mái. Kim Cương tham dự vào. Điều này dính đến tranh đấu giữa Bồ Đề Cơ Nhân và Sinh Vật Thiên Thần, Sở Phong chết ở đây chỉ có thể được coi là chết vô ích.

Hai quái vật khổng lồ đối kháng nhau. Cao thủ xuất kích, một người phàm đi ngang qua, bất hạnh gặp nạn, còn trách được ai? Chỉ xem là hãn không may mà thôi.

Hứa Uyển Thanh thở phào một hơi, cảm thấy không có vấn đề gì. Ngay cả vị cao thủ sau lưng Sở Phong cũng không biết chân tướng, đoán chừng chỉ có thể bắt đặc dĩ.

Chương 74: Sợ Hãi (2)

Trong khu rừng, Sở Phong một đường đi nhanh, từ xa nhìn thấy huyện thành, dần dần thả lỏng bước chân.

“À đàn bà kia ác độc quá. Nếu trực tiếp giết chết cô ta thì không khỏi tiện nghi cho cô ta quá rồi.” Hãn lẩm bẫm.

Sở Phong nghĩ đến cô gái lái xe đến đón hãn. Cô ấy còn rất trẻ, mấy nốt tàn

nhang trên mũi khiến cô ấy nhìn rất bình dân, lại còn hay nở nụ cười. Khi hẳn từ chối lên xe cùng với cô, cô còn có chút không biết làm sao. Cuối cùng cô lại chết thảm như vậy, ngay cả chiếc xe cũng bị chia năm xẻ bảy.

“Phát rồi rồi.” Ánh mắt Sở Phong mang theo sát khí.

Khi hẳn ra tay với kẻ địch của mình, mặc dù vô tình, quả quyết sát phạt nhưng trong lòng cũng có lúc mềm yếu, không nhìn được người thiện lương, người yếu ớt bị ức hiếp.

“Giết cô sớm quá thì có lợi cho cô rồi. Bây giờ phải để cho cô vượt qua sự sợ hãi trong lòng.” Sở Phong đối với cô gái kia chán ghét vô cùng.

Hắn lấy điện thoại liên lạc với Lâm Nặc Y.

Rất nhanh đã có người bắt máy.

Sở Phong hỏi thẳng Lâm Nặc Y mấy ngày trước ai đã giữ điện thoại của cô.

Lâm Nặc Y hỏi hẳn có chuyện gì xảy ra, nhưng Sở Phong không nói gì, trực tiếp cúp máy.

Sau đó không lâu, Hứa Uyển Thanh rời khỏi tòa nhà cao cấp, chạy đến chỗ Lâm Nặc Y.

“Uyển Thanh, cậu có liên lạc với Sở Phong hay không?” Lâm Nặc Y có được vẻ đẹp vô cùng mỹ lệ, da thịt trắng muốt, thon thả. Hiện tại cô đang đứng trước cửa sổ nhìn về phía xa.

“A, đúng vậy. Khi biết mình không phải cậu, chúng tôi đã trò chuyện vài câu đơn giản rồi cúp máy.” Tâm trạng Hứa Uyển Thanh rất thả lỏng, tùy ý trả lời một câu.

“Có đúng như vậy không? Có phải cậu có gì giấu mình hay không?” Lâm Nặc Y quay đầu lại. Mái tóc dài xõa xuống hai bên chiếc cổ trắng ngần, mang theo gương mặt lạnh lùng tinh xảo, ánh mắt mỹ lệ mà thâm thúy, khiến cho Hứa Uyển Thanh cảm thấy áp lực không nhỏ.

“Không có mà.” Hứa Uyển Thanh làm ra vẻ kinh ngạc.

“Dựa vào sự hiểu biết của tôi đối với Sở Phong, nhất định có việc.” Lâm Nặc Y nói.

“Anh ta đến đây rồi à? Anh ta nói gì với cậu thế? Anh ta không phải hẹp hòi như vậy chứ? Lần trước mình nói chuyện với anh ta cũng không được hòa hoãn cho lắm.” Hứa Uyển Thanh hờ hững nói. Cô ta biết, người kia vĩnh viễn sẽ không xuất hiện nữa.

“Cậu ấy còn chưa đến, nhưng vừa nãy nói chuyện, mình thấy cậu ấy đối với cậu cũng không chỉ có thành kiến đơn giản như vậy?” Lâm Nặc Y nhìn chăm chăm Hứa Uyển Thanh.

“Vừa nãy?” Hứa Uyển Thanh bị dọa đến ngón tay run rẩy, suýt chút nữa làm rơi tách trà xuống đất, nhưng cô ta vẫn che giấu được.

Lâm Nặc Y cười lạnh: “Nói thật đi.”

“Thật sự không có cái gì mà.” Hứa Uyển Thanh cố gắng trấn định, nhưng từ sâu trong nội tâm lại sợ hãi vô cùng. Người kia không có chết?

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Cô ta cảm thấy thấp thỏm, lo âu. Sở Phong sẽ đến thật sao?

Lúc này, trong lòng cô ta đang run sợ, sinh ra đủ loại suy nghĩ. Hẳn thật sự

còn sống. Cái này.... Quá đáng sợ.

Trong nháy mắt, Hứa Uyển Thanh nghĩ đến rất nhiều chuyện. Cô ta cảm thấy lưng của mình đang bốc lên luồng khí lạnh, cơ thể hơi chết lặng.

Cô ta đang sợ, đang khủng hoảng, không biết nên làm cái gì? Cô ta muốn rời khỏi, nhưng Lâm Nặc Y đang theo gót chừng cô ta.

“Lát nữa Sở Phong sẽ đến.” Lâm Nặc Y nói. Trên thực tế, Sở Phong cũng không nói lúc nào sẽ đến, thậm chí cũng không xác định sẽ đến hay không.

Bởi vì cô có thể cảm giác được, Sở Phong đang che giấu một sự tức giận.

Trong khoảnh khắc, trên lưng Hứa Uyển Thanh xuất hiện một tầng mồ hôi lạnh. Sở Phong sắp đến? Còn cô ta thì chỉ có thể chờ đợi ở chỗ này, không cách nào thoát đi. Chuyện này đối với cô ta mà nói, là một sự thống khổ, dày vò đến đáng sợ.

Quá sợ hãi, cô ta cảm thấy cái gì cũng không che giấu được. mặc dù có chị của cô ta che chở, sợ rằng cái giá phải trả cũng rất khổng lồ.

“Uyển Thanh, cậu không thoải mái sao? Sắc mặt của cậu hơi trắng bệch kìa.” Lâm Nặc Y hỏi. Đây cũng là lời quan tâm, nhưng lại thiếu đi mấy phần ấm áp.

Trong lòng Hứa Uyển Thanh đánh bộp một cái. Cô ta biết, Lâm Nặc Y đang bất mãn với cô ta. Lâm Nặc Y muốn thông qua sự “lạnh lùng ấm áp” này mà chinh cô ta.

“Đúng vậy, mình nghĩ ngơi không được tốt, bị cảm lạnh mất rồi.” Hứa Uyển Thanh mỉm cười yếu ớt, sờ lên gương mặt tái nhợt của mình, biểu hiện sự áy náy, sau đó đứng lên cáo từ.

Nhưng Lâm Nặc Y không chờ cô ta nói ra miệng, lập tức lấy một chai thuốc màu lam bảo Hứa Uyển Thanh uống, đồng thời bảo cô ta ở đây nghỉ ngơi, không có ý định để cô ta rời đi.

Tim của Hứa Uyển Thanh thiếu chút nữa nhảy ra ngoài. Bởi vì cô ta nhìn thấy cái chai chứa chất lỏng màu xanh lam to bằng ngón tay cái tương tự với cái chai trong tay Mục.

Cách đây không lâu, mười tám dị nhân cũng đã uống loại thuốc này.

Đây là ý gì? Trong lòng Hứa Uyển Thanh trở nên khẩn trương, không khỏi bồn chồn, càng lúc càng bất an.

“Đây là loại thuốc đặc biệt mới sáng chế, có thể giúp tăng khả năng miễn dịch và tinh lực cho cơ thể. Cậu uống vào đi, một lát sau sẽ có tác dụng thôi.” Lâm Nặc Y bình thản nói.

Hứa Uyển Thanh hơi chần chừ, tiếp nhận cái chai, xem đi xem lại, hẳn không phải cùng loại thuốc với Mục. Màu sắc này hơi nhạt, tuy nhiên nó vẫn khiến cho cô ta cảm thấy căng thẳng.

“Uyển Thanh, rốt cuộc là cậu đã làm cái gì? Đừng giấu diếm mình. Cậu cũng biết tính cách của mình rồi đấy.” Lâm Nặc Y nhìn chăm chăm vào Hứa Uyển Thanh.

Hứa Uyển Thanh mỉm cười, nhưng trong lòng phát lạnh. Sau khi nghĩ đến đủ loại khả năng, cô ta hơi run rẩy. Cho dù Lâm Nặc Y không có khả năng đến với Sở Phong, nhưng cũng không muốn hẳn xảy ra bất trắc.

Nếu Sở Phong chết thì cũng thôi đi. Dù sao cũng có Bồ Đề Cơ Nhân và Kim Cương làm bia đỡ đạn, vừa lúc xóa hết mọi vết tích, nhưng điều khiến cô ta

sợ hãi chính là người này còn sống.

“Trong cuộc trò chuyện lần trước, mình và Sở Phong cãi nhau vài câu, mình nói anh ta không xứng với cậu. Mình nghĩ anh ta nhất định sẽ rất hận mình.” Giọng của Hứa Uyển Thanh rất nhẹ, nhìn Lâm Nặc Y, nói tiếp: “Mình cảm thấy anh ta không thích hợp với cậu. Hai người là hai thế giới khác nhau.”

Cô ta dùng lời nói dối để che lấp, tận lực kéo dài thời gian. Cho dù Sở Phong đến, cô ta cũng muốn dựa vào cái này mà tranh luận, không thừa nhận cô ta đã làm qua những chuyện đó.

“Cậu làm cho mình thất vọng quá.” Lâm Nặc Y bình thản nói ra câu này, nhìn không ra trong lòng cô đang thật sự nghĩ chuyện gì nữa.

Hứa Uyển Thanh thấp thỏm. Cô ta cảm thấy có chút không ổn. Bởi vì Lâm Nặc Y quá thông minh. Cho dù còn chưa nhận được tin tức, cũng không có chứng cứ, nhưng cô đã có thể suy đoán ra được.

Đúng lúc này, điện thoại của Lâm Nặc Y vang lên.

“Lái xe mà em phải đến đón anh nửa đường đã bị hỏa tiễn bắn nổ tung. Cô ấy đúng là rất đáng thương.” Là Sở Phong gọi

Mặc dù Lâm Nặc Y đã đoán ra được điều gì đó, nhưng cũng không nghĩ đến chuyện lại nghiêm trọng như vậy. Cô đột nhiên quay người nhìn Hứa Uyển Thanh, đôi mắt đẹp sáng lên.

Chương 75: Gặp Nhau (1)

Hứa Uyển Thanh “a” một tiếng. Ánh mắt kia giống như kim châm, khiến hai mắt của cô ta đau lên, trong lòng hốt hoảng.

Đồng thời, vừa rồi cô ta cũng nghe tiếng Sở Phong, trong lòng lại càng rối loạn. Người kia thật sự không chết.

Tại sao lại như vậy? Lúc đó hã không có ở trong xe sao? Điều này khiến Hứa Uyển Thanh e ngại, đồng thời cũng có chút oán giận. Vì sao hã lại không chết? Nếu hã chết, hết thảy đều có thể xóa sạch.

Có một số người luôn luôn như thế, không bao giờ nghĩ đến nguyên nhân là ở phía mình.

“Mục nhất định sẽ cứu mình.” Hứa Uyển Thanh cầu nguyện trong lòng. Cô ta vì Mục nên mới làm những chuyện này.

“Chú Tiền, mau dẫn cô ấy đi. Đừng quên cô ấy là dị nhân, phải dùng loại xích hợp kim kiểu mới nhất mới được.” Lâm Nặc Y bình tĩnh nói.

Hứa Uyển Thanh lập tức ngậy ra, phịch một tiếng, sắc mặt trắng bệch, một chút máu cũng không có. Cô ta hoảng sợ, cảm giác hai tai vang lên ong ong.

Cô ta biết, chỉ có dị nhân phạm phải tội lớn mới bị đối xử như vậy, dùng kim loại hiếm làm thành gông xiềng trói lại. Một khi bị trói, đừng hòng nghĩ đến chuyện chạy trốn, cuối cùng cũng sẽ bị nghiêm trị.

Một người đàn ông trung niên hơi mập bước đến, gương mặt hiền lành, ngày thường nhìn rất hòa ái nhưng lúc này lại lạnh lùng, trung thành chấp hành mệnh lệnh Lâm Nặc Y.

“Nặc Y, sao cô lại đối xử với tôi như vậy?” Hứa Uyển Thanh kêu to một tiếng.

“Cô là trợ thủ của tôi, tôi rất tin tưởng cô. Trong khoảng thời gian tôi không thể liên lạc với bên ngoài, cô đã giúp tôi xử lý mọi chuyện. Nhưng cô đã chạm đến ranh giới cuối cùng của tôi.” Lâm Nặc Y lạnh lùng nói.

Dáng người của cô cao gầy, cực kỳ mỹ lệ, khiến Hứa Uyển Thanh phải ghen ghét. Nhưng một khi Lâm Nặc Y tức giận, lập tức có một sự lạnh lẽo có thể đông cứng người ngoài ngàn dặm, rất lạnh lùng.

Mặc dù Hứa Uyển Thanh cũng rất xinh đẹp, nhưng lại mặc cảm, tự ti. Cô ta rất sợ hãi. Bây giờ bị khí thế của Lâm Nặc Y đè ép, một câu cũng không thể nói nên lời.

Lâm Nặc Y vung tay lên, bảo chú Tiễn đưa Hứa Uyển Thanh đi.

“Sở Phong, anh đang ở đâu vậy? Em đến đón anh?” Lâm Nặc Y nói.

“Đã đến huyện thành rồi.”

“Em vốn định bắt anh mời em ăn đặc sản ở đây. Bây giờ xem ra, em phải mời anh rồi.” Lâm Nặc Y nói.

Sở Phong biết, Lâm Nặc Y có ý định riêng, hình như cô đang biểu đạt sự áy náy.

Hắn đọc một địa chỉ, sau đó không lâu, một chiếc xe con màu đen đậu ở ven rừng. Lâm Nặc Y nói: “Lên xe đi.”

Sở Phong dò xét: “Màu đỏ? Màu này chẳng tương xứng với sự lạnh lùng của em gì cả. Anh cho rằng em sẽ lái xe màu lam đến.”

“Lên đi, ba hoa quá.” Lâm Nặc Y mỉm cười. Hôm nay cô không mặc váy

dài, chỉ mặc chiếc quần ngắn, áo phông, chẳng liên quan gì đến hàng hiệu cả.

Rất nhanh, bọn họ bước vào một nhà hàng.

Nơi này rất bình yên. Tiếng nhạc êm dịu, đèn thủy tinh treo tường, đá cẩm thạch trên mặt đất. Mặc dù không thể so sánh với thành phố lớn, nhưng ở huyện thành như vậy đã là một nhà hàng rất tuyệt rồi.

Nơi này chủ yếu là sạch sẽ.

Từ trong xe bước ra, hai người sóng vai nhau bước vào nhà hàng. Sở Phong tất nhiên chú ý đến cách ăn mặc đơn giản của cô.

Nhưng, sự tùy ý này cũng thể hiện ra được dáng người của cô. Thân cao 1m70, đôi chân thẳng tắp cân xứng, trắng bóc, vô cùng chói mắt.

“Thế nào?” Lâm Nặc Y quay đầu nhìn hăn.

“Đã lâu không gặp, bây giờ thấy em ở trước mắt, tất nhiên phải nhìn kỹ một chút rồi.” Sở Phong vừa cười vừa nói.

Lâm Nặc Y thật sự bó tay với hăn. Lần nào hăn cũng nói mấy chuyện vô lương bằng khí khái hào hùng. Có thể nói là hăn thẳng thắn, nhưng cũng có thể nói hăn khốn kiếp.

“Anh vẫn không thay đổi.” Lâm Nặc Y nói, mang theo nụ cười. Cô cũng không chán ghét tính cách này của Sở Phong. Nói đến lúc trước, bọn họ quen nhau cũng chính vì vậy.

Khi còn đi học, có ai dám chọc giận cô. Một đám người theo đuổi đều cần thận từng li từng tí, chỉ sợ cô không vui, sợ cô không cao hứng. Thậm chí

bởi vì khí chất lạnh lùng của cô, chín trên mười người đều không có đủ dũng khí để tiến lên.

Chỉ có cái tên Sở Phong mới gặp lần đầu tiên đã cướp chỗ ngồi của cô, còn dám lấy giấy ghi sẵn tên cô gấp thành máy bay, rồi trước mặt cô thổi một hơi bay ra ngoài cửa sổ.

Lúc đó, người này thật sự rất ghê tởm nhưng lại làm cho cô không cách nào tức giận, cuối cùng vì thế mà quen hẳn.

“Nào, để cho anh nhìn một chút xem em có thay đổi gì hay không.” Sở Phong mỉm cười, lại càng thêm không kiêng nể gì, trên dưới dò xét, từ gương mặt mỹ lệ đến chiếc cổ trắng ngần, một đường thẳng xuống dưới.

“Khốn kiếp, ngồi xuống đi.” Cho dù Lâm Nặc Y rất lạnh lùng, ngày thường khó mà nhìn thấy cô mỉm cười, nhưng bây giờ khóe miệng cũng không thể không vênh lên, thu hồi sự lạnh lùng.

“Cười như vậy rất dễ nhìn, cảnh đẹp ý vui.” Sở Phong nói, sau đó giúp cô kéo ghế dựa ra, đề hai vai của cô ngồi xuống.

Cách đó không xa, chú Tiên sau khi nhìn thấy, lông mày nhướng lên, cuối cùng giả bộ làm như không thấy, nhàn nhã nhìn ra ngoài cửa sổ.

“Xin lỗi.” Sau khi ngồi xuống, Lâm Nặc Y nói.

“Đừng như vậy, không phải anh không có việc gì ư? Được rồi, chỉ là tiếc cho cô gái kia mà thôi.” Sở Phong lắc đầu.

“Vâng, em sẽ bù đắp cho người nhà của cô ấy.” Lâm Nặc Y cau mày. Mặc dù ngày thường cô ít cười, nhưng tâm cũng không lạnh.

Sở Phong gật đầu.

“Máy ngày qua, anh có còn gặp nguy hiểm gì nữa không?” Lâm Nặc Y hỏi.

“Một cô gái bàn tay mọc đầy dây leo, một con dơi, một con nhện, bốn quái vật toàn thân đầy vảy, còn có một đám người cầm súng đến tìm anh.” Sở Phong hờ hững đáp.

Lâm Nặc Y ngồi thẳng, ánh mắt lập lóe. Cô nhìn về phía chú Tiên đang ngồi cách đó không xa: “Giám sát Hứa Uyển Thanh cho chặt chẽ, ai cũng không được tiếp cận.”

“Được.” Chú Tiên quay người ra ngoài phân phó.

“Em sẽ cho anh một câu trả lời thỏa đáng.” Lâm Nặc Y nghiêm túc nhìn Sở Phong.

“Em định xử lý cô ta như thế nào?” Sở Phong hỏi.

Lâm Nặc Y vén tóc mái, lộ ra vầng trán trắng muốt. Đôi mắt xinh đẹp mang theo sự lạnh lẽo: “Cô ta đã đi quá giới hạn rồi, trước phế bỏ tư cách dị nhân của cô ta đã.”

Sở Phong kinh ngạc. Có biện pháp phế bỏ dị nhân sao?

“Nhưng em cũng muốn anh hiểu, muốn nghiêm trị cô ta cũng cần phải có thời gian. Bởi vì chú út của em sắp cưới chị của cô ta. Chú đã từng căn dặn em phải chiều cố cô ta một chút. Em cần phải nói trước với chú út về việc này.” Lâm Nặc Y kiên nhẫn giải thích.

“Thế trừng phạt nghiêm khắc nhất đối với cô ta là gì?” Sở Phong hỏi thêm. Bởi vì hẳn thật sự rất căm hận cô gái đó.

“Trùng phạt nghiêm khắc nhất chính là cô ta sẽ không còn xuất hiện nữa.”
Lâm Nặc Y nói.

Sở Phong gật đầu: “Nhưng anh hơi lo lắng. Người cứu anh rất nóng nảy, anh sợ người đó sẽ làm ra một số việc trước.”

Ánh mắt Lâm Nặc Y hiện lên vẻ ngạc nhiên. Cô bình thường vốn lạnh lùng, bây giờ lại tò mò khó có được: “Em vẫn muốn hỏi là ai đã giúp anh. Đương nhiên, nếu không tiện thì anh có thể không cần nói.”

“Bạn của ba mẹ anh. Em cũng biết, nhà anh ở thành phố lớn phía Bắc. Chỉ khi nào nghỉ hè anh mới về đây. Bây giờ xuất hiện đủ loại người kỳ lạ, mà người bạn của cha mẹ anh cũng phát sinh thay đổi. Người đó rất mạnh. Cha mẹ rất nhớ anh, nhưng đường xá xa xôi, lại nguy hiểm, cho nên cha mẹ mới nhờ người bạn đó đến tìm anh, muốn đưa anh về thành phố lớn phía Bắc.”
Sở Phong đáp.

Chương 76: Gặp Nhau (2)

Hắn cảm thấy, bây giờ vẫn nên khiêm tốn một chút. Nếu nói hắn giết chết mười tám dị nhân, sẽ rất thảm.

Thời thế lúc này nên yên tĩnh ẩn núp mới là khôn ngoan. Khi nào mạnh hơn thì hãy khoe khoang bốn phía.

Đồng thời, hắn cũng không định dùng năng lực có thể đánh bại dị nhân để thu hút Lâm Nặc Y, vẫn hỏi lại điều gì cả.

Thích thì chính là thích, không thích thì chính là không thích, cũng chẳng

liên quan gì đến cường đại, thân phận và địa vị.

Có lẽ hẳn đã quá lý tưởng hóa mọi chuyện, nhưng đây chính là thứ hẳn theo đuổi lúc này, cũng là quan niệm của hẳn, không muốn dùng sự mạnh lên của bản thân để đổi lấy bất cứ thứ gì.

“Có người như vậy sao?” Lâm Nặc Y nhẹ gật đầu.

“Sáng nay, chính người đó đã phản đối anh lên xe, nhờ thế mà anh mới tránh thoát được một kiếp.” Sở Phong cảm thán.

Lúc này, điện thoại của Lâm Nặc Y vang lên. Là Mục tìm cô.

Cô nhấn nút nghe, bên kia truyền đến một giọng nam trẻ tuổi tương đối dễ nghe, nhưng bây giờ lại có vẻ hơi trịnh trọng.

“Nặc Y, có lẽ chúng ta sẽ đổi mặt với Bồ Đề Cơ Nhân sớm hơn một chút.” Y nói cho Lâm Nặc Y biết sáng hôm nay Kim Cương đã ra tay đánh lén, diệt sạch một lực lượng quan trọng trong tay y. Sau khi mười tám dị nhân uống thuốc xong vẫn chết trận như cũ.

“Tôi biết rồi.” Lâm Nặc Y cúp máy.

Cô nhẹ nhàng gõ mặt bàn, lộ ra vẻ suy tư. Sau khi yên tĩnh lại, gương mặt mỹ lệ lại càng động lòng người.

“Làm sao vậy? Có chuyện gì khó xử sao?” Sở Phong hỏi.

“Một người đứng đầu dị nhân tên là Kim Cương đã tập sát mười tám dị nhân của Sinh Vật Thiên Thần, cũng ngay lúc xe chở anh bị tập sát trên đường. Đúng thật là trùng hợp.” Lâm Nặc Y mỉm cười đáp.

Đôi mắt xinh đẹp của cô sáng lên, sau đó ngẩng đầu nhìn Sở Phong, hỏi: “Anh nói cho em biết đi, có phải người sau lưng anh đã giết chết mười tám dị nhân kia không? Em sẽ không trách người đó đâu.”

“Kim Cương? Oa nhi này... quá sức rồi.” Sở Phong nói. Đây thật sự nằm ngoài dự liệu của hắn.

Hắn nói tiếp: “Người giúp anh không ra tay, vẫn luôn đi theo anh, cho đến khi đưa anh đến huyện thành, đi ngang qua nơi đó mới nhìn thấy một chiếc xe bị nổ tung, xác định có người muốn hại anh, nhưng người đó không tham gia vào chuyện này.”

‘Anh cảm thấy, mười tám dị nhân đó vốn có ác ý với mình, nhưng rất không may, bọn họ lại gặp phải Kim Cương.’ Sở Phong cũng không nhiều lời, nói như vậy là đủ rồi.

Bây giờ có thể tránh được vòng xoáy thì tránh. Hắn sống chết mặc bây, muốn đám người kia đi tìm Kim Cương.

“Kim Cương, không phải tôi có lỗi với anh, là đám người kia đáng chết. Nhưng nói thật tôi phải cảm ơn anh.” Sở Phong nói thầm trong lòng.

Lâm Nặc Y nhìn hắn, cũng không nhắc lại chuyện này. Cô không có ý định truy cứu đến cùng.

“Anh muốn ăn gì?” Cô mỉm cười, chính giữa đôi môi đỏ là hàm răng óng ánh. Người vốn không hay cười, trong lúc này lại tuyệt mỹ phong tình, vô cùng động lòng người.

Nhưng một câu tùy ý của Sở Phong đã phá hủy ý cảnh.

Hắn la lớn: “Ông chủ, trước cho tôi mười cân thịt bò.”

Chính giữa trán Lâm Nặc Y hiện ra hắc tuyến, cảm thấy cũng may đây không phải nhà hàng cao cấp. Đồng thời cũng không có người bên cạnh. Nếu không sẽ rất mất mặt.

“Anh là quý chết đói à?” Cô giận dữ, nhưng cuối cùng lại không nhịn được cười.

“Em không biết đâu, gần đây anh đặc biệt thích ăn thịt bò, nhưng lại không ăn được. Bây giờ anh thèm đến sắp chết rồi, vừa nghĩ đến là lại chảy nước miếng.” Sở Phong nghiêm túc nói.

Lâm Nặc Y phì cười: “Được rồi, nếu anh thích ăn thịt ngon, em sẽ gọi cho anh mỗi loại một bàn, đủ để cho anh ăn.”

“Không cần đâu, anh chỉ muốn ăn thịt bò.” Sở Phong từ chối thẳng thắn.

Nhìn biểu hiện nghiêm chỉnh của hắn, Lâm Nặc Y không nhịn được cười. Người này vẫn luôn thoải mái, luôn tùy ý như vậy, trước giờ chưa từng làm ra vẻ cao nhã.

Nhưng lần này cô đã hiểu lầm Sở Phong rồi. Thật sự là hắn rất muốn ăn thịt bò. Mấy ngày qua, từ lúc trong nhà xuất hiện một con Ngưu Ma Vương, thịt bò lập tức chia tay với hắn.

Thịt bò tái, thịt bò kho tương, cà ri bò, thịt bò thăn vàng... Đương nhiên còn có thịt bò bít tết, nói chung là cả một bàn đầy thịt bò.

Nếu con ghé vàng ở đây, không lật bàn là không được.

Đây chính là khiêu khích trắng trợn. Cả một bàn thức ăn không giống nhau, quan trọng đều lấy thịt bò làm nguyên liệu chính, cách nấu nướng rất đa

dạng.

Cho dù là canh, cũng là canh thịt bò Tây Hồ. Thậm chí, cuối cùng còn đưa cho Sở Phong hai mươi xiên thịt bò Tân Cương.

Nhìn thấy bàn đồ ăn, Sở Phong khó tránh khỏi có chút chột dạ. Nếu hẳn ăn hết, về đến nhà, có khi nào bị con ghé vàng người ra được hương vị hay không?

Nếu như để cho nó biết, không liều mạng với hẳn là không được.

Nhưng, sau khi ăn, hẳn lập tức mặc kệ hết thảy, luôn miệng khen ngon, cảm ơn vị đầu bếp đã hao tổn tâm trí, dùng thịt bò làm ra một bàn đồ ăn phong phú như vậy.

Vừa ăn cơm, hai người vừa nhẹ giọng trò chuyện.

Nói đến một số việc, ví dụ như bạn học. Vì là bạn học chung, bọn họ có rất nhiều lời để nói. Nhưng dính đến chuyện cũ của hai người, cả hai đều tự động dừng lại.

Sở Phong cảm nhận được, Lâm Nặc Y hoàn toàn cố ý tránh né chuyện này. Khi nói chuyện, cô vẫn rất bình thản.

Hẳn sống rất lạc quan, nhưng không có nghĩa là mặt dày mày dạn, cũng không muốn thử bất cứ điều gì, dùng thái độ bình thản trò chuyện với cô. Cả hai đều có thể tránh được chuyện xấu hổ có khả năng xuất hiện.

Nói chuyện thật lâu, từ đại học đến hiện tại và kịch biến kinh thiên động địa gần đây.

Sở Phong hơi cảm khái. khắp nơi xuất hiện dị tượng, ngày nào cũng thay

đổi. Nhất là khoảng thời gian gần đây, tuy không dài lắm nhưng lại lật đổ cuộc sống rất nhiều năm của hẳn.

Lâm Nặc Y nghe xong, có chút áy náy. Cô nói thẳng, cô đã dự cảm được thế giới này sẽ phát sinh dị biến, nhưng không nghĩ đến lại kịch liệt như vậy.

Bởi vì đây là thời đại hậu văn minh. Trong năm tháng dài đằng đẵng này đã từng xảy ra những biến hóa thần bí, ảnh hưởng rất lớn, đối với người thường mà nói thì rất khó lý giải.

Nhưng Sinh Vật Thiên Thần biết, cũng từng tiếp xúc qua chân tướng.

Tuy nhiên, điều này dường như dính đến một số cấm kỵ. Lâm Nặc Y cũng có chỗ cố kỵ. Cô ám chỉ cho Sở Phong biết một số việc, nhưng không cách nào để lộ hết toàn bộ ra ngoài.

Khi cô kể một số chuyện cũ, Sở Phong luôn chú ý lắng nghe, chăm chú suy nghĩ.

Cuối cùng, Lâm Nặc Y hỏi Sở Phong, phải chăng muốn rời khỏi nơi này đến nơi khác không, ví dụ như thành thị lớn phía Bắc. Bởi vì núi Thái Hành Sơn sắp không bình yên, sẽ có ngày có rất nhiều dị nhân chạy đến.

Nói chuyện thật lâu, từ đại học đến hiện tại và kịch biến kinh thiên động địa gần đây.

Sở Phong hơi cảm khái. Khắp nơi xuất hiện dị tượng, ngày nào cũng thay đổi. Nhất là khoảng thời gian gần đây, tuy không dài lắm nhưng lại lật đổ cuộc sống rất nhiều năm của hẳn.

Lâm Nặc Y nghe xong, có chút áy náy. Cô nói thẳng, cô đã dự cảm được thế giới này sẽ phát sinh dị biến, nhưng không nghĩ đến lại kịch liệt như vậy.

Bởi vì đây là thời đại hậu văn minh. Trong năm tháng dài đằng đẵng này đã từng xảy ra những biến hóa thần bí, ảnh hưởng rất lớn, đối với người thường mà nói thì rất khó lý giải.

Chương 77: Thời Kỳ Ngủ Đông

Nhưng Sinh Vật Thiên Thần biết, cũng từng tiếp xúc qua chân tướng.

Tuy nhiên, điều này dường như dính đến một số cấm kỵ. Lâm Nặc Y cũng có chỗ cố kỵ. Cô ám chỉ cho Sở Phong biết một số việc, nhưng không cách nào để lộ hết toàn bộ ra ngoài.

Khi cô kể một số chuyện cũ, Sở Phong luôn chú ý lắng nghe, chăm chú suy nghĩ.

Cuối cùng, Lâm Nặc Y hỏi Sở Phong, phải chăng muốn rời khỏi nơi này đến nơi khác không, ví dụ như thành thị lớn phía Bắc. Bởi vì núi Thái Hành Sơn sắp không bình yên, sẽ có ngày có rất nhiều dị nhân chạy đến.

“Có lẽ sẽ như vậy. Một thời gian nữa, có thể anh sẽ đi.” Sở Phong nói thẳng. Hắn đã sớm đọc được những tin tức phô thiên cái địa trên internet.

Hắn nghiêm túc nhắc nhở Lâm Nặc Y, nhất định phải cẩn thận, bảo vệ bản thân thật tốt. Dù sao dị nhân đến núi Thái Hành Sơn cũng quá nhiều, ngay cả Kim Cương cũng đích thân đến, khẳng định không thể thiếu đại chiến.

Lâm Nặc Y gật đầu, biểu hiện đã biết, sẽ chú ý an toàn của mình. Đồng thời cô cũng uyển chuyển biểu đạt, muốn đưa Sở Phong lập tức rời đi.

Sở dĩ gặp nhau, chính là vì cô muốn đưa tiễn hẳn.

Hiện tại, cô biết có một đại cao thủ đứng sau lưng Sở Phong, có thể sẽ đem hẳn đi, cô cũng không kiên trì nữa.

“Anh biết núi Thái Hành Sơn rất nguy hiểm, sẽ không chủ động đi trêu chọc đám dị nhân đó đâu.” Sở Phong cười nói.

“Không chỉ như vậy.” Lâm Nặc Y lắc đầu. Cô nghĩ đến một số việc, hơi suy nghĩ một chút, cẩn thận tìm từ ngữ, nói cho Sở Phong biết một số chân tướng.

“Bọn em cảm nhận được một số tình huống rất khác thường.” Sau đó, lời nói của Lâm Nặc Y khiến Sở Phong giật mình.

“Rất nhiều dã thú, mãnh cầm đang biến hóa, càng lúc càng thông minh, giống như mở hết gông cùm xiềng xích của thế giới phủ bụi. Trí tuệ của bọn chúng ngày càng gần giống với nhân loại.”

Lâm Nặc Y nói tiếp.

Sở Phong tin tưởng lời nói của cô. Dù sao Sinh Vật Thiên Thần cũng là một con quái vật khổng lồ, nắm giữ rất nhiều tài nguyên, hiểu rõ rất nhiều chuyện mà người bình thường không cách nào chạm đến được.

“Gần đây, dị nhân xuất hiện, khắp nơi đều là âm thanh bàn luận của bọn họ. Nhưng có bao nhiêu người chú ý đến động vật dị biến chứ? Bọn chúng rất yên tĩnh, tuyệt đại đa số đều đang ngủ đông, đều im lặng.”

Sở Phong nghe xong, trong lòng chấn động.

Lâm Nặc Y dùng từ “yên tĩnh”, “im lặng” để diễn tả, đặt những động vật kia

lên một cấp độ rất cao. Sở Phong nghĩ, không biết một đám sinh vật có trí tuệ gần với nhân loại đang suy nghĩ chuyện gì?

“Bọn em bắt được một số con, đều rất mạnh, thông minh một cách không bình thường, tuyệt không thua con người, thậm chí còn lợi hại hơn. Năng lực học tập, bắt chước của bọn chúng rất mạnh.”

Khi Lâm Nặc Y nói đến những lời này, biểu hiện hơi ngưng trọng.

“Xảy ra chuyện lớn rồi.” Sở Phong buông đũa, trong lòng cảm thấy không được bình ổn. Hắn nghĩ đến rất nhiều chuyện, dùng đầu ngón tay gõ mặt bàn, giống như đang suy nghĩ chuyện gì đó.

“Em dám khẳng định, dã thú, mãnh cầm dị biến còn nhiều hơn cả dị nhân.” Lâm Nặc Y nói.

Lâm Nặc Y nói như thế, lại càng khiến cho Sở Phong chấn động nhiều hơn. Đây chính là sự thật. Dù sao, dã thú mãnh cầm phần lớn đều sinh sống ở nơi hoang dã, cách những loại cỏ cây kỳ lạ rất gần.

Sau khi các loại trái cây thần bí xuất hiện, đám dã thú càng dễ dàng đoạt được hơn so với con người.

“Tại sao anh lại có cảm giác tương lai sẽ rất kinh khủng.” Sở Phong nói.

“Cho nên, anh phải lựa chọn đến những thành phố lớn.” Lâm Nặc Y nói.

Sở Phong vẫn nghi hoặc. Gần đây, quốc gia ngoại trừ trấn an dân chúng, những việc còn lại đều im lặng. Chẳng lẽ bọn họ cũng đang lo lắng chuyện gì sao?

Lâm Nặc Y nói thẳng. Từ sau thời đại văn minh đến nay, trong khoảng thời

gian này, những chuyện thần bí xảy ra, tin rằng quốc gia cũng biết nội tình, nhưng lại không cách nào công bố.

“Quốc gia vẫn luôn bảo vệ dân chúng, có lẽ lập tức sẽ có động tác. Em nghĩ, khi đó ảnh hưởng sẽ rất lớn.” Lâm Nặc Y đưa ra phán đoán.

Hai người nói chuyện với nhau rất nhiều. Thời gian cho bữa cơm trưa tiếp tục kéo dài rất lâu.

“Đúng rồi, nếu em cảm thấy không tiện bàn giao với chú út của mình, với lại có người yêu cầu bảo lãnh Hứa Uyển Thanh, em cứ trực tiếp giao ra.” Sở Phong đột nhiên nhắc đến đề tài này.

Hứa Uyển Thanh im lặng, cứ như vậy mà nhìn Sở Phong.

“Đừng nhìn anh, bởi vì anh biết rõ vị dị nhân giúp mình. Tính tình của người đó không được tốt lắm. Anh nghĩ bây giờ người đó đang định báo thù cho anh. Vạn nhất cô gái kia xảy ra chuyện trong tay em, đây không phải là làm khó em sao?” Sở Phong nói, đồng thời bổ sung thêm một câu: “Cô ta có được xem là bạn của em không?”

“Cô ta nói với bên ngoài cô ta là bạn thân của em.” Lâm Nặc Y đáp, đồng thời cũng nói thẳng Hứa Uyển Thanh có quan hệ thân thiết với một người tên Mục.

“Hiểu rồi.”

Cuối cùng, khi đứng dậy chào tạm biệt, Lâm Nặc Y bình tĩnh bước đến bên cạnh hắn, ngoài ý muốn ôm hắn một cái. Có thể nói, đây là động tác thân mật nhất của hai người từ trước đến nay.

“Anh nói em thiếu anh một cái ôm, hôm nay muốn bù đắp cho anh rồi sao?”

Sở Phong nhẹ nhàng thở ra. Hẳn biết điều này có ý nghĩa gì.

“Ở với anh, em cảm thấy rất nhẹ nhàng. Mặc dù đã tiếp xúc một khoảng thời gian, nhưng em đối với anh hoàn toàn không có cảm giác kia.” Lâm Nặc Y bình tĩnh đáp.

Dáng người cô cao gầy, mái tóc dài bóng loáng, gương mặt trắng muốt, ánh mắt có thần. Mặc dù khí chất hơi lạnh, nhưng môi đỏ răng trắng, eo thon chân dài, hết thảy đều khiến cô có cảm giác rất diễm lệ.

“Bù đắp cho anh, sau đó lại nhắc đến chuyện cũ, em thật đúng là... Sợ anh suy nghĩ nhiều sao.” Sở Phong lắc đầu, hơi bất mãn.

Bởi vì Lâm Nặc Y đã từng nói với hắn những lời đó.

Lâm Nặc Y cột tóc, sau đó cùng hắn sóng vai khỏi nhà hàng, nói: “Để em đưa anh về.”

“Không cần đâu. Anh biết em còn nhiều việc. Núi Thái Hành Sơn sắp phát sinh chuyện lớn, em hãy đi giải quyết đi, tùy tiện tìm giúp anh một chiếc xe là được.” Sở Phong nói.

“Được.” Lâm Nặc Y gật đầu. Có thể nhìn thấy cô có rất nhiều chuyện cần làm, bởi vì sắp đến rất có thể Sinh Vật Thiên Thần sẽ khai chiến với Bồ Đề Cơ Nhân.

Một chiếc xe con màu xám bạc lái đến. Hai dị nhân đích thân hộ tống Sở Phong trở về.

Sau khi đến cổng nhà hắn, Sở Phong xuống xe, vẫy tay với hai người kia, biểu hiện lòng biết ơn, sau đó chiếc xe nhanh chóng rời đi.

“Trên người mình có mùi thịt bò không nhỉ?” Hãn ngửi ngửi, cảm thấy không có nhưng vẫn có chút không yên lòng.

“Trước xử lý chuyện chính đã.” Hãn không bước vào sân, trực tiếp đến khu rừng, trên đường đi còn móc ra một vũ khí nóng đường kính lớn.

Gần đây, hãn trước sau hai lần đối mặt với vũ khí nóng vây công, thu được rất nhiều.

Buổi chiều, Sở Phong vẫn luyện súng trong núi sâu, không ngừng bắn đạn. Càng về cuối, mục tiêu xạ kích càng chuẩn xác.

Sau khi tiến hành luyện tập phương pháp hô hấp đặc biệt, các phương diện trên cơ thể hãn đều tăng lên. Cộng thêm luyện tập Đại Lực Ngưu Ma Quyền, bây giờ thể chất vô cùng kinh khủng.

Sau khi không ngừng luyện tập bắn súng, dựa vào thị giác và cảm giác đáng sợ của hãn, hãn hầu như đã trở thành một tay súng xuất sắc nhất.

Sở Phong lên đường, khi sắc trời đen xuống, hãn đã đến huyện thành một lần nữa.

Chương 78: Thuốc tiêu chảy (1)

Hãn đứng từ rất xa, nhìn trụ sở của Sinh Vật Thiên Thần, lẳng lặng quan sát. Đám người của Sinh Vật Thiên Thần đứng khá phân tán, dường như sợ bị người ta dùng súng oanh sát.

Nhưng bọn họ chỉ là cân nhắc cẩn thận mà thôi. Bọn họ cho rằng Bồ Đề Cơ Nhân không đến mức phát rồ, dám vận dụng vũ khí hạng nặng trong khu

vực dân cư dày đặc như huyện thành.

Ban ngày, Sinh Vật Thiên Thần và Bồ Đề Cơ Nhân đã phát sinh xung đột hai ba lần. Đêm nay hiển nhiên là không quá yên tĩnh rồi.

Đêm khuya, người của hai con quái vật khổng lồ quả nhiên đã giao thủ lần nữa.

Sở Phong lẳng lặng đứng nhìn, cho đến khi hỗn loạn nhất, hắn bắt đầu che giấu tung tích tiến đến gần nhưng vẫn đứng đủ xa. Bởi vì thị giác của hắn quá nhạy cảm, gặp nhiều lần người khác.

Khi trò chuyện với Lâm Nặc Y, hắn biết rất rõ tình huống, thậm chí còn thông qua tấm ảnh chụp Hứa Uyển Thanh, tìm kiếm chỗ này thật lâu. Hắn rốt cuộc phát hiện, quả nhiên Hứa Uyển Thanh đã được thả ra.

“Là Mục bảo lãnh cô ta ra sao?”

Sở Phong đứng từ xa nhìn đến. Cô gái kia là dị nhân, thực lực không yếu. Lúc này, hắn cực kỳ lãnh khốc, cạch một tiếng bóp cò súng. Vèo, một đóa hoa máu bắn ra, cùng với tiếng kêu thảm sợ hãi.

Sở Phong cũng không quay đầu lại, thừa dịp đêm tối, khi hai bên giao thủ, hắn hoàn toàn biến mất.

Đêm tối thâm trầm, mây mù che đậy bầu trời.

Dọc theo đường đi, thỉnh thoảng còn có thể nghe thấy những tiếng dã thú rít gào, xa xa có những cánh chim đen ngòm ở trong núi giương cánh mà bay lên, ở trong bóng đêm mịt mù còn có những bóng người di chuyển với tốc độ cực nhanh.

Sở Phong ngẩng đầu, hẳn cảm giác được những động vật này đang xao động bất an, hẳn tin rằng có chuyện gì đó đang lặng lẽ xảy ra, chẳng qua là lúc này thứ đó vẫn đang im lìm hành động nên hẳn không biết.

Tương lai sẽ có chuyện gì xảy ra? Không ai có thể nói rõ, thế nhưng, hẳn đã chuẩn bị tốt tâm lý, cũng không e ngại những nguy cơ có khả năng xảy ra.

Quãng đường đi hơn trăm mét, trên đường hẳn đi qua rất nhiều ngọn núi lớn, nếu như là người bình thường một mình đi trên con đường này, chắc chắn sẽ sinh ra một loại cảm giác đè nén sợ hãi.

Chẳng qua, Sở Phong không sợ, hẳn bình tĩnh lại thong dong bước đi ở bên trong núi rừng dày đặc, tốc độ lại cực kỳ nhanh.

Sau đó không lâu, tầng mây trên không chung bắt đầu tản ra, trên vòm trời cao có ánh sáng dịu nhẹ vương xuống, xua tan đi bóng đêm, những con mãnh thú không tiếp tục xao động, không khí xung quanh cũng không còn nặng nề đến độ khiến cho người ta cảm thấy đè nén ngột ngạt nữa.

Sao trời tỏa sáng trên cao, nhìn như những viên ngọc trai trắng nõn, rạng ngời rực rỡ, khảm nạm ở bên trong màn trời đêm bao la.

"Cũng đã trải qua thời gian dài như vậy rồi, không biết Hoàng Ngưu có người ra mùi gì không đây?" Sở Phong tới gần trấn Thanh Dương, mắt thấy đã sắp về đến nhà.

Hắn quyết định sẽ hối lộ cho Hoàng Ngưu một chút!

"Ông chủ, cho tôi 150 xiên thịt bò!" Vừa vào trong trấn, Sở Phong lập tức tia thấy cửa hàng thịt nướng, hẳn nhanh chân đi tới.

"Ở đây không có thịt bò, chỉ có thịt dê thôi!" Chàng thanh niên trẻ tuổi nhìn

hắn, cảm thấy là lạ, từ trước tới nay cậu ta chưa từng bán thịt bò, đây là tới quấy rối à?

"Là tôi gọi sai rồi, tôi muốn gọi thịt dê, cho tôi 150 xiên." Sở Phong chột dạ nhìn về phía đông của thị trấn, đó là phương hướng nhà của hắn.

"Không cần tiền, chỉ cần lương thực!" Chàng trai bán thịt xiên rất kiên quyết nói.

Bởi vì hiện tại khắp nơi đều xuất hiện dị tượng, đường đi cũng chưa được khai thông, mọi người ngày càng chú ý tới thực vật, đối với tiền tài bây giờ lại không còn coi trọng.

"Tuy rằng hai chúng ta không mấy thân thiết, nhưng cũng coi như có chút quen biết, cậu cứ đưa cho tôi trước đi, ngày mai tôi sẽ bảo người đưa lương thực tới cho cậu." Sở Phong nói.

Chàng trai bán thịt xiên ngược lại cũng thoải mái, bởi vì đều sống trong cùng một trấn, cho nên cậu cũng không lo lắng hẳn quyết nợ, hơn nữa cậu cũng có chút hiểu biết đối với Sở Phong.

"Cái này đã đông lạnh bao lâu rồi, còn ăn được không đấy?" Sở Phong nhỏ giọng hỏi.

Chàng trai bán thịt xiên có chút chột dạ, nói: "Ăn vào sẽ không có chuyện gì đâu."

"Không có chuyện gì là được!" Sở Phong vỗ vỗ bả vai của cậu ta,

Một bộ rất thoải mái, dáng vẻ rộng rãi, dường như vốn dĩ hắn cũng không sợ ăn phải này có thể gây đau bụng.

Cuối cùng, hai túi lớn đầy xiên thịt ra lò, bên trên còn rắc chút thì là và hạt tiêu các loại, ngửi mùi cũng thơm nức mũi.

"Đừng ăn quá nhiều, nếu như cuối cùng thật sự ăn tới đau bụng tôi cũng không liên quan đâu đấy!" Chàng trai bán thịt xiên có chút lo lắng nói.

"Yên tâm đi, không sao đâu, cái bụng này của tôi tốt lắm đấy, vô cùng mạnh mẽ!" Phong dửng dưng như không, vừa nhìn về phía tủ lạnh ở sau lưng cậu ta vừa nói: "Lấy cho tôi thêm mấy chai rượu."

"Được rồi!"

Cuối cùng, Sở Phong xách theo hai túi lớn thịt xiên, trước khi vào trong nhà còn uống rất nhiều rượu, đồ rượu đầy miệng, chủ yếu là do hăng sớ mũi trâu quá thính sẽ ngửi ra gì đó.

"Hoàng Ngưu, mày xem này, tao mang về cho mày cái gì này." Vừa vào trong sân Sở Phong liền hô to.

Hoàng Ngưu xuất hiện, nghi ngờ nhìn hăng, nó luôn cảm thấy cái tên này đột nhiên không có chuyện gì lại đi lấy lòng nó chắc chắn là có việc, sau đó nó lại nhìn thấy trong tay Sở Phong xách theo hai túi đầy thịt xiên, lập tức xem thường, ngẩng đầu, lộ ra vẻ khinh bỉ ghét bỏ.

"Mày đây là có ý gì? Tao tốt bụng mang thức ăn về cho mày, mày lại ở đây hết không vui lại không cam lòng, còn dám tỏ vẻ khinh bỉ tao!" Sở Phong trừng mắt.

Hoàng Ngưu nghe thấy vậy lập tức căm giận, khắc chữ lên trên đất, chất vấn Sở Phong.

Người đi gặp nữ thần, còn ăn một bữa tiệc lớn kiểu Pháp, mang về cho ta lại

là cái gì? Đồ ăn giá rẻ ở quán thịt xiên vỉa hè, đây là muốn lừa gạt nghệ ta!?

Tiếp đó, lỗ mũi Hoàng Ngưu bắt đầu bốc ra khói trắng.

Sở Phong cũng cảm thấy mình đuối lý, không khỏi oán thâm, cái con nghệ này càng ngày càng không dễ gạt, kể từ sau khi nó được lên mạng chơi đùa thì chuyện gì cũng biết.

Thế nhưng lúc này đây hẳn lại chỉ có thể mạnh miệng.

Hắn nói năng hùng hồn, như thể mình không làm gì sai: “Mày thì biết cái gì, đồ ăn ngon chân chính chính là những món ăn ở nơi dân dã này đây. Những cái chỗ cao sang kia, tất cả chỉ là nơi hút máu đốt tiền mà thôi, đi ăn đúng là chịu tội, chẳng ngon tí nào. Không tin thì mày ném thử cái này xem!”

Vừa nói hẳn vừa cầu nguyện, ăn cái này vào tuyệt đối đừng đau bụng, sau đó cắn răng một cái, nhắm mắt lại, đứng tại chỗ...gặm thịt xiên, lại còn la hét: “Thực sự là món ăn ngon nhất trên thế giới này mà!”

Hoàng Ngưu nghi ngờ, nhìn thấy dáng vẻ hẳn cực kỳ hưởng thụ, lập tức có chút động tâm, hơn nữa nó quả thật ngửi thấy được một mùi thơm nức mũi.

Cuối cùng, nó nhin không được mê hoặc, đến gần, dùng hai chân cầm lên một xiên thịt, nhanh chóng cắn nuốt thịt trên que, vừa nuốt vào bụng xong, lập tức mở to hai mắt, kêu ‘ò’ một tiếng rõ to.

Chương 79: Thuốc Tiêu Chảy (2)

Sở Phong sợ hết hồn, vô cùng cảnh giác, bắt đầu khẩn trương đề phòng.

"Đều là của ta!" Hoàng Ngưu khắc xuống chỗ đất trước mặt vài chữ như vậy, sau đó mạng mẽ đẩy Sở Phong qua một bên, nhanh chóng xông đến bắt đầu độc chiếm đồ ăn ngon.

"Con nghé thối này nữa, mày cũng thật quá không nghĩa khí!" Sở Phong quở trách nói.

"Ồ, ồ, ồ!" Hoàng Ngưu kêu vài tiếng, dương dương tự đắc, đứng trên đất gặm thịt xiên, ăn tới mức mồm miệng đầy dầu mỡ.

Trên thực tế, thịt xiên nướng này mùi vị thật sự không tệ, anh chàng kia tay nghề cũng rất cao, nếu như không phải hấn sợ là đồ ăn đã để quá lâu rồi, lo lắng ăn xong sẽ bị đau bụng, thì Sở Phong chắc chắn sẽ cùng Hoàng Ngưu cướp lấy vài xiên để ăn.

Sau khi đã hiểu rõ ‘nội tình’, hấn thật sự không dám đặt mình vào nguy hiểm, cho nên, hấn tự giác đem tất cả thịt xiên vừa mua đưa cho Hoàng Ngưu, cũng vỗ bả vai của nó, nói: "Xem mày này, chẳng phải tao để lại hết cho mày à?"

Hoàng Ngưu duỗi một cái móng trước ra, lắc lắc, ở nơi đó nhìn hấn khinh bỉ!

"Mày đúng là một con nghé không có lương tâm mà!" Sở Phong nhìn con nghé đang ngậm đầy thịt trong miệng.

Hoàng Ngưu lại nhìn chai rượu trong tay của hấn, đưa móng ra, muốn hấn đưa cho nó một bình, chỉ là nó mới uống một hớp, liền phì một tiếng, phun hết tất cả toàn bộ rượu ra ngoài.

Nó trừng mắt, đây là cái thứ rượu quái quỷ gì?

"Mày thì biết cái gì, đây là loại rượu ngon nhất hiện nay, bán rất đắt hàng đấy!" Sở Phong nói.

Hoàng Ngưu nhếch miệng, nó thế mà cũng biết rượu vang và rượu sâm banh đó, nó cười nhạo loại rượu Sở Phong mua, đây chẳng qua là loại rượu có giá thấp nhất.

Trán Sở Phong đầy vạch đen, nói: "Lát nữa tao sẽ tịch thu bộ đàm của mày!"

Hắn lén nói thầm, cái con nghé chết tiệt này thông qua bộ đàm, cái gì cũng mò ra, sau này làm sao còn có cách nào lừa gạt nó nữa.

Cuối cùng, Hoàng Ngưu ăn hơn 100 xiên thịt dê mới ngừng lại, rất hài lòng nằm ngã chổng vó lên trời, nó nằm ở trên ghế mây trong sân, ngửa đầu nhìn lên bầu trời, một bộ dáng rất vui vẻ thích ý.

"Hoàng Ngưu, đến đây, uống hai viên thuốc." Sở Phong đi tới.

Hoàng Ngưu quay đầu lại nhìn về phía hắn, tỏ vẻ không hiểu, ánh mắt lộ ra nghi hoặc.

"Đây là thuốc tiêu chảy và thuốc kiết kị, uống xong có tác dụng ngay, uống trước đi coi như đề phòng một chút." Sở Phong chột dạ nói.

Có ý tứ gì? Đây là chuyện gì cơ chứ?! Hoàng Ngưu trở mình một cái ngồi dậy, nó trừng đôi mắt trâu của mình lên, chật chẽ nhìn Sở Phong.

"Thuốc này tốt cho sức khỏe, uống vào cũng tốt cho cơ thể." Sở Phong nói khoác không biết ngượng.

"Ồ!"

Hoàng Ngưu cũng không ngạc, hơi một suy nghĩ một chút lập tức nổi giận. Quả nhiên là hàng quán vỉa hè, ăn xong thịt xiên lại còn phải lập tức uống thuốc, thực sự là tiền nào của nấy, đây chính là đang bắt nạt trâu ta mà!

Nó nhào về phía trước quyết tâm liều mạng với Sở Phong.

Sân nhà lập tức náo loạn thành một đoàn, cũng không biết qua bao lâu mới chịu dừng lại.

Hoàng Ngưu thở phì phò, chạy trở về phòng của mình.

Sở Phong thì lại nhe răng nhếch miệng, hăn đã trúng vài lần móng trâu, may mà thể chất của hăn bây giờ siêu cường, nếu không, có lẽ còn không thể đứng lên.

Hăn đi vào phòng tắm mở nước nóng ra tắm, ngày hôm nay không ngừng bồn ba khắp nơi, qua lại từ thị trấn tới trấn Thanh Dương, vừa rồi lại cùng Hoàng Ngưu chiến một hồi, hăn thật có chút mệt mỏi.

Lúc Sở Phong đi vào phòng đã hơi mơ mơ màng màng, đèn cũng không thềm bật, cứ thế trực tiếp ngã xuống giường, đầu vừa chạm giường liền ngủ.

"Không đúng!"

Đột nhiên, hăn bật dậy, cơn buồn ngủ bay biến.

Sao giường lại đột nhiên mềm mại như vậy?

Cùng lúc đó, trên giường đột nhiên có một tiếng rên nhỏ, như là có người bị va đập mạnh nên kêu lên đau đớn.

Xoạt!

Lông tóc Sở Phong dựng đứng, trên giường có người! Hấn vèo một cái nhảy ra xa, sau đó lại nhanh chóng bật đèn lên.

Tình huống gì đây? Hấn trợn mắt há mồm!

Trên giường quả nhiên có người, hơn nữa còn là một cô gái vô cùng xinh đẹp, có vẻ như là bị hấn va đập vào cho nên tỉnh ngủ, đôi lông mày hơi nhíu lại, có chút mê man mở mắt ra.

"Cô là ai, nửa đêm canh ba vào đây, cô muốn làm gì tôi?"

Đây là giọng nói của Sở Phong, lời lẽ vô cùng chính nghĩa, hấn vừa mở miệng liền chất vấn, Bởi vì hấn cũng có chút không tìm được manh mối, cố gắng lớn tiếng nói để dọa người.

Hấn thật sự là không muốn nghe thấy tiếng rít gào la lớn của một người phụ nữ, đặc biệt là một mỹ nữ, lại còn là ở trong phòng của hấn.

Lúc hấn quan sát tỉ mỉ người kia, trái tim Sở Phong cũng hơi hồi hộp, cô gái này thật sự quá xinh đẹp, toàn thân áo trắng quần trắng, mái tóc chỉnh tề gọn gàng xõa ra, lấp ló bên dưới là chiếc cổ trắng như tuyết, khuôn mặt ngọt ngào, trẻ trung nhìn qua còn rất thoải mái thích ý.

Cô gái đã tỉnh hấn rồi, vừa nhìn liền biết đây không phải là người thường, gặp phải chuyện như vậy mà còn rất bình tĩnh, con người mỹ lệ vô cùng có thần, cô gái quan sát tỉ mỉ tất cả mọi thứ bên trong gian phòng, sau đó rất nhanh vẻ mặt thoải mái hấn lên.

Cô gái cảm thấy sau đầu có chút đau, thoáng nhíu mày, nhẹ nhàng xoa xoa gáy, sau một lát mới hỏi Sở Phong: "Là anh đánh ngất tôi sau đó mang đến nơi này?"

"Làm gì có chuyện đó? Tôi nếu như có suy nghĩ thế thì cô còn có thể hoàn hảo không chút tổn hại nào như bây giờ sao?!" Sở Phong một mực phủ nhận, đây đúng là chuyện oan ức không thể nào chấp nhận được.

"Vậy tại sao anh lại ở đây?" Cô gái trẻ hỏi, tuy rằng nhìn qua cô có vẻ rất bình tĩnh, nhưng thật ra kể từ sau khi tỉnh lại vẫn còn có chút khẩn trương, cô còn âm thầm kiểm tra thân thể mình một lượt.

"Tôi còn đang muốn hỏi đây, cô vào đây từ lúc nào? Tại sao lại chạy lên trên giường của tôi, cô muốn làm gì tôi?" Da mặt dày là một ưu điểm của Sở Phong, hẳn rất bình tĩnh chất vấn.

Cô gái xinh đẹp sau khi nghe thấy lời này, hai hàng lông mày hơi nhíu, bản thân mình lại có suy nghĩ kì lạ như vậy sao? Tự nhiên lại bị người quở trách, cô gái có chút hoang mang, nhưng cô vẫn nhịn xuống tính tình, không có phát tác.

"Cô cứ chờ ở đây đi, tôi cần yên lặng một chút."

Sở Phong vội vội vàng vàng chạy xuống tầng dưới, xông đến gian phòng của Hoàng Ngưu.

"Con trâu kia, mày đã làm cái gì?"

Hoàng Ngưu còn đang giận dỗi hẳn đây, sau khi nhìn thấy hẳn lại cảm thấy tức giận, nhưng cuối cùng nó nghĩ nghĩ, dù sao Sở Phong vẫn đang nuôi nó ăn ở.

"Tại sao trong phòng của tao lại tự nhiên có thêm một cô gái, lẽ nào mày... mày muốn hiếp kính tao à?"

Hoàng Ngưu quyết đoán dựng thẳng một móng lên, đứng tại chỗ tỏ vẻ khinh bỉ.

Cuối cùng, Sở Phong cũng biết rõ đến cùng đã xảy ra chuyện gì.

Buổi chiều, sau khi Hoàng Ngưu đi ra vườn trái cây tính chôn "Bảo tàng" của nó, khi trở về lại phát hiện một cô gái cứ đi loanh quanh ở chỗ này, lại còn là một dị nhân.

Nó cảm thấy, người này có khả năng là muốn gây phiền phức cho Sở Phong.

Bởi vì nó thấy cô gái cuối cùng kia lại đi tới phía sân nhà của Sở Phong.

Chương 80: Thuốc tiêu chảy (3)

Chính vì thế nó không nói hai lời, lặng yên đến gần, rồi vọt tới sau lưng cô gái, dùng hai móng của mình nhanh chóng đánh ngất cô gái.

"Mày thật đúng là không biết suy nghĩ." Sở Phong tức tối nghiêng răng.

Hoàng Ngưu oán thầm, người còn giết cả một mỹ nữ đấy thôi, lúc ăn thịt xiên, nó đã biết chuyện Sở Phong gặp phải trên thị trấn.

"Sau đó, mày cứ thế đem cô gái kia ném vào phòng của tao?" Sở Phong hỏi.

Hoàng Ngưu hiếm khi lộ ra một vẻ mặt ngượng ngùng, trên thực tế, sau đó nó lại phát hiện, còn có vài dị nhân khác xuất hiện, họ là muốn ở tạm lại trấn Thanh Dương mấy ngày, nó cũng hiểu đây là mình lo xa quá rồi, lần này là nó vô duyên vô cớ lại tung ám chiêu với cô gái kia.

"Mày gây rắc rối rồi lại còn vút lên trên giường của tao?!" Sở Phong trừng mắt nhìn về phía nó.

Người với người càng dễ nói chuyện hơn! Hoàng Ngưu viết xuống một hàng chữ như vậy, sau đó duỗi móng, chỉ về cửa phòng của mình, ra hiệu Sở Phong có thể đi rồi, nhanh chóng đuổi người đi!

Cuối cùng, Sở Phong bất đắc dĩ trở về phòng, lại nhìn thấy cô gái mỹ lệ đột nhiên xuất hiện này, thật sự cảm thấy vẫn còn kinh diễm.

Lúc này, cô gái trẻ tuổi xinh đẹp đã hoàn toàn thích ứng với hoàn cảnh xung quanh, vô cùng bình tĩnh đứng ở trước cửa sổ ngắm nhìn bầu trời.

Sở Phong thật không biết nên giải thích thế nào với cô, chẳng lẽ nói là cô bị một con trâu đánh ngất, ai mà tin nổi cơ chứ!

Hắn cũng không thể thật sự đem Hoàng Ngưu luôn tự cho mình là giỏi đó đến đây, nếu chuyện này truyền ra ngoài, chắc chắn sẽ có chuyện lớn xảy ra.

"Nơi này của anh có cái gì ăn không?" Cô gái xinh đẹp hỏi.

Sở Phong kinh ngạc, chuyện này so với hắn tưởng tượng không giống nhau, người ta căn bản không có ý khởi binh hỏi tội hắn, tư thái rất thong dong, thậm chí còn hỏi hắn có đồ ăn không.

"Có, ở trong nhà còn một chút." Sở Phong nói, bên ngoài kia vẫn còn mấy xiên thịt mà hắn đã mua.

Cô gái lộ ra một nụ cười yếu ớt, lập tức vui vẻ hẳn lên, so với trước đó càng thêm xinh đẹp, nói: "Anh không phải là dị nhân?"

"Ừ!" Sở Phong gật đầu.

"Đánh lén tôi là một con dị thú, trước khi ngất đi tôi có cảm giác được, nó cực kì mạnh, rất nguy hiểm." Cô gái nói như vậy cũng khiến cho Sở Phong yên tâm, tối thiểu hẳn hiểu cô không có ý vụ vạ trên đầu hẳn.

"Anh nuôi một con dị thú?" Cô gái nghe giọng hỏi, kết hợp với một nụ cười dịu dàng, khóe miệng hơi vểnh lên, muốn quan sát phản ứng của hẳn.

"Không thể nào!" Sở Phong kiên quyết phủ quyết.

Lúc đang nói chuyện, bọn họ đã đi tới trong sân, cô gái nhú nhú mày, rõ ràng rất không quen việc phải ăn loại đồ ăn vĩa hè như thế này, nhưng có vẻ là cô đang rất đói bụng, cuối cùng vẫn cầm lên một xiên thịt.

Dáng vẻ cô ăn rất thanh tú, cũng rất ưu nhã, kể cả là đang ăn một xiên thịt dê rẻ tiền cũng như vậy, Sở Phong đoán, cô gái này nhất định là xuất thân trong gia đình không bình thường, loáng thoáng có thể thấy được, trên người cô từ đầu tới cuối luôn duy trì một loại quy củ lễ nghi nào đó.

Sau khi ăn qua loa mấy xiên thịt, cô gái lại lấy bộ đàm ra, hơi hơi nhú mày, sau đó liền bắt đầu không ngừng gửi tin đi.

"Được rồi, cũng đã đến lúc tôi phải đi, biến mất thời gian dài như vậy, bọn họ chắc hẳn rất gấp. Sau này, tôi sẽ tìm con dị thú kia tính sổ sau!" Cô gái nói xong vậy mà lại bay lên trời, sau lưng xuất hiện một đôi cánh ánh sáng, xung quanh cô xuất hiện một vòng hào quang trắng như tuyết, cô gái đứng ở giữa không trung, nhìn giống như một vị thần giáng thế, xuất trần mà tao nhã.

Mái tóc buông xuống nơi cần cổ trắng như tuyết bị gió thổi tung, đôi mắt sáng có thần, một bộ áo trắng quần trắng, càng có vẻ không nhiễm bụi trần, khiến cho người ta sinh ra một loại ảo giác, cô gái này không phải là người

phàm trần.

"Chờ một chút." Sở Phong hô lên.

Cô gái trẻ quay đầu nhìn lại, vốn dĩ khuôn mặt của cô đã dị thường mỹ lệ, bây giờ lại thêm chút thánh khiết, khẽ mỉm cười, cả người cứ như toát ra hào quang thần bí mà hòa mà nhu hòa ở giữa không trung.

"Sao vậy?" Cô khẽ nói hỏi.

"Cái này cô cầm đi!" Sở Phong ném một chiếc lọ lên trên không trung.

"Đây là cái gì?" Cô gái có chút khó hiểu, sau khi bắt được chiếc lọ, khuôn mặt đẹp đẽ hiện lên vẻ ngỡ vực, chiếc ánh cánh ánh sáng trắng như tuyết ở sau lưng toát ra ánh sáng thần thánh.

"Thuốc tiêu chảy!" Sở Phong nói to.

Cô gái xinh đẹp sau khi nghe xong, thân thể thoáng run lên, dù cho tướng mạo vẫn vô cùng thoải mái nhưng trong mắt bây giờ cũng không khỏi lộ ra một chút hung quang, cô gái không tiếp tục để ý tới Sở Phong, nhanh chóng vận động đôi cánh ánh sáng, bay lên trời cao.

"Đừng làm rơi đấy, nhớ cầm cẩn thận!" Sở Phong ở phía sau la lớn.

Giữa không trung, cô gái kia hơi dừng lại một chút, nhìn ra được cô đang rất cố gắng khắc chế cái gì đấy, sau đó trong nháy mắt liền biến mất.

Sau đó không lâu, xung quanh cô gái tập hợp thêm một vài dị nhân khác.

"Cám ơn trời đất, chúng tôi vẫn luôn cố gắng nhưng mãi không thể liên lạc với ngài được, chúng tôi còn cho rằng ngài đã bị mấy sinh vật Thiên Thần

bổ trí mai phục, hợp lực phục kích."

"Cuối cùng thì ngài cũng đã trở về!"

Mấy người xung quanh thở phào một hơi.

Tối hôm nay Sở Phong ngủ rất say, vừa nằm lên giường đã ngủ thiếp đi, một đêm ngủ ngon.

Còn Hoàng Ngưu thì sắc mặt rất khó coi, một đêm đi tới đi lui ba bốn lần, tức tới giữa răng, thở phì phì muốn lập tức xông vào phòng cho Sở Phong mấy móng vuốt.

Thế nhưng nó lại sợ quấy rầy đến tên kia, sau đó lại bị hấn cười nhạo!

Sau khi ra ngoài tới lần thứ năm, Hoàng Ngưu thật sự chịu không nổi nữa, mặt đều tái, mà đây là vì thể trạng của nó thuộc loại cường tráng, đổi thành người khác phỏng chừng chỉ cần ngồi một đêm ở bên ngoài mà không cần phải cực khổ chạy tới chạy lui.

Dưới ánh trăng, nó giống như một tên trộm lén vào phòng để đồ lục tung mọi thứ lên, cuối cùng cũng coi như tìm được một cái bình nhỏ giống như đúc cái kia.

Nó mở bình, hăm hừ uống hơn nửa bình thuốc, lập tức cảm nhận được hiệu quả của thuốc, nó cuối cùng cũng không cần chạy tới chạy lui nữa rồi, nhảy lên giường nằm thành hình X, bắt đầu ngủ.

Sáng sớm, Sở Phong và Hoàng Ngưu cơ hồ là thức dậy cùng một lúc, đứng ở trong viện, mặt hướng phía đông, thực hiện một phương pháp hô hấp đặc biệt.

Sở Phong cảm thấy phương pháp hô hấp này có hiệu quả cực kỳ rõ rệt, đặc biệt là khi hít thở không khí ấm áp của bình minh, cả người sáng khoái, toàn thân giống như đang có dòng nước ấm chạy qua.

Sau đó, hần cảm giác được bản thân giống như đang ngồi trong một lò lửa lớn, thân thể nóng hầm hập, lỗ chân lông giãn ra, giống như đang lột xác, được rửa sạch từ trong ra ngoài.

Quả nhiên khi mở mắt, hần lại thấy được cảnh tượng đặc biệt kia, trên thân thể giống như đang được khoác một tầng lụa mỏng màu vàng nhạt rất chân thực, sau khi phương pháp kết thúc nó lại thu về thân thể.

Hoàng Ngưu đứng cách đó không xa đang ước ao mà nhìn Sở Phong, cái phương pháp hô hấp đặc biệt này được Sở Phong thực hiện tới trình độ cao nhất. Thời gian mới có bao lâu mà thể chất của hần cũng được thay đổi rồi?

Chương 81: Đại lôi âm cung

Đây là một loại tiến hóa, phương pháp này tạo nên một hiệu quả cực kỳ lớn, chải vuốt máu thịt, điều chỉnh lại tất cả các chỉ số sinh mệnh của hần, làm thể chất của hần được tăng cường một cách nhanh chóng.

Hoàng Ngưu càng ngày càng tin chắc rằng cánh hoa mà Sở Phong lấy được không phải là một cánh hoa bình thường, nó chắc chắn là một chất xúc tác thuộc hàng cao cấp, có tác dụng phi thường ở thời gian mấu chốt.

Có điều tính thời gian thì hiệu quả có lẽ cũng sắp hết rồi, bởi vì dù là bất kỳ vật chất nào đều có thời hạn sử dụng riêng của mình.

Nghĩ tới phần hoa, chất xúc tác, Hoàng Ngưu thấy trong lòng nóng hừng

hực, vội chạy tới bên vườn hoa mà nhìn, nhưng đáng tiếc là ba viên hạt giống vẫn không có chút động tĩnh nào.

Nhưng mà trong lòng nó vẫn còn mang chút hi vọng, dù sao mấy viên hạt giống này cũng được đem về từ núi Côn Lôn, dựa theo những việc nó biết được thì chỗ kia không phải là chỗ bình thường.

"Mu!"

Hoàng Ngưu gầm nhẹ một tiếng, lập tức vọt tới chỗ Sở Phong, nhất định phải trả mỗi thù đau bụng tối hôm qua.

"Con nghe chết tiệt, mày đánh thật à!"

Sở Phong sợ hết hồn, vội vàng nhảy lên tránh thoát sự tấn công của con nghe khỏe mạnh kia sau đó hấn lập tức phản kích, trả lại cho nó quyền ăn thức thứ nhất.

Cuối cùng Sở Phong cũng quyết định chạy là trên hết, hảo hán không sợ thua thiệt trước mắt, hấn cảm giác được con nghe ngốc này đang hờn dỗi, nó đang hận không thể đem râu thịt dê còn lại nhét vào miệng của hấn.

Sở Phong đi tới xưởng đúc vũ khí lạnh của Triệu Tam Gia, lần này hấn cần một ít lưỡi dao, bởi vì hấn phát hiện sức mạnh hiện tại của bản thân hình như càng ngày càng mạnh, vung tay một cái, thanh đoản kiếm màu đen bay ra ngoài, hiệu quả càng làm người khiếp sợ hơn cả cung tên.

Sở Phong nói sơ lược hiệu quả mà hấn cần, Triệu Tam Gia biểu thị không thành vấn đề, ông có thể làm một đồng phi đao cho hấn.

"Tiểu Sở, cậu thích mấy thứ này lắm à?" Triệu Tam Gia hỏi, vóc người của ông khá là cao to, một đầu tóc ngắn, cả người hiện lên khí thế kiên cường

tràn đầy tinh thần.

"Có chút thích, trước đây thì cảm thấy cung tên vẫn ổn, nhưng giờ xem lại thì khi bắn ra nó lại không mạnh mẽ với nhanh gọn bằng phi đao."

"Vậy thì cậu sai rồi, một cung tên chân chính có sức mạnh rất lớn, nhưng mà bây giờ có vài loại cung tên bị thất truyền rồi." Triệu Tam Gia có chút bùi ngùi.

"Thời đại phát triển mà thôi, đây là điều không có cách nào thay đổi được, hơn nữa cung tên có mạnh thì cũng không mạnh bằng súng đạn." Sở Phong nói rằng.

"Chưa chắc đâu." Triệu Tam Gia lắc lắc đầu.

Sở Phong kinh ngạc, hẳn biết tay nghề của Triệu Tam Gia là tay nghề tổ truyền, xưởng đúc vũ khí lạnh này của ông vô cùng có danh tiếng, người ở khắp nơi đều vì ngưỡng mộ danh tiếng ở đây mà tới.

Nghe nói rằng tổ tiên của ông ở cổ đại từng đúc được thần binh lợi khí.

Chỉ là không biết những binh khí cổ xưa kia so với công nghệ bây giờ thì có còn sắc bén nữa hay không.

"Ở thời cổ đại, có vài loại binh khí có linh, tỷ như cung, thứ được bắn ra không phải chỉ là mũi tên thông thường mà còn là một loại sức mạnh thần bí nào đấy có lực sát thương cực kỳ lớn." Triệu Tam Gia nói thế, trong mấy quyển sách cổ của gia tộc ông có ghi chép về những thứ này.

Sở Phong kinh ngạc.

"Loại cung kia rất thần kỳ, nhưng mà người bình thường không kéo được

nó, nghe nói chỉ những lão đạo sĩ hay hòa thượng trên trăm tuổi mới có thể miễn cưỡng kéo dây cung."

"Sao lại mơ hồ như thế, thế có nghĩa là tuổi càng cao thì càng bắn được cung?" Sở Phong khó hiểu.

"Nói tới thì nó cũng lâu rồi, gần như trở thành truyền thuyết. Có điều nghe nói ở thời cổ đại có một vài lão đạo sĩ hay cao tăng sau khi chết thân thể sẽ không bao giờ hư thối mà lại sản sinh ra một mùi hương thơm ngát. Nghe nói là vì thân thể của bọn họ không bình thường, khi còn sống thì có sức lực vô cùng lớn, có thể xem là xác thịt thành tiên trong truyền thuyết. Và cũng chỉ có những nhân tài như thế mới có thể kéo được dây của cây cung mà tổ tiên của tôi đã đúc được." Triệu Tam Gia trên mặt có một luồng hào quang, ông dường như rất hướng tới thời đại mà có thể chế tạo được một cây cung thần thoại kia.

Dựa theo lời ông nói thì chỉ cần bắn một tên là có thể bắn sụp cửa thành.

"Tam Gia, tỉnh tỉnh, hồi hồn nào." Sở Phong cười nói, đưa tay ra quơ quơ trước mặt ông, bởi vì sau khi Triệu Tam Gia nói xong thì hồn cũng bay đi đâu luôn rồi.

"Con thỏ nhỏ chết bầm này, cậu còn dám chế nhạo tôi? Tôi nói cậu biết đừng có mà không tin, trên đời này thật sự có cây cung như thế!" Mặt già của Triệu Tam Gia có chút đỏ, nhưng cũng không nhịn được mà khăng định lại.

"Đây là chuyện xưa của mấy ngàn năm trước, Tam Gia, bây giờ là thời đại văn minh rồi đấy." Sở Phong cũng không đồng ý lắm.

Cho dù thật sự là có nhưng ai có thể thấy nó chứ? Không biết đã sớm bị chôn ở chỗ nào rồi.

"Tôi từng gặp rồi!" Triệu Tam Gia la lên, tính tình của ông rất cứng, có thể xem là một ông lão cứng đầu, mặc dù là nói giỡn với người quen nhưng cũng có lúc rất thẳng thắn.

"Tam Gia, có thật sao, lấy cho tôi xem với!" Con mắt của Sở Phong lúc này cũng sáng, nếu thật sự có một cây cung thần bí như thế hẳn thật sự muốn mượn một chút, đi tới núi Thái Hành thử uy lực, mặc xác mấy tên kia là vũ trang trực thăng, dị nhân bay trên trời hay là thiên thần cánh bạc, chọc giận hẳn thì một tên bắn rớt hết.

Triệu Tam Gia nói xong liền hối hận, vội vàng lắc đầu xua tay, liên tục nói không có không có.

"Tam Gia, tôi còn lạ gì tính của ông, ông nói có thì nhất định là có, cho tôi xem một chút thôi." Ánh mắt của Sở Phong cực kỳ nóng.

Triệu Tam Gia nhìn xung quanh một cái, sau đó đóng lại cửa lớn, lúc này mới do dự mà nói: "Được rồi, cho cậu xem một chút."

Sau đó ông đi vào phòng ngủ, khó khăn lôi một cái hộp đá từ dưới giường ra, hộp đá rất lớn cũng rất cũ, vừa nhìn cũng biết không phải là vật của cận đại.

Nó rất nặng, dù Triệu Tam Gia kéo nó trên đất thì cũng còn rất nặng.

"Bảo tồn bằng hộp đá?" Sở Phong kinh ngạc.

"Ừ, bởi vì tổ tiên tôi cảm thấy chôn nhiều năm dưới đất mà dùng hộp gỗ thì nó cũng sẽ bị nát, cho dù sau này có lấy ra nhưng mà bọn họ vẫn cảm thấy hộp đá đáng tin hơn nên cứ để trong đây."

Sở Phong hiểu rõ, có một khoảng thời gian thế đạo không ổn, đúng là cần phải phòng bị kỹ càng.

Hộp đá được mở ra, lộ ra một cây cung lớn, cây cung này dài gần 1m50, có màu nâu, màu sắc có chút ảm đạm không có chút lộng lẫy rực rỡ nào, tạo cho người ta một cảm giác năm tháng dài lâu.

Cả cây cung lộ ra một ý vị cổ điển lại tang thương, có sự lắng đọng của năm tháng, nhìn qua cũng đã chắc chắn không phải là vật tầm thường.

Sở Phong cầm lên thử, lập tức kinh ngạc, chất liệu của cây cung nào rất đặc biệt, nặng vô cùng, nếu là người bình thường hơn phân nửa chắc chắn sẽ không cầm nổi nó, bởi vì nó tối thiểu cũng hơn một trăm cân.

Cho dù là kim loại cũng không thể nặng như vậy được.

Có điều đối với hắn thì cũng sức nặng nhiều đây cũng không tính là gì.

"Tiểu Sở đừng lộn xộn, nó nặng lắm đấy." Triệu Tam Gia nhắc nhở.

Chương 82: Săn rồng (1)

Nhưng mà Sở Phong cứ ung dung mà nắm nó bằng một tay, đưa lên, làm thành một hình dáng giống như muốn bắn tên.

Triệu Tam Gia ngạc nhiên, cây cung nặng như thế mà Sở Phong có thể cầm lên dễ dàng như thế, hơn nữa nhìn cũng rất thoải mái, không có chút cố sức nào.

"Tiểu Sở, sức của cậu lớn thật!"

"Sao lại không có dây cung?"

Triệu Tam Gia thở dài, dây cung đã bị phá hủy từ lâu rồi, cây cung lớn này chỉ còn lại có một thân cung.

"Nối lại dây cung khác không được sao?" Sở Phong kinh ngạc hỏi.

"Do cậu không biết thôi, dây cung cũ của nó cũng có một truyền thuyết riêng biệt, nghe đồn rằng dây cung này làm bằng gân của rồng, nếu dùng loại dây cung không xứng với thân thì sẽ không thể phát huy được sức mạnh của nó." Triệu Tam Gia giải thích.

Sở Phong rõ ràng là không tin, trên đời này làm gì có thứ gọi là gân rồng.

Triệu Tam Gia cũng gật đầu nói: "Có lẽ là gân của một loài quái thú nào đấy."

"Tam Gia, cho tôi mượn cây cung này mấy ngày đi, tôi giúp ông tìm loại gân thú thích hợp để giúp cây cung này tái hiện lại phong thái của nó." Giọng nói của Sở Phong có chút hưng phấn.

"Cây cung này để ở chỗ tôi xác thực là không có ý nghĩa gì, cho cậu mượn cũng không sao, nhưng cậu không có khả năng kéo được nó." Triệu Tam Gia trả lời.

Nhưng mà dưới con mắt tròn tròn của ông, hai tay của Sở Phong nắm hai đầu của cây cung, dùng sức mà bẻ cong nó.

Chuyện gì thế này? Triệu Tam Gia khiếp sợ, bởi vì ông biết cây cung này cứng thế nào, lúc trước có bảy, tám tên đô con hợp sức lại cũng không thể làm nó cong lại.

Nhưng mà Sở Phong lại càng khiếp sợ hơn nữa.

Theo lực của hấn, cây cung này truyền ra âm thanh của hổ báo, tiếng rống của trâu, tiếng hót to lớn của loài chim, cực kỳ yêu tà, cuối cùng có một tiếng sầm rền vang, âm thanh không nhỏ, làm người sợ hãi.

"Tiểu Sở, cậu....cậu đúng là quái vật!" Triệu Tam Gia cực kỳ chấn động, ông ngất ngây mà lời kéo Sở Phong nói một hồi, nói đến cuối cùng ông cũng không biết mình đang nói gì.

Một lát sau, Sở Phong chào tạm biệt Triệu Tam Gia đi về nhà.

"Hoàng Ngưu, dừng lại, chúng ta ngừng đánh. Mà xem tao đem về cái gì này? Là một bảo vật!" Sở Phong vội vàng cản lại con nghé ngốc nhà mình, không muốn tiếp tục đánh với nó.

Con mắt của Hoàng Ngưu nhìn chăm chăm cây cung.

Khi nó thử ép cong cây cung quả nhiên cũng nghe được tiếng gầm của thú, tiếng hót của chim, cuối cùng là tiếng ầm vang của sấm chớp.

"Cây cung này tên gì?" Nó viết chữ lên đất mà hỏi.

"Triệu Tam Gia nói cây cung này gọi là Đại Lôi Âm cung, nhưng dây cung của nó đã hư rồi, nghe nói dây cung này năm đó được luyện thành từ gân rồng." Sở Phong trả lời.

"Đi săn rồng!" Hoàng Ngưu quyết đoán mà viết xuống ba chữ, muốn lôi Sở Phong đi vào Hồng Hoang Đại Sơn, nó hình như đặc biệt quan tâm cây cung này, biểu hiện rất kỳ lạ.

"Chu Toàn, mau tới đây, dẫn cậu đi săn rồng!" Sở Phong liên lạc với Chu Toàn qua điện thoại, mang theo gã đi săn tiện mài giũa thêm cho gã.

"Từ từ đã, tôi nghe nói trái cây thần bí trong ngọn núi này ngày mai chắc hẳn sẽ chín, hiện tại thì mau nghỉ ngơi mà dưỡng sức đi." Chu Toàn trả lời.

"Đừng có nói nhảm nữa, đi nhanh lên!" Sở Phong la lên, nếu ngày mai thật sự có đại chiến thì vừa vặn thừa dịp đi tìm dây cung nối lại cho cây cung này, để nó trở về phong thái khi xưa.

Chu Toàn lè mà lè mề, dáng vẻ rất do dự, nhưng cuối cùng cũng đồng ý quyết định đi theo Sở Phong lên núi.

Chủ yếu là sự cố lặn trước để lại bóng ma tâm lý quá lớn trong lòng hắn ta, đầu tiên là bị một đám hung cầm quái thú truy sát, suýt chút nữa là bị dọa bay hồn phách, sau đó lại tận mắt nhìn thấy Sở Phong và một đám ngoan nhân cầm súng phóng tên lửa chém giết lẫn nhau, kinh tâm động phách, trường cảnh lúc đó khiến hắn ta rét run cả người.

Tốc độ của Sở Phong và Hoàng Ngưu khá nhanh, đi tới huyện thành đón hắn ta.

Chu Toàn đến chậm nhưng cũng kiên trì tới, còn cách rất xa thì thả chậm bước chân.

Sở Phong có chút ngẩn người, sau đó nhin không được có chút vui vẻ.

Chu Toàn để một đầu tóc xoắn, tóc vừa dày vừa dài chảy ngược ra phía sau chỉ chừa lại phần sừng, phần đầu lộ ra lại lớn gấp đôi so với lúc trước.

"Kiểu tóc rất độc đáo!" Sở Phong thực sự không thể tìm được từ ngữ nào khác để tán dương kiểu tóc của hắn.

Đồng thời, mấy ngày không gặp, Chu Toàn gầy hơn nhiều, dáng vẻ béo ụt lúc trước đã không thấy, bộ dạng của hắn lúc này phải nói là gầy gò hơn trước rất nhiều.

"Sau này cũng không thể gọi cậu là mập mập nữa rồi, gọi là Chu gầy thì thích hợp hơn, dáng vẻ của cậu bây giờ cũng quá thon thả, đừng nói là ngay nào cậu cũng uống thuốc giảm cân đấy nhé?" Sở Phong cười nói.

Hoàng Ngưu cũng có chút ngẩn người, bởi vì dáng vẻ của Chu Toàn mà nó nhìn thấy bây giờ so với lần đầu tiên gặp mặt quá khác biệt, cứ như hai người khác nhau, từ Phật Di Lặc trực tiếp hạ thấp xuống thành Bài Cốt Tinh.

Chu Toàn phẫn uất, chỉ chỉ sừng thú trên đầu mình: "Bao nhiêu tinh hoa đều bị nó hấp thu, nếu tiếp tục như vậy nữa, tôi sẽ dùng cửa điện, chịu đau cắt bỏ nó."

Sừng thú trên đầu của hắn ta lại trở nên thô to không ít, mang theo một cỗ khí tức mãnh hoang. Lúc trước, hắn ta còn gọi Hoàng Ngưu là Ngưu Ma Vương, bây giờ bản thân hắn ta còn giống hơn.

Sở Phong buồn cười nhìn hắn ta.

Hoàng Ngưu thì đi tới, sờ lên sừng của hắn ta, há to mồm cười, cũng không có xem thường mà ngược lại còn rất thân thiện vỗ vỗ vai hắn ta.

"Mày có ý gì thế hả?" Chu Toàn trừng mắt, đề phòng. Toàn thân hắn ta không được tự nhiên, con trâu này chưa từng đối xử tốt với hắn ta, lúc trước vừa nhìn thấy liền kiểm chuyện, sao bây giờ lại đối tính rồi?

"Trở nên đẹp hơn." Hoàng Ngưu viết chữ lên trên mặt đất, chuyện này cũng hiếp gặp bởi vì nó chưa hề khen tặng ai cả.

Sau khi Chu Toàn thấy được, trong lòng thoải mái, ngẩng đầu lên, lòng tin tăng gấp bội, không phải chỉ mọc ra một cặp sừng thú sao? Thật ra vẫn rất đẹp trai, không đúng sao? Ngay cả con trâu này cũng khen ngợi hẳn ta.

Hoàng Ngưu lại bồi thêm một câu: “Trong Ngưu Đầu Nhân (*) thì có thể xếp vào hàng thượng đẳng.”

(*) Ngưu đầu nhân: người đầu trâu

"Ngưu Ma Vương, ông nội mày, tao muốn giết mày!" Chu Toàn lớn tiếng nói, hẳn ta nổi giận, nói nửa ngày, hóa ra ý của Hoàng Ngưu là muốn nói hẳn ta càng ngày càng giống Ngưu Đầu Nhân, đúng là tức chết hẳn ta mà.

Trên đường đi, tiếng quát lớn của Chu Toàn, tiếng kêu đau đớn hòa quyện với tiếng Bò..o..Bò... của Hoàng Ngưu vang lên không dứt.

Rốt cục, một lần nữa tới gần núi lớn Hồng Hoang.

Vừa bước vào cửa núi, đập ngay vào mắt là một mảnh rừng rậm nguyên thủy, Chu Toàn hơi run lên, ấn tượng của lần trước quá sâu sắc, các loại quái thú dọa hẳn ta suýt chút nữa là hồn phi phách tán, rất nhiều ngày sau đó hẳn ta đều gặp ác mộng.

"Tôi nói này, chúng ta đi chậm một chút đi!" Hẳn ta nhỏ giọng lầm bầm, muốn dần dần thích ứng một chút.

Nhưng mà, hẳn ta vừa dứt lời liền nhảy dựng lên, dùng tốc độ nhanh nhất chạy vào bên trong, không dám ngừng lại.

Chương 83: Săn rồng (2)

Bởi vì, ngay ở phía sau của hãn ta, một con nhện lớn cao hơn ba mét từ trên không trung rơi xuống, sau đó đuổi sát sau lưng của hãn ta.

"Tôi đúng là số khổ mà, lại bắt đầu rồi!" Chu Toàn kêu thảm.

Nhớ lại trải nghiệm của lần trước, đến bây giờ trong lòng hãn ta còn cảm thấy sợ hãi.

Nhưng mà, hãn ta biết, trải nghiệm nhiều một chút, rèn luyện bản thân trong nguy hiểm mới có thể sống sót trong tương lai.

Sở Phong đã nói cho hãn ta biết, trong cả nước bây giờ dã thú khắp nơi, các loại mãnh cầm đều đang dị biến, số lượng còn nhiều hơn cả dị nhân, nhưng đa phần đều đang ngủ đông, nói không chừng một ngày nào đó sẽ xảy ra chuyện.

Bên trong núi rừng nguyên thủy, lớp lá rụng dày không biết bao nhiêu thuở, đa số đều đã mục nát trở thành chất dinh dưỡng cho đất.

Những sợi dây leo còn thô to hơn cả vạc nước, những cây đại thụ tán lá che khuất bầu trời, thân cành thô to giống như một cái ô lớn chống trời.

Bên trong cánh rừng, cỏ thụ liên miên, chướng khí nồng đậm, với thể chất của người bình thường chắc chắn sau khi vào đây thì sẽ không chịu đựng nổi sự tàn phá của hoàn cảnh ác liệt ở trong này.

Giữa không trung, sương mù bốc lên cao như sắp che khuất cả mặt trời, thỉnh thoảng có thể nhìn những con hung cầm to lớn bay qua trên không, giống như là đám mây lớn, cảnh tượng rất dọa người.

Đồng thời, bốn phía tiếng thú gào không ngừng vang lên.

Lại tới đây, tựa như là tiến vào một phương khác thế giới, cùng bên ngoài hoàn toàn khác biệt.

"Lần này... Muốn đi săn rồng?!" Chu Toàn có chút không thể tin được, thế gian này thật là có rồng hay sao?

Sở Phong cũng đang hoài nghi, sâu trong núi lớn thật sự có rồng đang ngủ đông? Hai người họ có địch lại nổi không đây, phải làm thế nào mới có thể đối kháng với loại sinh vật trong truyền thuyết kia được?

Hoàng Ngưu gật đầu, bày tỏ sự khẳng định.

Đồng thời, thần sắc của nó cũng rất trịnh trọng, nhắc nhở Sở Phong phải cẩn thận, lần này ngàn vạn không thể khinh thường.

"Ý của mày là, bảo tao đi săn rồng một mình?" Sở Phong trừng to mắt.

"Đương nhiên!" Hoàng Ngưu viết xuống hai chữ này.

"Tôi cảm thấy, con trâu này chính là một kẻ chuyên lừa gạt đó, đừng nghe nó!" Chu Toàn nói.

Hoàng Ngưu liếc xéo, không có hảo ý nhìn chăm chăm hấn ta, sau đó ra hiệu, ý bảo lát nữa phải rèn luyện cho hấn ta thật tốt mới được.

Chu Toàn giật nảy mình rung mình một cái, lập tức ngậm miệng lại, cũng không dám lại nhiều lời, lần trước chính là Hoàng Ngưu đã chọc giận quái thú, từ đó rèn luyện fax.

Trong núi càng ngày càng dốc, trông rất hoang sơ, ngẫu nhiên còn phải trèo qua vách núi, hiểm nhiên, bọn họ đang vượt qua dãy núi này, đến khu vực khác.

Có lúc bọn họ còn đi qua một con đầm lầy.

Cuối cùng cũng sắp đến nơi, Hoàng Ngưu bước chân dần dần chậm dần.

Phía trước, đại thụ thưa thớt, mặt đất khô cứng, nhiều đồng loạn thạch, có sát khí tràn ngập.

Khối khu vực này rõ ràng khác biệt, để cho người ta cảm thấy nguy hiểm.

Chướng khí lượn lờ, ngẫu nhiên có hung thú đi ngang qua nơi này lúc, giống như là rất sợ hãi, không muốn ở lâu, kinh hoàng đào tẩu, đối với nơi này vô cùng kiêng kỵ.

Đến!

Hoàng Ngưu ra hiệu, phía trước có một chỗ đầm nước, mà tại đầm bên cạnh rừng đá bên trong, thì có một khối trống trải khu vực, xương trắng rải rác khắp nơi.

Trông giống như là một con mồi bị sinh vật nào đó ăn hết, xương thú bị nó vứt lung tung.

Sâu trong gò đất, chướng khí càng đậm hơn, khi đi tới nơi này, chưa thấy con cự thú nào, Sở Phong đã cảm thấy sát khí nồng đậm đập vào mặt, nơi này vô cùng kinh khủng.

Hoàng Ngưu không đi, lôi kéo Chu Toàn rút lui, để Sở Phong đi qua đó một mình.

Sở Phong hít sâu một hơi, nhanh chân bước vào bên trong rừng đá, đi tới gò đất kia.

Ở phía sau, Chu Toàn khẩn trương đến quên cả thở, nhìn chăm chăm nơi đó, nơi này thật sự có một con rồng sao?

Chướng khí bị gió thổi tản đi một chút, lúc này, lông tóc Chu Toàn đã dựng đứng, suýt nữa kêu to lên tiếng, hẳn thấy được trong sương mù ở phía trước có một đôi mắt, lớn bằng cái đèn lồng, đang lạnh lẽo nhìn chăm chăm Sở Phong!

Giờ khắc này, da gà trên người Sở Phong đã nổi hết cả lên, hẳn thấy được một con quái vật khổng lồ.

Kia là một con cự thú, cao chừng mười mét, đứng bên trong sương mù, toàn thân là lớp vảy màu bạc dày đặc, mang theo khí tức hung ác nghiêng trời lệch đất, nó đang cúi đầu nhìn xuống.

Một đôi mắt mang theo ánh sáng bạc vô cùng khiếp người lớn bằng cái chậu nước.

Chỉ trong chớp mắt, con cự thú này liền bạo phát, xông tới với tốc độ cực nhanh mang theo sát ý vô cùng kinh khủng, mặt đất đều bởi vì nó cất bước mà rung động.

Sở Phong tránh đi, né ra ngoài.

Ầm ầm!

Nó đập thẳng vào một đồng đá vụn, khiến chúng tan nát.

"Khủng long bạo chúa?"

Sở Phong rốt cục thấy rõ con cự thú, hình thể nó giống Khủng long bạo chúa như đúc, nhưng là màu bạc, cao tới mười mét, vô cùng to lớn, lớp vảy trên người sáng loáng

"Ầm!"

Con Khủng long bạo chúa màu bạc vung đuôi đánh tới, nó vô cùng hung hãn, mặc dù cơ thể to lớn, nhưng lại chẳng hề vung về chậm chạp, mang theo một luồng gió đáng sợ.

Sở Phong nhanh chóng né đi, cái đuôi của nó quất thẳng vào giữa rừng đá, khiến cho đồng đá bị sụp đi, đá vụn bắn ra bốn phía.

"Grao..." Con khủng long bạo chúa màu bạc rộng to, tiếng gào chấn động cả một vùng.

Đây chính là “rồng” mà Hoàng Ngưu nói!

Sở Phong có chút kinh hãi, đây không phải khủng long sao? Nhưng mà, nó rõ khác hẳn với những loại khủng long hẳn đã được học, khổ người lớn hơn rất nhiều.

"Đây chính là “rồng” mà mày nói đấy à?" Ở nơi xa, giọng nói của Chu Toàn đã trở nên run rẩy.

Dù đã ở xã thế này nhưng hẳn ta vẫn có thể cảm giác được, con rồng kia kinh khủng vô cùng, hơn xa những quái thú mà trước kia hẳn ta đã nhìn thấy, lớp vảy màu bạc kia đang phát sáng, dù là đá cứng rắn đến đâu cũng đều không thể mài mòn, sát khí ngập trời, đây là thứ mà con người có thể đối kháng sao?

Người đứng trước mặt nó, quá nhỏ bé, căn bản không đánh nổi.

Trong gò đất của khu rừng đá, Sở Phong cùng con khủng long bạo chúa màu bạc bắt đầu cuộc đại chiến!

Hắn chủ động xuất kích, lợi dụng tốc độ siêu nhiên, vọt tới một bên, dùng hết lực lượng lớn nhất, đánh một quyền về phía Khủng long bạo chúa.

Coong!

Tiếng vang dị thường điếc tai, lớp vảy màu bạc trên thân Khủng Long Bạo Chúa còn cứng rắn hơn cả sắt thép, khi đánh lên trên đó, phát ra tiếng kim loại rung đáng sợ.

Trong lòng Sở Phong căng thẳng, đây là một con quái vật, nhục thân cứng cỏi, rất khó phá vỡ lớp vảy bạc của nó, chớ đừng nói chi là đánh giết nó.

Sau đó, hắn phát hiện có điều dị thường, con khủng long bạo chúa này hít thở rất quá lạ, trong lúc hắn tiến công, thở dốc rất đặc biệt.

"Nó biết phương pháp hô hấp?" Sở Phong rung động.

Khó trách mạnh như vậy, vừa rồi quyền ấn có thể đánh vỡ cả vụn cân đá tảng đó nện ở trên người của nó, giống như là đánh sắt thép, việc nó đang cố chống cự lại hình như có liên quan đến một loại phương pháp hô hấp nào đó.

Trong lúc nhất thời, trong lòng Sở Phong nổi sóng chập trùng, một con Khủng Long Bạo Chúa thế mà cũng hiểu loại phương pháp này.

Chương 84: Săn rồng (3)

Ánh mắt hắn trở nên quái dị, cẩn thận quan sát, nhìn ra được, phương pháp hô hấp của con Khủng Long Bạc Chúa màu bạc này rất đơn giản, thô lậu, không cách nào so sánh với Hoàng Ngưu.

Sở dĩ nó mạnh như vậy, là bởi vì khối người của nó quá lớn, trời sinh da dày thịt béo, lớp vảy bạc kiên cố, đây là ưu thế bẩm sinh.

Đây là lần đầu tiên Sở Phong nhìn thấy cự thú biết được phương pháp hô hấp, hắn đã gặp phải phiền phức rồi.

Có điều, việc khiến hắn cảm thấy yên tâm đôi chút là mặc dù Khủng Long Bạc Chúa màu bạc rất nhanh, nhưng tốc độ vẫn không bằng hắn, đồng thời, quyền ấn của hắn cũng không phải là không có tác dụng, việc không ngừng công kích, cũng làm cho Khủng Long Bạc Chúa có cảm giác đau đớn, ánh mắt càng thêm hung hăng.

Nơi xa, Hoàng Ngưu ra hiệu Chu Toàn, có thể lên đường đi rèn luyện.

Chu Toàn giật mình nói: "Bỏ một mình cậu ấy ở đây có sao không, lỡ như bị con khủng long đó ăn thịt thì phải làm sao?"

Hoàng Ngưu không nói hai lời, cúi đầu, dùng một đôi sừng trâu đâm vào móng của hắn ta.

"Á..." Chu Toàn nhảy lên thật cao, xoay người bỏ chạy, bởi vì, hắn ta nhìn thấy con trâu đó làm thật, nếu không né tránh thì hậu quả khó mà lường được.

Sau đó không lâu, trong núi rừng xa xa, tiếng kêu hoảng sợ của Chu Toàn

vang lên, hấn ta lâm vào trong nước sôi lửa bỏng, cũng kinh động đến một ít quái thú.

Hấn ta bắt đầu lịch luyện!

Nửa canh giờ sau, khi Chu Toàn thoát khỏi một con rắn lớn, hấn ta trở lại nơi này, nhìn thấy Sở Phong còn đang kịch chiến với Khủng Long Bạo Chúa.

Sau một tiếng, Chu Toàn lại tới, hấn ta sức cùng lực kiệt, phun ra hỏa diễm đáng sợ, thiêu chết một con dơi dài hơn sáu mét, không ngừng đuổi giết hấn ta, bây giờ khê động cũng không muốn động.

Chờ hấn ta kéo lấy thân thể mệt mỏi, đi tới bên ngoài bãi đá, Sở Phong vẫn còn đang chém giết với Khủng Long Bạo Chúa màu bạc.

Có điều, chiến đấu đã đến thời kỳ cuối, có thể nhìn thấy, Sở Phong cũng sức cùng lực kiệt, mồ hôi đầy người, quần áo rách tung toé, đều sắp hóa thành vãi vụn.

"Hô..."

Khủng Long Bạo Chúa màu bạc thở dồn dập, trong lỗ mũi phun ra luồng khí màu bạc, có lực trùng kích cường đại, khiến cho đại thụ xung quanh đều đang lay động, phiến lá bay tán loạn.

Nó muốn liều mạng, bởi vì một số vảy bạc trên người nó đã bị Sở Phong đánh nát máu tươi chảy đầm đìa!

Hai con mắt kia nổi màu bạc, băng lãnh vô tình, mang theo hương vị khát máu và tàn bạo, lúc nó mở cái miệng lớn ra, răng nanh trắng như tuyết, giống như những con dao nhọn, có thể dễ dàng cắt đứt xương cốt của đối

thủ, trông vô cùng sắc bén.

Grao!

Cuối cùng nó rống to một tiếng, con Khủng Long Bạo Chúa này muốn liều mạng.

Hô hấp của nó rất cổ quái, toàn thân đều đang rung động, giống như là trong cơ thể đang có một luồng lực lượng thần bí đang bắn ra, khiến sát khí của nó tăng vọt.

Tuy rằng Sở Phong vô cùng mệt mỏi nhưng hắn bắt mình phải tập trung tinh thần, vận dụng lực lượng mạnh nhất, hơn nữa hắn đã nắm bắt được quy luật hô hấp của Khủng Long Bạo Chúa.

Hắn vọt lên, Đại Lực Ngưu Ma Quyền không ngừng bộc phát, lợi dụng tốc độ vô cùng nhanh, đánh vào từng bộ phận trên cơ thể của Khủng Long Bạo Chúa, hơn nữa hắn cũng đang tiến hành phương pháp hô hấp đặc biệt của bản thân, để loại quyền này phát huy được sức mạnh kinh người.

Phán đoán của hắn quả nhiên không hề sai, quyền ấn lao đến, đánh vào lỗ mũi, yết hầu, bộ ngực, phần bụng của Khủng Long Bạo Chúa, tiết tấu hô hấp của Khủng Long Bạo Chúa rối loạn.

Phốc!

Cuối cùng, lớp vảy trên người nó bị đánh nát, không ngừng nứt ra, máu bắn tung toé đi.

"Giết được rồi!" Ở nơi xa, Chu Toàn hô to.

Hoàng Ngưu cũng xuất hiện, tiến vào gò đất trong rừng đá.

Khủng Long Bạo Chúa màu bạc ngã xuống đất, giãy dụa một lúc lâu, nó quá nặng nề, máu từ thi thể khổng lồ chảy ra thành một dòng sông nhỏ.

Sở Phong ngồi ở trên thân thể như ngọn núi nhỏ của Khủng Long Bạo Chúa, chẳng muốn động đậy gì nữa, chỉ có thể há to miệng thở dốc, khoe miệng của hắn cũng có máu, đó là chỗ từng bị cái đuôi của Khủng Long Bạo Chúa quét trúng, nhưng cũng còn may là thương thể không nặng.

Sau một cuộc ác chiến, rốt cục giải quyết con quái vật khổng lồ này.

"Có gân rồng, trở về thì có thể sửa cung Đại Lôi Âm rồi, ngày mai đi núi Thái Hành Sơn, thử xem nó có uy lực lớn đến cỡ nào." Sở Phong thở hổn hển nói.

Con khủng long bạo chúa to như ngọn núi kia ngã lăn trên mặt đất, vảy gai dữ tợn đầy người, trên thân nó có không ít vết rách, máu tươi trào ra từ đó, con quái vật khổng lồ này đã hoàn toàn mất mạng.

Chu Toàn hoảng hồn hoảng vía, đi đến gần mà lấy tay vuốt ve, cảm thấy có chút không chân thật, đây là một con khủng long thời tiền sử đó, nó cứ thế mà ngã xuống rồi sao.

"Nếu chở được con khủng long này ra ngoài, chắc chắn sẽ gây nên xôn xao không nhỏ!" Chu Toàn nói.

"Gân rồng!" Hoàng Ngưu viết, nó chỉ quan tâm cái này thôi, nó cứ đi lòng vòng quanh con khủng long bạo chúa, trông có vẻ còn để bụng hơn cả Sở Phong, muốn sớm sửa chữa cung Đại Lôi Âm một chút.

Mùi máu tươi xông thẳng vào mũi, lan tràn vào trong núi rừng, nhưng rất lâu sau đó cũng không mãnh thú nào bén mảng tới. Chỉ vì lúc trước quá khiếp

sợ hung uy của khủng long bạo chúa, nên chúng không dám đặt chân vào cấm địa này.

Sở Phong hơi thất thần, lảng lạng cảm nhận, trong đầu còn đang suy nghĩ về những chuyện trải qua trong trận chiến lúc nãy, cuối cùng lại bất tri bất giác vận dụng phương pháp hô hấp đặc biệt nọ.

Trong lỗ mũi hần, một luồng lại một luồng khí trắng tràn ngập phun ra. Trên bầu trời, ánh mặt trời xuyên thấu qua chướng khí rồi soi chiếu xuống phía dưới, tạo thành một hào quang màu vàng nhạt bao quanh thân thể hần.

Sở Phong cảm thấy thân thể mình ấm áp, vừa rồi bị khủng long bạo chúa quất trúng một đuôi, từng đau đớn thấu xương rồi ho ra một ít máu, mà bây giờ lại cảm nhận rõ ràng cơn đau đó đang dần biến mất.

"Còn có tác dụng kỳ diệu như vậy ư?" Hần kinh ngạc, phương pháp hô hấp cực kỳ thần bí, lại có loại công dụng tuyệt vời thế này, nó cứ như một bảo tàng khổng lồ, có thể không ngừng đào quật thêm nhiều thứ.

Sau đó không lâu, ánh hào quang màu vàng nhạt kia chìm vào thân thể, vết thương của Sở Phong để hoàn toàn lành lặn, không còn bất kỳ khó chịu gì nữa.

Cách đó không xa, Chu Toàn và Hoàng Ngưu đang thử lột da con khủng long bạo chúa.

"Vây cũng quá cứng, tao đoán cả đạn cũng bắn không thủng nổi!" Chu Toàn oán giận, muốn lột da căn bản cũng không làm được.

Hoàng Ngưu lại rất lợi hại, rầm rầm rầm rầm mấy chân đạp xuống, làm cho vết rách trên người con khủng long bạo chúa nứt toạc cả ra, nó muốn trực tiếp đánh nát bét con quái thú này.

"Để tao làm thử xem."

Sở Phong nhảy xuống khỏi thân thể con khủng long bạo chúa to chừng quả núi này, hắn lấy ra đoản kiếm màu đen, thuận lợi cắt qua lớp vảy màu bạc, tìm kiếm gân rồng trong cơ thể nó.

Nửa giờ sau, một sợi gân thú cực kỳ lớn bị moi ngược ra ngoài.

"Đây là gân rồng à? Cũng quá lớn đó!" Chu Toàn có chút quáng mắt, sợi gân có màu trong suốt, vị trí nhỏ nhất mà lại có kích thước lớn bằng cánh tay một người trưởng thành.

Chương 85: Phương pháp hô hấp tuyệt đỉnh (1)

"Lấy tinh hoa này." Hoàng Ngưu viết, nó rất có kinh nghiệm, nó sờ soạng lên sợi gân rồng dài hơn mười mét này, cứ như đang tìm kiếm cái gì đó.

Cuối cùng, ngón tay nó nhắm vào một vị trí.

Sở Phong nhìn kỹ, quả nhiên ở đó có chút khác biệt, ngay đoạn chính giữa có một đường chỉ bạc nhàn nhạt, ẩn trong chỗ thô nhất của thân gân trong suốt.

Hắn dùng đoản kiếm đen đâm vào, muốn moi nó ra.

Gân rồng đúng là quá cứng, thật không dễ xử lý chút nào, còn khó hơn nhiều khi lột vảy, phải tốn chừng hai giờ thì họ mới nhìn thấy hình dáng của đường chỉ bạc kia.

Đây là tinh túy của sợi gân, nó là một đường chỉ ẩn trong sợi gân lớn, sợi chỉ bạc dài chừng hai mét, đúng lúc có thể dùng để chế dây cung.

Bởi vì, cung Đại Lôi Âm dài chừng một thước rưỡi.

"Vừa vặn!"

Sợi gân màu bạc này mảnh mà lại dẻo dai, Sở Phong thử cột nó vào răng nanh của con khủng long bạo chúa rồi kéo đi, nó đủ sức chống chịu con quái vật lớn này mà không có dấu hiệu vị đứt gãy gì cả.

"Đúng là thứ tốt rồi, nó thật sự là bảo bối!" Mặc dù Chu Toàn không quá hiểu biết những thứ này, nhưng gã cũng có thể nhìn ra điểm quý báu của sợi gân rồng.

Cuối cùng Sở Phong đã hiểu vì sao cung thần trong một số truyền thuyết cổ đại đều là lấy gân của cự thú làm dây cung, quả nhiên phải có đạo lý người ta mới làm vậy.

"Đi về hỏi thử Triệu Tam Gia xem sợi gân này có cần gia công đặc thù gì hay không đi." Sở Phong nói.

Hoàng Ngưu trực tiếp lắc đầu, hình như nó rất có kinh nghiệm, nó viết: "Dây cung trời sinh, không cần gia công gì."

Sở Phong không thèm nghe nó, cố ý trở về rồi lại sửa cung Đại Lôi Âm.

"Cầm đi, đi về nhà ném thử chút thịt này, dù sao cũng là thịt rồng mà." Sở Phong xẻo tiếp một khối lớn chừng trên trăm kí rồi ném cho Chu Toàn.

"Nhất định!" Chu Toàn điên cuồng nuốt nước miếng, thời đại này mà còn có cơ hội ăn được thịt khủng long, đúng là quá sức tưởng tượng mà.

Bản thân Sở Phong cũng cắt một khối lớn hơn hai trăm kí, chuẩn bị mang về.

"Nanh rồng!" Hoàng Ngưu viết.

Nó cho biết, đây là vật liệu tốt nhất để chế tạo tên, nếu bỏ qua thì thật phung phí của trời, tội lỗi tày đình.

Sở Phong cực kì phí công mới nhổ được mấy chiếc nanh rồng to lớn kia xuống, sau đó dùng một sợi dây buộc lại với nhau để vác lên trên vai.

Bọn họ men theo con đường cũ mà trở về, đường đi rất thuận lợi, cũng không bị dị thú nào xông ra ngăn chặn.

Đưa Chu Toàn đến ngoài thị trấn xong, Sở Phong và Hoàng Ngưu nhìn theo gã vào thành, sau đó thì thả hết tốc độ xông thẳng trở về trấn Thanh Dương.

Sở Phong mang theo cung Đại Lô Âm, ngoài ra còn có hơn mười kí thịt khùng long bạo chúa mà đi vào xưởng vũ khí lạnh.

Khi Triệu Tam Gia nhìn thấy sợi gân rồng màu bạc kia, đôi mắt ông thiếu chút nữa trợn trừng lọt ra ngoài, thật kỳ lạ, ông cảm thấy khó tin, cái thời đại này bộ còn rồng tồn tại hay sao?

"Tiểu Sở cậu làm cách nào tìm được vậy hả?" Triệu Tam Gia miệng khô lưỡi khô, cảm thấy như lập tức trẻ ra hai ba mươi tuổi, cả người tràn đầy sức sống.

Ông thật muốn nhìn thấy đại cung được sửa chữa, thần uy được tái hiện.

Sở Phong nhứt đầu từng cơn, phải giải thích sao với Triệu Tam Gia đây?

"Một dị nhân tặng cho tôi đấy." Hãn chỉ có thể kiên trì vịn vào cố những người dị biến gần đây để nói, cũng nhắc nhở Triệu Tam Gia nhất định phải giữ bí mật.

Triệu Tam Gia gật gật đầu, mặc dù biết có kỳ quặc, nhưng cũng không hỏi tới, ông nhìn thấy sợi gân thú này rồi cẩn thận nghiên cứu xong thì cho rằng, nó có thể trực tiếp sử dụng ngay.

Cuối cùng, dưới sự chỉ dẫn của Triệu Tam Gia, Sở Phong quần lấy sợi gân long gân, cột nó vào trên đại cung.

Ông!

Một tiếng run rẩy, dây cung bị Sở Phong khảy lên một cái mà lại phát ra tiếng thú gầm đáng sợ và tiếng chim reo chói tai, cuối cùng nó bùng nổ lôi âm, cứ như có một tiếng sét đánh vang lên trong sân này.

Thủy tinh trong nhà Triệu Tam Gia theo một tiếng lôi âm này mà rắc rắc nát đầy một mảnh.

Đây chỉ là Sở Phong khảy dây cung lên một cái mà thôi, nếu mà căng cung lên bắn thì sẽ càng đáng sợ hơn.

"Thần dị chi cung!" Triệu Tam Gia kích động.

"Tam gia, nếu ông thích thì chờ dùng xong rồi, tôi sẽ trả lại cho ông." Sở Phong nói, mà nay cái cung này đã thật sự trở thành bí bảo, hãn cũng không muốn chiếm lợi của Triệu Tam Gia.

"Không cần, nói tặng cho cậu tức là tặng cho cậu, cậu ngẫu nhiên mang tới cho tôi ngắm nghĩa một cái là được." Triệu Tam Gia nói.

Sở Phong gật đầu, điều này tất nhiên là được, nếu không gặp phải đại chiến, không có chuyện gì cấp bách, đại cung này để trường kỳ trong nhà Triệu Tam Gia cũng không thành vấn đề.

Lúc gần đi, Sở Phong mang đi một bó tên sắt.

Khi hẳn về đến nhà, Hoàng Ngưu sớm đã chờ không nổi nữa.

"Không thể thử tên ở nhà, đi vào núi sâu đi!" Sở Phong nói, động tĩnh vừa rồi cũng rất lớn, nếu thật sự giương căng dây đại cung, hẳn sợ sẽ xảy ra chuyện lớn.

Trong rừng núi hoang sơ không có bóng người.

Sở Phong thử kéo căng đại cung, đặt một mũi tên lên dây cung, chỉ trong nháy mắt thôi, khắp nơi này thú rống rung trời, cũng có bóng hình chim muôn hiện lên, trùng kích lên trời xanh.

Đáng sợ nhất chính là, một tiếng sấm sét âm âm bùng nổ, trong lúc mơ hồ, có một luồng điện quang phụt ra, lao vút ra ngoài cùng với mũi tên nọ.

Trong quá trình này, Hoàng Ngưu không quan tâm bất cứ gì cả, nó căn bản không để ý uy lực của mũi tên, mà như đang lắng nghe cái gì, biểu cảm vô cùng nghiêm túc.

Đông!

Xa xa, bụi mù tận trời.

Sở Phong trợn mắt há hốc mồm, cái này sao còn coi là một mũi tên được, hẳn cảm thấy nó như là một viên pháo, nhìn xem, một khối đá lớn ngàn cân

xa xa đã bị bắn nát vỡ tung tóe cả ra.

"Lại bắn tiếp!"

Hoàng Ngưu viết nhanh lên mặt đất, nó rất lo lắng, cũng rất khẩn trương, thúc giục Sở Phong tiếp tục bắn tên.

Sở Phong gật đầu, đúng lúc có thể lợi dụng cơ hội này mà luyện tập, ngày mai có lẽ nó sẽ mang đến tác dụng trọng đại.

Lần thứ hai giương cung, lôi âm kinh người hơn, đỉnh tai nhưc óc, một ít cỏ cây chung quanh như bị nghiền nát ra, cứ như có một luồng sức mạnh vô danh nào đó đang tuôn ra cuồn cuộn.

Vèo!

Mũi tên bay ra kèm theo với hồ quang điện, dốc đá xa xa âm một tiếng nổ tung, rơi xuống rất nhiều tảng đá to, cảnh tượng làm người ta phát sợ.

Trong quá trình này, Hoàng Ngưu vẫn không để ý tới uy lực của mũi tên kia, mà là dán lỗ tai vào lớp cung, nó không sợ lôi âm xô xiên qua tai mà cẩn thận lắng nghe.

Sở Phong hoàn toàn hiểu, Hoàng Ngưu chết tiệt này có mục đích khác, khó trách còn để bụng hơn cả hăn, cứ giục hăn đi săn rồng, đòi sửa cho xong đại cung này mới chịu.

"Tiếp tục!"

Hoàng Ngưu thúc giục, cái tai thì vẫn dán vào lớp cung, nó không nhúc nhích mà dụng tâm cảm ứng thứ gì đó.

Dưới tình huống như vậy, Sở Phong lại rất phối hợp, hắn không hỏi nó cái gì, cứ bắn một mũi rồi lại một mũi tên, nôi đây lập tức lôi quang soàn soạt, hồ quang bay múa.

Chung quanh, cỏ cây đều tan tác, đây đó đều là lá úa cháy đen.

Chương 86: Phương pháp hô hấp tuyệt đỉnh (2)

Một mũi lại một mũi bị bắn ra, điện quang tung hoành, đỉnh núi thấp bé nhỏ đều bị gọt mất một bộ phận, cảnh tượng hết sức dọa người!

Cuối cùng, Sở Phong bắn hết sạch một trăm mũi tên mang theo, tài bắn cung của hắn tiến bộ nhanh chóng, chủ yếu là được cảm quan nhạy bén và thị giác siêu nhân hỗ trợ, giúp hắn thuận buồm xuôi gió bắn tên vô cùng chính xác.

Tài bắn cung đã luyện thành bước đầu!

Nhưng mà, Hoàng Ngưu thực nổi giận, nó ôm đại cung, cứ lật qua lật lại mà xem miết, biểu cảm hết sức thất vọng.

"Mày đang tìm cái gì vậy hả?" Sở Phong hỏi.

"Phương pháp hô hấp tuyệt đỉnh." Hoàng Ngưu bình thản cho biết, nó dùng chân ghi ghi trên mặt đất, ánh mắt thì nhìn chăm chăm vào đại cung, có chút ừ ừ.

Hả? Sở Phong lắp bắp kinh hãi.

Hắn có được thành tựu như bây giờ, chủ yếu là nhờ vào phương pháp hô hấp này, nó còn hơn xa Đại Lực Ngưu Ma Quyền.

Phương pháp hô hấp bây giờ của hãn thực thần bí, có hiệu quả tuyệt vời. Mà Hoàng Ngưu cũng đã từng thực hiện hành động một chân chỉ trời, một chân chỉ đất, để khen ngợi phương pháp hô hấp này. Cho nên có thể cân nhắc ra nó bất phàm đến mấy.

Hiện tại, nó cư nhiên lại nhắc tới một phương pháp hô hấp tuyệt đỉnh khác.

"Còn lợi hại hơn phương pháp hô hấp bây giờ của chúng ta sao?" Sở Phong hỏi.

"Xấp xỉ!" Hoàng Ngưu viết xuống hai chữ này.

"Nếu đều là phương pháp hô hấp tuyệt đỉnh, không phải có một loại là đủ rồi sao?" Sở Phong thật vui vẻ, cực kỳ thỏa mãn với hiện tại, cuối cùng đã biết địa vị của phương pháp hô hấp hiện giờ rồi.

"Nếu có thể có được phương pháp hô hấp Đại Lôi Âm, thể chất của tôi và cậu sẽ trở nên mạnh mẽ, tốc độ sẽ tăng nhanh."

Dựa theo lời của Hoàng Ngưu thì hai loại phương pháp hô hấp đều có chỗ tốt riêng của mình, cũng có nghĩa là, phương pháp tuyệt đỉnh nào cũng có độc đáo riêng.

Là quan trọng nhất là, phương pháp hô hấp đang tiến hành hiện tại, mỗi ngày tốn không bao nhiêu thời gian cả, chỉ vèn vện buổi sáng buổi tối một lát là được rồi, kéo dài thêm cũng không có tác dụng.

Nếu có được phương pháp hô hấp Đại Lôi Âm thì khác, thêm vào một loại phương pháp cao nhất, tương đương với một đoạn thời gian hữu hiệu tăng tiến thể chất.

"Phương pháp hô hấp Đại Lô Âm, điểm độc đáo của nó là gì?" Sở Phong hỏi.

"Bá đạo!" Hoàng Ngưu viết.

Nói nó bá đạo, là ý chỉ khi tiến hành phương pháp hô hấp này, lô âm trong cơ thể cùng chấn động, gột rửa một cách mạnh mẽ, tốc độ thay đổi thể chất nhanh đến khác lạ.

Đương nhiên, nó cũng có khuyết điểm, đó chính là quá mức bá đạo vô song, cho nên thường xuyên làm người ta bị thương nặng, thậm chí khi lô âm trong cơ thể cùng chấn động có thể trực tiếp đánh chết cả bản thân.

Dựa theo lời Hoàng Ngưu nói, nếu đã nắm giữ một phương pháp hô hấp tuyệt đỉnh khác, đã rèn luyện thể chất đủ cứng cõi, rồi sau đó tiến hành phương pháp Đại Lô Âm, là có thể chống chọi được loại bá đạo này.

Hai mắt Sở Phong sáng bừng lên, rốt cuộc hắn đã biết, vì cái gì Hoàng Ngưu lại coi trọng phương pháp hô hấp Đại Lô Âm đến vậy!

Hắn cũng nghiên cứu đại cung này theo!

Theo thuyết minh của Hoàng Ngưu, cái gọi là cung thần này cùng lắm là vì năm đó được một người nắm giữ phương pháp hô hấp đại lô âm sử dụng qianh năm, cộng minh với nhịp thở của ông ta, đại cung hình thành rung động thần bí cố hữu, cho nên tên bắn ra có được sức mạnh siêu phàm như thế.

Có thể nhìn ra phương pháp đại lô âm bá đạo cỡ nào, đồ vật cộng minh với nhịp thở của chủ nhân ngày trước, sau khi đã cố định lại thì có thể hình thành cảnh tượng thần dị đến vậy!

"Không phải bí bảo hình thành do luyện khí à?" Sở Phong ngạc nhiên.

Bò trực tiếp trợn mắt trắng.

Sở Phong khiêm tốn thỉnh giáo, cái gọi là phương pháp hô hấp có phải là pháp môn luyện nội lực, hoặc pháp môn luyện khí hay không.

Hoàng Ngưu nghe vậy thì trực tiếp khinh bỉ, nó lười trả lời.

Sở Phong ngượng ngùng, hẳn biết là bản thân mình nghĩ nhiều rồi, cái gọi là phương pháp hô hấp căn bản chẳng liên quan gì đến những thứ đó cả!

Cả thân đại cung đều âm đạm đi, không có chút sáng bóng nào. Nó dài chừng một mét rưỡi, thân cung màu nâu trông tương tự như nham thạch, thân nó thô ráo, mang cho người ta cảm giác niên đại của nó cực kỳ xa xưa.

Sở Phong nghiên cứu thật lâu thật lâu cũng không có phát hiện ra được gì.

Hoàng Ngưu không cam lòng, nó bảo Sở Phong tiếp tục bắn tên, nhưng mà, mũi tên đều bắn hết vào trong ngọn núi nhỏ đối diện cả rồi.

Vì thế, Sở Phong còn cố ý chạy lên núi tìm kiếm, muốn tìm lại để tận dụng, nhưng cái khiến hắn giật mình chính là, mũi tên hoặc là gãy, hoặc là nổ tung, chẳng còn cây nào hoàn chỉnh cả.

Thoáng suy nghĩ, hắn tự nhiên đã hiểu, sức công phá lớn như vậy, cả tảng đá ngàn cân còn bị bắn vỡ nát ra thì bản thân mũi tên sao có thể may mắn không bị gì mà tồn tại.

Hoàng Ngưu rậm rì, lại yêu cầu lần nữa, bảo Sở Phong đi lấy mũi tên sắt đi, nó cứ như bị trăm móng cào tâm, muốn xác định xem có thể có được phương pháp hô hấp tuyệt đỉnh này hay không.

Sở Phong cũng rất không cam tâm, kể từ khi biết được nguyên nhân có sự, hẳn cũng muốn có được phương pháp Đại Lôi Âm.

Tốc độ của một người một trâu rất nhanh, không lâu sau đã mang tên trở lại, hơn nữa còn xách theo hai cái nanh bạo long trắng hếu, nhọn hoắc như khoát đao vậy.

Cũng chẳng mấy chốc, nơi này lại hồ quang bay múa, tiếng sấm điếc tai, Hoàng Ngưu dán tai vào đại cung để nghe rung động trên đó, Sở Phong thì đang cảm ứng, ngay cả khi bắn tên cũng không thềm nhắm chuẩn nữa.

Bọn họ cẩn thận lắng nghe, không ngừng cân nhắc, cũng hơi cảm ứng được cái gì đó!

"Có khác biệt, đổi nanh rồng đi!" Hoàng Ngưu bảo Sở Phong mài, lập tức thay mũi tên sắt bằng tên nanh rồng ngay tại chỗ.

"Có cần thiết không?" Sở Phong cảm thấy hơi lãng phí, vốn số lượng nanh rồng cũng không nhiều lắm.

Hoàng Ngưu trịnh trọng gật đầu, cũng đơn giản viết ra vài chữ để tiến hành giải thích.

Nó cho rằng, tên tốt mới xứng với cung tốt, chỉ khi hai thứ này kết hợp, mới dễ dàng khơi dậy cộng minh, uy lực mũi tên bắn ra mới có thể đạt tới cực mạnh.

Sau khi Sở Phong thay mũi tên nanh rồng, quả nhiên có chút bất đồng, răng rắc một tiếng, hồ quang bắn ra bốn phía, kèm theo điện quang, mũi tên lao vút ra ngoài.

Sở Phong và Hoàng Ngưu đều đang chú ý đến thân cung, sao còn quan tâm đến uy lực của nanh rồng sẽ thế nào, cứ thầm nghĩ muốn nghe thấy tiếng rung động thần bí nọ.

"Nghe thấy rồi, rất có quy luật!"

Sở Phong mừng rỡ, cứ như trước kia rình nghe nhịp hô hấp của Hoàng Ngưu vậy, coi ra thì hẳn rất quen tay hay làm, cho nên cũng cẩn thận ghi khắc.

Hoàng Ngưu cũng vênh lỗ tai lên, đôi mắt sáng lấp lánh.

Qua một lúc thật lâu, bọn họ mới rời tai khỏi thân cung.

"Đáng tiếc!" Hoàng Ngưu viết xuống hai chữ như thế.

Loại tiết tấu hô hấp này chỉ thể nắm bắt được hình thức, khó nắm giữ được cái thần của nó.

"Tiếp đi!" Hoàng Ngưu thúc giục.

Cứ như vậy, Sở Phong lấy hết hai cái nanh rồng to lớn kia chế thành mũi tên, sau đó bắn ra hết cả.

Chương 87: Tuyệt Cảnh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 88: Tuyệt Cảnh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 89: Bất Tử (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 90: Bất Tử (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 91: Môn Đồ Thích Ca

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 92: Chia Dị Quả (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 93: Chia Dị Quả (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 94: Chờ Mong (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 95: Chờ Mong (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 96: Lâm Nặc Y (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 97: Lâm Nặc Y (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 98: Thế Giới Khiếp Sợ

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 100: Tình Thế Hỗn Loạn Vạn Năm Khó Gặp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 101: Tình Thế Hỗn Loạn Vạn Năm Khó Gặp (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 102: Hoàng Ngưu Khóc

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 103: Kinh Sợ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 104: Kinh Sợ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 105: Truy Kích (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 106: Truy Kích (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 107: Nhân Ma (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 108: Nhân Ma (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 109: Nhân Ma (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 110: Hạt Giống Thần Bí Phát Triển (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 111: Hạt Giống Thần Bí Phát Triển (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 112: Tiến Hóa Rực Rỡ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 113: Tiến Hóa Rực Rỡ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 114: Năm Đám Mạnh Mẽ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 115: Năm Đấm Mạnh Mẽ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 116: Năm Đấm Mạnh Mẽ (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 117: Xuống Núi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 118: Xuống Núi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 119: Thực Lực Tăng Mạnh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 120: Thực Lực Tăng Mạnh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 121: Đại Lâm Tự Chấn Động (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 122: Đại Lâm Tự Chấn Động (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 123: Đại Lâm Tự Chấn Động (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 124: Danh Sơn (*) Đỉnh Cấp Nhuộm Máu (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 125: Danh Sơn (*) Đỉnh Cấp Nhuộm Máu (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 126: Nhà

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 127: Dị Loạn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 128: Dị Loạn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 129: Dị Loạn (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 130: Hồn Lìa Khỏi Xác (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 131: Hồn Lìa Khỏi Xác (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 132: Đại Ma Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 133: Đại Ma Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 134: Cha Mẹ Di Biến (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 135: Cha Mẹ Di Biến (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 136: Thương Lang Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 137: Thương Lang Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 138: Kiếm Khách Thục Sơn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 139: Kiếm Khách Thục Sơn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 140: Kiểm Khách Thục Sơn (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 141: Truyền Thừa Kiếm Cung (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 142: Truyền Thừa Kiếm Cung (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 143: Ngọc Hư Cung Nguyên Thủy (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 144: Ngọc Hư Cung Nguyên Thủy (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 145: Mạnh Mẽ Vượt Ải (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 146: Mạnh Mẽ Vượt Ải (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 147: Mạnh Mẽ Vượt Ải (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 148: Nhiệm Vụ Đầu Tiên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 149: Xem Mắt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 150: Xem Mắt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 151: Xem Mắt (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 152: Siêu Sao Tương Lai

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 153: Nhân Sinh Hung Hãn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 154: Nhân Sinh Hung Hãn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 155: Nhân Sinh Hung Hãn (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 156: Tin Nóng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 157: Tin Nóng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 158: Phong Ba Không Ngừng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 159: Phong Ba Không Ngừng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 160: Cảnh Giới (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 161: Cảnh Giới (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 162: Cảnh Giới (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 163: Săn Đuổi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 164: Săn Đuổi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 165: Trực Tiếp Đại Chiến (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 166: Trực Tiếp Đại Chiến (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 167: Ma Thần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 168: Ma Thần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 169: Ma Thần (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 170: Chém Đầu Thú Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 171: Chém Đầu Thú Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 172: Giết Hết (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 173: Nghi Ngờ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 174: Nghi Ngờ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 175: Nghi Ngờ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 176: Bá Chủ Mới

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 177: Bảy Đại Môn Phái Xuất Hiện (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 178: Bả Đại Môn Phái Xuất Hiện (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 179: Bả Đại Môn Phái Xuất Hiện (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 180: Thời Đại Bùng Nổ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 181: Thời Đại Bùng Nổ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 182: Poster Tuyên Truyền (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 183: Poster Tuyên Truyền (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 184: Poster Tuyên Truyền

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 185: Bùng Nổ Tin Tức Về Khương Nữ Thần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 186: Bùng Nổ Tin Tức Về Khương Nữ Thần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 187: Bùng Nổ Tin Tức Về Khương Nữ Thần (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 188: Tin Tức Bùng Nổ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 189: Tin Tức Bùng Nổ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 190: Tin Tức Bùng Nổ (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 191: Đại Thánh Quật Khởi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 192: Đại Thánh Quật Khởi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 193: Mỏ Bạc Có Sinh Mệnh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 194: Mỏ Bạc Có Sinh Mệnh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 195: Chế Bá Thiên Hạ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 196: Chế Bá Thiên Hạ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 197: Hóa Hình (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 198: Hóa Hình (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 199: Hóa Hình (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 200: Kim Cương Trác

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 201: Tiệc Rượu Của Dị Tộc (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 202: Tiệc Rượu Của Dị Tộc (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 203: Tiệc Rượu Của Dị Tộc (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 204: Quét Ngang (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 205: Quét Ngang (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 206: Quét Ngang (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 207: Bại Lộ Chuyện Giết Thương Lang Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 208: Bại Lộ Chuyện Giết Thương Lang Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 209: Bại Lộ Chuyện Giết Thương Lang Vương (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 210: Không Tước Bay Về Phía Nam (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 211: Khổng Tước Bay Về Phía Nam (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 212: Khổng Tước Bay Về Phía Nam (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 213: Long Trời Lở Đất (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 214: Long Trời Lở Đất (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 215: Vùng Đất Phong Thiên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 216: Vùng Đất Phong Thiên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 217: Hạt Giống Thần Bí Tái Sinh

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 218: Tiến Hóa Siêu Cấp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 219: Tiến Hóa Siêu Cấp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 220: Chân Lý Cấp Vương

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 221: Ôn Thần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 222: Ôn Thần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 223: Ôn Thần (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 224: Dị Loại Phát Sóng Trực Tiếp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 225: Dị Loại Phát Sóng Trực Tiếp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 226: Thần Đối Ý

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 227: Vương Giả Trở Về (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 228: Vương Giả Trở Về (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 229: Vương Giả Trở Về (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 230: Xảy Ra Chuyện Lớn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 231: Xảy Ra Chuyện Lớn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 232: Chấn Động (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 233: Chấn Động (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 234: Bảo Tố (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 235: Bảo Tố (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 236: Bình Sơn Diệt Trại (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 237: Bình Sơn Diệt Trại (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 238: Cuộc Chạm Trán Giữa Hai Cấp Vương

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 239: Trấn Áp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 240: Trấn Áp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 241: Đánh Hạ Một Ngọn Danh Sơn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 242: Đánh Hạ Một Ngọn Danh Sơn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 243: Thần Kỳ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 244: Thần Kỳ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 245: Trở Về (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 246: Trở Về (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 247: Sở Ma Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 248: Sở Ma Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 249: Sở Ma Vương (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 250: Chiến Tích Lộ Ra Ánh Sáng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 251: Chiến Tích Lộ Ra Ánh Sáng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 252: Thiên Hạ Chấn Động (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 253: Thiên Hạ Chấn Động (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 254: Hắc Bạch Hai Đạo Đầu Ăn Sạch

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 255: Cuộc Hẹn Của Nữ Thần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 256: Cuộc Hẹn Của Nữ Thần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 257: Ma Uy (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 258: Ma Uy (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 259: Ma Uy (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 260: Chấn Động Đông Tây Phương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 261: Chấn Động Đông Tây Phương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 262: Giới Côn Luân (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 263: Giới Côn Luân (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 264: Giới Côn Luân (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 265: Địa Ngục (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 266: Địa Ngục (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 267: Địa Ngục (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 268: Trảm Song Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 269: Trảm Song Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 270: Vượt Qua Thiên Kiếp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 271: Vượt Qua Thiên Kiếp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 272: Vực Sâu Thiên Đường (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 273: Vực Sâu Thiên Đường (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 274: Thánh Thụ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 275: Thánh Thụ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 276: Cứu Cức (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 277: Cứu Cức (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 278: Tổ Ba Người (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 279: Tổ Ba Người (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 280: Tổ Ba Người (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 281: Móc Ô Thú Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 282: Móc Ô Thú Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 283: Bảo Tàng Long Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 284: Bảo Tàng Long Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 285: Sở Ma Vương Tới (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 286: Sở Ma Vương Tới (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 287: Nơi Dừng Chân Của Các Vị Thần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 288: Nơi Dừng Chân Của Các Vị Thần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 289: Vatican Nhuộm Máu Cấp Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 290: Vatican Nhuộm Máu Cấp Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 291: Mãnh Long Quá Giang (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 292: Mãnh Long Quá Giang (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 293: Vườn Thánh Dược (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 294: Vườn Thánh Dược (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 295: Giết Vào Thánh Địa (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 296: Giết Vào Thánh Địa (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 297: Uy Chấn Vatican (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 298: Uy Chấn Vatican (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 299: Đạn Hạt Nhân Chiếu Sáng Bầu Trời (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 300: Đạn Hạt Nhân Chiếu Sáng Bầu Trời (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 301: Âm Mưu Kinh Khủng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 302: Âm Mưu Kinh Khủng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 303: Nửa Đường Tiệm Hái Quả Đào (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 304: Nửa Đường Tiệm Hái Quả Đào (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 305: Toàn Thế Giới Rùng Mình Run Rẩy (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 306: Toàn Thế Giới Rùng Mình Run Rẩy (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 307: Toàn Thế Giới Rùng Mình Run Rẩy (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 308: Chạy Trốn Cấp Tốc (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 309: Chạy Trốn Cấp Tốc (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 310: Thần Chết Hoá Vàng Mã (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 311: Thần Chết Hoá Vàng Mã (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 312: Thần Chết Hoá Vàng Mã (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 313: Khôi Phục (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 314: Khôi Phục (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 315: Đôi Chân Của Thần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 316: Đôi Chân Của Thần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 317: Di Chứng Sau Khi Biến Dị (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 318: Di Chứng Sau Khi Biến Dị (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 319: Oanh Động (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 320: Oanh Động (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 321: Làm Một Võ Lớn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 322: Làm Một Võ Lớn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 323: Kẻ Hung Hãn Kinh Thế (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 324: Kẻ Hung Hãn Kinh Thế (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 325: Trấn Thủ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 326: Trấn Thủ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 327: Bảng Xếp Hạng Lực Chiến (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 328: Bảng Xếp Hạng Lực Chiến (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 329: Một Mình Trấn Giữ Quan Âm

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 330: Vương Giả Tranh Bá (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 331: Vương Giả Tranh Bá (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 332: Gió Nổi Mây Phun (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 333: Gió Nổi Mây Phun (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 334: Ảnh Hot Làm Thế Giới Kinh Hãi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 335: Ảnh Hot Làm Thế Giới Kinh Hãi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 336: Bảng Món Ngon Diên Cuồng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 337: Bảng Món Ngon Diên Cuồng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 338: Trở Về Phương Đông (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 339: Trở Về Phương Đông (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 340: Trở Về Phương Đông (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 341: Lại Đến Côn Luân (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 342: Lại Đến Côn Luân (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 343: Hạt Giống Thần Bí Lại Tiến Hóa (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 344: Hạt Giống Thần Bí Lại Tiến Hóa (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 345: Tiến Hóa Một Lần Nữa! (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 346: Tiến Hóa Một Lần Nữa! (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 347: Bảo Vật Hiếm Hoi Trên Thế Gian (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 348: Bảo Vật Hiếm Hoi Trên Thế Gian (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 349: Một Cổ Tủi Mát Đất Đá Trôi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 350: Một Cỗ Tươi Mát Đất Đá Trôi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 351: Tuyệt Thế Tranh Phong (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 352: Tuyệt Thế Tranh Phong (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 353: Côn Luân Trên Đầu Lưỡi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 354: Côn Luân Trên Đầu Lưỡi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 355: Thuật Giết Rồng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 356: Thuật Giết Rồng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 357: Một Trận Chiến Khiến Thiên Hạ Hoảng Hốt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 358: Một Trận Chiến Khiến Thiên Hạ Hoảng Hốt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 359: Đại Quyết Chiến Của Phương Đông Và Phương Tây (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 360: Đại Quyết Chiến Của Phương Đông Và Phương Tây (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 361: Sự Đụng Độ Giữa Các Cao Thủ Tuyệt Đỉnh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 362: Sự Đụng Độ Giữa Các Cao Thủ Tuyệt Đỉnh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 363: Vọt Thăng Tới Phương Tây (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 364: Vọt Thăng Tới Phương Tây (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 365: Vọt Thăng Tới Phương Tây (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 366: Xa Đâu Cũng Giết (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 367: Xa Đâu Cũng Giết (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 368: Tiến Công Nguồn Gốc Của Thần Thoại (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 369: Tiến Công Nguồn Gốc Của Thần Thoại (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 370: Tiến Công Nguồn Gốc Của Thần Thoại (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 371: Di Vực Sơ Động (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 372: Di Vực Sơ Động (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 373: Sứ Giả Thần Linh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 374: Sứ Giả Thần Linh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 375: Bí Mật Quan Trọng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 376: Bí Mật Quan Trọng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 377: Tìm Yêu Tinh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 378: Tìm Yêu Tinh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 379: Lại Đi Xem Mắt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 380: Lại Đi Xem Mắt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 381: Nữ Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 382: Nữ Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 383: Một Buổi Ra Mắt Khiến Cho Người Ta Rơi Lệ!

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 384: Bạn Gái (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 385: Bạn Gái (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 386: Bắt Cóc Một Nữ Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 387: Bắt Cóc Một Nữ Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 388: Mục Tiêu Danh Sơn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 389: Mục Tiêu Danh Sơn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 390: Khách Quý Từ Biên Cả (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 391: Khách Quý Từ Biển Cả (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 392: Tránh Không Được Thì Ăn Sạch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 393: Tránh Không Được Thì Ăn Sạch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 394: Xinh Đẹp Không Gì Sánh Được (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 395: Xinh Đẹp Không Gì Sánh Được (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 396: Sở Cuồng Nhân (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 397: Sở Cuồng Nhân (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 398: Đồ Hải Long (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 399: Đồ Hải Long (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 400: Giữ Người Lại Có Tác Dụng Gì? (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 401: Giữ Người Lại Có Tác Dụng Gì? (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 402: Thần Thoại Cổ Tịch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 403: Thần Thoại Cổ Tịch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 404: Vô Địch Thuật (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 405: Vô Địch Thuật (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 406: Đại Thánh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 407: Đại Thánh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 408: Đại Củ Cải Hoa Tâm (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 409: Đại Củ Cải Hoa Tâm (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 410: Giang Ninh

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 411: Đại Năng Bút Tích (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 412: Đại Năng Bút Tích (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 413: Thần Bộc

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 414: Tiên Đoán Của Thần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 415: Tiên Đoán Của Thần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 416: Vô Địch Kim Cương Trác

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 417: Trọng Thương Cao Thủ Tuyệt Thế (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 418: Trọng Thương Cao Thủ Tuyệt Thế (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 419: Trèo Lên Núi Long Hồ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 420: Trèo Lên Núi Long Hồ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 421: Thiên Sư Hàng Yêu Thuật (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 422: Thiên Sư Hàng Yêu Thuật (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 423: Thu Hoạch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 424: Thu Hoạch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 425: Nguy Cơ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 426: Nguy Cơ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 427: Nơi Đầu Sóng Ngọn Gió (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 428: Nơi Đầu Sóng Ngọn Gió (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 429: Vũ Khí Thần Thoại (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 430: Vũ Khí Thần Thoại (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 431: Hắc Long Thái Tử Của Nam Hải (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 432: Hắc Long Thái Tử Của Nam Hải (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 433: Hắc Long Thái Tử Của Nam Hải (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 434: Kỵ Sĩ Rồng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 435: Kỵ Sĩ Rồng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 436: Đại Đạo Bảo Bình (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 437: Đại Đạo Bảo Bình (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 438: Đại Đạo Bảo Bình (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 439: Chiến Tích Kinh Người (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 440: Chiến Tích Kinh Người (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 441: Phong Vân Bạo Khởi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 442: Phong Vân Bạo Khởi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 443: Bể Nghề Chư Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 444: Bể Nghề Chư Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 445: Đắm Máu Giết Chư Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 446: Đẫm Máu Giết Chư Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 447: Đẫm Máu Giết Chư Vương (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 448: Một Đêm Giết Mười Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 449: Một Đêm Giết Mười Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 450: Thiên Hạ Xao Động

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 451: Thiên Hạ Xao Động (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 452: Dung Hợp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 453: Dung Hợp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 454: Khoan Thai Tinh Tiến (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 455: Khoan Thai Tinh Tiến (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 456: Huyết Khí Cuồn Cuộn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 457: Huyết Khí Cuồn Cuộn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 458: Đột Phá Gông Xiềng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 459: Đột Phá Gông Xiềng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 460: Lại Đến Giang Tây (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 461: Lại Đến Giang Tây (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 462: Thỏa Mãn

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 463: Bị Trời Đánh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 464: Bị Trời Đánh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 465: Tuyệt Thế Áo Trắng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 466: Tuyệt Thế Áo Trắng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 467: Chân Hình Tới Tay (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 468: Chân Hình Tới Tay (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 469: Chân Hình Tới Tay (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 470: Hình Ý (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 471: Hình Ý (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 472: Sở Phong Rơi Lệ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 473: Sở Phong Rơi Lệ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 474: Hung Mạnh Vô Địch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 475: Hung Mạnh Vô Địch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 476: Dung Hội Quán Thông (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 477: Dung Hội Quán Thông (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 478: Bảo Bối (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 479: Bảo Bối (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 480: Bộc Phát Bất Cứ Lúc Nào (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 481: Bộc Phát Bất Cứ Lúc Nào (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 482: Bộc Phát Bất Cứ Lúc Nào (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 483: Bầy Vương Hội Tụ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 484: Bầy Vương Hội Tụ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 485: Quân Lâm (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 486: Quân Lâm (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 487: Chiến Thần Giết Chết Các Loài Thú Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 488: Chiến Thần Giết Chết Các Loài Thú Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 489: Không Ai Có Thể Ngăn Cản (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 490: Không Ai Có Thể Ngăn Cản (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 491: Không Ai Có Thể Ngăn Cản (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 492: "vạn Pháp Bất Xâm" (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 493: "vạn Pháp Bất Xâm" (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 494: Diệt Sạch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 495: Diệt Sạch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 496: Diệt Sạch (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 497: Bảo Tố Phong Ba (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 498: Bảo Tố Phong Ba (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 499: Sai Không Hợp Thối Thường (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 500: Sai Không Hợp Thối Thường (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 501: Khắc Thế Gian Đều Kinh Ngạc (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 502: Khắc Thế Gian Đều Kinh Ngạc (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 503: Khắc Thế Gian Đều Kinh Ngạc (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 504: Đạo Tràng Của Bồ Tát (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 505: Đạo Tràng Của Bồ Tát (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 506: Đạo Tràng Của Bồ Tát (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 507: Trời Đất Biến Động Thêm Lần Nữa (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 508: Trời Đất Biến Động Thêm Lần Nữa (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 509: Không Bằng Cầm Thú (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 510: Không Bằng Cầm Thú (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 511: Vô Thượng Và Vĩ Đại (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 512: Vô Thượng Và Vĩ Đại (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 513: Đòi Nợ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 514: Đòi Nợ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 515: Thông Cổ Liên Minh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 516: Thông Cổ Liên Minh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 517: Thông Cổ Liên Minh (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 518: Lại Ra Tay (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 519: Lại Ra Tay (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 520: Kim Thân La Hán Chỉ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 521: Kim Thân La Hán Chỉ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 522: Chiến Lược Tổng Thể Tăng Vọt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 523: Chiến Lược Tổng Thể Tăng Vọt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 524: Địa Ngoại Văn Minh Sở (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 525: Địa Ngoại Văn Minh Sở (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 526: Run Rầy (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 527: Run Rầy (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 528: Trận Vực (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 529: Trận Vực (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 530: Tuyệt Thế Đột Kích (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 531: Tuyệt Thế Đột Kích (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 532: Tuyệt Thế Tranh Phong (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 533: Tuyệt Thế Tranh Phong (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 534: Trọng Thương Kim Ô (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 535: Trọng Thương Kim Ô (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 536: Cho Chiến Tích Ra Ngoài Ánh Sáng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 537: Cho Chiến Tích Ra Ngoài Ánh Sáng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 538: Đứng Hàng Thập Đại (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 539: Thiên Tinh Đẳng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 540: Thiên Tinh Đẳng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 541: Đại Lâm Tự Của Núi Tung (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 542: Đại Lâm Tự Của Núi Tung (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 543: Quyết Chiến Giữa Biển Cả Và Lục Địa! (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 544: Quyết Chiến Giữa Biển Cả Và Lục Địa! (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 545: Đệ Nhất Trảm (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 546: Đệ Nhất Trảm (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 547: Không Gian Thần Bí (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 548: Không Gian Thần Bí (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 549: Lấy Bạo Chế Bạo (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 550: Lấy Bạo Chế Bạo (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 551: Lấy Bạo Chế Bạo (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 552: Thu Hoạch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 553: Thu Hoạch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 554: Cứu Viện (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 555: Cứu Viện (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 556: Cây Đá (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 557: Cây Đá (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 558: Gặp Lại (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 559: Gặp Lại (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 560: Gặp Lại (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 561: Đánh Đâu Thẳng Đó Không Gì Cản Nỗi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 562: Đánh Đâu Thẳng Đó Không Gì Cản Nỗi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 563: Hội Hạp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 564: Hội Hạp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 565: Luyện Yêu Địa (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 566: Luyện Yêu Địa (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 567: Nơi Quyết Chiến (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 568: Nơi Quyết Chiến (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 569: Cường Địch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 570: Cường Địch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 571: Phong Ấn Phá (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 572: Phong Ấn Phá (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 573: Hung Ác Diên Cuồng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 574: Hung Ác Diên Cuồng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 575: Hỗn Động Chung (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 576: Hỗn Độ Chung (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 577: Kim Cương Uy (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 578: Kim Cương Uy (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 579: Trong Nháy Mắt Hạ Sát (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 580: Trong Nháy Mắt Hạ Sát (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 581: Kỳ Băng Hà (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 582: Kỳ Băng Hà (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 583: Chân Tướng Trước Mặt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 584: Chân Tướng Trước Mặt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 585: Chân Tướng Trước Mặt (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 586: Thịnh Cực Tất Suy (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 587: Thịnh Cực Tất Suy (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 588: Bút Tích Thánh Yêu (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 589: Bút Tích Thánh Yêu (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 590: Nan Giải

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 591: Báu Vật Tha Thiết Ước Mơ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 592: Báu Vật Tha Thiết Ước Mơ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 593: Báu Vật Tha Thiết Ước Mơ (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 594: Ra Mặt Vì Huỳnh Đệ

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 595: Vật Chất Màu Bạc (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 596: Vật Chất Màu Bạc (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 597: Trận Chiến Cuối Cùng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 598: Trận Chiến Cuối Cùng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 599: Không Vui (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 600: Không Vui (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 601: Vẫn Còn Có Thể Chiến Một Trận (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 602: Vẫn Còn Có Thể Chiến Một Trận (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 603: Thần Đảo Vực Ngoại (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 604: Thần Đảo Vực Ngoại (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 605: Dì Ta Đứng Lên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 606: Diu Ta Đứng Lên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 607: Không Phải Nói Một Chút (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 608: Không Phải Nói Một Chút (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 609: Đại Lô Âm Cỗ Tháp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 610: Đại Lô Âm Cổ Tháp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 611: Đạo Tràng Của Thần Linh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 612: Đạo Tràng Của Thần Linh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 613: Mộng Tỉnh Thời Gian (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 614: Mộng Tỉnh Thời Gian (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 615: Mộng Tỉnh Thời Gian (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 616: Trở Lại (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 617: Trở Lại (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 618: Toàn Cầu Tiến Hóa (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 619: Toàn Cầu Tiến Hóa (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 620: Phúc Họa Tương Y (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 621: Phúc Họa Tương Y (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 622: Ngọn Đèn Dầu Sắp Tắt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 623: Ngọn Đèn Dầu Sắp Tắt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 624: Một Con Đường Huy Hoàng Khác (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 625: Một Con Đường Huy Hoàng Khác (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 626: Rời Núi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 627: Rời Núi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 628: Rời Núi (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 629: Quần Hùng Hội Tụ

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 630: Phẩm Chất Của Cường Giả (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 631: Phẩm Chất Của Cường Giả (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 632: Phẩm Chất Của Cường Giả (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 633: Đỉnh Cấp Đối Kháng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 634: Đỉnh Cấp Đối Kháng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 635: Điên Cuồng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 636: Điên Cuồng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 637: Điên Cuồng (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 638: Chúng Tinh Phủng Nguyệt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 639: Chúng Tinh Phủng Nguyệt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 640: Khôi Phục Là Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 641: Khôi Phục Là Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 642: Ấp Ủ

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 643: Cái Gọi Là Nội Tình (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 644: Cái Gọi Là Nội Tình (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 645: Cái Gọi Là Nội Tình (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 646: Thái Thượng Lò Bát Quái (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 647: Thái Thượng Lò Bát Quái (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 648: Luyện Bầy Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 649: Luyện Bầy Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 650: Luyện Bầy Vương (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 651: Dục Tiên Dục Tử (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 652: Dục Tiên Dục Tử (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 653: Hỏa Nhãn Kim Tinh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 654: Hỏa Nhãn Kim Tinh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 655: Mục Tiêu Phong Thiện (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 656: Mục Tiêu Phong Thiện (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 657: Một Tay Bóp Chết (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 658: Một Tay Bóp Chết (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 659: Mở Ra Phong Thiện Chi Địa (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 660: Mở Ra Phong Thiện Chi Địa (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 661: Top 100 Thế Giới Tinh Thần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 662: Top 100 Thế Giới Tinh Thần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 663: Chiếu Rọi Chư Thiên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 664: Chiếu Rọi Chư Thiên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 665: Huy Hoàng Và Kinh Khủng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 666: Huy Hoàng Và Kinh Khủng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 667: Tế Phẫm

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 668: Tắm Rửa Long Huyết (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 669: Tắm Rửa Long Huyết (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 670: Quá Có Linh Tính (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 671: Quá Có Linh Tính (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 672: Bắt Thần Thú Ấu Tử (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 673: Bắt Thần Thú Ấu Tử (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 674: Thú Con Thần Bí (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 675: Thú Con Thần Bí (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 676: Thần Kỵ Sĩ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 677: Thần Kỵ Sĩ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 678: Bánh Trái Thơm Ngon (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 679: Bánh Trái Thơm Ngon (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 680: Người Ngoài Hành Tinh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 681: Người Ngoài Hành Tinh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 682: Người Ngoài Hành Tinh (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 683: Thần Linh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 684: Thần Linh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 685: Nguyên Từ Tiên Quật

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 686: Mềm Mỏng Mà Ưng Ngạnh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 687: Mềm Mỏng Mà Ưng Ngạnh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 688: Mềm Mỏng Mà Ưng Ngạnh (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 689: Thần Mộ Viễn Cổ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 690: Thần Mộ Viễn Cổ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 691: Thần Mộ Viễn Cổ (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 692: Hồ Chết (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 693: Hồ Chết (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 694: Trời Sinh Ra Là Tù Nhân (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 695: Trời Sinh Ra Là Tù Nhân (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 696: Vùng Đất Thiên Tuyên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 697: Vùng Đất Thiên Tuyên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 698: Sở Phong Phò Mã (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 699: Sở Phong Phò Mã (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 700: Sở Phong Phò Mã (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 701: Thất Đức (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 702: Thất Đức (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 703: Kháng Long Hữu Hối (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 704: Kháng Long Hữu Hối (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 705: Tiến Hóa Hoàng Triều (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 706: Tiến Hóa Hoàng Triều (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 707: Hoàng Đạo Truyền Thừa (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 708: Hoàng Đạo Truyền Thừa (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 709: Nước Chảy Thành Sông (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 710: Nước Chảy Thành Sông (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 711: Thu Hoạch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 712: Thu Hoạch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 713: Tham Lam (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 714: Tham Lam (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 715: Tham Lam (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 716: Thành Công Giáng Xuống

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 717: Chương Mới Của Trái Đất (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 718: Chương Mới Của Trái Đất (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 719: Gió Bão Núi Tung (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 720: Gió Bão Núi Tung (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 721: Gió Bão Núi Tung (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 722: Thiên Hạ Vô Song (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 723: Thiên Hạ Vô Song (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 724: Một Nồi Cách Thủy Không Đủ

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 725: Hoang Dã Nhìn Thiên Quốc (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 726: Hoang Dã Nhìn Thiên Quốc (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 727: Hoang Dã Nhìn Thiên Quốc (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 728: Bạo Lực Một Cách Mỹ Học (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 729: Bạo Lực Một Cách Mỹ Học (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 730: Phát Sóng Trực Tiếp Toàn Cầu (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 731: Phát Sóng Trực Tiếp Toàn Cầu (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 732: Độ Nhất Thiên Hạ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 733: Đệ Nhất Thiên Hạ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 734: Suy Thần Đánh Khắp Toàn Cầu Trong Một Giờ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 735: Suy Thần Đánh Khắp Toàn Cầu Trong Một Giờ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 736: Phán Săn Giết Cường Giả Ngoài Hành Tinh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 737: Phán Săn Giết Cường Giả Ngoài Hành Tinh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 738: Quá Bản (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 739: Quá Bản (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 740: Kinh Diễm (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 741: Kinh Diễm (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 742: Nhất Kiến Chung Tình (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 743: Nhất Kiến Chung Tình (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 744: Địa Vị Lớn Vô Biên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 745: Địa Vị Lớn Vô Biên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 746: Người Cũng Là Của Ta (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 747: Người Cũng Là Của Ta (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 748: Tâm Tư Khó Dò

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 749: Một Đám Người Điên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 750: Một Đám Người Điên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 751: Chinh Chiến Vũ Trụ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 752: Chinh Chiến Vũ Trụ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 753: Người Ngoài Hành Tinh Yếu Chết Khiếp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 754: Người Ngoài Hành Tinh Yếu Chết Khiếp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 755: Sinh Con Cho Sở Phong (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 756: Sinh Con Cho Sở Phong (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 757: Sinh Con Cho Sở Phong (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 758: Quyết Định (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 759: Quyết Định (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 760: Văn Minh Nơi Đáy Biển (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 761: Văn Minh Nơi Đáy Biển (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 762: Sào Huyệt Chân Long (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 763: Sào Huyệt Chân Long (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 764: Sào Huyệt Chân Long (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 765: Dọa Nạt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 766: Dọa Nạt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 767: Dọa Nạt (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 768: Hoa Kia Tại Vì Sao Mà Lại Đỏ Như Thế (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 769: Hoa Kia Tại Vì Sao Mà Lại Đỏ Như Thế (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 770: Hoa Kia Tại Vì Sao Mà Lại Đỏ Như Thế (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 771: Núi Bất Diệt

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 772: Tiểu Yêu Tiêu Dao (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 773: Tiểu Yêu Tiêu Dao (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 774: Tổng Cộng Có Năm Đời (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 775: Tổng Cộng Có Năm Đời (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 776: Thần Tới (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 777: Thần Tới (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 778: Mỹ Diệu (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 779: Mỹ Diệu (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 780: Xuất Quan

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 781: Bắt “Thánh Nữ” (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 782: Bắt “Thánh Nữ” (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 783: Tây Thú Lấy Được Kỳ Lân (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 784: Tây Thú Lấy Được Kỳ Lân (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 785: Tổ Kỳ Lân Cũ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 786: Tổ Kỳ Lân Cũ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 787: Oan Gia Ngõ Hẹp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 788: Oan Gia Ngõ Hẹp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 789: Toàn Bộ Giết Chết (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 790: Toàn Bộ Giết Chết (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 791: Giận (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 792: Giận (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 793: Hủy

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 794: Âm Nhu (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 795: Âm Nhu (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 796: Đi Săn Lao Sơn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 797: Đi Săn Lao Sơn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 798: Gấp Gáp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 799: Gấp Gáp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 800: Giống Trống Khua Chiêng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 801: Gióng Trống Khua Chiêng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 802: Gió Tụ Lao Sơn

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 803: Lâm Nặc Y Tiếp Dẫn Hoàng Triều (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 804: Lâm Nặc Y Tiếp Dẫn Hoàng Triều (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 805: Trong Lúc Nói Cười, Hôi Phi Yên Diệt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 806: Trong Lúc Nói Cười, Hôi Phi Yên Diệt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 807: Lâm Ma Nữ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 808: Lâm Ma Nữ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 809: Chúng Ta Hãy Trân Trọng Nhau (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 810: Chúng Ta Hãy Trân Trọng Nhau (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 811: Thế Giới Không Giống Với Lúc Trước (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 812: Thế Giới Không Giống Với Lúc Trước (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 813: Thông Đồng Em Gái Người! (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 814: Thông Đồng Em Gái Người! (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 815: Không Cần Thận Biến Thành Con Trời Chọn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 816: Không Cần Thận Biến Thành Con Trời Chọn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 817: Chúng Tinh Phủng Nguyệt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 818: Chúng Tinh Phủng Nguyệt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 819: Thánh Nữ

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 820: Sợ Sẽ Bị Sét Đánh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 821: Sợ Sẽ Bị Sét Đánh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 822: Sợ Sẽ Bị Sét Đánh (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 823: Nổi Lên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 824: Nổi Lên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 825: Đuổi Theo Thiên Nữ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 826: Đuổi Theo Thiên Nữ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 827: Truy Cầu

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 828: Cao Diệu Tỏ Tình Giống Như Thần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 829: Cao Diệu Tỏ Tình Giống Như Thần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 830: Cao Diệu Tỏ Tình Giống Như Thần (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 831: Trên Mặt Trăng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 832: Trên Mặt Trăng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 833: Anh Vợ Và Chị Vợ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 834: Anh Vợ Và Chị Vợ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 835: Huyết Mạch Chính Thống Của Hành Tinh Mẹ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 836: Huyết Mạch Chính Thống Của Hành Tinh Mẹ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 837: Tiên Thánh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 838: Tiên Thánh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 839: Truyền Thừa Trên Mặt Trăng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 840: Truyền Thừa Trên Mặt Trăng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 841: Toàn Bộ Điều Vượt Mức Hoàn Thành (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 842: Toàn Bộ Điều Vượt Mức Hoàn Thành (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 843: Một Đêm Thiên Thư (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 844: Một Đêm Thiên Thư (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 845: Trở Về Địa Cầu (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 846: Trở Về Địa Cầu (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 847: Lại Đi Tô Tiên Đường (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 848: Lại Đi Tổ Tiên Đường (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 849: Một Cái Bẫy Lớn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 850: Một Cái Bẫy Lớn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 851: Nghịch Chúng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 852: Nghịch Chủng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 853: Nghịch Chủng (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 854: Cuộc Sống Tịch Mịch Như Tuyết (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 855: Cuộc Sống Tịch Mịch Như Tuyết (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 856: Ai Dám Chiến Một Trận (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 857: Ai Dám Chiến Một Trận (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 858: Ta Có Một Ước Mơ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 859: Ta Có Một Ước Mơ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 860: Trận Vực Triều Dương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 861: Trận Vực Triều Dương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 862: Đa Bảo Đạo Nhân (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 863: Đa Bảo Đạo Nhân (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 864: Nghĩa Tử Và Chân Tử (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 865: Nghĩa Tử Và Chân Tử (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 866: Thánh Nhân Đến (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 867: Thánh Nhân Đến (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 868: Đại Kiếp Trái Đất (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 869: Đại Kiếp Trái Đất (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 870: Thành Thánh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 871: Thành Thánh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 872: Thành Thánh (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 873: Trảm Thánh

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 874: Chiếu Cáo Thiên Hạ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 875: Chiếu Cáo Thiên Hạ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 876: Chiếu Cáo Thiên Hạ (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 877: Thời Đại Tiến Hóa Cao Tốc (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 878: Thời Đại Tiến Hóa Cao Tốc (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 879: Điên Cuồng Tiến Hóa (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 880: Điên Cuồng Tiến Hóa (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 881: Thịnh Hội Phố Đà (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 882: Thịnh Hội Phổ Đà (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 883: Đạo Lý Quyền Cước (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 884: Đạo Lý Quyền Cước (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 885: Đạo Lý Quyền Cước (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 886: Phong Vân Khuấy Động (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 887: Phong Vân Khuấy Động (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 888: Thiên Đường Địa Ngục (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 889: Thiên Đường Địa Ngục (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 890: Đại Ma Vương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 891: Đại Ma Vương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 892: Ai Mà Địch Nồi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 893: Ai Mà Địch Nồi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 894: Bất Thánh Nữ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 895: Bắt Thánh Nữ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 896: Bắt Thánh Nữ (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 897: Yêu Hận Dây Dừa (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 898: Yêu Hận Dây Dừa (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 899: Thánh Nữ Thảm Nhất Trong Lịch Sử (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 900: Thánh Nữ Thảm Nhất Trong Lịch Sử (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 901: Đồ Thánh Giả (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 902: Đồ Thánh Giả (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 903: Vô Địch Dưới Tinh Không (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 904: Vô Địch Dưới Tinh Không (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 905: Vô Địch Dưới Tinh Không (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 906: Vô Địch Tịch Mịch Đến Cỡ Nào (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 907: Vô Địch Tịch Mịch Đến Cỡ Nào (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 908: Tinh Không Nỗ Tung (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 909: Tinh Không Nỗ Tung (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 910: Tinh Không Nỗ Tung (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 911: Trả Giá Lớn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 912: Trả Giá Lớn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 913: Sở Phong Hãn Phải Chết (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 914: Sở Phong Hãn Phải Chết (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 915: Đại Chiến Hoàng Sơn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 916: Đại Chiến Hoàng Sơn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 917: Đại Chiến Hoàng Sơn (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 918: Cuối Cùng Cũng Xuất Thế (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 919: Cuối Cùng Cũng Xuất Thế (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 920: Tuyệt Đại Yêu Tiên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 921: Tuyệt Đại Yêu Tiên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 922: Khí Thôn Tinh Không (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 923: Khí Thôn Tinh Không (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 924: Con Đường Mạnh Nhất (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 925: Con Đường Mạnh Nhất (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 926: Lai Lịch Phương Pháp Hộ Hấp Cứu Cực (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 927: Lai Lịch Phương Pháp Hộ Hấp Cứu Cực (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 928: Bất Hạnh Cho Thiên Kiêu Cùng Thế Hệ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 929: Bất Hạnh Cho Thiên Kiêu Cùng Thế Hệ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 930: Chiêu Rọi Chư Thiên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 931: Chiêu Rọi Chư Thiên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 932: Đại Thế Đột Nhiên Đến (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 933: Đại Thế Đột Nhiên Đến (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 934: Cấu Kết (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 935: Cấu Kết (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 936: Cuồng Nhân Sở Phong (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 937: Vô Địch Như Thế (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 938: Vô Địch Như Thế (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 939: Vô Địch Như Thế (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 940: Đăng Đàn Cúi Xem Thiên Hạ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 941: Đăng Đàn Cúi Xem Thiên Hạ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 942: Ăn Thần Dược (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 943: Ăn Thần Dược (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 944: Mua Bán Thần Tử Cùng Thánh Nữ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 945: Mua Bán Thần Tử Cùng Thánh Nữ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 946: Mua Bán Thần Tử Cùng Thánh Nữ (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 947: Mua May Bán Đắt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 948: Mua May Bán Đắt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 949: Bức Họa Vô Địch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 950: Bức Họa Vô Địch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 951: Bức Họa Vô Địch (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 952: Cửu Tử Sơ Thành (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 953: Cửu Tử Sơ Thành (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 954: Vô Địch Thiên Hạ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 955: Vô Địch Thiên Hạ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 956: Anh Tư Vĩ Ngạn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 957: Anh Tư Vĩ Ngạn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 958: Nghiên Ép Dã Man (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 959: Nghiên Ép Dã Man (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 960: Nghiên Ép Dã Man (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 961: Thanh Toán (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 962: Thanh Toán (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 963: Kẻ Buôn Người - Sở Phong (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 964: Kẻ Buôn Người - Sở Phong (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 965: Hung Danh Chấn Sao Trời (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 966: Hung Danh Chấn Sao Trời (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 967: Hung Danh Chấn Sao Trời (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 968: Quyết Chiến Trên Đỉnh Tử Cấm (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 969: Quyết Chiến Trên Đỉnh Tử Cấm (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 970: Thiên Lão Nhị (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 971: Thiên Lão Nhị (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 972: Các Thánh Tử Khóc (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 973: Các Thánh Tử Khóc (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 974: Các Thánh Tử Khóc (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 975: Chủ Động (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 976: Chủ Động (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 977: Quần Hùng Hội Tụ

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 978: Đi Gặp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 979: Đi Gặp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 980: Thịnh Hội (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 981: Thịnh Hội (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 982: Thiên Thần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 983: Thiên Thần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 984: Bi Thảm Ma (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 985: Bi Thảm Ma (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 986: Tương Ái Tương Sát (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 987: Tương Ái Tương Sát (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 988: Khuynh Quốc Khuynh Thành (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 989: Khuynh Quốc Khuynh Thành (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 990: Nhàn Nhạt Ưu Thương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 991: Nhàn Nhạc Ưu Thương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 992: Tuyệt Đỉnh Thánh Nhân (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 993: Tuyệt Đỉnh Thánh Nhân (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 994: Xếp Hạng Thứ Chín Dưới Trời Sao, Chiến Hay Không?

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 995: Tuyệt Thế Thiên Chương (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 996: Tuyệt Thế Thiên Chương (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 997: Bức Tranh Vô Địch Mở Ra (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 998: Bức Tranh Vô Địch Mở Ra (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 999: Bức Tranh Vô Địch Mở Ra (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1000: Chiến Tích Kinh Tinh Không (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1001: Chiến Tích Kinh Tinh Không (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1002: Gả Tỷ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1003: Gả Tỷ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1004: Hôn Ước (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1005: Hôn Ước (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1006: Hôn Ước (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1007: Khách Tới Từ Thiên Thần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1008: Khách Tới Từ Thiên Thần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1009: Thập Đại Giáng Lâm (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1010: Thập Đại Giáng Lâm (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1011: Cả Thế Gian Đều Chú Ý (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1012: Cả Thế Gian Đều Chú Ý (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1013: Trộm Lấy Vạn Pháp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1014: Trộm Lấy Vạn Pháp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1015: Côn Xuất Thế (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1016: Côn Xuất Thế (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1017: Cần Người Làm Gì (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1018: Cần Người Làm Gì (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1019: Bán Thịt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1020: Bán Thịt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1021: Lỗ Sâu Thông Thiên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1022: Lỗ Sâu Thông Thiên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1023: Sở Phong, Làm Người Không Thể Quá Đáng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1024: Sở Phong, Làm Người Không Thể Quá Đáng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1025: Sở Phong, Làm Người Không Thể Quá Đáng (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1026: Thời Đại Phong Vân Khuấy Động

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1027: Tái Tụ Hạp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1028: Tái Tụ Hạp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1029: Tiến Hóa Và Tạo Hóa Đông Hải (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1030: Tiến Hóa Và Tạo Hóa Đông Hải (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1031: Bảo Tàng Dưới Đáy Biển (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1032: Bảo Tàng Dưới Đáy Biển(2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1033: Thu Phí Bảo Hộ Thần Tử, Thánh Nữ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1034: Thu Phí Bảo Hộ Thần Tử, Thánh Nữ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1035: Sở Ma Vương Phát Rồ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1036: Sở Ma Vương Phát Rồ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1037: Kết Thù Kết Oán Với Tiên Tử (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1038: Kết Thù Kết Oán Với Tiên Tử (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1039: Con Buôn Nô Lệ Mạnh Nhất Trong Lịch Sử (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1040: Con Buôn Nô Lệ Mạnh Nhất Trong Lịch Sử (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1041: Con Buôn Nô Lệ Mạnh Nhất Trong Lịch Sử (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1042: Yêu Nghiệt Ngút Trời (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1043: Yêu Nghiệt Ngút Trời (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1044: Lưu Luyện Không Rời

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1045: Xuất Quan Và Liên Quân Tinh Không (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1046: Xuất Quan Và Liên Quân Tinh Không (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1047: Phong Bạo Sắp Nổi Lên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1048: Phong Bạo Sắp Nổi Lên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1049: Chân Tử Trái Đất (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1050: Chân Tử Trái Đất (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1051: Nghĩa Tử Chân Tử

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1052: Cuộc Chiến Thế Gian Chỉ Tự Mình Vươn Lên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1053: Cuộc Chiến Thế Gian Chỉ Tự Mình Vươn Lên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1054: Chư Thiên Địch Đầu Tới (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1055: Chư Thiên Địch Đầu Tới (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1056: Lục Đạo Luân Hồi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1057: Lục Đạo Luân Hồi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1058: Lại Thu Gặt Một Đám (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1059: Lại Thu Gặt Một Đám (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1060: Tiến Hóa Cùng Đạo Dẫn Hậu Tục Thiên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1061: Tiến Hóa Cùng Đạo Dẫn Hậu Tục Thiên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1062: Mị Lực Vô Địch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1063: Mị Lực Vô Địch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1064: Bắt Chệt Nữ Thần

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1065: Dù Cho Đối Mặt Ngàn Vạn Người, Ta Cũng Dũng Cảm Tiến Tới (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1066: Dù Cho Đối Mặt Ngàn Vạn Người, Ta Cũng Dũng Cảm Tiến Tới (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1067: Dù Cho Đối Mặt Ngàn Vạn Người, Ta Cũng Dũng Cảm Tiến Tới (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1068: Không Sợ Hãi

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1069: Một Trận Thịnh Hội (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1070: Một Trận Thịnh Hội (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1071: Còn Có Một Bầu Nhiệt Huyết (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1072: Còn Có Một Bầu Nhiệt Huyết (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1073: Bản Thố Quyết Đấu Tây Lâm (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1074: Bản Thố Quyết Đấu Tây Lâm (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1075: Tộc Tây Lâm Đã Chết (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1076: Tộc Tây Lâm Đã Chết (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1077: Trận Chiến Số Mệnh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1078: Trận Chiến Số Mệnh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1079: Nước Tây Hồ - Nước Mắt Tộc Tây Lâm (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1080: Nước Tây Hồ - Nước Mắt Tộc Tây Lâm (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1081: Tộc Tây Lâm Chẳng Hơn Được Gì (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1082: Tộc Tây Lâm Chẳng Hơn Được Gì (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1083: Toàn Diệt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1084: Toàn Diệt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1085: Quét Ngang Một Mạch

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1086: Quan Tưởng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1087: Quan Tưởng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1088: Trong Nháy Mắt Tan Thành Mây Khói (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1089: Trong Nháy Mắt Tan Thành Mây Khói (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1090: Hoàng Ngưu, Con Cóc, Đại Hắc Ngưu Cùng Xuất Thế (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1091: Hoàng Ngưu, Con Cóc, Đại Hắc Ngưu Cùng Xuất Thế (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1092: Trùng Phùng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1093: Trùng Phùng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1094: Trùng Phùng (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1095: Không Ai Chịu Nỗi Nữa (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1096: Không Ai Chịu Nỗi Nữa (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1097: Không Đáng Chú Ý (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1098: Không Đáng Chú Ý (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1099: Quần Đấu (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1100: Quần Đấu (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1101: Quân Đấu (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1102: Bản Thảo Quyết Chiến Với Vực Ngoại (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1103: Bản Thảo Quyết Chiến Với Vực Ngoại (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1104: Chèn Ép (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1105: Chèn Ép (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1106: Lật Đổ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1107: Lật Đổ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1108: Lật Đổ (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1109: Hứa Hẹn Với Toàn Bộ Vũ Trụ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1110: Hứa Hẹn Với Toàn Bộ Vũ Trụ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1111: Sự Trỗi Dậy Của Vị Vua Nơi Vùng Đất Suy Tàn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1112: Sự Trỗi Dậy Của Vị Vua Nơi Vùng Đất Suy Tàn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1113: Trấn Áp Thiên Thần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1114: Trấn Áp Thiên Thần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1115: Trấn Áp Thiên Thần (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1116: Thánh Nhân Hạ Xuống (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1117: Thánh Nhân Hạ Xuống (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1118: Bắt Sống Thánh Nhân (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1119: Bắt Sống Thánh Nhân (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1120: Giết Người Diệt Khẩu (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1121: Giết Người Diệt Khẩu (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1122: Khôi Phục Từ Trong Tịch Diệt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1123: Khôi Phục Từ Trong Tịch Diệt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1124: Khôi Phục Từ Trong Tịch Diệt (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1125: Rằm Rộ Ngàn Năm Chưa Từng Có (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1126: Rằm Rộ Ngàn Năm Chưa Từng Có (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1127: Phong Độ Tuyệt Thế Vẫn Như Cũ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1128: Phong Độ Tuyệt Thế Vẫn Như Cũ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1129: Cuộc Chiến Phong Thần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1130: Cuộc Chiến Phong Thần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1131: Yêu Yêu Khiêu Chiến (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1132: Yêu Yêu Khiêu Chiến (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1133: Diệt Thuật Vô Địch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1134: Diệu Thuật Vô Địch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1135: Diệu Thuật Vô Địch (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1136: Hủy Bỏ Xương Cốt Của Thánh Nhân (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1137: Hủy Bỏ Xương Cốt Của Thánh Nhân (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1138: Đồ Thánh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1139: Đồ Thánh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1140: Toàn Diệt, Một Người Cũng Không Còn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1141: Toàn Diệt, Một Người Cũng Không Còn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1142: Sau Khi Chiến Đấu Phong Bạo (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1143: Sau Khi Chiến Đấu Phong Bạo (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1144: Vị Hôn Phu Của Yêu Yêu (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1145: Vị Hôn Phu Của Yêu Yêu (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1146: Thiên Thần Tộc Phải Diệt Tộc (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1147: Thiên Thần Tộc Phải Diệt Tộc (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1148: Người Đó Trở Về (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1149: Người Đó Trở Về (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1150: Người Đó Trở Về (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1151: Thánh Sư Tái Hiện (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1152: Thánh Sư Tái Hiện (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1153: Thế Gian Vô Địch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1154: Thế Gian Vô Địch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1155: Chiêu Rọi Chư Thiên Cùng Ra Tay (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1156: Chiêu Rọi Chư Thiên Cùng Ra Tay (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1157: Tung Hoành Trong Vũ Trụ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1158: Tung Hoành Trong Vũ Trụ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1159: Tung Hoành Trong Vũ Trụ (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1160: Sau Khi Chiến Đấu

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1161: Khiêm Tốn Buôn Bán (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1162: Khiêm Tốn Buôn Bán (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1163: Khiêm Tốn Buôn Bán (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1164: Sóng Gió Lại Nổi Lên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1165: Sóng Gió Lại Nổi Lên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1166: Gió Thổi Báo Giông Bão Sắp Đến

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1167: Chân Lục Đạo Luân Hồi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1168: Chân Lục Đạo Luân Hồi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1169: Chân Lục Đạo Luân Hồi (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1170: Lộn Xộn Trong Gió (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1171: Lộn Xộn Trong Gió (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1172: Công Địch Của Vũ Trụ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1173: Công Địch Của Vũ Trụ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1174: Võ Thần Phụ Thế (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1175: Võ Thần Phụ Thế (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1176: Bắt Sống Tiên Tử (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1177: Bắt Sống Tiên Tử (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1178: Bản Sắc Anh Hùng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1179: Bản Sắc Anh Hùng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1180: Có Thêm Một Cô Vợ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1181: Có Thêm Một Cô Vợ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1182: Côn Lôn Luyện Ngục (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1183: Côn Lôn Luyện Ngục (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1184: Huyết Tây Núi Côn Lôn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1185: Huyết Tây Núi Côn Lôn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1186: Thế Giới Hắc Ám (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1187: Thế Giới Hắc Ám (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1188: Quang Minh Tử Thành (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1189: Quang Minh Tử Thành (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1190: Nơi Trở Về Của Tất Cả Sinh Linh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1191: Nơi Trở Về Của Tất Cả Sinh Linh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1192: Nguồn Gốc Của Dị Biến (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1193: Nguồn Gốc Của Dị Biến (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1194: Đi Vùng Đất Vãng Sinh Một Lần (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1195: Đi Vùng Đất Vãng Sinh Một Lần (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1196: Hát Tình Ca Trên Con Đường Luân Hồi

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1197: Điểm Cuối Của Luân Hồi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1198: Điểm Cuối Của Luân Hồi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1199: Bờ Bên Kia (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1200: Bờ Bên Kia (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1201: Cùng Hưởng Dụng Cống Phẩm (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1202: Cùng Hưởng Dụng Cống Phẩm (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1203: Một Đường Đi Nhận Thân Thích (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1204: Một Đường Đi Nhận Thân Thích (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1205: Đi Săn Ngược Lại

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1206: Nữ Thần Vào Cuộc (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1207: Nữ Thần Vào Cuộc (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1208: Mượn Nhờ Trận Vực Thu Phục Tiên Tử (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1209: Mượn Nhờ Trận Vực Thu Phục Tiên Tử (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1210: Ma Trong Lòng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1211: Ma Trong Lòng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1212: Sợi Hỏa Diễm Đó (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1213: Sợi Hỏa Diễm Đó (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1214: Sở Phong Là Của Toàn Vũ Trụ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1215: Sở Phong Là Của Toàn Vũ Trụ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1216: Kim Cương Bất Hoại Thân (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1217: Kim Cường Bất Hoại Thân (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1218: Con Trai Của Sở Phong (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1219: Con Trai Của Sở Phong (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1220: Con Đường Mà Tiên Dân Sợ Hãi (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1221: Con Đường Mà Tiên Dân Sợ Hãi (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1222: Sở Phong Cùng Nhi Tử (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1223: Sở Phong Cùng Nhi Tử (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1224: Địa Ngục Và Hoa Bỉ Ngạn Nở (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1225: Địa Ngục Và Hoa Bỉ Ngạn Nở (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1226: Minh Thổ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1227: Minh Thổ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1228: Đế Lộ Chân Tướng Của Vũ Trụ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1229: Đề Lộ Chân Tướng Của Vũ Trụ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1230: Đại Thánh Trở Về (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1231: Đại Thánh Trở Về (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1232: Lửa Lan Khắp Toàn Vũ Trụ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1233: Lửa Lan Khắp Toàn Vũ Trụ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1234: Tử Khí Đông Lai Trừ Ma (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1235: Tử Khí Đông Lai Trừ Ma (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1236: Như Là Cha Xoa Con Trai (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1237: Như Là Cha Xoa Con Trai (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1238: Đệ Nhất Vũ Trụ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1239: Đệ Nhất Vũ Trụ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1240: Gặp Lại Huynh Đệ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1241: Gặp Lại Huynh Đệ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1242: Gặp Lại Huynh Đệ (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1243: Có Thể Nhẫn Nại Không Thể Nhẫn Nhục

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1244: Trường Dao Sở Hưởng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1245: Trường Dao Sở Hưởng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1246: Giết Người Hộ Đạo Của Chân Tử (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1247: Giết Người Hộ Đạo Của Chân Tử (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1248: Giết Người Hộ Đạo Của Chân Tử (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1249: Mục Tiêu Mới (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1250: Mục Tiêu Mới (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1251: Đánh Nhầm Mỹ Nữ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1252: Đánh Nhầm Mỹ Nữ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1253: Chuyên Gia Cướp Sạch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1254: Chuyên Gia Cướp Sạch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1255: Đại Tạo Hóa (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1256: Đại Tạo Hóa (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1257: Đại Tạo Hóa (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1258: Âm Côn Trấn Áp Côn Lô (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1259: Âm Côn Trấn Áp Côn Lô (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1260: Đạo Khả Đạo Phi Thường Đạo (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1261: Đạo Khả Đạo Phi Thường Đạo (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1262: Thần Hương Chảy Máu (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1263: Thần Hương Chảy Máu (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1264: Thân Phận Bị Bại Lộ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1265: Thân Phận Bị Bại Lộ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1266: Sở Phong Trở Về? (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1267: Sở Phong Trở Về? (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1268: Dương Gian Pháp (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1269: Dương Gian Pháp (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1270: Một Mình Đấu Quần Hùng Như Vây (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1271: Một Mình Đấu Quần Hùng Như Vây (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1272: Là Sâu Hay Là Giao Long (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1273: Là Sâu Hay Là Giao Long (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1274: Chém Đầu Thần Tử Trong Ngân Quân (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1275: Chém Đầu Thần Tử Trong Ngân Quân (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1276: Toàn Diệt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1277: Toàn Diệt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1278: Nữ Thần Bị Kích Thích (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1279: Nữ Thần Bị Kích Thích (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1280: Kiểm Chế Kích Động (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1281: Kiểm Chế Kích Động (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1282: Tuyệt Thế Hung Địa Giấu Thần Trân (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1283: Tuyệt Thế Hung Địa Giấu Thần Trân (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1284: Âm Thầm Đi Săn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1285: Âm Thầm Đi Săn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1286: Đại Khủng Bổ Cùng Đại Cơ Duyên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1287: Đại Khủng Bối Cùng Đại Cơ Duyên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1288: Lão Hắc Đến Vĩnh Sinh (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1289: Lão Hắc Đến Vĩnh Sinh (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1290: Chém Hết Mười Phương Địch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1291: Chém Hết Mười Phương Địch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1292: Thoát Thai Hoán Cốt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1293: Thoát Thai Hoán Cốt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1294: Sở Phong Tiên Tử Phong Thái Tuyệt Thế (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1295: Sở Phong Tiên Tử Phong Thái Tuyệt Thế (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1296: Thần Linh Hóa Huyết Phiên (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1297: Thần Linh Hóa Huyết Phiên (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1298: Lần Đầu Nghe Thấy Bí Ẩn Về Ba Hạt Giống (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1299: Lần Đầu Nghe Thấy Bí Ẩn Về Ba Hạt Giống (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1300: Một Cái Nồi Đen Lớn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1301: Một Cái Nồi Đen Lớn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1302: Ly Biệt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1303: Ly Biệt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1304: Một Con Thuyền Lá Nhỏ Vào Tinh Hải (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1305: Một Con Thuyền Lá Nhỏ Vào Tinh Hải (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1306: Băng Cơ Ngọc Cốt (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1307: Bểng Cơ Ngọc Cốt (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1308: Mỗi Tình Chưa Dứt Của Người Và Ma (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1309: Mỗi Tình Chưa Dứt Của Người Và Ma (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1310: Thứ Chín Trong Lịch Sử (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1311: Thứ Chín Trong Lịch Sử (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1312: Cửu U (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1313: Cửu U (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1314: Ôn Nhu (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1315: Ôn Nhu (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1316: Ôn Nhu (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1317: Thánh Địch (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1319: Lòng Lang Dạ Sói

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1320: Sở Thúc Rất Tức Giận (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1321: Sở Thúc Rất Tức Giận (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1318: Thánh Địch (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1322: Hậu Quả Vô Cùng Nghiêm Trọng (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1323: Hậu Quả Vô Cùng Nghiêm Trọng (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1324: Sở Thúc Diệt Cháu (1) -663

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1325: Sở Thúc Diệt Cháu (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1326: Tiến Quân Tổ Tinh Của Âm Tước (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1327: Tiến Quân Tổ Tinh Của Âm Tước (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1328: Bé Gái Đạo Tặc Họ Sở (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1329: Bé Gái Đạo Tặc Họ Sở (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1330: Cướp Sạch Không Để Lại Gì (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1331: Cướp Sạch Không Để Lại Gì (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1332: Tình Không Phong Bạo (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1333: Tình Không Phong Bạo (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1334: Đây Chính Là Tình Yêu Đích Thực (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1335: Đây Chính Là Tình Yêu Đích Thực (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1336: Nhìn Chằm Chằm (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1412: Đệ Nhất Kinh Văn Thế Gian (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1417: Khóc Thương Bi Ai (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1418: Cái Này Rất Sở Phong (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1429: Tổ Tiên Của Hắc Ám (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1433: Một Mình Lật Tung Hang Ổ Hắc Ám (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1435: Nghiêm Túc Tỏ Thái Độ Phụ Trách (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1415: Khắp Trên Mặt Đất Đều Là Bảo (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1416: Khóc Thương Bi Ai (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1424: Thịnh Hội Bán Đấu Giá (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1425: Thích Thiên Khung (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1421: Thịnh Yên Ở Đông Hải (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1426: Thích Thiên Khung (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1432: Một Mình Lật Tung Hang Ổ Hắc Âm (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1439: Hoàng Triều Hắc Kiếm (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1414: Khắc Trên Mặt Đất Đều Là Bảo (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1420: Thịnh yển ở Đông Hải (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1427: Thích Thiên Khung (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1431: Phong Vân Hỗn Loạn (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1434: Nghiêm Túc Tỏ Thái Độ Phụ Trách (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1422: Thịnh Yên Ở Đông Hải (3)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1428: Tổ Tiên Của Hắc Ám (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1436: Tất Cả Đều Vui Vẻ (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1411: Đệ Nhất Kinh Văn Thế Gian (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1430: Phong Vân Hỗn Loạn (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1419: Cái Này Rất Sở Phong (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1440: Quân Át Chủ Bài Của Địa Cầu (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1413: Khắc Trên Mặt Đất Đều Là Bảo (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1423: Thịnh Hội Bán Đấu Giá (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1437: Tất Cả Đều Vui Vẻ (2)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

Chương 1438: Hoàng Triều Hắc Kiếm (1)

Bạn cần đăng nhập để đọc chương này:Nếu có tài khoản đăng nhập tại đâyNếu chưa có tài khoản đăng ký tại đây.

[Chương 1 → 99](#)

[Chương 1: Hoa Bỉ Ngạn trong sa mạc](#)

[Chương 2: Thời đại hậu văn minh \(1\)](#)

[Chương 3: Đồng xanh Côn Luân](#)

[Chương 4: Cây lạ và mãnh thú \(1\)](#)

[Chương 5: Cây lạ và mãnh thú \(2\)](#)

[Chương 6: Cây lạ và mãnh thú \(3\)](#)

[Chương 7: Hoa nở \(1\)](#)

[Chương 8: Hoa nở \(2\)](#)

[Chương 9: Hộp đá](#)
[Chương 10: Di Biến \(1\)](#)
[Chương 11: Di Biến \(2\)](#)
[Chương 12: Thế giới đổi thay](#)
[Chương 13: Kinh dị \(1\)](#)
[Chương 14: Kinh dị \(2\)](#)
[Chương 15: Thế giới biến đổi](#)
[Chương 16: Về đến nhà](#)
[Chương 17: Về đến nhà \(2\)](#)
[Chương 18: Thái Hành thần sơn](#)
[Chương 19: Không thuộc về thế giới này \(1\)](#)
[Chương 20: Không thuộc về thế giới này \(2\)](#)
[Chương 21: Không thuộc về thế giới này \(3\)](#)
[Chương 22: Ngưu Ma Vương](#)
[Chương 23: Phương pháp hô hấp thần bí \(1\)](#)
[Chương 24: Phương pháp hô hấp thần bí \(2\)](#)
[Chương 25: Sự kiện lớn](#)
[Chương 26: Khóc không ra nước mắt \(1\)](#)
[Chương 27: Khóc không ra nước mắt \(2\)](#)
[Chương 28: Tương lai hỗn loạn \(1\)](#)
[Chương 29: Tương lai hỗn loạn \(2\)](#)
[Chương 30: Vật chất kì dị \(1\)](#)
[Chương 31: Vật chất kì dị \(2\)](#)
[Chương 32: Nhục thân thành thánh \(1\)](#)
[Chương 33: Nhục thân thành thánh \(2\)](#)
[Chương 34: Đại Lực Ngưu Ma Quyền](#)
[Chương 35: Được Người Ủy Thác](#)
[Chương 36: Di Nhân \(1\)](#)
[Chương 37: Di Nhân \(2\)](#)
[Chương 38: Con Đường Đơn Giản Nhất \(1\)](#)
[Chương 39: Con Đường Đơn Giản Nhất \(2\)](#)
[Chương 40: Phồn Thịnh Chưa Từng Có \(1\)](#)

[Chương 41: Phồn Thịnh Chưa Từng Có \(2\)](#)
[Chương 42: Phong Phạm Nữ Thần](#)
[Chương 43: Sóng Gió Lớn \(1\)](#)
[Chương 44: Sóng Gió Lớn \(2\)](#)
[Chương 45: Rèn Luyện Trong Núi \(1\)](#)
[Chương 46: Rèn Luyện Trong Núi \(2\)](#)
[Chương 47: Khôi Phục Dĩ Tính](#)
[Chương 48: Bảo Tàng Ngưu Ma Vương \(1\)](#)
[Chương 49: Bảo Tàng Ngưu Ma Vương \(2\)](#)
[Chương 50: Đánh Đâu Thắng Đó; Không Gì Cản Nỗi \(1\)](#)
[Chương 51: Đánh Đâu Thắng Đó; Không Gì Cản Nỗi \(2\)](#)
[Chương 52: Người Phụ Nữ Nọ \(1\)](#)
[Chương 53: Người Phụ Nữ Nọ \(2\)](#)
[Chương 54: Ôn Nhu Hương \[1\]](#)
[Chương 55: Ôn Nhu Hương \[2\]](#)
[Chương 56: Siêu Phẩm Cấp Sử Thi \(1\)](#)
[Chương 57: Siêu Phẩm Cấp Sử Thi \(2\)](#)
[Chương 58: Nổi Tiếng Khắp Nước \(1\)](#)
[Chương 59: Nổi Tiếng Khắp Nước \(2\)](#)
[Chương 60: Trước Cửa Nhà Tôi Có Hồ To \(1\)](#)
[Chương 61: Trước Cửa Nhà Tôi Có Hồ To \(2\)](#)
[Chương 62: Tìm Kiếm](#)
[Chương 63: Cây Lạ \(1\)](#)
[Chương 64: Cây Lạ \(2\)](#)
[Chương 65: Oanh Động To Lớn \(1\)](#)
[Chương 66: Oanh động to lớn \(2\)](#)
[Chương 67: Giận \(1\)](#)
[Chương 68: Giận \(2\)](#)
[Chương 69: Đại khai sát giới \(1\)](#)
[Chương 70: Đại khai sát giới \(2\)](#)
[Chương 71: Vô Tình \(1\)](#)
[Chương 72: Vô tình \(2\)](#)

[Chương 73: Sợ hãi \(1\)](#)
[Chương 74: Sợ Hãi \(2\)](#)
[Chương 75: Gặp Nhau \(1\)](#)
[Chương 76: Gặp Nhau \(2\)](#)
[Chương 77: Thời Kỳ Ngủ Đông](#)
[Chương 78: Thuốc tiêu chảy \(1\)](#)
[Chương 79: Thuốc Tiêu Chảy \(2\)](#)
[Chương 80: Thuốc tiêu chảy \(3\)](#)
[Chương 81: Đại lôi âm cung](#)
[Chương 82: Săn rồng \(1\)](#)
[Chương 83: Săn rồng \(2\)](#)
[Chương 84: Săn rồng \(3\)](#)
[Chương 85: Phương pháp hô hấp tuyệt đỉnh \(1\)](#)
[Chương 86: Phương pháp hô hấp tuyệt đỉnh \(2\)](#)
[Chương 87: Tuyệt Cảnh \(1\)](#)
[Chương 88: Tuyệt Cảnh \(2\)](#)
[Chương 89: Bất Tử \(1\)](#)
[Chương 90: Bất Tử \(2\)](#)
[Chương 91: Môn Đồ Thích Ca](#)
[Chương 92: Chia Dị Quả \(1\)](#)
[Chương 93: Chia Dị Quả \(2\)](#)
[Chương 94: Chờ Mong \(1\)](#)
[Chương 95: Chờ Mong \(2\)](#)
[Chương 96: Lâm Nặc Y \(1\)](#)
[Chương 97: Lâm Nặc Y \(2\)](#)
[Chương 98: Thế Giới Khiếp Sợ](#)
[**Chương 100 → 199**](#)
[Chương 100: Tình Thế Hỗn Loạn Vạn Năm Khó Gặp \(2\)](#)
[Chương 101: Tình Thế Hỗn Loạn Vạn Năm Khó Gặp \(3\)](#)
[Chương 102: Hoàng Ngưu Khóc](#)
[Chương 103: Kinh Sợ \(1\)](#)
[Chương 104: Kinh Sợ \(2\)](#)

[Chương 105: Truy Kích \(1\)](#)
[Chương 106: Truy Kích \(2\)](#)
[Chương 107: Nhân Ma \(1\)](#)
[Chương 108: Nhân Ma \(2\)](#)
[Chương 109: Nhân Ma \(3\)](#)
[Chương 110: Hạt Giống Thần Bí Phát Triển \(1\)](#)
[Chương 111: Hạt Giống Thần Bí Phát Triển \(2\)](#)
[Chương 112: Tiến Hóa Rực Rỡ \(1\)](#)
[Chương 113: Tiến Hóa Rực Rỡ \(2\)](#)
[Chương 114: Năm Đấm Mạnh Mẽ \(1\)](#)
[Chương 115: Năm Đấm Mạnh Mẽ \(2\)](#)
[Chương 116: Năm Đấm Mạnh Mẽ \(3\)](#)
[Chương 117: Xuống Núi \(1\)](#)
[Chương 118: Xuống Núi \(2\)](#)
[Chương 119: Thực Lực Tăng Mạnh \(1\)](#)
[Chương 120: Thực Lực Tăng Mạnh \(2\)](#)
[Chương 121: Đại Lâm Tự Chấn Động \(1\)](#)
[Chương 122: Đại Lâm Tự Chấn Động \(2\)](#)
[Chương 123: Đại Lâm Tự Chấn Động \(3\)](#)
[Chương 124: Danh Sơn \(*\) Đỉnh Cấp Nhuộm Máu \(1\)](#)
[Chương 125: Danh Sơn \(*\) Đỉnh Cấp Nhuộm Máu \(2\)](#)
[Chương 126: Nhà](#)
[Chương 127: Dị Loạn \(1\)](#)
[Chương 128: Dị Loạn \(2\)](#)
[Chương 129: Dị Loạn \(3\)](#)
[Chương 130: Hồn Lìa Khỏi Xác \(1\)](#)
[Chương 131: Hồn Lìa Khỏi Xác \(2\)](#)
[Chương 132: Đại Ma Vương \(1\)](#)
[Chương 133: Đại Ma Vương \(2\)](#)
[Chương 134: Cha Mẹ Dị Biến \(1\)](#)
[Chương 135: Cha Mẹ Dị Biến \(2\)](#)
[Chương 136: Thương Lang Vương \(1\)](#)

[Chương 137: Thương Lang Vương \(2\)](#)
[Chương 138: Kiếm Khách Thục Sơn \(1\)](#)
[Chương 139: Kiếm Khách Thục Sơn \(2\)](#)
[Chương 140: Kiếm Khách Thục Sơn \(3\)](#)
[Chương 141: Truyền Thừa Kiếm Cung \(1\)](#)
[Chương 142: Truyền Thừa Kiếm Cung \(2\)](#)
[Chương 143: Ngọc Hư Cung Nguyên Thủy \(1\)](#)
[Chương 144: Ngọc Hư Cung Nguyên Thủy \(2\)](#)
[Chương 145: Mạnh Mẽ Vượt Ải \(1\)](#)
[Chương 146: Mạnh Mẽ Vượt Ải \(2\)](#)
[Chương 147: Mạnh Mẽ Vượt Ải \(3\)](#)
[Chương 148: Nhiệm Vụ Đầu Tiên \(1\)](#)
[Chương 149: Xem Mắt \(1\)](#)
[Chương 150: Xem Mắt \(2\)](#)
[Chương 151: Xem Mắt \(3\)](#)
[Chương 152: Siêu Sao Tương Lai](#)
[Chương 153: Nhân Sinh Hung Hãn \(1\)](#)
[Chương 154: Nhân Sinh Hung Hãn \(2\)](#)
[Chương 155: Nhân Sinh Hung Hãn \(3\)](#)
[Chương 156: Tin Nóng \(1\)](#)
[Chương 157: Tin Nóng \(2\)](#)
[Chương 158: Phong Ba Không Ngừng \(1\)](#)
[Chương 159: Phong Ba Không Ngừng \(2\)](#)
[Chương 160: Cảnh Giới \(1\)](#)
[Chương 161: Cảnh Giới \(2\)](#)
[Chương 162: Cảnh Giới \(3\)](#)
[Chương 163: Săn Đuổi \(1\)](#)
[Chương 164: Săn Đuổi \(2\)](#)
[Chương 165: Trực Tiếp Đại Chiến \(1\)](#)
[Chương 166: Trực Tiếp Đại Chiến \(2\)](#)
[Chương 167: Ma Thần \(1\)](#)
[Chương 168: Ma Thần \(2\)](#)

[Chương 169: Ma Thần \(3\)](#)
[Chương 170: Chém Đầu Thú Vương \(1\)](#)
[Chương 171: Chém Đầu Thú Vương \(2\)](#)
[Chương 172: Giết Hết \(1\)](#)
[Chương 173: Nghi Ngờ \(1\)](#)
[Chương 174: Nghi Ngờ \(2\)](#)
[Chương 175: Nghi Ngờ \(2\)](#)
[Chương 176: Bá Chủ Mới](#)
[Chương 177: Bảy Đại Môn Phái Xuất Hiện \(1\)](#)
[Chương 178: Bảy Đại Môn Phái Xuất Hiện \(2\)](#)
[Chương 179: Bảy Đại Môn Phái Xuất Hiện \(3\)](#)
[Chương 180: Thời Đại Bùng Nổ \(1\)](#)
[Chương 181: Thời Đại Bùng Nổ \(2\)](#)
[Chương 182: Poster Tuyên Truyền \(1\)](#)
[Chương 183: Poster Tuyên Truyền \(2\)](#)
[Chương 184: Poster Tuyên Truyền](#)
[Chương 185: Bùng Nổ Tin Tức Về Khương Nữ Thần \(1\)](#)
[Chương 186: Bùng Nổ Tin Tức Về Khương Nữ Thần \(2\)](#)
[Chương 187: Bùng Nổ Tin Tức Về Khương Nữ Thần \(3\)](#)
[Chương 188: Tin Tức Bùng Nổ \(1\)](#)
[Chương 189: Tin Tức Bùng Nổ \(2\)](#)
[Chương 190: Tin Tức Bùng Nổ \(3\)](#)
[Chương 191: Đại Thánh Quật Khởi \(1\)](#)
[Chương 192: Đại Thánh Quật Khởi \(2\)](#)
[Chương 193: Mỏ Bạc Có Sinh Mệnh \(1\)](#)
[Chương 194: Mỏ Bạc Có Sinh Mệnh \(2\)](#)
[Chương 195: Chế Bá Thiên Hạ \(1\)](#)
[Chương 196: Chế Bá Thiên Hạ \(2\)](#)
[Chương 197: Hóa Hình \(1\)](#)
[Chương 198: Hóa Hình \(2\)](#)
[Chương 199: Hóa Hình \(3\)](#)
[**Chương 200 → 299**](#)

[Chương 200: Kim Cương Trác](#)
[Chương 201: Tiệc Rượu Của Di Tộc \(1\)](#)
[Chương 202: Tiệc Rượu Của Di Tộc \(2\)](#)
[Chương 203: Tiệc Rượu Của Di Tộc \(3\)](#)
[Chương 204: Quét Ngang \(1\)](#)
[Chương 205: Quét Ngang \(2\)](#)
[Chương 206: Quét Ngang \(3\)](#)
[Chương 207: Bại Lộ Chuyện Giết Thương Lang Vương \(1\)](#)
[Chương 208: Bại Lộ Chuyện Giết Thương Lang Vương \(2\)](#)
[Chương 209: Bại Lộ Chuyện Giết Thương Lang Vương \(3\)](#)
[Chương 210: Khổng Tước Bay Về Phía Nam \(1\)](#)
[Chương 211: Khổng Tước Bay Về Phía Nam \(2\)](#)
[Chương 212: Khổng Tước Bay Về Phía Nam \(3\)](#)
[Chương 213: Long Trời Lở Đất \(1\)](#)
[Chương 214: Long Trời Lở Đất \(2\)](#)
[Chương 215: Vùng Đất Phong Thiên \(1\)](#)
[Chương 216: Vùng Đất Phong Thiên \(1\)](#)
[Chương 217: Hạt Giống Thần Bí Tái Sinh](#)
[Chương 218: Tiến Hóa Siêu Cấp \(1\)](#)
[Chương 219: Tiến Hóa Siêu Cấp \(2\)](#)
[Chương 220: Chân Lý Cấp Vương](#)
[Chương 221: Ôn Thần \(1\)](#)
[Chương 222: Ôn Thần \(2\)](#)
[Chương 223: Ôn Thần \(3\)](#)
[Chương 224: Di Loại Phát Sóng Trực Tiếp \(1\)](#)
[Chương 225: Di Loại Phát Sóng Trực Tiếp \(2\)](#)
[Chương 226: Thần Đối Ý](#)
[Chương 227: Vương Giả Trở Về \(1\)](#)
[Chương 228: Vương Giả Trở Về \(2\)](#)
[Chương 229: Vương Giả Trở Về \(3\)](#)
[Chương 230: Xây Ra Chuyện Lớn \(1\)](#)
[Chương 231: Xây Ra Chuyện Lớn \(2\)](#)

[Chương 232: Chấn Động \(1\)](#)
[Chương 233: Chấn Động \(2\)](#)
[Chương 234: Bão Tố \(1\)](#)
[Chương 235: Bão Tố \(2\)](#)
[Chương 236: Bình Sơn Diệt Trại \(1\)](#)
[Chương 237: Bình Sơn Diệt Trại \(2\)](#)
[Chương 238: Cuộc Chạm Trán Giữa Hai Cấp Vương](#)
[Chương 239: Trấn Áp \(1\)](#)
[Chương 240: Trấn Áp \(2\)](#)
[Chương 241: Đánh Hạ Một Ngọn Danh Sơn \(1\)](#)
[Chương 242: Đánh Hạ Một Ngọn Danh Sơn \(2\)](#)
[Chương 243: Thần Kỳ \(1\)](#)
[Chương 244: Thần Kỳ \(2\)](#)
[Chương 245: Trở Về \(1\)](#)
[Chương 246: Trở Về \(2\)](#)
[Chương 247: Sở Ma Vương \(1\)](#)
[Chương 248: Sở Ma Vương \(2\)](#)
[Chương 249: Sở Ma Vương \(3\)](#)
[Chương 250: Chiến Tích Lộ Ra Ánh Sáng \(1\)](#)
[Chương 251: Chiến Tích Lộ Ra Ánh Sáng \(2\)](#)
[Chương 252: Thiên Hạ Chấn Động \(1\)](#)
[Chương 253: Thiên Hạ Chấn Động \(2\)](#)
[Chương 254: Hắc Bạch Hai Đạo Đều Ăn Sạch](#)
[Chương 255: Cuộc Hẹn Của Nữ Thần \(1\)](#)
[Chương 256: Cuộc Hẹn Của Nữ Thần \(2\)](#)
[Chương 257: Ma Uy \(1\)](#)
[Chương 258: Ma Uy \(2\)](#)
[Chương 259: Ma Uy \(3\)](#)
[Chương 260: Chấn Động Đông Tây Phương \(1\)](#)
[Chương 261: Chấn Động Đông Tây Phương \(2\)](#)
[Chương 262: Giới Côn Luân \(1\)](#)
[Chương 263: Giới Côn Luân \(2\)](#)

[Chương 264: Giới Côn Luân \(3\)](#)
[Chương 265: Địa Ngục \(1\)](#)
[Chương 266: Địa Ngục \(2\)](#)
[Chương 267: Địa Ngục \(3\)](#)
[Chương 268: Trảm Song Vương \(1\)](#)
[Chương 269: Trảm Song Vương \(2\)](#)
[Chương 270: Vượt Qua Thiên Kiếp \(1\)](#)
[Chương 271: Vượt Qua Thiên Kiếp \(2\)](#)
[Chương 272: Vực Sâu Thiên Đường \(1\)](#)
[Chương 273: Vực Sâu Thiên Đường \(2\)](#)
[Chương 274: Thánh Thụ \(1\)](#)
[Chương 275: Thánh Thụ \(2\)](#)
[Chương 276: Cứu Cực \(1\)](#)
[Chương 277: Cứu Cực \(2\)](#)
[Chương 278: Tổ Ba Người \(1\)](#)
[Chương 279: Tổ Ba Người \(2\)](#)
[Chương 280: Tổ Ba Người \(3\)](#)
[Chương 281: Móc Ổ Thú Vương \(1\)](#)
[Chương 282: Móc Ổ Thú Vương \(2\)](#)
[Chương 283: Bảo Tàng Long Vương \(1\)](#)
[Chương 284: Bảo Tàng Long Vương \(2\)](#)
[Chương 285: Sở Ma Vương Tới \(1\)](#)
[Chương 286: Sở Ma Vương Tới \(2\)](#)
[Chương 287: Nơi Dừng Chân Của Các Vị Thần \(1\)](#)
[Chương 288: Nơi Dừng Chân Của Các Vị Thần \(2\)](#)
[Chương 289: Vatican Nhuộm Máu Cấp Vương \(1\)](#)
[Chương 290: Vatican Nhuộm Máu Cấp Vương \(2\)](#)
[Chương 291: Mãnh Long Quá Giang \(1\)](#)
[Chương 292: Mãnh Long Quá Giang \(2\)](#)
[Chương 293: Vườn Thánh Dược \(1\)](#)
[Chương 294: Vườn Thánh Dược \(2\)](#)
[Chương 295: Giết Vào Thánh Địa \(1\)](#)

[Chương 296: Giết Vào Thánh Địa \(2\)](#)
[Chương 297: Uy Chấn Vatican \(1\)](#)
[Chương 298: Uy Chấn Vatican \(2\)](#)
[Chương 299: Đạn Hạt Nhân Chiếu Sáng Bầu Trời \(1\)](#)
[Chương 300 → 399](#)
[Chương 300: Đạn Hạt Nhân Chiếu Sáng Bầu Trời \(2\)](#)
[Chương 301: Âm Mưu Kinh Khủng \(1\)](#)
[Chương 302: Âm Mưu Kinh Khủng \(2\)](#)
[Chương 303: Nửa Đường Tiệm Hái Quả Đào \(1\)](#)
[Chương 304: Nửa Đường Tiệm Hái Quả Đào \(2\)](#)
[Chương 305: Toàn Thế Giới Rùng Mìn Run Rẩy \(1\)](#)
[Chương 306: Toàn Thế Giới Rùng Mìn Run Rẩy \(2\)](#)
[Chương 307: Toàn Thế Giới Rùng Mìn Run Rẩy \(3\)](#)
[Chương 308: Chạy Trốn Cấp Tốc \(1\)](#)
[Chương 309: Chạy Trốn Cấp Tốc \(2\)](#)
[Chương 310: Thần Chết Hoá Vàng Mã \(1\)](#)
[Chương 311: Thần Chết Hoá Vàng Mã \(2\)](#)
[Chương 312: Thần Chết Hoá Vàng Mã \(3\)](#)
[Chương 313: Khôi Phục \(1\)](#)
[Chương 314: Khôi Phục \(2\)](#)
[Chương 315: Đôi Chân Của Thần \(1\)](#)
[Chương 316: Đôi Chân Của Thần \(2\)](#)
[Chương 317: Di Chứng Sau Khi Biến Dị \(1\)](#)
[Chương 318: Di Chứng Sau Khi Biến Dị \(2\)](#)
[Chương 319: Oanh Động \(1\)](#)
[Chương 320: Oanh Động \(2\)](#)
[Chương 321: Làm Một Vố Lớn \(1\)](#)
[Chương 322: Làm Một Vố Lớn \(2\)](#)
[Chương 323: Kẻ Hung Hãn Kinh Thế \(1\)](#)
[Chương 324: Kẻ Hung Hãn Kinh Thế \(2\)](#)
[Chương 325: Trấn Thủ \(1\)](#)
[Chương 326: Trấn Thủ \(2\)](#)

[Chương 327: Bảng Xếp Hạng Lực Chiến \(1\)](#)
[Chương 328: Bảng Xếp Hạng Lực Chiến \(2\)](#)
[Chương 329: Một Mình Trấn Giữ Quan Âm](#)
[Chương 330: Vương Giả Tranh Bá \(1\)](#)
[Chương 331: Vương Giả Tranh Bá \(2\)](#)
[Chương 332: Gió Nổi Mây Phun \(1\)](#)
[Chương 333: Gió Nổi Mây Phun \(2\)](#)
[Chương 334: Ảnh Hot Làm Thế Giới Kinh Hải \(1\)](#)
[Chương 335: Ảnh Hot Làm Thế Giới Kinh Hải \(2\)](#)
[Chương 336: Bảng Món Ngon Điên Cuồng \(1\)](#)
[Chương 337: Bảng Món Ngon Điên Cuồng \(2\)](#)
[Chương 338: Trở Về Phương Đông \(1\)](#)
[Chương 339: Trở Về Phương Đông \(2\)](#)
[Chương 340: Trở Về Phương Đông \(3\)](#)
[Chương 341: Lại Đến Côn Luân \(1\)](#)
[Chương 342: Lại Đến Côn Luân \(2\)](#)
[Chương 343: Hạt Giống Thần Bí Lại Tiến Hóa \(1\)](#)
[Chương 344: Hạt Giống Thần Bí Lại Tiến Hóa \(2\)](#)
[Chương 345: Tiến Hóa Một Lần Nữa! \(1\)](#)
[Chương 346: Tiến Hóa Một Lần Nữa! \(2\)](#)
[Chương 347: Bảo Vật Hiếm Hoi Trên Thế Gian \(1\)](#)
[Chương 348: Bảo Vật Hiếm Hoi Trên Thế Gian \(2\)](#)
[Chương 349: Một Cổ Tươi Mát Đất Đá Trôi \(1\)](#)
[Chương 350: Một Cổ Tươi Mát Đất Đá Trôi \(2\)](#)
[Chương 351: Tuyệt Thế Tranh Phong \(1\)](#)
[Chương 352: Tuyệt Thế Tranh Phong \(2\)](#)
[Chương 353: Côn Luân Trên Đầu Lưỡi \(1\)](#)
[Chương 354: Côn Luân Trên Đầu Lưỡi \(2\)](#)
[Chương 355: Thuật Giết Rồng \(1\)](#)
[Chương 356: Thuật Giết Rồng \(2\)](#)
[Chương 357: Một Trận Chiến Khiến Thiên Hạ Hoảng Hốt \(1\)](#)
[Chương 358: Một Trận Chiến Khiến Thiên Hạ Hoảng Hốt \(2\)](#)

[Chương 359: Đại Quyết Chiến Của Phương Đông Và Phương Tây \(1\)](#)
[Chương 360: Đại Quyết Chiến Của Phương Đông Và Phương Tây \(2\)](#)
[Chương 361: Sự Đụng Độ Giữa Các Cao Thủ Tuyệt Đỉnh \(1\)](#)
[Chương 362: Sự Đụng Độ Giữa Các Cao Thủ Tuyệt Đỉnh \(2\)](#)
[Chương 363: Vọt Thăng Tới Phương Tây \(1\)](#)
[Chương 364: Vọt Thăng Tới Phương Tây \(2\)](#)
[Chương 365: Vọt Thăng Tới Phương Tây \(3\)](#)
[Chương 366: Xa Đâu Cũng Giết \(1\)](#)
[Chương 367: Xa Đâu Cũng Giết \(2\)](#)
[Chương 368: Tiến Công Nguồn Gốc Của Thần Thoại \(1\)](#)
[Chương 369: Tiến Công Nguồn Gốc Của Thần Thoại \(2\)](#)
[Chương 370: Tiến Công Nguồn Gốc Của Thần Thoại \(3\)](#)
[Chương 371: Di Vực Sơ Động \(1\)](#)
[Chương 372: Di Vực Sơ Động \(2\)](#)
[Chương 373: Sứ Giả Thần Linh \(1\)](#)
[Chương 374: Sứ Giả Thần Linh \(2\)](#)
[Chương 375: Bí Mật Quan Trọng \(1\)](#)
[Chương 376: Bí Mật Quan Trọng \(2\)](#)
[Chương 377: Tìm Yêu Tinh \(1\)](#)
[Chương 378: Tìm Yêu Tinh \(2\)](#)
[Chương 379: Lại Đi Xem Mắt \(1\)](#)
[Chương 380: Lại Đi Xem Mắt \(2\)](#)
[Chương 381: Nữ Vương \(1\)](#)
[Chương 382: Nữ Vương \(2\)](#)
[Chương 383: Một Buổi Ra Mắt Khiến Cho Người Ta Rơi Lệ!](#)
[Chương 384: Bạn Gái \(1\)](#)
[Chương 385: Bạn Gái \(2\)](#)
[Chương 386: Bắt Cóc Một Nữ Vương \(1\)](#)
[Chương 387: Bắt Cóc Một Nữ Vương \(2\)](#)
[Chương 388: Mục Tiêu Danh Sơn \(1\)](#)
[Chương 389: Mục Tiêu Danh Sơn \(2\)](#)
[Chương 390: Khách Quý Từ Biển Cả \(1\)](#)

[Chương 391: Khách Quý Từ Biển Cả \(2\)](#)
[Chương 392: Tránh Không Được Thì Ăn Sạch \(1\)](#)
[Chương 393: Tránh Không Được Thì Ăn Sạch \(2\)](#)
[Chương 394: Xinh Đẹp Không Gì Sánh Được \(1\)](#)
[Chương 395: Xinh Đẹp Không Gì Sánh Được \(2\)](#)
[Chương 396: Sở Cuồng Nhân \(1\)](#)
[Chương 397: Sở Cuồng Nhân \(2\)](#)
[Chương 398: Đồ Hải Long \(1\)](#)
[Chương 399: Đồ Hải Long \(2\)](#)
[Chương 400 → 499](#)
[Chương 400: Giữ Người Lại Có Tác Dụng Gì? \(1\)](#)
[Chương 401: Giữ Người Lại Có Tác Dụng Gì? \(2\)](#)
[Chương 402: Thần Thoại Cổ Tích \(1\)](#)
[Chương 403: Thần Thoại Cổ Tích \(2\)](#)
[Chương 404: Vô Địch Thuật \(1\)](#)
[Chương 405: Vô Địch Thuật \(2\)](#)
[Chương 406: Đại Thánh \(1\)](#)
[Chương 407: Đại Thánh \(2\)](#)
[Chương 408: Đại Củ Cải Hoa Tâm \(1\)](#)
[Chương 409: Đại Củ Cải Hoa Tâm \(2\)](#)
[Chương 410: Giang Ninh](#)
[Chương 411: Đại Năng Bút Tích \(1\)](#)
[Chương 412: Đại Năng Bút Tích \(2\)](#)
[Chương 413: Thần Bộc](#)
[Chương 414: Tiên Đoán Của Thần \(1\)](#)
[Chương 415: Tiên Đoán Của Thần \(2\)](#)
[Chương 416: Vô Địch Kim Cương Trác](#)
[Chương 417: Trọng Thương Cao Thủ Tuyệt Thế \(1\)](#)
[Chương 418: Trọng Thương Cao Thủ Tuyệt Thế \(2\)](#)
[Chương 419: Trèo Lên Núi Long Hồ \(1\)](#)
[Chương 420: Trèo Lên Núi Long Hồ \(2\)](#)
[Chương 421: Thiên Sư Hàng Yêu Thuật \(1\)](#)

[Chương 422: Thiên Sư Hàng Yêu Thuật \(2\)](#)
[Chương 423: Thu Hoạch \(1\)](#)
[Chương 424: Thu Hoạch \(2\)](#)
[Chương 425: Ngụy Cơ \(1\)](#)
[Chương 426: Ngụy Cơ \(2\)](#)
[Chương 427: Nơi Đầu Sóng Ngọn Gió \(1\)](#)
[Chương 428: Nơi Đầu Sóng Ngọn Gió \(2\)](#)
[Chương 429: Vũ Khí Thần Thoại \(1\)](#)
[Chương 430: Vũ Khí Thần Thoại \(2\)](#)
[Chương 431: Hắc Long Thái Tử Của Nam Hải \(1\)](#)
[Chương 432: Hắc Long Thái Tử Của Nam Hải \(2\)](#)
[Chương 433: Hắc Long Thái Tử Của Nam Hải \(3\)](#)
[Chương 434: Kỳ Sĩ Rồng \(1\)](#)
[Chương 435: Kỳ Sĩ Rồng \(2\)](#)
[Chương 436: Đại Đạo Bảo Bình \(1\)](#)
[Chương 437: Đại Đạo Bảo Bình \(2\)](#)
[Chương 438: Đại Đạo Bảo Bình \(3\)](#)
[Chương 439: Chiến Tích Kinh Người \(1\)](#)
[Chương 440: Chiến Tích Kinh Người \(2\)](#)
[Chương 441: Phong Vân Bạo Khởi \(1\)](#)
[Chương 442: Phong Vân Bạo Khởi \(2\)](#)
[Chương 443: Bể Nghẽ Chư Vương \(1\)](#)
[Chương 444: Bể Nghẽ Chư Vương \(2\)](#)
[Chương 445: Đắm Máu Giết Chư Vương \(1\)](#)
[Chương 446: Đắm Máu Giết Chư Vương \(2\)](#)
[Chương 447: Đắm Máu Giết Chư Vương \(3\)](#)
[Chương 448: Một Đêm Giết Mười Vương \(1\)](#)
[Chương 449: Một Đêm Giết Mười Vương \(2\)](#)
[Chương 450: Thiên Hạ Xao Động](#)
[Chương 451: Thiên Hạ Xao Động \(2\)](#)
[Chương 452: Dung Hợp \(1\)](#)
[Chương 453: Dung Hợp \(2\)](#)

Chương 454: Khoan Thai Tinh Tiến (1)
Chương 455: Khoan Thai Tinh Tiến (2)
Chương 456: Huyết Khí Cuồn Cuộn (1)
Chương 457: Huyết Khí Cuồn Cuộn (2)
Chương 458: Đột Phá Gong Xiềng (1)
Chương 459: Đột Phá Gong Xiềng (2)
Chương 460: Lại Đến Giang Tây (1)
Chương 461: Lại Đến Giang Tây (2)
Chương 462: Thỏa Mãn
Chương 463: Bị Trời Đánh (1)
Chương 464: Bị Trời Đánh (2)
Chương 465: Tuyệt Thế Áo Trắng (1)
Chương 466: Tuyệt Thế Áo Trắng (2)
Chương 467: Chân Hình Tới Tay (1)
Chương 468: Chân Hình Tới Tay (2)
Chương 469: Chân Hình Tới Tay (3)
Chương 470: Hình Ý (1)
Chương 471: Hình Ý (2)
Chương 472: Sở Phong Rơi Lệ (1)
Chương 473: Sở Phong Rơi Lệ (2)
Chương 474: Hung Mạnh Vô Địch (1)
Chương 475: Hung Mạnh Vô Địch (2)
Chương 476: Dung Hội Quán Thông (1)
Chương 477: Dung Hội Quán Thông (2)
Chương 478: Bảo Bối (1)
Chương 479: Bảo Bối (2)
Chương 480: Bộc Phát Bất Cứ Lúc Nào (1)
Chương 481: Bộc Phát Bất Cứ Lúc Nào (2)
Chương 482: Bộc Phát Bất Cứ Lúc Nào (3)
Chương 483: Bầy Vương Hội Tụ (1)
Chương 484: Bầy Vương Hội Tụ (2)
Chương 485: Quân Lâm (1)

[Chương 486: Quân Lâm \(2\)](#)
[Chương 487: Chiến Thần Giết Chết Các Loài Thú Vương \(1\)](#)
[Chương 488: Chiến Thần Giết Chết Các Loài Thú Vương \(2\)](#)
[Chương 489: Không Ai Có Thể Ngăn Cản \(1\)](#)
[Chương 490: Không Ai Có Thể Ngăn Cản \(2\)](#)
[Chương 491: Không Ai Có Thể Ngăn Cản \(3\)](#)
[Chương 492: "vạn Pháp Bất Xâm" \(1\)](#)
[Chương 493: "vạn Pháp Bất Xâm" \(2\)](#)
[Chương 494: Diệt Sạch \(1\)](#)
[Chương 495: Diệt Sạch \(2\)](#)
[Chương 496: Diệt Sạch \(3\)](#)
[Chương 497: Bảo Tố Phong Ba \(1\)](#)
[Chương 498: Bảo Tố Phong Ba \(2\)](#)
[Chương 499: Sai Không Hợp Thói Thường \(1\)](#)
[Chương 500 → 599](#)
[Chương 500: Sai Không Hợp Thói Thường \(2\)](#)
[Chương 501: Khắp Thế Gian Đều Kinh Ngạc \(1\)](#)
[Chương 502: Khắp Thế Gian Đều Kinh Ngạc \(2\)](#)
[Chương 503: Khắp Thế Gian Đều Kinh Ngạc \(3\)](#)
[Chương 504: Đạo Tràng Của Bồ Tát \(1\)](#)
[Chương 505: Đạo Tràng Của Bồ Tát \(2\)](#)
[Chương 506: Đạo Tràng Của Bồ Tát \(2\)](#)
[Chương 507: Trời Đất Biến Động Thêm Lần Nữa \(2\)](#)
[Chương 508: Trời Đất Biến Động Thêm Lần Nữa \(3\)](#)
[Chương 509: Không Bằng Cầm Thú \(1\)](#)
[Chương 510: Không Bằng Cầm Thú \(2\)](#)
[Chương 511: Vô Thượng Và Vĩ Đại \(1\)](#)
[Chương 512: Vô Thượng Và Vĩ Đại \(2\)](#)
[Chương 513: Đòi Nợ \(1\)](#)
[Chương 514: Đòi Nợ \(2\)](#)
[Chương 515: Thông Cổ Liên Minh \(1\)](#)
[Chương 516: Thông Cổ Liên Minh \(2\)](#)

Chương 517: Thông Cổ Liên Minh (3)
Chương 518: Lại Ra Tay (1)
Chương 519: Lại Ra Tay (2)
Chương 520: Kim Thân La Hán Chi (1)
Chương 521: Kim Thân La Hán Chi (2)
Chương 522: Chiến Lực Tổng Thể Tăng Vọt (1)
Chương 523: Chiến Lực Tổng Thể Tăng Vọt (2)
Chương 524: Địa Ngoại Văn Minh Sở (1)
Chương 525: Địa Ngoại Văn Minh Sở (2)
Chương 526: Run Rẩy (1)
Chương 527: Run Rẩy (2)
Chương 528: Trận Vực (1)
Chương 529: Trận Vực (2)
Chương 530: Tuyệt Thế Đột Kích (1)
Chương 531: Tuyệt Thế Đột Kích (2)
Chương 532: Tuyệt Thế Tranh Phong (1)
Chương 533: Tuyệt Thế Tranh Phong (2)
Chương 534: Trọng Thương Kim Ô (1)
Chương 535: Trọng Thương Kim Ô (2)
Chương 536: Cho Chiến Tích Ra Ngoài Ánh Sáng (1)
Chương 537: Cho Chiến Tích Ra Ngoài Ánh Sáng (2)
Chương 538: Đứng Hàng Thập Đại (1)
Chương 539: Thiên Tinh Đẳng (1)
Chương 540: Thiên Tinh Đẳng (2)
Chương 541: Đại Lâm Tự Của Núi Tung (1)
Chương 542: Đại Lâm Tự Của Núi Tung (2)
Chương 543: Quyết Chiến Giữa Biển Cả Và Lục Địa! (1)
Chương 544: Quyết Chiến Giữa Biển Cả Và Lục Địa! (2)
Chương 545: Đệ Nhất Trảm (1)
Chương 546: Đệ Nhất Trảm (2)
Chương 547: Không Gian Thần Bí (1)
Chương 548: Không Gian Thần Bí (2)

[Chương 549: Lấy Bạo Chế Bạo \(1\)](#)
[Chương 550: Lấy Bạo Chế Bạo \(2\)](#)
[Chương 551: Lấy Bạo Chế Bạo \(3\)](#)
[Chương 552: Thu Hoạch \(1\)](#)
[Chương 553: Thu Hoạch \(2\)](#)
[Chương 554: Cứu Viện \(1\)](#)
[Chương 555: Cứu Viện \(2\)](#)
[Chương 556: Cây Đá \(1\)](#)
[Chương 557: Cây Đá \(2\)](#)
[Chương 558: Gặp Lại \(1\)](#)
[Chương 559: Gặp Lại \(2\)](#)
[Chương 560: Gặp Lại \(3\)](#)
[Chương 561: Đánh Đâu Thắng Đó Không Gì Cảm Nỗi \(1\)](#)
[Chương 562: Đánh Đâu Thắng Đó Không Gì Cảm Nỗi \(2\)](#)
[Chương 563: Hội Họp \(1\)](#)
[Chương 564: Hội Họp \(2\)](#)
[Chương 565: Luyện Yêu Địa \(1\)](#)
[Chương 566: Luyện Yêu Địa \(2\)](#)
[Chương 567: Nơi Quyết Chiến \(1\)](#)
[Chương 568: Nơi Quyết Chiến \(2\)](#)
[Chương 569: Cường Địch \(1\)](#)
[Chương 570: Cường Địch \(2\)](#)
[Chương 571: Phong Ấn Phá \(1\)](#)
[Chương 572: Phong Ấn Phá \(2\)](#)
[Chương 573: Hung Ác Diên Cuồng \(1\)](#)
[Chương 574: Hung Ác Diên Cuồng \(2\)](#)
[Chương 575: Hỗn Độn Chung \(1\)](#)
[Chương 576: Hỗn Độn Chung \(2\)](#)
[Chương 577: Kim Cương Uy \(1\)](#)
[Chương 578: Kim Cương Uy \(2\)](#)
[Chương 579: Trong Nháy Mắt Hạ Sát \(1\)](#)
[Chương 580: Trong Nháy Mắt Hạ Sát \(2\)](#)

[Chương 581: Kỳ Bãng Hà \(1\)](#)
[Chương 582: Kỳ Bãng Hà \(2\)](#)
[Chương 583: Chân Tướng Trước Mặt \(1\)](#)
[Chương 584: Chân Tướng Trước Mặt \(2\)](#)
[Chương 585: Chân Tướng Trước Mặt \(3\)](#)
[Chương 586: Thịnh Cực Tất Suy \(1\)](#)
[Chương 587: Thịnh Cực Tất Suy \(2\)](#)
[Chương 588: Bút Tích Thánh Yêu \(1\)](#)
[Chương 589: Bút Tích Thánh Yêu \(2\)](#)
[Chương 590: Nan Giải](#)
[Chương 591: Báu Vật Tha Thiết Ước Mơ \(1\)](#)
[Chương 592: Báu Vật Tha Thiết Ước Mơ \(2\)](#)
[Chương 593: Báu Vật Tha Thiết Ước Mơ \(3\)](#)
[Chương 594: Ra Mặt Vì Huỳnh Đệ](#)
[Chương 595: Vật Chất Màu Bạc \(1\)](#)
[Chương 596: Vật Chất Màu Bạc \(2\)](#)
[Chương 597: Trận Chiến Cuối Cùng \(1\)](#)
[Chương 598: Trận Chiến Cuối Cùng \(2\)](#)
[Chương 599: Không Vui \(1\)](#)
[Chương 600 → 699](#)
[Chương 600: Không Vui \(2\)](#)
[Chương 601: Vẫn Còn Có Thể Chiến Một Trận \(1\)](#)
[Chương 602: Vẫn Còn Có Thể Chiến Một Trận \(2\)](#)
[Chương 603: Thần Đảo Vực Ngoại \(1\)](#)
[Chương 604: Thần Đảo Vực Ngoại \(2\)](#)
[Chương 605: Dìu Ta Đứng Lên \(1\)](#)
[Chương 606: Dìu Ta Đứng Lên \(2\)](#)
[Chương 607: Không Phải Nói Một Chút \(1\)](#)
[Chương 608: Không Phải Nói Một Chút \(2\)](#)
[Chương 609: Đại Lô Âm Cổ Tháp \(1\)](#)
[Chương 610: Đại Lô Âm Cổ Tháp \(2\)](#)
[Chương 611: Đạo Tràng Của Thần Linh \(1\)](#)

[Chương 612: Đạo Tràng Của Thần Linh \(2\)](#)
[Chương 613: Mộng Tỉnh Thời Gian \(1\)](#)
[Chương 614: Mộng Tỉnh Thời Gian \(2\)](#)
[Chương 615: Mộng Tỉnh Thời Gian \(3\)](#)
[Chương 616: Trở Lại \(1\)](#)
[Chương 617: Trở Lại \(2\)](#)
[Chương 618: Toàn Cầu Tiến Hóa \(1\)](#)
[Chương 619: Toàn Cầu Tiến Hóa \(2\)](#)
[Chương 620: Phúc Họa Tương Y \(1\)](#)
[Chương 621: Phúc Họa Tương Y \(2\)](#)
[Chương 622: Ngọn Đèn Dầu Sắp Tắt \(1\)](#)
[Chương 623: Ngọn Đèn Dầu Sắp Tắt \(2\)](#)
[Chương 624: Một Con Đường Huy Hoàng Khác \(1\)](#)
[Chương 625: Một Con Đường Huy Hoàng Khác \(2\)](#)
[Chương 626: Rời Núi \(1\)](#)
[Chương 627: Rời Núi \(2\)](#)
[Chương 628: Rời Núi \(3\)](#)
[Chương 629: Quần Hùng Hội Tụ](#)
[Chương 630: Phẩm Chất Của Cường Giả \(1\)](#)
[Chương 631: Phẩm Chất Của Cường Giả \(2\)](#)
[Chương 632: Phẩm Chất Của Cường Giả \(3\)](#)
[Chương 633: Đỉnh Cấp Đối Kháng \(1\)](#)
[Chương 634: Đỉnh Cấp Đối Kháng \(2\)](#)
[Chương 635: Điên Cuồng \(1\)](#)
[Chương 636: Điên Cuồng \(2\)](#)
[Chương 637: Điên Cuồng \(3\)](#)
[Chương 638: Chúng Tinh Phủng Nguyệt \(1\)](#)
[Chương 639: Chúng Tinh Phủng Nguyệt \(2\)](#)
[Chương 640: Khôi Phục Là Vương \(1\)](#)
[Chương 641: Khôi Phục Là Vương \(2\)](#)
[Chương 642: Ấp Ủ](#)
[Chương 643: Cái Gọi Là Nội Tình \(1\)](#)

[Chương 644: Cái Gọi Là Nội Tình \(2\)](#)
[Chương 645: Cái Gọi Là Nội Tình \(3\)](#)
[Chương 646: Thái Thượng Lò Bát Quái \(1\)](#)
[Chương 647: Thái Thượng Lò Bát Quái \(2\)](#)
[Chương 648: Luyện Bầy Vương \(1\)](#)
[Chương 649: Luyện Bầy Vương \(2\)](#)
[Chương 650: Luyện Bầy Vương \(3\)](#)
[Chương 651: Dục Tiên Dục Tử \(1\)](#)
[Chương 652: Dục Tiên Dục Tử \(2\)](#)
[Chương 653: Hòa Nhân Kim Tinh \(1\)](#)
[Chương 654: Hòa Nhân Kim Tinh \(2\)](#)
[Chương 655: Mục Tiêu Phong Thiện \(1\)](#)
[Chương 656: Mục Tiêu Phong Thiện \(2\)](#)
[Chương 657: Một Tay Bóp Chết \(1\)](#)
[Chương 658: Một Tay Bóp Chết \(2\)](#)
[Chương 659: Mở Ra Phong Thiện Chi Địa \(1\)](#)
[Chương 660: Mở Ra Phong Thiện Chi Địa \(2\)](#)
[Chương 661: Top 100 Thế Giới Tinh Thần \(1\)](#)
[Chương 662: Top 100 Thế Giới Tinh Thần \(2\)](#)
[Chương 663: Chiêu Rọi Chư Thiên \(1\)](#)
[Chương 664: Chiêu Rọi Chư Thiên \(2\)](#)
[Chương 665: Huy Hoàng Và Kinh Khủng \(1\)](#)
[Chương 666: Huy Hoàng Và Kinh Khủng \(2\)](#)
[Chương 667: Tế Phẩm](#)
[Chương 668: Tắm Rửa Long Huyết \(1\)](#)
[Chương 669: Tắm Rửa Long Huyết \(2\)](#)
[Chương 670: Quá Có Linh Tính \(1\)](#)
[Chương 671: Quá Có Linh Tính \(2\)](#)
[Chương 672: Bắt Thần Thú Ấu Tử \(1\)](#)
[Chương 673: Bắt Thần Thú Ấu Tử \(2\)](#)
[Chương 674: Thú Con Thần Bí \(1\)](#)
[Chương 675: Thú Con Thần Bí \(2\)](#)

[Chương 676: Thần Kỵ Sĩ \(1\)](#)
[Chương 677: Thần Kỵ Sĩ \(2\)](#)
[Chương 678: Bánh Trái Thơm Ngon \(1\)](#)
[Chương 679: Bánh Trái Thơm Ngon \(2\)](#)
[Chương 680: Người Ngoài Hành Tinh \(1\)](#)
[Chương 681: Người Ngoài Hành Tinh \(2\)](#)
[Chương 682: Người Ngoài Hành Tinh \(3\)](#)
[Chương 683: Thần Linh \(1\)](#)
[Chương 684: Thần Linh \(2\)](#)
[Chương 685: Nguyên Từ Tiên Quật](#)
[Chương 686: Mềm Mỏng Mà Ưong Ngạnh \(1\)](#)
[Chương 687: Mềm Mỏng Mà Ưong Ngạnh \(2\)](#)
[Chương 688: Mềm Mỏng Mà Ưong Ngạnh \(3\)](#)
[Chương 689: Thần Mộ Viễn Cổ \(1\)](#)
[Chương 690: Thần Mộ Viễn Cổ \(2\)](#)
[Chương 691: Thần Mộ Viễn Cổ \(3\)](#)
[Chương 692: Hồ Chết \(1\)](#)
[Chương 693: Hồ Chết \(2\)](#)
[Chương 694: Trời Sinh Ra Là Tù Nhân \(1\)](#)
[Chương 695: Trời Sinh Ra Là Tù Nhân \(2\)](#)
[Chương 696: Vùng Đất Thiên Tuyển \(1\)](#)
[Chương 697: Vùng Đất Thiên Tuyển \(2\)](#)
[Chương 698: Sở Phong Phò Mã \(1\)](#)
[Chương 699: Sở Phong Phò Mã \(2\)](#)
[Chương 700 → 799](#)
[Chương 700: Sở Phong Phò Mã \(3\)](#)
[Chương 701: Thất Đức \(1\)](#)
[Chương 702: Thất Đức \(2\)](#)
[Chương 703: Kháng Long Hữu Hối \(1\)](#)
[Chương 704: Kháng Long Hữu Hối \(2\)](#)
[Chương 705: Tiến Hóa Hoàng Triều \(1\)](#)
[Chương 706: Tiến Hóa Hoàng Triều \(2\)](#)

Chương 707: Hoàng Đạo Truyền Thừa (1)
Chương 708: Hoàng Đạo Truyền Thừa (2)
Chương 709: Nước Chảy Thành Sông (1)
Chương 710: Nước Chảy Thành Sông (2)
Chương 711: Thu Hoạch (1)
Chương 712: Thu Hoạch (2)
Chương 713: Tham Lam (1)
Chương 714: Tham Lam (2)
Chương 715: Tham Lam (3)
Chương 716: Thành Công Giáng Xuống
Chương 717: Chương Mới Của Trái Đất (1)
Chương 718: Chương Mới Của Trái Đất (2)
Chương 719: Gió Bão Núi Tung (1)
Chương 720: Gió Bão Núi Tung (2)
Chương 721: Gió Bão Núi Tung (3)
Chương 722: Thiên Hạ Vô Song (1)
Chương 723: Thiên Hạ Vô Song (2)
Chương 724: Một Nồi Cách Thủy Không Đủ
Chương 725: Hoang dã Nhìn Thiên Quốc (1)
Chương 726: Hoang dã Nhìn Thiên Quốc (2)
Chương 727: Hoang dã Nhìn Thiên Quốc (3)
Chương 728: Bạo Lực Một Cách Mỹ Học (1)
Chương 729: Bạo Lực Một Cách Mỹ Học (2)
Chương 730: Phát Sóng Trực Tiếp Toàn Cầu (1)
Chương 731: Phát Sóng Trực Tiếp Toàn Cầu (2)
Chương 732: Đệ Nhất Thiên Hạ (1)
Chương 733: Đệ Nhất Thiên Hạ (2)
Chương 734: Suy Thần Đánh Khắp Toàn Cầu Trong Một Giờ (1)
Chương 735: Suy Thần Đánh Khắp Toàn Cầu Trong Một Giờ (2)
Chương 736: Phản Săn Giết Cường Giả Ngoài Hành Tinh (1)
Chương 737: Phản Săn Giết Cường Giả Ngoài Hành Tinh (2)
Chương 738: Quá Bản (1)

[Chương 739: Quá Bản \(2\)](#)
[Chương 740: Kinh Diễm \(1\)](#)
[Chương 741: Kinh Diễm \(2\)](#)
[Chương 742: Nhất Kiến Chung Tình \(1\)](#)
[Chương 743: Nhất Kiến Chung Tình \(2\)](#)
[Chương 744: Địa Vị Lớn Vô Biên \(1\)](#)
[Chương 745: Địa Vị Lớn Vô Biên \(2\)](#)
[Chương 746: Người Cũng Là Của Ta \(1\)](#)
[Chương 747: Người Cũng Là Của Ta \(2\)](#)
[Chương 748: Tâm Tư Khó Dò](#)
[Chương 749: Một Đám Người Điên \(1\)](#)
[Chương 750: Một Đám Người Điên \(2\)](#)
[Chương 751: Chinh Chiến Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 752: Chinh Chiến Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 753: Người Ngoài Hành Tinh Yếu Chết Khiếp \(1\)](#)
[Chương 754: Người Ngoài Hành Tinh Yếu Chết Khiếp \(2\)](#)
[Chương 755: Sinh Con Cho Sở Phong \(1\)](#)
[Chương 756: Sinh Con Cho Sở Phong \(2\)](#)
[Chương 757: Sinh Con Cho Sở Phong \(3\)](#)
[Chương 758: Quyết Định \(1\)](#)
[Chương 759: Quyết Định \(2\)](#)
[Chương 760: Văn Minh Nơi Đáy Biển \(1\)](#)
[Chương 761: Văn Minh Nơi Đáy Biển \(2\)](#)
[Chương 762: Sào Huyệt Chân Long \(1\)](#)
[Chương 763: Sào Huyệt Chân Long \(2\)](#)
[Chương 764: Sào Huyệt Chân Long \(3\)](#)
[Chương 765: Dọa Nạt \(1\)](#)
[Chương 766: Dọa Nạt \(2\)](#)
[Chương 767: Dọa Nạt \(3\)](#)
[Chương 768: Hoa Kia Tại Vì Sao Mà Lại Đỏ Như Thế \(1\)](#)
[Chương 769: Hoa Kia Tại Vì Sao Mà Lại Đỏ Như Thế \(2\)](#)
[Chương 770: Hoa Kia Tại Vì Sao Mà Lại Đỏ Như Thế \(3\)](#)

[Chương 771: Núi Bất Diệt](#)
[Chương 772: Tiểu Yêu Tiêu Dao \(1\)](#)
[Chương 773: Tiểu Yêu Tiêu Dao \(2\)](#)
[Chương 774: Tổng Cộng Có Năm Đồi \(1\)](#)
[Chương 775: Tổng Cộng Có Năm Đồi \(2\)](#)
[Chương 776: Thần Tới \(1\)](#)
[Chương 777: Thần Tới \(2\)](#)
[Chương 778: Mỹ Diệu \(1\)](#)
[Chương 779: Mỹ Diệu \(2\)](#)
[Chương 780: Xuất Quan](#)
[Chương 781: Bắt “Thánh Nữ” \(1\)](#)
[Chương 782: Bắt “Thánh Nữ” \(2\)](#)
[Chương 783: Tây Thú Lấy Được Kỳ Lân \(1\)](#)
[Chương 784: Tây Thú Lấy Được Kỳ Lân \(2\)](#)
[Chương 785: Tổ Kỳ Lân Cũ \(1\)](#)
[Chương 786: Tổ Kỳ Lân Cũ \(2\)](#)
[Chương 787: Oan Gia Ngõ Hẹp \(1\)](#)
[Chương 788: Oan Gia Ngõ Hẹp \(2\)](#)
[Chương 789: Toàn Bộ Giết Chết \(1\)](#)
[Chương 790: Toàn Bộ Giết Chết \(2\)](#)
[Chương 791: Giận \(1\)](#)
[Chương 792: Giận \(2\)](#)
[Chương 793: Hủy](#)
[Chương 794: Âm Nhu \(1\)](#)
[Chương 795: Âm Nhu \(2\)](#)
[Chương 796: Đi Săn Lao Sơn \(1\)](#)
[Chương 797: Đi Săn Lao Sơn \(2\)](#)
[Chương 798: Gấp Gáp \(1\)](#)
[Chương 799: Gấp Gáp \(2\)](#)
[Chương 800 → 899](#)
[Chương 800: Giống Trống Khua Chiêng \(1\)](#)
[Chương 801: Giống Trống Khua Chiêng \(2\)](#)

[Chương 802: Gió Tụ Lao Sơn](#)
[Chương 803: Lâm Nặc Y Tiếp Dẫn Hoàng Triều \(1\)](#)
[Chương 804: Lâm Nặc Y Tiếp Dẫn Hoàng Triều \(2\)](#)
[Chương 805: Trong Lúc Nói Cười, Hôi Phi Yên Diệt \(1\)](#)
[Chương 806: Trong Lúc Nói Cười, Hôi Phi Yên Diệt \(2\)](#)
[Chương 807: Lâm Ma Nữ \(1\)](#)
[Chương 808: Lâm Ma Nữ \(2\)](#)
[Chương 809: Chúng Ta Hãy Trân Trọng Nhau \(1\)](#)
[Chương 810: Chúng Ta Hãy Trân Trọng Nhau \(2\)](#)
[Chương 811: Thế Giới Không Giống Với Lúc Trước \(1\)](#)
[Chương 812: Thế Giới Không Giống Với Lúc Trước \(2\)](#)
[Chương 813: Thông Đồng Em Gái Người! \(1\)](#)
[Chương 814: Thông Đồng Em Gái Người! \(2\)](#)
[Chương 815: Không Cần Thận Biến Thành Con Trời Chọn \(1\)](#)
[Chương 816: Không Cần Thận Biến Thành Con Trời Chọn \(2\)](#)
[Chương 817: Chúng Tinh Phủng Nguyệt \(1\)](#)
[Chương 818: Chúng Tinh Phủng Nguyệt \(2\)](#)
[Chương 819: Thánh Nữ](#)
[Chương 820: Sợ Sẽ Bị Sét Đánh \(1\)](#)
[Chương 821: Sợ Sẽ Bị Sét Đánh \(2\)](#)
[Chương 822: Sợ Sẽ Bị Sét Đánh \(3\)](#)
[Chương 823: Nổi Lên \(1\)](#)
[Chương 824: Nổi Lên \(2\)](#)
[Chương 825: Đuổi Theo Thiên Nữ \(1\)](#)
[Chương 826: Đuổi Theo Thiên Nữ \(2\)](#)
[Chương 827: Truy Cầu](#)
[Chương 828: Cao Diệu Tỏ Tình Giống Như Thần \(1\)](#)
[Chương 829: Cao Diệu Tỏ Tình Giống Như Thần \(2\)](#)
[Chương 830: Cao Diệu Tỏ Tình Giống Như Thần \(3\)](#)
[Chương 831: Trên Mặt Trăng \(1\)](#)
[Chương 832: Trên Mặt Trăng \(2\)](#)
[Chương 833: Anh Vợ Và Chị Vợ \(1\)](#)

[Chương 834: Anh Vợ Và Chị Vợ \(2\)](#)
[Chương 835: Huyết Mạch Chính Thống Của Hành Tinh Mẹ \(1\)](#)
[Chương 836: Huyết Mạch Chính Thống Của Hành Tinh Mẹ \(2\)](#)
[Chương 837: Tiên Thánh \(1\)](#)
[Chương 838: Tiên Thánh \(2\)](#)
[Chương 839: Truyền Thừa Trên Mặt Trăng \(1\)](#)
[Chương 840: Truyền Thừa Trên Mặt Trăng \(2\)](#)
[Chương 841: Toàn Bộ Đều Vượt Mức Hoàn Thành \(1\)](#)
[Chương 842: Toàn Bộ Đều Vượt Mức Hoàn Thành \(2\)](#)
[Chương 843: Một Đêm Thiên Thư \(1\)](#)
[Chương 844: Một Đêm Thiên Thư \(2\)](#)
[Chương 845: Trở Về Địa Cầu \(1\)](#)
[Chương 846: Trở Về Địa Cầu \(2\)](#)
[Chương 847: Lại Đi Tổ Tiên Đường \(1\)](#)
[Chương 848: Lại Đi Tổ Tiên Đường \(2\)](#)
[Chương 849: Một Cái Bẫy Lớn \(1\)](#)
[Chương 850: Một Cái Bẫy Lớn \(2\)](#)
[Chương 851: Nghịch Chủng \(1\)](#)
[Chương 852: Nghịch Chủng \(2\)](#)
[Chương 853: Nghịch Chủng \(3\)](#)
[Chương 854: Cuộc Sống Tịch Mịch Như Tuyết \(1\)](#)
[Chương 855: Cuộc Sống Tịch Mịch Như Tuyết \(2\)](#)
[Chương 856: Ai Dám Chiến Một Trận \(1\)](#)
[Chương 857: Ai Dám Chiến Một Trận \(2\)](#)
[Chương 858: Ta Có Một Ước Mơ \(1\)](#)
[Chương 859: Ta Có Một Ước Mơ \(2\)](#)
[Chương 860: Trận Vực Triều Dương \(1\)](#)
[Chương 861: Trận Vực Triều Dương \(2\)](#)
[Chương 862: Đa Bảo Đạo Nhân \(1\)](#)
[Chương 863: Đa Bảo Đạo Nhân \(2\)](#)
[Chương 864: Nghĩa Tử Và Chân Tử \(1\)](#)
[Chương 865: Nghĩa Tử Và Chân Tử \(2\)](#)

[Chương 866: Thánh Nhân Đến \(1\)](#)
[Chương 867: Thánh Nhân Đến \(2\)](#)
[Chương 868: Đại Kiếp Trái Đất \(1\)](#)
[Chương 869: Đại Kiếp Trái Đất \(2\)](#)
[Chương 870: Thành Thánh \(1\)](#)
[Chương 871: Thành Thánh \(2\)](#)
[Chương 872: Thành Thánh \(3\)](#)
[Chương 873: Trảm Thánh](#)
[Chương 874: Chiếu Cáo Thiên Hạ \(1\)](#)
[Chương 875: Chiếu Cáo Thiên Hạ \(2\)](#)
[Chương 876: Chiếu Cáo Thiên Hạ \(3\)](#)
[Chương 877: Thời Đại Tiến Hóa Cao Tốc \(1\)](#)
[Chương 878: Thời Đại Tiến Hóa Cao Tốc \(2\)](#)
[Chương 879: Diên Cuồng Tiến Hóa \(1\)](#)
[Chương 880: Diên Cuồng Tiến Hóa \(2\)](#)
[Chương 881: Thịnh Hội Phổ Đà \(1\)](#)
[Chương 882: Thịnh Hội Phổ Đà \(2\)](#)
[Chương 883: Đạo Lý Quyền Cước \(1\)](#)
[Chương 884: Đạo Lý Quyền Cước \(2\)](#)
[Chương 885: Đạo Lý Quyền Cước \(3\)](#)
[Chương 886: Phong Vân Khuấy Động \(1\)](#)
[Chương 887: Phong Vân Khuấy Động \(2\)](#)
[Chương 888: Thiên Đường Địa Ngục \(1\)](#)
[Chương 889: Thiên Đường Địa Ngục \(2\)](#)
[Chương 890: Đại Ma Vương \(1\)](#)
[Chương 891: Đại Ma Vương \(2\)](#)
[Chương 892: Ai Mà Địch Nổi \(1\)](#)
[Chương 893: Ai Mà Địch Nổi \(2\)](#)
[Chương 894: Bắt Thánh Nữ \(1\)](#)
[Chương 895: Bắt Thánh Nữ \(2\)](#)
[Chương 896: Bắt Thánh Nữ \(3\)](#)
[Chương 897: Yêu Hận Dây Dưa \(1\)](#)

[Chương 898: Yêu Hận Dây Dưa \(2\)](#)
[Chương 899: Thánh Nữ Thảm Nhất Trong Lịch Sử \(1\)](#)
[Chương 900 → 999](#)
[Chương 900: Thánh Nữ Thảm Nhất Trong Lịch Sử \(2\)](#)
[Chương 901: Đồ Thánh Giả \(1\)](#)
[Chương 902: Đồ Thánh Giả \(2\)](#)
[Chương 903: Vô Địch Dưới Tinh Không \(1\)](#)
[Chương 904: Vô Địch Dưới Tinh Không \(2\)](#)
[Chương 905: Vô Địch Dưới Tinh Không \(3\)](#)
[Chương 906: Vô Địch Tịch Mịch Đến Cờ Nào \(1\)](#)
[Chương 907: Vô Địch Tịch Mịch Đến Cờ Nào \(2\)](#)
[Chương 908: Tinh Không Nổ Tung \(1\)](#)
[Chương 909: Tinh Không Nổ Tung \(2\)](#)
[Chương 910: Tinh Không Nổ Tung \(3\)](#)
[Chương 911: Trả Giá Lớn \(1\)](#)
[Chương 912: Trả Giá Lớn \(2\)](#)
[Chương 913: Sở Phong Hãn Phải Chết \(1\)](#)
[Chương 914: Sở Phong Hãn Phải Chết \(2\)](#)
[Chương 915: Đại Chiến Hoàng Sơn \(1\)](#)
[Chương 916: Đại Chiến Hoàng Sơn \(2\)](#)
[Chương 917: Đại Chiến Hoàng Sơn \(3\)](#)
[Chương 918: Cuối Cùng Cũng Xuất Thế \(1\)](#)
[Chương 919: Cuối Cùng Cũng Xuất Thế \(2\)](#)
[Chương 920: Tuyệt Đại Yêu Tiên \(1\)](#)
[Chương 921: Tuyệt Đại Yêu Tiên \(2\)](#)
[Chương 922: Khí Thôn Tinh Không \(1\)](#)
[Chương 923: Khí Thôn Tinh Không \(2\)](#)
[Chương 924: Con Đường Mạnh Nhất \(1\)](#)
[Chương 925: Con Đường Mạnh Nhất \(2\)](#)
[Chương 926: Lai Lịch Phương Pháp Hô Hấp Cứu Cứu \(1\)](#)
[Chương 927: Lai Lịch Phương Pháp Hô Hấp Cứu Cứu \(2\)](#)
[Chương 928: Bất Hạnh Cho Thiên Kiêu Cùng Thế Hệ \(1\)](#)

[Chương 929: Bất Hạnh Cho Thiên Kiêu Cùng Thế Hệ \(2\)](#)
[Chương 930: Chiêu Rọi Chư Thiên \(1\)](#)
[Chương 931: Chiêu Rọi Chư Thiên \(2\)](#)
[Chương 932: Đại Thế Đột Nhiên Đến \(1\)](#)
[Chương 933: Đại Thế Đột Nhiên Đến \(2\)](#)
[Chương 934: Cấu Kết \(1\)](#)
[Chương 935: Cấu Kết \(2\)](#)
[Chương 936: Cuồng Nhân Sở Phong \(1\)](#)
[Chương 937: Vô Địch Như Thế \(1\)](#)
[Chương 938: Vô Địch Như Thế \(2\)](#)
[Chương 939: Vô Địch Như Thế \(3\)](#)
[Chương 940: Đăng Đàn Cúi Xem Thiên Hạ \(1\)](#)
[Chương 941: Đăng Đàn Cúi Xem Thiên Hạ \(2\)](#)
[Chương 942: Ăn Thần Dược \(1\)](#)
[Chương 943: Ăn Thần Dược \(2\)](#)
[Chương 944: Mua Bán Thần Tử Cùng Thánh Nữ \(1\)](#)
[Chương 945: Mua Bán Thần Tử Cùng Thánh Nữ \(2\)](#)
[Chương 946: Mua Bán Thần Tử Cùng Thánh Nữ \(3\)](#)
[Chương 947: Mua May Bán Đắt \(1\)](#)
[Chương 948: Mua May Bán Đắt \(2\)](#)
[Chương 949: Bức Họa Vô Địch \(1\)](#)
[Chương 950: Bức Họa Vô Địch \(2\)](#)
[Chương 951: Bức Họa Vô Địch \(3\)](#)
[Chương 952: Cứu Tử Sơ Thành \(1\)](#)
[Chương 953: Cứu Tử Sơ Thành \(2\)](#)
[Chương 954: Vô Địch Thiên Hạ \(1\)](#)
[Chương 955: Vô Địch Thiên Hạ \(2\)](#)
[Chương 956: Anh Tư Vĩ Ngạn \(1\)](#)
[Chương 957: Anh Tư Vĩ Ngạn \(2\)](#)
[Chương 958: Nghiền Ép Dã Man \(1\)](#)
[Chương 959: Nghiền Ép Dã Man \(2\)](#)
[Chương 960: Nghiền Ép Dã Man \(3\)](#)

[Chương 961: Thanh Toán \(1\)](#)
[Chương 962: Thanh Toán \(2\)](#)
[Chương 963: Kẻ Buôn Người - Sở Phong \(1\)](#)
[Chương 964: Kẻ Buôn Người - Sở Phong \(2\)](#)
[Chương 965: Hung Danh Chấn Sao Trời \(1\)](#)
[Chương 966: Hung Danh Chấn Sao Trời \(2\)](#)
[Chương 967: Hung Danh Chấn Sao Trời \(3\)](#)
[Chương 968: Quyết Chiến Trên Đỉnh Tử Cấm \(1\)](#)
[Chương 969: Quyết Chiến Trên Đỉnh Tử Cấm \(2\)](#)
[Chương 970: Thiên Lão Nhị \(1\)](#)
[Chương 971: Thiên Lão Nhị \(2\)](#)
[Chương 972: Các Thánh Tử Khóc \(1\)](#)
[Chương 973: Các Thánh Tử Khóc \(2\)](#)
[Chương 974: Các Thánh Tử Khóc \(3\)](#)
[Chương 975: Chủ Động \(1\)](#)
[Chương 976: Chủ Động \(2\)](#)
[Chương 977: Quân Hùng Hội Tụ](#)
[Chương 978: Đi Gặp \(1\)](#)
[Chương 979: Đi Gặp \(2\)](#)
[Chương 980: Thịnh Hội \(1\)](#)
[Chương 981: Thịnh Hội \(2\)](#)
[Chương 982: Thiên Thần \(1\)](#)
[Chương 983: Thiên Thần \(2\)](#)
[Chương 984: Bi Thảm Ma \(1\)](#)
[Chương 985: Bi Thảm Ma \(2\)](#)
[Chương 986: Tương Ái Tương Sát \(1\)](#)
[Chương 987: Tương Ái Tương Sát \(2\)](#)
[Chương 988: Khuynh Quốc Khuynh Thành \(1\)](#)
[Chương 989: Khuynh Quốc Khuynh Thành \(2\)](#)
[Chương 990: Nhàn Nhạt Ưu Thương \(1\)](#)
[Chương 991: Nhàn Nhạt Ưu Thương \(2\)](#)
[Chương 992: Tuyệt Đỉnh Thánh Nhân \(1\)](#)

[Chương 993: Tuyệt Đình Thánh Nhân \(2\)](#)

[Chương 994: Xếp Hạng Thứ Chín Dưới Trời Sao, Chiến Hay Không?](#)

[Chương 995: Tuyệt Thế Thiên Chương \(1\)](#)

[Chương 996: Tuyệt Thế Thiên Chương \(2\)](#)

[Chương 997: Bức Tranh Vô Địch Mở Ra \(1\)](#)

[Chương 998: Bức Tranh Vô Địch Mở Ra \(2\)](#)

[Chương 999: Bức Tranh Vô Địch Mở Ra \(3\)](#)

[Chương 1000 → 1099](#)

[Chương 1000: Chiến Tích Kinh Tinh Không \(1\)](#)

[Chương 1001: Chiến Tích Kinh Tinh Không \(2\)](#)

[Chương 1002: Gả Tỷ \(1\)](#)

[Chương 1003: Gả Tỷ \(2\)](#)

[Chương 1004: Hôn Ước \(1\)](#)

[Chương 1005: Hôn Ước \(2\)](#)

[Chương 1006: Hôn Ước \(3\)](#)

[Chương 1007: Khách Tới Từ Thiên Thần \(1\)](#)

[Chương 1008: Khách Tới Từ Thiên Thần \(2\)](#)

[Chương 1009: Thập Đại Giáng Lâm \(1\)](#)

[Chương 1010: Thập Đại Giáng Lâm \(2\)](#)

[Chương 1011: Cả Thế Gian Đều Chú Ý \(1\)](#)

[Chương 1012: Cả Thế Gian Đều Chú Ý \(2\)](#)

[Chương 1013: Trộm Lấy Vạn Pháp \(1\)](#)

[Chương 1014: Trộm Lấy Vạn Pháp \(2\)](#)

[Chương 1015: Côn Xuất Thế \(1\)](#)

[Chương 1016: Côn Xuất Thế \(2\)](#)

[Chương 1017: Cần Người Làm Gì \(1\)](#)

[Chương 1018: Cần Người Làm Gì \(2\)](#)

[Chương 1019: Bán Thịt \(1\)](#)

[Chương 1020: Bán Thịt \(2\)](#)

[Chương 1021: Lỗ Sâu Thông Thiên \(1\)](#)

[Chương 1022: Lỗ Sâu Thông Thiên \(2\)](#)

[Chương 1023: Sở Phong, Làm Người Không Thế Quá Đáng \(1\)](#)

[Chương 1024: Sở Phong, Làm Người Không Thể Quá Đáng \(2\)](#)
[Chương 1025: Sở Phong, Làm Người Không Thể Quá Đáng \(3\)](#)
[Chương 1026: Thời Đại Phong Vân Khuấy Động](#)
[Chương 1027: Tái Tụ Hạp \(1\)](#)
[Chương 1028: Tái Tụ Hạp \(2\)](#)
[Chương 1029: Tiến Hóa Và Tạo Hóa Đông Hải \(1\)](#)
[Chương 1030: Tiến Hóa Và Tạo Hóa Đông Hải \(2\)](#)
[Chương 1031: Bảo Tàng Dưới Đáy Biển \(1\)](#)
[Chương 1032: Bảo Tàng Dưới Đáy Biển\(2\)](#)
[Chương 1033: Thu Phí Bảo Hộ Thần Tử, Thánh Nữ \(1\)](#)
[Chương 1034: Thu Phí Bảo Hộ Thần Tử, Thánh Nữ \(2\)](#)
[Chương 1035: Sở Ma Vương Phát Rồ \(1\)](#)
[Chương 1036: Sở Ma Vương Phát Rồ \(2\)](#)
[Chương 1037: Kết Thù Kết Oán Với Tiên Tử \(1\)](#)
[Chương 1038: Kết Thù Kết Oán Với Tiên Tử \(2\)](#)
[Chương 1039: Con Buôn Nô Lệ Mạnh Nhất Trong Lịch Sử \(1\)](#)
[Chương 1040: Con Buôn Nô Lệ Mạnh Nhất Trong Lịch Sử \(2\)](#)
[Chương 1041: Con Buôn Nô Lệ Mạnh Nhất Trong Lịch Sử \(3\)](#)
[Chương 1042: Yêu Nghiệt Ngút Trời \(1\)](#)
[Chương 1043: Yêu Nghiệt Ngút Trời \(2\)](#)
[Chương 1044: Lưu Luyện Không Rời](#)
[Chương 1045: Xuất Quan Và Liên Quân Tinh Không \(1\)](#)
[Chương 1046: Xuất Quan Và Liên Quân Tinh Không \(2\)](#)
[Chương 1047: Phong Bạo Sắp Nổi Lên \(1\)](#)
[Chương 1048: Phong Bạo Sắp Nổi Lên \(2\)](#)
[Chương 1049: Chân Tử Trái Đất \(1\)](#)
[Chương 1050: Chân Tử Trái Đất \(2\)](#)
[Chương 1051: Nghĩa Tử Chân Tử](#)
[Chương 1052: Cuộc Chiến Thế Gian Chỉ Tự Mình Vươn Lên \(1\)](#)
[Chương 1053: Cuộc Chiến Thế Gian Chỉ Tự Mình Vươn Lên \(2\)](#)
[Chương 1054: Chư Thiên Địch Đều Tới \(1\)](#)
[Chương 1055: Chư Thiên Địch Đều Tới \(2\)](#)

[Chương 1056: Lục Đạo Luân Hồi \(1\)](#)
[Chương 1057: Lục Đạo Luân Hồi \(2\)](#)
[Chương 1058: Lại Thu Gặt Một Đám \(1\)](#)
[Chương 1059: Lại Thu Gặt Một Đám \(2\)](#)
[Chương 1060: Tiến Hóa Cùng Đạo Dẫn Hậu Tục Thiên \(1\)](#)
[Chương 1061: Tiến Hóa Cùng Đạo Dẫn Hậu Tục Thiên \(2\)](#)
[Chương 1062: Mị Lực Vô Địch \(1\)](#)
[Chương 1063: Mị Lực Vô Địch \(2\)](#)
[Chương 1064: Bắt Chẹt Nữ Thần](#)
[Chương 1065: Dù Cho Đôi Mặt Ngàn Vạn Người, Ta Cũng Dũng Cảm Tiến Tới \(1\)](#)
[Chương 1066: Dù Cho Đôi Mặt Ngàn Vạn Người, Ta Cũng Dũng Cảm Tiến Tới \(2\)](#)
[Chương 1067: Dù Cho Đôi Mặt Ngàn Vạn Người, Ta Cũng Dũng Cảm Tiến Tới \(3\)](#)
[Chương 1068: Không Sợ Hãi](#)
[Chương 1069: Một Trận Thịnh Hội \(1\)](#)
[Chương 1070: Một Trận Thịnh Hội \(2\)](#)
[Chương 1071: Còn Có Một Bầu Nhiệt Huyết \(1\)](#)
[Chương 1072: Còn Có Một Bầu Nhiệt Huyết \(2\)](#)
[Chương 1073: Bản Thổ Quyết Đấu Tây Lâm \(1\)](#)
[Chương 1074: Bản Thổ Quyết Đấu Tây Lâm \(2\)](#)
[Chương 1075: Tộc Tây Lâm Đã Chết \(1\)](#)
[Chương 1076: Tộc Tây Lâm Đã Chết \(2\)](#)
[Chương 1077: Trận Chiến Số Mệnh \(1\)](#)
[Chương 1078: Trận Chiến Số Mệnh \(2\)](#)
[Chương 1079: Nước Tây Hồ - Nước Mắt Tộc Tây Lâm \(1\)](#)
[Chương 1080: Nước Tây Hồ - Nước Mắt Tộc Tây Lâm \(2\)](#)
[Chương 1081: Tộc Tây Lâm Chẳng Hơn Được Gì \(1\)](#)
[Chương 1082: Tộc Tây Lâm Chẳng Hơn Được Gì \(2\)](#)
[Chương 1083: Toàn Diệt \(1\)](#)
[Chương 1084: Toàn Diệt \(2\)](#)

[Chương 1085: Quét Ngang Một Mạch](#)

[Chương 1086: Quan Tướng \(1\)](#)

[Chương 1087: Quan Tướng \(2\)](#)

[Chương 1088: Trong Nháy Mắt Tan Thành Mây Khói \(1\)](#)

[Chương 1089: Trong Nháy Mắt Tan Thành Mây Khói \(2\)](#)

[Chương 1090: Hoàng Ngưu, Con Cóc, Đại Hắc Ngưu Cùng Xuất Thế \(1\)](#)

[Chương 1091: Hoàng Ngưu, Con Cóc, Đại Hắc Ngưu Cùng Xuất Thế \(2\)](#)

[Chương 1092: Trùng Phùng \(1\)](#)

[Chương 1093: Trùng Phùng \(2\)](#)

[Chương 1094: Trùng Phùng \(3\)](#)

[Chương 1095: Không Ai Chịu Nổi Nữa \(1\)](#)

[Chương 1096: Không Ai Chịu Nổi Nữa \(2\)](#)

[Chương 1097: Không Đáng Chú Ý \(1\)](#)

[Chương 1098: Không Đáng Chú Ý \(2\)](#)

[Chương 1099: Quần Đấu \(1\)](#)

[Chương 1100 → 1199](#)

[Chương 1100: Quần Đấu \(2\)](#)

[Chương 1101: Quần Đấu \(3\)](#)

[Chương 1102: Bản Thổ Quyết Chiến Với Vực Ngoại \(1\)](#)

[Chương 1103: Bản Thổ Quyết Chiến Với Vực Ngoại \(2\)](#)

[Chương 1104: Chèn Ép \(1\)](#)

[Chương 1105: Chèn Ép \(2\)](#)

[Chương 1106: Lật Đổ \(1\)](#)

[Chương 1107: Lật Đổ \(2\)](#)

[Chương 1108: Lật Đổ \(3\)](#)

[Chương 1109: Hứa Hẹn Với Toàn Bộ Vũ Trụ \(1\)](#)

[Chương 1110: Hứa Hẹn Với Toàn Bộ Vũ Trụ \(2\)](#)

[Chương 1111: Sự Trỗi Dậy Của Vị Vua Nơi Vùng Đất Suy Tàn \(1\)](#)

[Chương 1112: Sự Trỗi Dậy Của Vị Vua Nơi Vùng Đất Suy Tàn \(2\)](#)

[Chương 1113: Trấn Áp Thiên Thần \(1\)](#)

[Chương 1114: Trấn Áp Thiên Thần \(2\)](#)
[Chương 1115: Trấn Áp Thiên Thần \(3\)](#)
[Chương 1116: Thánh Nhân Hạ Xuống \(1\)](#)
[Chương 1117: Thánh Nhân Hạ Xuống \(2\)](#)
[Chương 1118: Bắt Sống Thánh Nhân \(1\)](#)
[Chương 1119: Bắt Sống Thánh Nhân \(2\)](#)
[Chương 1120: Giết Người Diệt Khẩu \(1\)](#)
[Chương 1121: Giết Người Diệt Khẩu \(2\)](#)
[Chương 1122: Khôi Phục Từ Trong Tịch Diệt \(1\)](#)
[Chương 1123: Khôi Phục Từ Trong Tịch Diệt \(2\)](#)
[Chương 1124: Khôi Phục Từ Trong Tịch Diệt \(3\)](#)
[Chương 1125: Rằm Rộ Ngàn Năm Chưa Từng Có \(1\)](#)
[Chương 1126: Rằm Rộ Ngàn Năm Chưa Từng Có \(2\)](#)
[Chương 1127: Phong Độ Tuyệt Thế Vẫn Như Cũ \(1\)](#)
[Chương 1128: Phong Độ Tuyệt Thế Vẫn Như Cũ \(2\)](#)
[Chương 1129: Cuộc Chiến Phong Thần \(1\)](#)
[Chương 1130: Cuộc Chiến Phong Thần \(2\)](#)
[Chương 1131: Yêu Yêu Khiêu Chiến \(1\)](#)
[Chương 1132: Yêu Yêu Khiêu Chiến \(2\)](#)
[Chương 1133: Diệu Thuật Vô Địch \(1\)](#)
[Chương 1134: Diệu Thuật Vô Địch \(2\)](#)
[Chương 1135: Diệu Thuật Vô Địch \(3\)](#)
[Chương 1136: Hủy Bỏ Xương Cốt Của Thánh Nhân \(1\)](#)
[Chương 1137: Hủy Bỏ Xương Cốt Của Thánh Nhân \(2\)](#)
[Chương 1138: Đồ Thánh \(1\)](#)
[Chương 1139: Đồ Thánh \(2\)](#)
[Chương 1140: Toàn Diệt, Một Người Cũng Không Còn \(1\)](#)
[Chương 1141: Toàn Diệt, Một Người Cũng Không Còn \(2\)](#)
[Chương 1142: Sau Khi Chiến Đấu Phong Bạo \(1\)](#)
[Chương 1143: Sau Khi Chiến Đấu Phong Bạo \(2\)](#)
[Chương 1144: Vị Hôn Phu Của Yêu Yêu \(1\)](#)
[Chương 1145: Vị Hôn Phu Của Yêu Yêu \(2\)](#)

[Chương 1146: Thiên Thần Tộc Phải Diệt Tộc \(1\)](#)
[Chương 1147: Thiên Thần Tộc Phải Diệt Tộc \(2\)](#)
[Chương 1148: Người Đó Trở Về \(1\)](#)
[Chương 1149: Người Đó Trở Về \(2\)](#)
[Chương 1150: Người Đó Trở Về \(3\)](#)
[Chương 1151: Thánh Sư Tái Hiện \(1\)](#)
[Chương 1152: Thánh Sư Tái Hiện \(2\)](#)
[Chương 1153: Thế Gian Vô Địch \(1\)](#)
[Chương 1154: Thế Gian Vô Địch \(2\)](#)
[Chương 1155: Chiếu Rọi Chư Thiên Cùng Ra Tay \(1\)](#)
[Chương 1156: Chiếu Rọi Chư Thiên Cùng Ra Tay \(2\)](#)
[Chương 1157: Tung Hoành Trong Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 1158: Tung Hoành Trong Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 1159: Tung Hoành Trong Vũ Trụ \(3\)](#)
[Chương 1160: Sau Khi Chiến Đấu](#)
[Chương 1161: Khiêm Tốn Buôn Bán \(1\)](#)
[Chương 1162: Khiêm Tốn Buôn Bán \(2\)](#)
[Chương 1163: Khiêm Tốn Buôn Bán \(3\)](#)
[Chương 1164: Sóng Gió Lại Nổi Lên \(1\)](#)
[Chương 1165: Sóng Gió Lại Nổi Lên \(2\)](#)
[Chương 1166: Gió Thối Báo Giông Bão Sắp Đến](#)
[Chương 1167: Chân Lục Đạo Luân Hồi \(1\)](#)
[Chương 1168: Chân Lục Đạo Luân Hồi \(2\)](#)
[Chương 1169: Chân Lục Đạo Luân Hồi \(3\)](#)
[Chương 1170: Lộn Xộn Trong Gió \(1\)](#)
[Chương 1171: Lộn Xộn Trong Gió \(2\)](#)
[Chương 1172: Công Địch Của Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 1173: Công Địch Của Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 1174: Võ Thần Phụ Thế \(1\)](#)
[Chương 1175: Võ Thần Phụ Thế \(2\)](#)
[Chương 1176: Bắt Sống Tiên Tử \(1\)](#)
[Chương 1177: Bắt Sống Tiên Tử \(2\)](#)

[Chương 1178: Bản Sắc Anh Hùng.\(1\)](#)
[Chương 1179: Bản Sắc Anh Hùng.\(2\)](#)
[Chương 1180: Có Thêm Một Cô Vợ.\(1\)](#)
[Chương 1181: Có Thêm Một Cô Vợ.\(2\)](#)
[Chương 1182: Côn Lôn Luyện Ngục \(1\)](#)
[Chương 1183: Côn Lôn Luyện Ngục \(2\)](#)
[Chương 1184: Huyết Tây Núi Côn Lôn \(1\)](#)
[Chương 1185: Huyết Tây Núi Côn Lôn \(2\)](#)
[Chương 1186: Thế Giới Hắc Ám \(1\)](#)
[Chương 1187: Thế Giới Hắc Ám \(2\)](#)
[Chương 1188: Quang Minh Tử Thành \(1\)](#)
[Chương 1189: Quang Minh Tử Thành \(2\)](#)
[Chương 1190: Nơi Trở Về Của Tất Cả Sinh Linh \(1\)](#)
[Chương 1191: Nơi Trở Về Của Tất Cả Sinh Linh \(2\)](#)
[Chương 1192: Nguồn Gốc Của Di Biến \(1\)](#)
[Chương 1193: Nguồn Gốc Của Di Biến \(2\)](#)
[Chương 1194: Đi Vùng Đất Vãng Sinh Một Lần \(1\)](#)
[Chương 1195: Đi Vùng Đất Vãng Sinh Một Lần \(2\)](#)
[Chương 1196: Hát Tình Ca Trên Con Đường Luân Hồi](#)
[Chương 1197: Điểm Cuối Của Luân Hồi \(1\)](#)
[Chương 1198: Điểm Cuối Của Luân Hồi \(2\)](#)
[Chương 1199: Bờ Bên Kia \(1\)](#)
[**Chương 1200 → 1299**](#)
[Chương 1200: Bờ Bên Kia \(2\)](#)
[Chương 1201: Cùng Hưởng Dụng Cống Phẩm \(1\)](#)
[Chương 1202: Cùng Hưởng Dụng Cống Phẩm \(2\)](#)
[Chương 1203: Một Đường Đi Nhận Thân Thích \(1\)](#)
[Chương 1204: Một Đường Đi Nhận Thân Thích \(2\)](#)
[Chương 1205: Đi Săn Ngược Lại](#)
[Chương 1206: Nữ Thần Vào Cuộc \(1\)](#)
[Chương 1207: Nữ Thần Vào Cuộc \(2\)](#)
[Chương 1208: Mượn Nhờ Trận Vực Thu Phục Tiên Tử \(1\)](#)

[Chương 1209: Mượn Nhờ Trận Vực Thu Phục Tiên Tử \(2\)](#)
[Chương 1210: Ma Trong Lòng \(1\)](#)
[Chương 1211: Ma Trong Lòng \(2\)](#)
[Chương 1212: Sợi Hỏa Diễm Đỏ \(1\)](#)
[Chương 1213: Sợi Hỏa Diễm Đỏ \(2\)](#)
[Chương 1214: Sở Phong Là Của Toàn Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 1215: Sở Phong Là Của Toàn Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 1216: Kim Cương Bất Hoại Thân \(1\)](#)
[Chương 1217: Kim Cương Bất Hoại Thân \(2\)](#)
[Chương 1218: Con Trai Của Sở Phong \(1\)](#)
[Chương 1219: Con Trai Của Sở Phong \(2\)](#)
[Chương 1220: Con Đường Mà Tiên Dân Sợ Hãi \(1\)](#)
[Chương 1221: Con Đường Mà Tiên Dân Sợ Hãi \(2\)](#)
[Chương 1222: Sở Phong Cùng Nhi Tử \(1\)](#)
[Chương 1223: Sở Phong Cùng Nhi Tử \(2\)](#)
[Chương 1224: Địa Ngục Và Hoa Bỉ Ngạn Nữ \(1\)](#)
[Chương 1225: Địa Ngục Và Hoa Bỉ Ngạn Nữ \(2\)](#)
[Chương 1226: Minh Thổ \(1\)](#)
[Chương 1227: Minh Thổ \(2\)](#)
[Chương 1228: Đế Lộ Chân Tướng Của Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 1229: Đế Lộ Chân Tướng Của Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 1230: Đại Thánh Trở Về \(1\)](#)
[Chương 1231: Đại Thánh Trở Về \(2\)](#)
[Chương 1232: Lửa Lan Khắp Toàn Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 1233: Lửa Lan Khắp Toàn Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 1234: Tử Khí Đông Lai Trừ Ma \(1\)](#)
[Chương 1235: Tử Khí Đông Lai Trừ Ma \(2\)](#)
[Chương 1236: Như Là Cha Xoa Con Trai \(1\)](#)
[Chương 1237: Như Là Cha Xoa Con Trai \(2\)](#)
[Chương 1238: Đệ Nhất Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 1239: Đệ Nhất Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 1240: Gặp Lại Huỳnh Đệ \(1\)](#)

[Chương 1241: Gặp Lại Huynh Đệ.\(2\)](#)
[Chương 1242: Gặp Lại Huynh Đệ.\(3\)](#)
[Chương 1243: Có Thể Nhẫn Nại Không Thể Nhẫn Nhục](#)
[Chương 1244: Trường Dao Sở Hưởng.\(1\)](#)
[Chương 1245: Trường Dao Sở Hưởng.\(2\)](#)
[Chương 1246: Giết Người Hộ Đạo Của Chân Tử \(1\)](#)
[Chương 1247: Giết Người Hộ Đạo Của Chân Tử \(2\)](#)
[Chương 1248: Giết Người Hộ Đạo Của Chân Tử \(3\)](#)
[Chương 1249: Mục Tiêu Mới \(1\)](#)
[Chương 1250: Mục Tiêu Mới \(2\)](#)
[Chương 1251: Đánh Nhầm Mỹ Nữ \(1\)](#)
[Chương 1252: Đánh Nhầm Mỹ Nữ \(2\)](#)
[Chương 1253: Chuyên Gia Cướp Sạch \(1\)](#)
[Chương 1254: Chuyên Gia Cướp Sạch \(2\)](#)
[Chương 1255: Đại Tạo Hóa \(1\)](#)
[Chương 1256: Đại Tạo Hóa \(2\)](#)
[Chương 1257: Đại Tạo Hóa \(3\)](#)
[Chương 1258: Âm Côn Trấn Áp Côn Lôn \(1\)](#)
[Chương 1259: Âm Côn Trấn Áp Côn Lôn \(2\)](#)
[Chương 1260: Đạo Khả Đạo Phi Thường Đạo \(1\)](#)
[Chương 1261: Đạo Khả Đạo Phi Thường Đạo \(2\)](#)
[Chương 1262: Thần Hương Chảy Máu \(1\)](#)
[Chương 1263: Thần Hương Chảy Máu \(2\)](#)
[Chương 1264: Thân Phận Bị Bại Lộ \(1\)](#)
[Chương 1265: Thân Phận Bị Bại Lộ \(2\)](#)
[Chương 1266: Sở Phong Trở Về? \(1\)](#)
[Chương 1267: Sở Phong Trở Về? \(2\)](#)
[Chương 1268: Dương Gian Pháp \(1\)](#)
[Chương 1269: Dương Gian Pháp \(2\)](#)
[Chương 1270: Một Mình Đấu Quần Hùng Như Vậy \(1\)](#)
[Chương 1271: Một Mình Đấu Quần Hùng Như Vậy \(2\)](#)
[Chương 1272: Là Sâu Hay Là Giao Long \(1\)](#)

[Chương 1273: Là Sâu Hay Là Giao Long \(2\)](#)
[Chương 1274: Chém Đầu Thần Tử Trong Ngàn Quân \(1\)](#)
[Chương 1275: Chém Đầu Thần Tử Trong Ngàn Quân \(2\)](#)
[Chương 1276: Toàn Diệt \(1\)](#)
[Chương 1277: Toàn Diệt \(2\)](#)
[Chương 1278: Nữ Thần Bị Kích Thích \(1\)](#)
[Chương 1279: Nữ Thần Bị Kích Thích \(2\)](#)
[Chương 1280: Kiểm Chế Kích Động \(1\)](#)
[Chương 1281: Kiểm Chế Kích Động \(2\)](#)
[Chương 1282: Tuyệt Thế Hung Địa Giấu Thần Trân \(1\)](#)
[Chương 1283: Tuyệt Thế Hung Địa Giấu Thần Trân \(2\)](#)
[Chương 1284: Âm Thầm Đi Săn \(1\)](#)
[Chương 1285: Âm Thầm Đi Săn \(2\)](#)
[Chương 1286: Đại Khủng Bối Cùng Đại Cơ Duyên \(1\)](#)
[Chương 1287: Đại Khủng Bối Cùng Đại Cơ Duyên \(2\)](#)
[Chương 1288: Lão Hắc Đến Vĩnh Sinh \(1\)](#)
[Chương 1289: Lão Hắc Đến Vĩnh Sinh \(2\)](#)
[Chương 1290: Chém Hết Mười Phương Địch \(1\)](#)
[Chương 1291: Chém Hết Mười Phương Địch \(2\)](#)
[Chương 1292: Thoát Thai Hoán Cốt \(1\)](#)
[Chương 1293: Thoát Thai Hoán Cốt \(2\)](#)
[Chương 1294: Sở Phong Tiên Tử Phong Thái Tuyệt Thế \(1\)](#)
[Chương 1295: Sở Phong Tiên Tử Phong Thái Tuyệt Thế \(2\)](#)
[Chương 1296: Thần Linh Hóa Huyết Phiên \(1\)](#)
[Chương 1297: Thần Linh Hóa Huyết Phiên \(2\)](#)
[Chương 1298: Lần Đầu Nghe Thấy Bí Ẩn Về Ba Hạt Giống \(1\)](#)
[Chương 1299: Lần Đầu Nghe Thấy Bí Ẩn Về Ba Hạt Giống \(2\)](#)
[**Chương 1300 → 1366**](#)
[Chương 1300: Một Cái Nồi Đen Lớn \(1\)](#)
[Chương 1301: Một Cái Nồi Đen Lớn \(2\)](#)
[Chương 1302: Ly Biệt \(1\)](#)
[Chương 1303: Ly Biệt \(2\)](#)

[Chương 1304: Một Con Thuyền Lá Nhỏ Vào Tinh Hải \(1\)](#)
[Chương 1305: Một Con Thuyền Lá Nhỏ Vào Tinh Hải \(2\)](#)
[Chương 1306: Băng Cơ Ngọc Cốt \(1\)](#)
[Chương 1307: Băng Cơ Ngọc Cốt \(2\)](#)
[Chương 1308: Mỗi Tình Chưa Dứt Của Người Và Ma \(1\)](#)
[Chương 1309: Mỗi Tình Chưa Dứt Của Người Và Ma \(2\)](#)
[Chương 1310: Thứ Chín Trong Lịch Sử \(1\)](#)
[Chương 1311: Thứ Chín Trong Lịch Sử \(2\)](#)
[Chương 1312: Cừu U \(1\)](#)
[Chương 1313: Cừu U \(2\)](#)
[Chương 1314: Ôn Nhu \(1\)](#)
[Chương 1315: Ôn Nhu \(2\)](#)
[Chương 1316: Ôn Nhu \(3\)](#)
[Chương 1317: Thánh Địch \(1\)](#)
[Chương 1319: Lòng Lang Dạ Sói](#)
[Chương 1320: Sở Thúc Rất Tức Giận \(1\)](#)
[Chương 1321: Sở Thúc Rất Tức Giận \(2\)](#)
[Chương 1318: Thánh Địch \(2\)](#)
[Chương 1322: Hậu Quả Vô Cùng Nghiêm Trọng \(1\)](#)
[Chương 1323: Hậu Quả Vô Cùng Nghiêm Trọng \(2\)](#)
[Chương 1324: Sở Thúc Diệt Cháu \(1\) -663](#)
[Chương 1325: Sở Thúc Diệt Cháu \(2\)](#)
[Chương 1326: Tiến Quân Tổ Tinh Của Âm Tước \(1\)](#)
[Chương 1327: Tiến Quân Tổ Tinh Của Âm Tước \(2\)](#)
[Chương 1328: Bé Gái Đạo Tặc Họ Sở \(1\)](#)
[Chương 1329: Bé Gái Đạo Tặc Họ Sở \(2\)](#)
[Chương 1330: Cướp Sạch Không Để Lại Gì \(1\)](#)
[Chương 1331: Cướp Sạch Không Để Lại Gì \(2\)](#)
[Chương 1332: Tinh Không Phong Bạo \(1\)](#)
[Chương 1333: Tinh Không Phong Bạo \(2\)](#)
[Chương 1334: Đây Chính Là Tình Yêu Đích Thực \(1\)](#)
[Chương 1335: Đây Chính Là Tình Yêu Đích Thực \(2\)](#)

[Chương 1336: Nhìn Chằm Chằm \(1\)](#)
[Chương 1412: Đệ Nhất Kinh Văn Thế Gian \(2\)](#)
[Chương 1417: Khóc Thương Bi Ai \(2\)](#)
[Chương 1418: Cái Này Rất Sở Phong \(1\)](#)
[Chương 1429: Tổ Tiên Của Hắc Ám \(2\)](#)
[Chương 1433: Một Mình Lật Tung Hang Ổ Hắc Ám \(2\)](#)
[Chương 1435: Nghiêm Túc Tỏ Thái Độ Phụ Trách \(2\)](#)
[Chương 1415: Khắp Trên Mặt Đất Đều Là Bảo \(3\)](#)
[Chương 1416: Khóc Thương Bi Ai \(1\)](#)
[Chương 1424: Thịnh Hội Bán Đấu Giá \(2\)](#)
[Chương 1425: Thích Thiên Khung \(1\)](#)
[Chương 1421: Thịnh Yến Ở Đông Hải \(2\)](#)
[Chương 1426: Thích Thiên Khung \(2\)](#)
[Chương 1432: Một Mình Lật Tung Hang Ổ Hắc Ám \(1\)](#)
[Chương 1439: Hoàng Triều Hắc Kiếm \(2\)](#)
[Chương 1414: Khắp Trên Mặt Đất Đều Là Bảo \(2\)](#)
[Chương 1420: Thịnh yến ở Đông Hải \(1\)](#)
[Chương 1427: Thích Thiên Khung \(3\)](#)
[Chương 1431: Phong Vân Hỗn Loạn \(2\)](#)
[Chương 1434: Nghiêm Túc Tỏ Thái Độ Phụ Trách \(1\)](#)
[Chương 1422: Thịnh Yến Ở Đông Hải \(3\)](#)
[Chương 1428: Tổ Tiên Của Hắc Ám \(1\)](#)
[Chương 1436: Tất Cả Đều Vui Vẻ \(1\)](#)
[Chương 1411: Đệ Nhất Kinh Văn Thế Gian \(1\)](#)
[Chương 1430: Phong Vân Hỗn Loạn \(1\)](#)
[Chương 1419: Cái Này Rất Sở Phong \(2\)](#)
[Chương 1440: Quân Át Chủ Bài Của Địa Cầu \(1\)](#)
[Chương 1413: Khắp Trên Mặt Đất Đều Là Bảo \(1\)](#)
[Chương 1423: Thịnh Hội Bán Đấu Giá \(1\)](#)
[Chương 1437: Tất Cả Đều Vui Vẻ \(2\)](#)
[Chương 1438: Hoàng Triều Hắc Kiếm \(1\)](#)

Table of Contents

- [Chương 1: Hoa Bỉ Ngạn trong sa mạc](#)
- [Chương 2: Thời đại hậu văn minh \(1\)](#)
- [Chương 3: Đồng xanh Côn Luân](#)
- [Chương 4: Cây lạ và mãnh thú \(1\)](#)
- [Chương 5: Cây lạ và mãnh thú \(2\)](#)
- [Chương 6: Cây lạ và mãnh thú \(3\)](#)
- [Chương 7: Hoa nở \(1\)](#)
- [Chương 8: Hoa nở \(2\)](#)
- [Chương 9: Hộp đá](#)
- [Chương 10: Di Biến \(1\)](#)
- [Chương 11: Di Biến \(2\)](#)
- [Chương 12: Thế giới đổi thay](#)
- [Chương 13: Kinh dị \(1\)](#)
- [Chương 14: Kinh dị \(2\)](#)
- [Chương 15: Thế giới biến đổi](#)
- [Chương 16: Về đến nhà](#)
- [Chương 17: Về đến nhà \(2\)](#)
- [Chương 18: Thái Hành thần sơn](#)
- [Chương 19: Không thuộc về thế giới này \(1\)](#)
- [Chương 20: Không thuộc về thế giới này \(2\)](#)
- [Chương 21: Không thuộc về thế giới này \(3\)](#)
- [Chương 22: Ngưu Ma Vương](#)
- [Chương 23: Phương pháp hô hấp thần bí \(1\)](#)
- [Chương 24: Phương pháp hô hấp thần bí \(2\)](#)
- [Chương 25: Sự kiện lớn](#)
- [Chương 26: Khóc không ra nước mắt \(1\)](#)
- [Chương 27: Khóc không ra nước mắt \(2\)](#)
- [Chương 28: Tương lai hỗn loạn \(1\)](#)
- [Chương 29: Tương lai hỗn loạn \(2\)](#)

[Chương 30: Vật chất kì dị \(1\)](#)
[Chương 31: Vật chất kì dị \(2\)](#)
[Chương 32: Nhục thân thành thánh \(1\)](#)
[Chương 33: Nhục thân thành thánh \(2\)](#)
[Chương 34: Đại Lực Ngưu Ma Quyền](#)
[Chương 35: Được Người Ủy Thác](#)
[Chương 36: Di Nhân \(1\)](#)
[Chương 37: Di Nhân \(2\)](#)
[Chương 38: Con Đường Đơn Giản Nhất \(1\)](#)
[Chương 39: Con Đường Đơn Giản Nhất \(2\)](#)
[Chương 40: Phồn Thịnh Chưa Từng Có \(1\)](#)
[Chương 41: Phồn Thịnh Chưa Từng Có \(2\)](#)
[Chương 42: Phong Phạm Nữ Thần](#)
[Chương 43: Sóng Gió Lớn \(1\)](#)
[Chương 44: Sóng Gió Lớn \(2\)](#)
[Chương 45: Rèn Luyện Trong Núi \(1\)](#)
[Chương 46: Rèn Luyện Trong Núi \(2\)](#)
[Chương 47: Khôi Phục Dĩ Tính](#)
[Chương 48: Bảo Tàng Ngưu Ma Vương \(1\)](#)
[Chương 49: Bảo Tàng Ngưu Ma Vương \(2\)](#)
[Chương 50: Đánh Đâu Thắng Đó; Không Gì Cản Nỗi \(1\)](#)
[Chương 51: Đánh Đâu Thắng Đó; Không Gì Cản Nỗi \(2\)](#)
[Chương 52: Người Phụ Nữ Nọ \(1\)](#)
[Chương 53: Người Phụ Nữ Nọ \(2\)](#)
[Chương 54: Ôn Nhu Hương \[1\]](#)
[Chương 55: Ôn Nhu Hương \[2\]](#)
[Chương 56: Siêu Phẩm Cấp Sử Thi \(1\)](#)
[Chương 57: Siêu Phẩm Cấp Sử Thi \(2\)](#)
[Chương 58: Nổi Tiếng Khắp Nước \(1\)](#)
[Chương 59: Nổi Tiếng Khắp Nước \(2\)](#)
[Chương 60: Trước Cửa Nhà Tôi Có Hồ To \(1\)](#)
[Chương 61: Trước Cửa Nhà Tôi Có Hồ To \(2\)](#)

[Chương 62: Tìm Kiếm](#)
[Chương 63: Cây Lạ \(1\)](#)
[Chương 64: Cây Lạ \(2\)](#)
[Chương 65: Oanh Động To Lớn \(1\)](#)
[Chương 66: Oanh động to lớn \(2\)](#)
[Chương 67: Giận \(1\)](#)
[Chương 68: Giận \(2\)](#)
[Chương 69: Đại khai sát giới \(1\)](#)
[Chương 70: Đại khai sát giới \(2\)](#)
[Chương 71: Vô Tình \(1\)](#)
[Chương 72: Vô tình \(2\)](#)
[Chương 73: Sợ hãi \(1\)](#)
[Chương 74: Sợ Hãi \(2\)](#)
[Chương 75: Gặp Nhau \(1\)](#)
[Chương 76: Gặp Nhau \(2\)](#)
[Chương 77: Thời Kỳ Ngủ Đông](#)
[Chương 78: Thuốc tiêu chảy \(1\)](#)
[Chương 79: Thuốc Tiêu Chảy \(2\)](#)
[Chương 80: Thuốc tiêu chảy \(3\)](#)
[Chương 81: Đại lôi âm cung](#)
[Chương 82: Săn rồng \(1\)](#)
[Chương 83: Săn rồng \(2\)](#)
[Chương 84: Săn rồng \(3\)](#)
[Chương 85: Phương pháp hô hấp tuyệt đỉnh \(1\)](#)
[Chương 86: Phương pháp hô hấp tuyệt đỉnh \(2\)](#)
[Chương 87: Tuyệt Cảnh \(1\)](#)
[Chương 88: Tuyệt Cảnh \(2\)](#)
[Chương 89: Bất Tử \(1\)](#)
[Chương 90: Bất Tử \(2\)](#)
[Chương 91: Môn Đồ Thích Ca](#)
[Chương 92: Chia Dị Quả \(1\)](#)
[Chương 93: Chia Dị Quả \(2\)](#)

[Chương 94: Chờ Mong \(1\)](#)
[Chương 95: Chờ Mong \(2\)](#)
[Chương 96: Lâm Nặc Y \(1\)](#)
[Chương 97: Lâm Nặc Y \(2\)](#)
[Chương 98: Thế Giới Khiếp Sợ](#)
[Chương 100: Tình Thế Hỗn Loạn Vạn Năm Khó Gặp \(2\)](#)
[Chương 101: Tình Thế Hỗn Loạn Vạn Năm Khó Gặp \(3\)](#)
[Chương 102: Hoàng Ngưu Khóc](#)
[Chương 103: Kinh Sợ \(1\)](#)
[Chương 104: Kinh Sợ \(2\)](#)
[Chương 105: Truy Kích \(1\)](#)
[Chương 106: Truy Kích \(2\)](#)
[Chương 107: Nhân Ma \(1\)](#)
[Chương 108: Nhân Ma \(2\)](#)
[Chương 109: Nhân Ma \(3\)](#)
[Chương 110: Hạt Giống Thần Bí Phát Triển \(1\)](#)
[Chương 111: Hạt Giống Thần Bí Phát Triển \(2\)](#)
[Chương 112: Tiến Hóa Rực Rỡ \(1\)](#)
[Chương 113: Tiến Hóa Rực Rỡ \(2\)](#)
[Chương 114: Năm Đăm Mạnh Mẽ \(1\)](#)
[Chương 115: Năm Đăm Mạnh Mẽ \(2\)](#)
[Chương 116: Năm Đăm Mạnh Mẽ \(3\)](#)
[Chương 117: Xuống Núi \(1\)](#)
[Chương 118: Xuống Núi \(2\)](#)
[Chương 119: Thực Lực Tăng Mạnh \(1\)](#)
[Chương 120: Thực Lực Tăng Mạnh \(2\)](#)
[Chương 121: Đại Lâm Tự Chấn Động \(1\)](#)
[Chương 122: Đại Lâm Tự Chấn Động \(2\)](#)
[Chương 123: Đại Lâm Tự Chấn Động \(3\)](#)
[Chương 124: Danh Sơn \(*\) Đỉnh Cấp Nhuộm Máu \(1\)](#)
[Chương 125: Danh Sơn \(*\) Đỉnh Cấp Nhuộm Máu \(2\)](#)
[Chương 126: Nhà](#)

[Chương 127: Di Loạn \(1\)](#)
[Chương 128: Di Loạn \(2\)](#)
[Chương 129: Di Loạn \(3\)](#)
[Chương 130: Hồn Lìa Khỏi Xác \(1\)](#)
[Chương 131: Hồn Lìa Khỏi Xác \(2\)](#)
[Chương 132: Đại Ma Vương \(1\)](#)
[Chương 133: Đại Ma Vương \(2\)](#)
[Chương 134: Cha Mẹ Di Biến \(1\)](#)
[Chương 135: Cha Mẹ Di Biến \(2\)](#)
[Chương 136: Thương Lang Vương \(1\)](#)
[Chương 137: Thương Lang Vương \(2\)](#)
[Chương 138: Kiếm Khách Thục Sơn \(1\)](#)
[Chương 139: Kiếm Khách Thục Sơn \(2\)](#)
[Chương 140: Kiếm Khách Thục Sơn \(3\)](#)
[Chương 141: Truyền Thừa Kiếm Cung \(1\)](#)
[Chương 142: Truyền Thừa Kiếm Cung \(2\)](#)
[Chương 143: Ngọc Hư Cung Nguyên Thủy \(1\)](#)
[Chương 144: Ngọc Hư Cung Nguyên Thủy \(2\)](#)
[Chương 145: Mạnh Mẽ Vượt Ải \(1\)](#)
[Chương 146: Mạnh Mẽ Vượt Ải \(2\)](#)
[Chương 147: Mạnh Mẽ Vượt Ải \(3\)](#)
[Chương 148: Nhiệm Vụ Đầu Tiên \(1\)](#)
[Chương 149: Xem Mắt \(1\)](#)
[Chương 150: Xem Mắt \(2\)](#)
[Chương 151: Xem Mắt \(3\)](#)
[Chương 152: Siêu Sao Tương Lai](#)
[Chương 153: Nhân Sinh Hung Hãn \(1\)](#)
[Chương 154: Nhân Sinh Hung Hãn \(2\)](#)
[Chương 155: Nhân Sinh Hung Hãn \(3\)](#)
[Chương 156: Tin Nóng \(1\)](#)
[Chương 157: Tin Nóng \(2\)](#)
[Chương 158: Phong Ba Không Ngừng \(1\)](#)

[Chương 159: Phong Ba Không Ngừng \(2\)](#)
[Chương 160: Cảnh Giới \(1\)](#)
[Chương 161: Cảnh Giới \(2\)](#)
[Chương 162: Cảnh Giới \(3\)](#)
[Chương 163: Săn Đuổi \(1\)](#)
[Chương 164: Săn Đuổi \(2\)](#)
[Chương 165: Trực Tiếp Đại Chiến \(1\)](#)
[Chương 166: Trực Tiếp Đại Chiến \(2\)](#)
[Chương 167: Ma Thần \(1\)](#)
[Chương 168: Ma Thần \(2\)](#)
[Chương 169: Ma Thần \(3\)](#)
[Chương 170: Chém Đầu Thú Vương \(1\)](#)
[Chương 171: Chém Đầu Thú Vương \(2\)](#)
[Chương 172: Giết Hết \(1\)](#)
[Chương 173: Nghi Ngờ \(1\)](#)
[Chương 174: Nghi Ngờ \(2\)](#)
[Chương 175: Nghi Ngờ \(2\)](#)
[Chương 176: Bá Chủ Mới](#)
[Chương 177: Bảy Đại Môn Phái Xuất Hiện \(1\)](#)
[Chương 178: Bảy Đại Môn Phái Xuất Hiện \(2\)](#)
[Chương 179: Bảy Đại Môn Phái Xuất Hiện \(3\)](#)
[Chương 180: Thời Đại Bùng Nổ \(1\)](#)
[Chương 181: Thời Đại Bùng Nổ \(2\)](#)
[Chương 182: Poster Tuyên Truyền \(1\)](#)
[Chương 183: Poster Tuyên Truyền \(2\)](#)
[Chương 184: Poster Tuyên Truyền](#)
[Chương 185: Bùng Nổ Tin Tức Về Khương Nữ Thần \(1\)](#)
[Chương 186: Bùng Nổ Tin Tức Về Khương Nữ Thần \(2\)](#)
[Chương 187: Bùng Nổ Tin Tức Về Khương Nữ Thần \(3\)](#)
[Chương 188: Tin Tức Bùng Nổ \(1\)](#)
[Chương 189: Tin Tức Bùng Nổ \(2\)](#)
[Chương 190: Tin Tức Bùng Nổ \(3\)](#)

[Chương 191: Đại Thánh Quật Khởi \(1\)](#)
[Chương 192: Đại Thánh Quật Khởi \(2\)](#)
[Chương 193: Mỏ Bạc Có Sinh Mệnh \(1\)](#)
[Chương 194: Mỏ Bạc Có Sinh Mệnh \(2\)](#)
[Chương 195: Chế Bá Thiên Hạ \(1\)](#)
[Chương 196: Chế Bá Thiên Hạ \(2\)](#)
[Chương 197: Hóa Hình \(1\)](#)
[Chương 198: Hóa Hình \(2\)](#)
[Chương 199: Hóa Hình \(3\)](#)
[Chương 200: Kim Cương Trác](#)
[Chương 201: Tiệc Rượu Của Di Tộc \(1\)](#)
[Chương 202: Tiệc Rượu Của Di Tộc \(2\)](#)
[Chương 203: Tiệc Rượu Của Di Tộc \(3\)](#)
[Chương 204: Quét Ngang \(1\)](#)
[Chương 205: Quét Ngang \(2\)](#)
[Chương 206: Quét Ngang \(3\)](#)
[Chương 207: Bại Lộ Chuyện Giết Thương Lang Vương \(1\)](#)
[Chương 208: Bại Lộ Chuyện Giết Thương Lang Vương \(2\)](#)
[Chương 209: Bại Lộ Chuyện Giết Thương Lang Vương \(3\)](#)
[Chương 210: Không Tước Bay Về Phía Nam \(1\)](#)
[Chương 211: Không Tước Bay Về Phía Nam \(2\)](#)
[Chương 212: Không Tước Bay Về Phía Nam \(3\)](#)
[Chương 213: Long Trời Lở Đất \(1\)](#)
[Chương 214: Long Trời Lở Đất \(2\)](#)
[Chương 215: Vùng Đất Phong Thiên \(1\)](#)
[Chương 216: Vùng Đất Phong Thiên \(1\)](#)
[Chương 217: Hạt Giống Thần Bí Tái Sinh](#)
[Chương 218: Tiến Hóa Siêu Cấp \(1\)](#)
[Chương 219: Tiến Hóa Siêu Cấp \(2\)](#)
[Chương 220: Chân Lý Cấp Vương](#)
[Chương 221: Ôn Thần \(1\)](#)
[Chương 222: Ôn Thần \(2\)](#)

[Chương 223: Ôn Thần \(3\)](#)
[Chương 224: Di Loại Phát Sóng Trực Tiếp \(1\)](#)
[Chương 225: Di Loại Phát Sóng Trực Tiếp \(2\)](#)
[Chương 226: Thần Đối Ý](#)
[Chương 227: Vương Giả Trở Về \(1\)](#)
[Chương 228: Vương Giả Trở Về \(2\)](#)
[Chương 229: Vương Giả Trở Về \(3\)](#)
[Chương 230: Xây Ra Chuyện Lớn \(1\)](#)
[Chương 231: Xây Ra Chuyện Lớn \(2\)](#)
[Chương 232: Chấn Động \(1\)](#)
[Chương 233: Chấn Động \(2\)](#)
[Chương 234: Bão Tố \(1\)](#)
[Chương 235: Bão Tố \(2\)](#)
[Chương 236: Bình Sơn Diệt Trại \(1\)](#)
[Chương 237: Bình Sơn Diệt Trại \(2\)](#)
[Chương 238: Cuộc Chạm Trán Giữa Hai Cấp Vương](#)
[Chương 239: Trấn Áp \(1\)](#)
[Chương 240: Trấn Áp \(2\)](#)
[Chương 241: Đánh Hạ Một Ngọn Danh Sơn \(1\)](#)
[Chương 242: Đánh Hạ Một Ngọn Danh Sơn \(2\)](#)
[Chương 243: Thần Kỳ \(1\)](#)
[Chương 244: Thần Kỳ \(2\)](#)
[Chương 245: Trở Về \(1\)](#)
[Chương 246: Trở Về \(2\)](#)
[Chương 247: Sở Ma Vương \(1\)](#)
[Chương 248: Sở Ma Vương \(2\)](#)
[Chương 249: Sở Ma Vương \(3\)](#)
[Chương 250: Chiến Tích Lộ Ra Ánh Sáng \(1\)](#)
[Chương 251: Chiến Tích Lộ Ra Ánh Sáng \(2\)](#)
[Chương 252: Thiên Hạ Chấn Động \(1\)](#)
[Chương 253: Thiên Hạ Chấn Động \(2\)](#)
[Chương 254: Hắc Bạch Hai Đạo Đều Ăn Sạch](#)

[Chương 255: Cuộc Hẹn Của Nữ Thần \(1\)](#)
[Chương 256: Cuộc Hẹn Của Nữ Thần \(2\)](#)
[Chương 257: Ma Uy \(1\)](#)
[Chương 258: Ma Uy \(2\)](#)
[Chương 259: Ma Uy \(3\)](#)
[Chương 260: Chấn Động Đông Tây Phương \(1\)](#)
[Chương 261: Chấn Động Đông Tây Phương \(2\)](#)
[Chương 262: Giới Côn Luân \(1\)](#)
[Chương 263: Giới Côn Luân \(2\)](#)
[Chương 264: Giới Côn Luân \(3\)](#)
[Chương 265: Địa Ngục \(1\)](#)
[Chương 266: Địa Ngục \(2\)](#)
[Chương 267: Địa Ngục \(3\)](#)
[Chương 268: Trảm Song Vương \(1\)](#)
[Chương 269: Trảm Song Vương \(2\)](#)
[Chương 270: Vượt Qua Thiên Kiếp \(1\)](#)
[Chương 271: Vượt Qua Thiên Kiếp \(2\)](#)
[Chương 272: Vực Sâu Thiên Đường \(1\)](#)
[Chương 273: Vực Sâu Thiên Đường \(2\)](#)
[Chương 274: Thánh Thụ \(1\)](#)
[Chương 275: Thánh Thụ \(2\)](#)
[Chương 276: Cứu Cực \(1\)](#)
[Chương 277: Cứu Cực \(2\)](#)
[Chương 278: Tổ Ba Người \(1\)](#)
[Chương 279: Tổ Ba Người \(2\)](#)
[Chương 280: Tổ Ba Người \(3\)](#)
[Chương 281: Móc Ổ Thú Vương \(1\)](#)
[Chương 282: Móc Ổ Thú Vương \(2\)](#)
[Chương 283: Bảo Tàng Long Vương \(1\)](#)
[Chương 284: Bảo Tàng Long Vương \(2\)](#)
[Chương 285: Sở Ma Vương Tới \(1\)](#)
[Chương 286: Sở Ma Vương Tới \(2\)](#)

[Chương 287: Nơi Dừng Chân Của Các Vị Thần \(1\)](#)
[Chương 288: Nơi Dừng Chân Của Các Vị Thần \(2\)](#)
[Chương 289: Vatican Nhuộm Máu Cấp Vương \(1\)](#)
[Chương 290: Vatican Nhuộm Máu Cấp Vương \(2\)](#)
[Chương 291: Mãnh Long Quá Giang \(1\)](#)
[Chương 292: Mãnh Long Quá Giang \(2\)](#)
[Chương 293: Vườn Thánh Dược \(1\)](#)
[Chương 294: Vườn Thánh Dược \(2\)](#)
[Chương 295: Giết Vào Thánh Địa \(1\)](#)
[Chương 296: Giết Vào Thánh Địa \(2\)](#)
[Chương 297: Uy Chấn Vatican \(1\)](#)
[Chương 298: Uy Chấn Vatican \(2\)](#)
[Chương 299: Đạn Hạt Nhân Chiếu Sáng Bầu Trời \(1\)](#)
[Chương 300: Đạn Hạt Nhân Chiếu Sáng Bầu Trời \(2\)](#)
[Chương 301: Âm Mưu Kinh Khủng \(1\)](#)
[Chương 302: Âm Mưu Kinh Khủng \(2\)](#)
[Chương 303: Nửa Đường Tiệm Hái Quả Đào \(1\)](#)
[Chương 304: Nửa Đường Tiệm Hái Quả Đào \(2\)](#)
[Chương 305: Toàn Thế Giới Rùng Mìn Run Rẩy \(1\)](#)
[Chương 306: Toàn Thế Giới Rùng Mìn Run Rẩy \(2\)](#)
[Chương 307: Toàn Thế Giới Rùng Mìn Run Rẩy \(3\)](#)
[Chương 308: Chạy Trốn Cấp Tốc \(1\)](#)
[Chương 309: Chạy Trốn Cấp Tốc \(2\)](#)
[Chương 310: Thần Chết Hoá Vàng Mã \(1\)](#)
[Chương 311: Thần Chết Hoá Vàng Mã \(2\)](#)
[Chương 312: Thần Chết Hoá Vàng Mã \(3\)](#)
[Chương 313: Khôi Phục \(1\)](#)
[Chương 314: Khôi Phục \(2\)](#)
[Chương 315: Đôi Chân Của Thần \(1\)](#)
[Chương 316: Đôi Chân Của Thần \(2\)](#)
[Chương 317: Di Chứng Sau Khi Biến Dị \(1\)](#)
[Chương 318: Di Chứng Sau Khi Biến Dị \(2\)](#)

[Chương 319: Oanh Động \(1\)](#)
[Chương 320: Oanh Động \(2\)](#)
[Chương 321: Làm Một Vố Lớn \(1\)](#)
[Chương 322: Làm Một Vố Lớn \(2\)](#)
[Chương 323: Kẻ Hung Hãn Kinh Thế \(1\)](#)
[Chương 324: Kẻ Hung Hãn Kinh Thế \(2\)](#)
[Chương 325: Trấn Thủ \(1\)](#)
[Chương 326: Trấn Thủ \(2\)](#)
[Chương 327: Bảng Xếp Hạng Lực Chiến \(1\)](#)
[Chương 328: Bảng Xếp Hạng Lực Chiến \(2\)](#)
[Chương 329: Một Mình Trấn Giữ Quan Âm](#)
[Chương 330: Vương Giả Tranh Bá \(1\)](#)
[Chương 331: Vương Giả Tranh Bá \(2\)](#)
[Chương 332: Gió Nổi Mây Phun \(1\)](#)
[Chương 333: Gió Nổi Mây Phun \(2\)](#)
[Chương 334: Ảnh Hot Làm Thế Giới Kinh Hãi \(1\)](#)
[Chương 335: Ảnh Hot Làm Thế Giới Kinh Hãi \(2\)](#)
[Chương 336: Bảng Món Ngon Điên Cuồng \(1\)](#)
[Chương 337: Bảng Món Ngon Điên Cuồng \(2\)](#)
[Chương 338: Trở Về Phương Đông \(1\)](#)
[Chương 339: Trở Về Phương Đông \(2\)](#)
[Chương 340: Trở Về Phương Đông \(3\)](#)
[Chương 341: Lại Đến Côn Luân \(1\)](#)
[Chương 342: Lại Đến Côn Luân \(2\)](#)
[Chương 343: Hạt Giống Thần Bí Lại Tiến Hóa \(1\)](#)
[Chương 344: Hạt Giống Thần Bí Lại Tiến Hóa \(2\)](#)
[Chương 345: Tiến Hóa Một Lần Nữa! \(1\)](#)
[Chương 346: Tiến Hóa Một Lần Nữa! \(2\)](#)
[Chương 347: Bảo Vật Hiếm Hoi Trên Thế Gian \(1\)](#)
[Chương 348: Bảo Vật Hiếm Hoi Trên Thế Gian \(2\)](#)
[Chương 349: Một Cỗ Tươi Mát Đất Đá Trôi \(1\)](#)
[Chương 350: Một Cỗ Tươi Mát Đất Đá Trôi \(2\)](#)

[Chương 351: Tuyệt Thế Tranh Phong \(1\)](#)
[Chương 352: Tuyệt Thế Tranh Phong \(2\)](#)
[Chương 353: Côn Luân Trên Đầu Lưỡi \(1\)](#)
[Chương 354: Côn Luân Trên Đầu Lưỡi \(2\)](#)
[Chương 355: Thuật Giết Rồng \(1\)](#)
[Chương 356: Thuật Giết Rồng \(2\)](#)
[Chương 357: Một Trận Chiến Khiến Thiên Hạ Hoảng Hốt \(1\)](#)
[Chương 358: Một Trận Chiến Khiến Thiên Hạ Hoảng Hốt \(2\)](#)
[Chương 359: Đại Quyết Chiến Của Phương Đông Và Phương Tây \(1\)](#)
[Chương 360: Đại Quyết Chiến Của Phương Đông Và Phương Tây \(2\)](#)
[Chương 361: Sự Đụng Độ Giữa Các Cao Thủ Tuyệt Đỉnh \(1\)](#)
[Chương 362: Sự Đụng Độ Giữa Các Cao Thủ Tuyệt Đỉnh \(2\)](#)
[Chương 363: Vọt Thăng Tới Phương Tây \(1\)](#)
[Chương 364: Vọt Thăng Tới Phương Tây \(2\)](#)
[Chương 365: Vọt Thăng Tới Phương Tây \(3\)](#)
[Chương 366: Xa Đâu Cũng Giết \(1\)](#)
[Chương 367: Xa Đâu Cũng Giết \(2\)](#)
[Chương 368: Tiến Công Nguồn Gốc Của Thần Thoại \(1\)](#)
[Chương 369: Tiến Công Nguồn Gốc Của Thần Thoại \(2\)](#)
[Chương 370: Tiến Công Nguồn Gốc Của Thần Thoại \(3\)](#)
[Chương 371: Dị Vực Sơ Động \(1\)](#)
[Chương 372: Dị Vực Sơ Động \(2\)](#)
[Chương 373: Sứ Giả Thần Linh \(1\)](#)
[Chương 374: Sứ Giả Thần Linh \(2\)](#)
[Chương 375: Bí Mật Quan Trọng \(1\)](#)
[Chương 376: Bí Mật Quan Trọng \(2\)](#)
[Chương 377: Tìm Yêu Tinh \(1\)](#)
[Chương 378: Tìm Yêu Tinh \(2\)](#)
[Chương 379: Lại Đi Xem Mắt \(1\)](#)
[Chương 380: Lại Đi Xem Mắt \(2\)](#)
[Chương 381: Nữ Vương \(1\)](#)
[Chương 382: Nữ Vương \(2\)](#)

[Chương 383: Một Buổi Ra Mắt Khiến Cho Người Ta Rơi Lệ!](#)
[Chương 384: Bạn Gái \(1\)](#)
[Chương 385: Bạn Gái \(2\)](#)
[Chương 386: Bắt Cóc Một Nữ Vương \(1\)](#)
[Chương 387: Bắt Cóc Một Nữ Vương \(2\)](#)
[Chương 388: Mục Tiêu Danh Sơn \(1\)](#)
[Chương 389: Mục Tiêu Danh Sơn \(2\)](#)
[Chương 390: Khách Quý Từ Biển Cả \(1\)](#)
[Chương 391: Khách Quý Từ Biển Cả \(2\)](#)
[Chương 392: Tránh Không Được Thì Ăn Sạch \(1\)](#)
[Chương 393: Tránh Không Được Thì Ăn Sạch \(2\)](#)
[Chương 394: Xinh Đẹp Không Gì Sánh Được \(1\)](#)
[Chương 395: Xinh Đẹp Không Gì Sánh Được \(2\)](#)
[Chương 396: Sở Cuồng Nhân \(1\)](#)
[Chương 397: Sở Cuồng Nhân \(2\)](#)
[Chương 398: Đồ Hải Long \(1\)](#)
[Chương 399: Đồ Hải Long \(2\)](#)
[Chương 400: Giữ Người Lại Có Tác Dụng Gì? \(1\)](#)
[Chương 401: Giữ Người Lại Có Tác Dụng Gì? \(2\)](#)
[Chương 402: Thần Thoại Cổ Tích \(1\)](#)
[Chương 403: Thần Thoại Cổ Tích \(2\)](#)
[Chương 404: Vô Địch Thuật \(1\)](#)
[Chương 405: Vô Địch Thuật \(2\)](#)
[Chương 406: Đại Thánh \(1\)](#)
[Chương 407: Đại Thánh \(2\)](#)
[Chương 408: Đại Củ Cải Hoa Tâm \(1\)](#)
[Chương 409: Đại Củ Cải Hoa Tâm \(2\)](#)
[Chương 410: Giang Ninh](#)
[Chương 411: Đại Năng Bút Tích \(1\)](#)
[Chương 412: Đại Năng Bút Tích \(2\)](#)
[Chương 413: Thần Bộc](#)
[Chương 414: Tiên Đoán Của Thần \(1\)](#)

[Chương 415: Tiên Đoán Của Thần \(2\)](#)
[Chương 416: Vô Địch Kim Cương Trác](#)
[Chương 417: Trọng Thương Cao Thủ Tuyệt Thế \(1\)](#)
[Chương 418: Trọng Thương Cao Thủ Tuyệt Thế \(2\)](#)
[Chương 419: Trèo Lên Núi Long Hồ \(1\)](#)
[Chương 420: Trèo Lên Núi Long Hồ \(2\)](#)
[Chương 421: Thiên Sư Hàng Yêu Thuật \(1\)](#)
[Chương 422: Thiên Sư Hàng Yêu Thuật \(2\)](#)
[Chương 423: Thu Hoạch \(1\)](#)
[Chương 424: Thu Hoạch \(2\)](#)
[Chương 425: Ngụy Cơ \(1\)](#)
[Chương 426: Ngụy Cơ \(2\)](#)
[Chương 427: Nơi Đầu Sóng Ngọn Gió \(1\)](#)
[Chương 428: Nơi Đầu Sóng Ngọn Gió \(2\)](#)
[Chương 429: Vũ Khí Thần Thoại \(1\)](#)
[Chương 430: Vũ Khí Thần Thoại \(2\)](#)
[Chương 431: Hắc Long Thái Tử Của Nam Hải \(1\)](#)
[Chương 432: Hắc Long Thái Tử Của Nam Hải \(2\)](#)
[Chương 433: Hắc Long Thái Tử Của Nam Hải \(3\)](#)
[Chương 434: Kỵ Sĩ Rồng \(1\)](#)
[Chương 435: Kỵ Sĩ Rồng \(2\)](#)
[Chương 436: Đại Đạo Bảo Bình \(1\)](#)
[Chương 437: Đại Đạo Bảo Bình \(2\)](#)
[Chương 438: Đại Đạo Bảo Bình \(3\)](#)
[Chương 439: Chiến Tích Kinh Người \(1\)](#)
[Chương 440: Chiến Tích Kinh Người \(2\)](#)
[Chương 441: Phong Vân Bạo Khởi \(1\)](#)
[Chương 442: Phong Vân Bạo Khởi \(2\)](#)
[Chương 443: Bể Nghề Chư Vương \(1\)](#)
[Chương 444: Bể Nghề Chư Vương \(2\)](#)
[Chương 445: Đắm Máu Giết Chư Vương \(1\)](#)
[Chương 446: Đắm Máu Giết Chư Vương \(2\)](#)

[Chương 447: Đẫm Máu Giết Chư Vương.\(3\)](#)
[Chương 448: Một Đêm Giết Mười Vương.\(1\)](#)
[Chương 449: Một Đêm Giết Mười Vương.\(2\)](#)
[Chương 450: Thiên Hạ Xao Động](#)
[Chương 451: Thiên Hạ Xao Động.\(2\)](#)
[Chương 452: Dung Hợp \(1\)](#)
[Chương 453: Dung Hợp \(2\)](#)
[Chương 454: Khoan Thai Tinh Tiến \(1\)](#)
[Chương 455: Khoan Thai Tinh Tiến \(2\)](#)
[Chương 456: Huyết Khí Cuồn Cuộn \(1\)](#)
[Chương 457: Huyết Khí Cuồn Cuộn \(2\)](#)
[Chương 458: Đột Phá Gông Xiềng \(1\)](#)
[Chương 459: Đột Phá Gông Xiềng \(2\)](#)
[Chương 460: Lại Đến Giang Tây \(1\)](#)
[Chương 461: Lại Đến Giang Tây \(2\)](#)
[Chương 462: Thỏa Mãn](#)
[Chương 463: Bị Trời Đánh \(1\)](#)
[Chương 464: Bị Trời Đánh \(2\)](#)
[Chương 465: Tuyệt Thế Áo Trắng \(1\)](#)
[Chương 466: Tuyệt Thế Áo Trắng \(2\)](#)
[Chương 467: Chân Hình Tới Tay \(1\)](#)
[Chương 468: Chân Hình Tới Tay \(2\)](#)
[Chương 469: Chân Hình Tới Tay \(3\)](#)
[Chương 470: Hình Ý \(1\)](#)
[Chương 471: Hình Ý \(2\)](#)
[Chương 472: Sở Phong Rơi Lệ \(1\)](#)
[Chương 473: Sở Phong Rơi Lệ \(2\)](#)
[Chương 474: Hung Mạnh Vô Địch \(1\)](#)
[Chương 475: Hung Mạnh Vô Địch \(2\)](#)
[Chương 476: Dung Hội Quán Thông \(1\)](#)
[Chương 477: Dung Hội Quán Thông \(2\)](#)
[Chương 478: Bảo Bối \(1\)](#)

[Chương 479: Bảo Bối \(2\)](#)
[Chương 480: Bộc Phát Bất Cứ Lúc Nào \(1\)](#)
[Chương 481: Bộc Phát Bất Cứ Lúc Nào \(2\)](#)
[Chương 482: Bộc Phát Bất Cứ Lúc Nào \(3\)](#)
[Chương 483: Bầy Vương Hội Tụ \(1\)](#)
[Chương 484: Bầy Vương Hội Tụ \(2\)](#)
[Chương 485: Quân Lâm \(1\)](#)
[Chương 486: Quân Lâm \(2\)](#)
[Chương 487: Chiến Thần Giết Chết Các Loài Thú Vương \(1\)](#)
[Chương 488: Chiến Thần Giết Chết Các Loài Thú Vương \(2\)](#)
[Chương 489: Không Ai Có Thể Ngăn Cản \(1\)](#)
[Chương 490: Không Ai Có Thể Ngăn Cản \(2\)](#)
[Chương 491: Không Ai Có Thể Ngăn Cản \(3\)](#)
[Chương 492: "vạn Pháp Bất Xâm" \(1\)](#)
[Chương 493: "vạn Pháp Bất Xâm" \(2\)](#)
[Chương 494: Diệt Sạch \(1\)](#)
[Chương 495: Diệt Sạch \(2\)](#)
[Chương 496: Diệt Sạch \(3\)](#)
[Chương 497: Bão Tố Phong Ba \(1\)](#)
[Chương 498: Bão Tố Phong Ba \(2\)](#)
[Chương 499: Sai Không Hợp Thối Thường \(1\)](#)
[Chương 500: Sai Không Hợp Thối Thường \(2\)](#)
[Chương 501: Khấp Thế Gian Đều Kinh Ngạc \(1\)](#)
[Chương 502: Khấp Thế Gian Đều Kinh Ngạc \(2\)](#)
[Chương 503: Khấp Thế Gian Đều Kinh Ngạc \(3\)](#)
[Chương 504: Đạo Tràng Của Bồ Tát \(1\)](#)
[Chương 505: Đạo Tràng Của Bồ Tát \(2\)](#)
[Chương 506: Đạo Tràng Của Bồ Tát \(2\)](#)
[Chương 507: Trời Đất Biến Động Thêm Lần Nữa \(2\)](#)
[Chương 508: Trời Đất Biến Động Thêm Lần Nữa \(3\)](#)
[Chương 509: Không Bằng Cầm Thú \(1\)](#)
[Chương 510: Không Bằng Cầm Thú \(2\)](#)

[Chương 511: Vô Thượng Và Vĩ Đại \(1\)](#)
[Chương 512: Vô Thượng Và Vĩ Đại \(2\)](#)
[Chương 513: Đòi Nợ \(1\)](#)
[Chương 514: Đòi Nợ \(2\)](#)
[Chương 515: Thông Cổ Liên Minh \(1\)](#)
[Chương 516: Thông Cổ Liên Minh \(2\)](#)
[Chương 517: Thông Cổ Liên Minh \(3\)](#)
[Chương 518: Lại Ra Tay \(1\)](#)
[Chương 519: Lại Ra Tay \(2\)](#)
[Chương 520: Kim Thân La Hán Chỉ \(1\)](#)
[Chương 521: Kim Thân La Hán Chỉ \(2\)](#)
[Chương 522: Chiến Lực Tổng Thể Tăng Vọt \(1\)](#)
[Chương 523: Chiến Lực Tổng Thể Tăng Vọt \(2\)](#)
[Chương 524: Địa Ngoại Văn Minh Sở \(1\)](#)
[Chương 525: Địa Ngoại Văn Minh Sở \(2\)](#)
[Chương 526: Run Rẩy \(1\)](#)
[Chương 527: Run Rẩy \(2\)](#)
[Chương 528: Trận Vực \(1\)](#)
[Chương 529: Trận Vực \(2\)](#)
[Chương 530: Tuyệt Thế Đột Kích \(1\)](#)
[Chương 531: Tuyệt Thế Đột Kích \(2\)](#)
[Chương 532: Tuyệt Thế Tranh Phong \(1\)](#)
[Chương 533: Tuyệt Thế Tranh Phong \(2\)](#)
[Chương 534: Trọng Thương Kim Ô \(1\)](#)
[Chương 535: Trọng Thương Kim Ô \(2\)](#)
[Chương 536: Cho Chiến Tích Ra Ngoài Ánh Sáng \(1\)](#)
[Chương 537: Cho Chiến Tích Ra Ngoài Ánh Sáng \(2\)](#)
[Chương 538: Đứng Hàng Thập Đại \(1\)](#)
[Chương 539: Thiên Tinh Đẳng \(1\)](#)
[Chương 540: Thiên Tinh Đẳng \(2\)](#)
[Chương 541: Đại Lâm Tự Của Núi Tung \(1\)](#)
[Chương 542: Đại Lâm Tự Của Núi Tung \(2\)](#)

[Chương 543: Quyết Chiến Giữa Biển Cả Và Lục Địa! \(1\)](#)
[Chương 544: Quyết Chiến Giữa Biển Cả Và Lục Địa! \(2\)](#)
[Chương 545: Đệ Nhất Trảm \(1\)](#)
[Chương 546: Đệ Nhất Trảm \(2\)](#)
[Chương 547: Không Gian Thần Bí \(1\)](#)
[Chương 548: Không Gian Thần Bí \(2\)](#)
[Chương 549: Lấy Bạo Chế Bạo \(1\)](#)
[Chương 550: Lấy Bạo Chế Bạo \(2\)](#)
[Chương 551: Lấy Bạo Chế Bạo \(3\)](#)
[Chương 552: Thu Hoạch \(1\)](#)
[Chương 553: Thu Hoạch \(2\)](#)
[Chương 554: Cứu Viện \(1\)](#)
[Chương 555: Cứu Viện \(2\)](#)
[Chương 556: Cây Đá \(1\)](#)
[Chương 557: Cây Đá \(2\)](#)
[Chương 558: Gặp Lại \(1\)](#)
[Chương 559: Gặp Lại \(2\)](#)
[Chương 560: Gặp Lại \(3\)](#)
[Chương 561: Đánh Đâu Thắng Đó Không Gì Cản Nỗi \(1\)](#)
[Chương 562: Đánh Đâu Thắng Đó Không Gì Cản Nỗi \(2\)](#)
[Chương 563: Hội Họp \(1\)](#)
[Chương 564: Hội Họp \(2\)](#)
[Chương 565: Luyện Yêu Địa \(1\)](#)
[Chương 566: Luyện Yêu Địa \(2\)](#)
[Chương 567: Nơi Quyết Chiến \(1\)](#)
[Chương 568: Nơi Quyết Chiến \(2\)](#)
[Chương 569: Cường Địch \(1\)](#)
[Chương 570: Cường Địch \(2\)](#)
[Chương 571: Phong Ấn Phá \(1\)](#)
[Chương 572: Phong Ấn Phá \(2\)](#)
[Chương 573: Hung Ác Điên Cuồng \(1\)](#)
[Chương 574: Hung Ác Điên Cuồng \(2\)](#)

[Chương 575: Hồn Độn Chung \(1\)](#)
[Chương 576: Hồn Độn Chung \(2\)](#)
[Chương 577: Kim Cương Uy \(1\)](#)
[Chương 578: Kim Cương Uy \(2\)](#)
[Chương 579: Trong Nháy Mắt Hạ Sát \(1\)](#)
[Chương 580: Trong Nháy Mắt Hạ Sát \(2\)](#)
[Chương 581: Kỳ Băng Hà \(1\)](#)
[Chương 582: Kỳ Băng Hà \(2\)](#)
[Chương 583: Chân Tướng Trước Mặt \(1\)](#)
[Chương 584: Chân Tướng Trước Mặt \(2\)](#)
[Chương 585: Chân Tướng Trước Mặt \(3\)](#)
[Chương 586: Thịnh Cực Tất Suy \(1\)](#)
[Chương 587: Thịnh Cực Tất Suy \(2\)](#)
[Chương 588: Bút Tích Thánh Yêu \(1\)](#)
[Chương 589: Bút Tích Thánh Yêu \(2\)](#)
[Chương 590: Nan Giải](#)
[Chương 591: Báu Vật Tha Thiết Ước Mơ \(1\)](#)
[Chương 592: Báu Vật Tha Thiết Ước Mơ \(2\)](#)
[Chương 593: Báu Vật Tha Thiết Ước Mơ \(3\)](#)
[Chương 594: Ra Mặt Vì Huỳnh Đệ](#)
[Chương 595: Vật Chất Màu Bạc \(1\)](#)
[Chương 596: Vật Chất Màu Bạc \(2\)](#)
[Chương 597: Trận Chiến Cuối Cùng \(1\)](#)
[Chương 598: Trận Chiến Cuối Cùng \(2\)](#)
[Chương 599: Không Vui \(1\)](#)
[Chương 600: Không Vui \(2\)](#)
[Chương 601: Vẫn Còn Có Thể Chiến Một Trận \(1\)](#)
[Chương 602: Vẫn Còn Có Thể Chiến Một Trận \(2\)](#)
[Chương 603: Thần Đảo Vực Ngoại \(1\)](#)
[Chương 604: Thần Đảo Vực Ngoại \(2\)](#)
[Chương 605: Dù Ta Đứng Lên \(1\)](#)
[Chương 606: Dù Ta Đứng Lên \(2\)](#)

[Chương 607: Không Phải Nói Một Chút \(1\)](#)
[Chương 608: Không Phải Nói Một Chút \(2\)](#)
[Chương 609: Đại Lôi Âm Cổ Tháp \(1\)](#)
[Chương 610: Đại Lôi Âm Cổ Tháp \(2\)](#)
[Chương 611: Đạo Tràng Của Thần Linh \(1\)](#)
[Chương 612: Đạo Tràng Của Thần Linh \(2\)](#)
[Chương 613: Mộng Tỉnh Thời Gian \(1\)](#)
[Chương 614: Mộng Tỉnh Thời Gian \(2\)](#)
[Chương 615: Mộng Tỉnh Thời Gian \(3\)](#)
[Chương 616: Trở Lại \(1\)](#)
[Chương 617: Trở Lại \(2\)](#)
[Chương 618: Toàn Cầu Tiến Hóa \(1\)](#)
[Chương 619: Toàn Cầu Tiến Hóa \(2\)](#)
[Chương 620: Phúc Họa Tương Y \(1\)](#)
[Chương 621: Phúc Họa Tương Y \(2\)](#)
[Chương 622: Ngọn Đèn Dầu Sắp Tắt \(1\)](#)
[Chương 623: Ngọn Đèn Dầu Sắp Tắt \(2\)](#)
[Chương 624: Một Con Đường Huy Hoàng Khác \(1\)](#)
[Chương 625: Một Con Đường Huy Hoàng Khác \(2\)](#)
[Chương 626: Rời Núi \(1\)](#)
[Chương 627: Rời Núi \(2\)](#)
[Chương 628: Rời Núi \(3\)](#)
[Chương 629: Quần Hùng Hội Tụ](#)
[Chương 630: Phẩm Chất Của Cường Giả \(1\)](#)
[Chương 631: Phẩm Chất Của Cường Giả \(2\)](#)
[Chương 632: Phẩm Chất Của Cường Giả \(3\)](#)
[Chương 633: Đỉnh Cấp Đối Kháng \(1\)](#)
[Chương 634: Đỉnh Cấp Đối Kháng \(2\)](#)
[Chương 635: Điên Cuồng \(1\)](#)
[Chương 636: Điên Cuồng \(2\)](#)
[Chương 637: Điên Cuồng \(3\)](#)
[Chương 638: Chúng Tinh Phùng Nguyệt \(1\)](#)

[Chương 639: Chúng Tinh Phụng Nguyệt \(2\)](#)
[Chương 640: Khôi Phục Là Vương \(1\)](#)
[Chương 641: Khôi Phục Là Vương \(2\)](#)
[Chương 642: Ấp Ủ](#)
[Chương 643: Cái Gọi Là Nội Tình \(1\)](#)
[Chương 644: Cái Gọi Là Nội Tình \(2\)](#)
[Chương 645: Cái Gọi Là Nội Tình \(3\)](#)
[Chương 646: Thái Thượng Lò Bát Quái \(1\)](#)
[Chương 647: Thái Thượng Lò Bát Quái \(2\)](#)
[Chương 648: Luyện Bầy Vương \(1\)](#)
[Chương 649: Luyện Bầy Vương \(2\)](#)
[Chương 650: Luyện Bầy Vương \(3\)](#)
[Chương 651: Dục Tiên Dục Tử \(1\)](#)
[Chương 652: Dục Tiên Dục Tử \(2\)](#)
[Chương 653: Hỏa Nhân Kim Tinh \(1\)](#)
[Chương 654: Hỏa Nhân Kim Tinh \(2\)](#)
[Chương 655: Mục Tiêu Phong Thiện \(1\)](#)
[Chương 656: Mục Tiêu Phong Thiện \(2\)](#)
[Chương 657: Một Tay Bóp Chết \(1\)](#)
[Chương 658: Một Tay Bóp Chết \(2\)](#)
[Chương 659: Mở Ra Phong Thiện Chi Địa \(1\)](#)
[Chương 660: Mở Ra Phong Thiện Chi Địa \(2\)](#)
[Chương 661: Top 100 Thế Giới Tinh Thần \(1\)](#)
[Chương 662: Top 100 Thế Giới Tinh Thần \(2\)](#)
[Chương 663: Chiếu Rọi Chư Thiên \(1\)](#)
[Chương 664: Chiếu Rọi Chư Thiên \(2\)](#)
[Chương 665: Huy Hoàng Và Kinh Khủng \(1\)](#)
[Chương 666: Huy Hoàng Và Kinh Khủng \(2\)](#)
[Chương 667: Tế Phẩm](#)
[Chương 668: Tắm Rửa Long Huyết \(1\)](#)
[Chương 669: Tắm Rửa Long Huyết \(2\)](#)
[Chương 670: Quá Có Linh Tính \(1\)](#)

[Chương 671: Quá Có Linh Tính \(2\)](#)
[Chương 672: Bắt Thần Thú Ấu Tử \(1\)](#)
[Chương 673: Bắt Thần Thú Ấu Tử \(2\)](#)
[Chương 674: Thú Con Thần Bí \(1\)](#)
[Chương 675: Thú Con Thần Bí \(2\)](#)
[Chương 676: Thần Kỵ Sĩ \(1\)](#)
[Chương 677: Thần Kỵ Sĩ \(2\)](#)
[Chương 678: Bánh Trái Thơm Ngon \(1\)](#)
[Chương 679: Bánh Trái Thơm Ngon \(2\)](#)
[Chương 680: Người Ngoài Hành Tinh \(1\)](#)
[Chương 681: Người Ngoài Hành Tinh \(2\)](#)
[Chương 682: Người Ngoài Hành Tinh \(3\)](#)
[Chương 683: Thần Linh \(1\)](#)
[Chương 684: Thần Linh \(2\)](#)
[Chương 685: Nguyên Từ Tiên Quật](#)
[Chương 686: Mềm Mỏng Mà Ưong Ngạnh \(1\)](#)
[Chương 687: Mềm Mỏng Mà Ưong Ngạnh \(2\)](#)
[Chương 688: Mềm Mỏng Mà Ưong Ngạnh \(3\)](#)
[Chương 689: Thần Mộ Viễn Cổ \(1\)](#)
[Chương 690: Thần Mộ Viễn Cổ \(2\)](#)
[Chương 691: Thần Mộ Viễn Cổ \(3\)](#)
[Chương 692: Hồ Chết \(1\)](#)
[Chương 693: Hồ Chết \(2\)](#)
[Chương 694: Trời Sinh Ra Là Tù Nhân \(1\)](#)
[Chương 695: Trời Sinh Ra Là Tù Nhân \(2\)](#)
[Chương 696: Vùng Đất Thiên Tuyển \(1\)](#)
[Chương 697: Vùng Đất Thiên Tuyển \(2\)](#)
[Chương 698: Sở Phong Phò Mã \(1\)](#)
[Chương 699: Sở Phong Phò Mã \(2\)](#)
[Chương 700: Sở Phong Phò Mã \(3\)](#)
[Chương 701: Thất Đức \(1\)](#)
[Chương 702: Thất Đức \(2\)](#)

[Chương 703: Kháng Long Hữu Hối \(1\)](#)
[Chương 704: Kháng Long Hữu Hối \(2\)](#)
[Chương 705: Tiến Hóa Hoàng Triều \(1\)](#)
[Chương 706: Tiến Hóa Hoàng Triều \(2\)](#)
[Chương 707: Hoàng Đạo Truyền Thừa \(1\)](#)
[Chương 708: Hoàng Đạo Truyền Thừa \(2\)](#)
[Chương 709: Nước Chảy Thành Sông \(1\)](#)
[Chương 710: Nước Chảy Thành Sông \(2\)](#)
[Chương 711: Thu Hoạch \(1\)](#)
[Chương 712: Thu Hoạch \(2\)](#)
[Chương 713: Tham Lam \(1\)](#)
[Chương 714: Tham Lam \(2\)](#)
[Chương 715: Tham Lam \(3\)](#)
[Chương 716: Thành Công Giáng Xuống](#)
[Chương 717: Chương Mới Của Trái Đất \(1\)](#)
[Chương 718: Chương Mới Của Trái Đất \(2\)](#)
[Chương 719: Gió Bão Núi Tung \(1\)](#)
[Chương 720: Gió Bão Núi Tung \(2\)](#)
[Chương 721: Gió Bão Núi Tung \(3\)](#)
[Chương 722: Thiên Hạ Vô Song \(1\)](#)
[Chương 723: Thiên Hạ Vô Song \(2\)](#)
[Chương 724: Một Nồi Cách Thủy Không Đủ](#)
[Chương 725: Hoang dã Nhìn Thiên Quốc \(1\)](#)
[Chương 726: Hoang dã Nhìn Thiên Quốc \(2\)](#)
[Chương 727: Hoang dã Nhìn Thiên Quốc \(3\)](#)
[Chương 728: Bạo Lực Một Cách Mỹ Học \(1\)](#)
[Chương 729: Bạo Lực Một Cách Mỹ Học \(2\)](#)
[Chương 730: Phát Sóng Trực Tiếp Toàn Cầu \(1\)](#)
[Chương 731: Phát Sóng Trực Tiếp Toàn Cầu \(2\)](#)
[Chương 732: Đệ Nhất Thiên Hạ \(1\)](#)
[Chương 733: Đệ Nhất Thiên Hạ \(2\)](#)
[Chương 734: Suy Thần Đánh Khắp Toàn Cầu Trong Một Giờ \(1\)](#)

[Chương 735: Suy Thần Đánh Khấp Toàn Cầu Trong Một Giờ \(2\)](#)
[Chương 736: Phản Săn Giết Cường Giả Ngoài Hành Tinh \(1\)](#)
[Chương 737: Phản Săn Giết Cường Giả Ngoài Hành Tinh \(2\)](#)
[Chương 738: Quá Bản \(1\)](#)
[Chương 739: Quá Bản \(2\)](#)
[Chương 740: Kinh Diễm \(1\)](#)
[Chương 741: Kinh Diễm \(2\)](#)
[Chương 742: Nhất Kiến Chung Tình \(1\)](#)
[Chương 743: Nhất Kiến Chung Tình \(2\)](#)
[Chương 744: Địa Vị Lớn Vô Biên \(1\)](#)
[Chương 745: Địa Vị Lớn Vô Biên \(2\)](#)
[Chương 746: Người Cũng Là Của Ta \(1\)](#)
[Chương 747: Người Cũng Là Của Ta \(2\)](#)
[Chương 748: Tâm Tư Khó Dò](#)
[Chương 749: Một Đám Người Điên \(1\)](#)
[Chương 750: Một Đám Người Điên \(2\)](#)
[Chương 751: Chinh Chiến Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 752: Chinh Chiến Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 753: Người Ngoài Hành Tinh Yếu Chết Khiếp \(1\)](#)
[Chương 754: Người Ngoài Hành Tinh Yếu Chết Khiếp \(2\)](#)
[Chương 755: Sinh Con Cho Sở Phong \(1\)](#)
[Chương 756: Sinh Con Cho Sở Phong \(2\)](#)
[Chương 757: Sinh Con Cho Sở Phong \(3\)](#)
[Chương 758: Quyết Định \(1\)](#)
[Chương 759: Quyết Định \(2\)](#)
[Chương 760: Văn Minh Nơi Đáy Biển \(1\)](#)
[Chương 761: Văn Minh Nơi Đáy Biển \(2\)](#)
[Chương 762: Sào Huyệt Chân Long \(1\)](#)
[Chương 763: Sào Huyệt Chân Long \(2\)](#)
[Chương 764: Sào Huyệt Chân Long \(3\)](#)
[Chương 765: Dọa Nạt \(1\)](#)
[Chương 766: Dọa Nạt \(2\)](#)

[Chương 767: Đọa Nạt \(3\)](#)
[Chương 768: Hoa Kia Tại Vì Sao Mà Lại Đỏ Như Thế \(1\)](#)
[Chương 769: Hoa Kia Tại Vì Sao Mà Lại Đỏ Như Thế \(2\)](#)
[Chương 770: Hoa Kia Tại Vì Sao Mà Lại Đỏ Như Thế \(3\)](#)
[Chương 771: Núi Bất Diệt](#)
[Chương 772: Tiểu Yêu Tiêu Dao \(1\)](#)
[Chương 773: Tiểu Yêu Tiêu Dao \(2\)](#)
[Chương 774: Tổng Cộng Có Năm Đời \(1\)](#)
[Chương 775: Tổng Cộng Có Năm Đời \(2\)](#)
[Chương 776: Thần Tới \(1\)](#)
[Chương 777: Thần Tới \(2\)](#)
[Chương 778: Mỹ Diệu \(1\)](#)
[Chương 779: Mỹ Diệu \(2\)](#)
[Chương 780: Xuất Quan](#)
[Chương 781: Bắt “Thánh Nữ” \(1\)](#)
[Chương 782: Bắt “Thánh Nữ” \(2\)](#)
[Chương 783: Tây Thú Lấy Được Kỳ Lân \(1\)](#)
[Chương 784: Tây Thú Lấy Được Kỳ Lân \(2\)](#)
[Chương 785: Tổ Kỳ Lân Cũ \(1\)](#)
[Chương 786: Tổ Kỳ Lân Cũ \(2\)](#)
[Chương 787: Oan Gia Ngõ Hẹp \(1\)](#)
[Chương 788: Oan Gia Ngõ Hẹp \(2\)](#)
[Chương 789: Toàn Bộ Giết Chết \(1\)](#)
[Chương 790: Toàn Bộ Giết Chết \(2\)](#)
[Chương 791: Giận \(1\)](#)
[Chương 792: Giận \(2\)](#)
[Chương 793: Hủy](#)
[Chương 794: Âm Nhu \(1\)](#)
[Chương 795: Âm Nhu \(2\)](#)
[Chương 796: Đi Săn Lao Sơn \(1\)](#)
[Chương 797: Đi Săn Lao Sơn \(2\)](#)
[Chương 798: Gặp Gáp \(1\)](#)

[Chương 799: Gấp Gáp \(2\)](#)
[Chương 800: Giống Trống Khua Chiêng \(1\)](#)
[Chương 801: Giống Trống Khua Chiêng \(2\)](#)
[Chương 802: Gió Tụ Lao Sơn](#)
[Chương 803: Lâm Nặc Y Tiếp Dẫn Hoàng Triều \(1\)](#)
[Chương 804: Lâm Nặc Y Tiếp Dẫn Hoàng Triều \(2\)](#)
[Chương 805: Trong Lúc Nói Cười, Hôi Phi Yên Diệt \(1\)](#)
[Chương 806: Trong Lúc Nói Cười, Hôi Phi Yên Diệt \(2\)](#)
[Chương 807: Lâm Ma Nữ \(1\)](#)
[Chương 808: Lâm Ma Nữ \(2\)](#)
[Chương 809: Chúng Ta Hãy Trân Trọng Nhau \(1\)](#)
[Chương 810: Chúng Ta Hãy Trân Trọng Nhau \(2\)](#)
[Chương 811: Thế Giới Không Giống Với Lúc Trước \(1\)](#)
[Chương 812: Thế Giới Không Giống Với Lúc Trước \(2\)](#)
[Chương 813: Thông Đồng Em Gái Người! \(1\)](#)
[Chương 814: Thông Đồng Em Gái Người! \(2\)](#)
[Chương 815: Không Cần Thận Biến Thành Con Trời Chon \(1\)](#)
[Chương 816: Không Cần Thận Biến Thành Con Trời Chon \(2\)](#)
[Chương 817: Chúng Tinh Phụng Nguyệt \(1\)](#)
[Chương 818: Chúng Tinh Phụng Nguyệt \(2\)](#)
[Chương 819: Thánh Nữ](#)
[Chương 820: Sợ Sẽ Bị Sét Đánh \(1\)](#)
[Chương 821: Sợ Sẽ Bị Sét Đánh \(2\)](#)
[Chương 822: Sợ Sẽ Bị Sét Đánh \(3\)](#)
[Chương 823: Nổi Lên \(1\)](#)
[Chương 824: Nổi Lên \(2\)](#)
[Chương 825: Đuổi Theo Thiên Nữ \(1\)](#)
[Chương 826: Đuổi Theo Thiên Nữ \(2\)](#)
[Chương 827: Truy Cầu](#)
[Chương 828: Cao Diệu Tỏ Tình Giống Như Thần \(1\)](#)
[Chương 829: Cao Diệu Tỏ Tình Giống Như Thần \(2\)](#)
[Chương 830: Cao Diệu Tỏ Tình Giống Như Thần \(3\)](#)

[Chương 831: Trên Mặt Trăng \(1\)](#)
[Chương 832: Trên Mặt Trăng \(2\)](#)
[Chương 833: Anh Vợ Và Chị Vợ \(1\)](#)
[Chương 834: Anh Vợ Và Chị Vợ \(2\)](#)
[Chương 835: Huyết Mạch Chính Thống Của Hành Tinh Mẹ \(1\)](#)
[Chương 836: Huyết Mạch Chính Thống Của Hành Tinh Mẹ \(2\)](#)
[Chương 837: Tiên Thánh \(1\)](#)
[Chương 838: Tiên Thánh \(2\)](#)
[Chương 839: Truyền Thừa Trên Mặt Trăng \(1\)](#)
[Chương 840: Truyền Thừa Trên Mặt Trăng \(2\)](#)
[Chương 841: Toàn Bộ Đều Vượt Mức Hoàn Thành \(1\)](#)
[Chương 842: Toàn Bộ Đều Vượt Mức Hoàn Thành \(2\)](#)
[Chương 843: Một Đêm Thiên Thư \(1\)](#)
[Chương 844: Một Đêm Thiên Thư \(2\)](#)
[Chương 845: Trở Về Địa Cầu \(1\)](#)
[Chương 846: Trở Về Địa Cầu \(2\)](#)
[Chương 847: Lại Đi Tổ Tiên Đường \(1\)](#)
[Chương 848: Lại Đi Tổ Tiên Đường \(2\)](#)
[Chương 849: Một Cái Bẫy Lớn \(1\)](#)
[Chương 850: Một Cái Bẫy Lớn \(2\)](#)
[Chương 851: Nghịch Chủng \(1\)](#)
[Chương 852: Nghịch Chủng \(2\)](#)
[Chương 853: Nghịch Chủng \(3\)](#)
[Chương 854: Cuộc Sống Tịch Mịch Như Tuyết \(1\)](#)
[Chương 855: Cuộc Sống Tịch Mịch Như Tuyết \(2\)](#)
[Chương 856: Ai Dám Chiến Một Trận \(1\)](#)
[Chương 857: Ai Dám Chiến Một Trận \(2\)](#)
[Chương 858: Ta Có Một Ước Mơ \(1\)](#)
[Chương 859: Ta Có Một Ước Mơ \(2\)](#)
[Chương 860: Trận Vực Triều Dương \(1\)](#)
[Chương 861: Trận Vực Triều Dương \(2\)](#)
[Chương 862: Đa Bảo Đạo Nhân \(1\)](#)

[Chương 863: Đa Bảo Đạo Nhân \(2\)](#)
[Chương 864: Nghĩa Tử Và Chân Tử \(1\)](#)
[Chương 865: Nghĩa Tử Và Chân Tử \(2\)](#)
[Chương 866: Thánh Nhân Đến \(1\)](#)
[Chương 867: Thánh Nhân Đến \(2\)](#)
[Chương 868: Đại Kiếp Trái Đất \(1\)](#)
[Chương 869: Đại Kiếp Trái Đất \(2\)](#)
[Chương 870: Thành Thánh \(1\)](#)
[Chương 871: Thành Thánh \(2\)](#)
[Chương 872: Thành Thánh \(3\)](#)
[Chương 873: Trảm Thánh](#)
[Chương 874: Chiếu Cáo Thiên Hạ \(1\)](#)
[Chương 875: Chiếu Cáo Thiên Hạ \(2\)](#)
[Chương 876: Chiếu Cáo Thiên Hạ \(3\)](#)
[Chương 877: Thời Đại Tiến Hóa Cao Tốc \(1\)](#)
[Chương 878: Thời Đại Tiến Hóa Cao Tốc \(2\)](#)
[Chương 879: Điên Cuồng Tiến Hóa \(1\)](#)
[Chương 880: Điên Cuồng Tiến Hóa \(2\)](#)
[Chương 881: Thịnh Hội Phổ Đà \(1\)](#)
[Chương 882: Thịnh Hội Phổ Đà \(2\)](#)
[Chương 883: Đạo Lý Quyền Cước \(1\)](#)
[Chương 884: Đạo Lý Quyền Cước \(2\)](#)
[Chương 885: Đạo Lý Quyền Cước \(3\)](#)
[Chương 886: Phong Vân Khuấy Động \(1\)](#)
[Chương 887: Phong Vân Khuấy Động \(2\)](#)
[Chương 888: Thiên Đường Địa Ngục \(1\)](#)
[Chương 889: Thiên Đường Địa Ngục \(2\)](#)
[Chương 890: Đại Ma Vương \(1\)](#)
[Chương 891: Đại Ma Vương \(2\)](#)
[Chương 892: Ai Mà Địch Nối \(1\)](#)
[Chương 893: Ai Mà Địch Nối \(2\)](#)
[Chương 894: Bắt Thánh Nữ \(1\)](#)

[Chương 895: Bắt Thánh Nữ \(2\)](#)
[Chương 896: Bắt Thánh Nữ \(3\)](#)
[Chương 897: Yêu Hận Dây Dừa \(1\)](#)
[Chương 898: Yêu Hận Dây Dừa \(2\)](#)
[Chương 899: Thánh Nữ Thảm Nhất Trong Lịch Sử \(1\)](#)
[Chương 900: Thánh Nữ Thảm Nhất Trong Lịch Sử \(2\)](#)
[Chương 901: Đồ Thánh Giả \(1\)](#)
[Chương 902: Đồ Thánh Giả \(2\)](#)
[Chương 903: Vô Địch Dưới Tinh Không \(1\)](#)
[Chương 904: Vô Địch Dưới Tinh Không \(2\)](#)
[Chương 905: Vô Địch Dưới Tinh Không \(3\)](#)
[Chương 906: Vô Địch Tịch Mịch Đến Cỡ Nào \(1\)](#)
[Chương 907: Vô Địch Tịch Mịch Đến Cỡ Nào \(2\)](#)
[Chương 908: Tinh Không Nổ Tung \(1\)](#)
[Chương 909: Tinh Không Nổ Tung \(2\)](#)
[Chương 910: Tinh Không Nổ Tung \(3\)](#)
[Chương 911: Trả Giá Lớn \(1\)](#)
[Chương 912: Trả Giá Lớn \(2\)](#)
[Chương 913: Sở Phong Hãn Phải Chết \(1\)](#)
[Chương 914: Sở Phong Hãn Phải Chết \(2\)](#)
[Chương 915: Đại Chiến Hoàng Sơn \(1\)](#)
[Chương 916: Đại Chiến Hoàng Sơn \(2\)](#)
[Chương 917: Đại Chiến Hoàng Sơn \(3\)](#)
[Chương 918: Cuối Cùng Cũng Xuất Thế \(1\)](#)
[Chương 919: Cuối Cùng Cũng Xuất Thế \(2\)](#)
[Chương 920: Tuyệt Đại Yêu Tiên \(1\)](#)
[Chương 921: Tuyệt Đại Yêu Tiên \(2\)](#)
[Chương 922: Khí Thôn Tinh Không \(1\)](#)
[Chương 923: Khí Thôn Tinh Không \(2\)](#)
[Chương 924: Con Đường Mạnh Nhất \(1\)](#)
[Chương 925: Con Đường Mạnh Nhất \(2\)](#)
[Chương 926: Lai Lịch Phương Pháp Hộ Hấp Cứu Cực \(1\)](#)

[Chương 927: Lai Lịch Phương Pháp Hộ Hấp Cứu Cực \(2\)](#)
[Chương 928: Bất Hạnh Cho Thiên Kiêu Cùng Thế Hệ \(1\)](#)
[Chương 929: Bất Hạnh Cho Thiên Kiêu Cùng Thế Hệ \(2\)](#)
[Chương 930: Chiếu Rọi Chư Thiên \(1\)](#)
[Chương 931: Chiếu Rọi Chư Thiên \(2\)](#)
[Chương 932: Đại Thế Đột Nhiên Đến \(1\)](#)
[Chương 933: Đại Thế Đột Nhiên Đến \(2\)](#)
[Chương 934: Cấu Kết \(1\)](#)
[Chương 935: Cấu Kết \(2\)](#)
[Chương 936: Cuồng Nhân Sở Phong \(1\)](#)
[Chương 937: Vô Địch Như Thế \(1\)](#)
[Chương 938: Vô Địch Như Thế \(2\)](#)
[Chương 939: Vô Địch Như Thế \(3\)](#)
[Chương 940: Đăng Đàn Cúi Xem Thiên Hạ \(1\)](#)
[Chương 941: Đăng Đàn Cúi Xem Thiên Hạ \(2\)](#)
[Chương 942: Ăn Thần Dược \(1\)](#)
[Chương 943: Ăn Thần Dược \(2\)](#)
[Chương 944: Mua Bán Thần Tử Cùng Thánh Nữ \(1\)](#)
[Chương 945: Mua Bán Thần Tử Cùng Thánh Nữ \(2\)](#)
[Chương 946: Mua Bán Thần Tử Cùng Thánh Nữ \(3\)](#)
[Chương 947: Mua May Bán Đắt \(1\)](#)
[Chương 948: Mua May Bán Đắt \(2\)](#)
[Chương 949: Bức Họa Vô Địch \(1\)](#)
[Chương 950: Bức Họa Vô Địch \(2\)](#)
[Chương 951: Bức Họa Vô Địch \(3\)](#)
[Chương 952: Cửu Tử Sơ Thành \(1\)](#)
[Chương 953: Cửu Tử Sơ Thành \(2\)](#)
[Chương 954: Vô Địch Thiên Hạ \(1\)](#)
[Chương 955: Vô Địch Thiên Hạ \(2\)](#)
[Chương 956: Anh Tư Vĩ Ngạn \(1\)](#)
[Chương 957: Anh Tư Vĩ Ngạn \(2\)](#)
[Chương 958: Nghiền Ép Dã Man \(1\)](#)

[Chương 959: Nghiền Ép Dã Man \(2\)](#)
[Chương 960: Nghiền Ép Dã Man \(3\)](#)
[Chương 961: Thanh Toán \(1\)](#)
[Chương 962: Thanh Toán \(2\)](#)
[Chương 963: Kẻ Buôn Người - Sở Phong \(1\)](#)
[Chương 964: Kẻ Buôn Người - Sở Phong \(2\)](#)
[Chương 965: Hung Danh Chấn Sao Trời \(1\)](#)
[Chương 966: Hung Danh Chấn Sao Trời \(2\)](#)
[Chương 967: Hung Danh Chấn Sao Trời \(3\)](#)
[Chương 968: Quyết Chiến Trên Đỉnh Tử Cấm \(1\)](#)
[Chương 969: Quyết Chiến Trên Đỉnh Tử Cấm \(2\)](#)
[Chương 970: Thiên Lão Nhị \(1\)](#)
[Chương 971: Thiên Lão Nhị \(2\)](#)
[Chương 972: Các Thánh Tử Khóc \(1\)](#)
[Chương 973: Các Thánh Tử Khóc \(2\)](#)
[Chương 974: Các Thánh Tử Khóc \(3\)](#)
[Chương 975: Chủ Động \(1\)](#)
[Chương 976: Chủ Động \(2\)](#)
[Chương 977: Quần Hùng Hội Tụ](#)
[Chương 978: Đi Gặp \(1\)](#)
[Chương 979: Đi Gặp \(2\)](#)
[Chương 980: Thịnh Hội \(1\)](#)
[Chương 981: Thịnh Hội \(2\)](#)
[Chương 982: Thiên Thần \(1\)](#)
[Chương 983: Thiên Thần \(2\)](#)
[Chương 984: Bi Thảm Ma \(1\)](#)
[Chương 985: Bi Thảm Ma \(2\)](#)
[Chương 986: Tương Ái Tương Sát \(1\)](#)
[Chương 987: Tương Ái Tương Sát \(2\)](#)
[Chương 988: Khuynh Quốc Khuynh Thành \(1\)](#)
[Chương 989: Khuynh Quốc Khuynh Thành \(2\)](#)
[Chương 990: Nhàn Nhạ Ưu Thương \(1\)](#)

[Chương 991: Nhàn Nhạc Ưu Thương \(2\)](#)
[Chương 992: Tuyệt Đỉnh Thánh Nhân \(1\)](#)
[Chương 993: Tuyệt Đỉnh Thánh Nhân \(2\)](#)
[Chương 994: Xếp Hạng Thứ Chín Dưới Trời Sao, Chiến Hay Không?](#)
[Chương 995: Tuyệt Thế Thiên Chương \(1\)](#)
[Chương 996: Tuyệt Thế Thiên Chương \(2\)](#)
[Chương 997: Bức Tranh Vô Địch Mở Ra \(1\)](#)
[Chương 998: Bức Tranh Vô Địch Mở Ra \(2\)](#)
[Chương 999: Bức Tranh Vô Địch Mở Ra \(3\)](#)
[Chương 1000: Chiến Tích Kinh Tinh Không \(1\)](#)
[Chương 1001: Chiến Tích Kinh Tinh Không \(2\)](#)
[Chương 1002: Gả Tỷ \(1\)](#)
[Chương 1003: Gả Tỷ \(2\)](#)
[Chương 1004: Hôn Ước \(1\)](#)
[Chương 1005: Hôn Ước \(2\)](#)
[Chương 1006: Hôn Ước \(3\)](#)
[Chương 1007: Khách Tới Từ Thiên Thần \(1\)](#)
[Chương 1008: Khách Tới Từ Thiên Thần \(2\)](#)
[Chương 1009: Thập Đại Giáng Lâm \(1\)](#)
[Chương 1010: Thập Đại Giáng Lâm \(2\)](#)
[Chương 1011: Cả Thế Gian Đều Chú Ý \(1\)](#)
[Chương 1012: Cả Thế Gian Đều Chú Ý \(2\)](#)
[Chương 1013: Trộm Lấy Vạn Pháp \(1\)](#)
[Chương 1014: Trộm Lấy Vạn Pháp \(2\)](#)
[Chương 1015: Côn Xuất Thế \(1\)](#)
[Chương 1016: Côn Xuất Thế \(2\)](#)
[Chương 1017: Cần Người Làm Gì \(1\)](#)
[Chương 1018: Cần Người Làm Gì \(2\)](#)
[Chương 1019: Bán Thịt \(1\)](#)
[Chương 1020: Bán Thịt \(2\)](#)
[Chương 1021: Lỗ Sâu Thông Thiên \(1\)](#)
[Chương 1022: Lỗ Sâu Thông Thiên \(2\)](#)

[Chương 1023: Sở Phong, Làm Người Không Thể Quá Đáng.\(1\)](#)
[Chương 1024: Sở Phong, Làm Người Không Thể Quá Đáng.\(2\)](#)
[Chương 1025: Sở Phong, Làm Người Không Thể Quá Đáng.\(3\)](#)
[Chương 1026: Thời Đại Phong Vân Khuấy Động](#)
[Chương 1027: Tái Tụ Họp \(1\)](#)
[Chương 1028: Tái Tụ Họp \(2\)](#)
[Chương 1029: Tiến Hóa Và Tạo Hóa Đông Hải \(1\)](#)
[Chương 1030: Tiến Hóa Và Tạo Hóa Đông Hải \(2\)](#)
[Chương 1031: Bảo Tàng Dưới Đáy Biển \(1\)](#)
[Chương 1032: Bảo Tàng Dưới Đáy Biển\(2\)](#)
[Chương 1033: Thu Phí Bảo Hộ Thần Tử, Thánh Nữ \(1\)](#)
[Chương 1034: Thu Phí Bảo Hộ Thần Tử, Thánh Nữ \(2\)](#)
[Chương 1035: Sở Ma Vương Phát Rồ \(1\)](#)
[Chương 1036: Sở Ma Vương Phát Rồ \(2\)](#)
[Chương 1037: Kết Thù Kết Oán Với Tiên Tử \(1\)](#)
[Chương 1038: Kết Thù Kết Oán Với Tiên Tử \(2\)](#)
[Chương 1039: Con Buôn Nô Lệ Mạnh Nhất Trong Lịch Sử \(1\)](#)
[Chương 1040: Con Buôn Nô Lệ Mạnh Nhất Trong Lịch Sử \(2\)](#)
[Chương 1041: Con Buôn Nô Lệ Mạnh Nhất Trong Lịch Sử \(3\)](#)
[Chương 1042: Yêu Nghiệt Ngút Trời \(1\)](#)
[Chương 1043: Yêu Nghiệt Ngút Trời \(2\)](#)
[Chương 1044: Lưu Luyện Không Rời](#)
[Chương 1045: Xuất Quan Và Liên Quân Tinh Không.\(1\)](#)
[Chương 1046: Xuất Quan Và Liên Quân Tinh Không.\(2\)](#)
[Chương 1047: Phong Bạo Sắp Nổi Lên \(1\)](#)
[Chương 1048: Phong Bạo Sắp Nổi Lên \(2\)](#)
[Chương 1049: Chân Tử Trái Đất \(1\)](#)
[Chương 1050: Chân Tử Trái Đất \(2\)](#)
[Chương 1051: Nghĩa Tử Chân Tử](#)
[Chương 1052: Cuộc Chiến Thế Gian Chỉ Tự Mình Vươn Lên \(1\)](#)
[Chương 1053: Cuộc Chiến Thế Gian Chỉ Tự Mình Vươn Lên \(2\)](#)
[Chương 1054: Chư Thiên Địch Đầu Tới \(1\)](#)

[Chương 1055: Chư Thiên Địch Đầu Tới \(2\)](#)
[Chương 1056: Lục Đạo Luân Hồi \(1\)](#)
[Chương 1057: Lục Đạo Luân Hồi \(2\)](#)
[Chương 1058: Lại Thu Gặt Một Đám \(1\)](#)
[Chương 1059: Lại Thu Gặt Một Đám \(2\)](#)
[Chương 1060: Tiến Hóa Cùng Đạo Dẫn Hậu Tục Thiên \(1\)](#)
[Chương 1061: Tiến Hóa Cùng Đạo Dẫn Hậu Tục Thiên \(2\)](#)
[Chương 1062: Mị Lực Vô Địch \(1\)](#)
[Chương 1063: Mị Lực Vô Địch \(2\)](#)
[Chương 1064: Bắt Chẹt Nữ Thần](#)
[Chương 1065: Dù Cho Đối Mặt Ngàn Vạn Người, Ta Cũng Dũng Cảm Tiến Tới \(1\)](#)
[Chương 1066: Dù Cho Đối Mặt Ngàn Vạn Người, Ta Cũng Dũng Cảm Tiến Tới \(2\)](#)
[Chương 1067: Dù Cho Đối Mặt Ngàn Vạn Người, Ta Cũng Dũng Cảm Tiến Tới \(3\)](#)
[Chương 1068: Không Sợ Hãi](#)
[Chương 1069: Một Trận Thịnh Hội \(1\)](#)
[Chương 1070: Một Trận Thịnh Hội \(2\)](#)
[Chương 1071: Còn Có Một Bầu Nhiệt Huyết \(1\)](#)
[Chương 1072: Còn Có Một Bầu Nhiệt Huyết \(2\)](#)
[Chương 1073: Bản Thổ Quyết Đấu Tây Lâm \(1\)](#)
[Chương 1074: Bản Thổ Quyết Đấu Tây Lâm \(2\)](#)
[Chương 1075: Tộc Tây Lâm Đã Chết \(1\)](#)
[Chương 1076: Tộc Tây Lâm Đã Chết \(2\)](#)
[Chương 1077: Trận Chiến Số Mệnh \(1\)](#)
[Chương 1078: Trận Chiến Số Mệnh \(2\)](#)
[Chương 1079: Nước Tây Hồ - Nước Mắt Tộc Tây Lâm \(1\)](#)
[Chương 1080: Nước Tây Hồ - Nước Mắt Tộc Tây Lâm \(2\)](#)
[Chương 1081: Tộc Tây Lâm Chẳng Hơn Được Gì \(1\)](#)
[Chương 1082: Tộc Tây Lâm Chẳng Hơn Được Gì \(2\)](#)
[Chương 1083: Toàn Diệt \(1\)](#)

[Chương 1084: Toàn Diệt \(2\)](#)
[Chương 1085: Quét Ngang Một Mạch](#)
[Chương 1086: Quan Tướng \(1\)](#)
[Chương 1087: Quan Tướng \(2\)](#)
[Chương 1088: Trong Nháy Mắt Tan Thành Mây Khói \(1\)](#)
[Chương 1089: Trong Nháy Mắt Tan Thành Mây Khói \(2\)](#)
[Chương 1090: Hoàng Ngưu, Con Cóc, Đại Hắc Ngưu Cùng Xuất Thế \(1\)](#)
[Chương 1091: Hoàng Ngưu, Con Cóc, Đại Hắc Ngưu Cùng Xuất Thế \(2\)](#)
[Chương 1092: Trùng Phùng \(1\)](#)
[Chương 1093: Trùng Phùng \(2\)](#)
[Chương 1094: Trùng Phùng \(3\)](#)
[Chương 1095: Không Ai Chịu Nổi Nữa \(1\)](#)
[Chương 1096: Không Ai Chịu Nổi Nữa \(2\)](#)
[Chương 1097: Không Đáng Chú Ý \(1\)](#)
[Chương 1098: Không Đáng Chú Ý \(2\)](#)
[Chương 1099: Quần Đấu \(1\)](#)
[Chương 1100: Quần Đấu \(2\)](#)
[Chương 1101: Quần Đấu \(3\)](#)
[Chương 1102: Bản Thổ Quyết Chiến Với Vực Ngoại \(1\)](#)
[Chương 1103: Bản Thổ Quyết Chiến Với Vực Ngoại \(2\)](#)
[Chương 1104: Chèn Ép \(1\)](#)
[Chương 1105: Chèn Ép \(2\)](#)
[Chương 1106: Lật Đổ \(1\)](#)
[Chương 1107: Lật Đổ \(2\)](#)
[Chương 1108: Lật Đổ \(3\)](#)
[Chương 1109: Hứa Hẹn Với Toàn Bộ Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 1110: Hứa Hẹn Với Toàn Bộ Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 1111: Sự Trỗi Dậy Của Vị Vua Nơi Vùng Đất Suy Tàn \(1\)](#)
[Chương 1112: Sự Trỗi Dậy Của Vị Vua Nơi Vùng Đất Suy Tàn \(2\)](#)
[Chương 1113: Trấn Áp Thiên Thần \(1\)](#)
[Chương 1114: Trấn Áp Thiên Thần \(2\)](#)
[Chương 1115: Trấn Áp Thiên Thần \(3\)](#)

[Chương 1116: Thánh Nhân Hạ Xuống \(1\)](#)
[Chương 1117: Thánh Nhân Hạ Xuống \(2\)](#)
[Chương 1118: Bắt Sống Thánh Nhân \(1\)](#)
[Chương 1119: Bắt Sống Thánh Nhân \(2\)](#)
[Chương 1120: Giết Người Diệt Khẩu \(1\)](#)
[Chương 1121: Giết Người Diệt Khẩu \(2\)](#)
[Chương 1122: Khôi Phục Từ Trong Tịch Diệt \(1\)](#)
[Chương 1123: Khôi Phục Từ Trong Tịch Diệt \(2\)](#)
[Chương 1124: Khôi Phục Từ Trong Tịch Diệt \(3\)](#)
[Chương 1125: Rằm Rộ Ngàn Năm Chưa Từng Có \(1\)](#)
[Chương 1126: Rằm Rộ Ngàn Năm Chưa Từng Có \(2\)](#)
[Chương 1127: Phong Độ Tuyệt Thế Vẫn Như Cũ \(1\)](#)
[Chương 1128: Phong Độ Tuyệt Thế Vẫn Như Cũ \(2\)](#)
[Chương 1129: Cuộc Chiến Phong Thần \(1\)](#)
[Chương 1130: Cuộc Chiến Phong Thần \(2\)](#)
[Chương 1131: Yêu Yêu Khiêu Chiến \(1\)](#)
[Chương 1132: Yêu Yêu Khiêu Chiến \(2\)](#)
[Chương 1133: Diệu Thuật Vô Địch \(1\)](#)
[Chương 1134: Diệu Thuật Vô Địch \(2\)](#)
[Chương 1135: Diệu Thuật Vô Địch \(3\)](#)
[Chương 1136: Hủy Bỏ Xương Cốt Của Thánh Nhân \(1\)](#)
[Chương 1137: Hủy Bỏ Xương Cốt Của Thánh Nhân \(2\)](#)
[Chương 1138: Đồ Thánh \(1\)](#)
[Chương 1139: Đồ Thánh \(2\)](#)
[Chương 1140: Toàn Diệt, Một Người Cũng Không Còn \(1\)](#)
[Chương 1141: Toàn Diệt, Một Người Cũng Không Còn \(2\)](#)
[Chương 1142: Sau Khi Chiến Đấu Phong Bạo \(1\)](#)
[Chương 1143: Sau Khi Chiến Đấu Phong Bạo \(2\)](#)
[Chương 1144: Vị Hôn Phu Của Yêu Yêu \(1\)](#)
[Chương 1145: Vị Hôn Phu Của Yêu Yêu \(2\)](#)
[Chương 1146: Thiên Thần Tộc Phải Diệt Tộc \(1\)](#)
[Chương 1147: Thiên Thần Tộc Phải Diệt Tộc \(2\)](#)

[Chương 1148: Người Đó Trở Về \(1\)](#)
[Chương 1149: Người Đó Trở Về \(2\)](#)
[Chương 1150: Người Đó Trở Về \(3\)](#)
[Chương 1151: Thánh Sư Tái Hiện \(1\)](#)
[Chương 1152: Thánh Sư Tái Hiện \(2\)](#)
[Chương 1153: Thế Gian Vô Địch \(1\)](#)
[Chương 1154: Thế Gian Vô Địch \(2\)](#)
[Chương 1155: Chiêu Rọi Chư Thiên Cùng Ra Tay \(1\)](#)
[Chương 1156: Chiêu Rọi Chư Thiên Cùng Ra Tay \(2\)](#)
[Chương 1157: Tung Hoàn Trong Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 1158: Tung Hoàn Trong Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 1159: Tung Hoàn Trong Vũ Trụ \(3\)](#)
[Chương 1160: Sau Khi Chiến Đấu](#)
[Chương 1161: Khiêm Tồn Buôn Bán \(1\)](#)
[Chương 1162: Khiêm Tồn Buôn Bán \(2\)](#)
[Chương 1163: Khiêm Tồn Buôn Bán \(3\)](#)
[Chương 1164: Sóng Gió Lại Nổi Lên \(1\)](#)
[Chương 1165: Sóng Gió Lại Nổi Lên \(2\)](#)
[Chương 1166: Gió Thổi Báo Giông Bão Sắp Đến](#)
[Chương 1167: Chân Lục Đạo Luân Hồi \(1\)](#)
[Chương 1168: Chân Lục Đạo Luân Hồi \(2\)](#)
[Chương 1169: Chân Lục Đạo Luân Hồi \(3\)](#)
[Chương 1170: Lộn Xộn Trong Gió \(1\)](#)
[Chương 1171: Lộn Xộn Trong Gió \(2\)](#)
[Chương 1172: Công Địch Của Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 1173: Công Địch Của Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 1174: Võ Thần Phụ Thế \(1\)](#)
[Chương 1175: Võ Thần Phụ Thế \(2\)](#)
[Chương 1176: Bắt Sống Tiên Tử \(1\)](#)
[Chương 1177: Bắt Sống Tiên Tử \(2\)](#)
[Chương 1178: Bản Sắc Anh Hùng \(1\)](#)
[Chương 1179: Bản Sắc Anh Hùng \(2\)](#)

[Chương 1180: Có Thêm Một Cô Vợ \(1\)](#)
[Chương 1181: Có Thêm Một Cô Vợ \(2\)](#)
[Chương 1182: Côn Lôn Luyện Ngục \(1\)](#)
[Chương 1183: Côn Lôn Luyện Ngục \(2\)](#)
[Chương 1184: Huyết Tây Núi Côn Lôn \(1\)](#)
[Chương 1185: Huyết Tây Núi Côn Lôn \(2\)](#)
[Chương 1186: Thế Giới Hắc Ám \(1\)](#)
[Chương 1187: Thế Giới Hắc Ám \(2\)](#)
[Chương 1188: Quang Minh Tử Thành \(1\)](#)
[Chương 1189: Quang Minh Tử Thành \(2\)](#)
[Chương 1190: Nơi Trở Về Của Tất Cả Sinh Linh \(1\)](#)
[Chương 1191: Nơi Trở Về Của Tất Cả Sinh Linh \(2\)](#)
[Chương 1192: Nguồn Gốc Của Di Biến \(1\)](#)
[Chương 1193: Nguồn Gốc Của Di Biến \(2\)](#)
[Chương 1194: Đi Vùng Đất Vãng Sinh Một Lần \(1\)](#)
[Chương 1195: Đi Vùng Đất Vãng Sinh Một Lần \(2\)](#)
[Chương 1196: Hát Tình Ca Trên Con Đường Luân Hồi](#)
[Chương 1197: Điểm Cuối Của Luân Hồi \(1\)](#)
[Chương 1198: Điểm Cuối Của Luân Hồi \(2\)](#)
[Chương 1199: Bờ Bên Kia \(1\)](#)
[Chương 1200: Bờ Bên Kia \(2\)](#)
[Chương 1201: Cùng Hưởng Dụng Cống Phẩm \(1\)](#)
[Chương 1202: Cùng Hưởng Dụng Cống Phẩm \(2\)](#)
[Chương 1203: Một Đường Đi Nhận Thân Thích \(1\)](#)
[Chương 1204: Một Đường Đi Nhận Thân Thích \(2\)](#)
[Chương 1205: Đi Săn Ngược Lại](#)
[Chương 1206: Nữ Thần Vào Cuộc \(1\)](#)
[Chương 1207: Nữ Thần Vào Cuộc \(2\)](#)
[Chương 1208: Mượn Nhờ Trận Vực Thu Phục Tiên Tử \(1\)](#)
[Chương 1209: Mượn Nhờ Trận Vực Thu Phục Tiên Tử \(2\)](#)
[Chương 1210: Ma Trong Lòng \(1\)](#)
[Chương 1211: Ma Trong Lòng \(2\)](#)

[Chương 1212: Sợi Hỏa Diễm Đỏ \(1\)](#)
[Chương 1213: Sợi Hỏa Diễm Đỏ \(2\)](#)
[Chương 1214: Sở Phong Là Của Toàn Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 1215: Sở Phong Là Của Toàn Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 1216: Kim Cương Bất Hoại Thân \(1\)](#)
[Chương 1217: Kim Cương Bất Hoại Thân \(2\)](#)
[Chương 1218: Con Trai Của Sở Phong \(1\)](#)
[Chương 1219: Con Trai Của Sở Phong \(2\)](#)
[Chương 1220: Con Đường Mà Tiên Dân Sợ Hãi \(1\)](#)
[Chương 1221: Con Đường Mà Tiên Dân Sợ Hãi \(2\)](#)
[Chương 1222: Sở Phong Cùng Nhi Tử \(1\)](#)
[Chương 1223: Sở Phong Cùng Nhi Tử \(2\)](#)
[Chương 1224: Địa Ngục Và Hoa Bỉ Ngạn Nở \(1\)](#)
[Chương 1225: Địa Ngục Và Hoa Bỉ Ngạn Nở \(2\)](#)
[Chương 1226: Minh Thổ \(1\)](#)
[Chương 1227: Minh Thổ \(2\)](#)
[Chương 1228: Đế Lộ Chân Tướng Của Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 1229: Đế Lộ Chân Tướng Của Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 1230: Đại Thánh Trở Về \(1\)](#)
[Chương 1231: Đại Thánh Trở Về \(2\)](#)
[Chương 1232: Lửa Lan Khắp Toàn Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 1233: Lửa Lan Khắp Toàn Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 1234: Tử Khí Đông Lai Trừ Ma \(1\)](#)
[Chương 1235: Tử Khí Đông Lai Trừ Ma \(2\)](#)
[Chương 1236: Như Là Cha Xoa Con Trai \(1\)](#)
[Chương 1237: Như Là Cha Xoa Con Trai \(2\)](#)
[Chương 1238: Đệ Nhất Vũ Trụ \(1\)](#)
[Chương 1239: Đệ Nhất Vũ Trụ \(2\)](#)
[Chương 1240: Gặp Lại Huỳnh Đệ \(1\)](#)
[Chương 1241: Gặp Lại Huỳnh Đệ \(2\)](#)
[Chương 1242: Gặp Lại Huỳnh Đệ \(3\)](#)
[Chương 1243: Có Thể Nhận Nại Không Thể Nhận Nhục](#)

[Chương 1244: Trường Dao Sở Hưởng \(1\)](#)
[Chương 1245: Trường Dao Sở Hưởng \(2\)](#)
[Chương 1246: Giết Người Hộ Đạo Của Chân Tử \(1\)](#)
[Chương 1247: Giết Người Hộ Đạo Của Chân Tử \(2\)](#)
[Chương 1248: Giết Người Hộ Đạo Của Chân Tử \(3\)](#)
[Chương 1249: Mục Tiêu Mới \(1\)](#)
[Chương 1250: Mục Tiêu Mới \(2\)](#)
[Chương 1251: Đánh Nhầm Mỹ Nữ \(1\)](#)
[Chương 1252: Đánh Nhầm Mỹ Nữ \(2\)](#)
[Chương 1253: Chuyên Gia Cướp Sạch \(1\)](#)
[Chương 1254: Chuyên Gia Cướp Sạch \(2\)](#)
[Chương 1255: Đại Tạo Hóa \(1\)](#)
[Chương 1256: Đại Tạo Hóa \(2\)](#)
[Chương 1257: Đại Tạo Hóa \(3\)](#)
[Chương 1258: Âm Côn Trấn Áp Côn Lôn \(1\)](#)
[Chương 1259: Âm Côn Trấn Áp Côn Lôn \(2\)](#)
[Chương 1260: Đạo Khả Đạo Phi Thường Đạo \(1\)](#)
[Chương 1261: Đạo Khả Đạo Phi Thường Đạo \(2\)](#)
[Chương 1262: Thần Hương Chảy Máu \(1\)](#)
[Chương 1263: Thần Hương Chảy Máu \(2\)](#)
[Chương 1264: Thân Phận Bị Bại Lộ \(1\)](#)
[Chương 1265: Thân Phận Bị Bại Lộ \(2\)](#)
[Chương 1266: Sở Phong Trở Về? \(1\)](#)
[Chương 1267: Sở Phong Trở Về? \(2\)](#)
[Chương 1268: Dương Gian Pháp \(1\)](#)
[Chương 1269: Dương Gian Pháp \(2\)](#)
[Chương 1270: Một Minh Đẩu Quần Hùng Như Vây \(1\)](#)
[Chương 1271: Một Minh Đẩu Quần Hùng Như Vây \(2\)](#)
[Chương 1272: Là Sâu Hay Là Giao Long \(1\)](#)
[Chương 1273: Là Sâu Hay Là Giao Long \(2\)](#)
[Chương 1274: Chém Đầu Thần Tử Trong Ngàn Quân \(1\)](#)
[Chương 1275: Chém Đầu Thần Tử Trong Ngàn Quân \(2\)](#)

[Chương 1276: Toàn Diệt \(1\)](#)
[Chương 1277: Toàn Diệt \(2\)](#)
[Chương 1278: Nữ Thần Bị Kích Thích \(1\)](#)
[Chương 1279: Nữ Thần Bị Kích Thích \(2\)](#)
[Chương 1280: Kiểm Chế Kích Động \(1\)](#)
[Chương 1281: Kiểm Chế Kích Động \(2\)](#)
[Chương 1282: Tuyệt Thế Hung Địa Giấu Thần Trân \(1\)](#)
[Chương 1283: Tuyệt Thế Hung Địa Giấu Thần Trân \(2\)](#)
[Chương 1284: Âm Thầm Đi Săn \(1\)](#)
[Chương 1285: Âm Thầm Đi Săn \(2\)](#)
[Chương 1286: Đại Khủng Bổ Cùng Đại Cơ Duyên \(1\)](#)
[Chương 1287: Đại Khủng Bổ Cùng Đại Cơ Duyên \(2\)](#)
[Chương 1288: Lão Hắc Đến Vĩnh Sinh \(1\)](#)
[Chương 1289: Lão Hắc Đến Vĩnh Sinh \(2\)](#)
[Chương 1290: Chém Hết Mùì Phương Địch \(1\)](#)
[Chương 1291: Chém Hết Mùì Phương Địch \(2\)](#)
[Chương 1292: Thoát Thai Hoán Cốt \(1\)](#)
[Chương 1293: Thoát Thai Hoán Cốt \(2\)](#)
[Chương 1294: Sở Phong Tiên Tử Phong Thái Tuyệt Thế \(1\)](#)
[Chương 1295: Sở Phong Tiên Tử Phong Thái Tuyệt Thế \(2\)](#)
[Chương 1296: Thần Linh Hóa Huyết Phiên \(1\)](#)
[Chương 1297: Thần Linh Hóa Huyết Phiên \(2\)](#)
[Chương 1298: Lăn Đầu Nghe Thấy Bí Ẩn Về Ba Hạt Giống \(1\)](#)
[Chương 1299: Lăn Đầu Nghe Thấy Bí Ẩn Về Ba Hạt Giống \(2\)](#)
[Chương 1300: Một Cái Nồi Đen Lớn \(1\)](#)
[Chương 1301: Một Cái Nồi Đen Lớn \(2\)](#)
[Chương 1302: Ly Biệt \(1\)](#)
[Chương 1303: Ly Biệt \(2\)](#)
[Chương 1304: Một Con Thuyền Lá Nhỏ Vào Tinh Hải \(1\)](#)
[Chương 1305: Một Con Thuyền Lá Nhỏ Vào Tinh Hải \(2\)](#)
[Chương 1306: Băng Cơ Ngọc Cốt \(1\)](#)
[Chương 1307: Băng Cơ Ngọc Cốt \(2\)](#)

[Chương 1308: Mỗi Tình Chưa Dứt Của Người Và Ma \(1\)](#)
[Chương 1309: Mỗi Tình Chưa Dứt Của Người Và Ma \(2\)](#)
[Chương 1310: Thứ Chín Trong Lịch Sử \(1\)](#)
[Chương 1311: Thứ Chín Trong Lịch Sử \(2\)](#)
[Chương 1312: Cửu U \(1\)](#)
[Chương 1313: Cửu U \(2\)](#)
[Chương 1314: Ôn Nhu \(1\)](#)
[Chương 1315: Ôn Nhu \(2\)](#)
[Chương 1316: Ôn Nhu \(3\)](#)
[Chương 1317: Thánh Địch \(1\)](#)
[Chương 1319: Lòng Lang Dạ Sói](#)
[Chương 1320: Sở Thúc Rất Tức Giận \(1\)](#)
[Chương 1321: Sở Thúc Rất Tức Giận \(2\)](#)
[Chương 1318: Thánh Địch \(2\)](#)
[Chương 1322: Hậu Quả Vô Cùng Nghiêm Trọng \(1\)](#)
[Chương 1323: Hậu Quả Vô Cùng Nghiêm Trọng \(2\)](#)
[Chương 1324: Sở Thúc Diệt Cháu \(1\) -663](#)
[Chương 1325: Sở Thúc Diệt Cháu \(2\)](#)
[Chương 1326: Tiến Quân Tổ Tinh Của Âm Tước \(1\)](#)
[Chương 1327: Tiến Quân Tổ Tinh Của Âm Tước \(2\)](#)
[Chương 1328: Bé Gái Đạo Tặc Họ Sở \(1\)](#)
[Chương 1329: Bé Gái Đạo Tặc Họ Sở \(2\)](#)
[Chương 1330: Cướp Sạch Không Để Lại Gì \(1\)](#)
[Chương 1331: Cướp Sạch Không Để Lại Gì \(2\)](#)
[Chương 1332: Tinh Không Phong Bạo \(1\)](#)
[Chương 1333: Tinh Không Phong Bạo \(2\)](#)
[Chương 1334: Đây Chính Là Tình Yêu Đích Thực \(1\)](#)
[Chương 1335: Đây Chính Là Tình Yêu Đích Thực \(2\)](#)
[Chương 1336: Nhìn Chăm Chăm \(1\)](#)
[Chương 1412: Đệ Nhất Kinh Văn Thế Gian \(2\)](#)
[Chương 1417: Khóc Thương Bi Ai \(2\)](#)
[Chương 1418: Cái Này Rất Sở Phong \(1\)](#)

[Chương 1429: Tổ Tiên Của Hắc Ám \(2\)](#)
[Chương 1433: Một Mình Lật Tung Hang Ổ Hắc Ám \(2\)](#)
[Chương 1435: Nghiêm Túc Tỏ Thái Độ Phụ Trách \(2\)](#)
[Chương 1415: Khấp Trên Mặt Đất Đều Là Bảo \(3\)](#)
[Chương 1416: Khóc Thương Bi Ai \(1\)](#)
[Chương 1424: Thịnh Hội Bán Đấu Giá \(2\)](#)
[Chương 1425: Thích Thiên Khung \(1\)](#)
[Chương 1421: Thịnh Yên Ở Đông Hải \(2\)](#)
[Chương 1426: Thích Thiên Khung \(2\)](#)
[Chương 1432: Một Mình Lật Tung Hang Ổ Hắc Ám \(1\)](#)
[Chương 1439: Hoàng Triều Hắc Kiếm \(2\)](#)
[Chương 1414: Khấp Trên Mặt Đất Đều Là Bảo \(2\)](#)
[Chương 1420: Thịnh yên ở Đông Hải \(1\)](#)
[Chương 1427: Thích Thiên Khung \(3\)](#)
[Chương 1431: Phong Vân Hỗn Loạn \(2\)](#)
[Chương 1434: Nghiêm Túc Tỏ Thái Độ Phụ Trách \(1\)](#)
[Chương 1422: Thịnh Yên Ở Đông Hải \(3\)](#)
[Chương 1428: Tổ Tiên Của Hắc Ám \(1\)](#)
[Chương 1436: Tất Cả Đều Vui Vẻ \(1\)](#)
[Chương 1411: Đệ Nhất Kinh Văn Thế Gian \(1\)](#)
[Chương 1430: Phong Vân Hỗn Loạn \(1\)](#)
[Chương 1419: Cái Này Rất Sở Phong \(2\)](#)
[Chương 1440: Quân Át Chủ Bài Của Địa Cầu \(1\)](#)
[Chương 1413: Khấp Trên Mặt Đất Đều Là Bảo \(1\)](#)
[Chương 1423: Thịnh Hội Bán Đấu Giá \(1\)](#)
[Chương 1437: Tất Cả Đều Vui Vẻ \(2\)](#)
[Chương 1438: Hoàng Triều Hắc Kiếm \(1\)](#)